

4 7 6 9 3

The Department of Public Instruction, Bombay.

THE
PARÂSARA DHARMA SAMHITA

OR
(PARÂSARA SMṚITI,

WITH
THE COMMENTARY

OF
SÂYAṆA MÂDHAVÂCHÂRYA.

EDITED WITH VARIOUS READINGS, CRITICAL NOTES, AN
INDEX, APPENDICES, &c.

BY
PÂDIT VÂMAN ŚÂSTRĪ ISLÂMPURKAR.
VOLUME II., PART I.

(500 COPIES.)

Registered for Copyright under Act XXV of 1867.

Bombay:

GOVERNMENT CENTRAL BOOK DEPÔT.

1898.

(All rights reserved.)

Price Rs. 4-0-0

Bombay Sanskrit Series No. LIX.

BOMBAY.

PRINTED AT THE EDUCATION SOCIETY'S PRESS, BYCULLA.

पराशरधर्मसंहिता

अथवा

पराशरस्मृतिः

सायणमाधवाचार्यकृतटीकासहिता.

पाठान्तराणि, अर्थविवेचकटिप्पणी, वाक्यसूची, परिशिष्टानि च
इत्यादिभिः सहिता.

धर्मं चरत माधर्मं सत्यं वदत माऽनृतम् ।
दीर्घं पश्यत मा ह्रस्वं परं पश्यत माऽपरम् ॥
(वसिष्ठः)

प्रायश्चित्तकाण्डम्.

चतुर्थ-पञ्चम-षष्ठ-सप्तम-अष्टम-नवम-दशम-
एकादशाध्यायाः ।

सा च

उस्लामपुरग्रामजनुषा विद्वद्वरगोविंदशास्त्रिमूनुना
वामनशर्मणा संशोधिता.

मुम्बई:

शके १८२०.

राजकीयशकाब्दः १८९४.

Doc. No. 47,693	
Class No. 34 934	
Date	29.9.62
Author	K. S.
Title	अमि.
Subject	अमि.
Editor	PC
Reviewer	अमि.

मुम्बय्याम्:

एन्ड्रुकेशन् सोसायटीमुद्रणालये मुद्रितम्.

PREFATORY NOTES.

Generally Manu, Yājñavalkya and other famous Smṛitikāras have viewed Hindu Law in its three aspects, arranging them in the following order, *viz.*, *first* Âcāra, *second* Vyavahāra and *the third* Prāyaścitta. The Smṛitikāra Parāśara dwells on Âcāra and Prāyaścitta only, and restricts his remarks on Vyavahāra to only a few ślokas, which appear mixed up with the latter portion of the Âcārakāṇḍam. In other words, Vyavahāra has been given but a very small space. Such is not the case with the Commentator Mādhavâcārya who treats of Vyavahāra at length, conveniently making several divisions and subdivisions of the subject, the same as is done in the other Kāṇḍās. But he has departed from the general order observed by several other Smṛitikāras and Commentators with regard to the arrangement of the three Kāṇḍās, in that he has given Vyavahāra the last place, and I have been accordingly obliged to follow the same order.

It is possible for one, at the outset, to consider that the Index I have appended to this part, as well as that to each of the two parts of the first volume, is practically valueless, since it is not an alphabetically arranged list of all the quotations that occur throughout the respective volumes, but is made up of several separate alphabetical lists confined to the quotations from one author. For, it was thought that unless one knew the particular author quoted, one may have to examine

hundreds of lists to find out the line quoted. If I had followed the usual practice of making one list of all the quotations occurring throughout each part, the indexes thus prepared would have been defective and would not have served the purpose of any one unless he knew the particular part of the volume from which the quotation may have been given, or else he would have been obliged to go through the whole index of each part till he came across the required quotation. With a view to avoiding these defects I intend to give a general index on completion of this work, embodying the indexes appended to the various parts.

I.

The following is a brief notice of the printed copies and MSS. made use of in the compilation of this volume of Parâśara Saṃhitâ :—

A.—Mr. Veṅkatswâmi of Madras who had kindly lent me the previous Kāṇḍam, added to his kindness by furnishing me with the Prâyaścitta Kāṇḍam also. As this is only the latter portion of the MS. appearing under the same letter, *viz.*, *A* in the first volume, and as the necessary particulars have been given there, it is, I consider, needless to repeat them here.

B.—This MS. is different from that referred to in the first volume under this mark. It belongs to the Deccan College Library, Viśrām Bâga collection. It has 257 leaves, each page containing eight lines and each line consisting of letters between 37 to 39. It is written on Portuguese paper, bears no date, has many omissions and is incorrect.

C.—This is also a subsequent part of the MS. referred to under this mark in the first volume. It is incomplete, ending at the word प्राश्रीयत्. The colophon is as follows:—

॥ राम ॥ राम ॥ २ ॥ श्री ॥ राम ॥ श्री ॥ रामाय नमः ॥
॥ श्रोगणेशाय नमः ॥ रामः :: :: (See page 191, Vol. II., Pt. II.)

It has 241 leaves, having ten lines on a page and between 32 to 33 letters in a line.

D.—This is also a further portion of the MS. made use of in the first volume. The number of leaves is 179, having ten lines on a page and nearly 48 letters in a line. It is closely connected with B., and bears no date.

E.—This is also the subsequent part of the Âcâra Kâṇḍam already referred to in the first volume. It has 193 leaves, each page containing twelve lines, and each line about 45 letters, and bears no date.

F.—This MS. also belongs to the Viśrām Bâga collection, and is different from that alluded to in the former volume. It is imperfect, ending with the following colophon:—

इति श्रीमहाराजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरबुध्मूपालसाम्राज्यधुरंधरस्य माधवामात्यस्य कृतौ पाराशरस्मृतिव्याख्यायां माधवीयां नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ श्रीगुप्तं भवतु ॥ (See page 194, Vol. II., Pt. II.)

It has 193 leaves, each page containing ten lines of about 41 letters each.

G.—This too is a subsequent part of the Âcâra Kâṇḍam referred to in the first volume. It has

217 leaves, each page having nine lines of about 34 letters each. It bears no date.

H.—This is also the second Kāṇḍam of the MS. used in the first volume. It consists of 179 leaves, each page having 12 lines and each line about 48 letters. The colophon is संवत् १७९९ मिति आषाढ कृष्णपक्षे १ वार बुधवार लिखतं काशीमध्ये.

J.—This MS. belongs to the Deccan College collection A of 1879-80. It contains only the Prāyaścitta Kāṇḍam. It has 139 leaves, each page containing between 10 and 14 lines, and each line about 42 letters. It does not bear any date, and looks very old. The writing is after the Jaina style.

II.

Here I briefly describe the works, which came to hand since the publication of the first volume, and references to which have been given in the present volume.

आश्वलायन—A.—I have obtained on loan two MSS. of a Smṛiti of this author. One of them, marked A', belongs to the Ānandāśrama at Poona. It is in verse, and divided into twenty Prakaraṇas, and in the colophon to each Prakaraṇa it is named as Āśvalāyanaīya Dharma-Śāstra, whereas the marginal title is Āśvalāyana Smṛiti. The date is शके १७०४. It consists of 35 leaves, of which the first thirty-one are properly numbered; the numbers 32 and 33 are double, each of the four leaves containing a different version from that given on the corresponding number. The respective colophons of the two versions run as under :—

१. इत्याश्वलायनधर्मशास्त्रे आद्योपयोगिप्रकरणम् ।

२. इत्याश्वलायनधर्मशास्त्रे आद्यविधावष्टादशोऽध्यायः ।

The number of verses is 885. The MS. has nine leaves more, having been numbered consecutively from 34 to 42, but apparently these leaves form a part of some other work of Āśvalāyana and have no connection whatsoever with the present MS. The copyist of this portion is also a different one. It begins with—

ज्ञानाज्ञानकृतस्येह ब्रह्महत्यादिकस्य च ।
and ends with the following colophon :—
इत्याश्वलायनीये धर्मशास्त्रे द्वाविंशः ।

The other MS., marked A⁴, belongs to the Deccan College Library (No. 87 of the collection of 1884-86).

The title given to this MS. in the colophon to each of the Prakaraṇa is also Āśvalāyāniya Dharmasāstra. The general colophon is सम्पूर्णयमाश्वलायनस्मृतिः. The date is संवत् 1881. The number of verses is 805. Both the MSS. open with—

आश्वलायनमाचार्यं नत्वा पृच्छन् मुनीश्वराः ।
द्विजधर्मान् वदास्माकं स्वर्गप्राप्तिकरान् मुने ॥
इति तद्वचनं श्रुत्वा स धर्मान् मुनिरब्रवीत् ।
धर्मान् वः पुरतो वक्ष्ये ध्यात्वाऽहं भो मुनीश्वराः ॥.

B.—Another most important, excellent and very rare MS., marked B, of the same name is that discovered by me in my recent search for manuscripts in the Ahmednagar district and some part of the Nizam's territory, Paithāṇa, &c. I have compared this manuscript with quotations in अपराक, हेमाद्रि स्मृतिचंद्रिका, स्मृत्यर्थसार, माधव, विज्ञानेश्वर, &c., which are considered as आकर or authoritative works on Dharmasāstra. These works have several quotations from the Smṛiti in question, which is much bigger than the previous

two, consisting of eleven chapters, the number of verses nearly coming up to 1974. It begins with—

ऋषिमैकाग्रमासीनमाश्रमे शंसितव्रतम् ।
 प्रणम्य शिष्याः पप्रच्छुस्तं धर्मानाश्वलायनम् ॥
 श्रोतुमिच्छामहे धर्मान् भगवन् भवतोदितान् ।
 वर्णाश्रमाचारगतान् ५. १५२मीश्व कृत्स्नशः ॥

On comparison I find that the work is quite different from the Smṛiti, alluded to above. It appears to be very old. The colophon is इत्याश्वलायनीये धर्मे एकादशोऽध्यायः । श्रीरस्तु । शुभं भवतु । १७२ शार्वरीनाम । लाढ्योपनाम्ना माधवेन लिखितं. The copyist by his surname and by the style of his penmanship seems to be an inhabitant of Mahārāshṭra. There are still a few Brahmin families at Poona and Sâtârâ in Mahārāshṭra bearing the surname लाढे. The people all over Mahārāshṭra, however, commonly use the Śaka Era in noting dates, while the Samvat Era is used in the provinces north of the river Narmadâ. From this I have come to the conclusion that the copyist must have used the Śaka Era. But 172 Śaka as the date of the Manuscript is an evident mistake, wherefore it must clearly be meant for 1702 with which the cyclic year Śârvari corresponds.

The following extract taken from the eleventh chapter of this MS. throws light to some extent on the religious literature of India, particularly on the Sûtra literature, and as regards the time and authorship of certain Smṛitis. The only Bhâshya on Âśvalâyana's Śrautasûtra, known (from other works) to scholars of Sanskrit, is that of Devaswâmi, and it is believed that Âśvalâyana has had no Bhâshya of his own on his Śrautasûtra. But the above-mentioned extract makes us aware

of such a Bhâshya having been composed by Âśvalâyana himself and leaves no doubt as to its existence at one time. The day on which such lost treasures will be recovered will indeed deserve to be recorded in golden letters in the annals of Sanskrit religious literature.

श्रौतस्य कर्मणः सिद्धयै श्रौतसूत्रं मया कृतम् ।
 श्रौतस्यैवं च यद्भाष्यं मयैव च कृतं द्विजाः ॥ १४ ॥
 गृह्यभाष्यं करिष्यन्ति द्विजा इति न मे कृतम् ॥ १६ ॥
 यथा वै ते करिष्यन्तीत्येकाग्रमनसा स्थिताः ।
 अचिन्तयमिदं सर्वं सर्वतो दिव्यचक्षुषा ॥ १७ ॥
 दृष्ट्वा करिष्यमाणानां भाष्यादीनां यथातथम् ।
 विविक्षुभिस्तु विप्रेन्द्रैर्द्राक्षं वितथं क्वचित् ॥ १८ ॥
 करिष्यमाणमालोच्य त्रैर्यद्वितथमात्मनः ।
 तद्भाष्यादिषु गृह्यस्य निमृज्यन्निदमुक्तवान् ॥ १९ ॥
 मदीयस्य तु गृह्यस्य भाष्यकृद्वृत्तिकृच्च यः ।
 निघण्टुकारिकाकृत्यस्ते चैते चतुरोदिताः ॥ २० ॥

Then again—

वक्ष्यमाणविधानेन वृत्तिकारादिभिर्यथा ।
 पत्न्याः प्रथमजं गर्भमनुकामाः सुदुर्भगाः ॥ ६४ ॥
 आयान्ति काशराक्षस्यो रुधिराशनतत्पराः ।
 तासां निरसनार्थाय श्रियमावाहयेत्यतिः ॥ ६५ ॥

(आ. स्मृ. ११. १४-६५).

In the last śloka of the above extract Âśvalâyana speaks of certain rites as to their having been given in detail in the Vṛitti on his Śrautasûtra, which, he had foreseen through his divine sight, would be composed by somebody from among the succeeding generation. But these rites do not appear in the Vṛitti of Gārgya Nârâyana, the only Vṛitti at present supposed to be the oldest.

In the extract given above, mention has been made of Śrautasûtra with its Bhâshya, Gṛihyasûtra with

its Bhâshya, Vṛitti, Nighaṇṭu and Kârikâ. Śrautasûtre with its Vṛitti by Gārgya Nârâyana has already been printed and published in the *Bibliothica Indica* Series by the Asiatic Society of Bengal. In the abovementioned extracts its Bhâshya is said to have been written by Âśvalâyana himself. But, as far as I am aware, it has not come to my notice as yet. In a recent search in the private library of Mr. Nilakantharâva Âṭhalye of Dhâr, I found two Bhâshyas together with many Vedic books and those on Yājñic rites. One of the Bhâshyas is by Devatrâta, and is known to scholars; and the other called Siddhânta. Bhâshya is only on the first half or the Pûrvashaṭka. The Government Collection XI. A. of 1879, deposited in the Deccan College, Poona, gives under No. 20 "Siddhântin's Bhâshya on Âśvalâyana Sûtra.* The manuscript in my hands makes no mention of the name of the author. The general and common custom of Mangalâcaraṇa is not observed in the manuscript and at the end the colophon runs :—

‘इत्याश्वलायनसूत्रपूर्वषट्कव्याख्यायां सिद्धान्तकृतौ षष्ठोऽध्याय समाप्तः’ ।

The manuscript appears to be a recent one, and is written on Portuguese paper. It contains 204 leaves of about 24 lines each, and each line has nearly 36 letters. At the end is :—

‘संवत् १८७६ विकृतिनामाब्दे पौषशु० १ भृगुवासरे इदं पुस्तकं समाप्तम् । भागवतोपाङ्ख्यवाळंभट्टात्मजसोमनाथेन लिखितम् । आठल्ये इत्युपनामकवापूमदस्य इदं पुस्तकम्’ ।

* From the opening passage of the MS. given in the list accompanying Bhandarkar's Report for 1879, it is clear that the Bhâshya is on the Śrauta sūtra. Another copy of a portion exists in the collection of 1883-84. See Report for that year, p. 257.

This Bhâshya is excellently composed, and its style is of as high a merit as of any other of its kind of acknowledged ability. No quotations with the exception of Pânini in some places and the names of Śâkala, Bâshkala, Śikshâ and other Sûtrakârs occur in this. This composition like Nirukta seems to be of the old style.

- It cannot be ascertained, whether this is the same Bhâshya of Âśvalâyana, mention of which is made in the extracts given above. From the words सिद्धान्तकृतौ given in the colophon, it seems that this might have been compiled possibly by a man of the name Siddhântin. But it is difficult to believe that the word सिद्धान्त is the name of any man at all. †

From the same library I have got one Bhâshya called the Siddhânta Bhâshya—a Bhâshya on the Âśvalâyana Gṛihyasûtra. I have no evidence to make certain whether the author of the two Bhâshyas, one on the Śrautasûtra, and the other on the Gṛihyasûtra was one or were two different persons. Besides, in the above extracts Âśvalâyana is made to speak of his leaving the compilation of the Bhâshya to the succeeding generation. From all this, if the author of the two Bhâshyas coming under the same name सिद्धान्तभाष्य be one; he must be somebody quite different from Âśvalâyana. The Siddhânta Bhâshya on the Śrautasûtra is supposed by some Indian scholars to have been compiled by Âśvalâyana himself. But no sound evidence can be had in support of the supposition of the Indian Vedic scholars about Âśvalâyana's authorship of this Siddhânt-

† From the colophon of No. 20 of A. 1879, the author's name is evidently Siddhântin. Siddhântin is mentioned by Bhâskara Miśra as the author of a Bhâshya on Âśvalâyana, S. 2. 8. See Report for 1883-84, p. 28.

ta Bhâshya. This opinion of ours will be borne out by an extract which we give below from the 2nd leaf of the MS.

अथशब्दः प्रतिज्ञार्थ इत्युच्यते । पूर्वेऽपि प्रत्यक्षदृशो मन्त्रब्राह्मणाभ्या-
मेव कर्माणि कृतवन्तः । तच्च पुनरायुर्दोषव्याप्त शक्यते कर्तुम् । ततः शि-
ष्यानुग्रहार्थं ग्रन्थान्तरारम्भे चिकीर्षभगवानाश्वलायनः प्रतिज्ञातवान् ।

Âśvalâyana, being here spoken of with reverence as भगवान् must have been different from the speaker the author of the Bhâshya.

*The Vṛitti on Âśvalâyana Grihyasûtra by Gârgya—Nârâyana has been published and known to the Sanskritists. I have obtained a manuscript copy of another Vṛitti of the Âśvalâyana Grihyasûtra only a few days ago, which was transcribed for me by my learned friend Paṇḍit Lâlâcârya Gajendragadâkara ; a great-grandson of the well known Sanskrit Paṇḍit, the late Râghaven-drâcârya of Sâtârâ. I think this Vṛitti called the Gâṇeśîvṛitti was not generally known to the learned public ; at least I did not know it before. I examined the catalogues of Sanskrit manuscripts, which are in my possession, and if I mistake not, did not find the name of this Vṛitti in any of them. The Vṛitti begins with the following :—

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

अव्यादव्याजभव्यो ऽमरनरहितकृत्यक्तवैकुण्ठ ईशो-
प्युर्वीमासाद्य माद्यद्रिपुमथनपरो दक्षिणो नायकोऽसौ ।
रामः शृंगारमूर्तिः करुणरसनिधिर्वीर एवाद्भुतोऽपि
भुक्तैः क्रोधमूर्तिः प्रशमितविषमो जानकीजानिरस्मान् ॥ १ ॥
कौसल्यायां दशरथनृपाद्राम आविर्यदासी-
द्वैकुण्ठादिर्निखिलनिलयो यत्तदा शून्य आसीत् ।
पूर्णोऽयं वै तदिदमवतारेषु कृष्णादिकेषु

मत्सैवैवं रघुपतिमहं मुक्तये संश्रितोऽस्मि ॥ २ ॥

गणेशं शारदां तातमानभ्यानंददेशिकम् ।

आश्वलायनगृह्यस्य वृत्तौ किञ्चिद्विचारये ॥ ३ ॥

I have seen the original manuscript, the transcription of which is at present in my hand. Even after a careful examination of the manuscript, I cannot trace the date of the composition. The appearance of the manuscript is old but it bears no date. The total work is about 3,800 lines of 32 letters each. The manuscript ends with :—

आश्वलायनगृह्यस्य वृत्तिरत्र विचारिता ।

सद्भिः सम्यग् विचार्यैव द्वेष्ट्यतां नहि खिद्यते ॥

It can be supposed that the Vṛitti ends here, but after the above verse is written ‘अथ मंत्रार्थः’ It appears from this that the author must have appended or had a desire to append the meanings of the mantras occurring in the work; but the MS. abruptly ends here, and I cannot, therefore, say anything about it. It seems that the author of this Vṛitti was a blunt writer, and so not very careful about his remarks. This remark can be proved from the extracts given below from the back side of the 7th leaf, and the front side of the 8th leaf of the manuscript under reference. The author in describing the Vaiśvadeva says :—

अत्र किञ्चिद्विचार्यते देवयज्ञस्याव्यवस्थितवैकल्पिकगु-
ह्याग्निर्लौकिकान्युभयसाध्यत्वे दिवाप्रारम्भे च बहूनि
प्रमाणानि दृश्यन्ते । यथा—

‘गृहस्थो वैश्वदेवाख्यं कर्म प्रारभते दिवा ।

तन्त्रं नास्त्यत्र भावेन वृत्तिकृद्भचनं यथा ॥

औपासनाग्निमन्यं वा समिध्याथ हविर्भुजाम् ’ ॥

इति आश्वलायनकारिका ।

‘ अथ वैश्वदेवो दिवाऽस्य प्रारम्भो नात्र
पाकयज्ञतन्त्रम् । अग्निमौपासनं पचनं वा
परिसमूह्य ’ ।

इत्यादि गृह्यपरिशिष्टम् ।

‘ स्नात्वा गृहं समागत्य वैश्वदेवं समाचरेत् ।
प्रातरारम्भणं तद्धि ॥ त्र कुर्यात् स्वशास्त्रवत् ॥
प्रातरेव द्विरावृत्त्या कुर्याद्वा सह तद् द्विजाः ।
सायं वा यदि भुञ्जीयात् तत्कृत्वा जात्वापि स्वयम् ॥ ’

• इत्याद्याश्वलायनस्मृतिः ।

‘ वैश्वदेवमपि प्रोक्तं पूर्वैरेव मनोषिभिः ।
औपासनेषु होतव्यं शालाग्नौ वा विजानता ॥
विकल्पस्त्विच्छया कार्यो नास्त्येवात्र व्यवस्थितिः ।
अन्नस्य चात्मनश्चैव संस्कारार्थं तदिष्यते ॥
वर्जयित्वा विशेषाग्नं शुद्धेनाग्नेन तद्भवेत् ।
वैश्वदेवं गृहस्थस्य प्रातरारम्भणं भवेत् ॥
स्नातकेनापि तत्कार्यं पृथक्पाको भवेद्यदि ’ ।

इति शौनकः ।

‘ गृहस्थो वैश्वदेवाख्यं कर्म प्रारभते दिवा ’ ॥

इति स्मृत्यर्थसारः । इत्यादीनि ।

After citing quotations from different books the author remarks on them as follows:—

‘ तत्र आश्वलायनकारिकाणां वृत्तिमूलकत्वं स्पष्ट-
मेव । गृह्यपरिशिष्टमपि वृत्ति-भाष्यादिव्याख्या-
तार्थानुवादरूपं मानुषं प्रामाणिकस्वारसिक-
सूत्रार्थोपरोधेनैव प्रमाणम् । आश्वलायनस्मृ-
तिस्तु प्रामाणिकैराकर्ष्यदृश्यमानत्वात् कृत्रिमे-
त्युच्यते इति प्रसिद्धमेव । शौनकीयत्वेन लिखितं
वाक्यं तु शौनकसूत्रातिरिक्तोऽपपाठः । श्लोक-
पायाः स्मृतेरभावेन मानुषकारिकारूपमेतत् वृ-
त्यादिमूलकमेवेति स्पष्टमेव । स्मृत्यर्थसारीयं तु

आश्वलायनकारिकावाक्यमेवेति न किमपि वा-
क्यं विचारार्हमित्यलं दुराग्रहेण । तस्मात्
सूत्रस्वारसिकव्याख्यानेन यो ऽर्थः सिध्यति
स एव प्रामाणिकः कुसृष्टिव्याख्यानसिद्धोऽर्थो
वा इति निर्मेत्सराः बुधिय एव विदांकुर्वन्तु ।

The above remark is too strong, and questionable. I have already noticed above the two different manuscripts marked A' and A'' of the Âśvalâyana Dharma Śâstra. The lines which are quoted in the above extract from Âśvalâyana Smṛiti are found in the manuscript आश्वला-
यनधर्मशास्त्र which I have discussed already ; but they are not found in the manuscript marked B, which is named आश्वलायनस्मृति. The Vṛittikâra Gaṇeśa says that as the Âśvalâyana Smṛiti is not found in the 'आकर' or huge, books of Dharmaśâstra, written by authoritative persons it is called कृत्रिम and that this is already known. But the truth of this remark cannot be sufficiently proved ; for स्मृतिचंद्रिका, हेमाद्रि, विज्ञानेश्वर, माधव, etc., all of which can be called 'आकर,' have several quotations occurring in the manuscript under notice. Therefore I have no doubt in saying that the Smṛiti in question must not have been seen by the Vṛittikâra Gaṇeśa or must not have been known to him at all.

Gaṇeśa, the author of the Vṛitti, has made mention of a 'भाष्य' in the extracts quoted above ; but it is rather difficult to make out, whose Bhâshya it is, whether of Devasvâmin, Devatrâta or Siddhântin, it being at the same time equally difficult to ascertain whether the Bhâshya composed by Âśvalâyana himself and referred to in the Smṛiti under question, was known to the author at all !

व्याख्य—In their digest of the Hindu Law, West and

Bühler refer to two works of this author—"Vyâghra-pâda (verse exists) and Vyâghra." But I doubt if the two names indicate different works. I have got a MS. (163) from the Deccan College collection of 1884-86; it has on its front page the title "बृह० व्याघ्रस्मृतिः" apparently बृहद्वाघ्रस्मृतिः The beginning, however, runs as :—

श्रीगणेशाय नमः । व्याघ्रस्मृतिः ।
 ऋषिमिकाग्रमासीनं व्याघ्रं मातिमतां वरम् ।
 पप्रच्छुर्ऋषयः सर्वे धर्मशास्त्रकथानकम् ॥
 हुताग्निहोत्रं विधिवद् व्याघ्रं वेदविदां वरम् ।

And the marginal title on each leaf which reads व्या० स्मृ० leads to the belief that व्याघ्र and व्याघ्रपाद are not different authors. At the end of the MS. it runs thus:—

व्याघ्रपादेन चाख्यातं धर्मशास्त्रोत्तमोत्तमम् ।
 इति व्याघ्रपादप्रणीतं धर्मशास्त्रम् ।
 रजस्वलां स्मृतिकां च श्वानं काकं च गर्धभम् ।
 कुक्कुटं विड्वराहं च भूपं पाषण्डिनं तथा ॥
 बहिर्देवलकं दृष्ट्वा सवासा जलमाविशेत् ।
 संवत् १८८०.

From this portion and from the fact that the quotations taken by the commentator Mâdhavâcârya under the names व्याघ्र and व्याघ्रपाद are found in the present MS., it is plain enough that व्याघ्र and व्याघ्रपाद are identical. The name बृहद्वाघ्र is not met with anywhere else, as far as my knowledge goes, and as in this MS. too it appears on the front page only, and not in the body of the MS., I surmise that it owes its origin to the creation of the copyist.

शातातप.—This is a prose-work of Śâtâtapa. West and Bühler in their digest refer to only one work of this

author and that too in verse. Of the prose-works, I have got three MSS., one Telegu and the other two Devanāgarī. The Telegu MS. is written on palm-leaf, which Mr. Raṅgayā of Madras, my guide during my tour in the year 1876-77 and afterwards my trustworthy agent and supplier of different manuscripts, kindly purchased for me at Kānci. It is not dated, but its leaves are 21 in number containing nearly 1126 lines of 32 letters each.* It is partly in prose and partly in verse. It begins with अथातो शातातपस्य महर्षेर्धर्मशास्त्रं व्याख्यास्यामः । and ends with the colophon—

‘ इति शातातपप्रोक्तं धर्मशास्त्रोत्तमोत्तमम् ।
एतज्ज्ञात्वा द्विजस्सम्यक् याति ब्रह्म सनातनम् ’ ॥
इति शातातपधर्मशास्त्रं सम्पूर्णम् ।

The other two MSS. belong to the Ānandāśrama. One of them has No. 1102. It has 49 leaves, containing eight different smritis. The Smṛiti of Śātātapa appearing in the MS. by the name of Śātātapa Dharmaśāstra occupies six leaves, viz., from 35 to 40. The other MS. has No. 4104. It has eight leaves and bears the same title, viz., शातातपधर्मशास्त्र. These two MSS. are of one work. The first MS. has the date संवत् १८५२ चैत्रशुदि १३ and it further ends in “लिखितं मित्र राधाकृष्णेन काश्याम्” This date and colophon are at the end of यमस्मृति ending on leaf 49. The other MS. has no date. The number of Ślokas in each is nearly 163 (of 32 letters), out of which 139 are Ślokas, and the remaining portion appearing in the beginning, is in prose. The beginning and end of these two Devanāgarī MSS. exactly coincide with those of the Telegu MSS. But the subjects treated in the former fall short of those in the latter, especially of the व्यवहार.

The Smṛiti in question is quite different from the work Karmavipâka of 6 Adhyâyas of Śâtâtapa.

यज्ञपार्श्वः—The author quotes only three lines in the second part of the first volume. In June I bought a small MS. bearing this name, at Nāringreñ, a village in the Ratnâgiri District. It is written on Portuguese paper. Each line consists of 45 letters and every page contains nine lines. The number of folios is fourteen. It is throughout in verse and divided into two chapters called *Parīśishta*. The first *Parīśishta* containing 28 Ślokas ends in इति कात्यायनयज्ञपार्श्वोऽख्यं प्रथमपरिशिष्टं समाप्तम्. The Second *Parīśishta* has 125 Ślokas and it ends in

इति कात्यायनीयपरिशिष्टे द्वितीयं यज्ञपार्श्वोऽख्यं परिशिष्टं
समाप्तम् ॥ शके १७०३ प्लवनाम चैत्रकृष्ण संवत्सरे दशम्यां
लेखः ॥ कर्ता कर्म च करणं संप्रदानं तथैव च । अपादाना-
धिकरणमित्याहुः कारकानि षट् ॥ युधंधह्यु ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥
नारायण राम ॥ श्रीः ॥ राम् ॥ छ । छ.

This MS. is marked on the covers अथ यज्ञपार्श्वप्रारंभः and इति यज्ञपार्श्व समाप्तः; however, it appears that it is a *Parīśishta* of *Kātyāyanagṛihya Sūtra*. Both the chapters dwell on the rites of *Gṛihyâgni*. The three lines quoted by the author and above alluded to are found in it. The work, I venture to suggest, is very rare, and its name is found in the catalogue of the India Office Library, No. 1729-F.; in the catalogue of the Berlin Library by A. Weber P. 64; catalogue of Sanskrit manuscripts in the private libraries of Guzarathi-Kathyâwâda, &c., of G. Bühler. I. 178; the catalogue of the North-Western Provinces V-64, 146; Peterson's reports II. 174; and the catalogue of the Benares Sanskrit-College Library 55.

But I was not able to ascertain, whether the above-mentioned manuscripts, except that in the India Office Library, do contain the complete eighteen *Parīśiṣṭas* or some fragments of them. In the India Office catalogue, part I, page 68, No. 1729. F., a book named *यज्ञपाये* has been mentioned; but it seems from its description given in the catalogue, that the work is incomplete and contains only the 3rd *Parīśiṣṭa* or chapter of the work. From Dr. Bühler's letter, dated 15th April 1894, I knew that he had collected for the Government of Bombay a manuscript of the work in question in the year 1879–80, which is mentioned in the printed catalogue of the Deccan College Library, page 129, No. 54, under the name of *Parīśiṣṭas*. The whole portion has been compared with the copy at the Deccan College by my friend, Narayanrao Daso Banahatti, B. A., Assistant Professor, Oriental Languages, Deccan College. The copy at the College contains both prose and verses. But that too is named *Yajñya-pârśva Parīśiṣṭa*. I came by the MS. too late to utilize it in specifying the place of the quotations, and I was unable to mention the manuscripts in my notes to the preceding part which is the second part of the first volume and which was its proper place. I could have noted down and quoted many works on the subject in hand as during the last six months I came by many works on *Smṛitis*. But through my illness I could neither go over them nor even see whether they contained quotations from *Mādhavâcārya*. I therefore stop noting all particulars here, and leave the whole matter for the next part.

20, GIRGAUM, BOMBAY.

VĀMAN ŚĀSTRĪ I.

1st April 1898.

TABLE OF CONTENTS.

विषयानुक्रमणिका

४-५-६-७-८-९-१०-११ अध्यायानाम् ।

	पृ०	पं०		पृ०	पं०
मङ्गलाचरणम्	१	६	गौतमस्मृतौ प्रायश्चित्तस्य		
स्वगुरुवर्णनम्	१	८	काम्यत्वम्	१०	१४
बुक्कभूपवर्णनम्	१	१२	पूर्वपक्षिमते प्रायश्चित्तं न		
स्वकुलादिवर्णनम्	२	८	कर्तव्यम्	११	८
प्रतिज्ञा	२	१२	प्रामाणिकमते कर्तव्यमेव	१२	१
विषयप्रदर्शनम्	३	१	नैमित्तिकत्वे जनवस्था ...	१२	१८
प्रायश्चित्तशब्दार्थः.....	३	७	अत्र केचिदाहुः.....	१३	१
„ विषये आक्षेपः.....	४	४	दोषनिर्घाते शङ्का	१३	१४
„ समाधानम् ...	५	९	समाधानम्	१४	६
„ नैमित्तिकत्वे			विष्णुप्रोक्ता दोषाः	१४	१६
आक्षेपः	६	१३	मनुप्रोक्ताः	१६	२
तत्र समाधानम्	७	१	अवकीर्णी	१७	१५
दुरितोत्पत्तौ शङ्का	८	१	प्रकीर्णकम्	१७	१७
केचिदाहुः	८	४	उद्बन्धने.....	१८	७
अपरे पुनराहुः	८	१०	तस्य गतिः	१९	७
अन्ये त्वेवं समादधते ...	८	१४	तथाशौचादिनिषेधः.....	१९	१४
दुरितापूर्वे आक्षेपः	९	४	दुर्मृतवहनादौ प्रायश्चित्तम्	२३	९
तस्य समाधानम्	९	६	अकामतो दाहादौ	२३	१९
उपेक्षाजन्यं दुरितापूर्वम् ..	९	९	अशक्तविषयम्	२४	१
आलस्यजन्यम्	९	१२	देश-कालादितारतम्यम्	२४	१०
ईश्वरवादिमतम्	९	१९	अल्पनिमित्ते	२४	१५
दुरितापूर्वे शङ्का	१०	२	निमित्तभूयस्त्वे प्रायश्चित्त-		
तस्याः समाधानम्	१०	६	भूयस्त्वम्	२४	१९

	पृ०	पं०		पृ०	पं०
गोहतादिप्रायश्चित्तम् ...	२५	७	प्रतिकूलव्रताचरणप्राय-		
तप्तकृच्छ्रस्वरूपम्	२६	४	श्चित्तम्	४०	११
पतितसंसर्गस्य निन्दितत्वम् २७	११		अनुज्ञामंतरेणाचरितस्य		
संसर्गस्य पञ्चाहादयो ज्ञेयौ			न प्रायश्चित्तम्	४०	१९
पक्षाः	२९	६	दुर्वृत्ताचरणम्	४०	२१
उक्तपक्षेषु कालतारतम्येन			वधप्रयत्नमात्रस्य प्रायश्चि-		
प्रायश्चित्तम्	२९	१८	त्तम्	४१	१
प्रायश्चित्तनिमित्तानि ...	३३	१	गर्भभेदन-तत्प्रातने प्राय-		
तत्र ऋतौ भर्तुर्नुपसर्पणे			श्चित्तम्	४१	७
स्त्रियाः	३४	८	वेदविश्वासरहितस्य प्राय-		
ऋतावगमने पुरुषस्य ...	३४	१४	श्चित्तम्	४१	१६
स्त्रिया अर्धम्	३५	१२	कुण्ड-गोलकौ	४२	६
पत्युस्त्वमाने दोषः	३५	१७	देवरादीनां न जारत्वम् ...	४३	२
अवमानस्वरूपम्	३६	१	बीजि-क्षेत्रिणोः प्रत्यवायः	४३	८
तत्र प्रायश्चित्तम्	३६	१३	जारप्रायश्चित्तम्	४४	२
पतिसेवामुपेक्ष्य व्रतादिप-			क्षेत्रिणः सामान्यप्रायश्चित्तम्	४४	९
राया दोषः	३६	२०	बीजिनो भागानिषेधे मनूक्तिः	४४	१४
भर्त्रनुज्ञां विना व्रतं निष्क-			पुत्रभेदाः	४५	५
लम्	३७	१४	दत्तकलक्षणम्	४८	७
स्त्रियाः स्वातन्त्र्यनिषेधः ...	३७	१९	परिविस्त्यादिप्रायश्चित्तम्	४८	१२
अनुज्ञया व्रतस्य साफल्यम्	३८	५	परिवित्ति-परिवेत्रोः समं प्रा-		
बन्धुद्वेषकरणे दोषः ...	३८	१४	यश्चित्तम्	४९	१०
गर्भपाते त्यागः	३८	१९	अग्नेदिधिष्वादिलक्षणम्...	५१	४
गर्भपाते प्रायश्चित्ताभावे			परिवेदनप्रायश्चित्तेऽपवादः	५१	११
आक्षेपः	३९	५	परिवेदनाभ्यनुज्ञा	५२	१
तत्र समाधानम्	३९	११	पर्याधाने विशेषः	५२	८
नास्तिकस्य नैहिकामुष्मिकं			स्त्रीपुनरुद्वाहः	५३	३
फलम्	४०	१			

	पृ०	पं०		पृ०	पं०
स्त्रीणां ब्रह्मचर्ये श्रेयोऽति-			प्रोषितस्याहिताग्नेः संस्कारः ७१	११	११
शयः ५३	१३		तत्र हारीतः ७३	११	११
अनुगमने फलातिशयः ... ५४	५		आहिताग्निसंस्कारस्य फलम् ७४	७	७
अनुगमननिषेधः ५५	९		अध्यायार्थोपसंहारः ७५	१	१
निषेधस्य पृथक्चितिविष-			षष्ठोऽध्यायः ।		
यत्वम् ५६	९		मंगलाचरणम् ७७	३	३
अनुगमनेन भर्तारमुद्धरति ५७	१		पूर्वोत्तराध्यायार्थसंगतिः ... ७७	५	५
अनुगमनं न सर्वासाम् ... ५८	९		मालिनीकरणप्रायश्चित्तम् ७७	११	११
अध्यायार्थोपसंहारः ५९	९		क्रौञ्चादिवधप्रायश्चित्तम् ... ७७	१८	१८
पञ्चमोऽध्यायः ।			बलाकादिषु न्यूनं प्रायः ७९	७	७
मङ्गलाचरणम् ६१	३		वृकादिवधे प्राणसंयमः ... ८०	१	१
पूर्वाध्यायार्थसम्बन्धः ६१	५		गृध्रादिवधे ८१	४	४
परिशिष्ट-प्रकीर्णकप्रायश्चि-			बल्युल्यादौ प्रायश्चित्तम् ... ८२	६	६
त्तानि ६१	१२		जलकाकादीनां वधे ... ८३	३	३
गायत्र्या वेदमातृत्वम् ... ६३	६		पूर्वोक्तपक्षिवधे साधारणं		
गायत्रीजपे संख्याविशेषः ६३	१५		प्रायश्चित्तम् ८३	९	९
गोशृङ्गोदकस्नानम् ६३	१८		विष्णूक्तं प्रायश्चित्तम् ... ८३	१७	१७
शुना दष्टस्य प्रायश्चित्तम् ६४	५		सास्थ्यनस्थिभेदेन प्रायश्चि-		
शुना आघातस्य ६५	३		त्तविशेषः ८४	४	४
ब्राह्मण्याः श्वदंशे ६५	६		प्रत्येकवधे ८५	७	७
सृगालादिदंशे ६६	३		सङ्करोकरणप्रायश्चित्तम् . ८५	१२	१२
आश्रमभेदेन दंशप्रायश्चि-			शिगुमारादिहनने ... ८७	९	९
त्तभेदः ६७	११		तत्र पक्षांतराणि ८८	५	५
रजस्वलायाः श्वादिदंशे ... ६८	११		आरण्यादिहनने ८९	१०	१०
दुर्मृतस्याहिताग्नेर्दहने ... ६९	७		गजादिवधे ९०	६	६
सूतादयः ६९	१४		कुरंगादिवधे ९१	१०	१०
शास्त्रीयसंस्कारः ७०	१४		मृगादिहत्यायाम् ९२	१२	१२
हारीतोक्तो दहनविधिः ... ७१	२		अनुक्तमृगवधे ९३	५	५

	पृ०	पं०		पृ०	पं०
उपपातकप्रायश्चित्तम् ...	९४	१०	चण्डालस्वामिकवाप्युदक-		
क्षत्रिय-वैश्यवधेऽधिकम् ...	९५	११	पाने	१११	६
निर्दोषस्य वधे मनुक्तम्	९६	७	चण्डालभाण्डस्पृष्टो-		
गौतमोक्तमधिकम् ...	९७	१०	दकपाने	११२	७
वसिष्ठोक्तमष्टवार्षिकम् ...	९८	१२	चण्डालभाण्डस्योदक-		
बौधायनोक्तं नववार्षिकम्	९८	१६	पाने	११२	१४
विष्णुक्तं द्वादशवार्षिकम्	९९	१	बुद्धिपूर्वकं तत्पाने वर्ण-		
वर्णभेदेन तारतम्यम् ...	१००	१२	भेदेन प्रायश्चित्तम् ...	११३	१३
स्वैरिणीस्त्रीवधे	१०१	४	अन्यजभाण्डोदकादिपाने	११४	७
स्त्रीवधे राजन्यव्रतम् ...	१०२	१३	अन्यजाः.....	११४	१३
प्रामादिकविषये	१०३	७	अल्पेषु कूपन्यायः	११५	६
आत्रेयीवधे	१०३	१०	चण्डालान्नस्याज्ञानपूर्वके		
आत्रेयीलक्षणम्	१०३	१४	भक्षणे	११५	१०
अनुनुमत्या वधे जातिभेदे-			गोमूत्रयावके यासप्रमाणम्	११५	१४
न भिन्नम्	१०४	४	बुद्धिपूर्वके चण्डालान्न-		
वैश्यादिवधे प्रकारांतरेण...	१०५	६	भोजने	११६	९
चण्डालवधे वर्णक्रमेण प्राय-			अन्यावसायिनः.....	११६	१२
श्चित्तम्	१०६	९	चीर्णव्रतस्य पुनरूपनयनम्	११७	१७
चण्डाल-श्वपाकयोश्चोरयोः			चण्डालेन सह व्यवहारे	११८	४
प्रायश्चित्तम्	१०७	१६	परिषद्योग्या द्विजाः.....	११८	१४
चण्डालसम्भाषणे	१०८	५	परिषदाभिधेयो व्रतवि-		
चण्डालेन सहैकशय्या-			शेषः.....	११९	७
स्वापे सहमार्गगमने च	१०८	२०	तत्र दध्यादिविभागः ...	११९	१३
दर्शन-स्पर्शनयोः पृथक्			यावके वर्ज्यमाह	११९	२१
प्रायश्चित्तम्	१०९	२	दध्यादिपरिमाणम्	१२०	५
अवस्थाविशेषेण स्पर्शने			अचेतनानां शुद्धिः	१२०	१०
विशेषः	१०९	१७	गृहस्य दाहः	१२०	१५
भुक्तोच्छिष्टस्पृशे.....	११०	१२	अनंतरकर्तव्यम्.....	१२०	२०

	पृ०	पं०		पृ०	पं०
भूमेर्लेपनादिकम्	१२१	४	अधिकारिणं परीक्ष्य प्रा-		
चण्डालस्य दीर्घकालनि-			यश्चित्तं देयम्	१३१	१४
वासे	१२१	११	दुर्बलस्याननुग्रहे प्रत्यवायः	१३२	१
तत्र गोशतं दक्षिणा ...	१२१	१८	प्रतिनिध्यनुष्ठेयव्रते व्यति-		
गृहव्यतिरिक्तेष्वज्ञाने-			रेकः	१३२	१८
न चण्डालसङ्करे ...	१२२	९	स्वेच्छानुष्ठितव्रतेन न पाप-		
अधिककालसङ्करे	१२३	१	निवृत्तिः	१३३	९
रजकपादिसंवासे	१२३	१०	कपोलकल्पितस्य पापनिव-		
चण्डालस्य सकृत्प्रवेशे			र्तकत्वाभावः	१३३	१४
गृहशुद्धिः	१२४	३	उक्तेऽर्थेऽन्वयमाह	१३४	४
प्रोक्ष्य अजां गां वा प्रवेश-			विप्रवाक्यस्य प्रायश्चित्तप्रयो-		
येत्	१२४	८	जकत्वम्	१३४	१२
चण्डालप्रवेशवति गृहे			ब्राह्मणवाक्यं प्रशस्तम् ...	१३५	४
भुक्तवतस्तद्वृहे भुक्तवत-			तस्य सर्ववेदमयत्वम्	१३५	११
श्च प्रायश्चित्तम्	१२४	१५	कृम्युपहतसदृशस्यान्यस्य		
कृम्युपहतस्य वर्णभेदेन			शुद्धिः	१३६	१०
प्रायश्चित्तम्	१२५	१२	विद्यायुक्तं वतं प्रशस्तम् ...	१३६	३
माषपरिमाणम्	१२६	१६	भोजनकालीननियमाः ...	१३७	१५
नाभिरूपरिभागे	१२७	७	भिन्नासनादीनि वर्ज्यानि	१३८	८
न्यूनातिरिक्तदोषशान्तिः...	१२७	१८	अन्नस्य शुद्धिः	१३८	१२
विप्रवाक्येन पूर्णता	१२८	७	पराशरेणोक्तमित्यस्याभि-		
अशक्तौ ब्राह्मणैर्व्रतं कार्यम्	१२८	१५	प्रायः	१३९	४
तत्रैव पक्षान्तरम्	१२९	१०	प्रतिषिद्धशुद्धिः	१३९	१६
सङ्कल्पमात्रेणैव काम-			ब्राह्मणोक्ता शुद्धिः कार्यी ...	१४०	७
प्राप्तिः	१२९	१८	द्रोणाढकयोः परिमाणम्	१४०	११
महदनुग्रहस्य विषयः ...	१३०	७	शास्त्रज्ञप्रसिद्ध एव शास्त्री-		
बालादयो ऽनुग्राह्याः ...	१३०	११	र्थो ग्राह्यः	१४१	१
प्रबलानुग्रहे प्रत्यवायः	१३१	५			

	पृ०	पं०		पृ०	पं०
द्रोणादकशब्दव्यावर्त्य-			मृतशरीरजरणे	१५४	१
माह.....	१४१	१४	मनुष्यशरीरजरणे	१५४	७
पूर्वोक्ता शुद्धिः	१४२	५	अल्पोदकेषु शुद्धिः.....	१५५	१
रसशुद्धिः	१४४	५	गोपानादवक्षीणं शुद्धम् ...	१५५	५
विलीनाविलीनभेदेन			नवोदके कालात् शुद्धिः...	१५५	१५
शुद्धिः	१४५	५	उद्धृतोदके	१५६	१४
क्वचिद् दोषाभावः	१४५	१०	विवाहात् प्राक् शुद्धिः ...	१५६	१२
देवयानादिषु न दोषः ...	१४५	१७	कन्याया अदातुर्निन्दा ...	१५७	४
अध्यायार्थोपसंहारः	१४६	४	ऋतुदर्शनाभावे द्वादशे		
सप्तमोऽध्यायः।			वर्षे कन्यादान-प्रतिग्रहौ	१५७	१६
अवशिष्टद्रव्यशुद्धिः	१४७	३	ऋतुदर्शनेऽप्यदातुर्नरकः	१५८	४
दर्व्यादिशुद्धिः	१४७	११	ऋतुमन्युद्वाहो नरकहेतुः	१५८	१२
तेषां त्यागः	१४७	१५	तस्य शुद्धिः	१५९	७
गन्धलेपक्षयपर्यंतं शुद्धिः			रात्रौ चण्डालादिदर्शने	१५९	१३
कार्या.....	१४८	६	रजस्वलयोरन्योन्यस्पर्शे ...	१६०	४
यज्ञपात्राणां क्षालनम् ...	१४८	१२	सकृत् स्पर्शे	१६०	१६
स्नेहनिवृत्त्यर्थमुष्णोदकम्	१४९	६	कामकृतस्पर्शे	१६१	२
कांस्य-ताम्रशुद्धिः	१४९	११	अकामकृतस्पर्शे	१६१	१७
तयोरेव तारतम्येन	१४९	१५	रजस्वलायाश्चण्डालस्पर्शे	१६२	१
स्त्रिया जारसम्पर्के	१५०	२	तस्मिन्नेवाबुद्धिपूर्वे	१६२	१०
वर्णान्तरगर्भे शुद्धिः ...	१५०	११	भोजनकालस्पर्शे	१६२	१३
गर्भपर्यवसानहीनव्यभिचा-			उच्छिष्टयोः परस्परस्पर्शे	१६२	१८
रभेदाः	१५०	१७	उच्छिष्टद्विजसंस्पर्शे ...	१६३	४
व्यभिचारानभ्यासे	१५१	८	रजस्वलान्तरदर्शने	१६३	७
वाचिक-मानसिकव्यभिचारे	१५१	१५	भोजनकाले चण्डालद-		
ऋतुदर्शनेन शुद्धिः.....	१५२	८	र्शने	१६३	११
नद्या रथ्योदकाद्युपहतौ ...	१५२	१५	शवादिसपर्शे	१६३	१६
कृपादिशुद्धिः	१५३	३	स्पर्शपूर्वकभोजनादौ वि-		
उपानहादिदूषणे	१५३	१६	शेषः	१६३	१९

	पृ०	पं०		पृ०	पं०
श्रादिदंशने	१६४	४	कुतपादिशुद्धिः	१८०	१६
बन्धुमरणश्रवणादौ	१६४	८	मुञ्जादीनां शुद्धिः	१८१	८
रजोनिमिनां शुद्धिः	१६४	१७	सतूलशय्यादीनाम् ...	१८४	३
रोगज्जरजोनुवृत्तौ	१६५	८	तेषामेव लेपोपहतौ ...	१८५	२
रजश्चतुर्धा	१६५	१३	मार्जाराद्युपहत्यपवादः ...	१८५	१३
द्रव्यजे रजसि	१६५	१४	भूमिस्पृष्टोदकादावपवादः	१८६	४
प्रसूतिकौविषये शुद्धि-			ताम्बूलादीनामपवादः ...	१८६	११
विशेषः	१६५	२०	रथ्योदकादौ न शुद्धिविशेषः	१८६	१८
रोगजेऽशुद्धिः	१६८	१	अधोभागस्पर्शं	१८७	१६
पूर्वदिनत्रये शुद्धचभावः...	१६८	८	धारादीनामपवादः	१८८	५
आतुरस्नानम्	१६९	४	रेणूनां रासभादन्यत्र शु-		
सूतिकामरणे विशेषः ...	१७०	३	चित्त्वम्	१८८	११
उच्छिष्टस्य स्पर्शं	१७०	१२	गवादिरेणूनां प्राशस्यम्...	१८९	१
शुना स्पर्शं	१७०	२१	श्वहतमृगादीनां मेध्यता ...	१८९	११
आनुच्छिष्टस्योच्छिष्टशूद्र-			देश-कालादौ मेध्यत्वम् ...	१९०	१
स्पर्शं	१७१	२	आसनादीनां मेध्यता ...	१९०	१६
कांस्यशुद्धौ विशेषः	१७१	९	पुष्पिततर्वादीनाम्	१९२	५
गवाघ्रातादीनां शुद्धिः ...	१७२	६	भूमिशुद्धिः	१९३	४
गण्डूषाद्युपहतस्य शुद्धिः	१७२	१४	देवलोक्ता त्रिविधा अशुद्धि-		
आयसादीनामत्यन्तोपहतौ	१७३	१२	स्तच्छुद्धिश्च	१९३	१४
निलैपस्य जलप्रक्षालनम्	१७४	९	मनूक्ता पञ्चविधा शुद्धिः	१९४	५
सुवर्णादीनां घर्षणम् ...	१७५	८	संवर्त्तोक्ता गृहशुद्धिः ...	१९४	१३
रजतादीनां भस्मना शुद्धिः	१७५	१२	देहविषये शुद्धचशुद्धी ...	१९५	८
मृद्गाण्ड-धान्ययोः शुद्धिः...	१७६	८	मृदम्भसोरियत्ता	१९५	१८
प्रोक्षण-प्रक्षालनयोर्व्यवस्थित-			उपहतिदर्शनात्पूर्वं शुद्धमेव	१९६	४
विषयत्वम्	१७७	५	सर्वाप्यशुद्धिरनापद्विषया ...	१९६	१३
गृहदाहादौ धान्यस्य शुद्धिः	१७९	४	स्वदेहं रक्षेदेव	१९७	४
वेण्वादीनां शुद्धिः	१७९	१२	शान्तापदेव धर्मेऽधिकारी	१९७	११
एकैकस्य लेपोपहतौ ...	१८०	१०	अध्यायार्थोपसंहारः	१९८	८

	पृ०	पं०		पृ०	पं०
अष्टमोऽध्यायः ।			तत्रैवाशङ्का	२१९	१
पूर्वाध्यायार्थसंगतिः.....	१९९	३	मुख्याभवेनाऽमुख्याः ...	२१९	१६
मुनिविप्रतिपत्तिसूचनार्थ-			संस्कारकृत उत्कर्षः	२२०	११
प्रश्नः	१९९	१०	एकः संस्कृतोऽन्ये नामधा-		
कामाकामकृतपापानां प्रा-			रकाश्चेत् नरकः	२२१	१४
यश्चित्तेषु विप्रतिपत्तिः	२००	३	संस्कृता गृहिणोऽपि योग्याः	२२२	१८
बौधायनमते कामकृतस्य			वेदाभ्यासादिना पापनाशः	२२३	६
प्रायश्चित्ताभावः	२०१	४	शुद्धेषु न पापप्रवेशः.....	२२४	९
विप्रतिपत्तौ निर्णयः	२०१	१७	द्विजानले सर्वं पापं प्रक्षिपेत्	२२६	१
मतान्तरम्	२०४	१	गायत्रीरहितः अशुचिः... ..	२२७	१०
उपपातकविषये	२०४	१४	दुःशीलोऽपि द्विजः पूज्यः ...	२२८	७
पर्वदुपसत्तिः	२०४	१२	क्रीडार्थमपि द्विजेरितं		
पर्वद्योग्यानां स्वरूपम् ...	२०६	१०	ग्राह्यम्	२२९	६
अमुख्यब्राह्मणानां न परि-			योग्यायाः परिषदः विशेषण-		
षत्त्वम्	२०८	१९	जातम्	२२९	१८
धर्मशास्त्रज्ञानराहितस्य परि-			वर्णभेदेन परिषद्वृद्धिः ...	२३१	३
षत्त्वे दोषः	२१०	५	वर्णभेदेन प्रायश्चित्तन्यूनत्वम्	२३१	१३
प्रायश्चित्तोपदेशप्रकारः ...	२११	१२	अथ व्रतादेशनम्	२३२	३
चत्वारो वा त्रयो वा धर्मशा-			राज्ञोऽनुमत्या प्रायश्चित्तम् ...	२३२	१०
स्त्रोपदेष्टारः	२१२	१	परिषद्राज्ञोर्न परस्पराति-		
शास्त्राण्यालोच्यैव प्रायश्चि-			क्रमः	२३३	१
त्तं देयम्	२१२	१०	परिषन्धियमः	२३३	१३
पर्वदादेशेन पापनाशः ...	२१३	१३	परिषदुपविश्य प्रायश्चित्ता-		
परिषद्वेदाः	२१५	७	दाने	२३४	१
आथर्वणिकानां शिरोव्रतं मु-			यथाविध्युपपत्त्यभावेन देयम्	२३४	१५
ख्यम्	२१६	१४	प्रायश्चित्तान्यथानिर्देशे प्र-		
अङ्गिरोक्ताः पर्वद्वेदाः.....	२१७	७	त्यवायः	२३४	१९
नामधारकविप्राणां न परि-			गौरव-लाघवे देश-कालाद-		
षत्त्वम्	२१८	४	यः परीक्षणीयाः	२३५	३
निर्गुणेषु न मुख्योर्थः ...	२१८	११			

	पृ०	पं०		पृ०	पं०
धर्मप्रभादीतिकर्तव्यता ...	२३५	१६	सवनस्थश्रोत्रियगुणवद्भो-		
प्रायश्चित्तं देवतायतने क-			वधे	२५१	१२
र्तव्यम्	२३७	१	गौरव-लाघवे विषयव्यव-		
अन्ते गायत्रीजपः	२३७	५	स्थायां वचनानि ...	२५१	२०
गोवधप्रायश्चित्तम्	२३७	११	अध्यायार्थोपसंहारः	२५४	११
तत्रैव इतिकर्तव्यतान्तरम्	२३८	३	नवमोऽध्यायः ।		
अन्यदितिकर्तव्यम्	२३८	१३	पूर्वाध्यायार्थसम्बन्धः ...	२५५	३
पुनरप्यन्यदितिकर्तव्यम्...	२३९	२	रोध-बंधने वधे सति न दोषः	२५५	८
व्रतसमाध्यभावेपि प्राण-			लगुडादिभिर्निपातने ...	२५६	६
त्यागेन मोक्षः	२३९	११	वधनिमित्तानि	२५६	१३
व्रतविशेषः	२३९	२०	बंधेषु प्रायश्चित्तानि	२५६	१८
व्रतविभागः	२४०	१०	संवर्तः पक्षकृच्छ्रमाह	२५७	१२
व्रताचरणानंतरकर्तव्यम्	२४१	९	दिनचतुष्टयकृच्छ्रम्	२५८	१
बुद्धिप्रकाशनम्	२४१	१४	रोधस्य स्वरूपम्	२५८	२०
सांगप्रायश्चित्तम्	२४१	२०	वधनिमित्तबंधनस्वरूपम्	२५९	१३
वृद्धप्रचेतोक्तं पक्षचतुष्टयम्	२४२	६	वधनिमित्तस्य योक्त्रस्य स्व-		
याज्ञवल्क्योक्तं व्रतचतुष्टयम्	२४२	१८	रूपम्	२६०	१४
विष्णुक्तं व्रतत्रयम्	२४३	६	वधनिमित्तस्य घातस्य स्व-		
संवर्तोक्तं शूद्रस्वामिकवि-			रूपम्	२६१	१०
षयम्	२४४	३	दण्डस्वरूपम्	२६२	८
सुमंतूकमपि तथैव	२४४	३	यथोक्तदण्डप्रहारे पात-मु-		
ब्राह्मणपरिगृहीतायाः बुद्धि-			च्छेदनयोः प्रायश्चित्ताप-		
पूर्वकविषये मनूकम्...	२४५	६	वादः	२६२	१६
आगिरसेक्तं ब्राह्मणस्वामि-			गोगर्भवधे प्रायश्चित्तम् ...	२६३	१०
कगुणवद्भोवधविषयम्	२४७	६	कृच्छ्रांगभूता वपनविशेषाः	२६४	१
यमोक्ता गोमती विद्या ...	२४८	११	चतुर्विधं वपनम्	२६४	६
सवनस्थब्राह्मणगोवधे ...	२४९	७	दानविशेषाः	२६४	१४
कामकृते सवनस्थब्राह्मण-			सचेतनस्य गर्भस्य वधे प्रां-		
गोवधे	२५०	८	यश्चित्तम्	२६५	७

	पृ०	पं०		पृ०	पं०
अवयवविशेषेषु प्रायश्चित्त-			वेश्मखातादौ प्रत्यवायः ...	२७९	९
विशेषाः	२६६	१०	गृहे सर्पादिवधे	२८०	६
बह्वयवभङ्गप्रायश्चित्तम् ...	२६७	५	शक्तावुपेक्षायां दोषः	२८०	१४
षण्मासादवर्गवधप्रायश्चित्त-			व्यग्रतयोपेक्षायाम्	२८१	८
मनन्तरं भङ्गादिनिमित्त-			ग्रामघातादेर्न प्रत्यवायहे-		
कप्रायश्चित्तम्	२६८	२	तुल्यम्	२८१	१४
व्रणचिकित्सा	२६८	१२	संग्रामादेरपि न प्रत्यवायहे-		
चिकित्सावधिः	२६९	७	तुल्यम्	२८२	४
षुष्ट्यभंगे कर्तव्यम्	२६९	१३	हिते प्रवृत्तस्य ग्रामादिकं गो-		
चौर्यादिदोषेण कामकृत-			मरणं न प्रत्यवायजन-		
गोवधे	२६९	१७	कम्	२८२	१३
दक्षिणाविशेषाः	२७०	१२	चिकित्सायां दोषाभावः	२८४	१
स्वामिने गां दत्त्वा व्रतं चरेत्	२७०	१६	मिथ्योपचारे द्विगुणं प्राय-		
मनूक्तं प्रतिरूपदानम् ...	२७१	२	श्चित्तम्	२८४	७
रोधादापवादः	२७१	७	शक्तौ अन्यस्यापि उपेक्षायां		
प्रायश्चित्तनिमित्तानि ...	२७२	६	दोषः	२८५	३
क्रमेण प्रायश्चित्तानि ...	२७२	१५	हन्तादीनां दोषः	२८५	१०
गृहदाहे गोमर्शेण	२७३	७	वध्यैकत्वे हन्तृबहुत्वे ...	२८६	१
उक्तानुक्तनिमित्तानि ...	२७३	१७	इतरेषां प्रहर्तृणां प्राय-		
मरणे वधनिमित्तम्	२७४	४	श्चित्तम्	२८६	१३
वज्र्या रज्जुविशेषाः	२७४	१७	वधलिङ्गानि	२८७	५
उपादेया रज्जुविशेषाः ...	२७५	१५	अन्तरावयवभङ्गहेतुलिङ्ग-		
पाशालम्प्रादिदाहे	२७६	१	विशेषः	२८८	१
तत्राप्युपद्रवसम्भवे	२७६	९	अनुक्तनिमित्तविशेषाः ...	२८८	८
सम्भाव्यमरणे देशादौ प्र-			वपनाकरणे द्विगुणं व्रतम्	२९०	२
षणेन विपत्तौ	२७७	१	केशरक्षणं राजादिविषयम्	२९०	७
उद्वेषभयज्ञादावुपघाते ...	२७७	११	स्त्रीणां वपने विशेषः ...	२९१	१६
अगाधकूपादिषु विपत्तौ ...	२७८	८	पूर्वोक्तव्रतांगेषु स्त्रीणाम-		
कूपादिनिर्मातुर्न प्रत्यवायः	२७९	१	पवादः	२९२	३

	पृ०	पं०		पृ०	पं०
त्रिसंध्यस्नानादिविधानम्	२९३	१०	अकामतश्चंडालीगमने...	३०८	६
नियमान्तरम्	२९३	१८	यमोक्तं पक्षद्वयम्	३०८	११
उक्तप्रायश्चित्तानुष्ठाने नरकः	२९४	१	वृषलीलक्षणम्	३१०	४
प्रकरणार्थोपसंहारः	२९४	११	मातृगमनप्रायश्चित्तम् ...	३११	१०
अध्यायार्थोपसंहारः	२९५	१	अष्टविधं मैथुनम्	३१२	५
• दशमोऽध्यायः ।			छेदोत्तरकालकर्तव्यम् ...	३१३	१
पूर्वाध्याय्यर्थपरामर्शः ...	२९७	३	वसिष्ठोक्तो व्रतविशेषः ...	३१३	१३
सामान्यप्रायश्चित्तम् ...	२९७	६	विषयव्यवस्था	३१४	४
चांद्रायणस्य लक्षणम् ...	२९८	३	मातृभगिनीगमने	३१६	१०
चांद्रायणांगत्वेन त्रिषवण-			अकामकृते मातृस्वतृगमने	३१७	१
स्नानम्	२९९	६	पितृव्यछयादिगमने	३१८	२
गौतमोक्तं वपनादिकम् ...	२९९	११	जननीव्यतिरिक्तपितृभा-		
यवमध्यं चांद्रायणम् ...	३००	९	र्यागमने	३१९	३
यमोक्तो चांद्रायणकल्पः	३००	१७	गुरुशब्दः पितरमाचष्टे...	३१९	१०
प्रकारान्तरेण चांद्रायणं			मुख्यामुख्यगुरुसंग्रहः ...	३२०	१
त्रिविधम्	३०३	१२	सवर्णोत्तमवर्णपितृदारग-		
विष्णुक्तं पंचविधं चांद्रा-			मने	३२०	१९
यणम्	३०४	१	हीनवर्णगुरुदारगमने ...	३२१	१०
चांद्रायणे भ्रातृस्य परिमा-			अभ्यासे मरणांतिकं प्राय-		
णम्	३०४	१४	श्चित्तम्	३२२	५
व्रताचरणानन्तरं कर्तव्यम्	३०५	१३	गुरोः क्षत्रियभार्यागमने ...	३२२	११
नीचजातिगमने प्राय-			गुरोर्वैश्यागमने	३२२	२३
श्चित्तम्	३०५	१९	गुरोः शूद्रागमने	३२३	१४
त्रिविधं चंडालत्वम्	३०६	४	अज्ञाने दीर्घतमोक्तं प्राय-		
श्वपात्रीलक्षणम्	३०६	१०	श्चित्तम्	३२४	१
क्षत्रियवैश्ययोर्दक्षिणाधि-			अभ्यासे मनूकम्	३२४	६
क्यम्	३०७	१	वैश्यादिषु न गुरुतत्पदोषः	३२४	१०
शूद्रस्य अल्पं व्रतम्	३०७	७	नारदोक्तं अकामतोऽभ्यासे		
अन्यानि न्यूनाधिकानि			कामतः सकृद्गमने च	३२४	१३
प्रायश्चित्तानि	३०७	९			

	पृ०	पं०		पृ०	पं०
वसिष्ठ-मनु-व्याघ्र-संवर्त-या-			मुखमैथुने	३३५	१३
श्वल्क्यवचनानि नारद-			रजस्वलागमने	३३५	१७
वचनवत्	३२४	२१	अमानुषीगमने	३३६	१७
सुर्मंतूक्तं संबंधकनीयस्त्वम् ३२६	७		पितृष्वसृमुतादिविवाहे ...	३३७	८
गुरुदुहित्रादिगमने	३२६	१४	मातुलमुताविवाहे	३३७	१४
कनिष्ठभ्रातृभार्यागमने ...	३२७	८	सगोत्राविवाहे	३३७	१८
पितृदारव्यतिरिक्तपरदार-			अंगिरोक्तं महाव्रतम्	३३८	१०
गमने	३२८	१६	सुर्मंतूक्तं गुरुदारगामि-		
वर्णक्रमेण प्रायश्चित्तन्यू-			व्रतम्	३३८	१४
नत्वम्	३२९	६	पश्वादिगमने अल्प प्रायश्चि-		
अयमेव न्यायः क्षत्रियादि-			त्तम्	३३९	५
परिगृहीतास्वपि	३२९	११	वेद्यायां गर्भे	३३९	१४
क्षत्रियादीनां स्वजातिभा-			पशुगमने प्राजापत्यं	३३९	१६
र्यागमने	३३०	५	गोगमनेऽधिकं	३४०	६
प्रातिलोभ्येन परदारग-			तस्यैव आवृत्तौ	३४०	१४
मने	३३०	१३	गुणवत्यां गवि आवृत्तौ	३४०	१७
व्यभिचारिणीब्राह्मणीविषये			वेदविद्विप्रसंबंधिन्यां गवि		
वसिष्ठोक्तं	३३१	१	अत्यंताभ्यासे	३४१	१
स्वैरिणीगमने	३३२	७	सवनस्थविप्रसंबंधिन्यां		
बंधकीगमने	३३२	१३	गवि	३४१	११
बंधकीलक्षणम्	३३३	३	गोयुक्तशकटादिषु स्त्रियं		
शूद्र्यां गर्भाधाने	३३३	११	भुंजानस्य	३४१	१५
गर्भाधानादर्वाङ्निवृत्तौ ...	३३३	१४	महिष्यादिषु सकृद्गमने ...	३४१	९
पुल्कस्यादिगमने	३३३	१७	डामरादिषु अपवादः	३४२	१४
नव्यादिगमने	३३४	१	आपदि उत्तमवर्णस्त्रियः		
रेतस्सेकात् प्राङ्निवृत्तौ ...	३३४	१२	चंडालसंपर्के	३४३	८
कापालिकस्त्रीगमने	३३५	१	यथोक्तव्रताचरणानंतर-		
जातिभेदेन गर्भाधाने ...	३३५	५	कर्तव्यम्	३४५	१
विधवागमने	३३५	१०	कामकृते चंडालगमने ...	३४५	१८

पृ०	पं०	पृ०	पं०
आहितगर्भायाः चंडालादि-		शंकितव्यभिचारायाः त्यागः ३५४	१७
व्याये विशेषः..... ३४६	१	स्त्रिया रक्षकाः..... ३५५	१
कामतौत्यजसंपर्के..... ३४५	९	चिरं गृहान्निर्गता स्त्री त्या-	
रेतस्तेकात् प्राङ्निवृत्तौ... ३४६	१५	जैव..... ३५६	१
उक्तप्रायश्चित्तं ब्राह्मणी-		तत्रैव अपवादः ३५७	१
•व्यतिरिक्तसु संकोच-		गृहान्निर्गतायाः स्त्रियः पुनराग-	
नीयम्..... ३४७	७	मने कालावधिः..... ३५८	७
आपदि बलात् शूद्रादि-		दुष्टस्त्रीणां त्यागं न कुर्वतां-	
संपर्के..... ३४७	१५	प्रायश्चित्तम्..... ३५८	१७
ब्राह्मण्या अकस्मात् क्षत्रि-		अकृतप्रायश्चित्तादीनां	
य-वैश्यसम्पर्के ३४८	६	गृहे भोजने उपवासः... ३५९	१
वर्णभेदेन द्विजातिषु परस्पर-		क्रोधादिना निर्गत्य पुरुषांतर-	
योषित्सम्पर्के..... ३४८	१२	संगता त्याज्या..... ३५९	५
गर्भिण्याः शूद्रादिभिर्व्यभि-		दुष्टस्त्रियः चंडालसमत्वात्	
चारे प्रसवान्तरमेव		गृहप्रवेशो निषिद्धः... ३६०	१
प्रायश्चित्तं देयं..... ३४९	१	तादृशस्त्रियः गृहप्रवेशो	
योषिकृतापराधेन पुरु-		शुद्धिप्रकारः..... ३६०	१३
षस्यापि दोषः..... ३४९	१०	अध्यायार्थोपसंहारः ... ३६२	९
पुरुषानुष्ठितधर्मेण योषि-		अथैकादशोऽध्यायः ।	
तो निष्कृतिः..... ३५०	१०	मंगलाचरणम् ३६३	३
पतितस्त्रियेण कर्तव्यं		पूर्वाध्यायार्थसम्बन्धः..... ३६३	७
प्रायश्चित्तम्..... ३५१	८	सुरापानसमानि ३६३	१०
सांतपनविशेषः..... ३५१	११	अमेध्यादिभोजने प्रायश्चि-	
जारेण गर्भजनने..... ३५२	१	त्तम्..... ३६४	१०
स्त्रीपरित्यागः..... ३५२	१०	मेध्यामेध्यसमुच्चयः..... ३६५	८
कीदृश्यः स्त्रियः परित्याज्याः ३५३	४	चतुर्विधं मेध्यं अमेध्यं च... ३६६	३
दुष्टस्त्रीणां निरोधः..... ३५३	१७	रेतो-मूत्रादिभक्षणे चांद्रा-	
यथोक्तस्त्रीपरित्यागस्य		यणं ३६६	१६
न दोषः..... ३५४	१	गोमांसादिभक्षणे..... ३६७	३

	पृ०	पं०		पृ०	पं०
विह्वराहादिभक्षणे	३६७	१०	अज्ञानात् आपदि वा भोजने		
सृगाल-कुक्कुटादिभक्षणे...	३६८	१	प्रायश्चित्तम्.....	३७९	१
चंडालान्नभक्षणे.....	३६८	४	शङ्ख-लिखितावन्न दिनत्र-		
ऋषिकृच्छ्रः.....	३६८	२१	योपवासमाहवुः	३७९	१
तत्रैव तत्सकृच्छ्रमाह देवलः	३६९	४	प्रजापत्युक्तानि व्यवस्थित-		
तत्रैव प्राजापत्यमाह संवर्तः	३६९	७	व्रतानि.....	३७९	१४
तप्तकृच्छ्रस्य विषयविशेषः	३६९	१०	नटाद्यन्ननिषेधः	३८०	३
व्रतानुष्ठानानंतरं पुनःसं-			कदर्याद्यन्ननिषेधः.....	३८०	११
स्कारः.....	३६९	१५	विषादिभक्षणनिषेधः ...	३८२	२
तत्रैव काश्यपोक्तो विशेषः	३७०	५	अनर्चितमांसादिभक्षण-		
बृहद्यमोक्तो विशेषः.....	३७०	१०	निषेधः.....	३८३	१
अकामतो नरमांसादिभक्षणे	३७०	१७	कामकृताभ्यासे सुमंतु-		
अत्यंतानविच्छिन्नाभ्यास-			नोक्तं.....	३८३	१०
विषये.....	३७१	१	शङ्खोक्तं पूर्वेण समानं...	३८४	५
गोमांसभक्षणस्य व्यवस्थि-			बृहस्पति-शङ्ख-लिखितोक्तं		
तं व्रतम्.....	३७२	६	चांद्रायणं कर्तुमशक्तस्य	३८५	८
महापातक्यादीनामन्न-			गांधर्वादयोऽभोज्यान्नाः...	३८६	६
भक्षणे.....	३७२	११	तत्रैव वेदाविदः प्राजापत्यम्	३८७	१५
विप्रेतरवर्णानाममेध्यभक्षणे	३७३	१५	विष्णुक्तं कामकृतं सकृद्बो-		
व्रतान्ते चतुर्भिर्वर्णैः कर्त-			जनविषये.....	३८८	५
व्यम्.....	३७४	१४	शक्ति-प्रातिषिद्धान्तयोः		
सुवर्णस्य गोप्रत्याभ्यासस्य			प्रायश्चित्तम्.....	३८९	१४
परिमाणम्	३७४	७	बालाशुच्छिष्टस्य शुद्धिः...	३९०	९
विप्रस्य शूद्राद्यन्नभोजने			श्रपाकोच्छिष्टभक्षणे ...	३९१	३
प्रायश्चित्तम्.....	३७५	३	पंचगव्यपाने शक्तः ज्यह-		
शूद्रान्नपुष्टस्य न ऊर्ध्वा गतिः	३७६	१४	मुपवसेत्.....	३९१	८
सासमात्रं शूद्रान्नभोजने...	३७७	२	बिडाल-काकाशुच्छिष्टविषये		
राजान्नादीनां निषेधः.....	३७८	७	मनु-विष्णवादयः.....	३९१	११
			ब्राह्मणोच्छिष्टभोजने ...	३९३	१३

	पृ०	पं०		पृ०	पं०
शूद्रोच्छिष्टोदकपाने.....	३९४	९	शङ्खोक्तं अभक्ष्यप्रायश्चि-		
ब्राह्मणेन सह भोजने...	३९६	४	त्तम्	४०८	१२
स्त्रिया सह भोजने	३९७	२	विप्रस्य क्षत्रियाद्यन्नभो-		
चंडालपतिताद्युच्छिष्टा-			जनानुज्ञा	४१०	१४
न्नभक्षणे.....	३९७	१०	तत्रैव प्रायश्चित्तम्	४११	६
पीतशेषजलपाने	३९७	१५	शूद्रस्य घृतादिद्रव्यविशेष-		
दीपोच्छिष्टतैलभक्षणे ...	३९८	७	रूपस्यान्नस्य अभ्यनुज्ञा	४११	९
पक्त्युच्छिष्टभोजने प्राय-			जीवितात्यये शूद्रादीनाम-		
श्चित्तम्	३९८	१२	न्नानुज्ञा	४१२	१
अभिनवक्षीरादिभोजने...	३९९	१३	एतदेव अनेकोपाख्यानपुर-		
मत्या छत्राकादिभोजने...	४००	१०	स्तरं मनुनोक्तम्	४१४	५
अमतिपूर्वे उपवासः.....	४०१	१	शूद्रविषये अङ्गिरोक्तं ...	४१६	७
सप्तरात्रात्मकं सातपनम्..	४०१	५	घृताद्यन्नभोजने हेयोपादे-		
पलाङ्गादिभक्षणे	४०१	१२	यौ शूद्रौ	४१६	१४
आतुरस्य न निषेधः.....	४०२	७	सूतक्यन्नभक्षणे जातिविशे-		
तत्रैव पुनरुपनयनम्.....	४०२	१५	षेण प्रायश्चित्तविशेषः	४१७	६
नालिकाशने	४०३	४	तत्रैव कामकारविषयम् ...	४१८	१७
शुनां मांसाशने	४०३	९	तत्रैव अभ्यासे	४१९	२
अलाबुभक्षणे	४०४	१०	गुणहीनसूतकीविषये.....	४१९	७
स्त्रीक्षीरपाने.....	४०५	६	आशौचोत्तरकालमेव प्राय-		
अजोष्ट्रादिक्षीरपाने...	४०५	९	श्चित्तम्	४२०	२
इतरमांसभक्षणे प्रायश्चि-			आशौचिनोन्नभोजने अत्यं-		
त्तम्	४०५	१३	ताभ्यासे	४२१	३
मतिपूर्वे शङ्ख-लिखितो-			शूद्राशौचे तदन्नभोजने...	४२२	९
क्तम्	४०५	६	अन्तर्दशाहभोजने.....	४२२	१२
कामकृतसकृद्भक्षणे	४०६	१२	श्राद्धभोजनप्रायश्चित्तानि	४२२	१७
जीवविशेषेण व्यवस्थितं			तत्र नवश्राद्धादौ प्रायश्चित्तम्	४२३	९
प्रायश्चित्तम्	४०७	१२	सर्पादिहतश्राद्धविषये ...	४२४	८०
			ब्रह्मचारिणः श्राद्धभोजने	४२५	५

	पृ०	पं०		पृ०	पं०
तत्रैव ज्ञानपूर्वके.....	४२५	११	गोमूत्रादीनां षण्णां मंत्राः	४३५	१
आमश्राद्धे अर्धं प्रायश्चित्तम्	४२५	१५	आलोडनाभिमंत्रणे	४३६	१
संस्काराङ्गश्राद्धभोजने			पंचगव्यस्य दर्भैर्होमः.....	४३६	५
विशेषः	४२६	१	दर्भैरवदाय पलाशपत्रेण हो-		
सीमंतोन्नयनादिषु विशेषः	४२६	७	तव्यम्	४३६	१३
भरद्वाजोक्तं आपद्विषयम्	४२६	११	होममंत्राः	४३७	५
शूद्रतंडुलादीनामनुज्ञा ...	४२७	१	पंचगव्यपाने इतिकर्तव्यता	४३८	४
शूद्रान्नभोजने विदुषः प्राय-			ब्रह्मकूर्चः पापनाशकः ...	४३८	९
श्चित्तम्	४२७	१३	ब्रह्मकूर्चस्य कालविशेषः...	४३९	२
तत्रैव केवलवेदपाठकस्य प्रा-			तस्यैव देशविशेषः	४३९	८
यश्चित्तम्	४२८	२	ब्रह्मकूर्चस्य सर्वपापदाह-		
दोषख्यापनादिना तदपगमः	४२८	१०	कर्त्तव्यं	४३९	१२
द्रुपदायाः पापविनाशकत्वम्	४२८	१६	स्वमुखनिःसृतजलस्य पुनः		
शूद्रेषु भोज्यान्नाः.....	४२९	१	पाने प्रायश्चित्तम्.....	४४०	१
दासादीनां लक्षणम्	४२९	८	तत्रैव त्रिरात्रोपवासमाह		
याज्ञवल्क्य-चतुर्विंशतिमत-			शङ्खः	४४०	९
देवल-स्मृत्यन्तरेषु भो-			श्वादिमरणोपहतकृपादिज-		
ज्यान्नाः	४३१	१	लपाने वर्णविशेषेण प्रा-		
अभोज्यान्नानां जलादिपाने			यश्चित्तम्	४४०	१५
प्रायश्चित्तम्	४३२	१	अपहादिब्रतचरणानन्तरं पंच-		
ब्रह्मकूर्चद्रव्याणि.....	४३३	५	गव्यं पिबेत् .. .	४४२	२
पंचगव्ये विभिन्नवर्णाः पंच-			शबोद्धेदे हारीतोक्तो विशेषः	४४२	८
गावः	४३३	१०	चांद्रायणं कामतो मानुषशु-		
पंचगव्ये गोमूत्रादीनां प्रमा-			चोपहतकूपजलपाने	४४२	१५
णम्	४३३	१७	तत्रैव अकामतः षड्रात्रम्	४४२	१६
पंचगव्ये पात्रं	४३४	६	मद्यभाण्डस्थितोदकपाने	४४२	१९
वृद्धपराशरोक्तं गोमूत्रादी-			अकामतोऽभ्यासे.....	४४३	३
नां प्रमाणम्	४३४	१०	कामतः सकृत्पानविषये...	४४४	४
प्रजापत्युक्तं प्रकारान्तरम्	४३५	१			

ॐ नमः श्रीगणेशाय ।

पराशरसंहिता

माधवाचार्यकृतव्याख्यासहिता ।

प्रायश्चित्तकाण्डम् ।

अथ चतुर्थोऽध्यायः ।

वागीशाद्यास्सुमनसस्सर्वार्थानामुपक्रमे ।
यं नत्वा कृतकृत्यास्स्युस्तं नमामि गजाननम् ॥ १ ॥
सो ऽहं प्राप्य विवेकतीर्थपदवीमाम्नायतीर्थे परम्
मज्जन् सज्जनतीर्थसङ्गनिपुणः सदृत्ततीर्थं श्रयेन् ।
लब्धामाकलयन् प्रभावलहरीं श्रीभारतीतीर्थतो
विद्यातीर्थमुपाश्रयन् हृदि भजे श्रीकण्ठमव्याहृतम् ॥ २ ॥
सत्यैकव्रतपालको द्विगुणधीर्ऋथी चतुर्वेदिता
पर्श्वस्कन्धकृती षडन्वयदृढः सप्ताङ्गसर्वसहः ।
अष्टव्यक्तिकलाधरो नवनिधिः पुण्यदशप्रत्ययः
स्मार्तोच्छ्रायधुरन्धरो विजयतां श्रीबुक्कणक्षमापतिः ॥ ३ ॥
इन्द्रस्याङ्गिरसो नलस्य सुमतिः शैब्यस्य मेधातिथिर्

१. C, E, F. and I. read परम् for परम्. २. C, F. and I. read -सङ्गि-
निपुणः, B, D. read सङ्गनिपुणं and E. and J. read सङ्गिनि पुनः. ३. B,
and D. read तद्वृत्ततीर्थोभयान्. ४. B. and D. read ऋथः for ऋथी.
५. B. and D. read पश्चस्कन्धकृतिः. ६. G. reads षडन्वयसुदृढः सत्याङ्ग-
७. B. and D. read नवनिधिः. ८. G. reads विजयते for विजयतां.

धौम्यो धर्मसुतस्य वैन्यनृपतेः स्वैजा निभेर्गौतमिः ।
 प्रत्यग्दृष्टिररुन्धतीसहचरो रामस्य पुण्यात्मनो
 यद्वत्तस्य विभोरभूत् कुलगुहर्मन्त्री तथा माधवः ॥ ४ ॥
 प्रज्ञामूलमही विवेकसिलैः सिक्ता बलोपेक्षिका
 मन्त्रैः पल्लविता विशालविटपा सन्ध्यादिभिः षड्गुणैः ।
 शक्त्या कोरकिता यशःसुरभिता सिद्ध्या समुद्यत्कला
 सम्प्राप्ता भुवि भाति नीतिलतिका सर्वोत्तरं माधवम् ॥ ५ ॥
 श्रीमती जननी यस्य सुकीर्तिर्मायणः पिता ।
 सायणो भोगनाथश्च मनो-बुद्धी सहोदरौ ॥ ६ ॥
 यस्य बौधायनं सूत्रं शाखा यस्य च याजुषी ।
 भारद्वाजं कुलं यस्य सर्वज्ञः स हि माधवः ॥ ७ ॥

स माधवः सकलपुराणसंहिता-

प्रवर्त्तकः स्मृतिभुषमापराशरः ।

पराशरस्मृतजगदीहिताश्रये

पराशरस्मृतिविवृतौ प्रवर्त्तते ॥ ८ ॥

१. B. and D. read वैन- and G. वैण्य- for वैन्य-, but it is a mistake. B. substitutes सौजा and H. स्तेजा for स्वैजा. For the same E. reads स्वेजा- Except A. and I. all read गौतमः for गौतमिः. २. B. and D. read कलोप- त्रिका, G. has the marginal reading बलोपपत्रिता. ३. B. and D. read षड्गुणा. ४. C. and F. read कुसुमिता for सुरभिता. ५. G. reads नु विभाति for भुवि भाति. B. and D. read भारतीति- for भाति नीति-. ६. B. and D. read सर्वोत्तमं for सर्वोत्तरं. ७. B. and C. insert this line and the following one after भारद्वाजं कुलं यस्य &c. They read श्रीमता for श्रीमती. ८. C. E. and F. read सुकीर्त्तैः for सुकीर्तिः. ९. B. and D. read मनोबुद्धि-; while J. reads महाबुद्धि-. १०. G. and I. read मुखमा- for सुषमा-. ११. B. and D. read पराशरः स्मृतिजगदी-, I. पराशरस्मृतिजगदी- and G. पराशर- स्मृतजगदी-.

श्रीपेराशरेण आचारकाण्डरूपेणातीतेनाध्यायत्रयेण विधि-
निषेधौ दर्शितौ । अथेदानीं तदुल्लङ्घननिमित्तपातित्यपरिहारो-
पायप्रतिपादकं प्रायश्चित्तकाण्डमारभ्यते । प्रायश्चित्तशब्दश्च
रूढ्या योगेन च पापनिवर्त्तनक्षमं धर्मविशेषमाचष्टे । प्रायश्चि-
त्तशब्दश्चायं पापक्षयार्थं नैमित्तिके कर्मविशेषे रूढः—इत्याहुः
सम्प्रदायविदो निबन्धनकारादयः । योगस्त्वङ्गिरसा दर्शितः—

‘प्रायो नाम तपः प्रोक्तं चित्तं निश्चय उच्यते ।

तपो-निश्चयसंयोगात् प्रायश्चित्तं तदुच्यते ॥

प्रायश्च समं चित्तं चारयित्वा प्रदीयते ।

पर्वदा कार्यते यत्तुं प्रायश्चित्तमिति स्मृतम् ॥

इति । अनुष्ठितेन द्वादशवार्षिकव्रतादिनाऽवश्यं पापं
निवर्त्तते—इति विश्वासो निश्चयः । तेन संयुक्तं व्रतानुष्ठान-
लक्षणं तपः प्रायश्चित्तम् । पापिनोऽनुतापिनश्चित्तं व्याकुलं सत्
विषमं भवति । तच्च पर्वदा येन व्रतानुष्ठानेन प्रायश्चोऽवश्यं
समं कार्यते तद्व्रतं प्रायश्चित्तम् । चित्तसमीकरणोपपादनं
‘चारयित्वा प्रदीयते’— इति । व्रतं चारयित्वा चित्तवैषम्य-
निमित्तं पापं प्रदीयते खण्डयते विनाश्यते—इत्यर्थः । यद्वा

१. Except A. and I. all omit श्रीपेराशरेण. २. C. E. F. G. H. and J. read -निरूपणावाच्येन for -रूपेणातीतेन. ३. B. and D. read -निमित्तं for -निमित्तः. ४. J. reads -क्षमं धर्म- for -क्षमं धर्म-. ५. B. and D. read निबन्धन-काराः. ६. This śloka is shown as a redundant one in Mānava-dharma Śāstra, edited by the late Honourable Raosaheb V. N. Mandlik vide Adhyāya II. śloka 47. ७. C. E. F. G. H. I. and J. read -संयुक्तं for -संयोगात्. ८. G. and J. read प्रायःशब्दस्समं for प्रायश्च समं. ९. B. C. D. E. F. G. and I. read परिषदा for पर्वदा. १०. I. reads यत्तत् for यत्तु. ११. J. inserts विनाश्यते इत्यर्थः after पर्वदा.

परिषद्युपविष्टानां सर्वेषां चित्तं यथा समं भवति तथा चार-
यित्वैकमत्येन विचार्य प्रदीयते विधीयते कार्यते अनुष्ठा-
प्यते-इत्यर्थः ।

अत्रेदं चिन्त्यते-किमिदं प्रायश्चित्तं नित्यं ? उत नैमित्तिकं ?
अथवा काम्यम् ? इति । अत्र केचिदाहुः-
'प्रायश्चित्तैरपैत्येनः' ।

इत्यादिस्मृतिषु पापक्षयस्य फलत्वेनावगमात् कामुकस्या-
धिकारात् काम्यम् । यथा वृष्ट्यादिफलकामस्य कारीर्यादि ।
अन्ये मन्यन्ते-पापं निमित्तीकृत्य विधानान्नैमित्तिकम् ।
यथा गृहदाहं निमित्तीकृत्य प्रवृत्ता क्षामवतीष्टिः । अपरे त्वाहुः-
अकरणे प्रत्यवायदर्शनान्नित्यम् । यथा सन्ध्यावन्दनादि ।
अकरणे प्रत्यवायश्च मनुना दर्शितः-

'चरितव्यमतो नित्यं प्रायश्चित्तं विशुद्ध्ये ।
निन्द्यैर्हि लक्ष्णैर्युक्ता जायन्ते अनिष्कृतैः नराः' ॥
(म. स्मृ. ११. ५३)

इति । अनिष्कृतैः नरा इति च्छेदः । याज्ञवल्क्येनापि-
'प्रायश्चित्तमकुर्वाणाः पापेषु निरता नराः ।
अपश्चात्तापिनः कष्टान्नरकान् यान्ति दारुणान् ॥
तामिस्रं लोहशङ्कुं च महानिरयं-शाल्मली ।

१. J. omits विधीयते, B. विधीयते कार्यते and D. कार्यते. २. Except A.; all read कामस्य for कामुकस्य. ३. II. reads वृष्ट्या फलं सत्यकार्यादि, but this reading does not give any sense. ४. B. and D. insert तु after अन्ये; while H. inserts स्वेवं. ५. I. omits अनिष्कृतैः नरा इति च्छेदः. ६. H. reads निरताद्याः for निरता नराः. ७. C. F. G. and H. read -निलयः for -निरयः; while G. and H. substitute -शाल्मलीम् for -शाल्मली.

रौरवं कुङ्मलं पूतिमृत्तिकं कालसूत्रिकम् ॥
 सङ्घातं लोहितोदं च सविषं सम्प्रतापनम् ।
 महानरककाकोलं सञ्जीवनमहापथम् ॥
 अवीचिमन्धतामिहं कुम्भीपाकं तथैव च ।
 असिपत्रवनं चैव तापनं चैकविंशकम् ॥
 महापातकजैर्घोरैरुपपातकजैस्तथा ।
 अन्विता यान्त्यचरितप्रायश्चित्ता नराधमाः* ॥

(या. स्मृ. ३. २२१-२२५)

इति । अत्रोच्यते-नैमित्तिकमेवेदं भवितुमर्हति । निमित्तमेव प्राधान्येनोपजीव्य सर्वप्रायश्चित्तविधानात् । तदुपजीवनं च-

‘ब्रह्महा द्वादशान्दानि’ ।

(या. स्मृ. ३. २४३)

* अत्र एकविंशतिरेव नरका उक्ताः तथापि कचित् अष्टाविंशति-संख्याका अप्युपलभ्यन्ते । नामभेदोऽपि दृश्यते । तथा च श्रीमद्भागवतम्-
 ‘तत्र हैके नरकानेकविंशतिं गणयन्ति । तामिहोन्धतामिहो रौरवो महारौरवः कुम्भीपाकः कालसूत्रमसिपत्रवनं सूकरमन्धकूपः कृमि-भोजनः सन्दंशस्तप्तसूर्मिर्वज्रकण्टकशात्मली वैतरणी पूयोदः प्राणरोधो विशसनं लालाभक्षः सारमेयादनं अवीचिरयःपानमिति । किञ्च क्षार-कर्दमो रक्षोगणभोजनः शूलप्रोतो दन्दशूकः अवटनिरोधनः पर्या-वर्तनः सूचीमुखमित्यष्टाविंशतिनरकाः’ ।

(भा. स्कं. ५. २६. ६)

१. I. reads कुम्भलं for कुङ्मलं, B. and D. read रौरवं मलपूतिं च मृत्तिकं for रौरवं कुङ्मलं पूतिमृत्तिकं. C. and E. read -मृत्तिका कालसूत्रिकम्, E. and G. -मृत्तिकां कालसूत्रिकाम्, H. -मृत्तिकां कालसूत्रिकम् and I. -मृत्तिकां कालसू-
 चकम्. २ B. and D. read सम्प्रतापनम्. ३. G. reads तपनं.

इत्यादिषु स्मृतिषु विस्पष्टम् । यत्तु फलश्रवणं तत् जातिष्टि-
न्यायेन नैमित्तिकत्वे ऽप्यविरुद्धम् । तस्यापि फलस्य नियोज्य-
विशेषणत्वेनाश्रवणात् न काम्यत्वम् । न हि—

‘ब्रह्महा द्वादशाब्दानि’ ।

इत्यादिषु फलं नियोज्यविशेषणतया श्रुतम् । अतो
न प्रोयश्चित्तस्य कारीर्यादिभिः साम्यम् । नाप्येतन्निश्चयम् ।
तल्लक्षणाभावात् । न ह्युदाहतानि वचनानि प्रायश्चित्ताकरणे
नूतनं किञ्चिदुत्तरितापूर्वं जन्यते इति ब्रुवते । किं तर्हि प्रायश्चि-
त्तमकुर्वतो ऽवश्यं निषिद्धाचरणेषु प्रवृत्तिर्भवतीति एतावन्मात्रं
प्रतिपादयन्ति । एतच्च—

‘पपेषु निरता नराः’ ।

(या. स्मृ. ३. २२१)

इत्यत्र विस्पष्टमवगम्यते ।

ननु—नैमित्तिकानामप्यकरणे प्रत्यवायो ऽस्ति । तथा च
महाभारतम्—

‘सर्वस्वेनापि कर्त्तव्यं श्राद्धं वै राहुदर्शने ।

अकुर्वाणस्तु तत् श्राद्धं पङ्के गौरिव सीदति’ ॥

इति । वृद्धवसिष्ठोऽपि—

‘ग्रहणे संक्रमे वाऽपि न स्नायाद् यदि मानवः ।

सप्तजन्मनि कुष्ठी स्याद्दुःखभागी च जायते’ ॥

१. E. and H. read स्पष्टम् for विस्पष्टम्. २. E. and H. read ऽश्रवणात्.
for ऽश्रवणात्. ३. All, except A. and I. omit प्रायश्चित्तस्य. ४. C. and
F. read नापि for नहि. ५. C. F. and J. read -भारते for -भारतम्. ६. C.
and F. read सर्वेणापि हि for सर्वस्वेनापि. ७. B. and D. read दुःखभागिह.

इति । एवं तर्हि यत्र जीवनमधिकारिविशेषणं तन्नित्यम् ।
यथा—

‘ यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहुयात् ’ ।

इति । प्रायश्चित्ते तु न जीवनमधिकारिविशेषणम् ।
अपि त्वन्यदेव विहिताकरणादिनिमित्तमधिकारिविशेषणम् ।
तस्मात् नैमित्तिकं प्रायश्चित्तम् । तथा च बृहस्पतिः प्रायश्चि-
त्तप्रकरणस्योपक्रमोपसंहारयोः नैमित्तिकत्वं दर्शयति—

‘ नैमित्तिकं धर्मजातं गदतो मे निबोधत ।

विहितस्याननुष्ठानात् प्रतिषिद्धनिषेवणात् ॥

प्रायश्चित्तं यत् क्रियते तन्नैमित्तिकमुच्यते’ ।

इत्युपक्रमः ।

‘ नैमित्तिकं समाख्यातं प्रायश्चित्तं समासतः ।

इत्युपसंहारश्च । तच्च निमित्तं दुरितापूर्वम् । तदुत्पत्तिकारणं
याज्ञवल्क्येन दर्शितम्—

‘ विहितस्याननुष्ठानान्निन्दितस्य च सेवनात् ।

अनिग्रहाच्चेन्द्रियाणां नरः पतनमृच्छति’ ॥

(या. स्मृ. ३. २१९)

इति । मनुना अपि—

‘ अकुर्वन् विहितं कर्म निन्दितं च समाचरन् ।

प्रसज्जंश्चेन्द्रियार्थेषु प्रायश्चित्तीयते नरः’ ॥

(म. स्मृ. ११. ४४)

१. J. omits नैमित्तिकत्वं दर्शयति. २. I. reads निन्दितस्य निषेवणात् The reading is incorrect. ३. II. reads दुरितापूर्वमुत्पत्तिकारणम् । याज्ञवल्क्यो-
ऽपि, J. reads दुरितापूर्वोत्पत्तिकारणे याज्ञवल्क्येन दर्शितम्. G. differs from J. in substituting कारणं for कारणे. All others to omit तत्. ४. J. and the text read प्रसक्तश्चेन्द्रियार्थेषु.

ननु—निन्दितसेवनाद्भावरूपादुरितोत्पत्तावपि विहिताकर-
णादभावात् कथं दुरितोत्पत्तिः ? न ह्यभावाद्भाव उत्पद्यमानः
कचिद्दृष्टः ।

अत्र केचिदाहुः—सन्ध्यावन्दनादिविहिताननुष्ठानमग्निहो-
त्राद्यनधिकाररूपाशुचित्वद्योतकम् । अयमेवार्थः—

‘अकुर्वन् प्रत्यवैति’ ।

इत्यनेनाभिधीयते । न त्वनुष्ठानाभावाद्भावस्य दुरित-
स्योत्पत्तिरभिधीयते । स चानधिकारः प्रायश्चित्तेन निवर्त्तनी-
यः—इति ।

अपरे पुनराहुः—‘अकुर्वन्’—इति लक्षणार्थे शतृप्रत्ययः ।
यदेतर्हि विहिताकरणं तदेतत् प्राग्भवीयनिषिद्धाचरणजन्यदुरि-
तापूर्वसद्भावस्य लिङ्गम् । तदेव दुरितं प्रायश्चित्तेन निवर्त्तते—
इति ।

अन्ये त्वेवं समादधते—अभावाद्भावो नोत्पद्यते इति नायमे-
कान्तः । तार्किकमते प्रागभावस्य कारणत्वात् । मीमांसक-
मते—भाट्टैस्तावदभावाद्भावोत्पत्तिरभ्युपगता । योग्यानुपलब्धि-
लक्षणादभावात् प्रमाणाद्घटाद्यभावविषयप्रभितेर्भावरूपाया
जननात् । प्राभाकरैश्चाभावो भाव एवाभ्युपगम्यते—

१. J. reads भावरूपदुरितो-. २. J. substitutes अथ तदेव for अयमेवार्थः,
B. and D. read as follows :—

अयमेवार्थोऽभिधीयते । कुर्वन्नेव प्रत्यवैति-इत्यनेन
अभावाद्भावरूपस्य दुरितोत्पत्तिरभिधीयते ।

३. B. and D. read यथैतत्, E. and H. तथैतत् and G. यथैव तत् for यथैतत्.
४. B. reads तथैव तत् for तथैतत्, and D. reads तथैतत् for the same.
५. H. reads नायमनेकान्तिकः. ६. H. reads अभिहिता for अभ्युपगता.
७. We follow here A. G. and J.; while, B. C. D. F. and I. read अभाव
एव नाभ्युपगम्यते and H. अभाव एवाभ्युपगम्यते. E. follows A. G. and J.,
but substitutes च for नु and inserts अपि after भावः.

‘भावान्तरमभावो हि कयाचित्तु व्यपेक्षया’ ।

इत्युदीरणात् । तथा च सति विहिताकरणमपि भावा-
न्तरमिति कृत्वा तस्मात् प्रत्यवाय उत्पद्यतां का तव हानिः ?
अथोच्येत—प्रत्यवायो नाम दुरितापूर्वम् । तच्च कृतिसाध्यत्वे
सति कृत्युद्देश्यम् । तथा च विहिताकरणस्य कृतिरूपत्वाभा-
वादपूर्वजनकत्वं नास्तीति । नायं दोषः । तस्य लक्षणस्य
विहित-प्रतिषिद्धकर्मजन्यापूर्वविषयत्वेन सङ्कोचनीयत्वात् ।
अन्यथोपेक्षाऽऽलस्याभ्यामकृतिरूपाभ्यां दुरितापूर्वानुत्पादप्रस-
ङ्गात् । उपेक्षाजन्यं च दुरितापूर्वं स्कन्दपुराणे दर्शितम्—

‘नाभिरक्षन्ति ये शक्ता दीनं चातुरमाश्रितम् ।

आर्त्तं न चानुकम्पन्ते ते वै निरयगामिनः’ ॥

इति । आलस्यजन्यं चापमृत्युनिमित्तं दुरितापूर्वं मनुना
प्रदर्शितम्—

‘अनभ्यासाच्च वेदानामाचारस्य च लङ्घनात् ।

आलस्यादन्नदोषाच्च मृत्युर्विप्रान् जिघांसति’ ॥

इति । अथ कथञ्चित्तत्र कृतिः सम्पाद्येत तर्ह्यत्रापि विहि-
तोऽलङ्घनलक्षणा कृतिरस्तु । एवं च सति बहूनि स्मृतिवच-
नान्यकरणे प्रत्यवायपराणि स्वारस्येनार्थवन्ति भविष्यन्ति ।
ईश्वरवादिनां तु—विहिताकरणस्यालङ्घनरूपत्वात् कृति-
रूपत्वं विस्पष्टम् । अत एव स्मर्यते—

‘श्रुति-स्मृती ममेवाज्ञे यस्ते उल्लङ्घ्य वर्त्तन्ते ।

आज्ञाच्छेदी मम द्वेषी न स भक्तो न वैष्णवः’ ॥

१. I. inserts एव before इति. २. J. reads उत्पद्यते. ३. C. reads हतिः for हानिः. ४. H. reads कृत्युद्देश्यम्. ५. B. D. and G. read दर्शितम् for प्रदर्शितम्.

इति । सर्वथा विहितमकुर्वतः प्रायश्चित्तनिमित्तं दुरिता-
पूर्वमस्त्येव । निन्दितसेवने त्वविवादं दुरितापूर्वम् । ननु-
'अनिग्रहाच्चेन्द्रियाणाम्' ।

(या. स्मृ. ३. २१९)

इति पृथगुपादानमयुक्तम् । विहिताकरणान्निन्दितसेवना-
च्चान्यस्य तृतीयस्य दुरितहेतोरभावात् । मैवम् । अस्थोभ-
यात्मकत्वेन तृतीयत्वोपपत्तेः । तथाहि-

'इन्द्रियार्थेषु सर्वेषु न प्रसज्येत कामतः' ।

(म. स्मृ. ४. १६)

इति इन्द्रियप्रसक्तेर्निन्दितत्वं शाब्दम् । स्नातकव्रतप्रक-
रणमध्ये प्राटात् प्रसक्तिप्रतिषेधसङ्कल्पस्य तत्र विधेयत्वेना-
वगमात् विहितत्वमार्थिकम् । तथा च अनिग्रहस्योभयो-
लङ्घनरूपत्वात् तृतीयनिमित्तत्वेन पृथगुपादानम् । तदेवं वि-
हिताकरणादिनिमित्तवन्तं प्रति चोदनात्रैमित्तिकं प्रायश्चित्तम् ।

ननु-गौतमस्मृतावस्य काम्यत्वं प्रतीयते । फलभावाभा-
वावुपजीव्य पूर्वोत्तरपक्षाभ्यां तस्य कर्तव्यत्वानिर्णयात् ।
तद्वचनं च-

'उक्तो वर्णधर्मश्चाश्रमधर्मश्च । (१) अथ खल्वयं '

पुरुषो याप्येन कर्मणा लिप्यते यथैतदयान्यया-
जनमभक्ष्यभक्षणमेवन्यवन्दनं शिष्टस्याक्रिया प्र-
तिषिद्धसेवनमिति । (२) तत्र प्रायश्चित्तं कुर्यात् ।

१. H. reads प्रसक्तः, E. reads प्रसक्तिप्रकरणनिषेध- for प्रसक्तिप्रतिषेध-
I. reads याज्येन; while the text (Bombay Edition) reads येन for
प्येन. ३. I. reads अमेध्यमेधनं for अवन्यवन्दनं. ४. J. reads
शिष्ट्याविहितक्रिया for शिष्टस्याक्रिया. ५. I. substitutes निषिद्ध- for
तिषिद्ध-.

(३) न कुर्यात् इति मीमांसन्ते । (४) न कुर्यादित्याहुः । (५) न हि कर्म क्षीयते-इति । (६) कुर्यादित्यपरे । (७) पुनस्तोमेनेष्ट्वा पुनः सवनमायन्तीति विज्ञायते । (८) ब्रात्य-स्तोमेनेष्ट्वा तरति सर्वं पाप्मानम् । (९) तरति ब्रह्महत्यां योऽश्वमेधेन यजते । (१०)

(गौ. स्मृ. १९. १-१०)

इति । अयमर्थः— योऽप्यं गर्हितमयाज्ययाजनादि । तत्कृतस्य लेपस्य निवर्त्तयितुमशक्यत्वात् । तन्निवृत्तये प्रायश्चित्तं न कर्त्तव्यम् । न हि कृतं कर्म भोगमन्तरेण क्षपयितुं शक्यते । अत एव स्मृत्यन्तरम्—

‘नाभुक्तं क्षीयते कर्म कल्पकोटिशतैरपि ।

अवश्यमनुभोक्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभम्’ ॥

इति । शङ्खोऽपि—

‘यथा पृथिव्यां बीजानि रत्नानि निधयो यथा ।

एवमात्मानि कर्माणि तिष्ठन्ति प्रभवन्ति च’ ॥

(शं. स्मृ. १७. ६३)

इति । यद्यन्तरेणापि भोगं दुरितलेपः क्षीयेत तदा सुकृत-लेपोऽपि क्षीयेतेत्यतिप्रसङ्गः । तस्मात् प्रायश्चित्तं न कर्त्तव्यमिति पूर्वपक्षिण आहुः ।

१. G. reads -स्तोमेन for -स्तोमेन. २. I. reads याज्यं for याप्यं and G. reads यद्गर्हितम् for याप्यं गर्हितम्. ३. I. reads पापस्य for लेपस्य. For the same B. and D. read भोगस्य. ४. C. F. and J. read प्रसवन्ति for प्रभवन्ति. B. and D. read these lines as follows:—

‘यथा पृथिव्यां तिष्ठन्ति रत्नानि निरये तथा ।

एवमात्मानि तिष्ठन्ति कर्माणि विविधानि च ॥’.

कुर्यादेव प्रायश्चित्तमिति प्रामाणिकानां दर्शनम् । ते हि श्रुतिमुदाहरन्ति—

‘पुनस्तोमेनेष्ट्वा पुनः सवनमायन्ति’ ।

इति । अयाज्ययाजनादिभिर्नित्यकर्माधिकाराद्भ्रष्टा ऐकाहिकेनेष्ट्वा सवनत्रयसाध्यं कर्म पुनः प्राप्नुवन्ति तत्राधिक्रियन्ते इति यावत् ।

‘नाभुक्तं क्षीयते कर्म’ ।

इत्यकृतप्रायश्चित्तदुरितविषयं सुकृतविषयं च । तथा च स्मृत्यन्तरम्—

‘कदाचित् सुकृतं कर्म कूटस्थमिव तिष्ठति ।

मज्जमानस्य संसारे यावत्तस्माद्विमुच्यते’ ॥

इति । यदि ‘नाभुक्तम्’ इति शास्त्रमसङ्कोचेन निरङ्कुशं प्रवर्त्तत तदा पापक्षयप्रतिपादिकाः सर्वाः श्रुतयः स्मृतयश्च कुप्येरन् । तस्मात् पापक्षयाय प्रायश्चित्तं कर्त्तव्यमिति सिद्धान्ताभिधानान् प्रायश्चित्तं काम्यम् । न तु नैमित्तिकम्—इति । नैष दोषः । जातेष्टिदृष्टान्तेन दत्तोत्तरत्वात् । अन्यथा पूर्वोदाहृतवृहस्पतिवचनविरोधान् ।

ननु— नैमित्तिकत्वे ग्रहणस्नानस्येव प्रायश्चित्तस्याकरणे गन्तरमुत्पद्येत ततस्तस्यापि प्रायश्चित्तान्तरं तस्या-
१. दुरितान्तरं प्रायश्चित्तान्तरमित्येवमनवस्था देव-

१. II. reads .

२. I. reads याज्ये

याज्येन. ३. I. रेतः. २ E. and II. read दुःखान् for तस्मात्; while B. शिष्टस्याविहितक्रिया द्विव तस्माद्विमुच्यते for यावत्तस्माद्विमुच्यते. ३. All, प्रतिषिद्ध-

अत्र केचिदाहुः—प्रायश्चित्तानि न केवलं नैमित्तिकानि ।
केन्तु दुरितक्षयार्थान्यपि । अत एवापस्तम्बः प्रायश्चित्तानि
क्रम्य—

‘दोषनिर्घातार्थानि भवन्ति स्म’ ।

(आ. ध. सू. १. ८. २३. ३)

इत्युक्त्वा अनन्तरम्—

‘दोषात् कर्त्तव्यानि’ ।

(आ. ध. सू. १. ८. २३. ४)

इत्याह स्म । एवं च सति प्रायश्चित्ताकरणे दोषनिर्घाताभावेन
पूर्वसिद्धदोषस्तदवस्थ इत्येतावन्मात्रं न तु दोषान्तरमुत्पद्यते—
इति । यद्वा ग्रहणस्नानाद्यकरणमिव प्रायश्चित्ताकरणं निमित्ती-
कृत्य प्रायश्चित्तान्तरविधानस्यादर्शनात् तन्निमित्तदुरितान्तरं न
रूपयितुं शक्यम् । तस्मात् नैमित्तिकत्वे अपि नाऽनवस्था ।

ननु—दोषानिर्घातो अपि नैकान्तिकः । तथा हि । द्विविधं
पापम् । कामकृतमकामकृतं च । तथा च बृहस्पतिः—

‘कामाकामकृतं तेषां महापापं द्विधा स्मृतम्’ ।

इति । तयोरकामकृतस्य प्रायश्चित्तेन निर्घातेश्चि न काम-
कृतस्य सोऽस्ति । तथा च मनुः—

‘इयं विशुद्धिरुदिता प्रमाप्याऽकामतो द्विजम् ।

कामतो ब्राह्मणवधे निष्कृतिर्न विधीयते’ ॥

(म. स्मृ. ११. ८९)

१. This Sūtra does not appear in Dr. Bühler's edition. It is found in the MS. G. reads निर्घातानि and omits स्म after भवन्ति. B. C. and D. also omit स्म. २. All, except A. and I. omit अपि and insert न before दोषनिर्घातः. ३. B. and D. substitute यमः for मनुः, but the quotation appears in Manu

इति । बौधायनो ऽपि—

‘अमत्या ब्राह्मणं हत्वा दुष्टो भवति धर्मतः ।

ऋषयो निष्कृतिं तस्य वदन्त्यमतिपूर्वके ॥

मतिपूर्वं हेतुं तस्मिन् निष्कृतिर्नोपलभ्यते’ ।

(बौ. स्मृ. २. १. ६)

इति । नायं दोषः । द्वादशाब्दादिना निष्कृत्यभावेऽपि भू-
गुपतनादिना तत्सम्भवात् । तथा च स्मर्यते—

‘यः कामतो नरः कुर्यान्महापापं कथञ्चन ।

न तस्य निष्कृतिर्दृष्टा भृग्वग्निपतनादृते’ ॥

इति । शातातपोऽपि—

‘अकामावाप्तौ प्रायश्चित्तम् । कामका-

रकृते त्वात्मानमवसादयेत्’ ।

इति । अतः प्रायश्चित्तेन दोषनिर्घातो नाऽनैकान्तिकः । तस्मा-
न्निर्हेतव्यदोषाख्यनिमित्तवानत्र प्रायश्चित्ते ऽधिक्रियते—इति सि-
द्धम् । ते च दोषा अनेकविधाः । तत्र विष्णुः—

अथ पुरुषस्य काम-क्रोध-लोभाख्यं रिपुत्रयं सुघो-

रं भवति । (१) तेनायं समाक्रान्तोऽतिपातक-म-

हापातकाऽनुपातकोपपातकेषु प्रवर्त्तते । (२)

जातिभ्रंशकरेषु संकरीकरणेषु अपात्रीकरणेषु ।

१. The text reads *व्रतस्तस्य* for *हेतुं तस्मिन्*. २. C. and F. read *अकामाकारे वा* for *अकामावाप्तौ*; while I. reads *अकामकृते*. ३. B. C. D. F. and H. read *निहन्तव्यः*, and for the same I. reads *निर्हेतव्यः*. ४. The text reads *तेनायमाक्रान्तो* and except A. and I. all omit *अयं*.

(४) मलावहेषु प्रेकीर्णकेषु च । (५. अध्या० ३३) मातृगमनं दुहितृगमनं क्षुपागमनम्—इत्यातिपातकानि । (१. अध्या० ३४) ब्रह्म-हत्या सुरापानं ब्राह्मणसुवर्णहरणं गुरुदारगमनम्—इति महापातकानि । (१) तत्संयोगश्च । (२. अध्या० ३५) यागस्थस्य क्षत्रियस्य वैश्यस्य च वधो रजस्वलायाश्चान्तर्वत्न्याश्चा-त्रिगोत्राया अविज्ञातस्य गर्भस्य शरणागतस्य च घातनं ब्रह्महत्यासमानि । (१) कूटसाक्ष्यं सुहृद्वधः—इत्येतौ सुरापानसमौ । (२) ब्राह्मणे-भूम्यपहरणं सुवर्णस्तेयसमम् । (३) पितृव्य-मातामह-मातुल-श्वशुर-नृपपत्न्यभिगमनं गु-रुदारगमनसमम् । पितृष्वसृ-मातृष्वसृगमनं च । (५) श्रोत्रियत्विगुपाध्याय-मित्रपत्न्यभिगमनं च । (६) स्वसुःसख्याः सगोत्राया उत्तमवर्णायाः कुमार्या रजस्वलायाः शरणागतायाः प्रव्र-जिताया निक्षिप्तायाश्च । (७)

‘अनुपातकिनस्वेते महापातकिनो यथा’ ।

(वि. स्मृ. ३३. १-५; ३४. १; ३५. १-२; ३६. १-७)

१. B. D. and J. insert अवकीर्णकेषु and C. E. F. G. and . अवकीर्णकरणेषु between प्रकीर्णकेषु and च. २. The text reads द- for कूट-. ३. The text reads ब्राह्मणस्य भूम्यपहरणं निक्षेपापहरणं इत्येतेयसमम्. ४. Between कुमार्याः and रजस्वलायाः the text inserts न्यजायाः.

इति । मनुष्ये—

‘गोवधोऽयाज्यसंयोज्यं पारदार्यात्मविक्रयः ।

गुरु-मातृ-पितृत्यागः स्वाध्याया-ऽभ्योः सुतस्य च ॥

*परिवित्तिता चोनुजेन परिवेदनमेव च ।

तयोर्दानं च कन्यायास्तयोरेव च याजनम् ॥

कन्याया दूषणं चैव वधुषित्वं व्रतच्युतिः ।

तटाकाराम-दाराणामपत्यस्य च विक्रयः ॥

व्रात्यता बान्धवत्यागो भृत्याऽध्यापनमेव† च ।

भृताच्चाध्ययनादानमपण्यानां च विक्रयः ॥

सर्वाङ्गैरेष्वधीकारो महायन्त्रप्रवर्त्तनम् ।

हिंस्रौषधीनां स्वयाजीवोऽभिचारो मूलकर्म च ॥

इन्धनार्थमशुष्काणां दुमाणामवर्पातनम् ।

आत्मार्थं च क्रियाऽऽरम्भो निन्दितान्नादनं तथा ॥

* कनीयसा सहोदरेण भ्रात्रा आदौ विवाहे कृते ज्येष्ठस्य परिवित्तिता कनिष्ठस्य परिवेत्तवम् । तयोश्च कन्यादानं तयोरेव विवाहहोमादियामे स्वाविज्यं च उपपातकं भवति इत्यर्थः ।

† प्रतिनियतवेतनग्रहणपूर्वकमध्यापनं भृत्या अध्यापनं प्रति नियत वेतनप्रदानपूर्वकमध्ययनं भृतादध्ययनं एते द्वे अपि निषिद्धे ।

१. The text reads -संयोज्य-पारदार्यात्मविक्रयः. २. C. E. F. G. H and J. read परिवित्तितानुजेन, I. परिवित्तितानुजेन and the text परिवित्तितानुजेऽनुजे. ३. The text reads वधुषित्वं व्रतलोपनम्. ४. All, except A. I and the text read भृताध्यापनम्. ५. B. and D. read भृताध्यापनं दानम्. ६. I. reads सर्वाङ्गैरेषु. ७. All, except A. I. and the text read हिंस्रौषधि-लिखाजीवो. ८. B. and D. read उपपातनम् for अवपातनम्. ९. B. and D. read निन्दितान्नादिकं.

अनाहिताग्निता स्तैन्यमृणानां चानपक्रिया ।
 असच्छास्त्राधिगमनं कौशील्यस्य च क्रिया ॥
 धान्य-कुप्य-पशुस्तेयं मद्यपत्नीनिषेवणम् ।
 स्त्री-शूद्र-विद-क्षत्रवधो नास्तिक्यं चोपपातकम् ॥
 ब्राह्मणस्य रुजःकृत्यो घ्रातिरग्रेय-मद्ययोः ।
 जैहयं पुंसि च मैथुन्यं जातिभ्रंशकरं स्मृतम् ॥
 खरा-ऽश्वोष्ट्र-मृगेभानामजाविकवधस्तथा ।
 सङ्करीकरणं ज्ञेयं मीना-ऽहि-महिषस्य च ॥
 निन्दितेभ्यो धनादानं वाणिज्यं शूद्रसेवनम् ।
 अपात्रीकरणं ज्ञेयमसत्यस्य च भाषणम् ॥
 कृमि-कीट-वयोहत्या मद्यानुगतभोजनम् ।
 फलैधः-कुसुमस्तेयमधैर्यं च मलौवहम् ॥

(म. स्मृ. ११. ५९-७०)

इति । जातूकर्ण्योऽपि—

‘स्कृन्दितं व्रतिना रेतो येन स्यात् ब्रह्मचारिणा ।

कामतो ऽकर्मितः प्राहुरवकीर्णीति तं बुधाः’ ॥

इति । अवशिष्टं सर्वं प्रकीर्णकशब्दवाच्यम् । तथा च विष्णुः—

‘यदनुक्तं तत् प्रकीर्णकम्’ ।

(वि. स्मृ. ४२. १)

१. The text reads स्तेयम् for स्तैन्यम् and omits च. २. B. D. d G. read कौशल्यं व्यसनक्रिया, C. E. F. and H. कौशील्यं व्यसनक्रिया and J. कौशल्यं व्यसनक्रिया. ३. H. reads तु यः कृत्याः; B. C. D. E. F. G. and J. read रुजःकृत्यं. ४. B. and read अजाविकपयः. ५. B. D. G. H. and J. read सङ्करीकरणं. ६. H. reads मलौवहम्, but it gives मलावहम् in the margin. J. reads भयावहम्. ७. C. E. F. G. and H. read खण्डितं व्रतिना and J. reads खण्डितव्रतिना. ८. C. E. F. H. and J. read कामतो नामतः.

उदकमुदकदानम् । अग्निं अग्निदानम् । अश्रुपातं चेति
चकारेण शववहनादिकं समुच्चिनेति । न कारयेत् न कुर्या-
दित्यर्थः । ब्रह्मपुराणे अपि—

‘शस्त्रमुद्धन्धनं जलम्’।

इत्याद्यनुक्रम्य

‘पतितास्ते प्रकीर्त्तिताः’।

इत्यभिधायानन्तरमिदमुक्तम्—

‘पतितानां न दाहः स्यान्नान्त्येष्टिर्नास्थिसञ्चयः ।

न चाश्रुपातः पिण्डो वा कार्यं श्राद्धादिकं क्वचित्’॥

इति । [शोतातपोऽपि—

‘वृद्धः शौचस्मृतेर्लुप्तः प्रत्याख्यातमिषक्क्रियः ।

आत्मानं घातयेद् यस्तु भृग्वग्न्यनशनादिभिः ॥

तस्य त्रिरात्रमाशौचं द्वितीये त्वस्थिसञ्चयः ।

तृतीये तूदकं कृत्वा चतुर्थे श्राद्धमाचरेत्’ ॥

(अ. स्मृ. ७. ७)

इति । अत्र याज्ञवल्क्यः—

‘पाषण्डघ्ननाभिताः स्तेनाभर्तृघ्न्यः कामगादिकाः ।

सुराप्य आत्मत्यागिन्यो नाशौचोदकभाजनाः’ ॥

(या. स्मृ. ३. ६)

इति । ब्रह्मपुराणे—

‘शृङ्गि-दंष्ट्रि-नखि-व्याल-विष-वह्नि-स्त्रिया-जलैः ।

१. The parenthetically shown portion does not appear in all except A. and I., and we think it unnecessary here, as it occurs in the foregoing chapter.

छदूरात् परिहर्त्तव्यैः कुर्वन् क्रीडां मृतस्तु यः ।
 नागानां विप्रियं कुर्वन् दग्धश्चाप्यथ विद्युता ॥
 निगृहीतश्च यो राज्ञा चौर्यदोषेण कुत्रचित् ।
 परदारान् हरन्तश्च रोषात्तत्पतिभिर्हताः ॥
 भसमानैश्च सङ्कीर्णैश्चण्डालाद्यैश्च विप्रहम् ।
 कृत्वा तैर्निहतास्तद्वत् चण्डालादीन् समाश्रिताः ॥
 क्रोधात् प्रायं विषं वह्निं शस्त्रमुद्धन्धनं जलम् ।
 गिरि-वृक्षप्रपातं च ये कुर्वन्ति नराधमाः ॥
 कुसीदजीविनो येषपि ये चालङ्कारवर्जिताः ।
 मुखेभगाश्च ये केचित् क्लीबप्राया नपुंसकाः ॥
 ब्रह्मदण्डहता ये च ये चैव ब्राह्मणैर्हताः ।
 महापातकिनो ये च पतितास्ते प्रकीर्त्तिताः ॥
 पतितानां न दाहः स्यान्नान्त्येष्टिर्नास्थिसञ्चयः ।
 न चाश्रुपातः पिण्डो वा कार्यं श्राद्धादिकं क्वचित् ॥
 एतानि पतितानां तु यः करोति विमोहितः ।
 तप्तकृच्छ्रयेनैव तस्य शुद्धिर्न चान्यथा' ॥

इति । विष्णुपुराणे—

'भार्या-पुत्रव्रिहीनाश्च ह्यभिसंस्कारवर्जिताः ॥
 पक्षिणः प्रेतरूपेण ह्यन्तरिक्षे प्रलम्बिताः ।
 अभिना भृगुपातेन ह्युद्धन्धेन जलेन वा ॥
 दान्तिभिः शृङ्गिभिर्वाऽपि विषेण गरलेन वा ।
 चोरान्त्यजाति-चण्डालै रणे वाऽपि हताश्च ये ॥

आयुर्कर्मविहीनाश्च लुप्तपिण्डोदकक्रियाः ।

तेषामुद्धरणार्थाय प्रायश्चित्तं विधीयते' ॥

इति ।] अपराकै-

‘मृगभक्षणे चैव दावाग्नौ प्रहृतं यदि ।

शूलेऽप्यर्धं कबन्धस्य मरणं पापकर्मणाम् ॥

दृष्टच्छेदं समादाय पुनः संस्कारमाचरेत् ।

विद्युदग्नि-पयःपन्था-चण्डाल-ब्राह्मणैर्हृतः ॥

दंष्ट्रिभ्यश्च पशुभ्यश्च मरणं पापकर्मणाम् ।

आत्मानं घातयेद्यस्तु विषाग्नि-जल-बन्धनैः ॥

तस्य पापविशुद्ध्यर्थं प्राजापत्यत्रयं चरेत् ।

एक-द्वि-त्रि-चतुःपञ्च-षडब्दं पर्यवस्यति ॥

एतत्संवत्सरादूर्ध्वं प्रायश्चित्तं विधीयते ।

षण्मासात् द्विगुणं प्रोक्तं त्रिमासात् त्रिगुणं भवेत् ॥

चतुर्गुणं त्रिपक्षे तु सद्यः पञ्चगुणं भवेत् ।

चण्डालादुदकात् सर्पाद्ब्राह्मणाद्वैद्युतादपि ॥

दंष्ट्रिभ्यश्च पशुभ्यश्च मरणं पापकर्मणाम् ।

उदकं पिण्डदानं च प्रेतेभ्यो यत् प्रदीयते ॥

नोपतिष्ठति तत् सर्वमन्तरिक्षे विनश्यति ।

ब्राह्मणेन वधे पाशे चण्डालस्य करेण वा ॥

आत्मनाशः सनिर्घाते गृह्वद्वाहयेत् द्विजम् ।

भस्मास्थीनि गृहीत्वा तु विप्राणामनुशासनात् ॥

१. All of the following 13 verses do not appear in Aparārka and those too which appear are not found in one place, some occurring in Â. P. and others in Ś. P. with slight differences.

क्षीरप्रक्षालनं कृत्वा पुनः संस्कारमाचरेत् ।
 यदि कश्चित् प्रमादेन त्रियेताभ्युदकादिभिः ॥
 तस्याशौचं विधातव्यं कर्तव्या चोदकक्रिया ।
 चण्डालाऽशनि-शस्त्राऽहि-दंष्ट्रि-शुद्धचम्बु-रज्जुभिः ॥
 वृक्षा-श्म-विष-विषैश्च मृतानामात्मघातिनाम् ।
 नारायणबलिः कार्यो दुर्मरणेन मृतस्य च ॥
 जीवतो यद्वतं प्रोक्तं मृते तद्विगुणं भवेत् ।
 अस्थिनि त्रिगुणं प्रोक्तं पालाशे तु चतुर्गुणम् ॥

ति ॥

इदानीं दुर्मृतानां वहनादौ प्रायश्चित्तं विदधाति—

बोढारोऽग्निप्रदातारः पाशच्छेदकरास्तथा ॥ ३ ॥

तप्तकृच्छ्रेण शुद्धयन्तीत्येवमाह प्रजापतिः ।

तथाशब्देनाशौचोदकदानादिकर्तृन् समुच्चिनोति । तप्तकृ-
 लक्षणं वक्ष्यते । यत्तु ब्रह्मपुराणेऽभिहितम्—

‘एतानि पतितानां तु यः करोति विमोहितः ।

तप्तकृच्छ्रद्वयेनैव तस्य शुद्धिर्न चान्यथा’ ॥

इति । एतानि दोहादीनि । तेषां तत्र प्रकृतत्वात् । —तत्
 कामकारविषयम् ।

‘विहितं यदकामानां कामात्तु द्विगुणं भवेत्’ ।

१. Except A. B. C. and D. all read आशौचोदकदानादिकम् for
 शौचोदकदानादिकर्तृन्. २. B. and D. omit यत्तु, and read -लक्षणं
 ब्रह्मपुराणेऽभिहितम् for -लक्षणं वक्ष्यते । यत्तु ब्रह्मपुराणेऽभिहितम्. ३.
 and D. read बाह्याग्नि. ४. F. reads कामकारविषयम्.

इति स्मरणात् । यच्च बृहस्पतिनोक्तम्—

‘विषोद्वन्धन-शस्त्रेण यस्त्वात्मानं प्रमापयेत् ।

मृतो मेध्येन लेप्तव्यो नान्यं संस्कारमर्हति ॥

पाशच्छेत्ता तु यस्तस्य बोद्धा वाग्निप्रदस्तथा ।

सोऽतिकृच्छ्रेण शुद्धयेत्तु पिण्डद्वे वा नराधमः’ ॥

इति यच्च यमेनोक्तम्—

‘गो-ब्राह्मणहतं दग्ध्वा मृतमुद्वन्धनेन च ।

पाशाञ्छित्वा तथा तस्य कृच्छ्रं सान्तपनं चरेत्’ ॥

(य. स्मृ. १. ५)

इति तदुभयमशक्तविषयम् । देश-काल-वयः-शक्त्या-
दीनां प्रायश्चित्ततारतम्यहेतुत्वात् । तथा च व्याघ्रैः—

‘देशं कालं वयः शक्तिं ज्ञानं बुद्धिकृतं तथा ।

अबुद्धिकृतमभ्यासं ज्ञात्वा निष्करणं वदेत्’ ॥

इति । शक्त्यादितारतम्यवन्निमित्ततारतम्यमपि प्रायश्चि-
त्ततारतम्यकारणम् । अत एव प्रजापतिः स्पर्शाद्यन्तानिमित्ते
स्वरूपं प्रायश्चित्तमाह—

‘तच्छ्रवणं केवलं स्पृष्ट्वा पातयित्वाऽश्वं वा तथा ।

एकरात्रं तु नाश्नीयात् त्रिरात्रं बुद्धिपूर्वकम्’ ॥

इति । एवं निमित्तभूयस्त्वे भायश्चित्तभूयस्त्वम् । अत
एवाशेषाः प्रेतक्रियाः कुर्वतोऽधिकं प्रायश्चित्तमाह वसिष्ठः—

१. B and D. substitute गौतमेन for यमेन, but the quotation occurs in Yama. २. B. and D. read प्रायश्चित्तार्थहेतुत्वात्. ३. G. reads व्यासः for व्याघ्रः. ४. B. D. and I. read निष्करणं for निष्करणं. ५. B. and D. read शक्त्यादितारतम्यमपि and omit निमित्ततारतम्यमपि. ६. G. reads तत्सर्वं. ७. I. reads बुद्धिपूर्वकम्.

‘य आत्मेत्यागिनां कुर्यात् स्नेहात् प्रेतक्रियां द्विजः ।

स तप्तकृच्छ्रसहितं चरेच्चान्द्रायणं व्रतम्’ ॥

(व. स्मृ. २३. १६)

इति । ‘प्रजापति’ ग्रहणमुक्तार्थे बुद्धिदाढ्यार्थम् । ततो विरोधिवचनानां विषयव्यवस्था द्रष्टव्येत्युक्तं भवति । सा चास्माभिः प्रदर्शिता ॥ ३ ॥

• उद्धन्धनन्यायं गोहतादिष्वतिदिशति—

गोभिर्हतं तथोद्धूतं ब्राह्मणेन तु घातितम् ॥ ४ ॥

संस्पृशन्ति तु ये विप्रा वोढारश्चाग्निदाश्च ये ।

अन्ये ये वाऽनुगन्तारः पाशच्छेदकराश्च ये ॥ ५ ॥

तप्तकृच्छ्रेण शुद्धास्ते कुर्युर्ब्राह्मणभोजनम् ।

अनदुत्सहितां गां च दद्युर्विप्राय दक्षिणाम् ॥ ६ ॥

अत्राततायितया गोभिः क्रीडन् यदि हतस्तदानीमितद् द्रष्टव्यम् । प्रामादिकमरणे पातित्याभावात् । एतच्चाशौचप्रकरणे ऽस्माभिरुपवर्णितम् । पूर्वत्रोद्धन्धनविषये तप्तकृच्छ्रमात्रमुक्तम् । इह तु ब्राह्मणभोजनादिकमधिकमुच्यते—इति नाशङ्कनीयम् । परकर्तृकोद्धन्धनस्यात्र विवक्षितत्वात् । गो-हत-ब्राह्मणहतयोर्मध्ये पाठात् । न च—परकर्तृकोद्धन्धने प्रायश्चित्ताल्पत्वमिति वाच्यम् । परकर्तृकोद्धन्धनप्रसक्तिं ज्ञात्वा प्रवृत्तस्याततायिनोऽत्र विवक्षितत्वात् । गोमिथुनदक्षिणां च्यव-नोऽप्याह—

१. The text reads आत्मेत्यागिनः. २. K. and L. read राहकाश्च ये for अभिराश्च ये. ३. I. reads -ऽपि for ये.

‘आत्मघातकस्पर्शन-दहन-वहनेषु तप्तकृच्छ्रं
चरेत् । वृष-गावौ दक्षिणा ब्राह्मणेषु ।’

इति ॥ ४-५-६ ॥

तप्तकृच्छ्रस्वरूपमाह—

अ्यहमुष्णं पिबेद्वारे अ्यहमुष्णं पयः पिबेत् ।

अ्यहमुष्णं पिबेत्सर्पिर्वायुभक्षो दिनत्रयम् ॥ ७ ॥

षट्पलं तु पिबेदम्भस्त्रिपलं तु पयः पिबेत् ।

पलमेकं पिबेत् सर्पिस्तप्तकृच्छ्रं विधीयते ॥ ८ ॥

इति । वायुभक्षणमुपवासः । तप्तशब्देन शीतकृच्छ्रो व्याव-
र्त्यते । तत्स्वरूपं च यमेनोक्तम्—

‘अ्यहमुष्णं पिबेदम्भस्यहमुष्णं घृतं पिबेत् ।

अ्यहमुष्णं पयः पीत्वा वायुभक्षः परं अ्यहम् ॥

तप्तकृच्छ्रं विजानीयात् शीतैः शीतमुदाहृतम् ।

(य. स्मृ. १. १२-१३)

इति । यत्तु याज्ञवल्क्येनोक्तम्—

‘तप्तक्षीर-घृताम्बूनामेकैकं प्रत्यहं पिबेत् ।

एकरात्रोपवासश्च तप्तकृच्छ्र उदाहृतः’ ॥

(या. स्मृ. ३. ३१८)

इति तत् तप्तकृच्छ्रस्यावान्तरभेदविवक्षयोपपद्यते । यथा

१. I. reads -घातुक - for -घातक-. २. I. inserts अग्निः after आह and thus shows that the next four lines belong to Atri. Other MSS. by the omission of अग्निः render them as from Parāśara. These lines appear in Atri Samhita, but with certain differences in the readings; while in Parāśara Smṛiti they are exactly the same as given above.

पान्तपनं-महासान्तपनं-इति द्वैविध्यं तथा तप्तकृच्छ्रं महातप्त-
कृच्छ्रमिति द्वैविध्यं द्रष्टव्यम् । पलशब्देन सुवर्णचतुष्टयमुच्यते ।
'पलं सुवर्णाश्चत्वारः' ।

(या. स्मृ. १. ३६३)

इति याज्ञवल्क्यवचनात् ।

[उक्तं च-

• 'पञ्च गुञ्जात्मको माषो निष्को मासाष्टनिर्मितः ।

दशनिष्कात्मकं प्रोक्तं पलमानं बुधैः संदा' ॥

इति ।]

एतादृशैः पलैः षड्भिः सम्मितमम्भः पिबेत् ॥७-८॥

पतितसंसर्गप्रायश्चित्तं विधातुं तत्संसर्गस्य निन्दितत्वं
दर्शयति-

यो वै सर्माचरेद्विप्रः पतितादिष्वकामतः ।

पञ्चाहं वा दशाहं वा द्वादशाहमथापि वा ॥ ९ ॥

मासार्धं मासमेकं वा मासद्वयमथापि वा ।

अर्द्धमर्द्धमेकं वा तदूर्ध्वं चैव तत्समः ॥ १० ॥

इति । अत्र विप्रग्रहणं क्षत्रियादेरुपलक्षणम् । मनुष्यमात्रस्य
तत्संसर्गस्य निन्दितत्वात् । तथा च मनुः—

'यो येन पतितेनैषां संसर्गं याति मानवः ।

स तस्यैव व्रतं कुर्यात् तत्संसर्गविशुद्धये' ॥

इति ।

(म. स्मृ. ११. १८१)

१. All, except I. omit the portion enclosed in parenthesis. It is unnecessary as it produces redundancy of sense. २. A. B. D. K. L. and M. read संसर्गम्. for यो वै सम्. ३. K. L. and M. read अवेदूर्ध्वं तु for तदूर्ध्वं चैव. ४. B. and D. read एतत् for एव.

रात्रौ स्नानस्य निमित्तं राहुदर्शनं पूर्वमुक्तम् । इदानीं नि-
मित्तान्तरमाह—

चैत्यवृक्षश्चितिर्यूपश्चण्डालः सोमविक्रयी ।

एतांस्तु ब्राह्मणः स्पृष्ट्वा सवासा जलमाविशेत्*॥२८॥

इति । चितेर्योग्यं श्मशानस्थानं चैत्यम् । तत्र समारो-
पितो वृक्षः चैत्यवृक्षः । चित्यादयः प्रसिद्धाः । तेषां स्पर्शनं
स्नाननिमित्तम् । तद् यदि कथञ्चित् रात्रौ सम्पद्यते तदा
संवावपि स्नातव्यमित्यभिप्रायः ॥ २८ ॥

स्नानस्य निमित्तान्तरमाह—

अस्थिसंचयनात् पूर्वं रुदित्वा स्नानमाचरेत् ।

अन्तर्दशाहे विप्रस्य ह्यूर्ध्वमाचमनं भवेत् ॥ २९ ॥

इति । 'प्रथमेऽह्नि' (व्या. स्मृ. ५९)—इत्यादिशास्त्रैर्विहितानां

* जलमाविशेत् । इत्यनेन उद्धृतजलानिषेधोऽवगम्यते इति धरणी-
धरः । तथा च उष्णोदकनिषेधोऽप्यनेनैवावगम्यत इति सुष्टूक्तं भवति ।

१. B. C. D. and F. add तत् before पूर्वम्. २. I. reads निमित्तान्तराणि
and B. and D. नैमित्तान्तरम् for निमित्तान्तरम्. ३. M. reads चित्तिस्थश्च for
चित्तिर्यूपश्च. ४. Except A. G. E. H. and I. all others omit चैत्यवृक्षः;
while B. D. E. H. and J. read चैत्यादयः for चित्यादयः. ५. B. and D.
omit the following :—

स्नातव्यमित्यभिप्रायः ॥ २८ ॥

स्नानस्य निमित्तान्तरमाह—

अस्थिसंचयनात् पूर्वं रुदित्वा स्नानमाचरेत् ।

अन्तर्दशाहे विप्रस्य ह्यूर्ध्वमाचमनं भवेत् ॥ २९ ॥

इति । 'प्रथमेऽह्नि' (व्या. स्मृ. ५९)—इत्यादिशास्त्रैर्विहितानां दिनानां
मध्ये द्वाहाऽस्थिसंचयनं क्रियते ततः पूर्वस्मिन् काले रोचनं स्नाननिमित्तम् ।
अस्थिसंचयनादूर्ध्वं रोचनं स्वाचमनस्यैव निमित्तम् । ननु स्नानस्य ॥ २९ ॥

ननु—सोमग्रहणे रात्रावपि.

६. M. reads पूर्वम् for ह्यूर्ध्वम्; while K. and L. स्मृतम् for भवेत्.

दिनानां मध्ये यदोऽस्थिसञ्चयनं क्रियते ततः पूर्वस्मिन्काले
रोदनं स्नाननिमित्तम् । अस्थिसंचयनादूर्ध्वं रोदनं त्वाचमनस्यैव
निमित्तम् । ननु स्नानस्य ॥ २९ ॥

ननु—सोमग्रहणे रात्रावपि स्नातव्यमित्युक्तं तदयुक्तम् ।
उदकस्य शुद्ध्यभावात् । तदाह पैठीनसिः—

‘अपेयं तु तर्दो तोयं रात्रौ मध्यमयामयोः ।

स्नानं चैव न कर्तव्यं तथैवाचमनक्रिया’ ॥

इति । तस्माद्रात्रौ स्नानं कथमभ्युपगम्यते?—इत्याशङ्क्य
सोमग्रहादिव्यतिरिक्तविषयेयमशुद्धिरित्याह—

सर्वे गङ्गासमं तोयं* राहुग्रस्ते दिवाकरे ।

सोमग्रहे तथैवोक्तं स्नान-दानादिकर्मसु ॥ ३० ॥

इति । सोमग्रहस्योपलक्षणत्वात् संक्रान्त्यादिष्वपि नास्त्य-

* ‘सर्वं गङ्गासमं तोयम्’—इत्यनेन पूर्वनिमित्तकं पावित्र्यं गङ्गासम-
त्वेन रात्रिस्नानार्हत्वं चोक्तम् । तत्र गङ्गायां कालनियमो नास्ति । यथोक्तं
महाभारते अङ्गारपणगन्धर्वप्रत्यर्जुनेन—

‘समुद्रे हिमवत्पार्श्वे नद्यामस्यां च दुर्मते—

रात्रावहनि सन्ध्यायां कस्य गुप्तः परिग्रहः ॥

भुक्तो वाऽप्यथ वाऽभुक्तो रात्रावहनि खेचर ।

न कालनियमो ह्यस्ति गङ्गां प्राप्य सरिद्धराम्’ ॥

(म. भा. १. १७०. १६-१७)

इति । ग्रहणे गङ्गासमत्वात् सर्वेष्वपि अलाशयेषु रात्रौ स्नानं न दो-
षावहमित्यर्थः ।

१. G. reads यथा for यथा. २. G. omits तु. ३. I. reads स्नातव्यमित्युक्तं
तद्युक्तम्. ४. I. reads तथा for तदा. ५. K. and L. read सोमग्रस्ते for
सोमग्रहे.

शुद्धिदोषः ॥ ३० ॥

सोमग्रहादीनां यथा उदकप्राशस्यहेतुत्वं तथा कुशाना-
मप्याह—

कुशैः पूतं तु यत् स्नानं कुशेनोपस्पृशेद् द्विजः ।

कुशेन चोद्धृतं तोयं सोमपानसमं भवेत् ॥ ३१ ॥

इति । कुशैर्मार्जनं कृत्वा मन्त्रस्नानं क्रियते तत् कुशपूतं
स्नानम् । कुशाननामिकायां धृत्वा यदाचमनं तत् कुशोदको-
पस्पर्शनम् । सन्ध्यावन्दनादौ मार्जनार्थं कुशप्रैरुद्धृतं बिन्दु-
जातं कुशोद्धृततोयम् । ततोयं सोमपानवत् प्रशस्तम् ॥ ३१ ॥

अथ कृत्स्नवेदाध्ययनं कर्तुमशक्तस्यैकदेशाध्ययनमभ्य-
नुज्ञातुमध्ययनाभावं निन्दति—

अग्निकार्यात् परिभ्रष्टाः सन्ध्योपासनवर्जिताः ।

वेदं चैवानधीयानास्सर्वे ते वृषलाः स्मृताः ॥ ३२ ॥

इति । उभयोः सन्ध्ययोर्ब्रह्मचारिभिः समिदाधानमग्नि-
कार्यम् । तेन गृहस्थानामौपासनमप्युपलक्ष्यते । अग्निकार्या-
दिरहितानां वृषलत्वं शूद्रादिसमानत्वम् ॥ ३२ ॥

१. B, D, E, H, I. and J. read कुशस्य for कुशानाम्. २. K. and L. read कुशैः पूतं भवेत्, B, D, C, E, F, H. and I. कुशपूतं तु यत्, and G. कुशपूर्वं तु यत् All for कुशैः पूतं तु यत्. ३. Except A, K. and L. all others read कुशेनोद्धृततोयं यत् for कुशेन चोद्धृतं तोयं. ४. M. substitutes स्पृशत् for भवेत्; while G. omits -समं and reads भवेदिति. ५. I. omits भव- and adds यत् after क्रियते. ६. Except A. and L. all read कुशमार्जनाद्यर्थे for मार्जनार्थे. ७. C. and F. read अग्निदोषम् for अ-
ग्निकार्यम्.

एकदेशाध्ययनमभ्यनुजानाति-

तस्माद्वृषलभीतेन ब्राह्मणेन विशेषतः ।

अध्येतव्योऽप्येकदेशो यदि सर्वं नै शक्यते ॥ ३३ ॥

इति । न चाध्ययनन्यायेनाग्निकार्य-सन्ध्योपासनयोरप्येक-
देशानुष्ठानं शङ्कनीयम् । प्रयासरहितत्वेन तयोरशक्यसम्भ-
वात् । क्वचित्तद्वर्जनस्य नास्तिक्या-ऽऽलस्यादिमूलकत्वात् ।
वृषलभीतिन वृषलत्वाद्भीतिनेत्यर्थः ॥ ३३ ॥

अथ शूद्रान्नं प्रतिषेधति-

शूद्रान्नरसपुष्टस्याऽप्यधीयानस्य नित्यशः ।

जपतो जुह्वतो वाऽपि गतिरूर्ध्वा न विद्यते ॥ ३४ ॥

इति । अध्ययन-जप-होमास्तावदशेषपापक्षयहेतुतया प-
वित्रतामापादयन्तीति धर्मशास्त्रेषु डिण्डिमः । तथाच मनुः-

‘वेदाभ्यासोऽन्वहं शक्त्या महायज्ञक्रिया क्षमा ।

नाशयन्त्याशु पापानि महापातकजान्यपि’* ॥

(म. स्मृ. ११. २४५)

* वेदाभ्यासादीनि ब्राह्मणस्य नित्यानि । न तेषां पापप्रणोदनार्थत्वं
युक्तम् । तथापि प्रकारान्तरेणात्रोक्तम् । येषां पापानां शास्त्रकृद्भिः प्राय-
श्चित्तं नोक्तं तेषां, अप्रत्ययकृतानां, प्रतिभूतानां च वेदाभ्यासादिना निवृ-
त्तिर्भवतीति विज्ञायते । ‘महापातकजान्यपि’ इत्यनेन महापातकजनिता-
वान्तरपापानि नश्यन्ति । न महापातकानीति निष्कृष्टोऽर्थः ।

१. I. reads कियत्क्षा- for एकदेशा- २. B. and D. read न लभ्यते for न
पाक्यते. ३. G. reads प्रायश्चित्तरहितत्वेन and J. प्रयोगरहितत्वेन. ४. Except
A. E. H. and I. all read अशक्य- for अशक्य- ५. M. reads उक्ता for
ऊर्ध्वा; while A. substitutes हि for अपि. ६. L. reads डिण्डिमः for
नियमः. ७. E. does not insert तथा च मनुः.

इति । बृहस्पतिरपि—

‘यथा जातबलोवह्निर्दहत्यार्द्रानपि द्रुमान् ।

तथा दहति वेदज्ञः कर्मजं दोषमात्मनः’* ॥

इति । वसिष्ठोऽपि—

‘यथाग्निर्वायुना ऽऽध्मातो हविषा चैव दीप्यते ।

एवं जप्यपरो नित्यं ब्राह्मणः सम्प्रदीप्यते’ ॥

(व. स्मृ. २३. १६)

इति । चतुर्विंशतिमतेऽपि—

‘वैश्वानरीं ब्रातपतीं पवित्रेष्टिं तथैव च ।

ऋताकृतौ प्रयुञ्जानः पुनाति दशपूरुषम्’† ॥

इति । यस्तु नैरन्तर्येण शूद्रान्नं भुञ्जानः तद्व्रतेन पुष्टो भवति तं पुरुषं यथोक्ता अध्ययनादयो अपि न पावयितुं क्षमाः तस्मान् शूद्रान्नं ग्रत्नेन वर्जयेदित्याशयः ॥ ३४ ॥

शूद्रान्नं दृष्टान्तीकृत्य तद्वच्चूद्रसम्पर्कादीन् प्रतिषेधति—

शूद्रान्नं शूद्रसम्पर्कः शूद्रेण तु सहासनम् ।

शूद्राज्ज्ञानागमश्चैव ज्वलन्तमपि पातयेत् ॥ ३५ ॥

इति । शूद्रान्नं व्याख्यातम् । एकस्मिन् गृहे शूद्रेण सह-

* अत्रापि ‘कर्मजं दोषम्’—इत्यनेन अनिर्दिष्टप्रायश्चित्तस्यैव दोषस्य ग्रहणं कार्यम् ।

† वैश्वानर्यादय इष्टयः आहिताग्नेः । वेदज्ञानं जप्यं च अनाहिताग्नेः इति यथाधिकारं सम्भवत्येव ।

१. B. and D. read पीता, C. E. F. H. I. and J. पूतो and G. धूतो for ध्मातो. २. We follow here A. and the text ; while all others substitute तथ for एवं and मन्त्रयुक्तः समाहितः for ब्राह्मणः सम्प्रदीप्यते. ३. I. reads पूतयितुं C. F. and H. प्रापयितुं for पावयितुं ; while J. ऊर्ध्वं पारयितुं for the same. ४. Except A. B. and D. all others substitute अपि for एव. ५. G omits शूद्रेण ; while except J. all others do not insert शूद्रान्नं व्याख्यातम्

वासः शूद्रसम्पर्कः । कृष्यादिकं कारयतां कृषीवलैः शूद्रैः सह
रुदाचिदेकस्मिन् शकटादावुपवेशनं सहासनम् । पुराणश्रवणा
देजातधर्माधर्मविवेकात् प्राज्ञात् वाग्मिनः शूद्राद्धर्माधर्मप्राप्ति-
र्तानागमः । एते शूद्रान्नादयः ज्वलन्तं ब्रह्मवर्चसेन विख्यातमपि
रुषं नरके पातयन्ति । तस्मात्ते वर्जनीयाः ॥ ३५ ॥

वर्ज्यान्तरमाह—

यः शूद्रा पाचयेन्नित्यं शूद्री च गृहमेधिनी ।

वर्जितः पितृ-देवेभ्यो रौरवं याति स द्विजः ॥ ३६ ॥

इति । यो^१ विप्रः केनचिन्निमित्तेन परस्थलादौ निवसन्
स्वकीयमेवात्रं शूद्रस्त्रिया पाचयेत्* यस्य च ग्रामे निवसतो
ऽपि ऊढाऽनूढा वा शूद्रा गृहिणी भवति द्विविधोऽपि स विप्रो
हव्य-कव्येऽनुष्ठानमयोग्यः सन्नरकमाप्नोति ॥ ३६ ॥

शूद्रान्नवत् सूतकान्नं निन्दति—

मृत-सूतकपुष्टाद्भो द्विजः शूद्रान्नभोजनः ।

अहं तन्न विजानामि कां कां योनिं गमिष्यति ॥ ३७ ॥

* पूर्वैकादशेऽध्याये 'दास-गोपाल-नापित'—(प. स्मृ. ११, २१)
—इत्यादिना दासादयः भोज्यान्तत्वेन परिगणिताः । तत्कथमत्र शूद्र-

१. I. reads पुराणादि- for पुराण- २. I. omits वाग्मिनः ; while except
A. G. I. and J. others omit. प्राज्ञात्. ३. B. D. and H. substitute
पितृ-देवस्ये for पितृ-देवेभ्यः; while M. does not insert this whole sloka.
४. B. and D. omit यो. ५. J. substitutes पल्यासौ for परस्थलासौ and
except A. and I. others omit परस्थलासौ. ६. I. reads अनुष्ठानायोग्यः
for अनुष्ठानमयोग्यः and B. C. D. F. G. and J. read स नरकम् for सन्न
नरकम्. ७. We follow here A. and M.; while all others read मृत
सूतकपुष्टाद्भो द्विजः. ८. B. C. D. E. F. G. and H. read शूद्रान्नभोजनम्, I.
K. and L. शूद्रान्नभोजनम् and M. शूद्रान्नभोजने all for शूद्रान्नभोजनः.
९. C. F. G. J. K. and L. read अय तन्न, M. अहं तन्न for अहं तन्न; while B.
and D. अहं चापि न for the same.

गृध्रो द्वादश जन्मानि दश जन्मानि सूकरः ।

श्वयोनौ सप्तजन्मो स्यादित्येवं मनुब्रवीत् ॥ ३८ ॥

इति । मृताशौचे जानाशौचे वा अशौचिनोऽन्नमन्यो यो विप्रो दशस्वपि दिनेषु भुक्त्वा शरीरं पुष्ट्याति सोऽयं मृत-सूतक-पुष्टांगो विप्रः बहुषु कष्टयोनिषु जायते । कां कां योनिं गमिष्यतीत्येतत् न जाने इत्युक्त्वा योनीनामतिकष्टत्वं वर्णितम् । न तु स्वाज्ञानं प्रकटीकृतम् । अन्यथा गृधादिजन्मोदाहरणं व्याहन्येत । न च-गृधादिवाक्ये 'मनुब्रवीदित्यभिधानात् तत्पूर्वकं स्वाज्ञानमुपवर्णितमिति शङ्कनीयम् । तद्वर्णने 'प्रयोजनाभावात् । मनुशब्दोदाहरणं प्रामाण्यदाढ्यार्थम् । तथा च सति शूद्रान्न-सूतकान्नयोः कष्टत्वस्यात्यन्तं प्रमितत्वात् । तदुभयं सर्वथा वर्जनीयमित्युक्तं भवति ॥ ३७-३८ ॥ ६५५-४६

शूद्रार्थे होमानुष्ठानं प्रतिषेधति—

दक्षिणार्थ* तु यो विप्रः शूद्रस्य जुहुयाद्धविः ।

ब्राह्मणस्तु भवेत् शूद्रः शूद्रस्तु ब्राह्मणो भवेत् ॥ ३९ ॥

स्त्रीपाचितान्नस्य निषेधः—इति चेत् । नार्य दोषः । दासाद्यतिरिक्तशूद्र-जातीयस्त्रिया एवायं निषेध इति समाधत्स्व ।

* अत्र 'दक्षिणार्थम्'—इत्युक्तेर्दक्षिणायहणमन्तरा होमो न दोषावह—इति न शङ्कनीयम् । शूद्रस्यापिसाध्ये कर्मण्यधिकाराभावात् । तत्करणे होमकर्तुर्दोषोऽस्त्येवेति सुधियो विदाडुर्वन्तु ।

१. G. and M. read सप्तजन्म स्यात्, I. reads सप्त जन्मानि for सप्तजन्मा स्यात्. २. We follow here only A. ; while J. reads शूद्रान्नरसपुष्टाङ्गः and all others शूद्रान्नपुष्टाङ्गः for मृत-सूतकपुष्टाङ्गः. ३. Except A. all others read -वाक्यं for -वाक्ये. ४. G. and H. read अभिधानपूर्वकं for अभिधानात्तत्पूर्वकं. ५. C. and F. वर्णन- and I. वर्णनेन both for वर्णने. ६. I. reads प्रतिपादितत्वात् for प्रमितत्वात्.

इति । यो विप्रः शूद्रादक्षिणामादाय तदीयं हविः शान्ति-
ष्ट्यादिसिद्धये वैदिकैर्मन्त्रैर्जुहोति तस्य ब्राह्मणस्यैव तत्र
त्यवायः । शूद्रस्तु होमफलं लभेदिति ॥ ३९ ॥

अथ भोजनकाले मौनं विदधाति—

मौनव्रतं समाश्रित्य आसीनो न वदेद् द्विजः ।

भुञ्जानो हि वदेद् यस्तु तदन्नं परिवर्जयेत् ॥ ४० ॥

इति । यस्तु मौनेन भोक्तव्यमिति व्रतं* तपोरूपेण स्वीकृत्य
वर्त्तते स भोक्तुमासीन उत्थानपर्यन्तं किमपि वचनं न वदेत् ।
यदि प्रमादाद्भोजनमध्ये किञ्चिद्वाक्यं वदेत् तदानीमवशिष्टमन्नं
परित्यजेत् न तु भुञ्जीत ॥ ४० ॥

भोजनपात्रेण जलपानं निषेधति—

अर्धे भुक्ते तु यो विप्रः तस्मिन् पात्रे जलं पिबेत् ।

हतं दैवं च पित्र्यं च आत्मानं चोपघातयेत् ॥ ४१ ॥

इति । कांस्यादिपात्रे प्रक्षिप्तमन्नं भुक्त्वा भोजनसमाप्तेः
प्रागेव तत्पात्रमुद्धृत्य जलं यः पिबेत् तेनानुष्ठितं हव्यं कव्यं
च देवान् पितॄन् न तर्पयेत् । तेन दोषेण स्वात्मानं नरके पात-
यित्वोपघातयेत् ॥ ४१ ॥

* प्राणाहुतिग्रहणपर्यन्तं मौनं नित्यम् । तदन्तरं भोजनसमाप्तिपर्यन्तं
यन्मौनं तदैच्छिकं व्रताङ्गं वा भवति ।

१. J. reads वर्जयेद् द्विजः for परिवर्जयेत्. २. E. and I. read तत्रा for
तदानीं. ३. E. and I. do not insert न तु भुञ्जीत. ४. G. reads अर्धे भुक्त्वा तु,
B. and D. अर्धभुक्तौ तु, C. and F. अर्धभुक्त्वे तु and I. अर्धभुक्ते तु all for
अर्धे भुक्ते तु. ५. L. reads हतदैवं and चैव घातयेत् for हतं दैवं and चोपघात-
येत्. K. also substitutes चैव घातयेत् for चोपघातयेत्. ६. I. reads
अवघातयेत् for उपघातयेत्.

पङ्क्त्युच्छिष्टकारित्वं प्रतिषेधति—

भुञ्जानेषु तु विप्रेषु योऽग्रे पात्रं विमुञ्चति ।

स मूढः स च पापिष्ठो ब्रह्मघ्नः स खलूच्यते ॥ ४२ ॥

इति । एकपङ्क्त्युपविष्टेषु भुञ्जानेषु सत्सु तन्मध्ये कश्चिदि-
तरभोजनसमाप्तेः पूर्वमेव स्वपात्रं परित्यज्य भोजनान्ते 'चुलकं'
पीत्वोत्तिष्ठति तस्य निन्दाऽतिमहती । तदर्थमेव मूढादि-
शब्दाः प्रयुक्ताः ॥ ४२ ॥

श्राद्धकाले भोजनपात्रचलनात् पूर्वं स्वस्तिवाचनं निषेधति—

भोजनेषु च तिष्ठत्सु स्वस्ति कुर्वन्ति ये द्विजाः ।

न देवास्तृप्तिमायान्ति निराशाः पितरस्तथा ॥ ४३ ॥

इति ॥ ४३ ॥

अस्नातभोजनादिकं निषेधति—

अस्नात्वा नैव भुञ्जीत अजत्वाऽग्निमहूय च ।

पर्णपृष्ठे न भुञ्जीत रात्रौ दीपंविना तथा ॥ ४४ ॥

इति । यद्यपि स्नान-जप-होमानां भोजनकालात् प्राचीन

* 'चुलकं' उत्तरापोशनम् । यद्यप्यत्र मूढादिशब्दप्रयोगेण महत
निन्दावगम्यते तथापि न तस्य कश्चिदपि दोषोऽभिहितः । अत ए
उत्थानं शिष्टसम्प्रदायविरुद्धमित्येवेति प्रतिभाति ।

१. M. does not insert this Sloka. २. K. and L. substitute तु for च
३. I. substitutes च for स. ४. I. reads उदके पीत्वा तिष्ठति for चुलकं पी-
त्वोत्तिष्ठति. ५. B. and D. read भोजनेषु. ६. B. and D. read स्वस्तिम् for
दृष्टिम्. ७. H. and M. do not insert this Sloka; while K. and L. read
स्नात्वा नैव च for अस्नात्वा नैव. ८. G. reads अहुत्वा for अजत्वा and a
others except A. and J. substitutes अग्निमपूज्य; while I. ऽऽज्यम्
both for अग्निमहूय.

काले विहितत्वादस्नातभोजनादिकं न प्रसक्तं तथापि कदाचित्
केनचिन्निमित्तेन स्वस्वकालेष्वननुष्ठितेषु यदि भोजनकालः
प्राप्तः स्यात् तदा स्नानादिकमकृत्वा भोजनं न कुर्वीत । तथा
पत्रावल्यया भुञ्जानः पत्राणामन्तर्भागे भुञ्जीत । न तु पृष्ठभागे ।
तथा रात्रावन्धकारे न भुञ्जीत ॥ ४४ ॥

अथा अहारादिना धनार्जनं प्रतिषेधति—

गृहस्थस्तु देयायुक्तो धर्ममेवानुचिन्तयेत् ।

पोष्यवर्गार्थसिद्ध्यर्थं न्यायवर्त्ती सुबुद्धिमान् ॥ ४५ ॥

न्यायोपार्जितवित्तेन कर्त्तव्यं ह्यात्मरक्षणम् ।

अन्यायेन तु यो जीवेत् सर्वकर्मबहिष्कृतः ॥ ४६ ॥

इति । गृहस्थः पुत्र-मित्र-कलत्रादयः सर्वथा रक्षणीया इत्य-
नया दयया युक्तोऽपि पोष्यवर्गपोषणरूपस्यार्थस्य सिद्ध्ये ध-
र्ममेव शास्त्रीयमेव याजनादिरूपं द्रव्यार्जनोपायं चिन्तयेत् ।
एवं च सति न्यायवर्त्ती सन् परलोकविषयप्रधानत्वेन
बुद्धिमान् भवति । तस्मात् न्यायोपार्जितेनैव याजना-
दिसाध्येन वित्तेनात्मनः कुटुंबस्य च रक्षणं कर्त्तव्यम् । यस्त्व-

१. M. reads यदा for दया-. २. E. H. M. read पोष्यधर्मार्थसिद्ध्यर्थं for पोष्यवर्गार्थसिद्ध्यर्थं. ३. I. and J. read तु बुद्धिमान्, G. स बुद्धिमान् for सुबुद्धिमान्. ४. K. and L. read स्वात्मरक्षणं, G. आत्मरक्षणम् and M. ज्ञानरक्षणम् for ह्यात्मरक्षणम्. ५. B. and D. read गृहस्थस्य, G. and H. गृहस्थैः both for गृहस्थः. ६. C. E. F. and H. read बुद्धिमान् for बुद्धिमान्. ७. C. and F. read आत्मार्थं कुटुंबस्य, I. आत्मरक्षणं for आत्मनः कुटुंबस्य च रक्षणम् and E. G. H. and J. आत्मार्थं कुटुंबस्य for the same. B. and D. follow our reading, but omit च.

न्यायेन चौर्यापलापादिना लब्धेन वित्तेन जीवेत् स दैवे
पित्र्ये च कर्मण्यनर्हो भवति । यत्तु मनुवचनम्—

‘वृद्धौ च माता-पितरौ सेती भार्या सुतः शिशुः ।

अप्यकार्यशतं कृत्वा भर्तव्या मनुब्रवीत्’* ॥

(म. स्मृ. ११. ११)

इति तदापद्विषयम् ॥ ४५-४६ ॥

अथ पुण्यवस्तुदर्शनं विधत्ते—

अग्निचित् कपिला सत्री राजा भिक्षुर्महोदधिः ।

दृष्टमात्राः पुनन्त्येते तस्मात् पश्येत्तु नित्यशः ॥ ४७ ॥

इति । इष्टकाचयनसंस्कृतेनाग्निना युक्तोऽग्निचित् । कपिला
कपिलवर्णा धेनुः । सत्री द्वादशाहमारभ्य सहस्रसंवत्सरपर्यन्तेषु
सत्रेषु यस्य कस्यचित् सत्रस्यानुष्ठाता । शास्त्रीयेण मार्गेण
प्रजानां पालको राजा । चतुर्थाश्रमस्य यथावत्यालके
भिक्षुः । महोदधिर्लवणसमुद्रादिः । एते दृष्टाः सन्तो द्रष्टा
पुनन्ति । कुश-हिरण्यादयो द्रष्टव्यविशेषाः पुनन्तोऽपि धार
णादिकमपेक्षन्ते । न तु दर्शनमात्रेण पुनन्ति । अतस्तद्वैलक्ष
ण्याय दृष्टमात्राः इत्युक्तम् ॥ ४७ ॥

रक्षणमात्रेण शुद्धिप्रदान् पदार्थानाह—

* उदाहृतोऽयं श्लोकः पूर्वमाचारकाण्डे (प. १९८ पं. १४) अ
चाचार्येण मनुकृतेनोदाहृतः तथापि नायं मनुस्मृतिपुस्तकेषु सर्वत्रोप
भ्यते । नापि टीकाकृद्भिर्व्याख्यातः । काचित् ‘भृत्यानामुपरोधेन’ (१
स्मृ. ११. १०)—इत्यस्मादग्रे दृश्यते ।

१. B. D. and I. substitute साध्वी for सत्री. २. I. reads पश्येत्तु for
पश्येत्तु.

अरणिं कृष्णमार्जारं चन्दनं सुमणिं घृतम् ।
तिलान् कृष्णाजिनं छागं गृहे चैतानि रक्षयेत् ॥४८॥

इति ।

‘योऽश्वत्थः शमीगर्भः’ ।

(तै. ब्रा. १. २. ८.८)

इत्यादिभिर्मन्त्रैः संस्कृतो वह्निमन्येनोपयुक्तेः काष्ठविशेषोऽरणिः । सुमणिः पञ्जरागादिः ॥ ४८ ॥

अथ गोचर्मदानं विधातुं गोचर्मनिरूपणमाह—

गवां शतं सैकवृषं यत्र तिष्ठत्ययन्वितम् ।

तत् क्षेत्रं दशगुणितं गोचर्म परिकीर्तितम् ॥ ४९ ॥

इति । एकेन वृषेण सहितं गोशतं सैकवृषम् । तच्च गोशतं नियन्त्रणरहितं विश्रामाय यावन्तं भूप्रदेशमाक्रम्यावतिष्ठते तावद्भूप्रदेशो दशगुणितः सन् गोचर्मशब्देनाभिधीयते । मनुस्तु प्रकारान्तरमाह—

‘तिर्यग्यवोदराण्यष्टावूर्धा वा त्रीहयस्त्रयः ।

प्रमाणमङ्गुलस्योक्तं वितस्तिर्द्वादशाङ्गुलः ॥

वितस्तिर्द्वितयं हस्तमिति स्वायम्भुवोऽब्रवीत् ।

दशहस्तेन दण्डेन त्रिंशद्दण्डं^१ निवर्तनम् ॥

पञ्च चाभ्यधिकं कृत्वा एतत् गोचर्म कीर्तितम् ॥

(म. स्मृ. १२. ७-८)

इति । वृद्धमनुः—

१. Except A., all others read त्रिशतं तु समन्ततः; while G. त्रिशतं तु.

‘सप्तहस्तेन दण्डेन त्रिंशद्दण्डं निवर्तनम् ।
तान्येव दश गोचर्म देता पापैः प्रमुच्यते* ॥
(म. स्मृ. १२. १०)

इति ॥ ४९ ॥

पापक्षयकामिनां गोचर्मदानं विधत्ते—

ब्रह्महत्यादिभिर्मर्त्यो मनो-वाक्काय-कर्मजैः ।
एतद्गोचर्मदानेन† मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ ५० ॥

इति । मनो-वाक्काय-कर्माणि व्यापारास्तेभ्यो जातानि
मनो-वाक्काय-कर्मजानि । नचैतेषां त्रयाणामल्पाधिकभावेन
व्यवास्थितानां साधारणो निवृत्तिहेतुरयुक्त—इति वाच्यम् । अत्य-
न्तावृतानां मानसानामीषदावृतानां वाचिकानां संकृत्कृतानां
कायिकानां च समत्वसम्भवात् ॥ ५० ॥

* विज्ञानेश्वरस्वदमेव वाक्यं बृहस्पतिनाम्नेदाजहार (आचाराध्याये
२१० श्लोकव्याख्यायाम्) । तत्र ‘पापैः प्रमुच्यते’ इत्यस्य स्थाने ‘स्वर्गे
महीयते’ इति भेदः ।

† यद्यपि गोचर्मप्रमाणं तत्र तत्र मतभेदात् विभिन्नमानं दृश्यते त-
थाप्यन्यतमग्रहणान्न दोष इति सिद्ध्यति । ब्रह्महत्यादिरित्यादिशब्दात्
सुरापान-सुवर्णस्तेय-गुरुतल्पगमनानां ग्रहणम् । नतु संसर्गस्य । तस्-
कलौ महापातकत्वस्य निषिद्धत्वात् । आदिशब्देन विवक्षितग्रहणे सर्वश-
ब्दग्रहणं महापातकसमानानामुपसङ्ग्रहार्थम् । मनो-वाक्काय-कर्मजैरित्य-
स्य मनसा संकल्प्य वाचाऽभिलष्य कर्मणोपपादितैरित्यर्थः । तेन काय-
कृतत्वं लभ्यते । तथा च कामकृतेषु महापापेष्विदं प्रायाश्चतं कर्तव्य-

१. C. II, F. read दाता for दत्त्वा, B. and D. दानात् for the same. २. B
and D. read पापक्षयार्थे रोगिणां चर्मदानं, C. and F. पापक्षयकामिनो गोचर्म
दानं, G. पापक्षयाय रोगिणां गोचर्मदानं. J. पापक्षयरोगिणां चर्मदानं all for
पापक्षयकामिनां गोचर्मदानं. ३. K. and L. substitute पातकैः for किल्बि-
षैः. ४. G. and J. read निष्कृतिहेतुः for निवृत्तिहेतुः. ५. B. and D. d
not insert सकृत्.

दानस्य फलातिशयहेतुं पात्रविशेषमाह—

कुटुम्बिने दारिद्राय श्रोत्रियाय विशेषतः ।

यद्दानं दीयते तस्मै तद्दानं शुभकारकम् ॥ ५१ ॥

इति । विशेषत इति पदं कुटुम्बित्वादिभिस्त्रिभिः पात्राति-
शयविशेषणैः प्रत्येकं सम्बन्ध्यते । तथा च सति यस्य
महत् कुटुम्बं दारिद्र्यं चाधिकं बहुवेदपाठेन श्रोत्रियत्वम-
तिशयितं तादृशाय दीयमानं शुभस्य फलातिशयस्य कारकं
भवति ॥ ५१ ॥

परकीयभूम्यपहरणे प्रत्यवायाधिक्यमाह—

वापी-कूप-तडागाद्यैर्वाजपेयशतैर्मखैः* ।

गवां कोटिप्रदानेन भूमिहर्त्ता न शुद्ध्यति ॥ ५२ ॥

इति । वाप्यादीनामेकैकस्य शुद्धिहेतुत्वं शास्त्रान्तरेषु
प्रसिद्धम् । तादृशैर्बहुभिरपि न शुद्ध्यतीत्युक्तेः प्रत्यवायाधि-
क्यं प्रतीयते । न च सर्वात्मना* शुद्धिर्नास्तीत्येवम्परमिदं

मिति । अन्यथा मनोवाग्व्यापारयोः पातित्यानाधायकतया तयोर्ग्रहणम-
र्थकं स्यात्—इति सुधियो विचारयन्तु ।

* केचन पूर्वोक्तगोचर्मप्रमाणभूमिहरणदोषस्य निवृत्तिर्न भवतीत्याहुः।
न तत्र मूलं पश्यामः ।

१. E. G. and H. read तद्व्यवृद्धिकारकम् for तद्दानं शुभकारकम्. २. H. substitutes पात्रातिशय- for पात्रातिशय-; while B. C. D. E. F. G. and I. omit पात्रातिशय-. ३. B. C. D. E. F. G. and H. read दारिद्र्यादिकं for दारिद्र्यं चाधिकं; while J. reads दारिद्र्यमधिकं बहुवेदपाठत्वात् श्रोत्रियता बह्वी and H. बहुवेदपाठे च श्रोत्रियत्वं for बहुवेदपाठेन श्रोत्रियत्वमतिशयितं. E. does not insert अतिशयितं. ४. I. and J. read -शतैरपि for शतैर्मखैः; while M. does not insert this śloka.

वचनम् । तथा सति सुवर्णस्तेयधर्मेषु सम्भावितशुद्धिषु मध्ये
तत्पाठानुपपत्तेः ॥ ५२ ॥

अथ रजस्वलाविषये कञ्चिद्विशेषमाह—

अष्टादशदिनादर्वाक् स्नानमेव रजस्वला ।

अत ऊर्ध्वं त्रिरात्रं स्यादुशना मुनिरब्रवीत् ॥ ५३ ॥

इति । रजोदर्शनमारभ्य चतुर्थे दिवसे स्नाता स्त्री पुनस्ततः
आरभ्य अष्टादशदिनादर्वाग्रजस्वला भवति चेत् तदा स्ना-
नमेवाचरेत् । न तु त्रिरात्राशौचं कुर्यात् । अष्टादशदिनादूर्ध्वं
रजोदर्शने त्रिरात्राशौचं कर्तव्यम् ॥ ५३ ॥

रजस्वलाप्रसङ्गेन बुद्धिस्थानां चाण्डालादीनां व्यवधाने
देशपरिमाणमाह—

युगं युगद्वयं चैव त्रियुगं च चतुर्युगम् ।

चाण्डाल-सूतिकोदक्या-पतितानामधः क्रमात् ॥ ५४ ॥

इति । अधः क्रमाद्विपरीतक्रमादित्यर्थः । ततश्चैवं योजनी-
यम् । पतितस्य व्यवधानमेकेन युगेन । उदक्याया युगद्वयेन ।
सूतिकाया युगत्रयेण । चाण्डालस्य युगचतुष्टयेनेति । युग-
परिमाणं लोकव्यवहारादवगन्तव्यम्* ॥ ५४ ॥

* युगपरिमाणमुक्तं मार्कण्डेयपुराणे —

‘द्वे वितस्ती तथा हस्तो ब्राह्मयतीर्थीदिवेष्टनम् ।

चतुर्हस्तं धनुर्दण्डो नाडिका युगमेव च’ ॥

(मा. पु. ४९. ३९)

१. G. substitutes किञ्चित् for कञ्चित्; while B. and D. रजस्वलावि-
षयकविशेषमाह for रजस्वलाविषये कञ्चिद्विशेषमाह. २. E. G. and M
read आषोडशदिनात् for अष्टादशदिनात्. ३. B. and D. substitute उश-
ना मनुब्रवीत् for उशना मुनिरब्रवीत्. ४. G. and H. read षोडशदिनात् for
अष्टादशदिनात् and E. and H. रजःस्नाता for रजस्वला; while I. omits चेत
५. G. reads युगादीनां परिमाणं for युगपरिमाणं.

उक्तव्यवधानाभावे शुद्धिमाह—

ततः सन्निधिमात्रेण सचैलं स्नानमाचरेत् ।

स्नात्वाऽवलोकयेत् सूर्यमज्ञानात् स्पृशते यदि ॥५५॥

इति । मात्रशब्देन स्पर्शो व्यावर्त्यते । स्पर्शाभावे स्नानमेव । स्पर्शेऽपि अकामकृते स्नानं सूर्यावलोकनं च । कामकृते द्वैगुण्यं शुद्ध्यन्तरं वा द्रष्टव्यम् । सङ्कटादिषु सत्यपि सन्निधौ स्पर्शाभावे स्नानाभावः । यथासम्भवव्यवधानस्य संवर्त्तनाभ्युपगतत्वात्—

‘संकटे विषमे चैव दुर्गे चैव विशेषतः ।

हृद-पट्टनमार्गे च सम्भवं तु यथा भवेत्’ ॥

(सं. स्मृ. १८९)

इति ॥ ५५ ॥

अथ तडागादौ पशुवत् मुखेन जलपानं निषेधति—

विद्यमानेषु हस्तेषु ब्राह्मणो ज्ञानदुर्बलः ।

तोयं पिबति वक्त्रेण श्वयोनौ जायते ध्रुवम् ॥५६॥

इति । ‘स्नानानि पञ्च पुण्यानि’ (प. स्मृ. ००)—इत्यारभ्य

इति तथा च मेदिन्याम्—

‘युगो रथ-हलाद्यङ्गे न द्वयोस्तु कृतादिषु ।

युगे हस्तचतुष्टकेऽपि वृद्धिमानौषधेऽपि च’ ॥

(गान्तवर्गे १७)

इत्यादिभिः हस्तचतुष्टयं युगमिति सिद्ध्यति ।

१. E. reads -भावेऽशुद्धिमाह for -भावे शुद्धिमाह and II. भावेऽप्यशुद्धिमाह.
२. G. reads अभ्यनुज्ञातत्वात् for अभ्युपगतत्वात्. ३. I. reads पात्रेषु for हस्तेषु. ४. G. reads -दुर्लभः for दुर्बलः. ५. C. and E. read अयोनौ for श्वयोनौ.

‘श्वयोनौ जायते ध्रुवम्’—इत्येतदन्तेन ग्रन्थसन्दर्भेण यो ऽयमा-
चारशेषः प्रतिपादितः तस्य सर्वस्य प्रपञ्चः पूर्वकाण्डे प्रायेण
कृत इति नात्र पुनः प्रपञ्च्यते । न चैवं सति पुनरुक्तिः शङ्क-
नीया । मूलवचनेषु तत्र सङ्गृहीतार्थस्यात्र विवृतत्वात् ॥५६॥

अथ प्रायश्चित्तकाण्डशेषः ।

तत्र केनचिन्निमित्तेन शपथमुल्लङ्घितवतः प्रायश्चित्तमाह—

यस्तु क्रुद्धः पुमान् ब्रूयाज्जायायास्तु अगम्यताम् ।

पुनरिच्छति चेदेनां विप्रमध्ये तु श्रावयेत् ॥ ५७ ॥

श्रान्तः क्रुद्धस्तमोन्धो वा क्षुत्पिपासा-भयार्दितः ।

दानं पुण्यमकृत्वा तु प्रायश्चित्तं दिनत्रयम् ॥ ५८ ॥

उपस्पृशोन्निषवणं महानद्युपसङ्गमे ।

चीर्णान्ते चैव गां दद्याद्वाह्यणान् भोजयेद्दश ॥ ५९ ॥

इति । यः केनचिन्निमित्तेन क्रुद्धः सन् स्वभार्याया अगम्यतां
प्रतिजानीयात्—‘अतः परं त्वां न गमिष्यामि । त्वं मम माता भ-
गिनीति’ । पुनरपि कालान्तरे क्रोधोपशमे सति एनां गन्तुं यदी-

१. B. and D. omit नात्र पुनः. and I. प्रपञ्चितः for प्रपञ्च्यते. २. I repeats तत्र. ३. B. C. D. E. G. and J. substitute प्रयात् for ब्रूयात्; while J. भार्याया मातृगम्यताम् for जायायास्तु अगम्यताम्. M. reads this line as follows:—

यस्तु क्रुद्धः पुमान् भार्यां प्रतिज्ञायाम्यगम्यताम् ।

B. and D. substitute न गम्यताम् for अगम्यताम्. ४. M. reads तां गन्तुं for चेदेनां. ५. B. and D. read श्रान्तः; G. and F. स तु and K. and L. आर्त्तः; all for श्रान्तः; while M. reads तमोन्धोन्ध्या for तमोऽन्धो वा. ६. B. C. D. E. F. G. H. and J. substitute वा for तु. ७. J. reads उपवासः for उपस्पृशेत्. ८. I. and J. read महानद्योस्तु for महानद्युप-. ९. J. read चीर्णे चैव तु for चीर्णान्ते चैव. १०. H. and J. insert क्रुद्धः after यः and then again after निमित्तेन. ११. G. reads क्रोधोपशमे for क्रोधोपशमे

च्छति तदा पर्वदग्ने स्वकीयं पापं विनिवेदयेत् । 'अहं शपथ-प्र-
तिज्ञावेलायां ग्रामान्तरगमनेन गृहव्यापारेण वा श्रान्त आसम् ।
मदीये वचस्युल्लङ्घिते सति क्रुद्धोऽभूवम् । तस्या अपराधाभावे
अपि तमसा भ्रान्त्या अन्धः परामर्शरहितोऽभूवम् । क्षुधा-पिपा-
सया राजादिभयेन वा पीडित आसम् । अत एवमादिदोष-
प्रयुक्तमिदमगम्यताप्रतिज्ञानम् । ननु विवेकपूर्वकम् । तस्माद-
स्य पापस्य प्रायश्चित्तमनुगृह्णन्तु भवन्त'-इति । यस्तु दानं
करिष्यामीति शपथपूर्वं प्रतिज्ञाय तथैवाशया समागतार्ये ब्रा-
ह्मणाय किमपि न प्रयच्छति, तथा काशीयात्रादिकं सङ्कल्प्य
यथाकथञ्चित् किञ्चित् दूरं गत्वा पश्चाद् अश्रद्धां प्राप्तस्तत् पुण्यं
न करोति तेवेष्वेतेषु त्रिषु निमित्तेषु विप्रैर्निर्दिष्टमिदं प्रायश्चि-
तमाचरितव्यम् । द्वयोर्महानद्योः सङ्गमे गत्वा त्रिषवणस्नान-
पूर्वकं त्रिरात्रोपवासं कुर्यात् । चतुर्थदिने गां दद्यात् दश ब्राह्म-
णांश्च भोजयेत् ॥ एतेष्वव्यनिमित्तेषु वर्णभेदेन प्रायश्चित्त-
माह यमः—

‘स्वभार्या तु यदा क्रोधादगम्येति च यो वदेत् ।

प्राजापत्यं चरेद्विप्रः क्षत्रियो दिवसान् नव ॥

षड्रात्रं तु चरेद्वैश्यस्त्रिरात्रं शूद्र आचरेत् ।

(य. स्मृ. ६. १३)

इति । 'एतस्य कार्यस्या-करणे चतुर्षु वर्णेषु अन्यतमं हतवा-

१. G. and J. read तथैवाश्रमसमागताय for तथैवाशया समागताय; while C. D. E. and F. read तथैवा- for तथैवा-. २. G. and J. omit यञ्चित्. ३. I. omits एतेषु and B. and D. निमित्तेषु. ४. B. and read एतेष्वव्यनिमित्तेषु, J. एतेष्वनिमित्तेषु and G. एतेष्वेव निमित्तेषु for एतेष्वव्यनिमित्तेषु, but these are incorrect. ५. I. reads अगम्येति नरो for गम्येति च यो. ६. J. substitutes अस्य for एतस्य.

नस्मि'—इति शपथं कृत्वा येस्तत् कार्यं न करोति तस्य प्रायश्चित्तं यम एवं आह—

‘विप्रस्य वधसंयुक्तं कृत्वा तु शपथं नृपः ।

ब्रह्महा यावक्त्रात्रेण व्रतं चान्द्रायणं चरेत् ॥

क्षत्रियस्य पराकं तु प्राजापत्यं चरेद् द्विजः ।

वृषलस्य त्रिरात्रं तु व्रतं श्रूद्रहणश्चरेत् ॥

केचिदाहुरपापं तु वृषलस्य वधं मृषा ।

नैतन्मम मतं यस्मात्तद्वस्तेन भवत्यसौ’* ॥

(य. स्मृ. ६. १६-१८)

इति । मनुरप्यनृतप्रायश्चित्तमाह—

‘वाग्देवतैस्तु चरुभिर्यजेरस्ते सरस्वतीम् ।

अनृतस्यैनसस्तस्यै कुर्वाणा निष्कृतिं पराम् ॥

* यः शपथं कृत्वा तत् कार्यं न करोति स ब्रह्महा भवति । एवमेव क्षत्रिय-शूद्रवधशपथं कृत्वा तत् कार्यं न कुर्वीत चेत् तत्तद्वर्णहन्ता भवति योजयेत् । शूद्रवधशपथो न दोषावह इति केचिदाहुः तन्न । यमसम्मतम् । यतस्तेन शपथेन सपुरुषः इतरवत् ‘तद्वः’ तं शूद्रं हन्तीति तद्वः भवति । शूद्रहत्यायाः प्रायश्चित्तमस्यैव ततश्चैवमुक्तं भवति—व्रजयेण शूद्रहत्याशपथकरणे शूद्रेण च स्ववर्णस्येतरस्य वा हत्याशपथकरणे दोषोऽस्येवेति यमस्य मतम् ।

† यत्र साक्षिणोऽनृतं वदन्ति तत्र ते वाग्देवतैश्चरुभिः सरस्वतीं यजन् । अनवसावितान्नरूपपकौदने चरुशब्दः प्रसिद्धः । बहुवचननिर्देशादत्र कपिञ्जलन्यायेन चरुत्रयं वेदितव्यम् । कूष्माण्डा नाम मः

१. Except A. and I. all omit यः. २. Except A. and I. all others not insert एव. ३. B. D. and I. read तथा for अरेव. ४. B. and I. read शूद्रश्चरेत्त्वह for शूद्रहणश्चरेत्. ५. G. and I. read तस्मात् for यस् while I. कृतः and others हतः for तद्वः. ६. All, except C. F. G. & I. others read प्राग्देवतैः for वाग्देवतैः. ७. Except A. and the text others read तत्र for तस्य.

कूटमाण्डैर्वापि जुहुयाद्धृतमग्नौ यथाविधि ।

उदित्यृचा वा वारुण्या तृचेनापदैवतेन चै' ॥

(म. स्मृ. ८. १०५-१०६)

इति । प्रजापतिः—

‘अनृती सोमपः कुर्यान्निरात्रं परमं तपः ।

पूर्णाहुतिं वा जुहुयात् सप्तवत्या घृतेन तु’ ॥

इति । प्रतिश्रुत्यानृतोक्तौ हारीत आह—

‘प्रतिश्रुत्यानृतं ब्रूयान्मिथ्या सत्यमथापि वा ।

स तप्तकुच्छसहितं चरेच्चान्द्रायणं व्रतम्’ ॥

इति । ब्रह्मचारिविषये गर्ग आह—

‘त्रिरात्रमेकरात्रं वा अनृतोक्तौ व्रतं चरेत् ।

मासं भुक्त्वा ब्रह्मचारी पुनःसंस्कारमाचरेत् ॥

। जुर्वेदे प्रसिद्धाः । ‘यद्देवा देवहेडनं’ (मा. सं. २०. १४) इत्येवमादयः । उदित्यृचा ‘उदुत्तमं वरुण पाशम्’—इत्यनया ऋचा वरुणदेवताकया । अपदैवतेन ‘आप्यायस्व’ इति तृचेन सूक्तेन । राघवानन्दस्तु ‘तदित्यृचा’ इति पाठमाश्रित्य—‘तदित्यृचा गाध्या । तदादिकेत्युक्तत्वात् उदुत्तमं वरुण पाशमित्येतया वारुण्या’ इति व्याचख्यौ ।

१. H. reads व्रतमस्मिन् for घृतमग्नौ. २. B. D. H. and I. substitute वा for वा and all others except A. and the text read वारुण्यचक्षुचेन for वारुण्या तृचेन. ३. The text substitutes वा for च. ४. B. and D. do not insert प्रजापतिः. ५. B. and D. read अनृतोक्तौ तु समयः, C. and F. अनृते मः and G. H. and I. अनृतोक्तौ सोमपः all for अनृती सोमपः. ६. I. reads पूर्णाहुतीर् for पूर्णाहुति. ७. All, except A. and I. others read सप्त घृतेन तु for सप्तवत्या घृतेन तु. ८. B. D. and G. substitute च for वा. B. and D. read ब्रह्मचार्यनृते चरेत्, E. F. G. H. and I. ब्रह्मचार्यनृतं चरेत् and C. F. प्रत्याचार्यनृतं चरेत् all for अनृतोक्तौ व्रतं चरेत्.

अभ्यासे चैन्दवं प्रोक्तं नैष्ठिको द्विगुणं चरेत् ।

वनस्थस्त्रिगुणं कुर्याद्यतिः कुर्याच्चतुर्गुणम् ॥

मांसाशनेऽनृतोक्तैः च शवनिर्हरणे तथा' ॥

इति । क्वचित्तु निमित्तविशेषे अनृतमपि बुद्धिपूर्वं वक्तव्यम् । तदाह याज्ञवल्क्यः—

‘वर्णिनां हि’ वधो यत्र तत्र साक्ष्यनृतं वदेत् ।

तत्पावनाय निर्वाप्यश्चरुः सारस्वतो द्विजैः’ ॥

(या. स्मृ. २. ८३)

इति । सत्याभिभाषणे गुरुतरपापस्य वर्णिवधस्य निमित्तता प्रसज्येत । तत् पापं मा भूदिति स्वल्पपापमनृतमपि वक्तव्यम्* । तस्य शुद्धये सारस्वतश्चरुर्निर्वाप्यः । वर्णिवधवदात्मवधप्राप्तावपि अनृतं वदेत् । तदाह व्याघ्रः—

‘यत्रोक्तावात्मनः पीडा नितान्तं तु भवेद्यदि ।

तत्र वक्तव्यमनृतं व्याघ्रस्य वचनं यथा’ ॥

इति ॥ ५७—५८—५९ ॥

* अन्यान्यपि निमित्तान्याह शुक्राचार्यः—

‘स्त्रीषु नर्मविवाहे च वृत्त्यर्थे प्राणसङ्कटे ।

गो-ब्राह्मणार्थे हिंसायां नानृतं स्याज्जुगुप्सितम्’ ॥

(भा. पु. ८. १९. ४३)

इति । न जुगुप्सितं न दोषावहमित्यर्थः ।

१. Except A. B. and D. all others read चैन्दवं चैव for चैन्दवं प्रोक्तं
२. B. and D. read नैष्ठिके द्विगुणं भवेत्. ३. G. and H. do not insert!
४. Except A. B. and D. all others substitute तु for हि. ५. B. D. read सत्यपि भाषणे. ६. Except A. B. and D. all others omit अपि. ७. reads ब्राह्मः for व्याघ्रः, but it seems to be a mistake. ८. B. and substitute अत्र for तत्र. ९. We follow here A. B. and D.; all others read भवतीति चेत् for तु भवेद्यदि.

दुर्ब्राह्मणगृहभोजने प्रायश्चित्तमाह—

दुराचारस्य विप्रस्य निषिद्धाचरणस्य च ।

अन्नं भुक्त्वा द्विजः कुर्याद्दिनमेकमभोजनम् ॥ ६० ॥

इति । दुराचारत्वं विहिताननुष्ठानम् । यो विप्रो विहितं नानुतिष्ठति निषिद्धं त्वाचरति तस्य गृहे भुक्त्वा-दिनमेकमुप-वसेत् ॥ ६० ॥

तदशक्तौ प्रायश्चित्तान्तरमाह—

सदाचारस्य विप्रस्य तथा वेदान्तवेदिनः ।

भुक्त्वान्नं मुच्यते पापादहोरात्रान्तरान्नरः ॥ ६१ ॥

इति । एकस्मिन् दिने सकृदसकृद्वा दुर्ब्राह्मणगृहे भोजनेन यत् कृतं पापं तस्य सदाचारविप्रस्य वेदान्तिगृहे वा भोजनेन शुद्धिः । यद्वा एकस्मिन् दिने सम्प्राप्तं यत् पिपीलिका-वधादिक्षुद्रपापजातं तत्सर्वं विंशिशान्नभोजनेन विगुह्यति । पवित्रगृहान्नभोजनेन पापविशुद्धिं बोधायनोऽप्याह—

१. C. and F. substitute वा for च. २. All others except A. and I. substitute नु for च. ३. K. and L. read अहोरात्रान्तरान्नरः, and M. reads अहोरात्रं नु वै नरः. ४. All others except A. G. and I. do not insert सदाचारविप्रस्य वेदान्तिगृहे and omit वा; while G. omits the whole portion; as—

एकस्मिन् दिने सकृदसकृद्वा दुर्ब्राह्मणगृहे भोजनेन यत् कृतं
पापं तस्य सदाचारविप्रस्य वेदान्तिगृहे वा भोजनेन शुद्धिः ।

५. B. D. and G. omit यद्वा; while B. D. substitute तत् पिपीलिका- for यत् पिपीलिका-. ६. G. inserts -महा- between -क्षुद्र- and -पाप-. ७. I. reads शिशान्नभोजनेन शुद्धयति.

‘भैक्ष्याहारोऽग्निहोत्रिभ्यो मासेनैकेन शुद्ध्यति ।

* यायावर-वनस्थेभ्यो दशभिः पञ्चभिर्दिनैः ॥

एकाहधनिनोऽग्नेन दिनेनैकेन शुद्ध्यति ।

कपोतव्रतनिष्ठस्य पीत्वाऽऽयः शुद्ध्यते त्रिभिः’ ॥

(बौ. स्मृ. ४. ५. २७-२८)

इति ॥ ६१ ॥

मरणकालोपहृतेः प्रायश्चित्तमाह—

ऊर्ध्वोच्छिष्टमधोच्छिष्टमन्तरिक्षमृतौ तथा ।

कृच्छ्रत्रयं प्रकुर्वीत अशौचमरणे तथा ॥ ६२ ॥

इति । मरणकाले वान्त्यादिकमूर्ध्वोच्छिष्टं मूत्रादिकमधो-
च्छिष्टम् । तयोरन्यतरद्यदा सम्पद्यते तदा संस्कृती पुत्रार्धिना-
दिना प्रत्याम्नायेन प्राजापत्यत्रयं कुर्यात् । मंचकादौ मरणम-
न्तरिक्षमृतिः । रजस्वला-सूतिका मरणमशौचमरणम् । तस्मिन्
द्विविधेष्वपि मरणे कृच्छ्रत्रयं कुर्यात् ॥ ६२ ॥

प्राजापत्यकृच्छ्रस्य चतुरः प्रत्याम्नायानाह—

* ये प्रत्यहं धान्ययाच्चा कृत्वा पञ्चयज्ञादिविहितानुष्ठानपूर्वकं
गृहस्थधर्मानाचरन्ति ते यायावराः एकाहनिर्वाहपर्याप्तं धनं यस्य स
एकाहधनी तस्य । कपोतव्रतं कपोतवृत्तिः । सा च ‘उच्छ्रवृत्तिरिति
(भा. पु. ९. १८. २५ टीकायां) श्रीधरस्वामी ।

१. B. and D. read एकाहात् for एकाह-; while A. C. E. F. G. and I.
एकाह धनिनः for एकाहधनिनः. २. The text reads वृत्ति-for-व्रत- ३. I.
reads शुद्ध्यति for शुद्ध्यते; while except A. and the text others read
द्विजः for त्रिभिः. ४. K. and L. read अग्नेच्छिष्टम् for अधोच्छिष्टम्.
५. Except A. all others omit अपि. ६. B. and D. omit-कृच्छ्रस्य
and read प्राजापत्यस्य.

कृच्छ्रं देव्ययुतं चैव प्राणायामशतद्वयम् ।

पुण्यतीर्थेऽनार्द्रशिरःस्नानं द्वादशसङ्ख्यया ॥ ६३ ॥

द्वियोजने तीर्थयात्रा कृच्छ्रमेकं प्रकल्पितम् ।

इति । देवी गायत्री । तस्या अयुतसङ्ख्याको जपो दे-
व्ययुतम् । स एकः प्रत्याम्नायः । प्राणायामानां शतद्वयं द्वि-
तीयः प्रत्याम्नायः । अनार्द्रं शिरो यस्याः सावनार्द्रशिरास्तस्य
स्नानमनार्द्रशिरःस्नानम् । सकृत् स्नात्वा तदद्भानुष्ठानं च वि-
धाय केशान् शोषयित्वा ततो द्वितीयं स्नानमाचरेत् । एवं-
विधं स्नानद्वादशकं पुण्यतीर्थे कृतं तृतीयः प्रत्याम्नायः ।
पुण्यतीर्थमुद्दिश्य योजनद्वयगमनं चतुर्थः । तथोदकवासाद-
योऽपि प्रत्याम्नाया अवगन्तव्याः । तदुक्तं चतुर्विंशतिमते—

‘कृच्छ्रोऽयुतं च गायत्र्या उद्वासस्तथैव च ।

धेनुप्रदानं विप्राय सममेतच्चतुष्टयम् ॥

तिलहोमसहस्रं तु वेदस्याध्यायमेव च ।

विप्रा द्वादश वा भोज्याः पावकोष्ठिस्तथैव च ॥

अन्यानि वा पवित्राणि समान्याहुर्मनीषिणः’ ।

इति ॥ ६३ ॥

अथ रेतस्खलनप्रायश्चित्तमाह—

१. F. K. and L. read कृच्छ्रो for कृच्छ्रं. २. M. reads -शतद्वयम्. ३. I.
ends द्वियोजने for द्वियोजनं. ४. M. reads एवं for एकं. ५. B.
and D. omit तस्य and read अनार्द्रशिरःस्नानम् for अनार्द्रशिरास्तस्य स्नानम्.
H. reads सतः for तथा. ७. G. reads युक्तं. ८. I. reads वेदाध्ययनमेव
or वेदस्याध्यायमेव. ९. B. D. G. and J. read अन्या वा पावनी कार्त्तिकम्.
I. अन्यानि वा पावनानि for अन्यानि वा पवित्राणि.

गृहस्थः कामतः कुर्याद्रितसःस्खलेनं भुवि ॥६४॥
सहस्रं तु जपेदेव्याः प्राणायामैस्त्रिभिः सह ।

इति । अकामकृते याज्ञवल्क्य आह—

‘यन्मेद्य रेत इत्याभ्यां स्कन्नं रेतोभिमन्त्रयेत् ।

स्तनान्तरे भ्रुवोर्मध्ये तेनानामिकया स्पृशेत्’ ॥

(या. स्म. ३. २७८)

इति ।

‘यन्मेद्य रेतः’

(तै. आ. १. ३०. २)

इत्येकस्या ऋचः प्रतीकमिदम् ।

‘पुनर्मामैत्विन्द्रियम्’

(तै. आ. १. ३०. २)

इत्युपरितनो मन्त्रस्ताभ्यां मन्त्राभ्यामनामिकया रेत
आदाय स्तनयोर्भ्रुवोर्वा मध्यमुपस्पृशेत् । यतीनां वनवासिना
च प्रयत्नोत्सर्गे कण्ठोक्तं द्रष्टव्यम्—

‘यत्नोत्सर्गं गृही कृत्वा वारुणीभिरुपस्पृशेत्* ।

वानप्रस्थो यतिश्चैव चरेष्वान्द्रायणव्रतम्’ ॥

* ‘वारुणीभिः’ वरुणदैवत्याभिः ‘इमं मे वरुण’— इत्यादिभिः ऋग्भि
उपस्पृशेत् ।

१. M. reads सेचनं for स्खलनं. २. B. D. and E. read स्तनान्तरं भ्रुवोर्मध्ये
H. and the text स्तनान्तरं भ्रुवोर्मध्ये, G. and J. स्तनान्तरे भ्रुवोर्मध्ये al
for स्तनान्तरे भ्रुवोर्मध्ये. ३. H. reads पुनर्मामैवशुद्धिमिति for पुनर्मामैव
द्रियमिति. ४. G. omits the following portion :—

यतीनां वनवासिनां च प्रयत्नोत्सर्गे कण्ठोक्तं द्रष्टव्यम्—

‘यत्नोत्सर्गं गृही कृत्वा वारुणीभिरुपस्पृशेत् ।

वानप्रस्थो यतिश्चैव चरेष्वान्द्रायणव्रतम्’ ॥

इति । स्वमे तु काश्यप आह—

‘सूर्यस्य अर्चनमस्कारं स्वमे सिक्त्वा गृही चरेत् ।

५. H. and I. read -त्रयम् for -व्रतम्.

इति । स्वप्ने तु काश्यप आह—

‘सूर्यस्य त्रिर्नमस्कारं स्वप्ने सिक्त्वा गृही चरेत् ।
वानप्रस्थो यतिश्चैव त्रिः कुर्यादधमर्षणम्’ ॥

(का. स्मृ. ६. ११)

इति । ब्रह्मचारिणम्प्रति मनुराह—

‘स्वप्ने सिक्त्वा ब्रह्मचारी द्विजः शुक्रमकामतः ।
स्नात्वाऽर्कमर्चयित्वा त्रिः पुनर्मामित्यृचं जपेत्’* ॥

(म. स्मृ. २, १८१)

इति । भयादौ प्रजापतिराह—

‘भये रोगे तथा स्वप्ने सिक्त्वा शुक्रमकामतः ।
आदित्यमर्चयित्वा तु पुनर्मामित्यृचं जपेत्’ ॥

(प्र. स्मृ. ३. १९)

इति । नैष्ठिकस्य हारीत आह—

‘उपकुर्वाणस्तु यत् कुर्यात्कामतोऽकामतोऽपि वा ।
तदेव द्विगुणं कुर्याद्ब्रह्मचारी च नैष्ठिकः’ ॥

इति ॥ ६४ ॥

अथ ब्रह्मवधस्य महापातकस्य प्रायश्चित्तमाह—

* पुनर्मामिति ऋक् उपरितनयाज्ञवल्क्यवचनव्याख्याने निर्दिष्टा ।

१. C. F. read काश्यपः for काश्यपः. २. I. and F. substitute तु for त्रिः; while G. omits the following portion :—

‘स्नात्वाऽर्कमर्चयित्वा त्रिः पुनर्मामित्यृचं जपेत्’ ।

इति । भयादौ प्रजापतिराह—

‘भये रोगे तथा स्वप्ने सिक्त्वा शुक्रमकामतः ।

चतुर्विद्योपपन्नस्तु विधिवद्ब्रह्मघातके ॥ ६५ ॥

समुद्रसेतुगमनं प्रायश्चित्तं विनिर्दिशेत् ।

इति । ऋग्वेदोदयश्चतस्रो वेदाश्चतुर्विद्याः । ताभिरुपपन्न-
स्तदध्ययनानुष्ठानवान् । एतेन

‘चातुर्विद्यो विकल्पी च’

(अ. स्मृ. ३. १९)

इत्यादिरद्विरसा प्रोक्ता सर्वा परिषदुपलक्ष्यते । समुद्रे दा-
शरथिना बद्धः सेतुः समुद्रसेतुः । तद्यात्रां ब्राह्मणघातके पुरुषे
यथाविध्यनुष्ठेयत्वेन निर्दिशेत् ॥ ६५ ॥

विधिवदित्युक्तम् । कोऽसौ विधिरित्याकाङ्क्षया तदिति-
कर्तव्यतामाह—

सेतुबन्धपथे भिक्षां चातुर्वर्ण्यात् समाचरेत् ॥ ६६ ॥

वर्जयित्वा विकर्मस्थान् छत्रोपानद्विर्वाजितः ।

इति । चतुर्णां वर्णानां यानि कर्माणि शास्त्रविहितानि
तेभ्यो विरुद्धानि विकर्माणि तेषु तात्पर्येण तिष्ठन्तीति विकर्म-
स्थाः । तान् वर्जयित्वा यथाशास्त्रं वर्तमानाच्चातुर्वर्ण्यात् सेतु-
बन्धमार्गे भिक्षां चरेत् । छत्रोपानद्विर्वाजित इति न केवलं
भिक्षावेलायाम् । किन्तु मार्गगमनेऽपि द्रष्टव्यम् ॥ ६६ ॥

१. I. reads चतुर्विद्योपपन्ने तु. २. K. and L. read विप्रघातके for ब्रह्मघा-
तके. ३. I. and J. read ऋगादयः चतस्रो. ४. I. reads चातुर्विद्योपप-
न्नान् द्वाभ्यां च for चातुर्विद्यो विकल्पी च. ५. C. F. and G. omit समुद्रसेतुः
and C. and F. also omit तद्यात्रां. ६. B. D. and H. read चातुर्वर्ण्यं for
चातुर्वर्ण्यात्. ७. Except E. and I. others insert विकर्मस्थाश्च; while G.
reads विकर्मस्थः for the same. ८. I. omits मार्ग-; while G. substitutes
इति for अपि.

भिक्षमाणेन वक्तव्यमुक्तिप्रकारमाह—

अहं दुष्कृतकर्मा वै महापातककारकः ॥ ६७ ॥

गृहद्वारेषु तिष्ठामि भिक्षार्थी ब्रह्मघातकः ।

इति । पापप्रख्यापनस्य प्रायश्चित्ताङ्गत्वात् प्रतिभिक्षागृहं
अहं दुष्कृतकर्मेत्यादिवाक्येन स्वपापं प्रख्यापयेत् । अप्रख्या-
पने बाधमाहाङ्गिराः—

‘कृत्वा पापं न गूहेत गूह्यमानं विवर्धते’ ।

(अं. स्मृ. १.४७)

इति । दुष्कृतकर्मा, महापातककारको, ब्रह्मघातक इति
पदत्रयस्य महासामान्या-श्वान्तरसामान्य-तद्विशेषवाचित्वादपु-
नरुक्तिः ॥ ६७ ॥

अध्वश्रान्तस्यावस्थातुं देशविशेषमाह—

गोकुलेषु वसेच्चैव ग्रामेषु* नगरेषु वा ॥ ६८ ॥

तपोवनेषु तीर्थेषु नदीप्रस्रवणेषु वा ।

इति । बहूनां गवां ग्रामे स्थापयितुमशक्यत्वेनारण्ये स्थाप-
नाय कल्पितो ब्रजप्रदेशो गोकुलम् । यत्र व्याघ्रादिभयात् ग्रा-
माद्वहिर्निवासोऽशक्यः । तत्र ग्रामे नगरे वा प्रविश्य गोशाला-

* कतिपयजननिवासो ग्रामः । चातुर्वर्ण्यानेकजननिवासो नगरम् ।
गुन्यादिनिवासस्तपोवनं नैमिषादिकम् ।

१. B. and D. read the following line as follows:—

गृहद्वारेषु भिक्षामि तिष्ठामि ब्रह्मघातकः ।

२. C. and F. read अश्वान्तर-सामान्याभ्यां तद्विशेषवाचित्वात्. ३. K. and L.
read वापि for चैव. ४. M. reads तथा वनेषु for तपोवनेषु. ५. Except C.
and F. all others substitute च for both वा. ६. J. omits ग्रामान्. ७. B.
D. and G. read ऽशक्तः for ऽशक्यः also substitute तदा for तत्र.

देवायतनादौ पुण्यप्रदेशे निवसेत् । असति तु व्याघ्रादिभ्यो
भये तपोवनादिषु निवसेत् । नदी-प्रलवणेभ्योऽन्यानि तीर्था-
नि पम्पासरोवरादीनि ॥ ६८ ॥

न केवलं भिक्षागृहेष्वेव पापप्रख्यापनम् । किन्तु निवास-
स्थानेष्वपीत्याह —

एतेषु ख्यापयन्नेनः पुण्यं गत्वा तु सागरम् ॥ ६९ ॥

दशयोजनविस्तीर्णं शतयोजनमायतम् ।

रामचन्द्रसमादिष्टनलसञ्चयसञ्चितम् ॥ ७० ॥

सेतुं* दृष्ट्वा समुद्रस्य ब्रह्महत्यां व्यपोहति ।

इति । यथोक्तप्रकारेण पापप्रख्यापनपुरःसरं यात्रां कृत्वा
सेतौ दृष्टे सति तत्पापक्षयः ॥ ६९-७० ॥

सेतुदर्शनानन्तरकर्तव्यमाह—

सेतुं दृष्ट्वा विशुद्धात्मा त्ववगाहेत सागरम् ॥ ७१ ॥

* 'दशयोजनविस्तीर्णं शतयोजनमायतम्'—इति सेतोर्विशेषण-
द्वयम् । स च सेतुर्दशयोजनविस्तीर्णः शतयोजनमायतः दीर्घः । यथा
श्रीमद्रामायणे—

'दशयोजनविस्तीर्णं शतयोजनमायतम् ।

ददृशुर्देव-गन्धर्वा नलसेतुं मुदुष्करम्' ॥

(वा. रा. ६. २२. ७२)

इति । रामचन्द्रेण समादिष्टेन नलनाम्ना वानरेण योज्यं काष्ठ-पाषाण-
दिसञ्चयः कृतः तेन सञ्चितं बद्धम् ।

१. I. omits तु. २. B. and D. read तेषु प्रख्याप्य यत्नेन, J. एतेषु ख्यापय-
न्नेन, K. and L. एतेषु ख्यापयन्नेनः all for एतेषु ख्यापयन्नेनः. ३. B. D.
G. H. I. J. and M. read -समादिष्टं for -समादिष्ट-. ४. Except H. all
others read सेतोर्विशेषणे for सेतौ दृष्टे. ५. B. D. G. and I. read सेतुदर्शनानं-
तरं for सेतुदर्शनानन्तर-. ६. K. L. and M. do not insert this line.

इति । स्पष्टोऽर्थः ॥ ७१ ॥

सेतुं द्रष्टुमशक्नुवतो भूपतेः पक्षान्तरमाह—

यजेत वाश्वमेधेन राजा तु पृथिवीपतिः ।

इति । अश्वमेधेऽप्यशक्तस्य तदुपासनं वेदितव्यम् । तथा च तैत्तिरीयब्राह्मणे* श्रूयते—

‘सर्वं वा एतेन पाप्मानं देवा अतरन्नपि वा एतेन
ब्रह्महत्यामतरन् सर्वं पाप्मानं तरति तरति
ब्रह्महत्यां यो अश्वमेधेन यजते य उचैनमेवं वेद’ ।
(तै. सं. ५. ३. १२. १. २)

इति । तदुपासनं च—

‘उषा वा अश्वस्य’ ।

(तै. सं. ७. ६. २५. १)

* अत्र सर्वेष्वप्यादर्शपुस्तकेषु ‘तैत्तिरीयब्राह्मणे’ इत्येव वर्तते, तथापि
‘सर्वं वेत्यादिभिर्न वाक्यं तैत्तिरीयसंहितायामेव वर्तते न ब्राह्मणे । तदयं

१. Except I. all others omit स्पष्टोऽर्थः. २. E has in the margin:—

‘अनुपाताकिनस्त्वेते महापातकिनो यथा ।

अश्वमेधेन शुद्धयन्ति तीर्थानुसरणेन वा’ ॥

इति । तत्र अश्वमेधः सार्वभौमविषयः ।

‘राजा सार्वभौमोऽश्वमेधेन यजेत’ ॥

इति श्रुतेः ।

We are unable to find out whether the above portion can be found in this book or others. ३. The quoted portion does not occur in Taittiriya Brāhmaṇa, but is found in Taittiriya Samhitā and the next sentence also in the Samhitā and not in Taittiriya Brāhmaṇa.

इत्यादौ वाजसनेयिब्राह्मणे तैत्तिरीयब्राह्मणे* च प्रप-
ञ्चितम् ॥ ७१ ॥

सेतुयात्रां समाप्य पुनः प्रत्यागतस्य कर्तव्यमाह—

पुनः प्रत्यागतो वेश्मवासार्थमुपसर्पति ॥ ७२ ॥

सपुत्रः सह भृत्यैश्च कुर्याद्ब्राह्मणभोजनम् ।

गाश्चैकशतं दद्याच्चतुर्विधेषु दक्षिणाम् ॥ ७३ ॥

ब्राह्मणानां प्रसादेन ब्रह्महा तु विमुच्यते ।

इति । ब्राह्मणानां प्रसादो नाम-विपापो विगुह्मस्त्वमसी-
त्येवमाद्युक्तिः । इदं च व्रतं गुणविहीनस्य ब्राह्मणस्य वधे द्रष्ट-
व्यम् । अस्मिन्नेव विषये व्रतान्तरमाह याज्ञवल्क्यः—

‘पात्रे धनं वा पर्याप्तं दत्त्वा शुद्धिमवाप्नुयात्’ ॥

(या. स्मृ. ३. २५०)

इति । विद्या-तपोयुक्ते पात्रे गो-भू-हिरण्यादिकं जीवनोपाय-
पर्याप्तं दद्यात् । वा शब्देन सर्वस्वं सपरिच्छेदं वा गृहं दद्यात् ।
तदाह मनुः—

लेखकप्रमादो वा माध्वाचार्यस्यैव नाम विस्मृतिर्वेति न ज्ञायतेत्यलं महतां
प्रमादोद्घाटनेन ।

* ‘उषा वा’ इत्येतद्वाक्यं न तैत्तिरीयब्राह्मणे दृश्यते । अपि तु तै-
त्तिरीयसंहितायामेव वर्तते ‘तैत्तिरीयब्राह्मणे’ इति तु प्रामादिकमेवेति
प्रतिभाति ।

१. C. and F. read सहपुत्रः सह भृत्यैश्च, J. सहपुत्रः सभृत्यैश्च and K. L.
सपुत्रः सहभृत्यैश्च all for सपुत्रः सह भृत्यैश्च. २. B. D. and H. read चतुर्वि-
धेषु and E. I. चतुर्विधेषु for चतुर्विधेषु. ३. B. D. and I. omit
ब्राह्मणस्य. ४. C. and F. read घृतं for धनं.

‘सर्वस्वं वा वेदविदे ब्राह्मणायोपपादयेत्* ।

धनं वा जीवनायालं गृहं वा सपरिच्छदम् ॥

(म. स्मृ. ११. ७६)

इति । अपुत्रस्य सर्वस्वदानं पुत्रवतः सपरिच्छदं गृहदानमिति व्यवस्था ॥ ७२-७३ ॥

अथान्यमुनिप्रणीतानां व्रतविशेषाणां व्यवस्थां वर्णयामः ।
तत्र याज्ञवल्क्यः—

‘शिरःकपाली ध्वजवान् भिक्षाशी कर्म वेदयन् ।

ब्रह्महा द्वादशाब्दानि मितभुक् शुद्धिमाप्नुयात् ॥

(या. स्मृ. ३. २४३.)

इति । स्वव्यापादितब्राह्मणशिरःकपाल-ध्वजवान्—

‘कृत्वा शवशिरोध्वजम् ।

(म. स्मृ. ११. ७२)

इति मनुस्मरणाच्च ।

‘ब्राह्मणो ब्राह्मणं घातयित्वा तस्यैव शिरःकपाल-

मादाय तीर्थान्यनुसंचरेत् ’ ।

(शा. स्मृ. ५. २६)

* अत्रायमर्थवादः ‘धनं वा जीवनायालम्—इति । यावता धनेन दानं प्रतिग्रहीतुं जीवनं पर्याप्तं भवति तावता धनेन तस्मै जीवितं दत्तं भवति । तदेव साम्यम् ।

१. The text reads स वेदविदुषे for वा वेदविदे. २. H. reads जीवनायात्म-
हं for जीवनायालं. ३. Except A, all others omit पुत्रवतः. ४. H. reads
कपालो for कपाली.

इति शातातपस्मरणाच्च । एतदुभयं पाणिनैव ग्राह्यम्—
'खट्वाङ्ग-कपालपाणिः' ।

(गौ. स्मृ. २२. ४)

इति गौतमस्मरणात् । खट्वाङ्गशब्देन दण्डारोपितशिरः-
कपालात्मको ध्वजो गृह्यते । भिक्षार्थं त्वन्यदेव मृत्केपालं
ग्राह्यम् ।

* मृण्मयकपालपाणिर्भिक्षार्थै ग्रामं प्रविशेत् ।

(गौ. स्मृ. २२. ६)

इति गौतमस्मरणात् । तथा शङ्खोऽपि—

'ब्रह्महा परिषदानुमतः खट्वाङ्गी गर्दभाजिनी
मृण्मयपात्रपतितशिष्टार्जभोजी स्वकर्म विख्याप-
यन् चरेद्भैक्ष्यमेककालाहारः । शून्यागार-नदी-

* अस्मदृष्टगौतमस्मृतिपुस्तकेषु नेदं सूत्रं कुत्राप्युपलभ्यते । ना
व्याख्याकृता हरदत्तेन विवृतम् । भिक्षार्थं मृण्मयपात्रं ग्राह्यमित्यपि ।
तस्य सम्मतमिति प्रतिभाति । यतस्तेन 'खट्वाङ्ग' इत्येतत्सूत्रव्याख्यायां—
'खट्वाङ्गं दक्षिणे पाणौ । कपालं सव्ये भिक्षार्थं पानीयपानार्थं भोजना-
च्च । तथा चापस्तम्बः—

'पुरुषशिरः प्रतिपानार्थमादाय खट्वाङ्गं दण्डार्थे' ।

(आ. ध. सू. १. १०. २७. २१)

इत्युक्तम् ।

१. B. D. G. omit this:—

एतदुभयं पाणिनैव ग्राह्यम् ।

'खट्वाङ्ग-कपालपाणिः' ।

इति गौतमस्मरणात् ।

२. I. J. does not insert -कपाल-. ३. B. D. and G. omit मृण्-. ४. I.
reads -भिक्षा- for -शिष्टा-.

पर्वत-वृक्षमूल-गुहानिकेतनः स एवं द्वादशे वर्षे
शुद्धिमाप्नोति' ।

(शं. स्मृ. १६. ९)

इति । वनादिवासिना तेन भवितव्यम् । यथाह मनुः—

‘ब्रह्महा द्वादशाब्दानि कुटीं कृत्वा वने वसेत् । (७२)

कृतवापनो वा निवसेद् ग्रामान्ते गोव्रजेऽपि वा ।

आश्रमे वृक्षमूले वा सर्वभूतहिते रतः’* ॥ (७८)

(म. स्मृ. ११. ७२—७८)

इति । ‘कृतवापनो वा’ इति वाशब्देन जटाधारणेन सह
विकल्पोऽवगम्यते† । अत एव संवर्तः—

‘ब्रह्महा द्वादशाब्दानि बालवासा‡ जटी ध्वजी’ ।

(सं. स्मृ. १०९)

इति । लोहितमृण्मयखण्डशरावेण भिक्षा ग्राह्या । तथा-
चापस्तम्बः—

* तृण-पर्णादिकृतो निकेतो वर्षातप-शीतत्राणादिहेतु गृहं कुटी ।
द्वादशाब्दिकव्रतस्यैव ‘कृतवापन’ इत्यादिर्विशेषः । गोविन्दराजस्तु ‘समा-
प्ते द्वादशे वर्षे’ (म. स्मृ. ११. ८१) इत्यभिधानात् द्वादशवार्धिकस्यायं
गुणविधिरिति मन्यते ।

† नायं विकल्पो मेधातिथ्यादिसम्मतः ।

‡ लोमवद्वसन इत्यर्थः ।

१. G. substitutes स केतनं for स एवं; while I. omits स. २. G. reads
तथा च for यथाह. ३. The text substitutes -समाः for -अब्दानि. ४. The
text omits वा. ५. E. and H. substitute आसने for आश्रमे. ६. The
text substitutes गो-ब्राह्मणहिते रतः for सर्वभूतहिते रतः. ७. The text reads
ब्रह्महास्तु वनं गच्छेत् बालवासा for ब्रह्महा द्वादशाब्दानि बालवासा.

‘लोहितकेन मृण्मयखण्डशरावेण भिक्षायै ग्रामं प्रविशेत्’।

(आ. ध. सू. १ ९. २४. १४)

इति । अत्र मृष्टं लभ्यत-इति सङ्कल्पमकृत्वा भैक्ष्यमा-
चरेत् । तदाह वसिष्ठः—

‘सप्तागाराण्यसङ्कल्पितानि चरेद्भैक्ष्यमेककालाहारः’।

(व. स्मृ. २१. ९)

इति । इदं च भैक्ष्यमशक्तविषयम् । तथा च संवर्तः—

‘ब्रह्मघ्नस्तु वनं गच्छेद्वनवासी जटी ध्वजी ।

वन्यान्धेव फलान्यश्नन् सर्वकामविवर्जितः॥

भिक्षार्थी विचरेद् ग्रामं वन्यैर्यदि न जीवति ।

चातुर्वर्ण्यं चरेद्भैक्ष्यं खट्वाङ्गी संयतः पुनः ॥

भैक्ष्यं चैव समादाय वनं गच्छेत्ततः पुनः ।

वनवासी ह्यर्पः स्पृश्येत् सदाकालमनन्त्रितः॥

ह्यापयन्नात्मनः पापं ब्रह्मघ्नः पापकृत्तमः ।

अनेन तु विधानेन द्वादशाब्दे व्रतं चरेत् ॥

(सं. स्मृ. १०९-११२)

१. The text reads as follows:—

खण्डेन लोहितकेन शरावेण ग्रामे प्रतिष्ठेत ।-

२. G. substitutes यत्र for अत्र. ३. E. reads मिष्टं for मृष्टं. ४. B. and D. omit चरेद्. ५. The text reads वल्कवासा, B. C. D. F. and J. बाल-
वासा; and H. वनवासा all for वनवासी. ६. The text reads च चरेद् for
विचरेद्. ७. G. reads संयुतः for संयतः; and J. खट्वाङ्गीलयितः for खट्वाङ्गी
संयतः. ८. B. and D. ह्यपःस्पृश्य, C. and F. ह्यपस्पृष्टा and E. G. and
H. ह्यपः स्पृश्यात् all for ह्यपःस्पृश्येत्; while the text स पापश्च for the
same. ९. H. reads पापकृत्तरः for पापकृत्तमः; and the text reads this
line as follows:—

ह्यापयन्नेव सत् पापं ब्रह्मघ्नः पापकृत्तरः ।.

इति । नियमान्तराण्याह यमः—

‘अथ वै ब्रह्महत्यायां खट्वाङ्गी मितभोजनी ।
 मृण्मयेन कपालेन स्वकर्म श्रावयंसेतथा ॥
 ब्राह्मणावस्थान् सर्वान् देवागाराणि वर्जयेत् ।
 शोचन् विनिन्दन्नात्मानं संस्मरन् ब्राह्मणं च तम्*॥
 चरेद् व्रतं यथोद्दिष्टं देव-ब्राह्मणपूजकः ।
 एवं दृढव्रतो नित्यं सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥
 सप्तागाराण्यपूर्वाणि यान्यसङ्कल्पितानि च ।
 सञ्चरेत्तानि शनकैर्विभूमे भुक्तिर्वाजते ॥
 ब्रह्मन्ने देहि मे भिक्षामेनो विख्याप्य सञ्चेत् ।
 एककालं चरेद्भैक्ष्यमलब्धोपवसेद्दिनम् ॥
 एवं सञ्चरमाणस्तु ब्रह्महत्यां ब्रुवन् सदा ।
 पूर्णे तु द्वादशे वर्षे ब्रह्महत्यां व्यपोहति’ ॥
 (य. स्मृ. ६. २१-२६)

इति । ब्रह्मचर्यादिनियममाह गौतमः—

‘खट्वाङ्ग-कपालपाणिर्वा द्वादशसंवत्सरान् ब्रह्म-
 चारी भिक्षायै ग्रामं प्रविशेत् कर्माचक्षाणः

* यस्तेन हतः तं ब्राह्मणं संस्मरन् । ‘ब्रह्मन्ने देहि मे भिक्षाम्’—
 इति एनः पापं विख्याप्य भिक्षेत् ।

१. C. and F. read विषयान्तराणि for नियमान्तराणि. २. G. and I. read मितभोजनः for मितभोजनी. ३. B. D. I. read ख्यापयन् for श्रावयन्. ४. B. D. read देवागाराणि च विवर्जयेत् for सर्वान् देवागाराणि वर्जयेत्. ५. B. and D. substitute -पूजनः for -पूजकः. ६. We follow here A. and I.; while all others read भूषणे. ७. B. D. E. and I. substitute अभिख्याप्य for विख्याप्य. ८. A. B. C. D. and F. read ब्रह्महत्या for ब्रह्महत्यां. ९. G. H. read भैक्ष्य- for ब्रह्म- and B. and D. -चर्यव्रतानि for -चर्यादिनियमम्. १०. I. reads खट्वाङ्गी for खट्वाङ्ग-; while except A. and the text all others omit वा.

(४) यथोपक्रमेत् सन्दर्शनादार्यस्य ।

(५) स्थानासनाभ्यां विहरन् सवनेषूदको-
पस्पर्शी शुद्धचेत् । (६)

(गौ. स्मृ. २२. ४-६)

इति । कौट्यपोजपि—

‘ पवित्रपाणिर्दण्डी च पङ्कदन्तौ रजस्वलः ।

तीर्थावासी कुशाच्छादी जटिलो ब्रह्महा भवेत् ॥

(का. स्मृ. ३. १४)

इति । इयं विशुद्धिरकामकृतब्राह्मणवधविषया । तथा च
मनुरेतद्वादशवार्षिकमुपक्रम्य बहूनि व्रतान्यभिधायान्ते नि-
गमयति—

‘इयं विशुद्धिरुदिता प्रमाप्याकामतो द्विजम् ।

कामतो ब्राह्मणवधे निष्कृतिर्न विधीयते’ ॥

(म. स्मृ. ११. ८९)

इति । आवृत्तब्रह्मवधे चतुर्थीत्याग्रतमप्यावर्तनीयम् ।
तदाहर्तुमनु-देवलौ—

‘विधेः प्राथमिकादस्माद् द्वितीये द्विगुणं चरेत् ।

तृतीये त्रिगुणं चैव चतुर्थे नास्ति निष्कृतिः’ ॥

१. G. reads यथोक्तक्रमात् and H. यथोपक्रमेत् both for यथोपक्रमेत्.
२. Except A. H. I. and the text all others read उदकस्पर्शी for उदको-
पस्पर्शी. ३. A. and J. substitute कण्ठोजपि for काट्यपोजपि. ४. C. and
F. read पङ्कदन्तौ and I. पङ्कदन्तो for पङ्कदन्तो. ५. B. D. read तीर्थवासी
कुशाच्छादी for तीर्थवासी कुशाच्छादी and all others except A. and J. read
तीर्थवासी for तीर्थवासी.

इति ।

‘यत् स्यादनभिसन्धाय पापं कर्म सकृत्कृतम् ।

तस्येयं निष्कृतिर्दृष्टा धर्मविद्धिर्मनीषिभिः’ ॥

इति । तदेतदेवलेन सकृदनुष्ठानस्य सकृत्कृतपापविषय-
त्वाभिधानात् ।

प्रतिनिमित्तं नैमित्तिकमावर्तनीयम् ।

इति न्यायाच्चावृत्तौ द्वैगुण्यादिसिद्धिः । यस्तु न साक्षाद्-
ब्राह्मणं हन्ति किंतु तिरस्कारादिद्वारात्तन्निमित्ततामापद्यते
तम्प्रति सुमन्तुराह—

‘तिरस्कृतो यदा विप्रो हत्वात्मानं मृतो यदि ।

निर्गुणः सहसा क्रोधाद्गृह-क्षेत्रादिकारणात् ॥

त्रैवार्षिकं व्रतं कुर्यात् प्रतिलोम सरस्वतीम् ।

गच्छेद्वापि विशुद्धचर्यं तत्पापस्येति निश्चितम्* ॥

* यो गुणहीनो विप्रः स्वकीयैः परकीयैर्वा तिरस्कृतः सन् आत्मानं
यापादयेत् । इदं च तिरस्करणं सनिमित्तम् । सहसा क्रोधात् वा गृह-क्षेत्रा-
दनाशेनापहारेण वा दुःखितः सन् यो म्रियेत तस्य विशुद्धचर्यं तिरस्का-
रादिकर्त्ता मरणनिमित्तभूतेन तत्पुत्रादिना वा त्रैवार्षिकं व्रतं वा सागर-
स्नानमारभ्योगमपर्यन्तं सरस्वतीतीरसेवनं कर्तव्यम् । इदं च निर्गुण-
मरणविषये निमित्तभूतस्य गुणवत् एव । गुणवति मृते त्वधिकम् ।

१. I. does not insert इति. २. C. F. and G. substitute यस्मात् for
त् स्याद्. ३. B. and D. read पापहर्ता सकृत् for पापं कर्म सकृत्. ४. G.
reads दृष्टा for दृष्टा. ५. G. omits तदेतद्. ६. C. and F. read क्रममाणो,
१. and H. उक्षममाणो for हत्वात्मानं.

इति । निर्निमित्तं भर्त्सने स एव आह—

‘अयर्थं निर्गुणो विप्रो ह्यर्थं निर्गुणोपरि ।

क्रोधाद्वै म्रियते यस्तु निर्निमित्तं तु भर्त्सितः ॥

वत्सरत्रितयं कुर्यात्ततः रुच्छं विगुह्ये’* ॥

इति । यदा पुनर्निमित्ती अत्यन्तगुणवान् आत्मवाती चारु
न्तनिर्गुणः तदेकवर्षमेव ब्रह्महत्याव्रतं कुर्यात् ।

‘केश-श्मश्रु-नखादीनामकृत्वा वपनं वने ।

ब्रह्मचर्यं चरन् विप्रो वर्षेणैकेन गुह्यति’ ॥

इति तेनैवाभिधानात् । यथा हन्ता प्रायश्चित्ती यथा :
निमित्ती तथैवानुमन्तार्दयोऽपि प्रायश्चित्तभाजः । तथा
पैठीनसिः—

‘हन्ता मन्तोपदेष्टा च तथा सम्प्रतिपादकः ।

प्रोत्साहकः सहायश्च तथा मार्गोपदेशकः ॥

आश्रयः शस्त्रदाता च भक्तदाता विकर्मिणः ।

उपेक्षकः शक्तिमांशेदोषवक्ताऽनुमोदकः ॥

*निर्गुणविप्रमरणनिमित्तभूतस्य गुणवतः प्रायश्चित्तमभिहितम् । इदा
नीमत्यन्तनिर्गुणमरणनिमित्तस्यात्यन्तनिर्गुणस्य प्रायश्चित्तमाह । ‘अयर्थं
निर्गुण’ इति । सनिमित्तभर्त्सने तु न्यूनम् ।

१. B. and D. read निमित्ततो मृते, C. and F. निर्निमित्तता मृते, G. निर्नि-
मित्तं मृते and H. निर्निमित्ततो मृते all for निर्निमित्तं भर्त्सने. २. J. reads
प्रत्यर्थं for ह्यर्थं. ३. G. reads च for तु. ४. J. reads गहितः. ५. C.
F. and I. substitute नरः for ततः. ६. H. reads यदा पुनर्नरः निमित्ते for
यदा पुनर्निमित्ती. ७. I. reads कृत्वा तु वपनं for अकृत्वा वपनं. ८. B. D. G.
H. read अनुमन्तादेरपि प्रायश्चित्तमाह पैठीनसिः. ९. B. and D. read कर्ता
for हन्ता. १०. B. and D. read सहाचारः तथा सामोपदेशकः for सहायश्च
तथा मार्गोपदेशकः ; while C. F. and I. मार्गोपदेशकः for मार्गोपदेशकः.
११. I. reads विकर्मिणाम्. १२. B. and D. substitute उपेक्षकः for
उपेक्षकः and all others except A. and I. read शक्तिमांशे for शक्तिमांशे.

अकार्यकारिणस्तेषां प्रायश्चित्तं प्रकल्पयेत् ।

तथा शक्यनुरूपं च दण्डं तेषां प्रकल्पयेत्*॥

इति । एतेषां मध्ये यो यो वधस्य प्रत्यासन्नस्तस्य तस्या-
कं प्रायश्चित्तम् । विप्रकृष्टस्य तदपेक्षया न्यूनं प्रायश्चित्तं
तत्पनीयम् । साक्षात्कर्तुरपि वयोविशेषे प्रायश्चित्तस्य ह्रासो
वति । तदाह यमेः—

‘अशीतिर्यस्य वर्षाणि बालो वा ऽप्यूनषोडशः ।

प्रायश्चित्तार्धमर्हन्ति व्याधितश्च तथा स्त्रियः’ ॥

(य. स्मृ. ६. ४१)

इति । कचित्कर्तुः प्रतिनिधिमाह स एव—

‘अपूर्णेकादशाब्दस्य चतुर्वर्षाधिकस्य च ।

प्रायश्चित्तं चरेद् भ्राता पिताऽन्यो वाऽथ बान्धवः’ ॥

(य. स्मृ. ६. ३)

* दण्डस्तु राज्ञा कर्तव्यः । ननु प्रायश्चित्तकल्पनानन्तरं दण्ड-
पनं न युक्तम् । प्रायश्चित्तेनैव पापानोदे दण्डस्य वैयर्थ्यं स्यात् ।
पापनिवृत्तिर्न भवेत् तर्हि प्रायश्चित्तस्य वैयर्थ्यं स्यात् तस्मात्प्राय-
त्तानन्तरं न युक्तो राजदण्ड-इति चेत्-न । प्रायश्चित्तेन पारलौकि-
दोषनिवृत्तिर्भवति । ऐहिकदोषनिवृत्त्यर्थं राजदण्डस्यैव विहितत्वात्
दिक् ।

. All, except A. and J. read यथा- for तथा. २. A. substitutes मनु-
यमः. ३. B. and D. read व्याधितस्य यथाश्रयम्; while A. स्त्रियो रोगिण
च for व्याधितश्च तथा स्त्रियः. ४. B. and D. read अपूर्णौ द्वादशाब्दस्य
अपूर्णेकादशाब्दस्य. ५. B. D. and G. read भ्राता-ऽपिता वाऽथेऽस्य बान्धवाः;
and F. भ्राता पिता वाऽन्योन्यबान्धव. and J. भ्राता-पिता वाऽन्येऽथ
धवाः all for भ्राता-पितान्यो वा ऽथ बान्धवः.

इति । यत्तु तेनैवोक्तम्—

‘अतो बालतरास्यास्य नापराधो न पातकम् ।

राजदण्डो न तस्यास्ति प्रायश्चित्तं च नेष्यते’ ॥

(य. स्मृ. ६. ४)

इति तत् प्रायश्चित्तालपत्वाभिप्रायम् । न पुनः सर्वात्मना
तदभावप्रतिपादनपरम् ।

‘पादो बालेषु दातव्यः सर्वपापेष्वर्थं विधिः’ ।

(वि. स्मृ. १. ४६)

इति विष्णुना बालस्य पादाभिधानेन बालतरस्य ततो
ऽल्पत्वावगमात् । यद्वा माभूद्बालतरस्य पापम् । वचनेः
साक्षान्निवारणात् । नह्यस्ति वचनस्यातिभारः । यत्तु पुनर्म
ध्यमाद्भिरोवचनम्—

‘गवां सहस्रं विधिवत् पात्रेभ्यः प्रतिपादयेत् ।

ब्रह्महा विप्रमुच्येत सर्वपापेभ्य एव सः’ ॥

(अं. स्मृ. २. ३६)

* अतो बालतरस्य चतुर्वर्षन्यूनस्य ।

१. C. and F. add the following portion after इति तच्च —
‘द्विगुणं सवनस्ये तु ब्राह्मणे व्रतमादिशेत्’, इत्येतद्वाक्याविहितद्विगुणपरम् ।
२. B. and D. read प्रायश्चित्तं न विद्यते; while G. reads प्रायश्चित्तं
विद्यते for प्रायश्चित्तं च नेष्यते. C. and F. read न नेष्यते for च नेष्यते. ३. I
reads -प्रायेण for -प्रायम्. ४. B. and D. read बालस्य for बालेषु; while E
and I. substitute सर्ववर्णेषु for सर्वपापेषु. ५. H. reads बालवर्णै for बालस्य
६. B. D. G. and H. substitute अल्पस्त्वमवगन्तव्यम् for अल्पत्वावगमात्
७. C. and F. read बालस्य न पापम्. for मा भूद्बालतरस्य पापम्. ८. B. and
D. read विचारणात् for निवारणात्. ९. B. D. E. and I. omit तु. १०. I
reads ब्रह्महाऽपि प्रमुच्येत for ब्रह्महा विप्रमुच्येत and substitutes च for इति

इति-तच्च-

‘द्विगुणं सवनस्थे तु ब्राह्मणे व्रतमादिशेत्’ ।

(या. स्मृ. ३. २५२)

इत्येतद्वाक्यविहितद्विगुणव्रताचरणाशक्तस्य वेदितव्यम् ।
प्रायश्चित्तस्यातिगुरुत्वात् । यदपि शङ्खवचनम्—

‘प्रमाप्य द्वादश संवत्सरान् षट् व्रीन् सार्धं संव-
त्सरं च व्रतान्यादिशेत् । तेषामन्ते गोसहस्रं तस्या-
धर्मं च दद्यात् । सर्वेषां वर्णानामानुपूर्व्येण ’ ।

इति तदाचार्यादिहननविषयम् । तथा च दक्षः—

‘सममब्राह्मणे दानं द्विगुणं ब्राह्मणबुधे ।

आचार्ये शतसाहस्रं सोदर्ये दत्तमक्षयम् ॥ (२६)

सम-द्विगुण-साहस्रमानन्त्यं च यथाक्रमम् ।

दाने फलविशेषः स्यात् हिंसायां तद्वदेव हि ॥ (२५)

(द. स्मृ. ३. २५-२६)

इति । यत्पुनरापस्तम्बेनोक्तम्—

‘विप्रहारण्ये कुटीं कृत्वा वाग्यतः शवशिरो-

ध्वजः शाणीपक्ष आत्मन्युपरि जान्वाऽऽच्छादयेत्’ ।

(आ. ध. सू. १. ९. २४. ११)

१. C. and F. omit व्रीन् and I. quite mistaken here. २. B and D. read दशसहस्रं तदर्थं तस्यार्धमर्द्धं च, C. F. शतसहस्रं तस्यार्धमर्द्धं च, G. अशुतसहस्रं तस्यार्द्धमर्द्धं च and G. शतसहस्रं तदर्थं तस्यार्धमर्द्धं च all or गोसहस्रं तस्यार्द्धमर्धं च. ३. J. adds च after आनुपूर्व्येण. ४. I. reads त्मात्. ५. From यत्पुनरापस्तम्बेनोक्तम् to तस्मादस्मदुक्तैव व्यवस्था ज्या-त्सी इति; the including portion between these two sentences is not found in all other manuscripts except A. and H. We doubt not whether the portion belongs to the author. F. also includes this portion, but there is a note in the margin अयं ग्रन्थः पूर्वानङ्कपुष्टान्त्यप-क्तस्यो बोद्धव्यः and the folio 140, page 2. ६. The text reads this Sūtra हरण्ये कुटीं कृत्वा वाग्यतः शवशिरोध्वजोर्धशाणीपक्षमधोनाभ्युपरि जान्वाच्छादय-

इत्युपक्रम्य—

‘गुरुं हत्वा श्रोत्रियं वा एतदेव व्रत-

मोत्तमादुच्छ्वासाच्चरेत् । (२४) नो-

स्मिँल्लोके प्रत्यापत्तिर्विद्यते’ । (२५)

(आ. ध. सू. १. ९. २४-२५)

इति तन्याता पित्राचार्यादिविषयम् । तथा च भविष्य-
पुराणे—

‘मातरं पितरं हत्वा सोदर्थं भ्रातरं तथा ।

गुरुं हत्वा श्रोत्रियं च’ ॥

इत्युपक्रम्य अस्यैव प्रायश्चित्तस्य विधानात् । शाणीपक्षः
शाणसूत्रमयवस्त्रैकदेशः । आ उत्तमादुच्छ्वासात् आ मरणात् ।
प्रत्यापत्तिः व्यवहारः । अत्राशक्तस्य शङ्ख आह—

‘प्रमाप्य द्वादशसंवत्सरान् पट् त्रीन् सार्धं

संवत्सरं च व्रतान्यादिशेत् । तेषामन्ते

गोसहस्रं तदर्थं तस्यार्धमर्थं च दद्यात् ।

सर्वेषां वर्णानामानुपूर्व्येण’ ।

इति ।

‘एतदेव व्रतमोत्तमादुच्छ्वासाच्चरेत्’ ।

इति अत्रासमर्थो द्वादशवार्षिकव्रतचर्यानन्तरं गोसहस्रदानं
कुर्यात् । तत्राप्यशक्तस्य पञ्चवार्षिकव्रतचर्यानन्तरं अर्धं गवां
सहस्रम् । तत्राप्यशक्तस्य त्रिवार्षिकव्रतचर्यानन्तरं सार्धश-

१. The text reads this कर्मसमाप्तमतेनैव विधिना उत्तमादुच्छ्वा-
साच्चरेत्. २. The text adds अस्य after न. ३. E. reads तदर्थं गोसहस्र-
हस्रदानं for अर्धं गवां सहस्रम् and II. reads अर्धं गवां for अर्धं गवां सहस्रम्.
४. E. reads अथ व्रतानन्तरं तस्यार्धं पञ्चशतार्द्धं दानं for त्रिवार्षिकव्रतचर्या-
नन्तरं सार्धशतद्वयं गवाम् ।

तद्वयं गवाम् । तत्राप्यशक्तस्य सार्धसंवत्सरव्रतचर्या । अनन्तरं पञ्चविंशत्युत्तरशतमिति सर्ववर्णानां शक्त्यनुसारेण आनुपूर्व्येण क्रमेण द्वादशवार्षिकादिगोसहस्रादीनां समुच्चयो भवति । एतच्च पूर्वोक्तविषय एव कल्पनीयम् । प्रायश्चित्तस्यातिगुरुत्वात् ।

ननु—द्वादशवार्षिकादिव्रतचतुष्टयं गोसहस्रादिदानचतुष्टय-
सहितमभिधाय—

‘सर्वेषां वर्णानामानुपूर्व्येण’ ।

इत्यभिधानात् ब्राह्मणादिवर्णचतुष्टयस्य क्रमेण व्रतचतु-
ष्टयविधानं किमिति न स्यात् ? । मैवम् ।

‘पर्षद् या ब्राह्मणानां तु सा राज्ञां द्विगुणा भवेत् ।

वैश्यानां त्रिगुणा प्रोक्ता पर्षद्वच्च व्रतं स्मृतम्’ ॥

(अं. स्मृ. ३. १६)

इति । तथा—

‘शूद्रो वा ब्राह्मणं हत्वा प्रायश्चित्तचतुष्टयम्’ ।

इति यथाक्रमं अङ्गिरस-भविष्यत्पुराणवचनाभ्यां ब्राह्मणपि-
शया इतरवर्णानामधिकप्रायश्चित्तविधानात् । तस्मादस्मदुक्तैव
व्यवस्था ज्यायसी इति ।

ननु—एवं वचनान्तरं साक्षित्वेनोदाहृत्य यत्र विशेषव्यव-
शोच्यते तत्र साश्नु । यत्र त्वन्तरैव वचनान्तरं व्यवस्थो-
च्यते तत्र स्वकपोलकल्पिता कथं श्रद्धेया?— इति चेत् । मैवम् ।
स्मृतिकारैरेव कल्पनीयत्वाभिधानात् । तथा च देवलः—

१. E. adds अर्धं गवां after व्रतचर्यान्तरम्. २. I. omits एव; while
except A. B. D. and G. all others read स्मृतिकारैरेव for स्मृतिकारैरेव.

‘जाति-शक्ति-गुणापेक्षं सकृद्भुद्धिकृते तथा ।
अनुबन्धादि विज्ञाय प्रायश्चित्तं प्रकल्पयेत्’ ॥

इति । यदिदं द्वादशवर्षिकं ब्रह्महत्याव्रतं तद् द्वादशे वर्षे
सम्पूर्णे वा समापनीयं अर्वाग्वा ब्राह्मणत्राणादिनिमित्तलाभे ।
तथा च शङ्खः—

‘द्वादशे वर्षे शुद्धिमाप्नोति । अन्तरा वा ब्राह्मणं
मोचयित्वा । गवां द्वादशानां परिव्राणात् ।
सद्य एवाश्वमेधावभृथस्नानाद्वा पूतो भवति’ ।

इति । एवं च सति यद् याज्ञवल्क्येनोक्तम्—

‘ब्राह्मणस्य परिव्राणाद् गवां द्वादशकस्य वा ।
तथाश्वमेधावभृथस्नानाद्वा शुद्धिमाप्नुयात् ॥
दीर्घ-तीव्रामयप्रस्तं ब्राह्मणं गामथापि वा ।
दृष्ट्वा पथि निरातङ्गं कृत्वा वा ब्रह्महा शुचिः ॥
आनीय विप्रसर्वस्वं हतं, घातित एव वा ।
तन्निमित्तं क्षतः शस्त्रैर्जीविन्नपि न दुष्यति’* ॥

(या. स्मृ. ३. २४४—२४६)

* यश्चौर-व्याघ्रादिभिर्व्यापादमानं कमपि ब्राह्मणं आत्मप्राणान् अन्तरे
कृत्वा त्रायति द्वादश गावो वा प्राणसङ्कटान्मोचयति सोऽसम्पूर्णेऽपि द्वा-
दशवर्षिकप्रायश्चित्ते शुद्धो भवति । एवमेव परकीयस्याश्वमेधे अवभृ-

१. B and D. read वधकृत for भुद्धिकृत. २. G. and I. read द्वादशवर्षे
for द्वादशे वर्षे ; while B. and D. द्वादशवर्षे त्वदसंपूर्णे वा for द्वादशे वर्षे संपूर्णे
वा. ३. Except A. all others read स यावा अश्व for सद्य एवाश्व-
४. The text substitutes च for वा. ५. Except B. D. and the text
others read स्नानात् शुद्धिमाप्नुयात् for स्नानाद्वा शुद्धिमाप्नुयात्. ६. C. and
F. substitute दृष्ट्वा for कृत्वा. ७. The text reads तु for वा. ८. The text
reads विशुद्धयति for न दुष्यति.

इति न तद्व्रतान्तराभिप्रायम् । किंतु समाप्तिकथनाभि-
प्रायम् । व्रतान्तराणि तु मनुसाह—

‘लक्ष्यं शस्त्रभृतां वा स्याद्विदुषामिच्छयाज्मनः ।
प्रास्येदात्मानमग्नौ वा समिद्धे त्रिरवाक्शिराः ॥
यजेत वाश्वमेधेन स्वर्जिता गोसवेन वा ।
अभिजिद्विश्वजिद्व्यां वा त्रिवृताग्निष्टुताऽपि वा* ॥
जपन् वाऽन्यतमं वेदं योजनानां† शतं व्रजेत् ।
ब्रह्महत्यापनोदाय मितभुङ् नियतेन्द्रियः ॥
सर्वस्वं वा वेदविदे ब्राह्मणायापपादयेत् ।
धनं वा जीवनायालं गृहं वा सपरिच्छदम् ॥

माख्यकर्माङ्गभूतस्नानसमये स्वकल्मषं विख्याप्य स्नात्वा शुद्धो भवति । तथा
सहकालव्यापिना दुःसहेन कुष्ठादिरोगेण पीडितं ब्राह्मणं गां वा पथि दृष्ट्वा
नरुजं कुर्याच्चेत् ब्रह्महा शुद्धो भवति । अपहृतसर्वस्वतयावसीदतो विप्रस्य
गो-भू-हिरण्यादिद्रव्यं सर्वं प्रत्यानीय यस्तस्य विप्रस्य रक्षणं करोति स
वैशुद्धो भवति । विप्रसर्वस्वप्रत्यानयनप्रयत्ने मृतः शस्त्रैः क्षतो जीवन्म-
पि वा शुद्धयत्येव ।

* त्रिवृता त्रिवृत्तोमेन । अग्निष्टुता अग्निष्टोमेन ।

† यं कमपि वेदं जपन् शतयोजनं गच्छेत् । योजनं षोडशसहस्र-
हस्तात्मकम् । यथोक्तम् —

‘द्वादशाङ्गुलिकदशङ्गुस्तद्व्यं तु शयः स्मृतः ।
तच्चतुष्कं धनुः प्रोक्तं क्रोशो धनुःसहस्रिकः ॥
चतुष्कं योजनं तत्स्यादिति मानं व्यवस्थितम् ।

१. Except A. all others omit तु. २. J. reads लक्ष्यः for लक्ष्यं. ३. G. reads वेदं for वेदं. ४. G. substitutes व्रजन् for व्रजेत्. ५. B. and D. read मितभुक्तिर्जितेन्द्रियः for मितभुङ् नियतेन्द्रियः. ६. A. reads वैश्वविदे and the text omits वा and reads वैश्वविदुषे.

हविष्यभुग्वाऽनुचरेत् प्रतिस्त्रोतः सरस्वतीम् ।

जपेद्वा नियताहारस्त्रिर्वेदस्य संहिताम्* ॥

(म. स्मृ. ११. ७३-७७)

इति । एते सर्वे पक्षाः कामकारा-ऽकामकारविद्वद्विद्वि-
पयत्वेन व्यवस्थापनीयाः । कामकृतात्यन्ताभ्यासे तु याज्ञ-
वल्क्य आह—

‘लोमभ्यः स्वाहेत्येवं हि लोमप्रभृति वै तनुम् ।

मैज्जान्तं जुहुयाद्वापि मन्त्रैरेभिर्यथाक्रमम्’ ॥

(या. स्मृ. ३. २४७)

इति । द्वात्रिंशत्सहस्रहस्तैरपि योजनं भवति । यथोक्तं लीलावत्याम्

‘यवोदरैर्गुलमष्टसंख्यै-

हस्तोऽङ्गुलैः पङ्क्तुणितैश्चतुर्भिः ।

हस्तैश्चतुर्भिर्भवतीह दण्डः

क्रोशः सहस्रद्वितयेन तेषाम् ॥

स्याद्योजनं क्रोशचतुष्टयेन

तथा कराणां दशकेन वंशः’ ॥

इति । देशभेदेनानयोर्व्यवस्था ज्ञेया ।

* यद्यपीमानि सर्वाण्यपि प्रायश्चित्तानि न वर्णविशेषाभिधानपुरस्सरमभिहितानि तथापि अन्यत्रोक्ता व्यवस्था अत्रानुसन्धेया । तद्यथा शस्त्रभृतां लक्ष्यत्वं अग्निपतने सर्वस्वदानं जीवनपर्याप्तधनदानं गृहदानं सरस्वत्यनुगमनं च सर्ववर्णसाधारणम् । अश्वमेधो राज्ञ एव । गो-
सर्वो ब्राह्मणस्यैव । अन्ये त्रैवर्णिकानाम् । तत्र गोसवाश्वमेधौ कलौ वस्यै
वर्णभेदेन प्रायश्चित्तस्य द्विगुण-त्रिगुणादिको भेदस्त्वग्रे आचार्येणैवोक्तो
ऽत्रानुसन्धेयः ।

१. The text reads ऽनुसरेत् for ऽनुचरेत्. २. B., D. and J. read प्रतिस्त्रोतां for प्रतिस्त्रोतः. ३. The text reads मैज्जान्तं for मज्जान्तं.

इति । तत्रोष्टौ मन्त्रानाह वसिष्ठः—

‘लोमानि मृत्योर्जुहोमि लोमभिर्मृत्युं वासये ।

इति प्रथमाम् ।

त्वचं मृत्योर्जुहोमि त्वचा मृत्युं वासये ।

इति द्वितीयाम् ।

लोहितं मृत्योर्जुहोमि लोहितेन मृत्युं वासये ।

इति तृतीयाम् ।

मांसं मृत्योर्जुहोमि मांसेन मृत्युं वासये ।

इति चतुर्थाम् ।

मेदो मृत्योर्जुहोमि मेदसा मृत्युं वासये ।

इति पञ्चमीम् ।

स्नायुं मृत्योर्जुहोमि स्नाय्वा मृत्युं वासये ।

इति षष्ठीम् ।

१. All others except A. and L. read तथा for तत्र ; while C. and F. omit the following :—

..... लोमप्रभृति वै तनुम् ।

मज्जान्तं जुह्याद्वापि मंत्रैरभिर्यथाक्रमम् ॥

इति । तत्रोष्टौ मन्त्रानाह वसिष्ठः—

‘लोमानि मृत्योर्जुहोमि. ।

. These Mantras are found in all manuscripts and the text, but they appear different from one another. L. substitutes नाशय for वासये in all the Mantras and except A. G. and the text all others read प्रथमम् or प्रथमाम् and so on in masculine instead of feminine, while G. omits the following :—

प्रथमाम् । त्वच मृत्योर्जुहोमि त्वचा मृत्युं वासये । इति द्वितीयाम् ।

लोहितं मृत्योर्जुहोमि लोहितेन मृत्युं वासये । इति.

and substitutes आश्रयति for वासये इति in the first and the fourth Mantra. ३. The text interchanges this Mantra for the sixth. ४ The texts, two Bombay editions and one Benares edition with commentary reads स्नावाभि- and स्नावभिः स्नायु for and स्नाय्वा.

अस्थीनि मृत्योर्जुहोमि अस्थिभिर्मृत्युं वासये ।

इति सप्तमीम् ।

मज्जानं मृत्योर्जुहोमि मज्जाभिर्मृत्युं वासये ।

इति अष्टमीम् ।

(व. स्मृ. २०. २६)

इति । मरणान्तिकस्येदृशस्य सर्वस्य व्रतस्य कामकार-
विषयत्वं मध्यमाद्विरा आह—

‘प्राणान्तिकं च यत् प्रोक्तं प्रायश्चित्तं मनीषिभिः।

तत्कामकारविषयं विज्ञेयं नात्र संशयः ॥

यः कोमतो महापापं नरः कुर्यात् कथंचन ।

न तस्य शुद्धिर्निर्दिष्टा भृग्वग्निपतनादृते’ ॥

इति । यत्तु सुमन्तुनेक्तम्—

‘ब्रह्महा संवत्सरं कृच्छ्रं चरेत् । अधःशायी
त्रिषवणस्नायी कर्मावेदको भैक्ष्याहारो दिव्यनदी-
पुलिन-सङ्गमा-^१श्रम-गोष्ठ-पर्वत-प्रस्रवण-तपो-
वनविहारी स्यात् स्थान-वीरासनी । संवत्सरे पूर्णे
हिरण्यमणि-गो-धान्य-तिल-भूमि-सर्पापि ब्राह्म-
णेभ्यो ददन् पूतो भवति’ ।

१. I. reads मज्जां for मज्जानं and मज्जया for मज्जाभिः; while all other except A. and the text substitute मज्जां for मज्जाभिः. २. G. and I. do not insert ईदृशस्य. ३. G. and J. read कामेन for कामतः. ४. A. reads कुर्यात् विप्रः for नरः कुर्यात्. ५. Except A. and I. all others read त्रिषवणी for त्रिषवणस्नायी; while B. D. and I. read कर्मावेदकः for कर्मावेदको. ६. B. and D. read निश्वाहारी for भैक्ष्याहारो. ७. II. reads -संगमाश्रम-गोष्ठपर्वत- for -संगमाश्रमगोष्ठ-पर्वत-. ८. G. reads ब्राह्मणो दद्यात्; while I. substitutes दद्यात् for ददन्.

इति तदपहन्तुर्मूर्खस्य धनवनो जातिमात्रव्यापादने द्रष्ट-
यम् । यत् पुनर्वसिष्ठवचनम्—

‘द्वादशरात्रमब्धक्षो द्वादशरात्रमुपवसेत्’ ।

(व. स्मृ. २३. ३८)

इति तन्मनोवसितब्रह्महत्यास्य तदैवोपरतजिघांसस्य वे-
देतव्यम् । यत् पुनः षट्त्रिंशन्मतेवचनम्—

‘षण्ढं तु ब्राह्मणं हत्वा शूद्रहत्यात्रतं चरेत् ।

चान्द्रायणं प्रकुर्वीत पराकृत्यमेव च’ ॥

इति तदप्रत्यानेयपुंस्त्वस्य* सप्रत्ययवधे† द्रष्टव्यम् । अप्र-
त्ययवधे तु बृहस्पतिराह—

‘अरुणायाः सरस्वत्याः सङ्गमे लोकविश्रुते ।

शुद्धयेत् त्रिषवणस्नायी त्रिरात्रोपोषिनो द्विजः’ ॥

* अप्रत्यानेये पुनरानयितुमशक्यं पुंस्त्वं यस्य । षण्ढस्तावच्चतुर्दश-
विधः पूर्वमाचारकाण्डे विवाहप्रकरणे उक्तः । तत्र केषांचित् कालान्तरे
औषधादिना पुंस्त्वं प्रत्यानेतुं शक्यं भवतीति प्रसिद्धमेवायुर्वेदविदाम् ।

† अत्र—

‘प्रत्ययोऽधीन-शपथ-ज्ञान-विज्ञासहेतुषु’ ।

(नामलिङ्गानुशासने ३. ३. १४७)

इति कोशात् प्रत्ययो ज्ञानम् । तच्च—

‘जायतंस्कारसम्भूतः प्रत्ययो विषयान्वितः’ ।

(ग. पु. १. १३६. १३)

इति गारुडात् संस्कारजन्यम् ।

१. B. and D. omit the following :—

‘यत्पुनर्वसिष्ठवचनम्’—

‘द्वादशरात्रमब्धक्षो द्वादशरात्रमुपवसेत्’ ।

इति । तन्मनोवसितब्रह्महत्यास्य तदैवोपरतजिघांसस्य वेदेतव्यम् ।

while II. substitutes वसिष्ठेनोक्तम् for the same. २. G. reads अम्बु-
क्षो for अब्धक्षो. ३. G. reads ब्रह्महत्यायाः for ब्रह्महत्यास्य. ४. B. D. and
G. read षट्त्रिंशन्मते वचनम् for षट्त्रिंशन्मतेवचनम्. ५. I. reads प्रत्यय-
वधे for सप्रत्ययवधे.

इति । एतानि द्वादशवार्षिकादिधनदानपर्यन्तानि ब्राह्म-
णस्यैव । क्षत्रियादेस्तु द्विगुणादिकम् । यदाहाद्विराः—

‘पर्षद् या ब्राह्मणानां तु सा राज्ञां द्विगुणा मता ।

वैश्यानां त्रिगुणा प्रोक्ता पर्षद्वच्च व्रतं स्मृतम्’ ॥

इति । प्रजापतिरपि—

‘द्विगुणं त्रिगुणं चैव चतुर्गुणमथापि च ।

क्षत्र-विद्-गृध्रजातीनां ब्राह्मणस्य वधे व्रतम्’ ॥

इति । यत्तु चतुर्विंशतिर्भूतवचनम्—

‘प्रायश्चित्तं यदाग्नातं ब्राह्मणस्य महर्षिभिः ।

पादोनं क्षत्रियः कुर्यादर्धं वैश्यः समाचरेत् ॥

गूढः समाचरेत् पादमशेषेष्वापि पाप्मसु’ ।

इति तत् प्रातिलोभ्यानुष्ठितचतुर्विंशतिर्भूतवचनस्यतिरिक्तवि-
षयम् । मूर्धावसिक्तादीनामपि दण्डवत् प्रायश्चित्तं समूहनीयम्
दण्डतारतम्यमाह याज्ञवल्क्यः—

‘दण्डप्रणयनं कार्यं वर्णजात्युत्तराधरैः’ ।

(या. स्मृ. २. २०६)

इति । एवं च सति मूर्धावसिक्तस्य ब्राह्मणवधे ब्राह्म-
णादेतिरिक्तं* क्षत्रियादूनमर्ध्यर्धद्वादशवार्षिकं भवति । अन-

* अतिरिक्तं अधिकम् । ब्राह्मणस्य द्वादशवार्षिकं विहितं, क्षत्रियस्य
तद् द्विगुणं चतुर्विंशतिवार्षिकं भवति । तत्र क्षत्रियादूनं ब्राह्मणादधिकं
अष्टादशवार्षिकं मूर्धावसिक्तस्य देयमित्यर्थः ।

१. J. omits यत्तु; while G. and H. omit तू. २. G. and H. read
चतुर्विंशतिमते वचनम् for चतुर्विंशतिमतेवचनम्. ३. Except A. and H. all
others do not insert ब्राह्मणादेतिरिक्तं. ४. C. and F. read मध्यस्थे दशवा-
र्षिकं, E. अर्ध्यर्धदशवार्षिकं, G. अर्ध्यर्धे द्वादशवार्षिकम् and J. अर्धे द्वादशवा-
र्षिकम् all for अर्ध्यर्धद्वादशवार्षिकम्.

व दिशो प्रातिलोम्योत्पन्नानामपि प्रायश्चित्तमूहनीयम् । तयो-
मोश्रमिणामपि* प्रायश्चित्तत्वारतम्यमद्विरसा दर्शितम्—

‘गृहस्थोक्तानि पापानि कुर्वन्त्याश्रमिणो यदि ।

शौचवच्छोधनं कुर्युर्वाक् ब्रह्मनिदर्शनात्’ ।

इति । प्रक्रान्तप्रायश्चित्तस्य मध्ये विपत्तावपि पापक्षयो
वति । तथा च हारीतः—

‘प्रायश्चित्तेऽव्यवसिते कर्त्ता यदि विपद्यते ।

पूतस्तदहरेव स्यादिह लोके परत्र च’ ॥

(हा. स्मृ. २१. ९)

इति । व्यासोऽपि—

‘धर्मार्थं यतमानस्तु न चेत् शक्नोति मानवः ।

प्राप्तो भवति तत् पुण्यमत्र मे नास्ति संशयः’ ॥

(व्या. स्मृ. ३. ४१)

इति । वधोद्यमेषु वधप्रायश्चित्तं कर्तव्यम् । तदाह
ज्ञवल्क्यः—

‘चरेद्व्रतमहत्वाऽपि घातार्थं चेत् समागतः’ † ॥

(या. स्मृ. ३. २५२)

* उत्तमाश्रमिणः आजन्मब्रह्मचारिणः वानप्रस्था यतयश्चेत्यर्थः ।

† धर्मार्थं यतमानः पापक्षालनार्थं प्रायश्चित्ते कर्तुं प्रवृत्तः ।

‡ अत्र घातार्थं चेत् समागतः इत्यनेन हननसाधनमुद्यम्य केवलमा-
नमेव न विवक्षितम् । किंतु ब्राह्मणादिहनने कृतनिश्चयस्तद्व्यापाद-

. I. substitutes दृष्टा for दिशा. २. C. and F. read तथा श्रमिणाम् and
योक्ताश्रमिणाम् for तथोत्तमाश्रमिणाम्. ३. B. and D. read -गतो ब्रह्म-
तनात्, C. and F. अर्वाक् ब्रह्मणि दर्शनात् both for अर्वाग्ब्रह्मनिदर्शनात्.
G. and A. read प्रक्रान्तस्य प्रायश्चित्तस्य. ५. I. reads व्यवसिते
अव्यवसिते ६. I. reads मृतश्चेत् कौऽपि मानवः for न चेच्छक्नोति मानवः.

इति । यथावर्णमित्यनुवर्तते । अत एव स्मृत्यन्तरम्—

‘ अहत्वापि यथावर्णं ब्रह्महत्याव्रतं चरेत् ’* ॥

(शा. स्मृ. १. २६)

इति ॥ ७२-७३ ॥

सवनस्थस्त्रीवधस्य महापातकत्वमभिप्रेत्य प्रायश्चित्तमाह—

सवनस्थां स्त्रियं हत्वा ब्रह्महत्याव्रतं चरेत् ॥ ७४ ॥

इति । आहिताग्नेर्जाया पतिव्रता सवनस्था । अत एवा-
ङ्गिराः—

‘ आहिताग्नेर्द्विजाप्यस्य हत्वा पत्नीमभिन्दिताम् ।

ब्रह्महत्याव्रतं कुर्यादत्रेयीप्रस्तथैव च ’ ॥

(अं. स्मृ. ३. १९)

इति ॥ ७४ ॥

नार्थं सम्यगागत्य घातसाधनप्रहारे कृते कथंचित् प्रतिघातादिप्रबन्ध-
वशादसौ न मृतस्तदा भहत्वा यथावर्णं ब्रह्महत्यादि व्रतं चरेत् इत्यर्थः ।

* ननु—ब्राह्मणादिहनने यत् प्रायश्चित्तमुक्तं तदेव तदभावेऽपि
कथमुच्यते ? । उद्यमस्य क्रियानिवृत्तश्च समानो दण्ड इत्येतदयोग्यमि-
ति चेत् । न । हननाभावे पादोन्मेष प्रायश्चित्तमिति ब्रूमः । अत एव-
‘ औपदेशिकेभ्यो न्यूनत्वात् अतिदेशिकानां पादानाम्येव ब्रह्महत्यादिव्र-
तानि द्वादशवार्षिकादीनि भवन्ति ’—इति विज्ञानेश्वरः ।

१. B. and D. omit the following :—

सवनस्थस्त्रीवधस्य महापातकत्वमभिप्रेत्य प्रायश्चित्तमाह—

सवनस्थां स्त्रियं हत्वा ब्रह्महत्याव्रतं चरेत् ॥ ७४ ॥

इति ।

२. I. reads द्विजातस्य for द्विजाप्यस्य and B. C. D. and F. substitute
तथा for हत्वा; while B. and D. exhibit आहिताग्नेर्जाया पतिव्रता अत एव अ-
ङ्गिराः after the quoted verse and then read ब्रह्महत्यायाः प्रायश्चित्तं &c., and
then again सवनस्थवधस्य &c.

[*विन्ध्यादुत्तरतो यस्य निवासः परिकीर्तितः ।

पराशरमतं तस्य सेतुबन्धस्य दर्शनम् ॥

अवध्यनिरूपणेऽतिपातः शास्त्रार्थः स्यादित्यत आह । विन्ध्या-
दुत्तरत इति ।

‘यद्युत्तरे वसेत् पार्श्वे विन्ध्यस्य पुरुषोत्तम ।

दक्षिणे वसतश्चेदं न भवेदिति तच्छृणु’ ॥

इति भविष्यपुराणात् दक्षिणदेशस्थितस्य काशीयात्रेति ज्ञेयम् ।
अकामकृते इदं प्रायश्चित्तम् । तत्रैव द्वादशाधिकस्योक्तत्वात् । प्र-
तियोजनं प्राजापत्यसम्भवेनास्य तत्समत्वाच्च । कामकृते तु मरणा-
न्तिकमेव ॥ ७५ ॥]

ब्रह्महत्यायाः प्रायश्चित्तमभिधाय मद्यपानस्य प्रायश्चित्तमाह—

मद्यपश्च द्विजः कुर्यान्नदीं गत्वा समुद्रगाम् ।

चान्द्रायणे ततश्चीर्णे कुर्याद्ब्राह्मणभोजनम् ॥ ७५ ॥

अनडुत्सहितां गां च दद्याद्विप्रेषु दक्षिणाम् ।

इति । पनसादिजन्यं मदकारणं ब्रवद्रव्यं मद्यम् । तदाह
गुलस्त्यः—

‘पानसं द्रोक्षमाधूकं खार्जूरं तालभैक्षवम् ।

मधूत्थं सैरिमारिष्टं मैरेयं नारिकेलजम् ॥

* वृश्यतेऽयं श्लोको एकस्मिन् (L.) पुस्तके नान्यत्र । माधवा-
चार्यैर्न व्याख्यातः । अत एव प्रक्षिप्तोऽयमिति प्रतिभाति । तथापि पूर्वा-
रसम्बन्धमवलोक्यात्रावश्यकत्वप्रतीतिरस्माभिः धरणीधरव्याख्यासहितः
गृहीतः ।

१. L. reads तपः for ततः. २. B. and D. read विप्राय for विप्रेषु.
. Except B. D. G. and I. all others read शौद्र-माधूकं for द्रोक्ष-माधूकं.
I. reads सौरमाविष्टं, B. and D. सैरमाविष्टं, A. सौरमारिष्टं and H. सैरि-
रिष्टं all for सैरमारिष्टं.

समानानि विजानीयान्मद्यान्येकादशैव तु* ।

(पु. स्मृ. १. १२-१३)

इति । एकादशानामन्यतमस्य मद्यस्य पाने महानदी-
तीरे चान्द्रायणं चरित्वा ब्राह्मणभोजनं कृत्वा दक्षिणां दद्यात् ।
तदेतत् कामकारविषयम् । अकामकारे तु बृहस्पतिराह—

‘पीत्वा प्रमादतो मद्यमतिकृच्छं चरेद् द्विजः ।

कारयेत्तस्य संस्कारं शक्य्या विप्रांस्तु भोजयेत्’ ॥

(बृ. स्मृ. ४. २३)

इति । तदेतन्मद्यपानप्रायश्चित्तं ब्राह्मणस्यैव । न क्षत्रिय-
वैश्ययोः । मद्यपानस्य ब्राह्मणम्प्रत्येव निषेधात् ।

‘यक्ष-रक्षः-पिशाचान्नं मद्य-मांस-मुरासवम् ।

तद् ब्राह्मणेन नात्तव्यं देवानामभ्यता हविः’ ॥

इति स्मरणात् ।

* माधूकं ‘मोहवा-मोहडा’ इति भाषायां प्रसिद्धस्य वृक्षस्य पुष्पेभ्यो
निर्मितम् । सैरो वनस्पतिविशेषः (?) । अरिष्टोनिम्बः तद्वन्म । मिरायां
देशविशेषे ओषधिविशेषे वा भवे मैरेयम् । एवमेकादश मद्यानि । केचित्तु-
‘माध्वीकं टाङ्कमाध्वीकं मैरेयं नारिकेलजम्’ ।
इति पठन्ति । तद् एकादशसंख्यापूर्णभावात् चिन्त्यम् ।

१. C. and F. omit the following :—

तदेतत् कामकारविषयम् । अकामकारे तु बृहस्पतिराह—

‘पीत्वा प्रमादतो मद्यमतिकृच्छं चरेद् द्विजः ।

कारयेत्तस्य संस्कारं शक्य्या विप्रांस्तु भोजयेत्’ ॥

इति ।

२. B. and D. substitute च for तु. ३. Except A. and I. all others
read ब्राह्मणेन न पातव्यं for तद् ब्राह्मणेन नात्तव्यं.

बृहद्विष्णुरेपि—

‘माधूकमैक्षवं सैरं तालं खार्जूर-पानसम् ।

मधूत्थं चैव माध्वीकं मैरेयं नारिकेलजम्’ ॥

अभेध्यानि दशैतानि मद्यानि ब्राह्मणस्य तु’ ।

इति । राजन्य-वैश्ययोस्तु मद्यपानमनुजानाति बृहद्या-
वत्कथः—

‘कार्भादपि च राजन्यो वैश्यो वापि कथंचन ।

मद्यमेव सुरां पीत्वा न दोषं प्रतिपद्यते’ ॥

इति । व्यासोऽपि—

‘उभौ मध्वासवक्षीवौ उभौ चन्दनचर्चितौ ।

एकपर्यङ्कशयितौ दृष्टौ मे केशवार्जुनौ’* ॥

(म. भा. उ. ५८. ५)

* धृतराष्ट्रस्येन्द्रशं पाण्डवेभ्यो निवेदा प्रत्यागतस्य संजयस्य धृतराष्ट्र-
प्रतिक्रियम् । शिष्टाचारप्रदर्शनार्थमिदं वाक्यम् । विज्ञानेश्वरस्तु—‘एक-
पर्यङ्कशयिनौ’—इति पठित्वा क्षत्रिय-वैश्ययोर्माध्वीपानानुजानपरमिदमिति
न्यते ।

१. B. and D. omit अपि. २. Except A. G. and H. all others sub-
stitute सैरं for सैरं; while I. तालं-खार्जूर- for तालं-खार्जूर-. ३. I. reads- मधूत्थं
or मधूत्थं, but it seems to be a mistake. ४. I. substitutes निद्यानि
or मद्यानि. ५. C. and E. read क्रमासवि for कामासवि. ६. G. reads
मद्यमेव सुरां C. and E. मद्यमेव सुरां for मद्यमेव सुरां. ७. B. and D. omit
प्रासोऽपि. ८. This verse appears in Mahābhārata, except the text of
the same and A. and G. all others read मध्वासवं पीत्वा for मध्वासवक्षी-
वौ, while the text reads चन्दनचर्चितौ for चन्दनचर्चितौ and reads the
second line as :—

सन्विणौ वरवत्तौ तौ दिव्याभरणभूषितौ’ ॥

इति । * उपनयनात् पूर्वं मद्यपाने तेष्वप्रायश्चित्तं पित्रादिभिः
कर्तव्यम् । तदाह जातृकर्ण्यः—

‘अनुपेतस्तु यो बालो मद्यं मोहात् पिबेद्यदि ।

तस्य कृच्छ्रत्रयं कुर्यात् माता भ्राता तथा पिता’ ॥

इति ॥ ७५ ॥

मद्यपानस्य प्रायश्चित्तमुक्त्वा सुरापानस्य प्रायश्चित्तमाह—
सुरापानं सकृत् कृत्वा अभिवर्णां सुरां पिबेत् ॥ ७६ ॥
स पावयेदथात्मानमिहलोके परत्र च ।

इति । पिष्टादिजन्यो द्रवद्रव्यविशेषः सुरा । तथा च
मनुः—

‘गौडी पैष्टी च माध्वी च विज्ञेया त्रिविधा सुरा ।

यथैवैका तथा सर्वा न पातव्या द्विजोत्तमैः’ ॥

(म. स्मृ. ११. ९४)

इति । तत्र पैष्ट्यां सुराशब्दो मुख्यः । गौडी-माध्वयोर्गौणः
पुलस्त्येनैकादशसु मद्येषु गौडी-माध्व्यावनुक्रम्य—

* ब्राह्मणस्यैवेदम् । नान्येषां वर्णानाम् ।

१. C, F, E, H. and I. do not insert तत्र. २. These two lines are
omitted by M. ३. I. reads पातयेत् for पावयेत् ; while K. and L. read
तत्र- for अथा-. ४. B. and D. read this line as follows :—

‘तथैवैका न पातव्या सुरा सर्वा द्विजोत्तमैः’ ॥

and I. reads :—

‘यथैवैका न पातव्या तथा सर्वा द्विजोत्तमैः’ ॥

and except A. and the text all others read—

यथैवैका तथैवान्य for यथैवैका तथा सर्वा.

५. I. reads एकादशमद्येषु for एकादशसु मद्येषु.

‘सुरायाः सकृत्पाने गौडी-माध्योरमुख्यसुरयोरस-
कृत्पाने चाग्निसमानवर्णोत्पत्तिपर्यन्तं सन्तप्राम-
त्युत्पां सुरां पीत्वा ब्राह्मणो म्रियेत’ ।

(पु. स्मृ. १. १४)

इत्यभिधानात् । तथा च बृहस्पतिः—

‘सुरापाने कामकृते ज्वलन्तीं चैव तां मुखे ।
क्षिपेत्तया त्रिनिर्दग्धो मृतः शुद्धिमवाप्नुवात्’ ॥

(बृ. स्मृ. ४. २९)

इति । गौडी-माध्योरभ्यासेन मृत्या अभेत्या वा पाने तथा
णं व्याघ्र आह—

‘मृत्या मद्यपमाया वा पुनः पीत्वा^१ द्विजोत्तमः ।

ततोऽग्निवर्णां तां पीत्वा मृतः शुद्धयेत् स किल्बिषात्’ ॥

इति । कामकृते सकृत् पीष्टपाने मूलवचनोक्तं मरणं द्र-
वम् । अकामकृते तु याज्ञवल्क्य आह—

‘बालवासा जटी वार्ष्णि ब्रह्महत्याव्रतं चरेत् ।

पिण्याकं वा कणान् वार्ष्णि भक्षयेद्विसमा निशि’ ॥

(या. स्मृ. ३. २९४.)

इति । एतच्च वर्षत्रयपिण्याकादिभक्षणं तृदेनविषयम् ।

^१ पुनः पीत्वा अभ्यासेन प्राशनं कृत्वेत्यर्थः । द्विजेषु ब्राह्मण-क्षत्रिय-
षु उत्तमः श्रेष्ठः ब्राह्मण इत्यर्थः ।

1. and J. omit सुरयोः. २. Except A. and I. all do not insert
पानात्. ३. B. D. E. and I. read अभ्यासे तस्या मरणं and C.
and J. अभ्यासेन तया मरणं both for अभ्यासेन मृत्या अमृत्या वा पाने
मरणं. ४. B. and D. read भक्षयेद्वन्वहं निशि, C. and F. भक्षयेत्तु
निशि and E. G. H. J. भक्षयेत्तु सकृन्नशि all for भक्षयेद्विसमा निशि.

इति । तथा च वर्षत्रयव्रतं प्रकृत्य व्यास आह—

‘एतदेव व्रतं कुर्यात् मद्यपः छेदने कृते ।

पञ्चगव्यं च तस्योक्तं प्रत्यहं कायशोधनम्’ ॥

(व्या. स्मृ. २. ५१)

इति । यत्तु मनुनोक्तम्—

‘ कणान् वा भक्षयेदब्दं पिण्याकं वा सकृन्निशि ।

सुरापानापनुत्त्यर्थं वालवासा जटी ध्वजी* ’ ॥

(म. स्मृ. ११. ९२)

इति तत्तालुमात्रसंयोगे द्रष्टव्यम् । यदपि देवैर्लनोक्तम्—

‘ सुरापाने ब्राह्मणो रूप्य-ताम्र-सीसानामन्यतम-

मग्निकल्पं पीत्वा शरीरपरित्यागान् पूतो भवति’ ।

इति यदपि मनुनोक्तम्—

* कणान् तण्डुलकणान् । पिण्याकं तिलकल्कम् । वालवासा गोलो-
माजालोमादिकृतं वासः । केचित् ‘चीरवासा’ इत्यपि पठन्ति । तत्र चीरं
बल्लखण्डम् । ध्वजी सुराभाण्डध्वजं पुरस्कृत्य गच्छेत् तिष्ठेत् वा इत्यर्थः ।
मेधातिथिस्त्विदं वचनं—‘प्राणात्यये औषधार्थं’ सेवने शुद्धिकथनार्थमि-
त्याह । सर्वज्ञनारायणः—‘एतच्च कामत उपलभ्यमानमधु-सुरासंसृष्ट-
जलपाने’ इत्याह । कुल्लूकभट्टः—‘इदमबुद्धिपूर्वकममुख्यसुरापाने’—इति ।
राघवानन्दः—‘अकामतः पैठोपाने कामतश्च गौडी-माध्योः पाने’—इति ।
नन्दनस्तु—‘अकामतः पाने’ इदं प्रायश्चित्तमित्याह ।

१. G. reads मद्यपस्य छेदने for मद्यपः छेदने. २. We follow here A
and L; while all others and the text read सुरापानापनुत्त्यर्थं for सुरापान-
पनुत्त्यर्थं. ३. B. and D. omit the following:—

‘सुरापाने ब्राह्मणो रूप्य-ताम्र-सीसानामन्यतम-

मग्निकल्पं पीत्वा शरीरपरित्यागान् पूतो भवति’ ।

इति । यदपि मनुनोक्तम्—

४. G. reads यद्यपि for यदपि.

‘गोमूत्रमग्निवर्णं वा पिवेदुदकमेव वा ।

पयो* घृतं वाऽऽमरणात् गोशकृद्रसमेव च’* ॥

(म. स्मृ. ११.११)

इति तदुभयं मूलवचनेन समानविषयम् । वेदविदम्प्रत्य-
ङ्गरा आह—

‘बृहस्पतिसवेनेष्ट्वा सुरापो ब्राह्मणः पुनः ।

समत्वं† ब्राह्मणैर्गच्छेदित्येषा वैदिकी श्रुतिः’ ॥

इति । सकृद्रौणेसुरापाने अङ्गिरा आह—

‘भूमिप्रदानं यः कुर्यात् सुरां पीत्वा द्विजोत्तमः ।

पुनर्न च पिबेज्जातु संस्कृतः स विशुद्धयति’ ॥

इति । यत्तु सुमन्तुनोक्तम्—

‘ब्राह्मणस्य सुरापस्य पण्मासाननुद्धृतसमुद्रोदक-

स्नानम् । साविच्यष्टहस्त्रं जुहुयात् प्रत्यहम्‡ ।

त्रिरात्रमुपवासः । तप्तकृच्छ्रेण पूतो भवति ।

अश्वमेधावभृथस्नानेन च’ ।

* अत्र आमरणात् इत्युक्तेः अग्निवर्णमिति विशेषणं गोमूत्र-उदक-
पि-घृत-गोशकृद्रसानां पञ्चानां प्रत्येकं सम्बध्यते ।

† बृहस्पतिसवो नाम यज्ञः । स च ब्राह्मणैरेव कर्तृत्वेन विहितः । ‘ब्रा-
ह्मणैस्समत्वं गच्छेत्’—इत्यनेन जातिमात्रब्राह्मणो भवेदित्युक्तम् । न
त्रियाद्युत्तमत्वं उपलभेदीत्यर्थः ।

‡ नात्र हवनीयद्रव्यमुक्तं तथापि—‘द्रव्यानुकौ घृतम्’—इति नियमात्
नाष्टहस्त्रं जुहुयादित्यर्थः । तप्तकृच्छ्रः पूर्वमुक्तः ।

1. G. and the text read वा for च. २. C. F. E. H. and I. read स्मृतिः
श्रुतिः. ३. B. and D. read गोडसुरापाने for गौणसुरापाने. ४. I.
substitutes वा for यः. ५. B. D. and H. substitute वा for च, but G.
1 J. insert neither च nor वा.

इति तत् पूर्वोक्तवृहस्पतिसवविषय एव द्रष्टव्यम् । सप्त
त्यभावे वा द्रष्टव्यम् । यत् पुनर्वृहस्पतिनोक्तम्—

‘गौडीं माध्वीं सुरां पैष्टीं पीत्वा विप्रः समाचरेत् ।

तप्तकृच्छ्रं पराक्तं च चान्द्रायणमनुकृमात्’* ॥

(वृ. स्मृ. ४. ६१)

इति तद्वन्यौषधमाध्यव्याभ्युदयार्थपाने वैदितव्यम्
प्रायश्चित्तस्यालम्बत्वात् । अत एव हेतोः सङ्कल्पमात्रविषयत्वं
वा योजनीयम् ॥ ७६ ॥

अथ सुवर्णस्नेयप्रायश्चित्तमाह—

अपहृत्य सुवर्णं तु ब्राह्मणस्य ततः स्वयम् ॥ ७७ ॥

गच्छेन्मुसलमादाय राजाभ्याशं वधाय तु ।

हन्तः शुद्धिमवाप्नोति राजाऽसौ मुक्त एव च ॥ ७८ ॥

कौमतस्तु कृतं यत् स्यान्नान्यथा वधमर्हति ।

इति । अत्र सुवर्णशब्दः परिमाणविशेषोपेतहेतव्यवचनः
स च परिमाणविशेषो याजवल्क्येन दर्शितः—

* गौडीपाने तप्तकृच्छ्रं माध्वीपाने पराक्तं पैष्टीपाने चान्द्रायणमिति
क्रमः ।

१. G. omits ततः while B. and D. तदुक्तं वृहस्पतिसवनेन द्रष्टव्यसंपत्त्यर्थं
for तत्पूर्वोक्तवृहस्पतिसवविषय एव द्रष्टव्यम् । सप्तत्यभावे वा. २. G. and J
omit द्रष्टव्यं and read द्रष्टव्यसंपत्त्यभावे द्रष्टव्यम्. ३. Except A. H. and I
all others omit वा. ४. B. C. D. E. F. G. J. K. and L. read राजा
स्ववधाय, H. and I. राजानं स वधाय for राजाभ्याशं वधाय. ५. Except A
K. and L. all others read ततः for हन्तः. ६. M. reads कामकारकृतं for
कौमतस्त्वं कृतं.

‘जालसूर्यमरीचिस्थं वसरेणुरेजः स्मृतम् ।

तेऽष्टौ लिक्षा तु, तौस्तिस्त्रौ राजमर्षप उच्यते ॥

शौरस्तु ते त्रयः, षट् ते यवो मध्यस्तु, ते त्रयः ।

कृष्णलः, पञ्च ते मापः, ते सुवर्णस्तु षोडश’ ॥

(या. स्मृ. १. ३६२-३६३)

इति । उक्तपरिमाणविशिष्टं ब्राह्मणसुवर्णं योऽपहरति स स्वविशुद्धये स्वयमेव राजकर्तृकं मरणं सम्पादयितुं प्रहार-
साधनं मुसलमादाय राजसमीपं गच्छेत् । गत्वा चेद्दृशं मां
अहरति निवेदयेत् । ततो राजकर्तृकात् मुसलसाधनाद्वधादयं
विशुद्ध्यतीति । अथ मुसलप्रहारेण न मृतस्तदा राज्ञा मुक्तः
पुद्गि प्रायेत्येव । तथा च संवर्तः—

‘ततो मुसलमादाय सकृद्हन्यात्तु तं स्वयम् ॥

यदि जीवति स स्तेनस्तनस्तेयाद्विमुच्यते’ ।

(सं. स्मृ. १२०-१२१)

इति । अथवा ‘मुक्त एव च’—इति पक्षान्तरमेव व्याख्येयम् ।
त्रि स्तेनेन ये पोष्यास्नदीयपुत्र-भित्र-कलत्रादयो बहवः सन्ति
त्रि स्तेने मृते बहवो^{१०} विनश्यन्तीति मत्वा कृपालुना राज्ञा

१. E. I. and the text read वसरेणुरेजः for वसरेणुरजः. २. C. and F. read लिख्या for लिक्षा and J. तुलास्तिस्त्रौ for तु तौस्तिस्त्रौ; while H. substitutes लिक्षा for लिक्षा. ३. B. and D. read सुवर्ण, and G. H. सुवर्णा; ४. Except A and I. all others read अहरति for अपहरति; while J. reads स्वविशुद्धि स्वयमेव राजकर्तृकं प्रहारेण सम्पादयितुं, G. reads the same, but differs in विशुद्धि for विशुद्धि; while I. omits विशुद्धिम्. G. omits न; while J. substitutes मुक्तः for मृतः. ६. G. substitutes अथ for तथा. ७. The text substitutes स्तेनं for सकृत्. ८. G. and I. read एवं for एव. ९. B. D. G. and J. substitute अत्र for यत्र; while B. and D. substitute स्तेनेन for स्तेनेन. १०. G. adds अपि after बहवः and except. G. and I. others read विनश्यन्ति; while G. नश्यन्ति for विनश्यन्ति.

धनदण्डादिपुरुःसरं स्तेनोऽप्रहतो मुच्येत तदापि विशुद्ध्यत्ये
वेति । ननु—एवं सति—

‘अग्नन्नेनस्वी राजा’

(गौ. स्मृ. १२. ४५)

इति गौतमवचनात् राजा प्रत्यवायी स्यात् । न । तस्मै
पोष्यवर्गादिकृपानिभिर्नस्त्वेन स्तेनव्यतिरिक्तविषयेऽप्युपपत्तेः
ननु—ब्राह्मणवधस्यातिगर्हितत्वात् ‘मुक्त एव’—इत्ययं पक्षस्त
द्विषयत्वेन कुतो न व्याख्यायते ? मनुवचनविरोधादिति ब्रूमः
तथा च ननु—

‘मुवर्णस्तेयकृद्विप्रो राजानमभिगम्य तु ।

स्वकर्म ख्यापयन् ब्रूयान्मां भवाननुशास्त्विति ॥

गृहीत्वा मुसलं राजा सकृद्बध्नात्तु तं स्वयम् ।

वधेन शुद्ध्यति स्तेनो ब्राह्मणस्तपसैव वा’ ॥

(म. स्मृ. ११. ९९-१००)

इति । अत्र वधपक्षो नामधारकमार्गविप्रविषयः । तपःप
क्षस्तु सवनस्थत्वादिगुणेपेतब्राह्मणविषयः । न च—तादृशस्
स्तेयमसम्भावितं—इति शङ्कनीयम् । कदाचित् क्वचिच्चिगत
तामसवृत्त्या लोभातिशयोदये सति तत्सम्भवात् । एवं च सा
‘मुक्त एव’—इति पक्ष एतद्विषयत्वेनापि योजयितुं शक्यते
यच्चैर्यं कामकृतं स्यात्तत्रायमुक्तो वधो द्रष्टव्यः । अन्यथ

१. B. and D. read धनदण्डाप्रहतो for धनदण्डादिपुरुःसरं स्तेनोऽप्रहतो. २. W follow here only A.; while all others read कृपानिभिर्नस्त्वेन स्तेनव्यतिरिक्त-
कृपानिभिर्नस्त्वेन स्तेनव्यतिरिक्त-. ३. I. substitutes कुर्यात् हतं for सकृद्बध्नात्
तं. ४. B. D. E. G. H. and J. substitute च and the text तु for वा
५. G. omits -मात्र- and B. C. D. and F. -विप्र-.

गामादादिकचौर्ये वधं नार्हति । न च-लोभैकमूलस्य चौर्यस्य
ग्रामादिकत्वमसम्भावितं-इति शङ्कनीयम् । यदा वस्त्रप्रान्त-
प्रयितं सुवर्णं सुवर्णत्वेनाज्ञात्वा अहरति अपहृत्य चान्यस्मै
ददाति नाशयति वा न पुनः स्वामिने प्रत्यर्पयति तदा सम्भ-
वत्येवाकामतोऽप्यपहारः । तादृशे अहारे सवनस्थब्राह्मणवत्त-
पसा शुद्धिर्द्रष्टव्या । तपसो विशेषस्तु मनुना दर्शितः—

‘तपसाऽपनुनुत्सुस्तु सुवर्णस्तेयजं मलम् ।

बालेवासा द्विजो अण्ये चरेद्ब्रह्महणो व्रतम्* ॥

(म. स्मृ. ११. १०१)

इति । सुवर्णात् न्यूनपरिमाणेषु हेमसु व्रतभेदाः षट्त्रिं-
शन्मते दर्शिताः—

‘बालाग्रमात्रेऽपहृते प्राणायामं समाचरेत् ।

लिक्षामात्रेऽपि च तथा प्राणायामत्रयं बुधः ॥

राजसर्षपमात्रे च प्राणायामचतुष्टयम् ।

गायत्र्यष्टसहस्रं च जपेत् पापत्रिशुद्धये ॥

गौरसर्षपमात्रे तु सावित्रीं वै दिनं जपेत् ।

यवमात्रसुवर्णस्य प्रायश्चित्तं दिनद्वयम् ॥

सुवर्णकृष्णलं होकमपहृत्य द्विजोत्तमः ।

कुर्यात् सान्तपनं कृच्छ्रं तत्पापस्यापनुत्तये ॥

* ब्रह्महणः यद्विहितं द्वादशवार्षिकं प्रायश्चित्तं तदित्यर्थः ।

१. B. and D. read लोभकवचनस्य for लोभैकमूलस्य. २. B. and D. read विशेषः for तपसो विशेषः. ३. The text reads चौरवासा for बालवासा; while L. reads ब्रह्मवधव्रतम् for ब्रह्महणो व्रतम्. ४. G. and H. read द्रष्टव्या for दर्शिता. ५. G. reads दिनत्रयम् for दिनद्वयम्.

अपहृत्य सुवर्णस्य मापमात्रं द्विजाधमः ।
 गोमूत्रयावकाहारस्त्रिभिर्मसैर्विशुद्ध्यति ॥
 सुवर्णस्यापहरणे वत्सरं यावकं पिबेत् ।
 ऊर्ध्वं प्राणान्तिकं ज्ञेयमथ वा ब्रह्महव्रतम् ॥

इति । वत्सरं यावकाशनं किञ्चिन्न्यूनसुवर्णापहारविषयम् ।
 सुवर्णापहारे द्वादशवार्षिकविधानात् । यत्तु चतुर्विंशतिमते
 अभिहितम् —

‘आत्मतुल्यं सुवर्णं वा दद्यादिष्टाय वा क्रतुम् ।
 षड्वदं वा चरेत् कृच्छ्रं जपयज्ञपरायणः ॥
 तीर्थानि भ्रमते विद्वान् ततस्तेयान्प्रमुच्यते’ ।

इति तत्रात्मतुल्यसुवर्णदानमप्यन्तर्धनिकविषयम् । क्र-
 धनिकश्रोत्रियविषयः । षड्वार्षिकं तु तीर्थयात्रासङ्गिनं निर्ध-
 नश्रोत्रियविषयम् । स्तेयप्रायश्चित्तं सर्वत्र अपहृतं धनं स्वामिने
 दत्तैव कार्यम् ।

‘स्तेये ब्रह्मस्वभुतस्य सुवर्णादिः कृते पुनः ।
 स्वामिनेऽपहृतं देयं हर्ता त्वेकादशाधिकम् ॥

इति स्मरणात् । यदा त्वशक्त्या राजा हन्तुमप्रवृत्तः तदा
 वसिष्ठोक्तं द्रष्टव्यम्—

१. I. reads द्विजोत्तमः for द्विजाधमः. २. C. F. E. G. I. and J. read यावका भवेत्; while H. यावका भवेत् for यावकं पिबेत्. ३. H. does not insert तु. ४. E. H. and I. read तीर्थान्भ्रमते for तीर्थानि भ्रमते. ५. I. reads तस्मात् for ततः. ६. G. adds तत्सुवर्ण- before स्तेय- and तु after प्रा- यश्चित्ते. ७. E. and H. read स्तेयब्रह्मस्व- for स्तेय ब्रह्मस्व-. ८. Except A. B. D. and G. all others read हर्ता for हर्ता; while G. reads हत्वा B. and D. हत्वा for the same.

‘स्तेनः प्रकीर्णकेशो राजानमभियाचत ।

ततस्तस्मै राजा औदुम्बरं शस्त्रं दद्यात् ।

तेनात्मानं प्रमापयेत् । मरणात्पूतो भवति’ ।

(व. स्मृ. २०. ३१)

इति । औदुम्बरं ताग्रमयम् । यदा सुवर्णमपहृत्य तद् भुक्त्वा
तदानीमेवानुतापेन प्रत्यर्पयेत् तदाऽऽपस्तम्बोक्तं द्रष्टव्यम्—

‘चतुर्थकालमिताशनेन त्रिवर्षमवस्थानम्’ ।

(आ. ध. सू. १. ९. २५. १३. आं. पु.)

इति । मानसापहारे तु सुमन्तुराह—

‘सुवर्णस्तेयी द्वादशरात्रं वायुभक्षः पूतो भवति’ ।

(व. स्मृ. २०. ४१)

इति । गुरु-श्रोत्रिय-यागस्थत्वादिवहुगुणोपेतब्राह्मणद्रव्यस्य
‘सोऽपि कृदपहारे वसिष्ठोक्तं द्रष्टव्यम्—

‘निष्कालको घृताभ्यक्तो गोमयाग्निना पादप्रभृति

आत्मानं प्रमापयेत् । मरणात् पूतो भवतीति विज्ञायते’ ।

(व. स्मृ. २०. ४२)

१. The text reads ब्राह्मणसुवर्णहरणे प्रकीर्य केशान् राजानमभिधावेत्
नोऽस्मि नो शास्त्रं मां भवानिति । तस्मै राजाइति विज्ञायते । २. B.
d D. do not insert गुरु-श्रोत्रिय-. ३. I. reads भूयसो for भूयसो ; while
and D. read सकृत् for ऽसकृत्. ४. The text adds वा after
कालको and reads घृताक्तो गोमयाग्निना पादप्रभृति आत्मानमभिसहयेत् for
‘भ्यक्तो गोमयाग्निना पादप्रभृति आत्मानं प्रमापयेत्’, while I. does not insert
न.

इति । इत्थं सुवर्णस्तेयप्रायश्चित्तमभिहितम् । गुरुतल्पग-
प्रायश्चित्तं दशमाध्याये—

‘मातरं यदि गच्छेत्तु भगिनी’

(प. स्मृ. १०. ८)

इत्थं प्रपञ्चितम् ॥

अथ पतितसंसर्गप्रायश्चित्तम् ।

यस्तु पतितैर्ब्रह्मादिभिः सह संवत्सरं संसर्गं कृत्वा स्वय-
मपि पतितस्तस्य प्रायश्चित्तं मनुराह—

‘यो येन पतितेनैषां संसर्गं याति मानवः ।

स तस्यैव व्रतं कुर्यात् संसर्गस्य विशुद्धये’ ॥

(म. स्मृ. ११. १८१)

इति । आचार्यस्तु कलियुगे संसर्गदोषाभावमभिप्रेत्य सं-
सर्गप्रायश्चित्तं नाभ्यधात् । अत एव स्मृत्यन्तरे कलौ
वर्ज्यानामनुक्रमणे—

संसर्गदोषः पापेषु ।

(स. स्मृ. १. ५३)

इत्युक्तम् ॥ ७७ ॥ ७८ ॥

संसर्गदोषस्य पातित्यापादकत्वाभावेऽपि पापमात्रापादक-
त्वमस्तीत्याह—

आसनात् शयनाद्यानात् सम्भाषात् सहभोजनात् ॥ ७९ ॥

सङ्क्रामन्ति हि पापानि तैलविन्दुरिवाम्भसि ।

१. The text reads तत्संसर्गविशुद्धये for संसर्गस्य विशुद्धये. २. We are unable to find out the proper name. C. E. F. II. and I. read स्मृत्यन्तरे. सारे. G. स्मृतिसागरे, both for स्मृत्यन्तरे.

इति । *यथा तैलविन्दुरम्भसि प्रक्षिप्तः सर्वत्र व्याप्नोति
था पतितसंसर्गकृतं पापं संसर्गिणं पुरुषं व्याप्नोति ॥७९॥

संसर्गदोषव्याजेन पूर्वमनुक्तप्रायश्चित्तानां सर्वेषां साधा-
नानि प्रायश्चित्तान्याह—

चान्द्रायणं यावकं च तुलापुरुष एव च ॥ ८० ॥

गवां चैवानुगमनं सर्वपापप्रणाशनम् ।

इति । तुलापुरुषः कृच्छ्रविशेषः । तत्स्वरूपमुपरिष्ठा-
यामः । यत्र यत्र च प्रतिपदोक्तं प्रायश्चित्तं नोपलभ्यते तत्र
तत्र पापगौरव-लाघवानुसारेण चान्द्रायणादीन्यावृत्तान्येना-
त्तानि वा अनुष्ठेयानि । ततः सर्वाणि पापानि नश्यन्तीति
सिद्धम् ॥ ८० ॥

इत्थं प्रायश्चित्तकाण्डे नवभिस्त्रयायैः प्रकीर्णकादीनां महा-
तकान्तानां पापानां यानि प्रायश्चित्तान्याचार्येणाभिहितानि
नि व्याचक्षाणैरस्माभिस्तत्प्रसङ्गापतितानि स्मृत्यन्तराण्यु-
हृत्य व्यवस्थापितानि ।

अनुदाहृतस्मृतिवचनव्यवस्था ।

*सहशब्दः प्रत्येकमभिसम्बद्धयते । उम्भापशब्दस्त्वत्राजन्तः ।

१. K. and L. read यावकश्च for यावकं च. २. G. and I. omit च;
while C. and F. do not repeat यत्र. ३. I. does not insert अनावृत्तानि
and G. and I. substitute च for वा; while B. and D. omit आवृत्तानि.
J. substitutes अनुयोज्यानि for अनुष्ठेयानि. ५. G. and J. substitute
णि for सर्वाणि; while B. and D. न सन्ति for नश्यन्ति. ६. G. reads
प्रसंगात्पतितानि, I. तत्प्रसंगात्पतितानि for तत्प्रसङ्गापतितानि; while I.
adds अपि after स्मृत्यन्तराणि.

अथ यानि पूर्वमनुदाहृतानि तान्युदाहृत्य व्यवस्थापयामः ।

तत्रातिपातकस्वरूपम् ।

तत्र विष्णुप्रोक्तां पापानुक्रमणिकामाश्रित्य तदानुपूर्व्यात् प्रायश्चित्तवचनान्युदाह्रियन्ते । तत्र विष्णुरादावतिपातकमनुक्रम्य तत्स्वरूपमेवं निर्दिदेश—

‘मातृगमनं दुहितृगमनं स्नुषागमनमित्यतिपातकानि’ ।
(वि. स्मृ. ३४. १)

इति । तेषां त्रयाणां दशमाध्याये’ —

‘मातरं यदि गच्छेत्तु’

(प. स्मृ. १०. ८)

इत्यस्मिन् प्रकरणे प्रायश्चित्तानि निर्णीतानि ।

महापातकस्वरूपम् ।

अतिपातकानन्तरं महापातकमनुक्रम्य तत्स्वरूपनिर्देशं
एवं कृतः—

‘ब्रह्महत्या सुरापानं ब्राह्मणसुवर्णहरणं गुरुदार-
गमनमिति महापातकानि । (१) तत्संयोगश्च’ ।

(वि. स्मृ. ३५. १-२)

इति । तत्र गुरुदारगमनव्यतिरिक्तानां चतुर्णां द्वादशाध्याये
‘चतुर्विधे’

(प. स्मृ. १२. ६४)

१. C. and F. omit the following :—

उदाहृत्य व्यवस्थापयामः । तत्र विष्णुप्रोक्तां पापानुक्रम-
णिकामाश्रित्य तदानुपूर्व्यात् प्रायश्चित्तवचनान्युदाह्रियन्ते ।

तत्र विष्णुरादावतिपातकमनुक्रम्य तत्स्वरूपमेवं निर्दिदेश ।

२. G. reads निर्निर्दिशति and I. विनिर्दिदेश both for निर्दिदेश. ३. J. does not insert दुहितृगमनं. ४. Except A. and I. all others omit गमनं of गुरुदार-.

इत्यादिना—

‘सर्वपापप्रणाशनम्’

(प. स्मृ. १२. ८१)

इत्यन्तेन ग्रन्थेन प्रायश्चित्तान्युक्तानि । गुरुदारगमनस्य
तु दशमाध्याये—

‘पितृदारान् समारुह्य’

(प. स्मृ. १०. ११)

इत्यत्र प्रायश्चित्तमभिहितम् ।

अनुपातकस्वरूपम् ।

महापातकानन्तरमनुपातकमनुक्रम्य तत्स्वरूपमेवं नि-
र्दिष्टम्—

‘यागस्थस्य क्षत्रियस्य वैधः वैश्यस्य रजस्व-
लायाश्चान्तर्वत्न्याश्चात्रिगोत्राया अविज्ञातस्य
गर्भस्य शरणागतस्य च घातनं ब्रह्महत्यासमा-
नीति । (१) कूटसाक्ष्यं सुहृद्वध इत्येतौ सुरापान-
समौ । (२) ब्राह्मणभूम्यपहरणं सुवर्णस्तेयस-
मम् (३) पितृव्य-मातामह-मातुल-श्वशुर-नृप-
पत्न्यभिगमनं गुरुदाराभिगमनसदृशम् । (४)
पितृ-मातृ-स्वसृगमनं च (५) श्रोत्रियत्वि-
गुपाध्याय-मित्रपत्न्यभिगमनं च । (६)

१. The text does not insert वधः. २. J. reads आत्रेयगोत्रायाः for त्रिगोत्रायाः. ३. The text reads कूटसाक्ष्यं for कूटसाक्ष्यं. ४. The text adds निक्षेपापहरणं after भूम्यपहरणं. ५. Except A. H. do not insert च and separate the सूत्र.

स्वसुः सख्याः सगोत्राया उत्तमवर्णायाः
कुमार्या रजस्वलायाः शरणागतायाः
प्रव्रजिताया निक्षिप्तायाश्च' । (७)

(वि. स्मृ. ३६. १-७)

इति ।

अथ अनुपातकप्रायश्चित्तम् ।

तत्र प्रायश्चित्तं विष्णुरेवाह—

‘अनुपातकिनस्त्वेते महापतकिनो यथा ।

अश्वमेधेन शुद्ध्यन्ति तीर्थानुसरणेन वा' ॥

(वि. स्मृ. ३६. ८)

इति । तत्राश्वमेधः सार्वभौमराजविषयः ।

‘राजा सार्वभौमोऽश्वमेधेन यजेत' ।

इति श्रुतेः । तीर्थस्नानमितरविषयम् । तच्च साधारणप्रायश्चित्तम् । यत्र प्रतिपदोक्तं प्रायश्चित्तं नास्ति नोपलक्ष्यते वा तत्रेदं साधारणं द्रष्टव्यम् । यागस्थक्षत्रवधस्य तादृशवैश्यवधस्य च षष्ठाध्याये—

‘वैश्यं वा क्षत्रियं वाऽपि’

(प. स्मृ. ६. १७)

इत्येतस्य व्याख्यानप्रसङ्गे प्रायश्चित्तं दर्शितम् । तथा च

१. Except A. I. and the text all others read सख्युः for सख्याः.
२. The text adds अंत्यजायाः after कुमार्याः. ३. C. and F. are quite mistaken here. They omit from प्रव्रजितायाः to ऋणानप (P. 94, L. 3; to 422 L. 6). ४. Except A. C. F. and I. others substitute च for वा.
५. B. D. G. and J. substitute तत्र for तच्च.

वर्त्त्या अत्रिगोत्रायाश्च वधे तत्रैव प्रायश्चित्तमभिहितम् ।
विज्ञातगर्भवधे प्रायश्चित्तं चतुर्थध्याये—

‘गर्भपातं च या कुर्यात्’

(प. स्मृ. ४. १७)

इत्यस्मिन् प्रसङ्गे वर्णितम् । शरणागतावधः परिशिष्यते ।
नुस्वन्यान्यपि ब्रह्महत्यासमान्याह—

‘अनृतं च समुत्कर्षे* राजगामि च पैशुनम् ।

गुरोश्चालीकैर्निर्वन्धः समानि ब्रह्महत्यया’ ॥

(म. स्मृ. ११. ५५)

इति । याज्ञवल्क्यश्चापरोप्याह—

‘गुरूणामध्यधिक्षेपो वेदनिन्दा सुहृद्वधः ।

ब्रह्मत्यासमं ज्ञेयमधीतस्य च नाशनम्’ ॥

(या. स्मृ. ३. २२८)

* समुत्कर्ष इति निमित्तसप्तमी । सम्यक् ज्ञातिषु समाजेषु राजसभा-
षु वा उत्कर्षं प्राप्स्यामीति हेतुपूर्वकं यदनृतमभिधीयते तद्ब्रह्महत्या-
मिति भावः । ‘राजगामि पैशुनं’ राजकुलात्तेन सह विवादो निर्वन्धो
गृतादिशंसनं वा । यदाह गौतमः—

‘गुरावनृताभिशंसनम्’

इति । यदापि अत्र ‘गुरौ’ इत्युक्तं तथापि अनृताभिशंसनस्य गुरौ
कुले वा तुल्यत्वेनैव ब्रह्महत्यासमत्वमिति सुधीभिरूह्यम् ।

1. Except A. and I. all others read विज्ञात- for अविज्ञात-, but it
ms to be incorrect. २. B. and D. read अधिकनिर्वन्धः समानं for
कैर्निर्वन्धः समानि. ३. I. adds अपि before आह.

इति । अत्र शरणागतवधादिषु पादन्यूनां ब्रह्महत्याव्रतमत्र
गन्तव्यम् । समशब्दस्य—

‘ राजसमो मन्त्री ’

इत्यादावीषन्न्यूने प्रयोगदर्शनात् । मनुस्त्वधीतत्यागादी
नां सुरापानसमत्वमाह—

‘ ब्रह्मोज्झं* वेदनिन्दा च कूटसाक्ष्यं सुहृद्वधः ।

गर्हिता-ऽनाद्ययोर्जग्धिः सुरापानसमानि षट्’ ॥

(म. स्मृ. ११. ५६)

इति । तत्र ब्रह्मोज्झस्य प्रायश्चित्तं वसिष्ठ आह—

‘ ब्रह्मोज्झः कृच्छ्रं द्वादशरात्रं चरित्वा

पुनरुपयुञ्जीत† वेदमाचार्यात्’ ।

(व. स्मृ. २०. १२)

इति । इदं च प्रायश्चित्तं प्रामादिकाध्ययनत्यागविषयम् ।
नास्तिकतया तच्यागे पादन्यूनां सुरापानव्रतमिति मनोर्मतम् ।
यद्यपि वसिष्ठेनोक्तम्—

* ब्रह्मोज्झं अधीतवेदस्यानभ्यासेन विस्मरणमिति मेधातिथि-कुल्लूकौ ।
अधीतस्य वेदस्य असच्छास्त्राश्रयेणोपेक्षणमिति गोविन्दराजः । वेदस्या-
त्यन्तत्यागोऽनध्यनं वेति सर्वज्ञनारायणः । इदमेव युक्तं भाति ।

† द्वादशरात्रकृच्छ्राचरणानन्तरं पुनरप्याचार्यात् वेदमुपयुञ्जीत ‡
धीयातेत्यर्थः ।

१. The text reads this line :—

‘ ब्रह्मोज्झता वेदनिन्दा कूटसाक्ष्यं सुहृद्वधः ।

२. B. D. E. H. and J. read गर्हितान्नाद्ययोः for -ऽगर्हिता -ऽनाद्ययोः ३.
reads पमाद्व्याध्यादिविषयम् for प्रामादिकाध्ययनत्यागविषयम्.

‘गुरोरेलीकनिर्बन्धे कृच्छ्रं द्वादशरात्रं चरित्वा

सचैलं स्नात्वा गुरुमसादात् पूतो भवति’ ।

(व. स्मृ. २१. २८)

इति । तदेतदमतिपूर्वं सकृदनुष्ठाने वेदितव्यम् । विष्णुना
[क्रान्तस्य कौटसाक्ष्यस्य द्वादशवार्धिकं प्रायश्चित्तम् । तथा
तद्वतानुवृत्तौ शङ्ख आह—

‘कौटसाक्ष्यं तथा कृत्वा निक्षेपमपहत्य च ।

एतदेव व्रतं कुर्यात् त्यक्त्वा च शरणागतम्’ ॥

(शं. स्मृ. १७. ५)

इति । यत्र साक्ष्यनृनवदनेन वर्णिनो वधप्राप्तिः तद्विषय-
म् । अपरमपि ब्रह्महत्यासमं विष्णुर्दर्शयति—

‘आकुष्ठस्ताडितो वाऽपि धनैर्वा विप्रयोजितः ।

यमुद्दिश्य त्यजेत् प्राणांस्तमाहुर्ब्रह्मघातकम्’* ॥

(वि. स्मृ. ३. ४६)

* पूर्वं ‘चण्डालादुदकात् सर्पात्’— (माधवाचार्यटीका अ. ११.
१६-१८) इत्यादिनोक्तादात्मघातिनोऽन्योऽयं ब्रह्मघाती । तत्र तु न
आप्युद्देशः । केवलमसह्यदुःखादिना देहत्यागे प्रवृत्तिः । किंच आ-
नादिनिमित्तं विना देहत्यागे स आत्मघाती भवति न तु ब्रह्मघाती ।

The text reads this Sûtra as follows :—

गुरोश्चालीकनिर्बन्धः सचैलं स्नातो गुरुं प्रसाक्ष्येत्
प्रसाशास्पृशो भवतीति विज्ञायते ।

H. and I. read तथा for त्यक्त्वा; while the text reads this verse:—

‘कूटसाक्षं तथैवोक्त्वा निक्षेपं च प्रहत्य च ।

एतदेव व्रतं कुर्याच्छ्रुत्वा च शरणागतम्’ ॥,

it seems to be incorrect. B. and D. read अभ्रमर्णिनो for
r.

इति । आक्रोशनादिनिमित्ताभावे मृतस्यैव हत्यादोषः । न तु हेतुस्य । तथा च स्मृत्यन्तरम्—

‘अकारणं* तु यः कश्चित् द्विजः प्राणान् परित्यजेत् ।

तस्यैव तत्र दोषः स्यान्न तु यं परिकीर्तयेत् ॥’

इति । याज्ञवल्क्योऽपि सुरापानसमान्युदाजहार—

‘निषिद्धभक्षणं जैह्वमुत्कर्षे च वचोऽनृतम् ।

रजस्वलामुखास्वादः सुरापानसमानि तु’ ॥

(या. स्मृ. ३. २२९)

इति । एवमादिषु सर्वत्र येन साम्यमुच्यते तदीयं प्रायश्चित्तं किञ्चिन्न्यूनमनुष्ठेयम् । सा च न्यूनता निमित्तगौरवत्वावसानुसारिणी कल्पनीया । सुवर्णस्तेयसमे तु ब्राह्मणभूम्यर्षहरणे मरणान्तिकप्रायश्चित्तेषु न्यूनत्वकल्पनाऽसम्भवात् द्वाः शवार्पिकादिव्रतानि यथायोगं कल्पनीयानि । याज्ञवल्क्योऽन्यानि सुवर्णस्तेयसमान्याह—

‘अश्व-रत्न-मनुष्य-स्त्री-भू-धेनुहरणं तथा ।

निक्षेपस्य च सर्वं हि सुवर्णस्तेयसम्मितम्’ ॥

(या. स्मृ. ३. २३०)

* अकारणमिति आक्रोशनादावपि देहत्यागस्य न किमपि कारणम् । किन्तु प्रत्याक्रोशनादयोऽन्ये वा उपाया अनुष्ठेयाः । तानकृत्वा यो देहत्यागं करोति स अकारणप्राणत्यागी एव भवतीति तात्पर्यम् ।

१. II. reads उद्देशश्च ; while G. omits the following portion न तु हेतुस्य । तथा च स्मृत्यन्तरम्—

‘अकारणं तु यः कश्चित् द्विजः प्राणान् परित्यजेत् ।

तस्यैव तत्र दोषः ॥’

२. B. and D. read यः for यं. ३. E. reads उत्कर्षेण for उत्कर्षेण

४. Except A. all others read भूमिहरणे. ५. J. reads -मरणं for -हरणं

इति । मनुरपि—

‘निक्षेपस्यापहरणं नरा-ऽश्व-रजतस्य च ।

भूमि-वज्र-मणीनां चै रुक्मस्तेयसमं स्मृतम्’ ॥

(म. स्मृ. ११. ५७)

इति । पितृव्यपत्न्यादिगमनानां गुरुत्वरूपसमानानां दश-
माध्याये—

‘ मातृष्वसृगमे चैवम् ’

(प. स्मृ. १०. ९)

इत्यस्मिन् प्रकरणे प्रपञ्चितम् ।

उपपातकस्वरूपम् ।

अनुपातकानन्तरं विष्णुरुपपातकमनुक्रम्य तत्स्वरूपमेवं
नेर्दिदेश—

‘ अनृतवचनमुत्कर्षे । (१) राजगामि च पैशुन्यम् । (२)

गुरोश्चालीकनिर्वन्धः । (३) वेदनिन्दा । (४) अधी-

तस्य च त्यागः । (५) अग्नि-मातृ-पितृ-सुत-दाराणां च ।

(६) अभोज्यान्नाभक्ष्यभक्षणम् । (७) परस्वहरणम् ।

(८) परदाराभिगमनम् । (९) अयाज्ययाजनम् । (१०)

विकर्मणा जीवनम् । (११) असत्यतिग्रहः । (१२)

क्षत्रिय-विद्-शूद्र-गोविधः । (१३) अविक्रयविक्रयः ।

१. G. I and the text do not insert च. २. B. D. E. and II. read अ-
ज्याभक्ष्यभक्षणम्, I. अभोज्यान्नभक्षणम्, J. अभोज्यभक्षणम्; and G.
मोज्यभक्ष्यभक्षणं all for अभोज्यान्नाभक्ष्यभक्षणम्. ३. We follow here A.
and the text, while all others read गुरुदाराभिगमनम् for परदाराभिगमनम्
as Vijnāneśvara also reads परदारा- (Vide ३.२३४-२४२ Commentary).
G. omits -गो-, but it seems very proper.

(१४) परिवित्तिताऽनुजेने ज्येष्ठस्य । (१५) परिवेदनं च । (१६) तस्य च कन्यादानम् । (१७) याजनं च । (१८) ब्राह्म्यता । (१९) भृतकाध्यापनम् । (२०) भृतकाध्ययनादानम् । (२१) सर्वाकरेष्वधीकारः । (२२) महायन्त्रप्रवर्तनम् । (२३) द्रुम-गुल्म-लतौषधीनां हिंसा । (२४) स्त्रिया जीवनम् । (२५) अभिचारः । (२६) मूलकर्मसु च प्रवृत्तिः । (२७) आत्मार्थं च क्रियारम्भः । (२८) अनाहिताग्निता । (२९) स्तेयम् । (३०) *देवर्षि-पितृणामृणस्योनपक्रिया । (३१) असच्छास्त्राधिगमनम् । (३२) नास्तिकता । (३३) कुशीलता ।

* अत्र विज्ञानेश्वरोऽपीदं सूत्रमेवमेव पपाठ । तथा च सति देवादीनां त्रयाणां ऋणानपक्रियायाः परिगणितत्वात् 'ऋणानपक्रियादीन्युदाजहार' इत्येतन्न सङ्गच्छेत । अतोऽत्र व्यावहारिकस्य ऋणस्य ग्रहणमाधवाचार्यस्य नाभिप्रेतमिति अवगन्तव्यम् ।

१. All, except A. I. and the text read परिवित्तिताऽनुजेने for परिवित्तिताऽनुजेने. २. I. does not insert these two Sūtras, namely :—

तस्य च कन्यादानम् । (१७) याजनं च । (१८)

and also B. D. E. F. G. H. and J. omit याजनं च. ३. B. and D. read भृतकाध्यापयनादानम् and E. G. H. J. भृतकाध्ययनादानम्; while I. omits च. ४. G. and J. read सर्वाकरिषु for सर्वाकरेषु; while B. D. and G. read अधिकारः for अधीकारः. ५. G. reads -वर्तनम् for -प्रवर्तनम्. ६. Except A. I. and the text all others read द्रुम-गुल्म-लतौषधिमहाहिंसा; while the text adds -वद्धि- after -गुल्म- and also the Vijnānesvara follows it. ७. I. and the text do not separate these two Sūtras. I. reads अभिचारमूलकर्मसु and the text अभिचारबलकर्मसु for अभिचारः and मूलकर्मसु. ८. The text reads आत्मार्थं and omits च. ९. All, except A. read स्तेयम्; while the text omits it. १०. B. D. and J. read योषित्पितृणामसत्क्रिया, G. योषित्पितृणां समक्रिया, E. and H. योषित्पितृणामसत्क्रिया, but E. has a marginal reading -पितृ- for -पिया- for देवर्षि-पितृणामृणस्यानपक्रिया. ११. B. D. G. J. and the text read -भिगमनम् for भिगमनम्. १२. B. and D. read कुशलता and the text कुशीलता both for कुशीलता.

(३४) मद्यपस्त्रीनिषेवणम्* । (३५) इत्युपपातकानि ।

(वि. स्मृ. ३७. १-३६)

इति । याज्ञवल्क्यस्तु विष्णुनाऽनुक्तान्यपि कानिचिदुप-
पातकानि ऋणानपक्रियादीन्युदाजहार—

‘ गोवधो ब्राह्म्यता स्तैन्यमृणानां चानपक्रिया† ।

अनाहिताग्निताऽपण्यविक्रयः परिवेदनम् ॥

भृतादध्ययनादानं भृतकाध्यापनं तथा ।

पारदार्यं पारिवित्त्यं वार्धुष्यं लवणक्रिया‡ ॥

§ स्त्री-गूढ-विद्-क्षत्रवधो निन्दितार्थोपजीवनम् ।

* सर्वाणीमानि व्याख्यातानि पूर्वमेव तत्रतत्रेति नात्र पुनर्व्या-
ख्यानम् ।

† अत्र ‘गोवध’शब्देन गोपिण्डव्यापादनं ‘स्तैन्य’ शब्देन ब्राह्मणमुव-
त्तस्तमव्यतिरिक्तपरद्रव्यापहरणं, ‘ऋणानामनपक्रिया’ इत्यनेन उत्तम-
र्गिद् गृहीतस्य ऋणस्याप्रदानं इति यथायथमूहनीयम् । यस्तु—‘गृहीतस्य सु-
र्गादेरप्रदानं ऋणानामनपाकरणम्’—इत्युक्त्वा ‘तथा देवर्षि-पितॄणां स-
न्धर्षणस्यानपाकरणं च’—इति विज्ञानेश्वरेणोक्तं तन्न । माधवाचार्यस्याभि-
मतमिति प्रतिभाति । विष्णुना अनुक्तानां केषांचिदुपपातकानां प्रदर्शनायैव—

‘गोवधो ब्राह्म्यता स्तैन्यमृणानां चानपक्रिया’ ।

यादिगाज्ञवल्कीयवचनानामत्रोदाहृतत्वादिति सुधियो विदां कुर्वन्तु ।

‡ ‘लवणक्रिया’ लवणस्योत्पादनमित्यर्थः ।

§ स्त्रिया वधः अत्रयीव्यतिरेकेण ब्राह्मण्या अपि । अत्रेय्यास्तु—

‘गर्भहा च यथावर्णं तथात्रेयीनिषूदकः’ ।

(या. स्मृ. ३. २५१)

इत्यनेन ब्रह्महत्यादिसमत्वकथनेन ब्रह्महत्यादिव्रतोक्तेः । शूद्रवध-
क्षितक्षत्रिय-वैश्यवधः ।

1. Except A. and the text all others do not insert इति. २. B. and
read गो-ब्राह्मणवधः स्तैन्यम् for गोवधो ब्राह्म्यता स्तैन्यम्; while the text
1 G. substitute स्तैन्यम् for स्तैन्यम्. ३. C. F. read ऽपत्य- for ऽपण्य.
J. reads निन्दितार्थे अपि.

नास्तिक्यं व्रतलोपं* च सुतानां चैव विक्रयः ॥

† धान्य-कुप्य-पशुस्तेयमयाज्यानां च याजनम् ।

पितृ-मातृ-सुतत्यागस्तटाकारामविक्रयः ॥

कन्यासन्दूषणं † चैव परिवेदकयाजनम् ।

कन्याप्रदानं तस्यैव कौटिल्यं § व्रतलोपनम् ॥

* व्रतलोपः ब्रह्मचारिणः स्त्रीप्रसङ्गः ।

† धान्यं व्रीह्यादि, कुप्यमप्सरद्रव्यं वपु-सीसादि, पशवो गवादयः तेषामपहरणम् । 'गोवधो ब्राह्मता स्तेयम्' इत्यनेन स्तेयग्रहणेनैव सिद्धे पुनर्धान्य-कुप्यादिस्तेयग्रहणं नित्यार्थम् । अतो धान्यादिव्यतिरिक्तद्रव्य-स्तेगे नावश्यमेतदेव प्रायश्चित्तम् । अपि तु ततो न्यूनमपि भवत्येव । तथा चैतेन बान्धवत्यागग्रहणेनैव सिद्धे पुनः पित्रादित्यागग्रहणं व्याख्यातम्-इति विज्ञानेश्वरः ।

‡ कन्याया दूषणं भ्रगुल्यादिना योनिविदारणम् । न तु सम्भोगः । तस्य—

‘सखिभार्या-कुमारीषु’

(या. स्मृ. ३. २३१)

इत्यत्र गुरुत्वमसम्बन्धस्योक्तत्वात् ।

§ कौटिल्यं गुरोरन्यत्र । गुरुविषयस्य तु कौटिल्यस्य—

‘निषिद्धभक्षणं जैह्वम्’

(या. स्मृ. ३. २२९)

इत्यत्र सुरापानसमत्वमुक्तम् । तथा च पूर्वं ‘नास्तिक्यं व्रतलोपं च’ ।

१. Except A. C. F. and I. all others read - **कूप्य-** for - **कुप्य-**.
 २. I. reads कन्यासु दूषणं for कन्यासन्दूषणं; while the text परिवेदक- for परिवेदक-. ३. J. reads च तुलायनः for व्रतलोपनम्, but it does not give any good sense.

आत्मनोऽर्थे क्रियारम्भो मद्यपस्त्रीनिषेवणम् ।
 स्वाध्यायाग्नि-सुतत्यागो बान्धवत्याग एव च ॥
 इन्धनार्थं द्रुमच्छेदः स्त्रीहिंसौषधजीवनम् ।
 हिंसयन्त्वविधानं च व्यसनान्यात्मविक्रयः ॥
 गृद्रूपेष्ट्यं हीनसख्यं हीनयोनिनिषेवणम् ।
 तथैवानाश्रमे वासः परान्नपरिपुष्टता ॥
 असच्छास्त्राधिगमनमाकरेण्वधिकारिता ।
 भार्याया विक्रयश्चैषामेकैकमुपपातकम् ' ॥

(या. स्मृ. ३. २३४-२४२)

इति । यद्यपि-

‘अनृतं च समुत्कर्षे’ ।

(म. स्मृ. ११. ५५)

इत्येतन्मनुना ब्रह्महत्यासमेषु पठितं याज्ञवल्क्येन सुरापान-
 मेषु विष्णुना उपपातकेषु तथापि विषयभेदेन त्रैविध्यं वक्तुं
 शक्यत्वात् किञ्चिदपि साङ्कर्यम् । विषयभेदस्तुच्यते । द्वेष्ट्यं
 ५५ राजभृत्यादिभिर्मारयितुं तस्मिन्नविद्यमानमपि महान्त-

युक्त्वा पुनः ‘व्रतलोपनम्’ इत्युक्तेः । अशिष्टाप्रतिषेद्ध्वपि ‘श्रीहरि-
 रणकमलप्रेक्षणात् प्राक् ताम्बूलादिकं न भक्षयामि’ इत्येवंरूपेषु
 यमेषु प्राप्स्यर्थम् । न तु स्नातकव्रतप्राप्स्यर्थम् । तत्र-

‘स्नातकव्रतलोपे च प्रायश्चित्तमभोजनम्’ ।

इति मनुना लघुप्रायश्चित्तस्य प्रतिपादितत्वात् ।

१. J. reads हिंसायन्त्र- for हिंसयन्त्र-. २. I. reads गृद्रूपेष्ट्यं for गृद्रूपेष्ट्यं
 I. reads अन्याश्रमे for अनाश्रमे. ४. I. reads किञ्चिदसांकर्यम् for
 चित्पि सांकर्यम्.

मपराधमरोप्यानृतं चेद्ब्रूयात् तद् ब्रह्महत्यासमम् । वधपर्य-
वसायित्वात् । यस्तु लाभ-भूजा-व्यतिकामो राजसभादौ
स्वस्मिन् अविद्यमानमपि न्तुर्वेदाभिज्ञत्वं प्रकटयितुमनृतं
ब्रूते तत्सुरापानसमम् । अतिगर्हितत्वात् । यस्तु भुखगोष्ठ्यादौ
परोपकारमन्तरेण वृथाऽनृतं ब्रूते तस्यैतदुपपातकम् । तत्रा-
द्ययोः प्रायश्चित्तं पूर्वमेवोक्तम् । तृतीये तु कामकृते याज्ञव-
ल्क्य आह—

‘ मयि तेज इति च्छायां स्वां दृष्ट्वाऽम्बुगतां जपेत् ।

सावित्रीमगुचौ दृष्टे चापल्ये चानृतेऽपि च ’ ॥

(या. स्मृ. ३. २७९)

इति । अकामकृते तु मनुनोक्तं द्रष्टव्यम्—

‘ सुप्त्वा क्षुत्त्वा च भुक्त्वा च निष्ठीव्योक्त्वाऽनृतानि च ।

पीत्वाऽप्येऽध्येऽयमाणश्च आचमेत् प्रयतोऽपि सन् ’ ॥

(म. स्मृ. ५. १४५)

इति । राज्ञोऽप्रे साक्षात् परम्परया वा परदोषकथनं राज-
गामि पैशुन्यम् । गुरावलीकनिर्वन्धो द्विविधः । तत्र राजगृ-
हादौ स्वयं समर्थः सन् असमर्थस्य गुरोर्द्रव्यलाभाद्युपरोधकारणं
निर्वन्धं करोति चेत् सोयमलीकनिर्वन्धो ब्रह्महत्यासमत्वेन
मनुनोक्तः । यत्र वाक्पारुष्यादिमात्रेण गुरोरप्रियमुपजायते

१. I. reads मुख्यगोष्ठ्यादौ for सुखगोष्ठ्यादौ. २. I. reads अपि for मयि.
३. B. and D. read आचरेत् for आचमेत्; while G. आचमेत् for the
same. ४. All others except A. and I. read गुरोरलीक- for गुरावलीक;
while G. omits the following portion:—

निर्वन्धो द्विविधः । तत्र राजगृहादौ स्वयं समर्थः सन्नसमर्थस्य
गुरोर्द्रव्यलाभोपरोधकारणं.

५. H. reads राजगृहाङ्गणे for राजगृहादौ.

तेऽयमलीकनिर्बन्ध उपपातकम् । वेदनिन्दा त्रिविधा । बुद्धा-
तादिशास्त्राण्यभ्यस्य वेदानामप्रामाण्यप्रतिपादने निर्बन्ध एका-
निन्दा । सेयं याज्ञवल्क्येन ब्रह्महत्यासमेषूपवर्णिता । सत्या-
पि वेदप्रामाण्यबुद्धौ जल्प-वितण्डादिहेतुशास्त्रव्यसनितया
ति-स्मृत्युक्तस्यानुष्ठानस्यावज्ञा द्वितीया निन्दा । एतदेवा-
प्रित्य मनुराह—

‘ यो ऽवमन्येत ते तूभे हेतुशास्त्राश्रयात् द्विजः ।

स साधुभिर्बहिष्कार्यो नास्तिको वेदनिन्दकः’ ॥

(म. स्मृ. २. ११)

इति । सेयं निन्दा सुरापानसमेषु मनुनोदाहता । यस्तु-
देकं कर्मानुतिष्ठन्नपि नात्यन्तं तत्कले श्रद्धते ‘किमनेन
विध्यति जनापवादभयादेव केवलमनुतिष्ठामि’— इत्येवं
न्दति सेयं निन्दोपपातकेषु पठ्यते ।

एवमध्ययनत्यागादिरेकैकस्य बहुविधस्यानुक्रान्तस्य गौरव-
धवे पर्यालोच्यावान्तरभेदः कल्पनीयः ।

‘ अग्नि-मानृ-पितृ-सुत-दाराणाम्’

(वि. स्मृ. ३७. ६)

इत्यत्रापि त्याग इति पदमन्वेति । अनुक्रान्तानामुपपात-
ानां पूर्वोक्तेभ्योऽतिपातक-महापातका-ऽनुपातकेभ्योऽल्पत्वा-
पपातकत्वम् । तदुक्तं स्मृत्यन्तरे—

१. B. and D. read ब्रह्महत्यासमेषूपवर्णिता याज्ञवल्क्येन and omit सेयं.
A. and the text read मूले for तूभे. ३. All, except the text and A.
ad -श्रयो for -श्रयात्. ४. I. reads तत्कले. for तत्कले. ५. B. D. and
omit -पितृ-. ६. I. reads प्रोक्तेभ्यो for पूर्वोक्तेभ्यो-; while except A.
d I. all others do not insert -ऽतिपातक-.

‘महापातकतुल्यानि पापान्युक्तानि यानि तु ।
तानि पातकसंज्ञानि तन्न्यूनमुपपातकम्’ ॥
इति ।

अथ उपपातकस्य साधारणं प्रायश्चित्तम् ।

तस्य चोपपातकजातस्य साधारणं प्रायश्चित्तं विष्णुराह-

‘उपपातकिनस्त्वेते कुर्युश्चान्द्रायणं नराः ।

पैराकमथ वा कुर्युर्यजेयुर्गोसधेन च’ ॥

(वि. स्मृ. ३७-३९)

इति । तत्रैतेषामावृत्तानां सङ्ख्याते गोसधो द्रष्टव्यः* । एकै-
कस्य च शक्तम्प्रति पराकः अशक्तम्प्रति चान्द्रायणम् । याज्ञ-
वल्क्योऽपि साधारणं प्रायश्चित्तमाह-

‘उपपातकशुद्धिं स्यादेवं चान्द्रायणेन वा ।

पयसा वाऽपि मासेन पराकेणाऽथ वा पुनः’ ॥

(या. स्मृ. ३. २६९)

इति । एवमिस्थनेन पदेन प्रकृतं गोवधव्रतमतिदिश्यते ।
अतिदेशस्योपदेशान्न्यूनविषयत्वात् । गोव्रताङ्गानि गोचर्मादी-
नि कानिचिद्विषयान्तरेषु निवर्तन्ते । एतच्च व्रतचतुष्टयमका-
मकारे शक्त्यपेक्षया विकल्पितं द्रष्टव्यम् । कामकारे तु-

* नरा इत्युक्तेः सर्वेषामेव वर्णानामिदं प्रायश्चित्तम् । तत्र क्षत्रियादी-
नामनधिकारात् गोसधो ब्राह्मणस्यैव, चान्द्रायण-पराके द्विजातिना-
धारणे, शूद्रस्य दानादिकमिति व्यवस्था द्रष्टव्या ।

१. The text reads पराकं च तथा for पराकमथ वा and substituting
गोमस्त्वेन for गोसधेन. २. I. omits च and reads अशक्तम्प्रति पराकः and
शक्तम्प्रति चान्द्रायणम्. ३. B. D. G. and I. substitute निश्चि for पुनः
४. G. adds पुनः before पदेन.

‘ एतदेव व्रतं कुर्युरुपपातकिनो द्विजाः ।

अवकीर्णिवर्ज्यं शुद्धचर्यं चान्द्रायणमथापि वा’ ॥

(म. स्मृ. ११. ११७)

इति मनुनोक्तं त्रैमासिकं द्रष्टव्यम् । एतच्च साधारणप्राय-
त्तं प्रतिपदोक्तप्रायश्चित्ताभावे तदनुपलम्भे वा द्रष्टव्यम् ।

प्रतिपदोक्तप्रायश्चित्तानि ।

प्रतिपदोक्तानि प्रायश्चित्तानि यथासम्भवमुदाहरामः । तत्र
गौरलीकनिर्वन्धोपपातकस्य प्रायश्चित्तं विष्णुराह—

‘समुत्कर्षेऽनृते गुरोर्गौलीकनिर्वन्धे

तदाक्षेपणे च मासं पयसा वर्तेत’ ।

(वि. स्मृ. ५४. ५४)

इति । अग्नित्यागे स एवाह—

‘वेदाग्न्युत्सादी त्रिषवणस्नाय्यधःशायी

संवत्सरं सकृद्वैक्षेण वर्तेत’ ।

(वि. स्मृ. ५४-१३)

इति । वसिष्ठोऽपि—

‘ योऽग्नीनपविद्धयेत् सं कृच्छ्रं द्वादशरात्रं

चरित्वा पुनराधानं कारयेत् ’ ।

(व. स्मृ. २१. २७)

१. I. reads अवकीर्णी तु शुद्धचर्यं चरेद्याद्रायणं व्रतम्. २. G. substitutes for वा. ३. I. reads समुत्कर्षेऽनृते. ४. The text adds च after गुरोः. We follow here only A, and the text; while all others read तक्षणे for तदाक्षेपणे. ५. J. reads चमासं for च मासं. ६. Except . and I. all others read विष्णुः for स. ७. I. reads वेदाग्न्युत्सादिन र वेदाग्न्युत्सादी. ८. The text omi's स. ९. C. F. E. H. an ad पुनराधेयं for पुनराधानं.

इति । मनुरपि—

‘अग्निहोत्र्यपविध्याग्नीन् ब्राह्मणः कामकारतः ।

चान्द्रायणं चरेन्मारं वीरहत्यासमं हि तत्’ ॥

अग्निहोत्र्यपविध्याग्नीन् मासादूर्ध्वं तु कामतः ।

कृच्छ्रं चान्द्रायणं चैव कुर्यादेवाविचारयन् ॥

(म. स्मृ. ११. १२९-१३० आन्ध्र पुस्तके) ।

इति । हारीतः—

‘संवत्सरोत्सन्नेऽग्निहोत्रे चान्द्रायणं कृत्वा

पुनरादध्यात् । द्विवर्षोत्सन्ने सान्तपनं

चान्द्रायणं च कुर्यात् । त्रिवर्षोत्सन्ने

संवत्सरं कृच्छ्रमभ्यस्य पुनरादध्यात्’ ।

(हा. स्मृ. ३. १९-२१)

इति । शङ्खोष्पि—

‘अभ्युत्सादी सांवत्सरं प्राजापत्यं

चरेत् गां च दद्यात्’ ।

(शं. स्मृ. ११. २३)

इति । भरद्वाजः ।

‘द्वादशाहतिक्रमे व्यहमुपवासः । मासार्तिक्रमे

द्वादशाहमुपवासः । संवत्सरातिक्रमे मासोपवा-

सः । पयोभक्षणं च’ ।

१. I. reads संवत्सरोत्सन्नेऽग्निहोत्रे for संवत्सरोत्सन्नेऽग्निहोत्रे. २. B. and D. read सोमपानं for सान्तपनं and omit चान्द्रायणं च. C. and F. read the same, but do not omit चान्द्रायणं. E G. II. and J. read सोमपानं for सान्तपनं; while J. -स्तर्जने for -स्तन्ने. ३. G. reads आरद्वाहः for भरद्वाजः. ४. B. and D. read द्वादशाहतिक्रमे व्यहमुपवासः संवत्सरातिक्रमे द्वादशाहमुपवासः पयोभक्षणं च ।

इति । एतत्सर्वमालस्यादग्नित्यागविषयतया यथायोगमू-
हनीयम् । यत्तु भरेद्वाजगृह्येऽभिहितम्—

‘प्राणायामशतमा दशरात्रं कुर्यात् । उपवासः स्यादा
विंशतिरात्रम् । अत ऊर्ध्वमा षष्टिरात्रं तिस्रो रात्री-
रुपवसेत् । अत ऊर्ध्वमा संवत्सरात् प्राजापत्यं व्रतं
चरेत् । अत ऊर्ध्वं कालबहुत्वे दोषबहुत्वम्’ ।

इति तत् प्रमादादग्नित्यागविषयम् । नास्तिक्यात् त्यागे
न व्याघ्र आह—

‘योऽग्निं त्यजति नास्तिक्यात् प्राजापत्यं चरेद् द्विजः ।
अन्यत्र पुनराधानं दानमेव तथैव च’ ॥

इति । प्राजापत्यस्योपलक्षणत्वात् त्यागकालस्य गौरव-
लाघवानुसारेण व्रतान्तराप्यूहनीयाभि । व्रतानन्तरभावि
कर्तव्यमाह जातूकर्ण्यः—

‘अतीतकालं जुहुयादग्नौ विप्रो यवानयम् ।

नष्टेऽग्नौ विधिवद्वात् कृत्वाऽऽधानं पुनर्द्विजः’ ॥

इति । एतच्चोपासनाग्निविषयम् । दारत्यागे शातातप
माह—

१ G. reads भारद्वाजगृहे. २. C. E. F. add कुर्यात् after -मा दशरात्रं,
out of no use here. ३. E. reads उपवासः स्याद्विंशतिरात्रं कुर्यात्, I.
उपवासमा विंशतिरात्रं कुर्यात् both for उपवासः स्यादा विंशतिरात्रं. ४. Except
all others do not insert व्रतं. ५. I. omits -भावि-. B. and D. read
तान्तरं कर्तव्यमाह and except E. H. व्रतान्तरभावि कर्तव्यमाह both for
तानन्तरभावि कर्तव्यमाह. ६. We are unable to find out a correct reading.
I. and D. read विप्राय वाच्यम्, C. and F. विप्राय वाच्यम्, G. H.
विप्रोऽथवा स्वयम्, E. and J. विप्राय वाच्यम् all for विप्रो यवानयम्; while
I. अतीते काले for अतीतकालं. ७. G. and H. read नाष्टेऽग्नौ for नष्टे-
ग्नौ and C. and F. गलेऽग्नौ for the same.

‘कौमारदारत्यागी* मासं पयोभक्षः शुद्ध्यति’ ।

(शा. स्मृ. १. २७)

इति । अभोज्याभक्ष्यभक्षणप्रायश्चित्तं त्वेकादशाध्याये
प्रपञ्चितम् ।

अथ परस्वहरणप्रायश्चित्तम् ।

तत्र परस्वहरणे मनुराह—

‘धान्याऽन्न-धन-चौर्याणि कृत्वा कामाद् द्विजोत्तमः ।

स्वजातीयगृहादेव कृच्छ्राब्देन विशुद्ध्यति ॥

मनुष्याणां तु हरणे स्त्रीणां क्षेत्र-गृहस्य च ।

कूप-वापी-जलानां च शुद्धिश्चान्द्रायणं स्मृतम् ॥

द्रव्याणामल्पसाराणां स्तेयं कृत्वाऽन्यवेदमनः ।

चरेत् सान्तपनं कृच्छ्रं तन्निर्यात्यात्मशुद्धये ॥

भक्ष्य-भोज्यापहरणे यान-शय्यासनस्य च ।

पुष्प-मूल-फलानां च पञ्चगव्यं विशोधनम् ॥

तृण-काष्ठ-द्रुमाणां च शुष्कान्नस्य गुडस्य च ।

* ‘कौमारदार’—इत्यनेन ब्राह्मणेन विधिना कौमारवयस्पूजा स्त्री उपल-
क्षिता भवति । तस्या एव त्यागे दोषः । नतु गान्धर्वाव्यूहाया इति तात्पर्यम् ।

१. H. omits following :—

अभोज्याभक्ष्यभक्षणप्रायश्चित्तं तु एकादशाध्याये प्रपञ्चितम् ।

तत्र परस्वहरणे मनुराह—

‘धान्याऽन्न-धन-चौर्याणि कृत्वा कामाद् द्विजोत्तमः ।

सजातीयगृहादेव कृच्छ्राब्देन विशुद्ध्यति ॥

while G. reads अभोज्यभक्षणे for अभोज्याभक्ष्यभक्षणे. २. J. reads पर-
स्वग्रहणे for परस्वहरणे. ३. I. reads सजातीय- for स्वजातीय-. ४. The
text reads -वेदमतः for -वेदमनः. ५. B. and D. read तन्निर्यात्यविशुद्धये for
तन्निर्यास्यात्मशुद्धये. ६. I. reads शुष्कान्नस्य for शुष्कान्नस्य.

चैले-चर्माभिषाणां च त्रिरात्रं स्यादभोजनम् ॥

मणि-मुक्ता-प्रवालानां ताम्रस्य रजतस्य च ।

अयः कांस्योपलानां च द्वादशाहं कणान्नता ॥

कार्पास-कीटजोर्णानां द्विशफैकशफस्य च ।

पक्षि-गन्धौषधीनां च रज्ज्वाश्चैव त्र्यहं पयः' ॥'

(म. स्मृ. ११. १६२-१६८)

इति । एतेषां विषयाणां मध्ये धान्यस्य परिमाणविशेषेण
व्रतविशेषः स्मृत्यन्तरे अभिहितः—

‘ धान्यं दशभ्यः कुम्भेभ्यो हरतोभ्यधिके वेधः' ।

इति । यत्तु जाबालिनोक्तम्—

‘ तिल-धान्या-ऽन्न-वस्त्राणां शय्यानामामिषस्य च ।

संवत्सरार्धं कुर्वति व्रतमेतत्समाहितः' ॥

इति तदेतदकामकृतविषयम् । अल्पत्वात् । भक्ष्यस्य तु
सकृद्धोजनपर्याप्तिकस्यापहारे पैठीनसिराह—

‘ भक्ष्य-भोज्यान्नस्योदरपूरणमात्रहरणे

त्रिरात्रं पञ्चगव्याहारः' ।

इति । यानि तु मनूक्तेषु विषयेषु व्रतान्तराण्यन्यैर्मुनिभि-

J. reads तैलः; while B. D. I. and the text चैल for चैल.
B. C. D. E. G. H. and J. read द्विखुरैकखुरस्य for द्विशफैक-
फस्य. ३. B. and D. read अभ्यधिको and I. अभ्यधिकं for अभ्यधिके;
while H. हते अभ्यधिके वेधः for हरतो अभ्यधिके वेधः. ४. B. and D. read
प्यायाः for शय्यानाम्. ५. H. reads कामकृतविषयम् । अल्पभक्ष्यस्य तु for
कामकृतविषयम् । अल्पत्वात् । भक्ष्यस्य तु । ६. We follow here A. and I.;
while all others read सकृद्धोजनपर्याप्तिकस्यापहारे, but it is quite con-
trary to the quoted Sūtra.

दर्शितानि तेषु व्रतेषु यानि समानि न तत्र विवादः । न्यूना-
नामकामकारविषयत्वं अधिकानां तु कामकृताभ्यासविषय-
त्वमिति विवेकः । तत्र वचनानि—

‘द्रव्याणामल्पसाराणां सान्तपनम् । (७) भक्ष्य-
भोज्य-यान्न-शय्यासन-मूल-पुष्प-फलानां हरणे
पञ्चगव्यपानम् । (८) तृण-काष्ठ-द्रुम-शुष्का-
ज-गुड-वस्त्र-चर्मामिषाणां त्रिरात्रमुपवसेत् ।
(९) मणि-मुक्ता-प्रवालानां ताम्र-रजता-ज्यः-
कांस्यानां द्वादशाहं कणानश्नीयात् । (१०)
कार्पास-कीटजोर्णाद्यपहरणे त्रिरात्रं पयसा
वर्तेत । (११) द्विशकैरुशरुहरणे त्रिरात्रमुपव-
सेत् (१२) पक्षि-गन्धौषधि-रज्जु-वैदलानाम-
पहरणे दिनमुपवसेत् । (१३)

दत्तैवापहतं द्रव्यं धनिकस्याभ्युपायतः ।

प्रायश्चित्तं ततः कुर्यात् कल्मषस्यापनुत्तये ॥ (१४)

(वि. स्मृ. ५२. ७-१४)

इति । जात्रालिः—

‘अश्व-गो-भूमि-कन्याश्च हत्वा चान्द्रायणं चरेत् ।

अपहत्य पशून् क्षुद्रान् प्राजापत्यं समाचरेत् ॥

गुड-कार्पास-धान्यानि सर्पिलवणमेव च ।

पक्वान्नमौषधं तैलं शय्यां वास उपानहौ ॥

१. The text and G. read -पान- for -यान- and the text omits -हरणे.
२. G. reads -ताम्र-रजताद्ययः-. ३. The text reads अपहरणे for -हरणे.
४. G. and H. omit this Sūtra. ५. B. and D. read यत्रैवापहतं for
दत्तैवापहतं. ६. The text reads ऽभ्युपायतः.

कांस्या-ऽयस्ताम्र-सीसं वा कृच्छ्रं कृच्छ्रार्धमेव च ।
 उदके फल-मूलेषु पुष्प-पर्ण-सुगन्धिषु ॥
 मृद्गाण्ड-मधु-मांसेषु कृच्छ्रपादो विधीयते ।
 *व्यापादनापहारेषु सन्तोष्य स्वामिनं ततः ॥
 पापं निवेद्य विप्रेभ्यः प्रायश्चित्तेन युज्यते ।
 अपहृत्य तु वर्णाभां धनं विप्रः प्रमादतः ॥
 प्रायश्चित्तं च यत्प्रोक्तं ब्राह्मणानुमते चरेत् ।
 राजस्वस्यापहरणे रमणीनां† जनस्य च ॥
 धनापहरणे चैव कुर्यात्संवत्सरव्रतम् ।

इति । परदारगमनस्य तु प्रायश्चित्तं दशमाध्याये अभिहितम् ।

अयाज्ययाजनप्रायश्चित्तम् ।

अयाज्ययाजने मनुराह—

* व्यापादनं तत्तद्भव्यनाशः । अपहारो ऽपहरणम् । तत्र प्रथमं त-
 द्भव्यस्वामिनं प्रसाद्य अनन्तरं विप्रेभ्यः पापं निवेद्य प्रायश्चित्तमाचरेत् ।

† अत्र 'रमणी' शब्देन सामान्यवनिता, वेद्योपलक्षितेति प्रतिपातिता ।
 राजद्रव्यवत् वेद्याद्रव्यमपि प्रतिग्रहानर्हमिति मन्वादिभिरुक्तम् । अथवा
 'जनस्य रमणीनां' परस्त्रीणां परकीयधनस्य चापहरणे इत्येव व्याख्या-
 तुमुचितं भवेत् ।

१. B. and D. substitute सकृत् for कृच्छ्रं and वा for च. २. H. omits
 फल-मूलेषु, but it seems a mistake; while E. and I. पुष्पपर्ण- for पुष्प-पर्ण-.
 ३. B and D. read मृद्गाण्डसमस्तेषु for मृद्गाण्ड-मधु-मांसेषु and the next
 line:—

व्यापादनीयहारेषु संतोष्य स्वां तनुं ततः ।
 for

व्यापादनापहारेषु संतोष्य स्वामिनं ततः ।

४. B. D. and G. read ब्राह्मणानुमतं for ब्राह्मणानुमते. ५. C. F. G. and
 H. read राजन्यस्यापहरणे and J. राजसंस्थापहरणे both for राजस्वस्यापह-
 रणे, while A. reads रमणीनां च जनस्य वा for रमणीनां जनस्य च.

‘त्रात्यानां याजनं कृत्वा परेषामन्त्यकर्म च ।
अभिचारमहीनं च त्रिभिः कृच्छ्रैर्व्यपोहति’ ॥
(म. स्मृ. ११. १९७)

इति । यत्तु प्रचेतसा गूढयाजकादीननुक्रम्योक्तम्—
‘एते* पञ्चतपोऽभ्रावकाश-जलशयनाद्यनुष्ठेयः
क्रमेण ग्रीष्म-वर्षा-हेमन्तेषु । मासं गोमूत्र-
यावकमश्नीयुः’ ।

इति तत् कामकृताभ्यासविषयम् । यत्तु यमेनोक्तम्—
‘पुरोधः गूढवर्णस्य ब्रह्मणो यः प्रवर्तते ।
स्नेहादर्थप्रसङ्गाद्वा तस्य कृच्छ्रं विशोधनम्’ ॥
(य. स्मृ. ६. ९)

इति तदशक्तविषयम् । यत्तु गौतमेनोक्तम्—
‘निषिद्धमन्त्रप्रयोगे सहस्रानुवाकं जपेत्’ ।
(गौ. स्मृ. २२. ३३)

१ अत्र मूलपुस्तकौपलब्ध्यभावात्-‘अभ्रावकाश’-इत्यस्य शुद्धः पाठो न
निश्चेतुं शक्यते । सर्वेष्वप्यादर्शपुस्तकेषु न्यूनाधिक्येनाशुद्धा एव पाठा दृ-
श्यन्ते । वाक्यार्थस्तु-ग्रीष्मे पञ्चतपाः वर्षासु वृष्टिसहः हेमन्ते जलशयी
भवेदिति । चतुर्षु दिक्षु चतुरोऽग्नीन् संस्थाप्य तन्मध्ये स्थित्वा पञ्चमं
सूर्यतापं सहेत् इति पञ्चतपाः । जलशयनं च उदके आकण्ठमपस्ति-
ष्ठेत् इति संक्षेपः ।

१. C. F. G. and H. read अन्तकर्म; while J. येषामन्तकस्य च for
परेषामन्त्यकर्म च. २. B. D. and H. read अहीनां for अहीनं. ३. C. and
F. तयोस्तावकीश- and G. तपोऽभ्रावकीश- for तपोऽभ्रावकाश-; while
I. तपोभूमौ जलशयनाद्यनुष्ठेयम् for तपोऽभ्रावकाशजलशयनाद्यनुष्ठेयः. ४. G.
and J. substitute -च for वा. ५. text प्रतिषिद्धमन्त्रयोगे सहस्रानुवाकश्चेत् and.
except A., add सति to प्रयोगे.

इति तत् कामतोऽभ्यासविषयम् । यत्तु पैठीनासिनोक्तम्—
 'शूद्रेयाजकः सर्वद्रव्यपरित्यागात् पूतो भवति ।
 प्राणायामसहस्रेषु दशकृत्वोऽभ्यस्तेषु' ।

इति तदकामतोऽभ्यासविषयम् । असत्प्रतिग्रहे याज्ञव-
 ल्क्य आह—

'गोष्ठे वसन्त्रह्यचारी मासमेकं पयोव्रतम् ।

गायत्रीजाप्यनिरतः शुद्ध्यतेऽसत्प्रतिग्रहात्' ॥

(या. स्मृ. ३. ११०)

इति । अत्र जपसङ्ख्या मनुना दर्शिता—

'जपित्वा त्रीणि सावित्र्याः सहस्राणि समाहितः ।

मासं गोष्ठे पथः पीत्वा मुच्यतेऽसत्प्रतिग्रहात्' ॥

(म. स्मृ. ११. १९४)

इति । एतच्च दातृ-द्रव्ययोरुभयोः सत्त्वे वेदितव्यम् । अ-
 न्यतरस्यासत्त्वे तु पद्त्रिंशन्मते दर्शितम्—

'पवित्रेष्ट्या विशुद्ध्यन्ति सर्वे घोराः प्रतिग्रहाः ।

ऐन्दवेन मृगारेष्ट्या कयाचिन्मित्रविन्दया ॥

देव्या लक्षजपेनैव शुद्ध्यन्तेऽसत्प्रतिग्रहात्' ।

इति । यत्तु वृद्धहारीतवचनम्—

१. C. F. G. and H. read शूद्रस्य याजकः for शूद्रयाजकः. २. I. reads वसेत् for वसत्; while except A. and the text all others पयोव्रतं for पयोव्रतः and except A. H. and the text जप्यनिरतः for जाप्यनिरतः. ३. B. C. D. and F. omit उभयोः. ४. I. reads विन्ध्वेन, but it seems incorrect. ५. I. substitutes शुद्ध्यते, J. शुद्ध्यतो for शुद्ध्यते and B. and D. दुष्परिग्रहात् for ऽसत्प्रतिग्रहात्. ६. G. reads वृद्धहारीत- for शुद्धहारीत-.

‘राशः प्रतिग्रहं कृत्वा मासमप्सु सदा वसेत् ।

षष्ठे काले पयोभक्षः पूर्णे मासे प्रमुच्यते ॥

तर्पयित्वा द्विजान् कामैः सत्ततं नियतव्रतः ।

(वृ. हा. स्मृ. ११.७१-७२)

इति तदापदि कुरुक्षेत्रोपरागादौ कृष्णाजिनादिप्रतिग्रह-
विषयम् । अल्पद्रव्यपरिग्रहे हारीतः—

‘मणि-वासो-गवादीनां प्रतिग्रहे सावित्र्यष्टसहस्रं जपेत्’ ।

(हा. स्मृ. २१. ३)

इति । षट्त्रिंशन्मतेऽपि—

‘भिक्षामात्रे गृहीते तु पुण्यं मन्त्रमुदीरयेत्’ ।

इति । चतुर्विंशतिमतेऽपि—

‘प्रतिषिद्धेषु सर्वेषु षष्ठांशं परिकल्पयेत्’ ।

इति । दोनार्थमिति शेषः । विकर्मणा जीवने तु चान्द्रा-
यणम् । तथा च नटादीन् विकर्मणा जीविनोऽनुक्रम्य यम
आह—

‘एतेषामेव सर्वेषां प्रत्यापत्तिस्तु मृग्यताम् ।

भक्ष्यान्नमुपयुञ्जानो द्विजश्चान्द्रायणं चरेत्’ ॥

(य. स्मृ. ६. १३)

इति । नारदोऽपि—

१. B. C. F. D. G. and H. do not insert अपि. २. G. reads परिवर्ज-
येत् for परिकल्पयेत्. ३. E. adds तत् before दानार्थम्. ४. I. reads जीवि-
तान् for जीविनः. ५. H. reads एतेषां नैव सर्वेषां for एतेषामेव सर्वेषां and
गृह्यतां for मृग्यताम्; while I. reads प्रत्यापत्ति for प्रत्यापत्तिः. ६. C. F.
G. and H. substitute भक्ष्यान्नं for भक्ष्यान्न and I. उपयुञ्जानः for उप-
युञ्जानः.

‘कर्मणा गार्हितेनैव यद्वित्तं समुपार्जितम् ।
 तस्य त्यागेन शुद्ध्यन्ति धर्मस्यान्वेषणेन वा ॥
 अप्सु प्रास्येते तद् ब्रव्यमन्यायेन यदागतम् ।
 उपयुक्तानुशिष्टं चे देयं वा ब्रह्मवादिने’ ॥
 (ना. स्मृ. १४. ७-८)

इति । क्षत्रियादिवधस्य प्रायश्चित्तं षष्ठाध्याये वर्णितम् ।
 गोवधस्य त्वष्टम-नवमाध्याययोस्तत् प्रयञ्चितम् ।

अविक्रयविक्रयप्रायश्चित्तम् ।

अविक्रयविक्रयस्य चतुर्विंशतिमते दर्शितम्—
 सुराया विक्रयं कृत्वा चरेत् सौम्यचतुष्टयम्* ।
 लाक्षा-लवण-मांसानां चरेच्चान्द्रायणत्रयम् ॥
 मध्वाज्य-तैल-सोमानां चरेच्चान्द्रायणद्वयम् ।
 पयः पायसापूपानां चरेच्चान्द्रायणत्रयम् ॥
 दध्वाज्येक्षुरसानां च गुड-खण्डादिविक्रये ।
 सर्वेषां स्नेहपक्वानां पराकं तु समाचरेत् ॥

*सौम्यसम्बन्धित्वादस्य कृच्छ्रस्य सौम्य इत्यभिधानम् । स च चान्द्राय-
 गकृच्छ्रशब्देनान्यत्राभिहितः ।

१. H. substitutes च for वा. २. H. reads प्रास्येच्च for प्रास्येत. ३. G. omits च; while B. and D. read ब्राह्मणाय च for ब्रह्मवादिने. ४. B. and D. omit -वधस्य; while I. reads क्षत्रियावधस्य for क्षत्रियादिवधस्य. ५. All, except A. and I., read अष्टम-नवमाध्याये for अष्टम-नवमाध्याययोः; while G. has mistaken and omits तु. ६. G. reads सौम्य- for सौम्य-. ७. G. substitutes मध्वाज्येक्षुरसं and E. दध्वाज्येक्षुरसं both for मध्वाज्येक्षुरसानां.

सिद्धान्नविक्रये विप्रः प्राजापत्यं समाचरेत् ।
 उपवासं तु तक्रस्य नक्तं काञ्जिकविक्रये ॥
 पूर्णफलानि मञ्जिष्ठा द्राक्षा खजूरमेव च ।
 एतेषां विक्रये कृच्छ्रं पनसस्य दिनत्रयम् ।
 कदली नारिकेलं च नागरं बीजपूरकम् ।
 एतेषां पादकृच्छ्रः स्याज्जम्बीरादेस्तथैव च ॥
 कस्तूरिकादिगन्धानां विक्रये कृच्छ्रमाचरेत् ।
 कर्पूरादेस्तदर्थं स्याद्दिनं हिग्वादिविक्रये ॥
 तिलानां विक्रयं कृत्वा प्राजापत्यं समाचरेत् ।
 यज्ञार्थं कृषिजातांश्च दानलब्धांश्च विक्रयेत् ॥
 रक्त-पीतानि वर्ष्त्राणि कृष्णाजिनमथापि वा ।
 एतेषां विक्रये कृच्छ्रं गर्गस्य वचनं यथा ॥
 गोविक्रयं द्विजः कुर्याद्धाभार्थं धनमोहितः ।
 प्राजापत्यं प्रकुर्वीत गजानामैन्द्रवं स्मृतम् ॥
 खरा-Sश्वा-Sजाविकानां च करभाणां च विक्रये ।

१. B. and D. read सिद्धान्न- for सिद्धान्न- . २. B. and D. read कर्पूरादिः for कर्पूरादेः . ३. H. and I. read विक्रये for विक्रयेत् . ४. II. omits the following lines :—

रक्त-पीतानि वर्ष्त्राणि कृष्णाजिनमथापि वा ।
 एतेषां विक्रये कृच्छ्रं गर्गस्य वचनं यथा ॥
 गोविक्रयं द्विजः कुर्यात् लाभार्थं धनमोहितः ।
 प्राजापत्यं प्रकुर्वीत गजानामैन्द्रवं स्मृतम् ॥
 खरा-Sश्वा-Sजाविकानां च करभाणां च विक्रये ।

५. C. and F. substitute वर्ष्त्राणि for वर्ष्त्राणि, but it does not give any good sense here. ६. Except A. H. and I. all others read -नयैव च for -मथापि वा. ७. I. reads दारभाणां for करभाणां.

पराकं तत्र कुर्वीत नृणां द्विगुणमाचरेत्*॥
 नारीणां विक्रयं† कृत्वा चरेच्चान्द्रायणं व्रतम् ।
 द्विगुणं पुरुषाणां च व्रतमाहुर्मनीषिणः ॥
 चान्द्रायणं प्रकुर्वीत एकाहं वेदविक्रये ।
 अद्भानां तु पराकं स्यात् स्मृतीनां कृच्छ्रमाचरेत् ॥
 इतिहासपुराणानां चरेत् सान्तपनं द्विजः ।
 रहस्य-पञ्चरात्राणां कृच्छ्रं तत्र समाचरेत् ॥
 गाथानां नीतिशास्त्राणां प्राकृतानां तथैव च ।
 सर्वासामेव विद्यानां पादकृच्छ्रं समाचरेत् ‡ ॥

इति । हारीतो ऽपि—

‘गुड-तिल-पुष्प-मूल-फल-पक्वान्नविक्रये सौम्या-
 यनम् । लाक्षा-लवण-मधु-मांस-तैल-क्षीर-
 दधि-तक्र-घृत-गन्ध-चर्म-वाससामन्यतमविक्रये

* नृणां तत्तज्जातीयपुष्पशूनां विक्रये द्विगुणं पराकद्वयम् ।

† मनुष्यजातीयस्त्रीणां विक्रये चान्द्रायणम् । तज्जातीयपुरुषाणां
 विक्रये पूर्ववदेव चान्द्रायणद्वयम् ।

‡ अत्र अङ्गादीनां विक्रयो ऽध्यापनरूपेणैवेति भाति । नतु पुस्तकरूपेण ।
 इया सति सर्वसामान्यमेव प्रायश्चित्तं वदेत् । किञ्च ‘सर्वासामेव विद्या-
 नाम्’ इति उपसंहारात् विद्याविक्रय एवात्र विवक्षितः । न पुस्तकविक्रय
 इति सुधियो विदो कुर्वन्तु ।

१. All, except A. and I. others, read शुनां for नृणां; while G. sub-
 stitutes द्विगुणमेव च for द्विगुणमाचरेत्. २. G. adds, इति after आचरेत्.
 ३. B. D. and G. read सोमयानम्, C. and F. सोमयानम्, E. H. and J.
 सामायनम् all for सौम्यायनम्. ४. I. omits क्षीर-; while B. and D.
 read -क्षीर-घृत-गन्ध- क्षौद्र-दधि-तक्र- for दधि-तक्र- घृत- गन्ध-.

चान्द्रायणम् । तथोर्णा-केश-केशर-भू-धेनु-वे-
 र्देम-शख-विक्रये च । मत्स्य-मांस-ल्लायवस्थि-
 -गृद्ध-नख-शैख-शुक्तिविक्रये तप्तकृच्छ्रम् ।
 हिङ्गु-गुग्गुलु-हरिताल-मनःशिला-ऽञ्जन-गैरिक-
 क्षार-लवण-मणि-मुक्ता-प्रवाल-वैणव-मृन्मयेषु
 च । आराम-तटाकोदपान-पुष्करिणी-सुकृतवि-
 क्रये त्रिषवणल्लायधःशायी चतुर्थकालाहारो
 दशसहस्रं जपेद्वायत्रीं संवत्सरेण पूतो भवति ।
 हीनमानोन्मापनसङ्कीर्णविक्रये च ।

(हा. स्मृ. ४. ४-१०)

इति । ईदृशेष्वेकविषयबहुव्रतेषु असकृत्पूर्वमुक्तया नीत्या
 यथायोगं व्यवस्था कल्पनीया ।

परिविच्यदीनां चतुर्णां प्रायश्चित्तं चतुर्थाध्याये वर्णितम् ।

अथ ब्राह्मप्रायश्चित्तम् ।

ब्राह्मो नाम सावित्रीपतितः । तस्य प्रायश्चित्तं मनुराह-

‘येषां द्विजानां सावित्री नानूच्येत यथाविधि ।

तांश्चारयित्वा त्रीन् कृच्छ्रान् यथाविध्युपनाययेत्’ ॥

(म. स्मृ. ११. १११)

१. Except A. and G. others read तथोर्णकेश-केशरि-; while I. तथो-
 र्ण-केशरि- both for तथोर्णा-केश-केशर- २. B. D. H. and J. add -अश्म
 after -वेदम- ३. C. F. H. G. J. and I. omit -शख-; while B. and D
 substitute -नख- for the same. ४. B. and D. read -हिङ्गुलु- for -हिङ्गु
 गुलु- and G. -हिङ्गुगुलु- for the same B. and D. मनःशैलाञ्जन- for मन
 शिला-ऽञ्जन- and add -क्षण- after -लवण- ५. G. omits च. ६. B. D. and
 G. read हीनमानोन्मानोन्मापनसंस्कारकीर्णविक्रये च I. हीनमानोन्मानसंस्कार-
 हीनमानोन्मापनसंस्कारविक्रये च. ७. I. reads असकृत्पूर्वमुक्तानि यानि तेषु
 असकृत्पूर्वमुक्तया नीत्या; while except A. and I. all others omit यथायोगं
 and substitute कल्पनीया for कल्पनीया.

इति । वसिष्ठोऽपि—

‘पतितसावित्रीक उद्दालकव्रतं चरेत् । (७६) द्वौ
मासौ यावकेन वर्तयेत् मासं पयसार्धमा-
समामिक्षया अष्टरात्रं घृतेन षड्रात्रमयाचितं ह-
विष्यं भुञ्जीत त्रिरात्रमभक्षोऽहोरात्रमुपवसेत् ।
(७७) अश्वमेधावभृतं वा गच्छेत् । (७८)
ब्राह्म्यस्तोमेन वा यजेत’ । (७९)

(व. स्मृ. १.१. ७६-७९)

इति । तत्र मानवमापद्विषयम् । उद्दालकव्रतं त्वनापद्विषयम् ।

। नु यमेनोक्तम्—

‘सावित्री पतिता यस्य दशवर्षाणि पञ्च च ।
सशिखं वपनं कृत्वा व्रतं कुर्यात् समाहितः ॥
एकविंशतिरात्रं च पित्रेत्पसृतियावकम् ।
हविषा भोजयेच्चैव ब्राह्मणान् सप्तपञ्च* च ॥
ततो यावकशुद्धस्य तस्योपनयनं स्मृतम्’ ।

(य. स्मृ. ६. २७-२९)

इति तन् मनुसमानविषयम् । यस्य पित्रादयोऽप्यनुप-
नीताः तस्यापस्तम्बोक्तं द्रष्टव्यम्—

‘अथ यस्य पिता पितामह इत्यनुपेती स्यातां ते
ब्रह्महंसस्तुताः । (३२) तेषामभ्यागमनं भोजनं

* यदि चकारो विकल्पार्थो भवेत्तर्हि सप्त पञ्च वेति स्यात् । अन्यथा
सप्तसहितपञ्चाशद्ब्राह्मणान् भोजयेदिति स्यात् ।

१. All, except A. and I., omit द्रष्टव्यम्. २. Except A. and the text
all others omit अथ. ३. B. C. D. E. F. G. H. and J. read -पितामह-
अनुपनीतो; while I. पितामह इत्यनुपनीतो for पिता पितामह इत्यनुपनीतो.

विवाहमिति च वर्जयेत् । (३३) तेषामिच्छतां प्रायश्चित्तम् । (३४) यथा प्रथमेऽतिक्रमे ऋतुरेवं संवत्सरः । (३५) अथोपनयनम् । (३६) ततः संवत्सरमुदकोपस्पर्शनम् । (३७) प्रतिपूरुषं सङ्ख्याय संवत्सरान् यावन्तोऽनुपेताः स्युः । (१) सप्तभिः पावमानीभिः 'यदन्ति यच्च दूरक' इत्येताभिर्यजुःपवित्रेण सामपवित्रेणाङ्गिरसेनेति । (२) अथ वा व्याहृतिभिरेव । (३) अथाध्याप्यः । (४) अथ यस्य प्रपितामहादेर्नानुस्मर्यत उपनयनं ते इमं शानसंस्तुताः । (५) तेषामभ्यागमनं भोजनं विवाहमिति च वर्जयेत् । (६) तेषामिच्छतां प्रायश्चित्तम् । (७) द्वादश-

१. Except A. I. and the text all others omit the following:—

ब्रह्मसंस्तुताः । तेषामभ्यागमनं भोजनं विवाहमिति च वर्जयेत् । (३३) तेषामिच्छतां प्रायश्चित्तम् । (३४) यथा प्रथमेऽतिक्रमे ऋतुरेवं संवत्सरः । (३५) अथोपनयनम् । (३६) ततः संवत्सरमुदकोपस्पर्शनम् । (३७) प्रतिपूरुषं संख्याय संवत्सरान्यावन्तोऽनुपेताः स्युः ॥ (१) ॥ सप्तभिः पावमानीभिः 'यदन्ति यच्च दूरक' इत्येताभिर्यजुःपवित्रेण सामपवित्रेणाङ्गिरसेनेति । (२) अथवा व्याहृतिभिरेव । (३) अथाध्याप्यः । (४) अथ यस्य प्रपितामहादेर्नानुस्मर्यत उपनयनं ते इमं शानसंस्तुताः । (५) तेषामभ्यागमनं भोजनं विवाहमिति च वर्जयेत् । (६) तेषामिच्छतां प्रायश्चित्तम् । (७) द्वादशवर्षाणि त्रैविद्यकं ब्रह्मचर्यं चरेद्यथोपनयनं तत उदकोपस्पर्शनं । पावमान्यादिभिः । (८),

and read for the above Sūtras:—

तस्य वत्सरं त्रैविद्यकं ब्रह्मचर्यं यस्य

प्रपितामहादेर्नानुस्मर्यत उपनयनं तस्य

द्वादशवर्षाणि त्रैविद्यकं ब्रह्मचर्यम्:

while I. reads ब्रह्मसंस्तुतः. २. I. does not insert च. ३. The text does not separate this Sūtra and omits संवत्सरः. ४. The text substitutes अपि वा for अथ वा. ५. I. omits अथ. ६. The text reads प्रपितामहादेर्नानुस्मर्यत उपनयनं तस्य. ७. I. does not insert च.

वर्षाणि त्रैविद्यकं ब्रह्मचर्यं चरेदथोपनयनं तत
उदकोपस्पर्शनम् । पावमान्यादिभिः^१ ।

(आ. ध. सू. १. १. १. ३२-३७. २. १-८)

इति ।

भृतकाध्ययनाध्यापनप्रायश्चित्तम् ।

भृतकाध्ययनाध्यापनयोर्हीरित आह—

‘भृतकाध्यापनं कुर्वन् भृतकाध्यापितश्च यः ।

अनुयोगप्रदानेन त्रीन् पक्षांस्तु पयः पिबेत्^२’ ॥

इति । द्रुमादिहिंसायां मनुराह—

‘फलदानां तु वृक्षाणां छेदने जप्यमृक्शतम् ।

गुल्म-वल्ली-लतानां च पुष्पितानां च वीरुधाम् ॥

कृष्टजानामौषधीनां जातानां च स्वयं वने ।

वृथाऽलम्भेऽनुगच्छेद्वां दिनमेकं पयोव्रतम्^३’ ॥

(म. स्मृ. ११. १४२-१४४)

इति । एतच्च यज्ञार्थवृक्षच्छेदनादिव्यतिरिक्तविषयम् । अत
एव याज्ञवल्क्योऽपि वृथेति विशिनष्टि—

‘वृक्ष-गुल्म-लता-वीरुच्छेदने जप्यमृक्शतम् ।

स्यादौषधिवृथाच्छेदी^४ क्षीराशो गोऽनुगो दिनम्^५’ ॥

(या. स्मृ. ३. २७६)

१. I. omits पावमान्यादिभिः and separates one Sūtra into three.
२. Except A. and J. all others read कृत्वा for कुर्वन्. ३. G. reads
पिबन् for पिबेत्. ४. E. and the text read पयोव्रतः. ५. G. reads
याज्ञवल्क्येनोक्तम्; while all others except I. वृथाच्छेदीति for वृथेति.
६. The text reads -छेदने for -छेदी. ७. C. F. read हितम् for दिनम्.

इति । यत्तु हारीतनोक्तम्—

‘स्थावर-सरीसृपादीनां वधे यस्येदं प्राणमित्ये-
तयाऽज्यं हुत्वा तिलपात्रं ब्राह्मणाय दद्यात्’ ।

(हा. स्मृ. २१. ४५)

इति तदश्वत्थादिपुण्यस्थावरविषयम् । महाफलप्रदस्य
पनस-नारीकेलादिवृक्षजातस्य च्छेदनावृत्तौ शङ्ख आह—

‘संवत्सरव्रतं कुर्याच्छित्वा वृक्षं फलप्रदम्’ ।

(शं. स्मृ. १७. ४९)

इति । दृष्टार्थत्वे न दोषः* ।

‘फल-पुष्पोपगान् पादपोत्रं हिंस्यात् ।

कर्षणकार्यार्थमुपहन्यात्’ ।

इति स्मरणात् ।

अथ नास्तिक्यप्रायश्चित्तम् ।

नास्तिक्यं तु वाचिकं चेत्तदुपपातकम् । यथा ऽहुः
पौराणिकाः—

‘नास्तिकाः स्त्रिविधाः प्रोक्ता धर्मज्ञैस्तच्चदर्शिभिः ।

क्रियादुष्टो मनोदुष्टो वाग्दुष्टश्च तथैव च ॥

* अपवादोऽयम् । यद्यपि फलदवृक्षच्छेदने दोषः पूर्वमुक्तः तथापि
छेदने यदि दृष्टार्थत्वं दृष्टप्रयोजनत्वं स्यात् तदा न दोषः, तत्र प्रमाण-
माह । फल-पुष्पोपगानिति ।

१. G. reads जुहुयात् for हुत्वा. २. The text reads पिप्पलपादपम् for
वृक्षं फलप्रदम्. ३. H. reads पादपान्कर्षणकार्यार्थमुपहन्यात् for पादपान्
हिंस्यात् कर्षणकार्यार्थमुपहन्यात्. ४. All others, except I., omit स्म-
रणात्. ५. I. reads वाचनिकं for वाचिकं.

उपपातकस्तु क्रियादुष्टो वाग्दुष्टः पातकः स्मृतः ।
अभ्यासान्तु क्रियादुष्टो महापातक इष्यते' ॥
इति । तत्रोपपातकनास्तिक्ये वसिष्ठ आह—

‘नास्तिकः कृच्छ्रं द्वादशरात्रं चरित्वा
विरमेन्नास्तिक्यात्’ ।

(व. स्मृ. २१. २९)

इति । यत्तु शङ्खेनोक्तम्—

‘नास्तिको नास्तिकवृत्तिः कृतघ्नः कूटव्य-
वहारी मिथ्याभिज्ञंसीत्येते पञ्च, संवत्सरं
ब्राह्मणगृहे भैक्षं चरेयुः’ ।

इति तदेतत् महापातकनास्तिक्यविषयम् ।

व्रतलोपप्रायश्चित्तम् ।

व्रतलोपिनोऽवकीर्णव्रतं याज्ञवल्क्य आह—

‘अवकीर्णी भवेद्दत्त्वा ब्रह्मचारी तु योषितम् ।

गर्दभं पशुमालभ्य नैर्ऋतं स विशुद्ध्यति’ ॥

(या. स्मृ. ३. २८०)

इति । मनुरपि—

‘अवकीर्णी तु काणेन गर्दभेन चतुष्पथे ।

स्थालीपाकविधानेन यजेत निर्ऋतिं निशि ॥ (११८)

१. I. reads उपपातकी मु वाग्दुष्टो मनोदुष्टोऽनुपातकी for उपपातकस्तु क्रिया-
दुष्टो वाग्दुष्टः पातकः स्मृतः and G. reads उपपातमनोदुष्टो वाग्दुष्टः पातकः स्मृतः
for the same. २. B. and D. read तदेतत्पातकं नास्तिक्यविषयम् and C.
E. F. G. H. and J. तदेतत्पातकनास्तिक्यविषयम्; the latter seems to be
incorrect and the first does not give proper sense. ३. B. and D.
read अवकीर्णिनो व्रतं, C. F. J. अवकीर्णं व्रतं and G. and H. अवकीर्णव्रतं
all for अवकीर्णव्रतं. ४. H. reads हत्वा for गत्वा. ५. The text reads
पाकयज्ञविधानेन for स्थालीपाकविधानेन.

हुत्वामि विधिवद्भोममन्ततश्च सम्मेल्युचा* ।
 वातेन्द्र-गुरु-वह्नीनां जुहुयात् सर्पिप्राऽऽहुतीः ॥ (१११)
 एतस्मिन्नेनसि प्राप्ते वसित्वा गर्दभाजिनम् ।
 सप्तागारान् चरेद्भैक्ष्यं स्वकर्म परिकीर्तयन् ॥ (११२)
 तेभ्यो लब्धेन भैक्षेण वर्तयन्नेककालिकम् ।
 उपस्पृशंस्त्रिषवर्णमब्देन स त्रिगुह्यति ' ॥
 (म. स्मृ. ११. ११८-१२३)

इति । वसिष्ठोऽपि—

‘ब्रह्मगारी चेत् स्त्रियमुपेयादरण्ये चतुष्पथे
 लौकिकेऽग्नौ रक्षोदैवतं गर्दभं पशुमालभते ।
 (१) नैर्ऋतं वा चरुं निर्वपेत् । (२)

* ‘काणः’ इत्ययं विशेषोऽत्र द्रष्टव्यः । नैर्ऋतदैवतैर्मन्त्रैः प्रधान-
 देवतायै वपादिहोमान् हुत्वा तदन्ते—

‘सम्मा सिञ्चन्तु मरुतः समिन्द्रः सम्बृहस्पतिः ।
 सञ्चायमग्निः सिञ्चन्तु प्रजया च धनेन च’ ॥

इत्येतेन मन्त्रेण मारुतेन्द्र-बृहस्पत्यग्नीनां घृतेनाहुतीर्जुहुयात् । केपु-
 चित्पुस्तकेषु समामिचतीति पाठः । केपुचिच्च शमित्युचैति पाठः । तत्र
 शमभिरभिरिति ऋक् ग्राह्या स्यात् । वस्तुतस्तु इदमप्रामाणिकमिति
 प्रतिभाति । विज्ञानेश्वरस्तु—

‘समायमद्भिः सिञ्चन्तां यशसा ब्रह्मवर्चसेन’
 इति पठति तदपि चिन्त्यम् ।

१. All others, except A. I. and the text, read होमान् for होमं.
 २. B. C. D. E. F. and I. read समि-ष्टृचा, E. G. H. and J. समिष्टृचा
 both for सम्मेल्युचा. ३. C. D. E. F. G. and J. read वायु- for वात.
 ४. G. reads सप्तागारे for सप्तागारान्. ५. The text adds नु after त्रिषवर्ण-
 ६. The text reads आलभेत् for आलभेत.

तस्य जुहुयात्—कामाय स्वाहा, कामकामाय
स्वाहा, निर्ऋतये स्वाहा । रक्षो देवताभ्यः
स्वाहा । (३)

(व. स्मृ. २३. १-३)

इति । तत्र श्रोत्रियस्य पशुरश्रोत्रियस्य चरुरिति द्रष्टव्यम् ।
शङ्खस्तु* वर्णभेदेन व्रताविशेषमाह—

‘ गुप्तायां वैश्यायामवकीर्णः संवत्सरं
त्रिषवणमनुतिष्ठेत् क्षत्रियायां द्वे वर्षे ।
ब्राह्मण्यां त्रीणि वर्षाणि*’ ।

इति । यदप्याङ्गरसोक्तम्—

‘ अवकीर्णिनिमित्तं तु ब्रह्महत्याव्रतं चरेत् ।

चीरवासास्तु षण्मासान् तथा मुच्येत किल्बिषात्’ ॥

इति तदीषद्व्यभिचारिणीविषयम् । अत्यन्तव्यभिचारिणीषु
पुनः शङ्ख आह—

* या स्त्री वैवाहिके पत्यौ मृते जीवति वा तमुत्तुज्य वञ्चयित्वा वान्य-
मेकमेवाश्रयेत् । ननु कुलटा भवेत् सा गुप्तेत्यभिधीयते । तादृशवैश्य-
जातीयस्त्रियामवकीर्णः क्षत्रियाब्राह्मण्योश्चावकीर्णः उक्तं प्रायश्चित्तमाचरे-
दित्यन्वयः ।

१. All, except I. and the text, add तत्र before तस्य. २. B. D. G. and J. omit कामकामाय स्वाहा; while except A. B. D. and the text omit निर्ऋतये स्वाहा and B. D. and the text read नैर्ऋत्यै for निर्ऋतये. ३. B. C. and D. F. omit पशुः अश्रोत्रियस्य. The Vijūāneśwara quotes following Sūtras under the name of Śaṅkha-Likhitan and it may be possible. ४. I. reads अवकीर्णी for अवकीर्णः. ५. Except A. C. F. G. I. all others read षण्मासात्. ६. B. D. and G. read तदेतत् for तदीषत्. ७. B. and D. read अत्यन्तव्यभिचारितायां and C. F. G. H. and J. अत्यन्तव्यभिचारितास्तु all for अत्यन्तव्यभिचारिणीषु.

‘स्वैरिण्यां ब्राह्मण्यामवकीर्णः षड्रात्रमुपो-
षितो गां दद्यात् । क्षत्रियायामुपोषित-
स्त्रिरात्रं घृतपात्रं दद्यात् । वदयायां चतुर्थ-
कालाहारो ब्राह्मणान् भोजयित्वा यवस-
भारं च गोभ्यो दद्यात् । वृषल्यामवकीर्णः
सचैलस्नात उदकुम्भं ब्राह्मणाय दद्यात् ।
गोष्ववकीर्णः प्राजापत्यं चरेत् । रण्डाया-
मेवकीर्णः पलालभारं सीसमाणं च दद्यात् ।’

इति । अत्र च

‘ब्राह्मणस्यार्धं क्षत्रियः’

इति न्यायो नास्ति किन्तु समानमेव त्रयाणां वर्णानाम् ।
तदाह शाण्डिल्यः—

‘अवकीर्णी द्विजो राजा वैश्यश्चापि खरेण तु ।

इष्ट्वा भैक्षाशिनो नित्यं शुद्धचन्त्यब्दात् समाहिताः’ ॥

इति । अभ्यासे कण्व आह—

‘प्रथमे दिवसे रात्राववकीर्णी गर्दभेन तु ।

यजेदेवं यथाभ्यासमब्देनैकेन शुद्ध्यति’ ॥

१. Except A. and I. all others omit घृतपात्रं दद्यात्. २. B. and D. omit च. ३. We follow here A. and I.; while all others read षड्रात्रं for रण्डायां and G. सपलालभारं for पलालभारं. Vijnāneswara also reads षड्रात्रं. ४. I. reads क्षत्रियस्य for क्षत्रिये. ५. G. substitutes तथा for तत्. ६. G. reads अवकीर्णाः for अवकीर्णी. ७. We are unable to find out the proper reading of this quotation. B. C. D. E. F. G. H. and J. read प्रथमे दिवसे रात्राववकीर्णी गर्दभेन तु यजेत् । एवं यथाभ्यासमब्देनैकेन शुद्ध्यति ॥; while G. omits तु and I. reads अप्रथमे दिवसे रात्राववकीर्णी गर्दभेन यजेत् । यो यथाकुरुतेऽभ्यासमब्देनैकेन शुद्ध्यति ॥.

इति । तत्र विशेषमाह गौतमः—

‘तस्याजिनमूर्ध्ववालं परिधाय लोहितपात्रैः

सप्त गृहान् भैक्षं चरेत् कर्माचक्षाणः’ ।

(गौ. स्मृ. २४. ९६)

इति । अवकीर्णिलक्षणमाह जातूकर्ण्यः—

‘स्कन्दितं व्रतिना रेतो येन स्याद्ब्रह्मचारिणा ।

कामतोऽकामतः प्राहुरवकीर्णीति तं बुधाः’ ॥

इति । येति-वनस्थयोस्त्वधिकं व्रतमाह शाण्डिल्यः—

‘वानप्रस्थो यतिश्चैव स्कन्दने सति कामतः ।

पराकत्रयसंयुक्तमवकीर्णिव्रतं चरेत्’ ॥

इति । यतेः पुनर्गार्हस्थ्यस्वीकारे संव्रतं आह—

‘संन्यस्य दुर्मतिः कश्चित् प्रत्यापत्तिं व्रजेद्यदि ।

स कुर्यात् कृच्छ्रमश्रान्तः षण्मासान् प्रत्यनन्तरम्’ ॥

(सं. स्मृ. १५९)

१. G. I and J. read लोहितपात्रं for लोहितपात्रैः. २. C. D. F. G. and H. substitute खण्डितं for स्कन्दितं; while I. खण्डितव्रतिना for स्कन्दितं व्रतिना. ३. C. and F. omit यति-. ४. Except A. and J., all others substitute खण्डने for स्कन्दने. ५. B. and D. omit the following:—

‘संन्यस्य दुर्मतिः कश्चित् प्रत्यापत्तिं व्रजेद्यदि ।

स कुर्यात्कृच्छ्रमश्रान्तः षण्मासान् प्रत्यनन्तरम्’ ॥

इति । वृद्धपराशरोऽपि—

‘यः प्रत्यवसितो विप्रः प्रव्रज्यातो विनिर्गतः ।

अनाशकनिवृत्तश्च गार्हस्थ्यं च श्रिकीर्षति ॥

चरेत् षण्मासिकं कृच्छ्रं नियतात्मा समाहितः ।

चरेत् त्रीणि च कृच्छ्राणि त्रीणि चान्द्रायणानि च ॥

१. H. reads प्रत्यापत्त्यं for प्रत्यापत्तिं and the text reads:—

----- अपर्ययार्थं स्त्रियं व्रजेत् ।

स कुर्यात् कृच्छ्रमश्रान्तः षण्मासान् प्रत्यनन्तरम्’ ॥

while I. reads प्रत्यहं व्रतम् for प्रत्यनन्तरम्.

इति । वृद्धपराशरोऽपि—

‘यः प्रत्यवसितो विप्रः प्रव्रज्यातो विनिर्गतः ।
अनाशकनिवृत्तश्च गार्हस्थ्यं च चिकीर्षति ॥
चरेत् पाण्मासिकं कृच्छ्रं नियतात्मा समाहितः ।
चरेद्व्रीणि च कृच्छ्राणि त्रीणि चान्द्रायणानि च ॥
जातकर्मादिभिः सर्वैः संस्कृतः शुद्धिमाप्नुयात्’ ।

इति । तत्र ब्राह्मणस्य पाण्मासिककृच्छ्रः । क्षत्रियस्य चान्द्रायणत्रयम् । वैश्यस्य कृच्छ्रत्रयमिति व्यवस्था । अत्र पाण्मासिकादित्रयत्रयं ब्राह्मणस्यैव सकृदभ्यासाद्यपेक्षया व्यवस्थापनीयमित्यन्ये^१ । व्रतान्तरलोपेऽप्यवकीर्णिव्रतमतिदिशति मनुः—

‘अकृत्वा भैक्षचरणमसमिद्धय च पावकम् ।
अनातुरः सप्तरात्रमवकीर्णिव्रतं चरेत्’ ॥

(म. स्मृ. २. १८७)

* विज्ञानेश्वरस्तु—‘ब्राह्मणस्यैव शक्ति-सकृदभ्यासाद्यपेक्षया व्यवस्थितं प्रायश्चित्तं द्रष्टव्यम्’— इत्याह ।

१. C. and F. read तत्पराशरोऽपि. The Vijñāneśvara quotes the following line under the name of Parāśara (*vide* 3.280 Com.) not Vridh Parāśara, but these lines do not occur in the text of Parāśara. २. Vijñāneśvara substitutes चेत for च. Except I., all others omit this line :—

चरेत्पाण्मासिकं कृच्छ्रं नियतात्मा समाहितः ।,

but the author Vijñāneśvara explains this line. ३. A. reads स चेत् त्रीणि कृच्छ्राणि for चरेद्व्रीणि च कृच्छ्राणि. ४. All others, except A. and I. read व्यवस्थापनीयम् and omit इत्यन्ये.

इति । यत्तु याज्ञवल्क्य आह—

‘भैक्षाम्निकार्ये त्यक्त्वा तु* सप्तरात्रमनातुरः ।

कामावकीर्ण इत्याभ्यां जुहुयादाहुतिद्वयम् ॥

उपस्थानं ततः कुर्यात् सम्भासिञ्चत्वनेन तु’ ।

(या. स्मृ. ३. २८१-२८२)

इति ! होममन्त्रो तु—

‘कामावकीर्णोऽस्यवकीर्णोऽस्मि काम-

कामाय स्वाहा । कामावपन्नोऽस्यवपन्नो-

ऽस्मि कामकामाय स्वाहेति ’ ।

(गो. स्मृ. २५. ९-१०)

इति । एतच्च गुरुगुश्रूपादिकार्यव्ययतयाऽकरणे द्रष्टव्यम् ॥

मुतादिविक्रयप्रायश्चित्तम् ।

मुतादिविक्रये उपपातकसाधारणोक्तं प्रायश्चित्तं योज्यम् ।

यत्तु शङ्खेनोक्तम्—

‘देव-गृह-प्रतिश्रयोद्याना-ऽऽराम-सभा-प्रपा-तटाक-

पुण्य-सेतु-सुतविक्रयं कृत्वा तप्तकृच्छ्रं चरेत् ’ ।

* ‘अनातुरः’ व्याधिरहितो ब्रह्मचारी । ‘सम्भासिञ्चतु’ इति मन्त्रः ।

१. B. D. G. and J. read सम्भासि च त्वेनेन तु for सम्भासिञ्चत्वनेन तु; while I. is quite mistaken here. २. G. reads कामकीर्णोऽस्मि कामकामाय स्वाहा for कामावकीर्णोऽस्यवकीर्णोऽस्मि कामकामाय स्वाहा. ३. I. and the text read कामानिद्रुग्धोऽस्यनिद्रुग्धोऽस्मि, but neither our manuscripts nor Vijnāneśvara follow this reading.

इति यच्च वृद्धपराशरेणोक्तम्—

‘ विक्रीय कन्यकां गां च कृच्छ्रं सान्तपनं चरेत् ।

इति तदापद्यकामतो द्रष्टव्यम् । यत्तु चतुर्विंशतिमते-
अभिहितम्—

‘ नारीणां विक्रयं कृत्वा चरेद्यान्प्रायणव्रतम् ।

द्विगुणं पुरुषस्यैव व्रतमाहुर्मनीषिणः’ ॥

इति तत्तत्रैव कामतो द्रष्टव्यम् । यत्तु पैठीनसिराह—

‘ आराम-तटाकोदपान-पुष्करिणी-सुकृत-सुत-

विक्रये विषवणस्नाय्यधःशायी ब्रह्मचारी

चतुर्थकालाहारः संवत्सरेण पूतो भवति ।

इति तदभ्यासविषयम् ॥

कन्यादूषणप्रायश्चित्तम् ।

कन्यादूषणे उपपातकसाधारणप्रायश्चित्तं विज्ञेयम् । यत्तु
शङ्ख आह—

‘ कन्यादूषी सोमविक्रयी च कृच्छ्राब्दं चरेयाताम् ।

१. B. and D. omit the following :—

----- कृच्छ्रं सान्तपनं चरेत् ।

इति तदापद्यकामतो द्रष्टव्यम् । यत्तु चतुर्विंशतिमते अभिहितम्—

‘ नारीणां विक्रयं कृत्वा चरेद्यान्प्रायणव्रतम् ।

द्विगुणं पुरुषस्यैव ----- ॥

and H. omits the following :—

यत्तु चतुर्विंशतिमते अभिहितम्—

‘ नारीणां विक्रयं कृत्वा चरेद्यान्प्रायणव्रतम् ।

द्विगुणं पुरुषस्यैव व्रतमाहुर्मनीषिणः’ ॥

इति तत्तत्रैव कामतो द्रष्टव्यम् ।

२. G. C. F. and J. omit तत् before तत्रैव. ३. C. F. do not insert
-सुत-. ४. B. D. and G. read कृच्छ्राब्दं for कृच्छ्राब्दं.

इति यच्च हारीतः—

‘केन्यादूषी सोमविक्रयी वृषलीपतिः कौमार-
दारत्यागी सुरा-मद्यपः शूद्रयाजको गुरोः
प्रतिहन्ता नास्तिको नास्तिकवृत्तिः कृतघ्नः
कूटव्यवहारी ब्रह्मघ्नो मित्रघ्नो मिथ्याऽभिज्ञांसी
पतितसंख्यवहारी मित्रधुक् शरणागतघाती
प्रतिरूपकवृत्तिरित्येते पञ्चतपोऽभ्रावकाशजल-
शयनाद्यनुतिष्ठेयुर्ग्रीष्म-वर्षा-हेमन्तेषु । मासं
गोमूत्रयावकमश्रीयुः’ ।

(हा. स्मृ. २. ४-५)

इति तत् प्रातिलौम्येन कन्यादूषणे द्रष्टव्यम् ॥

अथ वृतादिव्यसनप्रायश्चित्तम् ।

वृतादिव्यसनेष्वप्युपपातकसाधारणोक्तं प्रायश्चित्तं योज्य-
म् । यत्तु बौधायनः संवत्सरव्रतमाह—

‘अथागुचिकराणि । (१५) वृतमभिचारो
ऽनाहिताग्नेरुच्छ्वृत्तिता समावृत्तस्य भैक्ष-
चर्या तस्य चैव गुरुकुले वास ऊर्ध्वं चतुर्भ्यो

१. B. D. and H. read कन्याविदूषी and G. reads कन्याविक्रयी
for कन्यादूषी. २. J. does not insert नास्तिको. ३. Except I., all others
read ब्राह्मण-मित्रघ्नो for ब्रह्मघ्नो मित्रघ्नो, C. and F. add प्रायश्चित्तं विज्ञेयम् ।
यत्तु शाङ्ख आह कन्यादूषी सोमगतघाती प्रतिरूपकवृत्तिः &c., after शरणा-
४. All others, except A. E. H. and I., read प्रतिरूपकावृत्तिः for प्रति-
रूपकवृत्तिः. ५. I. reads पञ्चतपोभू-जल-शयनाद्यनुतिष्ठेयुः for पञ्चतपो-
भ्रावकाशजलशयनाद्यनुतिष्ठेयुः. ६. B. and D. read वदयं, C. F. आनदयं
च. G. वदयं च, H. E. and I. आनाशं च and J. वस्त्रं च all for तस्य चैव.

मासेभ्यो येश्च तमध्यापयति । नक्षत्रनिर्देशनं
चेति । तेषां तु निर्वेशः (१६) द्वादश मासान्
द्वादशार्धमासान् द्वादश द्वादशाहान् द्वादश-
षडहान् द्वादश त्र्यहान् द्वादशाहं षडहं त्र्यह-
मेकाहमिति अंशुचिकरनिर्वेशः' । (१७)

(बौ. स्मृ. २. १. २. १५-१७)

इति तदभ्यासविषयम् । यदप्याह प्रचेताः—

अनृतवारू तस्करो राजभृत्यो वृक्षारोपकवृत्ति-
गर्गदोऽग्निदश्च रथ-गजारोहणवृत्तिः रङ्गोपजीवी
कूटपणिकः शूद्रोपाध्यायो वृषलीपतिर्भाण्डिको
नक्षत्रोपजीवी श्वेवृत्तिर्ब्रह्मजीवी चिकित्सको
देवलकः पुरोहितः कितवो मद्यपः कूटकारको-
ऽपत्यविक्रयी मनुष्य-पशुविक्रेता चेति^१ । तानु-
द्धरेत् समेत्य न्यायतो ब्राह्मणो व्यवस्थया सर्व-
द्रव्यत्यागे चतुर्थकालाहाराः संवत्सरं त्रिषवण-

१. I. reads -यश्चिरमभ्यापनं and the text तस्य चाभ्यापनं for यश्च तमभ्यापयति; while G. adds अभि for अभ्यापयति. २. The text reads नक्षत्रनिर्देशः for नक्षत्रनिर्देशनं. ३. We follow here A. and the text; while all others omit तेषां तु निर्वेशः. ४. G. omits द्वादशार्धमासान् द्वादश. ५. G. reads षड्-द्वादश-त्र्यहान् for द्वादश षडहान् द्वादश त्र्यहान्. ६. Except A. and the text, all others omit द्वादशाहं षडहं. ७. The text reads यथाकर्माभ्यासः for अंशुचिकरनिर्वेशः. ८. G. omits अपि. ९. B. D. and G. omit गरगदोऽग्निदश्च रथ-गजारोहणवृत्तिः; while, except A., all others read श्वगणिकः. १०. B. D. and H. omit श्वेवृत्तिर्ब्रह्मजीवी. ११. G. substitutes वा for च. १२. C. F. and G. read सर्वद्रव्यत्यागे for सर्वद्रव्यत्यागे.

मुपस्पृशेयुः । नस्यान्ते देव-पितृतर्पणं गवाहिकं
चेत्येवं व्यवहार्याः * ।

इति तदभ्यासविषयम् ॥

अनाश्रमवासे प्रायश्चित्तम् ।

अनाश्रमवासे हारीतेन प्रायश्चित्तमुक्तम्—

‘अनाश्रमी संवत्सरं प्राजापत्यं कृच्छ्रं चरित्वा-
ऽऽश्रममुपेयात् । द्वितीयेऽतिकृच्छ्रं तृतीये कृच्छ्रा-
तिकृच्छ्रमत ऊर्ध्वं चान्द्रायणम्’ ॥

इति ।

शूद्रसेवाप्रायश्चित्तम् ।

शूद्रसेवायां बोधायन आह—

‘भृमुद्रसंयानम् (१) ब्राह्मणन्यासापहरणम् (२)
सर्वापण्यैर्व्यवहरणम् । (५) भूम्यनृतम् । (४)
शूद्रसेवनं च । (६) शूद्राभिजननम् । (७)
तदपत्यत्वं च । (८) तेषां च निर्वेशः । (९)

* सर्वा अपीमावृत्तयो गह्व्रा ब्राह्मणादित्रैवर्णिकानामेव । अत एव
प्रायश्चित्तमपि तेषामेव । न तु येषां पारम्पर्यक्रमेणागता वृक्षारोपणाद्या
वृत्तयः । तत्र अनुतवाक् तस्करः गरदोऽग्निदश्च सर्ववर्णसाधारणाः ।
ब्रह्मजीव्यादयो द्विजा एव ।

१. G. reads गवाहिकं for गवाहिकं. २. I. reads अतिकृच्छ्रातिकृच्छ्रं
for कृच्छ्रातिकृच्छ्रं. ३. B. and D. read समुद्रयानम्, C. and F. अशु-
द्रयानम् and E. G. H. and J. read समुद्रयानम् all for समुद्रसंयानम्; while
I. reads समुद्रयाने । ब्राह्मणन्यासापहरणे । सर्वापण्यैर्व्यवहरणे । भूम्यनृते ।
४. The text reads ब्राह्मणस्वन्यासापहरणम्. ५. The text interchanges
these two Sūtras. ६. Except A. and I., all others read शूद्रसेवायां च ।
शूद्रायामभिजायते तदपत्यं च भवति for शूद्रसेवनम् । शूद्राभिजननम् । तदपत्यत्वं
च । while G. omits च after सेवायां. ७. The text reads एषामन्यतमत-
तत्त्वा for तेषां च निर्वेशः.

चतुर्थकाले मितभोजिनः स्युरपोऽभ्युपेयुः स-
वनानुकल्पम् । स्थानासनाभ्यां विहरन्त
एते त्रिभिर्वैश्वेस्तदपहन्ति पापम् । (१०)

(बौ. स्मृ. २. १. २. २-१०)

इति तद् बहुकालाभ्यासविषयम् ॥

जातिभ्रंशकरपापप्रायश्चित्तम् ।

उपपातकानन्तरं जातिभ्रंशकराणि विष्णुनाऽनुकान्तानि ।

‘ब्राह्मणस्य रुजःकरणम् । (१) अप्रेर्यमद्ययो-
प्रातिः । (२) ज्यैष्ठ्यं पशुषु मैथुनाचरणं पुंसि
च । (?) इति जातिभ्रंशकराणि’ ।

इति । तेषु साधारणं प्रायश्चित्तं मनु-विष्णू आहतुः—

‘जातिभ्रंशकरं कर्म कृत्वान्यतममिच्छया ।

चरेत्सान्तपनं कृच्छ्रं प्राजापत्यमनिच्छया’ ॥

(म. स्मृ. ११. १२४; वि. स्मृ. ३८. ७)

इति । तत्र ब्राह्मणस्य रुजःकरणे प्रायश्चित्तमेकादशाध्या-

१. I. reads चतुर्थकालं मितभोजनाः and the text चतुर्थकालमितभोजिनः both for चतुर्थकाले मितभोजिनः. २. E. reads सवनानुकल्पे, B. and D. सवनानुकल्पम् for सवनानुकल्पम्. ३. B. C. D. E. F. G. H. and J. read तदपहन्ति and the text तदपहन्ति for तदपहन्ति. ४. C. E. F. G. H. and J. read अप्रेय- for अप्रेय-; while G. omits the following portion :—

—प्रातिः ज्यैष्ठ्यं पशुषु मैथुनाचरणं पुंसि च । इति जातिभ्रंशकराणि’ ।

इति । तेषु साधारणं प्रायश्चित्तं मनु-विष्णू आहतुः—

‘जातिभ्रंशकरं कर्म कृत्वान्यतममिच्छया ।

चरेत्सान्तपनं कृच्छ्रं प्राजापत्यमनिच्छया’ ॥

इति । तत्र ब्राह्मणस्य रुजःकरणे.

५. I. reads ज्यैष्ठ्यं for ज्यैष्ठ्यं, but it seems quite wrong. ६. Except the text, all others omit पुंसि. ७. The Vishṇu reads कुर्वात् for चरेत्. ८. I. reads अत्र for तत्र.

ये (५२-५३ श्लोकाभ्याम्) अभिहितम् । पशु-

मैथुने तु दशमाध्याये (१३ श्लोके) अभिहितम् ॥

सङ्करीकरणपापप्रायश्चित्तम् ।

जातिभ्रंशकरानन्तरं सङ्करीकरणान्यनुक्रान्तवान् विष्णुः-

‘ग्राम्यारण्यानां पशूनां हिंसा सङ्करीकरणम्’ ।

(वि. स्मृ. ३९. १)

इति । तत्र साधारणं प्रायश्चित्तं स एवाह-

‘सङ्करीकरणं कृत्वा मासमश्नीत यावकम् ।

कृच्छ्रातिकृच्छ्रमथ वा प्रायश्चित्तं तु कारयेत्’ ॥

(वि. स्मृ. ३९. २)

इति । प्रतिपदं तु षष्ठाध्याये (२-१५ श्लोकैः) अभिहितम् ।

अपात्रीकरणपापप्रायश्चित्तम् ।

‘सङ्करीकरणानन्तरमपात्रीकरणमनुक्रान्तवान् विष्णुः-

‘निन्दितेभ्यो धनादानं वाणिज्यं कुमीदजीवनम्-

सत्यभाषणं गूढसेवनमित्यपात्रीकरणम्’ ।

(वि. स्मृ. ४०. १)

इति । तस्य च साधारणं प्रायश्चित्तं मनुराह-

‘अपात्रीकरणं कृत्वा तप्तकृच्छ्रेण शुद्ध्यति ।

शीतकृच्छ्रेण वा शुद्धिर्महासान्तपनेन वा’ ॥

(वि. स्मृ. ४०. २)

१. I. omits तु. २. All others, except A. G. I. and the text, read संकीर्णकरणम् for संकरीकरणम्. ३. Here also, except A. G. I. and the text, all read संकीर्णकरणम् for संकरीकरणम्. ४. I. reads कृषिजीवनं for कुसीदजीवनम्. ५. The following quoted verse does not appear in the Manu, but appears in the Vishnu. ६. The Vishnu reads भूया for शुद्धिः.

इति ॥

मलिनीकरणपापप्रायश्चित्तम् ।

अपात्रीकरणानन्तरं मलिनीकरणमनुक्रान्तवान् विष्णुः—

‘पक्षिणां जलचराणां जलजानां च घातनम् । (१)

कृमि-कीटानां च । (२) मद्यानुगतभोजनम् । (३)

इति मलावहानि’ । (४)

(वि. स्मृ. ४१. १-४)

इति । तत्र साधारणं प्रायश्चित्तं स एवाह—

‘मलिनीकरणीयेषु तप्तकृच्छ्रं विशोधनम् ।

कृच्छ्रातिकृच्छ्रमथ वा प्रायश्चित्तं विशोधनम्’ ॥

(वि. स्मृ. ४१. ५)

इति ॥

प्रायश्चित्तविशेषः ।

अथ प्रकीर्णकप्रायश्चित्तविशेषोऽभिधीयते । तत्र

शरणागतव्यागे मनुराह—

‘शरणागतं परित्यज्य वेदं विप्लाव्य च द्विजः ।

संवत्सरं यवाहारस्तत्पापमपेक्षेधति’ ॥

(म. स्मृ. ११. १९८)

इति । पतितादिसन्निधावध्ययने वासिष्ठ आह—

‘पतित-चण्डालारावश्रवणे विरात्रं वाग्य-

१. Except A. and the text, all omit पक्षिणां जलचराणां जलजानां च घातनं and read कृमि-कीटघातनं for कृमि-कीटानां च. २. B, D, and G. read अवसेधति for अपसेधति; while E. has तप्तकृच्छ्रं विशोधनम् before शरणागतं परित्यज्य. ३. B. C. D. E. and G. read चण्डालारावश्रवणे, but it may be चण्डालारावश्रवणे; while E. I. and J. read -चण्डालादिश्रवणे and H. -श्रवणे for -चण्डालारावश्रवणे.

ता अनश्नन्त आसीरन् । (३४) सहस्रपरमां
वाचमभ्यस्य ततः पूता भवन्तीति विज्ञायते' ।

(व. स्मृ. २३. ३४-३५)

इति । एतद्बुद्धिपूर्वकविषयम् । अबुद्धिपूर्वके तु षट्त्रिंश-
न्मतेऽभिहितम्—

‘चण्डालश्चोत्रावकाशे श्रुति-स्मृतिपाठे

एकरात्रमभोजनम्’ ।

इति । सर्पाद्यन्तरागमने तु यम आह—

‘सर्पस्य नकुलस्याथ अज-मार्जारयोस्तथा ।

मूषिकस्य तथोष्ट्रस्य मण्डूकस्य च योषितः ॥

पुरुषस्यैडकस्यापि गुनोऽश्वस्य खरस्य च ।

अन्तरागमने सद्यः प्रायश्चित्तमिदं गृणु ॥

त्रिरात्रमुपवासश्च त्रिरहश्चाभिषेचनम् ।

ग्रामान्तरं वा गन्तव्यं जानुभ्यां नात्र संशयः’ ॥

(य. स्मृ. ६. ४८-५०)

इति । खरोष्ट्रयानारोहणादौ प्रायश्चित्तमाह याज्ञवल्क्यः—

१. I. reads वाग्यतेनइनजासीनः सहस्रपरमां वाच मभ्यस्य ततः पूतो भवतीति. G. and the text omit वाच्यं and the text substitutes -परमं for -परमां; while J. reads सहस्रवरमा वा तदभ्यस्यान्ततः पूतो भवतीति. G. substitutes भन्तः for ततः; while the text reads वा तदभ्यसन्तः. २. I. omits तु. ३. I. adds कृते after -ओत्रावकाशे. ४. J. reads सर्वाद्यन्तरागमने, but it does not give any proper meaning.

‘प्राणायामी जले स्नात्वा खरयानोष्ट्रयानगः ।

नम्रः स्नात्वा च भुक्त्वा च गत्वा चैव दिवा स्त्रियम्’॥

(या. स्मृ. ३. २९१)

इति । इदं चाकामकारविषयम् । कामकारे तु यम आह—

‘खरोष्ट्रविषमा नारी समारुह्याथ वा पुमान् ।

यजने याजने कृच्छ्रमग्निश्चैव विनश्यति ॥

‘उष्ट्रयानं समारुह्य खरयानं च कामतः ।

सवासा जलमाप्लुत्य प्राणायामेन शुद्ध्यति’ ॥

(म. स्मृ. ११. २०१)

इति ॥

मूत्र-पुरीषप्रायश्चित्तम् ।

अप्सु मूत्र-पुरीषादिकरणे मनुराह—

‘विनाशद्विरप्सु वाऽप्यार्तः शारीरं सन्निवेश्य तु ।

सचैलौ बहिरौऽऽप्लुत्य गामालभ्य विशुद्ध्यति’ ॥

(म. स्मृ. ११. २०३)

इति । इदमकामकारविषयम् । कामकारे तु यम आह—

१. B. C. D. and F. read प्राणायामं, H. प्राणायानो and I. प्राणायामं all for प्राणायामी. २. A. I. and J. substitute मनुः for यमः the following quoted two verses are not found in the text of Manu, The second verse occurs in Manu, but differs in reading in the second half as follows:—

स्नात्वा तु विप्रो दिग्वासाः - - - - - ॥.

३. This verse is omitted by all others except A. and G. ४. Manu reads तु for च. ५. B. and D. read स्नातः, H. reads अनार्तः and G. आप्याद्य all for आर्तः. ६. All others, except A. I. and the text, read सन्निवेश्य for सन्निवेश्य; while the text substitutes च for तु. ७. I. reads बहुधा for बहिः.

‘आपद्रतो विना तोयं शारीरं यो निषेवते ।

एकाहं क्षपणं कृत्वा सचैलं स्नानमाचरेत्’ ॥

(य. स्मृ. ५. २६)

इति । यच्चाहं सुमन्तुः—

‘अप्स्वग्नौ वा मेहतस्तप्तकृच्छं कायविशोधनम्’ ।

इति तदनार्तपरतया योज्यम् ।

कर्मलोपप्रायश्चित्तम् ।

श्रौत-स्मार्तकर्मादिलोपे मनुराह—

‘वेदोदितानां नित्यानां कर्मणां समतिक्रमे ।

स्नातकव्रतलोपे च प्रायश्चित्तमभोजनम्’ ॥

(म. स्मृ. ११. २०३)

इति । अत्रोपवासस्य प्रणिपदोक्तेष्ट्यादिना समुच्चयः ।

ज्वमहायज्ञाद्यकरणे बृहस्पतिरोह—

‘अनिर्वर्त्य महायज्ञान् यो भुङ्क्ते प्रत्यहं गृही ।

अनातुरः सति धने कृच्छ्रार्धेन वितुद्ध्यति ॥

आहिताग्निरुपस्थानं न कुर्याद्यज्ञकर्मणि ।

ऋतौ न गच्छेद्भार्या वा सोऽपि कृच्छ्रार्धमाचरेत्’ ॥

(बृ. स्मृ. २. १३-१४)

इति ।

वैषम्यदानप्रायश्चित्तम् ॥

एकपङ्क्त्युपविष्टानां वैषम्येण दानादौ यमः—

१. B. C. D. E. F. H. and J. read अत्र यराह and G. for यचाह.
२. The word कायविशोधनम् occurs only in I. ३. All others, except A.
and I., omit आह. ४. B. and D. substitute यज्ञकर्मणा for यज्ञकर्मणि.

‘न पङ्क्त्यो विषमं दद्यान्न याचेन्न च दापयेत् ।

प्राजापत्येन कृच्छ्रेण मुच्यते कर्मणस्ततः’ ॥

इति । पतितादिसम्भाषणे तु गैतमः—

‘न म्लेच्छाशुच्यधार्मिकैः सह सम्भाषेत । (१९)

सम्भाष्य पुण्यकृतो मनसा ध्यायेत् । (२०)

ब्राह्मणेन वा सह सम्भाषेत ’ । (२१)

(गौ. स्मृ. ९. १९-२१)

इति । अशुचिर्भोजने शातातप आह—

‘मूत्रोच्चारं द्विजः कृत्वा अकृत्वा शौचमात्मनः ।

मोहाद्भुक्त्वा त्रिरात्रं स्याद्भुद्ध्वा सान्तपनं चरेत्’ ॥

(शा. स्मृ. २. ६४)

इति । वृद्धशातातपो अपि—

‘मूत्रयित्वा व्रजन्मार्गं स्मृतिभ्रंशाज्जलं पिबेत् ॥

अहोरात्रोषितः स्नात्वा जुहुयात्सर्पिषाऽऽहुतीः’ ।

(वृ. शा. स्मृ. १३-१४)

१. G. omits :—

‘— विषमं दद्यान्न याचेन्न च दापयेत् ।

प्राजापत्येन कृच्छ्रेण मुच्यते कर्मणस्ततः’ ॥

२. B. and D. read न म्लेच्छैरधार्मिकैः omitting -ऽशुचि-. C. E. F. and G. म्लेच्छाशुच्यधार्मिकैः, but the word अशुचिः seems to be incorrect, both for न म्लेच्छाशुच्यधार्मिकैः. ३. G. H. and I. do not insert सह and J. also does the same. ४. B. D. G. and J. read अशुचौ for अशुचिः and १ अशुचिर्भोजने for अशुचिर्भोजने. ५. C. and F. substitute मत्स्योच्चारं for मूत्रोच्चारं, but it is meaningless, ६. G. reads भुक्त्वा सतपनं for भुद्ध्वा सान्तपनं ७. I. reads मार्गं for मार्गः.

इति । व्याघ्रोऽपि—

‘अस्पृश्यस्पर्शनं कृत्वा यदा भुङ्क्ते गृहाश्रमी ।
अकामतस्त्रिरात्रं स्यात् षड्वात्रं कामतश्चरेत् ॥
यतिश्चैव वनस्थश्च कुर्यातां तौ तदेव तु ’ ।

इति । उशना अपि—

‘चण्डाल-श्वपचैः स्पृष्टो विष्णुत्रोच्छिष्ट एव च ।
त्रिरात्रेण विशुद्धः स्याद्भुक्तोच्छिष्टः षडाचरेत् ’ ॥

इति । बृहस्पतिरपि—

‘अस्नात्वा तु यदा भुङ्क्ते पिण्डं दत्त्वा पितुर्व्रती ।
स्पृष्टा शवमुदक्यां वा चण्डालं सूतिकां तथा ॥
अकामतस्त्रिरात्रं स्याद्बुद्ध्या सान्तपनं चरेत् ’ ।

इति । ब्रह्मसूत्रं विना मूत्र-पुरीषादिकरणे स्मृत्यन्तरे प्राय-
श्चित्तमुक्तम्—

‘विना यज्ञोपवीतेन यद्युच्छिष्टो भवेद् द्विजः ।
प्रायश्चित्तमहोरात्रं गायत्र्यष्टशतं तु वा ’ ॥

इति । इदं च कामकारविषयम् । अकामतस्तु—

‘पित्रतो मेहतश्चैव भुञ्जतोऽनुपवीतिनः ।

प्राणायामत्रयं षट्कं नक्तं च त्रितयं क्रमात् ’ ॥

१. J. reads तदेव for तदेव. २. Except A., all others read विशुद्धिः for शुद्धः. ३. I. reads दत्त्वाऽपि तद्व्रती for दत्त्वा पितुर्व्रती. ४. C. F. and substitute च for वा. ५. G. reads बुद्ध्या for बुद्ध्या. ६. B. and D. at the following:—

ब्रह्मसूत्रं विना मूत्र-पुरीषादिकरणे स्मृत्यन्तरे प्रायश्चित्तमुक्तम्—

‘विना यज्ञोपवीतेन यद्युच्छिष्टो भवेद् द्विजः ।

I. reads अपेत् for तु वा and G. भवेत् for the same; while some substitute च for वा. ८. Except A., all others omit च.

इति । भोजनान्तरमाचमनमकृत्वासनादुत्थाने प्राय-
श्चित्तमाश्वमेधिकेऽभिहितम्—

‘यद्युत्तिष्ठत्यनाचान्तो भुक्त्वा नानासनात्ततः ।

सद्यःस्नानं प्रकुर्वीत सोऽन्यथाऽप्रयतो भवेत्’ ॥

(भा. आ. प. १०६.२०)

इति । अपाङ्केयपङ्क्तौ भोजने मार्कण्डेय आह—

‘अपाङ्केयस्य यः कश्चित् पङ्क्तौ भुङ्क्ते द्विजोत्तमः ।

अहोरात्रोषितो भूत्वा पञ्चगव्येन शुद्ध्यति’ ॥

इति । नीलीरक्तवस्त्रधारणे त्वापस्तम्ब आह—

‘नीलीरक्तं यदा वस्त्रं ब्राह्मणोऽङ्गेषु धारयेत् ।

अहोरात्रोषितो भूत्वा पञ्चगव्येन शुद्ध्यति ॥ (४)

रोमकूपैर्यदाऽऽगच्छेद्रसो नील्यास्तु कस्यचित् ।

* वचनमिदं ‘त्रिवेन्द्रम्’ नगरीस्थराजकीयपुस्तकसङ्ग्रहस्यभारतान्त-
राश्वमेधिके पर्वणि द्रष्टव्यम् । देवनागराक्षरमुद्रितपुस्तकेषु नोप-
भ्येत इति शोधकैर्वर्दितव्यम् ।

१. B and D. read प्रायश्चित्तमुक्तम् for अभिहितम्. २. text reads
तिष्ठत्यनाचान्तो भुक्त्वा नानासने ततः and E. and D. read नान्यथाऽप्रयतो
सोऽन्यथा प्रयतो. ३. B. and D. read अपाङ्केयश्च for अपाङ्केय
४. B. C. D. F. G. and J. omit the following :—

नीलीरक्तवस्त्रधारणे त्वापस्तम्ब आह—

‘नीलीरक्तं यदा वस्त्रं ब्राह्मणोऽङ्गेषु धारयेत् ।

अहोरात्रोषितो भूत्वा पञ्चगव्येन शुद्ध्यति ॥

५. The text reads कश्चित् for कस्यचित्.

त्रिवर्णेषु च सामान्यं तप्तकृच्छ्रं विशोधनम् ॥ (५)
 पालनं विक्रयश्चैव तद्व्या तृपजीवनम् ।
 पतितस्तु भवेद्विप्रः त्रिभिः कृच्छ्रैर्विशुद्ध्यति ॥ (२)
 स्नानं दानं जपो होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणम् ।
 वृथा तस्य महायज्ञा नीलीसूत्रस्य धारणात् ॥ (३)
 नीलीमध्ये तु गच्छेद्वा प्रमादाद्वाहणः क्वचित् ।
 अहोरात्रोषितो भूत्वा पञ्चगव्येन शुद्ध्यति ॥ (७)
 नीलीदारु यदा भिन्द्याद्वाहणस्य शरीरकम् ।
 शोणितं दृश्यते तत्र द्विजश्चान्द्रायणं चरेत् ॥ (६)
 स्त्रीणां क्रीडार्थ-संभोगे शयनीये न दुष्यति ॥ (१)
 नीलीरक्तेन वस्त्रेण यदन्नमुपेनीयते ।
 दौतारं नोपतिष्ठेत् भोक्ता भुञ्जीत किल्बिषम् ॥ (८)
 (आ. स्मृ. ६. १-८)

१. The text does not give the following two lines:—

त्रिवर्णेषु च सामान्यं तप्तकृच्छ्रं विशोधनम् ॥

पालनं विक्रयश्चैव तद्व्या तृपजीवनम् ।

२. B. and D. read पावनं for पालनं. ३. We follow here A. and the text; while B. and D. read पावनं तु, G. and J. पालनं तु, C. and F. quite mistaken, II. पातनं तु and I. पातकं तु all for पतितस्तु; while I. reads विप्रे for विप्रः. ४. Except A. and the text all read व्यपोहति for विशुद्ध्यति. ५. H. I. and J. read -यज्ञो for -यज्ञा; while the text omits the following:—

स्नानं दानं जपो होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणम् ।

वृथा तस्य महायज्ञा नीलीसूत्रस्य धारणात् ॥

i. The text reads this verso after the next verse. ७. The text reads यदा गच्छेत् for तु गच्छेद्वा. ८. We follow here only A. and the text; while I. reads यदा भिन्नात् for यदा भिन्द्यात् and B. C. D. E. F. G. H. and I. read शरीरतः and J. विशेषतः both for शरीरकम्. ९. All others, except A. and the text, substitute यन्न for तन्न. १०. The text does not insert this line. ११. J. reads यज्ञकम् for यवन्नम्. १२. The text reads:—

अभोऽयं तद् द्विजातीनां भुक्त्वा चान्द्रायणं चरेत् ।

इति । भृगुरपि-

‘स्त्रीधृता शयने नीली ब्राह्मणस्य न दुष्यति ।

नृपस्य वृद्धवैश्यस्य पर्ववर्ज्यं हि धारणम् ॥

कम्बले पदसूत्रे च नीलीरागो न दुष्यति’ ।

इति । ब्रह्मतरुनिर्मितखट्वाद्यारोहणे शङ्खः—

‘अध्यास्ये शयनं यानमासनं पादुके तथा ।

द्विजः पलाशवृक्षस्य त्रिरात्रं तु व्रती भवेत् ॥

क्षत्रियस्तु रणेऽदत्त्वां पृष्ठं प्राणपरायणः ।

संवत्सरं व्रतं कुर्याच्छित्त्वा पिप्पलपादपम् ॥ (४९)

द्वौ विप्रौ ब्राह्मणा-ग्नी वा दम्पती गो-द्विजोत्तमौ ।

अन्तरेण यदा गच्छेत् कृच्छ्रं सान्तपनं चरेत् ॥

होमकाले तथा दोहे स्वाध्याये दारसङ्गहे ।

अन्तरेण यदा गच्छेत् द्विजश्चान्द्रायणं चरेत् ॥

(श. स्मृ. १७. ४८-५१)

१. C. F. read वृद्धौ वैश्यस्य for वृद्धवैश्यस्य and B. C. D. E. F. G. and H. read पर्ववर्ज्यं विधारणम्; while I. स्पृशो वृद्धौ धारणम् both for पर्ववर्ज्यं हि धारणम्. २. B. reads कम्बली पदशुभं च नीलीरागो. D. reads the same, but substitutes पद for पद. ३. B. and D. read यद्यस्य for अध्यास्य, but it seems to be a mistake; while G. reads अध्यास्य for the same and the text omits this and following one line. ४. I. reads त्रिरात्रस्तु for त्रिरात्रं तु. ५. We follow here A. and the text, while all others read पृष्ठं दत्त्वा for ऽदत्त्वा पृष्ठं and the text substitutes हत्त्वा for दत्त्वा and प्राणपरायणम् for प्राणपरायणः. ६. Except A. and the text all others read वृक्षफल-प्रदम् for पिप्पलपादपम्, but the reading is quite useless here. ७. This and the following three lines are not found in the printed copy of the text Bombay edition, but these occur in the manuscript copy. ८. B. and D. omit this and the following one line.

इति । दुःस्वप्नारिष्टदर्शनादौ स एवाह—

‘दुःस्वप्नारिष्टदर्शनादौ घृतं हिरण्यं च दद्यात्’ ।

इति । तीर्थयात्रामन्तरेण देशान्तरगमने देवलः प्राय-
श्चित्तमाह—

‘सिन्धु-सौराष्ट्र-सौवीरेण तथा प्रत्यन्तवासिनः ।

अङ्ग-वङ्ग-कलिङ्गाश्च गत्वा संस्कारमर्हति’ ॥

(दे. स्मृ. ६१)

इति । सूर्योदयादिकालशयने प्रायश्चित्तमाह यमः—

‘सूर्योदये तु यः शेते सूर्याभ्युदित उच्यते ।

अस्तं गते तु यः शेते सूर्यनिर्मुक्त उच्यते ॥

ब्रह्मस्तेनावुभौ सम्यगहोरात्रोषितौ शुचिः ।

गायत्र्या दशसाहस्रं कुर्यादेकाहिकं पृथक्’ ॥

इति । मनुरपि—

‘तं चेदभ्युदियात् सूर्यः शयानं कामकारतः ।

निम्लोचेद्वाऽप्यविज्ञानात् जपन्नुपवसेद्दिनम्’ ॥

(म. स्मृ. २. २२०)

१. All others, except A. and I., omit -ऽरिष्ट-. २. B. and D. read
रिष्टदर्शने, E. and H. दुःस्वप्नारिष्टदर्शनात् both for दुःस्वप्नारिष्टदर्शनादौ.
J. reads -सौवीराः for -सौवीरेण. ४. I. reads कलिङ्गाद्यात् for कलि-
ङ्गा and G. पुनः for गत्वा. ५. C. and F. omit सूर्योदयादिकालशयने
प्रायश्चित्तमाह यमः; while B. and D. omit only यमः. ६. Except A. and J.
others read अहोरात्रोषितः शुचिः. ७. B. and D. read कुर्यादेकाहिकं,
कुर्यादेकाहिकं both for कुर्यादेकाहिकं; while I. substitutes बुधः for
रुक्. ८. B. D. and G. read अभ्युदितः for अभ्युदियात्. ९. The text
reads कामकारतः for कामकारतः. १०. B. and D. read निम्लोचे वा for निम्लो-
चः.

इति । गौतमस्तु ब्रह्मचारिणो विशेषमाह—

‘सूर्याभ्युदितो ब्रह्मचारी तिष्ठेदहरभुञ्जानो
ऽभ्यस्तमितश्च रात्रिं जपेत् सावित्रीम्’ ।

(गौ. स्मृ. २३. २१)

इति । यति-वनस्थयोर्विशेषमाह वसिष्ठः—

‘वनस्थश्च यतिश्चैव सूर्येणाभ्युदितौ यदि ।

ब्रह्मकूर्चाशिनौ भूत्वा जपेतां प्रणवं त्वहः’ ॥

(व. स्मृ. २८. ४१ आन्ध्रपुस्तके)

इति । दण्ड-कमण्डल्वादिनाशे प्रायश्चित्तमाह पैठीनसिः—

‘नष्टे दण्डकाष्ठे भैक्षं दत्त्वा ब्राह्मणाय तदह-
रुपवसेत् । अन्यं प्रयच्छेद्गुरुः । कमण्डलाव-
प्येवमेव । नष्टायां मेखलायां त्रिवृतमाचरेत्’ ।

इति । सन्ध्या-ऽग्निकार्यलोपे संवर्तः—

‘सन्ध्यामापदि नोपास्ते अग्निकार्यं यथाविधि ।

सावित्र्यष्टसहस्रं तु जपेत् स्नात्वा समाहितः’ ॥

(सं. स्मृ. २. २७)

इति । स्वशकृन्निरीक्षणे प्रायश्चित्तमाह यमः—

१. All others, except A. I. and J., read त्रिरात्रं or रात्रिं. २. B. C. D. E. F. G. H. I. and J. read सूर्येणाभ्युदितो for सूर्येणाभ्युदितौ. ३. We follow here A. and J.; while B. C. D. F. G. and H. read गत्वा इत्था. E. omits इत्था and I. गत्वा तद्वत्त्वा all for इत्था. ४. G. reads सन्ध्यामपदिभीषयास्ते for सन्ध्यामापदि नोपास्ते. ५. Except A. and I. all others do not insert यमः, but the quoted verse elsewhere is quoted under the same name (Vol. I., Part I., p. 226, l. 4).

‘प्रत्यादित्यं न मेहेत न पश्येदात्मनः शकृत् ।
 दृष्ट्वा सूर्यं निरीक्षित गामग्निं ब्राह्मणं तथा’ ॥
 (य . स्मृ. ५.१३)

इति । भोजनकालेऽगुचित्वे वृद्धशातातपः—
 ‘यदा भोजनकाले तु अगुचिर्भवति द्विजः ।
 भूमौ निक्षिप्य तं ग्रासं स्नात्वा विप्रो विगुह्यति ॥
 भक्षयित्वा तु तं ग्रासमहोरात्रेण शुद्ध्यति ।
 अशित्वा सर्वमेवान्नं त्रिरात्रेण विगुह्यति’ ॥
 (वृ. शा. स्मृ. १६-१७)

इति । श्राद्धे निमन्त्रितस्य कालातिक्रमे यम आह—
 ‘केतनं कारयित्वा तु योऽतिपातयते द्विजः ।
 ब्रह्महत्याभेवाप्नोति शूद्रयो नो प्रजायते ॥
 एतस्मिन्नेनसि प्राप्ते ब्राह्मणो नियतव्रतः ।
 यतिचान्द्रायणं चीर्त्वा ततश्चान्द्रायणं चरेत्’ ॥
 (य. स्मृ. ५. १४-१५)

इति । क्षत्रियाद्युपसंग्रहणे हारीत आह—
 ‘क्षत्रियाभिवादाने शूरात्रमुपवसेत् । वै-
 श्यस्यापि । शूद्रस्याभिवादाने त्रिरा-
 त्रमुपवासः । तथा शय्याऽऽरूढपादुको-

१. G. substitutes च for तु. २. B. C. L. G. and H. read समाप्नोति or भवाप्नोति. ३. A. reads तीर्त्वा for चीर्त्वा. ४. J. omits क्षत्रियाद्युप-
 संग्रहणे हारीत आह-; while B. and D. read हारीतः omitting आह. ५. H.
 and I. read उपवासः; while I. inserts स्यात् after उपवासः. ६. C. F.
 and J. omit अपि । शूद्रस्या- and read वैश्यस्याभिवादाने; while B. and D.
 omit अपि. ७. B. and D. omit शय्यारूढपादुकोपानशरोपितपाशोच्छिष्टां-
 कारस्थ-भादृक्कृजपदेवतापूजाभिरताऽभिवादाने.

पानदारोपितपादोच्छिष्टा-अन्धकारस्थ-श्राद्ध-
कृज्जपदेवतापूजाभिरताभिवादने त्रिरात्र-
मुपवासः स्यात् । अन्यत्र निमन्त्रितेनो-
न्यत्र भोजनेऽपि त्रिरात्रमुपवासः ।

(हा. स्मृ. २१. ७-१२)

इति ॥

अभिशासनप्रायश्चित्तम् ।

मिथ्याअभिशासने* प्रायश्चित्तमाह याज्ञवल्क्यः—

‘महापापोपपापाभ्यां योऽभिशांसेन्मृषा परम् ।
अब्भक्षो मासमासीत स जापी नियतेन्द्रियः’ ॥

(या. स्मृ. ३. २८५)

इति । जपश्च शुद्धवतीनां† कार्यः । तथा च वसिष्ठः—
‘ब्राह्मणमनृतेनाभिशांस्यं पतनीयेनोप-
पतनीयेन वा मासमब्भक्षः शुद्धवती-
रावर्तयेत् । अश्वमेधावभृतं वा गच्छेत्’ ।

(व. स्मृ. २३. ३१)

* मिथ्याअभिशासनं निर्दुष्टमपि दोषवानयमिति प्रख्यापनम् ।

† ‘एतोन्विन्द्रस्तवामीशानं’—इत्यादिका ऋचः शुद्धवतीसंज्ञकाः । ता
आवर्तयेत् जपेदित्यर्थः ।

१. C. and F. read -पादुकोपलहासेऽपि for -पादुकोपानहारोपितः; while H. and J. - पादुकोपानहारोपित- for the same and -अन्धकारस्थ for -अन्धकारस्थः. २. All others, except A. I., read निमन्त्रितेऽन्यत्र for निमन्त्रितेनान्यत्र. ३. B. D. and H. insert स्यात् after उपवासः. ४. G. and I. read नरम् for परम्. ५. G. and J. read अब्भक्षो for अब्भक्षो. ६. Except A. G. and the text all others read अभिशांस्य for अभिशांस्य. ७. Except A. I. and the text all read स मासम् for मासम्.

इति । हारीतोऽपि—

‘अनृताभिशांसनाक्रोशे गुरूणां पैशुनेषु च ।
एकविंशतिरात्रं तु पिबेद्वाह्नीं सुवर्चलाम्’ ॥
(हा. स्मृ. २१. ३)

इति । शङ्ख-लिखितौ—

‘नास्तिकवृत्तिः कृतघ्नः कूटव्यवहारी
ब्राह्मणवृत्तिघ्नो मिथ्याभिशांसन इत्येते
पञ्चसंवत्सरान् ब्राह्मणगृहे भैक्ष्यं
चरेयुः । संवत्सरं धौतं भैक्ष्यमश्रीयुः ।
षण्मासान् वा गा अनुगच्छेयुः ।

इति । एतेषां वचनानां यथायोगं व्यवस्था द्रष्टव्या ॥

अभिशास्तप्रायश्चित्तम् ।

अभिशास्तप्रायश्चित्तमाह याज्ञवल्क्यः—

‘अभिशास्तो मृषा कृच्छ्रं चरेदग्नेयमेव वा ।
निर्वपेत्तु पुरोडाशं वायव्यं पशुमेव वा’* ॥
(या. स्मृ. ३. २८७)

* अग्नेयमग्निदेवताकं चरं निर्वपेत् । अथ वा वायुदेवताकं चरुमि-
न्वयः । अपराकादिसर्वसम्मतो ऽयमेव पाठः । कचित् ‘चरुम्’ इति
।ठो दृश्यते । तत्र अग्निदेवताकं चरं वायुदेवताकं पशुमित्यन्वयः ।
यापि नार्य पाठो युक्तः । चरुनिर्वापस्य पश्वालभनस्य च लघुत्व-गुरु-
णा तयोः समविकल्पो न सम्भवति ।

१. G. reads अनृताभिशांसनाक्रोशे for अनृताभिशांसनाक्रोशे. २. E. and I.
read पैशुनेषु च for पैशुनेषु च. ३. J. omits धौतं. ४. G. and I. omit वा.
Only A. and the text substitute चरुम् for पशुम् and G. reads च for वा.

इति । यत्तु वसिष्ठवचनम्—

‘एतेनैवाभिशास्तो व्याख्यातः’ ।

(व. स्मृ. २३. ३७)

इति तत्तदैवाकृतप्रायश्चित्तस्ये द्रष्टव्यम् । यत्तु पैडीनसि-
नोक्तम्—

‘ अनृतेनाभिशास्तः कृच्छ्रं चरेत् । मासं
पातकेषु । महापातकेषु द्विमासम्’* ।

इति तदपि वसिष्ठेन समानविषयम् ।

तदेवं विष्णुनाऽनुक्रान्तानामतिपातकादीनां प्रेकीर्णक्रा-
न्तानां दशविधानां पापानां सामान्यतो विशेषतश्च प्रायश्चि-
त्तानि प्रतिपादितानि ॥

अथ रहस्यप्रायश्चित्तान्यभिधीयन्ते ।

यत् पापं कर्तव्यतिरिक्तेनान्येन केनचिदपि न ज्ञातं तद्रह-
स्यम् । तस्य प्रायश्चित्तमपि रहस्येव कर्तव्यम् । तथा च
हारीतः—

* पातकलक्षणं पूर्वमुक्तम् । तेन पातकेनाभिशास्तो मासं महापातके-
नाभिशास्तो मासद्वयं कृच्छ्रमाचरेत् ।

१. B. C. D. and F. read अकृतप्रायश्चित्तं for अकृतप्रायश्चित्तस्य and
G. omits यत्तु before पैडीनसिनोक्तम्. २. G. and H. read विष्णुना
क्रान्तानां for विष्णुनानुक्रान्तानां. ३. B. C. and D. omit प्रकीर्णक्रान्तानां
दशविधानां; while G. omits दशविधानां.

‘अथ ब्राह्मणस्य श्रुतधर्मशास्त्रस्य *रहस्यमनु-
क्रमिष्यामः । रहस्ये रहस्यं प्रकाशे प्रकाशम्’ ।
(हा. स्मृ. ३०. १-२)

इति । यमः—

‘रहस्ये रहस्यं प्रकाशे प्रकाशम् । रहस्यकृते रहस्य-
मेव कर्तव्यम् । प्रकाशकृते प्रकाशमेव कर्तव्यम्’ ।
इति । रहस्यत्वादेव नास्ति परिषदनुमत्यपेक्षा । तदाहतुर्बु-
स्याति-याज्ञवल्क्यौ—

‘विख्यातदोषः कुर्वीत पर्षदोनुमतं व्रतम् ।

अनविख्यातदोषस्तु रहस्यव्रतमाचरेत्’ ॥

(या. स्मृ. ३. ३०१)

* श्रुतधर्मशास्त्रस्येति विशेषणात् धर्मशास्त्रज्ञ एव रहस्यप्रायश्चित्तं
तुमहेति । न पुनः शास्त्रानभिज्ञ इति सिद्धं भवति ।

† अत्र विज्ञानेश्वरव्याख्यानमतीव समीचीनं विशदं चेति मत्वा तदेव
ब्रूयते—

‘कर्तव्यतिरिक्तैरनविख्यातो दोषो यस्याऽसौ । रहस्यं
अप्रकाशं प्रायश्चित्तमनुतिष्ठेत् । अतः स्त्रीसम्भोगादौ तस्या
अपि कारकत्वात् तदितरेरविज्ञातदोषस्य रहस्यव्रतमिति
मन्तव्यम् । * * * अत एव स्त्री-शूद्रयोरप्यमुनैव मार्गेण र-
हस्यव्रतज्ञानसिद्धेरधिकारसिद्धिः । नच वाच्यं—रहस्यव्रतानां
जपादिप्रधानत्वादविद्योश्च स्त्री-शूद्रयोस्तदनुपपत्तेरनधि-
कार-इति । यतो नैकान्ततो रहस्यव्रतानां जपादिप्रधानत्वम् ।
दानादेरप्युपदेशात् गौतमोक्तप्राणायामादेरपि सम्भवाच्च’—
इत्यलं विस्तरेण ।

१. H. reads श्रुति- for श्रुत-, but it seems incorrect. २. Except A. G. and H. all others omit रहस्ये रहस्यं प्रकाशे प्रकाशम्’ । इति यमः. L. also omits this and also omits रहस्ये रहस्यं प्रकाशे प्रकाशम्. ३. I. reads पर्षदा for परिषदा. ४. The text reads हरस्यं व्रतम् for रहस्यव्रतम्.

इति । न च—विनापरिषदं व्रतज्ञानाभाव—इति शङ्कनीयम् ।
शास्त्रज्ञस्य तद्विज्ञानसम्भवात् । इतरेणापि बुद्धिमतो विद्वद्भ्यो-
ष्ठ्यां केनचिद्व्याजेनावगन्तुं शक्यत्वात्* । यदि तदभि-
ज्ञानाय परिषदोऽग्रे पापं प्रकटीकुर्यात्तदा प्रायश्चित्तं बहुलं
भवति । द्विविधा ह्यशुद्धिः पापेन जन्यते । ऐहिक्यामुष्मिकी च ।
तयोरैहिकी शिष्टैः सह व्यवहारं वारयति । आमुष्मिकी तु नरकं
प्रापयति । तत्र प्रकटपापेषु द्विविधाऽशुद्धिसद्भावात्तन्निवृत्त्ये
प्रायश्चित्तबाहुल्यमपेक्षितम् । रहस्ये त्वैहिकाऽशुद्ध्यभावादा-
मुष्मिकमात्राऽशुद्धिः स्वल्पेनापि जप-होमैदिना निवर्तते । अतः
एव मनुः प्राजापत्यादिव्रतानां जपादीनां च व्यवस्थामाह—

‘एतैर्द्विजातयः शोध्या व्रतैराविष्कृतैर्नसः ।

अनाविष्कृतपापांस्तु मन्त्रैर्होमैश्च शोधयेत्’ ॥

(म. स्मृ. ११. २२६)

इति । तत्र रहस्यानां साधारणं प्रायश्चित्तं स एवाह—

‘वेदाभ्यासोऽन्वहं शक्त्या महायज्ञक्रिया क्षमा ।

नाशयन्त्याशु पापानि महापातकजान्यपि ॥ (२४५)

* रहस्यप्रायश्चित्ताधिकारिणश्चतुर्विंशतिमते दर्शिताः—

‘आहिताग्नेर्विनीतस्य वृद्धस्य विदुषः प्रायश्चित्तं

रहस्योक्तं पूर्वोक्तमितरस्याजप’ ।

इति ।

१. G. reads बुद्धिमता for बुद्धिमता. २. B. and D. omit यदि. ३. J omits शुद्धिः and except A. and I. all होम-. ४. E. I. and J. read -पापास्तु ; while B. and D. -पापानां.

यथैधस्तेजसा वह्निः प्राप्तं निर्दहति क्षणात् ।
 तथाऽऽज्ञानकृतं पापं कृत्स्नं दहति वेदवित् ॥ (२४६)
 सव्याहति-प्रणवकाः प्राणायामास्तु षोडश ।
 अपि भ्रूणहणं मासात् पुनन्त्यहरहः कृताः' ॥ (२४८)
 (म. स्मृ. ११. २४५-२४८)

इति । वसिष्ठः—

‘यद्यकार्यशतं साग्रं कृतं वेदश्च धार्यते ।
 सर्वं तत्तस्य वेदाग्निर्दहत्यग्निरिवेन्धनम्’ ॥
 (व. स्मृ. २७. १)

इति । चतुर्विंशतिमते—

‘कृतैश्च क्रियमाणैश्च करिष्याद्भिर्न संशयः ।
 ब्रह्म प्रतिष्ठेत्येतावत् अनुवाकौ जपेद् द्विजः’ ॥

१. B. and D. read this line as follows :—

यथैषां तेजसां वह्निः प्राप्ताग्निर्दहति क्षणात् ।,
 C. and F. यथैषां तेजसा वह्निः प्राप्ताग्निर्दहति क्षणात् ।,
 G. reads यथैधांस्तेजसा वह्निः प्राप्ताग्निर्दहति स्वयम् ।,
 E. H. and J. यथैधांस्तेजसा वह्निः प्राप्ताग्निर्दहति क्षणात् ।,
 but J. differs in प्राप्तो for प्राप्तान्. all for—

यथैधस्तेजसा वह्निः प्राप्तं निर्दहति क्षणात् ।.

२. The text reads this line as :—

तथा ज्ञानाग्निना पापं सर्वं दहति वेदवित् ॥.

१. B. C. D. F. H. and J. read सव्याहृतिकाः प्रणवाः, E. सव्याहनीकाः
 प्रणवाः, G. सव्याहृतिकाः सप्रणवाः all for सव्याहति-प्रणवकाः. ४. G.
 omits -हणं मासात् पुनन्त्यह-. ५. B. D. and H. read यद्यकार्यं कृतं
 शतं शतं and C. E. F. and J. यद्यकार्यं कृतं साग्रं शतं for यद्यकार्यशतं
 साग्रं कृतं; while G. substitutes वेगः for वेदः. ६. G. reads सर्वतरं तस्य
 and C. and F. सर्वत्र तस्य for सर्वं तत्तस्य. ७. B. and D. read पावनो
 यजुषि, C. F. and H. पावनो यजुषु, G. पावनो यजुषं, E., पावनो यजुषो
 and I. पवनाय जपेत् All for अनुवाकौ जपेद्.

इति । यमः—

‘सहस्रपरमां देवीं शतमध्यां दशावराम् ।
गायत्रीं स जपेन्नित्यं महापातकनाशिनीम् ॥
विराजं द्विगुणं जप्त्वा तदह्नैव विशुद्ध्यति ।
वामदेव्यं त्रिरावर्त्य तदह्नैव विशुद्ध्यति ॥
पौरुषं सूक्तमावर्त्य मुच्यते सर्वकिल्बिषात् ।
वृषभं शतशो जप्त्वा तदह्नैव विशुद्ध्यति ॥
वेदमेकगुणं कृत्वा तदह्नैव विशुद्ध्यति ।
रुद्रैकादशकं जप्त्वा तदह्नैव विशुद्ध्यति’ ॥

इति । विष्णुः—

‘अथातः सर्ववेदपवित्राणि भवन्ति (१) येषां
जपैश्च होमैश्च द्विजातयः पापेभ्यः पूयन्ते । (२)

१. H. reads दशावरम् for दशावराम्. २. B. D. and G. read विराजां, C. F. E. and H. read विराजां both for विराजं; while G. reads दत्ता for जप्त्वा. ३. G. inserts इति after विशुद्ध्यति. ४. B. and D. omit the following :—

वामदेव्यं त्रिरावर्त्य तदह्नैव विशुद्ध्यति ।
पौरुषं सूक्तमावर्त्य मुच्यते सर्वकिल्बिषात् ॥
वृषभं शतशो जप्त्वा तदह्नैव विशुद्ध्यति ।
वेदमेकगुणं कृत्वा तदह्नैव विशुद्ध्यति ॥

५. I. reads शतशो for शतशो. ६. E. I. omit this line. ७. Except A. I. and the text all others read एषां for येषां. ८. Except A. I. and the text all others read जपैः for पापेभ्यः; while C. and F. substitute प्रपूयन्ते for पूयन्ते and J. प्रमुच्यन्ते for पूयन्ते.

अधमर्षणम् । (३) देवकृतम् । (४) शुद्धव-
 त्यः (५) । तरस्समन्दीयेम् । (६) कू-
 ळमाण्ड्यः । (७) पावमान्यः । (८) दुर्गाः सा-
 वित्री । (९) अभीषङ्गाः । (१०) पदस्तोभाः ।
 (११) सामानि । १२) व्याहृतयो भारुण्डानि ।
 (१३) चन्द्रसाम । (१४) पुरुषव्रते सामनी ।
 (१५) अङ्गिलम् । (१६) बार्हस्पत्यम् । (१७)
 गोसूक्तम् । (१८) वाक्सूक्तम् । (१९) अश्वसू-
 क्तम् । (२०) मध्वर्चं सामनी चेन्द्रशुद्धे । (२०)
 शतरुद्रीयम् । (२१) अथर्वशिरः । (२२)
 त्रिसुपर्णम् । (२३) महाव्रतम् । (२४) नाराय-
 णीयम् । (२५) पुरुषसूक्तं च । (२६)

त्रीण्याज्यदोहानि रथन्तरं च
 अग्नेर्व्रतं वामदेव्यं बृहच्च ।

१. Here also we follow A. and I.; while all others read तस्समन्दीयं
 धावति and E. reads तरस्समन्दीयावति for तरस्समन्दीयम्. २. I. and the text
 read दुर्गासावित्री for दुर्गाः सावित्री. ३. The text substitutes अतीषङ्गाः
 and B. C. D. F. G. H. and J. read अनिषङ्गाः for अभीषङ्गाः. ४. G.
 reads महाव्याहृतयः for सामानि । व्याहृतयो. ५. B. and D. पुरुषो व्रतं देवतं
 भासमल्लिगा, C. and F. पुरुषव्रते देवतं भासमल्लिङ्गा, E. and G. पुरुषव्रतं
 व्रतं भासमल्लिगा, H. पुरुषव्रतं देवते भासमल्लिगा and J. पुरुषव्रतं देवतं
 भासमल्लिङ्गम्. All for पुरुषव्रते सामनी । अङ्गिलम्. ६. The text and I.
 do not insert वाक्सूक्तम्. ७. The text and I. read अश्वसूक्तम्; while
 B. and F. substitute असूक्तम् । गोसूक्तम् । अश्वसूक्तम्. ८. The text and
 J. do not insert मध्वर्चः; while E. reads मध्वः and H. also reads the same
 the marginal correction. ९. The text and I. read सामनी चन्द्रसूक्ते
 for सामनी चेन्द्रशुद्धे. १०. I. and the text read त्रिसुपर्णे for त्रिसुपर्णम्.
 ११. Except A. I. and the text all others omit च. १२. J. reads
 त्रिमेयं व्रतं, C. F. and the text अग्निव्रतं for अग्नेर्व्रतं.

एतानि जप्तानि पुनन्ति जन्तून्
जातिस्मरत्वं लभते यदीच्छेत्*॥

(वि. स्मृ. ५६. १-२७)

* अधमर्षणं—‘ऋतं चे’ति ऋक्संहितायां प्रसिद्धम् । देवकृतं । ‘देव-
कृतस्यैनसोऽव्यजनमसी’त्यादयो यजुर्मन्त्राः । शुद्धवत्यः पूर्वं विस्तरे-
णोक्ताः । तरत्समन्दीयं—‘तरत्समन्दीधावतीति’ ऋक्सूक्तम् । कूष्माण्डः-
यद्देवा देवहेलनमित्याद्या ऋचः । पावमान्यः—स्वादिष्ठयेति सूक्तम् ।
‘जातवेदसे’ इति सूक्तं दुर्गाः । देवस्य त्वेति ऋचः सावित्री । अभीषङ्गाः-
एतदाख्या मन्त्राः । ते च ऋक्संहितायां द्रष्टव्याः । पदस्तोभाः—‘उत्तो-
देवा हिरण्यया’ इत्यादयः । सामानि प्रसिद्धानि । व्याहृतयः—‘भूरग्रे
चेत्यादयः । भारुण्डानि—भारदण्डानीत्यपि क्वचित् पाठः । ‘ओष आषा-
हीत्यादि गायत्रं साम । चन्द्रसाम—‘गोरमन्वतेत्यस्यामृचि गीयमानं साम ।
पुरुषव्रते सामनी—‘सहस्रशीर्षा पुरुषः, त्रिपादूर्ध्व उदैत्’ इत्येतयोर्ऋचो-
र्गीयमाने सामनी । ‘पुरुषव्रतं साम’ इत्येकवचनपाठे तु—वैश्वानरमि-
त्येतत्सामेति बोद्धव्यम् । आत्लिङ्गं—‘आपो हिष्ठेति श्रुचि गीयमानं साम ।
बार्हस्पत्यं—सूक्तम् । तच्च—‘बृहस्पते प्रथमं वाचो’ इत्यादि । गोसूक्तं—‘आ गागे
आयन्’ इत्यादि । वाक्सूक्तं प्रसिद्धम् । अश्वसूक्तं—‘अयं ते अस्तु इर्यत’ इत्यादि ।
नन्दपण्डितस्तु—यदिन्द्राहं यथा त्वमस्यामित्यस्यामृचि गीयमानं साम—गो-
सूक्तमश्वसूक्तं चेत्याह । मध्वर्चं—‘मधुवाता ऋतायते’ इत्यादयो मन्त्राः । ‘इन्द्राय
साम गायत’ इत्यादि इन्द्रशुद्धसंज्ञकम् । शतरुद्रीयं अथर्वशिरश्च प्रसिद्धे ।
त्रिसुपर्णमपि तथैव । महाव्रतं—‘सोमं राजानमित्यस्यामृचि गीयमानं सामेति
नन्दपण्डितः । नारायणीय—पौरुषसूक्ते प्रसिद्धे एव । चतुर्दशाधिकपण्डित-
स्ताणि सामानि सन्ति । तेषु त्रीणि आज्यदोहानि रथन्तरं अग्नेर्व्रतं वामदेवं
बृहादिति च सप्त सामानि ईश्वरस्तावकत्वात् पाप्मानं पुनन्तीत्यर्थः ।

१. C. E. F. H. and G. read जप्त्वा and I. and the text गीताति
for जप्तानि. २. Except A. I. and the text all read य इच्छेत् for
यदीच्छेत्.

इति । चतुर्विंशतिमते—

पावमानीस्तथा कौत्सं पौरुषं सूक्तमेव च ।
जप्त्वा पापैः प्रमुच्येत पवित्रं मधुच्छन्दसम् ॥
मण्डलब्राह्मणं रुद्रं शुक्रियो मोक्षकस्तथा ।
वामदेव्यं बृहत्साम जप्त्वा पापैः प्रमुच्यते ॥
यज्ञायज्ञीयमादित्यं ज्येष्ठसाम च राजनम् ।
पौरुच्छेपं च सामानि जप्त्वा मुच्येत किल्बषात् ॥
अथर्वशिरसं चैव पौरुषं सूक्तमेव च ।
नीलरुद्रं तथैवैन्द्रं जप्त्वा पापैः प्रमुच्यते ॥
आथर्वणाश्च ये केचित् मन्त्राः कामविर्वर्जिताः ।
ते सर्वे पापहन्तारो याज्ञवल्क्यवचो यथा ॥
सिंहे मे मन्युरित्येतदनुवाकं जपेद् द्विजः ।
जप्त्वा पापैः प्रमुच्येत बौधायनवचो *यथा ॥
ऋग्वेदमभ्यसेद्यस्तु यजुःशाखामथापि वा ।
सामानि संरहस्यानि अथर्वाङ्गिरसस्तथा ॥
ब्राह्मणानि च कल्पाश्च षडङ्गानि तथैव च ।

* यथा च बौधायनधर्मशास्त्रे—

‘सिंहे मे इत्यपां पूर्णपात्रेऽवेक्ष्य चतुष्पथे ।
मुच्यते सर्वपापेभ्यो महतः पातकादपि’ ॥
(बौ. स्मृ. ४. ७. ७)

१. We follow here only G ; while all others read सपुत्रं for वेवं. २. G. reads मण्डलं; while B. C. D. E. F. H. and J. read डालब्राह्मणं for मण्डलब्राह्मणं. ३. G. reads शुक्रियो and J. शुक्रिया for शुक्रियो. ४. B. and D. read जप्त्वा for यज्ञा-; while J. substitutes यज्ञ- for यज्ञा-. ५. B. C. D. G. and F. read राजतम्. ६. B. and read पौरुच्छेपं च, E. मारुच्छेपं च and G. पारुच्छेपश्च all for पारुच्छेपं. ७. Except A. and I. all read नीलरुद्राः for नीलरुद्रं. ८. B. and read सिंसे मे and I. संहोमे for सिंहे मे. ९. G. reads चरवस्यानि for रहस्यानि.

आख्यानानि तथाऽन्यानि जप्त्वा पापैः प्रमुच्यते* ॥

इतिहास-पुराणानि देवतास्तवनानि च ।

जप्त्वा पापैः प्रमुच्येत धर्मस्थानैस्तथा परैः' ॥

इति । बौधायनः—

‘विधिना शास्त्रदृष्टेन प्राणायामान् षड्वाचरेत् ।

यदुपस्थकृतं पापं पद्भ्यां वा यत् कृतं भवेत् ॥

बाहुभ्यां मनसा वाचा श्रोत्र-त्वक्-घ्राण-चक्षुषा ।

सायंसन्ध्यामुपस्थाय तेन तस्मात् प्रमुच्यते’† ॥

(बौ. स्मृ. २. ४. ७. १८)

इति । मनुः—

‘महापातकिनश्चैव शेषाश्चाकार्यकारिणः ।

तपसैव सुतप्तेन मुच्यन्ते किल्बिषोत्ततः ॥ (२३१)

यत्किञ्चिदेनः कुर्वन्ति मनो-वाक्कर्मभिर्जनाः ।

तत्सर्वं निर्णुदन्त्यागु तपसैव तपोधनाः’‡ ॥ (२४१)

(म. स्मृ. ११. २३९-२४१)

* कौत्सं कुत्सर्षिणा दृष्टं—‘अपनः शोशूचदघम्’—इत्येतत् सूक्तम् ।
माधुच्छन्दसं—‘अग्निमीले’ इत्यादि । अन्यत् पूर्वमुक्तम् ।

† नित्यसन्ध्यातिरिक्तं प्रायश्चित्तरूपा सन्ध्या पृथगेवोपास्या ।

‡ तपोरूपमिदं प्रायश्चित्तं तदेव स्तूप्यते । मेधातिथ्यादयस्तु पूर्वोक्त-
व्रताचरणमेव तपः तस्यैवेयं स्तुतिरिति मन्यन्ते । मम तु ‘तप सन्ताप’ इत्य-
स्माद्वातोर्निष्पन्नेन तपश्शब्देन पञ्चाभिसाधनादिकं तप एव ग्राह्यं न
व्रतादिकमिति प्रतिभाति ।

१. B. and D. substitute यथा— for तथा—. २. G. omits this verse.
३. This line does not appear in the text. ४. E. reads समाचरेत् for
षडाचरेत्. ५. The text reads वापि वाचा वा यत्कृतं भवेत् for वाचा
श्रोत्र-त्वक्-घ्राण-चक्षुषा. ६. This line does not appear in any of
the manuscript except A. and the text. ७. B. C. D. E. and G.
substitute किल्बिषान्विताः for किल्बिषोत्ततः. ८. The text reads मनो
वाङ्मूर्तिभिर्जनाः for मनो-वाक्कर्मभिर्जनाः. ९. The text reads निर्णुवन्ति for
निर्णुवन्ति; while B. C. and F. read तपो जनाः for तपोधनाः.

इति । कूर्मपुराणेऽपि—

‘जपस्तपस्तीर्थसेवा देव-ब्राह्मणपूजनम् ।

ग्रहणादिषु कालेषु महापातकशोधनम् ॥ (१०८)

पुण्यक्षेत्राभिगमनं सर्वपापप्रेणाशनम् ।

देवताभ्यर्चनं नृणामशेषाघविनाशनम् ॥ (१७)

अमावास्यां तिथिं प्राप्य यः समाराधयेद्भवम् ।

ब्राह्मणान् भोजयित्वा च सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ (१८)

कृष्णाष्टम्यां मेहादेवीं तथा कृष्णचतुर्दशीम् ।

सम्पूज्य ब्राह्मणमुखे सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ (१९)

त्रयोदश्यां तथा रात्रौ सोपहारं त्रिलोचनम् ।

इष्टेशं प्रथमे यामे मुच्यते सर्वपातकैः ॥ (१००)

एकादश्यां निराहारः समभ्यर्च्य जनार्दनम् ।

द्वादश्यां शुकपक्षस्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ (१०७)

उपोषितश्चतुर्दश्यां कृष्णपक्षे समाहितः ।

यमाय धर्मराजाय मृत्यवे चान्तकाय च ॥ (१०१)

वैवस्वताय कालाय सर्वभूतक्षयाय च ।

प्रत्येकं तिलसंयुक्तान् दद्यात्सप्तोदकाञ्जलीन् ॥ (१०२)

१. The text reads -विनाशनम् for -प्रणाशनम्. २. The text reads भयित्वा for भोजयित्वा. ३. We follow here only A. and the text ; while others read महादेवं for महादेवीं. ४. B. D. E. I. G. J. read कृद्देशं for शं; while C. F. and H. कृद्देशं प्रयतो for इष्टेशं प्रथमे. ५. The text reads पापैः for सर्वपापैः. ६. After this line I. inserts the following two lines:—

औदुम्बराय इन्द्राय नीलाय परमेष्ठिने।

वृक्षादराय चित्राय चित्रगुप्ताय ते नमः ॥;

These lines are neither found in our manuscripts nor in the text and seven names of Yama are complete in this śloka, therefore these are quite useless here.

स्नात्वा नद्यां तु पूर्वाह्ने मुच्यते सर्वपातकैः' ॥ (१०२)

(कू. पु. १. २. ३३. ९७-१०८)

इति । पैठीनसिः—

‘सर्वपापप्रसक्तोऽपि ध्यायन्निमिषमच्युतम् ।

पुनस्तपस्वी भवति पङ्क्तिपावनपावनः ’ ॥

इति । चतुर्विंशतिमते—

‘मृगारेष्टिः पवित्रेष्टिस्त्रिहविः पावमान्यपि ।

इष्टयः पापनाशिन्यो वैश्वानर्या समन्विताः’ ॥

इति । कूर्मपुराणे—

‘अस्मिन् कलियुगे घेरे लोकाः पापानुवर्त्तिनः ।

भविष्यन्ति महाबाहो वर्णाश्रमविवर्जिताः ॥

नान्यत् पश्यामि जन्तूनां मुक्त्वा वाराणसीं पुरीम् ।

सर्वपापप्रशमनं प्रायश्चित्तं कलौ युगे’ ॥

(कू. पु. १. १. २८. ९-१०)

इति । इति साधारणप्रायश्चित्तानि ॥

अथ प्रतिपदोक्तानि प्रायश्चित्तानि ।

तत्र याज्ञवल्क्यः—

१. The text substitutes दद्याच्च for नद्यां तु, but it appears meaningless here. २. These quoted four lines are found in the printed copy of the said Purāṇa, but they do not exist in the manuscript copy which is written in Telugu.

‘त्रिरात्रोपोषितो जप्त्वा ब्रह्महा स्वधमर्षणम् ।
अन्तर्जले विशुद्धयेत् गां दत्त्वा च पयस्विनीम्’ ॥
(या. स्मृ. ३. ३०२)

इति । शङ्ख-लिखितावपि—

‘ब्रह्महा त्रिरात्रोपोषितोऽन्तर्जले ऽधमर्षणं
त्रिरावर्तयेत्’ ।

इति । एतच्च कामकारविषयम् । अकामकारविषये तु यमः—

‘एवं ब्रह्महत्या-सुरापान-सुवर्णस्तेय-गुरुत-
ल्पेषु प्राणायामैः श्रान्तोऽधमर्षणं जपेत्’ ।

इति । बौधायनः—

‘ग्रामात् प्राचीमुदीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्य
स्नातः शुचिरुदकान्ते स्थण्डिलमुपलिप्य स-
कृत् क्लिन्नवासाः सकृत् पूतेन पाणिना आदि-
त्याभिमुखोऽधमर्षणस्वाध्यायमधीयीत । (२)
प्रातःशतं माध्याह्ने शतं अपराह्णे शतमपरि-
मितं वा । (३) उदितेषु नक्षत्रेषु प्रसृतियावकं
प्राश्नीयात् । (४) ज्ञानकृतेभ्योऽज्ञानकृतेभ्य-
श्चोपपातकेभ्यः सप्तरात्रात् प्रमुच्यते । (५)

१. C. and E. omit the following portion :—

अन्तर्जले विशुद्धयेत् गां दत्त्वा च पयस्विनीम्’ ॥

इति । शङ्ख-लिखितावपि—

‘ब्रह्महा त्रिरात्रोपोषितोऽन्तर्जले ऽधमर्षणं.

२. B. and D. त्रिवारं त्रिः. ३. The text reads तीर्थं गत्वा स्नातः शुचिवासा
रुदकान्ते स्थण्डिलमुद्धृत्य for ग्रामात्प्राचीमुदीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्य स्नातः
चिरुदकान्ते स्थण्डिलमुपलिप्य. ४. We follow here only A. and the text;
hile all others read साध्याह्ने शतं परिमितं च for अपराह्णे शतमपरिमितं वा.
Except A. and the text all others read अङ्गीयात् for प्राश्नीयात्.
Except A. and the text all others omit अज्ञानकृतेभ्यः and insert
after उपपातकेभ्यः and read द्वादशरात्रान्महापातकेभ्यः । एवं ब्रह्महत्या
वर्णस्तेयं सुरापानं च for द्वादशरात्राच्छूणहननं गुरुतल्पगमनं सुवर्णस्तेयं सुरापान-
ति च.

द्वादशरात्राङ्गूणहननं गुरुतल्पगमनं सुव-
र्णस्तैन्यं सुरापानमिति च वर्जयित्वा । (६)
एकविंशतिरात्रात् तोन्यप्यतितरति' । (७)
(बौ. स्मृ. ३. ५. २-७)

इति । मनुरपि—

‘अरण्ये वा त्रिरभ्यस्य प्रयतो वेदसंहिताम् ।
मुच्यते पातकैः सर्वैः पराकैः शोधितस्त्रिभिः’॥
(म. स्मृ. ११. २५८)

इति । बृहद्विष्णुरपि—

‘ब्रह्महत्यां कृत्वा प्राचीमुदीचीं वा दिशमुप-
प्रभूतेनेन्धनेनाग्निं प्रज्वालयाद्यमर्षणेनाष्टसहस्र-
भोज्याहुतीर्जुहुयात्तदेतस्मात्पूतो भवति’ ।

इति । एतानि कामाकामकारादिभेदेन व्यवस्थापनीयानि ।
सुरापाने यम आह—

१. I. reads अभितरति and the text अपि तरति for अप्यतितरति and adds तान्यपि जयति, २. J. reads शोधितैः for शोधितः, ३. B. D. E. and H. read आहुतीः for आज्याहुतीः, ४. B. C. D. F. and G. omit the following portion :—

एतानि कामाकामकारादिभेदेन व्यवस्थापनीयानि । सुरापाने
यम आह—

‘सुरापः कण्ठमात्रमुदकमवतीर्य सुतसोमात् प्रसूतिमाशयोक्त्वा
रेणाभिमन्त्र्य पिबेत् । ततो ऽप्सु निमग्नो मानस्तोकीयं जपेत्’ ।

इति । याज्ञवल्क्यः—

‘त्रिरात्रोपोषितो हत्वा कूष्माण्डीभिर्घृतं शुचिः’ ।

इति । मनुः—

‘कोरस् जश्वापि—&c..... &c., up to page 168, line 12.

‘सुरापः कण्ठमात्रमुदकमवतीर्य सुतसोमात्
प्रसृतिमादायोङ्कुरेणाभिमन्त्र्य पिबेत् । ततो
ऽप्सु निमग्नो मानस्तोकीयं जपेत् ’ ।

इति । याज्ञवल्क्यः—

‘त्रिरात्रोपोषितो हुत्वा कूष्माण्डीभिर्घृतं शुचिः’।
(या. स्मृ. ३. ३०४)

इति । मनुः—

‘कौत्सं जम्वाप इत्येतद्वासिष्ठं च प्रतीत्यृचम् ।
माहित्रं शुद्धवत्यश्च सुरापोऽपि विशुद्ध्यति ॥ (२४९)
मन्त्रैः शाकलहोमीयैरब्दं हुत्वा घृतं द्विजः ।
सुगुर्वप्यपहन्त्येनो जम्वा वा नम इत्यृचम् ॥ (२५६)
महापातकसंयुक्तोऽनुगच्छेद्वाः समाहितः ।
अभ्यस्याब्दं पावमानीर्भिक्षाहारो विशुद्ध्यति* ॥ (२५७)
(म. स्मृ. ११. २४९-२५७)

* कौत्सं—‘अपनः शोशुचदघमित्येतत् । वासिष्ठं—‘प्रतिस्तोमेभिरूषसं
मिष्टा’ इत्येतत् । माहित्रं—‘महित्रीणामवेचमिति । शुद्धवत्यः—पूर्वमुक्ताः ।
देवकृतस्पर्शनसो’ इत्यादयो ऽष्टौ मन्त्राः शाकलहोमीयाः । नम इत्यृचं—‘नम

१. J. reads सुतसोमात् वसृतिमादाय for सुतसोमात् प्रसृतिमादाय. २. E. H.
and J. read जपित्वा for जम्वा; while I. reads this line as follows :—

‘कौत्सं जपित्वाऽपैत्येनो वासिष्ठं चत्यृचम्प्रति ।

3. E. and H. read वासिष्ठं चेति ऋचम्प्रति, but E. substitutes
वृचं for इत्यृचम् and J. वासिष्ठं च ऋचं प्रति both for वासिष्ठं च प्रती-
त्यृचम्. ४. J. reads सकलहोमीयैरिष्टं for शाकलहोमीयैरब्दं. ५. A. reads
न इत्यृचम् the Commentator* Medhātithi follows this reading; while
I. reads नमत् for नम; but it seems to be incorrect. ६. J. reads समा-
हिताः for समाहितः.

इति । वसिष्ठेः—

‘सुरां पीत्वाऽप्सु निर्मज्ज्य त्रिः पठेदधमर्षणम् ।

यथाऽश्वमेधावभृथस्तादृशं मनुरब्रवीत्’ ॥

(व. स्मृ. २६. ८)

इति । अत्र ज्ञानाज्ञानाभ्यासानभ्यासैर्व्यवस्था द्रष्टव्या ।
सुवर्णस्तेये शातातपः—

‘मद्यं पीत्वा गुरुदारांश्च गत्वा

स्तेयं कृत्वा ब्रह्महत्यां च कृत्वा ।

भस्मच्छत्रो भस्मशय्यां शयानो

रुद्राध्यायी मुच्यते सर्वपापैः’ ॥

(शा. स्मृ. १. ७१)

इति । यमः—

‘ब्राह्मणः सुवर्णस्तेयं कृत्वा हिरण्यं शालायां

प्रक्षिप्याऽप्सु स्नातो ग्रीवामात्रमुदकं हिरण्य-

वर्णाभिश्चतसृभिर्गत्मानमभ्युक्ष्य त्रीन् प्राणा-

यामान् कृत्वा तदेतस्मान् पापात्पूतो भवति’ ।

आविवेश-’ इत्युचमिति सर्वज्ञनारायणः । ‘उग्रं नम आविवास’ इति राम-
चन्द्रः । पावमान्यः ऋक्संहिताया नवमं मण्डलं स्वादिष्टेत्यारभ्य ‘यं
राजन्’ इत्यन्तम् ।

१. E. and H. omit वसिष्ठः. २. The text reads अतो वाऽप्सु निर्मज्ज्य
त्रिर्जपेत् for सुरां पीत्वाऽप्सु निर्मज्ज्य त्रिः पठेत्. ३. I. reads -शय्याशयानो an
J. reads -शय्याशयानो both for -शय्याशयानो. ४. E. and H. omi
यमः. ५. J. reads हिरण्यशालायां for हिरण्यं शालायां. ६. E. H. and
read निष्णातः for स्नातः.

इति । बृहस्पतिः—

‘सकृज्जम्वाऽस्यवामीयं शिवसङ्कल्पमेव वा ।
अपहत्य सुवर्णं वा क्षणाद्भवति निर्मलः’ ॥

इति । याज्ञवल्क्यः—

‘ब्राह्मणः स्वर्णहारी तु रुद्रजापी जले स्थितः’ ।
(या. स्मृ. ३. ३०४)

इति । जपश्चैकादशकृत्वा कार्यः । तदाह अत्रिः—

‘एकादश गुणान् वाऽपि रुद्रानावर्त्य धर्मवित् ॥
महापापैरपि स्पृष्टो मुच्यते नात्र संशयः’ ॥
(वृ. अ. स्मृ. ४. ६)

इति । गुरुतल्पे याज्ञवल्क्यः—

‘सहस्रशीर्षाजापी च मुच्यते गुरुतल्पगः ।
गौर्देया कर्मणोऽस्यान्ते पृथगेभिः पयस्विनी’ ॥
(या. स्मृ. ३. ३०५)

इति । यमोऽपि—

‘अथ गुरुतल्पगमनं कृत्वाऽधमर्षणमन्तर्जले
त्रिरावर्त्य तदेतस्मात् पापात् पूतो भवति’ ।

१. E. I. and J. read ब्राह्मणस्वर्णहारी for ब्राह्मणः स्वर्णहारी. २. The
use occurs in Vrid-dhatri Samhitā, but not Atri or Âtreya. It reads
क्षयति for धर्मवित् and for the second line it reads महापातकोपपातकेभ्यो
लेनीकरणेभ्यो मुच्येत for महापापैरपि स्पृष्टो मुच्यते नात्र संशयः. ३. E. I.
and J. read सहस्रशीर्षाजापी for सहस्रशीर्षाजापी.

इति । मनुरपि—

‘हविष्पान्तीयमभ्यस्य न तमंह इतीति च ।

अस्वा च पौरुषं सूक्तं एच्यते गुरुतल्पगः’ ॥

(म. स्मृ. ११. २५१)

इति । संसर्गं येन सह संसर्गं करोति स तदीयमेव प्रायश्चित्तं कुर्यात् ।

‘स तस्यैव व्रतं कुर्यात्’ ।

इति पूर्वमेवोक्तत्वात् ॥

अथोपपातकरहस्यप्रायश्चित्तानि ।

तत्र यमः—

‘दशप्रणवसंयुक्तैः प्राणायामैश्चतुःशतैः ।

मुच्यते ब्रह्महत्यायाः किं पुनः शेषपातकैः’ ॥

इति । याज्ञवल्क्यो अपि—

‘प्राणायामशतं कार्यं सर्वपापानुत्तये ।

उपपातकजातानामनादिष्टस्य चैव हि’ ॥

(या. स्मृ. ३. ३०६)

१. We follow here A. and G.; while B. and D. read हविष्यासं समभ्यस्य and others read हविष्यन्तीयमभ्यस्य for हविष्पान्तीयमभ्यस्य. in the text (Bombay, Mandlik's edition). Some places have हविष्यन्तीयम् and some हविष्यन्तम्, but the quoted Mantra is हविष्पान्तमज्रं. Therefore all these readings seem incorrect. २. The text read अस्वा च; while H. substitutes नु for च. ३. I. reads संसर्गं for जप्त्वा च; while H. substitutes यथा for अथ. ४. B. and D. omit तत्र यमः while E. H. G. I. and J. substitute अत्र for तत्र. ५. B. and D. read सर्वपापप्रणुत्तये for सर्वपापानुत्तये.

इति । मंनुरपि—

‘एनसां स्थूल-सूक्ष्माणां चिकीर्षन्नपनोदनम् ।

अवेत्यृचं जपेदब्दं यत्किञ्चेदमितीति चे’ ॥

(म. स्मृ. ११. २५२)

इति । अत्र सकृदभ्यासादिभेदेन व्यवस्था ब्रह्मव्या ॥

अथ व्रतलक्षणानि ।

तत्र सर्वव्रतस्य साधारणान्यङ्गानि याज्ञवल्क्य आह—

‘ब्रह्मचर्यं दया क्षान्तिर्दानं सत्यमकल्कता ।

अहिंसाऽस्तेय-माधुर्यं दमश्चेति यमाः स्मृताः॥

स्नान-मौनोपवासिज्या-स्वाध्यायोपस्थनिग्रहाः ।

नियमा गुरुशुश्रूषा-शौचा-ऽक्रोधा-ऽप्रमादित्ताः ॥

(या. स्मृ. ३. ३१३—३३४)

इति । अत्र ब्रह्मचर्यं सर्वेन्द्रियनिग्रहः । उपस्थनिग्रहो
ङ्गनिग्रहः । तयोर्गो-वलीवर्दन्यायेन पुनरुक्तिः । अकल्क-
मकुटिलत्वम् ।

१. The text reads वा for च. २. Except A. all omit तत्र and I. reads सर्वव्रतसाधारणान्यङ्गानि for सर्वव्रतस्य साधारणान्यङ्गानि. ३. B. D. G. I. J. read अकल्पता for अकल्कता. ४. Except E. G. I. and the text read -ऽस्तेयमाधुर्यदमश्चेति and II. -ऽस्तयमाधुर्यं दमश्चेति both for तय-माधुर्यं दमश्चेति. ५. G. and the text read स्नानं for स्नान-; while I. and some others substitute -निग्रहः for -निग्रहाः. ६. B. D. and the text read -ऽप्रमादता for -ऽप्रमादित्ताः. ७. B. and D. read अथ for अब; while H. व्रतचर्यं, C. and F. व्रतचर्यं for ब्रह्मचर्यं. ८. C. F. and G. substitute तथा for तयोः; while except G. and J. read अपुनरुक्तिः for रुक्तिः. ९. J. reads अकल्पत्वम् for अकल्कत्वम्.

इति । मनुरपि—

‘अहिंसां सत्यमक्रोधमार्जवं च समाचरेत् । (२२२)
 त्रिराह्नि त्रिर्निशायां च मवासा जलमाविशेत् ।
 स्त्री-शूद्र-पतिताश्चैव नाभिभाषेत कहिंचित् ॥ (२२३)
 स्थानासनाभ्यां विहरेदशक्तोऽथः शयीत वा ।
 ब्रह्मचारी व्रती च स्याद् गुरु-देव-द्विजार्चकः ॥ (२२४)
 सावित्रीं च जपेन्नित्यं पवित्राणि च शक्तितः ।
 सर्वेष्वेव व्रतेष्वेवं प्रायश्चित्तार्थमादृतः’ ॥ (२२५)
 (म. स्मृ. ११. २२२-२२५)

इति । तत्र प्राजापत्यव्रतलक्षणमाह हारीतः—

‘व्यहं सायं व्यहं प्रातस्व्यहमद्यादयाचितम् ।
 परं व्यहं वायुभक्ष एष कृच्छ्रः प्रजापतेः’ ॥

इति । मनुरपि—

‘व्यहं* प्रातस्व्यहं सायं व्यहमद्यादयाचितम् ।
 व्यहं परं तु नाऽश्रीयात् प्राजापत्यं चरेन्द्विजः’ ॥
 (म. स्मृ. ११. २११)

* अत्र द्वौ पक्षौ । तत्र प्रथमः स्वस्थानविशुद्धिपक्षोऽयं मनुना दर्शितः—
 ‘व्यहं प्रातर्भोजनं व्यहं सायमेवं भोजनं । व्यहमद्याचितभोजनमिति एष
 एव नियमः दिनत्रयं धार्य इत्युक्तमतस्तस्य वृद्धिः स्वस्थान एव भवति

१. The following quoted verses are not found in the MS of the text of Manu. २. B. C. D. E. F. and G. read त्रिराहः for त्रिराह्नि; while G. read आविशेत् for आविशेत. ३. I. reads अक्रोधो for अशक्तो. ४. G. reads स्वशक्तः for च शक्तितः. ५. B. and D. read आहृतः, I. and J. आहृताः for आदृतः. ६. I. reads अत्र for तत्र. ७. I. reads प्रजापतिः for प्रजापते. ८. B. D. and J. do not insert मनुरपि; while B. substitutes अत्येनुरपि. This may be the writer's mistake. ९. The text reads च for च. १०. G. reads चरेत् for चरन्.

इति । अस्यैवाधिकारिभेदेन प्रयोगान्तरमाह वसिष्ठः—

‘अहः प्रातरहर्नक्तमहमेकमयाचितम् ।

अहः पराकं तत्रैकमेवं चतुरहो परौ ॥

अनुग्रहार्थं विप्राणां मनुर्धर्मभृतां वरः ।

बाल-वृद्धा-ऽऽतुराणां* च शिशुकृच्छ्रमुवाच ह’ ॥

(व. स्मृ. २३. ४२-४३)

इति । एतदुभयमपि प्राजापत्यकृच्छ्रं दर्शयति याज्ञ-
वल्क्यः—

‘एकभक्तेन नक्तेन तथैवायाचितेन च ।

उपवासेन चैकेन पादकृच्छ्रः प्रकीर्तितः ॥

यथाकथंचिन्निगुणः प्राजापत्योऽयमुच्यते’ ॥

(या. स्मृ. ३. ३१९. ३२०)

द्वितीयः दण्डकालितवदावृत्तिपक्षोऽयं वसिष्ठेन दर्शितः—

प्रथमे ऽह्नि प्रातरैकवारं हविष्यान्नभोजनं कायेम् । द्वितीये ऽह्नि
त्रयमेकवारमेव न दिवा । तृतीये ऽह्नि एकवारमयाचितमश्नीयात् । अत्र
र्वत्र भोजनं परिमितमेव कार्यम् । न यथेष्टम् । प्रायश्चित्तार्थत्वात् । चतु-
ऽह्नि पराकम् । तल्लक्षणं पूर्वमेवोक्तम् । एवं प्रथमं चतुरहमतीत्य द्वितीयं
तीपमपि चतुरहमेवमेव निर्वर्तयेदेवं द्वादशदिनसाध्योऽयं कृच्छ्रः ।

* यथाह मनुः—

‘चतुरः प्रातरहर्नीयात् पिण्डान् विप्रः समाहितः ।

चतुरोऽस्तमिते सूर्ये शिशुचान्द्रायणं स्मृतम्’ ॥

इत्याद्यनुसन्धेयम् ।

१. The text reads बाल-वृद्धा-ऽऽतुरेष्वेवं for बाल-वृद्धा-ऽऽतुराणां च. २. E. reads वैकेन and the text चैवायं both for चैकेन.

इति । एकभुक्तेन दिवैव सकृद्भोजनेन । नैकेन रात्रौ स
कृद्भोजनेन । अयाचितेन न विद्यते याचितं यस्मिन् भोजं
तदयाचितम् । तेन । अत्र कालविशेषाप्रतीतिर्दिवा रात्रौ च
सकृद्भोजनेन । उपवासेन चैकेन एकस्मिन् दिनेऽनशनेन च
पादकृच्छ्रो भवति । अयमेव पादकृच्छ्रः स्वस्थानविवृद्ध्या वा
दण्डकलितवदावृत्त्या वा यथा कथंचिन्निगुणः त्रिरभ्यस्तः प्रा-
जापत्य इत्युच्यते इत्यर्थः । एकभक्तादिषु ग्राससङ्ख्या आप-
स्तम्बेन दर्शिता—

‘सायं द्वाविंशतिर्ग्रासाः प्रातः पञ्चविंशतिः स्मृतौः ।

चतुर्विंशतिरयाच्याः परं निरशनं स्मृतम् ’ ॥

(आ. स्मृ. १. २९)

इति । तत्परिमाणमपि तेनैवोक्तम्—

‘कुक्कुटाण्डप्रमाणं तु यथा वाऽऽस्यं विशेषमुखम् ।

(आ. स्मृ. १. ९०)

इति । चतुर्विंशतिमते तु प्रकारान्तरेण सङ्ख्या श्रूयते—

‘प्रातस्तु द्वादश ग्रासाः सायं पञ्चदशैव तु ।

अयाचिते च द्वावष्टौ परं वै मारुताशनः’ ॥

इति । अत्र शक्त्यपेक्षया व्यवस्था द्रष्टव्या । आपस्तम्बस्तु

चतुरः पादकृच्छ्रान् कृत्वा तेषां वर्णभेदेन व्यवस्थामाह—

१. B. and D. omit नैकेन रात्रौ सकृद्भोजनेन. २. Except A. and I. read दण्डकरितवत् for दण्डकलितवत्. ३. B. C. D. E. F. G. and H. substitute मताः for स्मृताः. ४. G. reads चतुर्विंशतिरात्रौ च for चतुर्विंशतिरयाच्याः. ५. G. and I. omit तु. ६. G. substitutes वा for च and reads त्र्यहं च, C. and F. read त्र्यहं वा and J. त्र्यहे वा all for परं वै; while B. and D. अहं वै for the same.

‘अयं निरशनं पादः पादश्चायाचितं अयम् ।

सायं अयं तथा पादः पादः प्रातस्तथा अयम् ॥ (१३)

प्रातःपादं चरेच्छूत्रः सायं वैश्यस्य दापयेत् ।

अयाचितं तु राजन्ये त्रिरात्रं ब्राह्मणे स्मृतम् ॥ (१५)

(आ. स्मृ. १. १३-१५)

इति । अर्धकृच्छ्र-पादोनकृच्छ्रयोरपि स्वरूपं स एवाह—

‘सायं-प्रातर्दिनार्धं स्यात् पादोनं नक्तवर्जितम्’ ।

(आ. स्मृ. १. १४)

इति । अयमर्थः । अयाचितोपवास-अयं-द्वयानुष्ठानेनार्ध-
कृच्छ्रो भवति । नक्त-अयं-व्यतिरिक्त-अयं-द्वयानुष्ठानेन पादो-
कृच्छ्रो भवति । अर्धकृच्छ्रप्रकारेणैव तेनैवोक्तः—

‘सायं प्रातस्तथैवोक्तं दिनद्वयमयाचितम् ॥

दिनद्वयं तु नाऽश्रियात् कृच्छ्रार्धं तद्विधीयते ’ ।

(आ. स्मृ. १. ४१-४२)

. The text reads पादात् for पादः. २. G. reads ततः for पादः.
3. and D. read अयाचिते अयम्., C. and F. अयाचितं अयम् both for
चितं अयम्; while H. reads अयाचनं अयम् for the same. ४. The
reads this line thus :—

पादः सायं अयं पादः प्रातर्भाज्यं तथा अयम् ।

E. and J. read पादं for सायं. ६. The text reads ब्राह्मणस्य च for
णे स्मृतम्. ७. The text reads this line thus :—

प्रातः सायं दिनार्धं च पादोनं सायवर्जितम् ।

Except A. and I. read अयाचितोपवासयोक्त्यह-द्वया- for अयाचितो-
त-अयम्. ९. The text reads this verse as follows :—

‘सायं प्रातस्त्वहोरात्रं पादं कृच्छ्रस्य तं विदुः ॥

सायं प्रातस्तथैवैकं दिनद्वयमयाचितम्’ ।

इति । अत्रापि शक्त्यपेक्षया व्यवस्था द्रष्टव्या । य
जप-होमादिवद्ब्रह्मसहितं प्राजापत्यकृच्छ्रं गौतमेनाभिहितः

‘हविष्यान् प्रातराशान् भुक्त्वा तिस्रो रात्रीर्ना-
श्रियात् । (२) अथापरं च्यहं नक्तं भुञ्जीत ।

(३) अथापरं च्यहं न कञ्चन याचेत् । (४)

अथापरं च्यहमुपवसेत् । (५) तिष्ठेदहनि, रात्रा-

वासीत । (६) क्षिप्रकामः । (७) सत्यं वदेत् ।

(८) अनेनार्थेन सम्भाषेत । (९) रौरव-यौधा-

जपे *नित्यं प्रयुञ्जीत । (१०) अनुसवनमुद-

कोपस्पर्शनमापोहिष्ठेति तिसृभिः पवित्रवतीभि-

र्मार्जयीत । (११) हिरण्यवर्णाः शुचयः पा-

वका इत्यष्टाभिः । (१२) अथोदकतर्पणम् ।

(१३) ॐ नमो हमाय मोहमाय संहमाय

धुन्वते तापसाय पुनर्वसवे । (१४) नमो नमो

* रौरव-यौधाजपे सामनी ‘पुनानः सोमधारया’ इत्यस्याम्
गीते । ते च नित्यं प्रयुञ्जीत गायेत्यर्थः । केचनात्र ‘नित्यं पु
प्रयुञ्जीत’ इत्यपि पठन्ति । विज्ञानेश्वरस्तु—‘रौरवयोधां जपेत्’ इ
मेव पठति ।

१. B. and D. read प्रातराशान् भुक्त्वा and II. substitutes भुक्त्वा
भुक्त्वा. २. B. D. G. and J. substitute तथापरं for अथापरं. ३.
reads -अनार्थे for अनार्थः. ४. Except A. and the text all othe
read यौधाजये; while B. and D. read- यौवाजये for the same. ५. Th
text reads मार्जयेत् and I. मार्जयित्वा for मार्जयीत. ६. We consult he
the five manuscripts of the text. Except A. and these manuscripts
others read नमो हमाय मोहमाय and I. नमो हमाय संहमाय both for नमो ह
यमोहमाय संहमाय; while G. omits मोहमाय and reads गृहमाय for स
माय. ७. G. reads पुनर्वासाय for पुनर्वसवे.

मौञ्जायोर्म्याय वसुविन्दाय सर्वविन्दाये नमो
 नमः पाराय सुपाराय महापाराय पारदाय पार-
 यिष्णवे । (१५) नमो नमो रुद्राय पशुपतये
 महते देवाय त्र्यम्बक्यैकचरायाधिपतये ह-
 राय शैवयेशानायोग्राय वज्रिणे घृणिने कप-
 र्दिने । (१६) नमो नमः सूर्यायादित्याय ।
 (१७) नमो नमो नीलग्रीवाय शितिकण्ठाय ।
 (१८) नमो नमः कृष्णाय पिङ्गलाय । (१९)
 नमो नमो ज्येष्ठाय श्रेष्ठाय वृद्धयेन्द्राय हरि-
 केशयोर्ध्वरेतसे । (२०) नमो नमः सत्याय
 पावकाय पावकवर्णाय कामाय कामरूपाय ।
 (२१) नमो नमो दीप्ताय दीप्तरूपिणे । (२२)
 नमो नमस्तीक्ष्णाय तीक्ष्णरूपिणे । (२३) नमो
 नमः सौम्याय सुपुरुषाय महापुरुषाय मध्यम-
 पुरुषाय उत्तमपुरुषाय ब्रह्मचारिणे । (२४)

१. Except A. and the text others do not repeat नमः. २. I. reads उभ्याय for ऊभ्याय, but it seems wrong. ३. G. and I. omit सर्वविन्दाय. ४. G. and I. omit नमो and I. reads नमः पाराय महापाराय पारदाय omitting सुपाराय. The text omits पारदाय. G. omits महापाराय and substitutes वरदाय for पारदाय. ५. Except A. and the text all others do not repeat नमः. ६. Except A. I. and the text all others read हरये for हराय; while B. and D. omit शैवाय. E. and II. read त्र्यम्बाय and I. ईश्वराय all for शैवाय. ७. Except A. and the text all others omit नमः throughout. ८. D. and I. read नीलकण्ठाय शितिकेशाय नीलग्रीवाय शितिकण्ठाय; while B. E. G. H. J. read नीलकण्ठाय for नीलग्रीवाय. ९. I. reads पावकसर्गाय for पावकवर्णाय. १०. Except J. the text all others do not insert महापुरुषाय.

नमो नमश्चन्द्रललाटाय कृत्तिवाससे पिनाक-
हस्ताय नमो नम इति । (२५) एतदेवा-
दित्योपस्थानम् । (२६) एता ऐवाज्याहुतयः ।
(२७) द्वादशरात्रस्यान्ते चरुं श्रपयित्वैताभ्यो
देवैताभ्यो जुहुयात् । अग्नये स्वाहा सोमाय
स्वाहा अग्नीषोमाभ्यामिन्द्राग्निभ्यामिन्द्राय वि-
श्वेभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मणे प्रजापतये अग्नये
स्विष्टकृते इति । (२८) अन्ते ब्राह्मणभो-
जनम् । (२९)

(गौ. स्मृ. २७. २-२९)

इति । हविष्यानित्याद्युपवसेदित्यन्तेन प्राजापत्यस्य १
रूपमुक्तम् । तिष्ठेदित्यादिना तस्यैवेतिकर्तव्यतोच्यते । २
नि तिष्ठेदित्यनेन भोजनाद्यविरुद्धकालेषु अहरुत्थित
स्यात् । रात्रावासीतेत्यनेन निद्राया आवश्यकत्वात् तामास
एव सेवेतेत्युक्तं भवति । क्षिप्रकामोऽपि भवेत् । शीघ्रं शु-
र्यामिति सज्जातकामोऽपि भवेदित्यर्थः । अथवा शीघ्रं शु-
कामोऽहनि तिष्ठेद्रात्रावासीतेत्यर्थः ।

१. Except the text all others omit पिनाकहस्ताय नमो नम इति
२. I. omits एव. ३. B. and D. omit देवताभ्यो. ४. I. omits इन्द्राग्निभ्यो
५. The text reads ब्राह्मणतर्पणम् for ब्राह्मणभोजनम्. ६. Except A. I.
I. all others omit इत्यनेन. ७. G. reads अनावश्यकत्वात् for आवश्य-
त्वात्. ८. B. D. and H. read स्यादिति for स्यामिति.

एवं सत्यं वदेदित्याद्यङ्गकलापे क्षिप्रकाम* इति अधिका-
 रविशेषणमनुषञ्जनीयम् । अनेन यः शनैः शनैः शुद्धो
 भवामीति मन्यते तस्य नायं नियम इति अवगम्यते । रौरव-
 शैवाज्ये सामनी । नमोहमायेत्यादयस्त्रयोदश मन्त्रास्तर्पण-
 मूर्त्योपस्थाना-ऽऽज्यहोमेषु द्रष्टव्याः । अथवा सम्प्रदानविभक्त्य-
 ताः षट्षण्चाशन्मन्त्राः । तर्पणमनुसवनं कर्तव्यम् । स्नाना-
 न्वातर्पणस्य । तथा च भृगुः—

‘नित्यं नैमित्तिकं काम्यं त्रिविधं स्नानमुच्यते ।

तर्पणं त्रिविधस्याङ्गमेव एव विधिः सदा’ ॥

इति । आदित्योपस्थाना-ऽऽज्यहोमौ तु प्रतिदिनं सकृत् सकृत्
 कार्यौ । ‘अथोदकतर्पणमादित्योपस्थानमाज्यहोमश्च’—इति
 उक्तव्ये

‘एतदेवादित्योपस्थानम् । एता एवाज्याहुतयः’ ।

इति पृथग्योगकरणात् । शिष्टं स्पष्टम् । एतद्वह्नीताद्युक्त-

* वसिष्ठोप्येवमेवाह—

‘हविष्यान् प्रातराशान्त्रीन् सायमाशान्तिथैव च’ ।

इत्याद्युक्त्वा—

‘रात्रौ जलाशये व्युष्टः प्राजापत्येन तत्समम्’ ॥ (१७)

(व. स्मृ. १७-१७)

इत्यादिना ।

१. B. C. D. E. F. G. do not repeat शनैः. २. B. and D. omit मन्त्राः.
 ३. G. substitutes मनुः for भृगुः. ४. B. D. and H. do not repeat सकृत्;
 while I. substitutes कर्तव्यौ for कार्यौ. ५. G. and I. omit एव.

जप-होमाद्यद्गृहहितप्राजापत्यद्वयस्थाने वेदितव्यम् । बहुप्रयास-
साध्यत्वेनातिगुरुत्वात् । अथवा येषां गृह्णादीनां मन्त्राधिकारो
नास्ति तेषां जप-होमादिगृहितं प्राजापत्यं वेदितव्यम् । अत-
एवोक्तमद्भिरसा-

‘तस्माच्छूद्रं समासाद्य सदा धर्मपथे स्थितम् ।

प्रायश्चित्तं प्रदातव्यं जप-होमविवर्जितम्’ ॥

इति । येषां ब्राह्मणादीनां जप-होमादिवाधिकारस्तेषां गौ-
तमोक्तं वेदितव्यम् ॥

अथातिकृच्छः ।

तस्य लक्षणमुक्तं चतुर्विंशतिमते-

‘एकैकं ग्रासमश्रीयात् व्यह्नाणि त्राणि पूर्ववत् ।

व्यहं चोपवसेन्नित्यमतिकृच्छं चरन् द्विजः’ ॥

इति । एकभक्त-नक्ता-स्याचितदिवसेषु नवस्वेकैकं ग्रासम-
श्रीयात् व्यहं चोपवसेत् । एवं चातिकृच्छो भवतीत्यर्थः ।
यत्तु याज्ञवल्क्येनोक्तम्-

‘अयमेवातिकृच्छः स्यात् पाणिपूरान्नभोजनः’ ।

(या. स्म. ३. ३२०)

१. B. C. D. E. G. and H. read -द्वयं व्यवस्थाने for -द्वयस्थाने ; while H. and J. -द्वयव्यवस्थाने for the same, but H. gives marginal reading -द्वयस्थाने. २. B. D. G. and J. read वाधिकारो, C. and F. वाधिकारो both for मन्त्राधिकारो ; while G. omits गृह्णादीनां. ३. B. C. D. F. and G. read जप-होमादिकं for जप-होमादिगृहितं. ४. B. and D. read स्थितः for स्थितम्. ५. G. omits तस्य. ६. C. F. and I. read अहं for व्यहं ; while H. reads चरोदिति, G. and I. चरेद् द्विजः for चरन् द्विजः. ७. H. and I. read -भोजने for -भोजनः.

इति—अयमेव प्राजापत्यकृच्छ्रः एकभक्त-नक्तायाचितदि-
शिषु नवसु पाणिपूरान्नभोजनयुक्तोक्तिकृच्छ्रो भवतीत्यर्थः ।
इतिदशकविषयम् । पाणिपूरान्नस्य ग्रसपरिमितादन्नादधिक-
रिमाणत्वात् ॥

अथ कृच्छ्रातिकृच्छ्रः ।

तस्य लक्षणं याज्ञवल्क्येनोक्तम्—

‘कृच्छ्रातिकृच्छ्रः पयसा दिवसानेकविंशतिम्’ ।

(या. स्मृ. ३. ३२१)

इति । विष्णुरपि—

‘कृच्छ्रातिकृच्छ्रः पयसा दिवसानेकविंशतिक्षपणम्’ ।

(वि. स्मृ. ४६. १३)

इति । यत्तु गौतमः—

‘अब्धक्षस्तृतीयः स कृच्छ्रातिकृच्छ्रः’ ।

(गौ. स्मृ. २७. ३२)

इति एकभक्त-नक्तायाचितदिवसेषु यो भोजनकालः
तस्मिन्नेव काले केवलमुदकेन वर्तनं कृच्छ्रातिकृच्छ्रो भवतीति
तदेतच्छक्तविषयम् । अतिकृच्छ्र-कृच्छ्रातिकृच्छ्रयोरपि प्राजा-
पत्यकृच्छ्रोक्तेतिकर्तव्यता द्रष्टव्या ।

१. G. and I. read this:—

कृच्छ्रातिकृच्छ्रः पयसा दिवसानेकविंशतिम् ।

but I. adds इति and reads क्षपयेदिति शेषः for-क्षपणम्. २. We follow
here A. and the text ; while all others omit स.

‘एतेनैव* कृच्छ्रातिकृच्छ्रौ व्याख्यातौ’ ।

(गौ. स्मृ. २७. ३१)

इति गौतमस्मरणात् । पराकलक्षणमाह यमः—

‘द्वादशाहं निराहारे यतात्मा संशितव्रतः ।

कृच्छ्रः पराकनामैव सर्वपापप्रणाशनः’ ॥

इति । पर्णकृच्छ्रलक्षणमाह याज्ञवल्क्यः—

‘पर्णोदुम्बर-राजीव-विल्वपत्र-कुशोदकैः ।

प्रत्येकं प्रत्यहं पीनैः पर्णकृच्छ्र उदाहृतः’ ॥

(या. स्मृ. ३. ३१७)

* इदं सर्वथा मूलविरुद्धमिवेति प्रतिभाति । मूले तु, एकोनविंशतिः सुत्रैः पूर्वं कृच्छ्रमभिधाय अनन्तरम्—

‘एतेनैवातिकृच्छ्रौ व्याख्यातौ’ ।

इत्यनेन द्वितीयमतिकृच्छ्रमभिधाय—

‘अध्वक्षस्तृतीयः स कृच्छ्रातिकृच्छ्रः’ ।

इत्यनेन तृतीयः कृच्छ्र उक्तः । तत्कथमयं पाठः सङ्गच्छत इति चिन्तनीयं विद्वाद्भिः ।

१. The text reads अतिकृच्छ्रौ व्याख्यातौ. for कृच्छ्रातिकृच्छ्रौ व्याख्यातौ
२. E. G. and I. substitute -वचनान् for -स्मरणात्. C. and F. omit यमः; while G. omits the following portion:—

‘द्वादशाहं निराहारे यतात्मा संशितव्रतः ।

कृच्छ्रः पराकनामैव सर्वपापप्रणाशनः’ ॥

इति । पर्णकृच्छ्रलक्षणमाह याज्ञवल्क्यः—

‘पर्णोदुम्बर-राजीव-विल्वपत्र-कुशोदकैः ।

प्रत्येकं प्रत्यहं पीनैः पर्णकृच्छ्र उदाहृतः’ ॥

इति । पलाशोदुम्बरारविन्द-विल्वपर्णानामेकैकं कथितमुदकं प्रत्यहं पिबेत् । कुशोदकं चैकस्मिन्नहर्नाति । पर्णकृच्छ्रस्य लक्षणान्तरमाह यमः—

३. B. C. D. F. and H. read जितात्मा for यतात्मा; while some read क्षसित- for संशित-.

इति । पलाशादुम्बराविन्द-विल्वपर्णानामेकैकेन कथित-
दकं प्रत्यहं पिबेत् । कुशोदकं चैकस्मिन्नहनीति । पर्णकृ-
द्भ्य लक्षणान्तरमाह यमः—

‘एतान्येव समस्तानि त्रिरात्रोपोषितः शुचिः ।

काथयित्वा पिबेदद्भिः पर्णकृच्छ्रो विधीयते’ ॥

इति । यदा पलाशादिपत्राण्येकीकृत्याम्भसा काथयित्वा
पत्रांपवासान्ते कथितं नत्पिबेत् तदा पर्णकृच्छ्रो भवतीत्यर्थः ।
लकृच्छादीनां स्वरूपमाह मार्कण्डेयः—

‘फलैर्मामेन कथितः फलकृच्छ्रो मनीषिभिः ।

श्रीकृच्छः श्रीफलैः प्रोक्तः पद्माक्षैरपरस्तथा ॥

मासेनामलकैरेवं श्रीकृच्छमपरं स्मृतम् ।

पत्रैर्मनः पत्रकृच्छः पुष्पैस्तत्कृच्छ उच्यते ॥

मूलकृच्छः स्मृतो मूलैस्तथैककृच्छो जलेन तु’ ।

इति । यदा विल्वादिफलान्यम्भसा काथयित्वा मासमेकं
दम्भः पिबति तदा फलकृच्छ्रो भवति । यदा विल्व-पद्मा-
मूलानामन्यतमस्य काथं मासं पिबेत्तदा पत्र-पुष्प-मूल-
कृच्छाणि भवन्ति ।

१. Except A, all others do not insert कुशोदकं चैकस्मिन्नहनीति. In
connection with this omission the editor of the Calcutta edition
of this work published in B. Indica Series, is quite misled; he writes
in foot-note, page 465. “ इत्यमेव पाठः सर्वत्र विल्व-पर्ण-कुशानामेकैकेन—
ते तु भवितुं युक्तम् ” 1. २. Except A, and I. others read लक्षणमाह
लक्षणान्तरमाह. ३. G. does not insert the commentary of this Sloka.
G. reads यदि for यदा. ५. H. reads यदि for यदा.

वारुण-स्त्रीकृच्छ्रयोर्लक्षणमाह यमः—

‘ ब्रह्मचारी जितक्रोधो मासेऽप्युदकसंस्तुकान् ।
पिवेच्च नियताहारः कृच्छ्रं वारुणमुच्यते ॥
अयं पिवेत्तु गोमूत्रं अयं वै गोमयं पिवेत् ।
अयं वै यावकेनैव स्त्रीकृच्छ्रं ह्येतदुच्यते ’ ॥
(य. स्मृ. ५. ३१)

इति । सौम्यकृच्छ्रस्वरूपमाह याज्ञवल्क्यः—

‘ पिण्याका-ऽऽचाम-तक्रा-ऽम्बु-सक्तूनां प्रतिवासरम् ।
एकरात्रोपवासश्च कृच्छ्रः सौम्योऽयमुच्यते ’ ॥
(या. स्मृ. ३. ३२२)

इति । आचाम ओदननिःस्त्रावः । पिण्याकादीनां पञ्च-
नामेकैकं प्रतिदिनमुपभुज्य पष्ठेऽहन्युपवसेत् । एष सौम्य-
कृच्छ्रः । यत्तु जावालिन चतुरहव्यापी सौम्यकृच्छ्र इत्युक्तम्—

१. Only I. reads वाऽणीश्रीकृच्छ्र- for वारुण स्त्रीकृच्छ्र-; २. C and F.
read मासेषु for मासेऽपि; while I. जितक्रोधो आमिसोदकसंस्तुकान् for जित-
क्रोधो मासेऽप्युदकसंस्तुकान्. ३. B. omits: —

— मुच्यते ।

अयं पिवेत्तु गोमूत्रं अयं वै गोमयं पिवेत् ।

अयं वै यावकेनैव स्त्रीकृच्छ्रं ह्येतदुच्यते ॥

४. I. reads श्रीकृच्छ्रं; while H. तु तदुच्यते for ह्येतदुच्यते. ५. B, D, G
and H. omit स्वरूपम्. ६. J. omits the following: —

‘ पिण्याका-ऽऽचाम-तक्राम्बु-सक्तूनां प्रतिवासरम् ।

एकरात्रोपवासश्च कृच्छ्रः सौम्योऽयमुच्यते ’ ॥

इति । आचाम ओदननिःस्त्रावः.

७. C. and F. omit the following: —

पिण्याकादीनां पञ्चानामेकैकं प्रतिदिनमुपभुज्य पष्ठेऽहन्युपवसेत् । ए-
ष सौम्यकृच्छ्रः । यत्तु जावालिन चतुरहव्यापी सौम्यकृच्छ्र इत्युक्तम्.

८. G. reads उपभुज्य for उपभुज्य.

‘पिण्याकं सक्तवस्तक्रं चतुर्थेऽहन्यभोजनम् ।

वासो वै दक्षिणां दद्यात् सौम्योऽयं कृच्छ्र उच्यते’ ॥

इति तदेतेदशक्तविषयम् ॥

अथ तुलापुरुषः ।

तत्र जात्रालिः—

‘पिण्याकं च तथाऽऽचामं तक्रं चोदकसक्तवः ।

त्रिरात्रमुपवासश्च तुलापुरुष उच्यते’ ॥

इति । मायमष्टदिवससाध्यः । याज्ञवल्क्यस्तु पञ्चदश-
दिवससाध्यमाह—

‘एषां त्रिरात्रमभ्यासादेकैकस्य यथाक्रमम् ।

तुलापुरुष इत्येवं ज्ञेयः पञ्चदशाहिकः’ ॥

(या. स्मृ. ३. ३२३)

इति । एषां प्रकृतानां पिण्याकादीनां पञ्चद्व्याणाम् ।

यमस्त्वेकविंशतिदिवससाध्यमाह—

‘आचाममथ पिण्याकं तक्रं चोदक-सक्तान् ।

१. B. and D. omit एतत्. २. B. D. G. and J. omit -दश- and read
दिवससाध्यम्. ३. B. and D. omit the following :

‘एषां त्रिरात्रमभ्यासादेकैकस्य यथाक्रमम् ।

तुलापुरुष इत्येवं ज्ञेयः पञ्चदशाहिकः’ ॥

इति । एषां प्रकृतानां पिण्याकादीनां पञ्चद्व्याणाम् । यमस्त्वेकविंशति-
दिवससाध्यमाह. ४. The text reads इत्येषः for इत्येवं. ५. G. omits पिण्या-
दीनां पञ्चद्व्याणाम् । यमस्त्वेकविंशतिदिवससाध्यमाह—

आचाममथ - - - - - ।

B and D. read -सक्तम्. G. -सक्तवान् J. सक्तवान् all for -सक्तान्.

व्यहं व्यहं प्रभुञ्जानो वायुभक्षस्व्यहद्वयम् ॥

एकविंशतिरावस्तु तुलापुरुष उच्यते १ ।

इति तदेतन्नयं पापतारतम्यविषयतया व्यवस्थापनी-
यम् । अत्रेति कर्तव्यतामाह हारीतः—

‘अथातस्त्रिणयनोक्तस्य तुलापुरुषस्य कल्पं
व्याख्यास्यामः । (६९)

अयाज्ययाजनं कृत्वा प्राज्य मूत्र-पूरीषयोः ।

अप्रतिग्राह्यमादाय याजयित्वा विनिन्दितान् ॥ (७०)

पिनायकोपसृष्टस्य महाव्याधिहतस्य च ।

एतत् कुच्छं तुलापूर्णे* महापातकनाशनम् ॥ (७१)

स्वर्गद्वारमिदं पुण्यं महादेवेन निर्मितम् † ।

आचाममथ पिण्याकं तक्रं बोदकसक्तुकान् ॥ (७२)

व्यहं व्यहं प्रभुञ्जानो वायुभक्षस्व्यहद्वयम् ।

वाचा कायेन मनसा कृतानि विविधानि च ॥ (७३)

* तुलापुरुषमिति वक्तव्ये तुलापूर्णेमित्यपि । छन्दोगपुरोधादोक्तमिति
यथाकथञ्चिज्ज्ञेयमीयमिति प्रतिभाति ।

† तत्र तावत् तुलापुरुषः केन कार्यः! तदाह । अयाज्ययाजनमित्यादि
महाव्याधिहतस्य चेत्यन्तेन । एतत् कुच्छमित्यनेन तस्य पापपनो-
दकत्वमाह । स्वर्गद्वारमित्यनेन परत्रोत्तमलोकप्राप्तिकरत्वमुक्तम् । अतः
एवायं तुलापुरुषः न केवलं प्रायश्चित्तार्थमेव कर्तव्य इत्युक्तं भवति ।

१. B. and D. read -द्वयम् for द्वयम्. २. We follow here A. B. and D.
while all others read -पुरुषं for पूर्णं and G. reads सहपातकं for
महापातकं. No doubt the form पूर्णं seems incorrect, but in the
Vaidik rule it is correct. ३. B. C. D. E. F. G. and H. read ए-
व्यहम् for व्यहद्वयम्; while G. reads उपभुञ्जानः for प्रभुञ्जानः. ४. B. C.
D. F. and G. read हतानि विभृतानि च for कृतानि विविधानि च.

आचामस्तानि निर्हन्ति नवश्राद्धं च सूतकम् ।

तैक्ष्ण्यं च दारुणं चैतत्केशकीटहन्तं च यत् ॥ (७४)

आखोर्मूत्र-पुरीषं च ब्रह्महंसृष्टमेव च ।

पिण्याकस्तानि निर्हन्ति अस्थि भित्त्वा तु यत् स्थितम् ॥ (७५)

आहारेषु च ये दोषाः स्नेहदोषाश्च ये क्वचित् ।

खरोष्ट्रमुखसंसृष्टमुग्रसंसृष्टमेव च ॥ (७६)

तत्रेण तानि निर्हन्ति यच्चान्यत् श्वावलोकितम् ।

कनका-^अश्च-तिला गावो भूमिराच्छादनं स्त्रियः ॥ (७७)

सर्वं पुनाति धर्मात्मा गूढं चोदकसक्तुभिः* । (७८)

ब्रह्महत्यां भ्रूणहत्यां स्वर्णस्नेयं सुंरापानं गुरुदाराभि-
गमनं कन्यादूषणं क्लीबाभिगमनमुदक्याभिगमनं वायुभक्षः
पुनाति । (७९)

* आचाममथेत्यादि वायुभक्षः पुनातीत्यन्तेन तुलापुरुषकर्तुर्देह-
गुद्वर्ग्यमधिकारासिद्धयर्थं च पूर्वकर्तव्यं तत्कलं चोक्तम् । अनन्तरं
अयोशीरमयौ इत्यनेन मूर्तिद्वयं कर्तव्यतयोक्तम् ।

१. I. reads मित्रां च for तैक्ष्ण्यं च; while B. and D. तैक्ष्यं for तैक्ष्ण्य.
२. B. D. E. G. H. read ब्रह्मसंसृष्टम्, C. F. and J. ब्रह्मसंसृष्टम् both for
ब्रह्महंसृष्टम्. ३. C. and F. read नवश्राद्धं च सूतकम् for अस्थि भित्त्वा तु
स्थितम्; while G. omits the following:—

----- अस्थि भित्त्वा तु यत्स्थितम् ।

आहारेषु च ये दोषाः स्नेहदोषाश्च ये क्वचित् ॥

खरोष्ट्रमुखसंसृष्टमुग्रसंसृष्टमेव च ।

तत्रेण तानि निर्हन्ति ----- ॥

४. B. and D. उग्रसंसृष्ट एव च, C. and F. अग्रसंसृष्टमेव च and E. and H.
उग्रसंसृष्टमेव च all for उग्रसंसृष्टमेव च. ५. B. C. D. F. G. H. and J. read
कनकाश्च, E. कनकांश्च both for कनका-^अश्च-. ६. E. H. I. and J. omit सुरा-
पान. ७. B. and D. omit कन्यादूषणं क्लीबाभिगमनमुदक्याभिगमनं.

गेन्द्रोशीग्मयौ कार्यौ पुरुषौ पलसम्भितौ ।
नदीमृत्तिकया वापि पुरुषौ द्वौ च कारयेत् ॥ (८०)

महापशुर्येन शरेण विद्धौ

यद्वा शस्त्रमुभयतो यच्च लक्ष्यम् ।

तेनायसीं सुकृतां कारयित्वा

प्रादेशमात्रामुभयतो जातशिक्याम् ॥ (८१)

सौवर्णीं राजतीं वाऽपि तुलां देवीं तु कारयेत् ।

अपि चन्दनवृक्षस्य खदिरस्यापि कारयेत् ।

तस्याऽलाभे तुला कार्या यथा वाऽप्युपपद्यते * ॥ (८२)

यः पुरुषः पिङ्गलो बधुर्हल-मुसल-चक्रपाणि-

स्तमहं पिङ्गलं चक्र-हल-मुसल-शूल-वज्रपाणि-

मावाहयामि । (८३) स्वत एहि सूत एहि

स्वयाम एहि नाग एहि कृष्णाजिन एहि । (८४)

* महापशुर्येन इत्यादि यथावाप्युपपद्यते इत्यन्तेन कस्य द्रव्यस्य कथं वा तुला कार्येत्युक्तम् । यः पुरुषः इत्यादि सत्यवादिनि इत्यन्तेन देवता-पूजनमुक्तम् । देशानां सम्पदमित्यादिना प्रार्थनोक्ता । अग्नये इत्यादि-ना होम उक्तः ।

१. We follow here A. C. and F.; while all others read तद्यन्त्रोशीग्मयौ पुरुषौ कारयेत्पटे, B. and D. substituting यत् for तद् and पटे for पटे.
२. B. and D. substitute बद्धौ for विद्धौ. ३. B. and D. read उभयतो, G. उभयो, C. and F. उभयतः, E. and F. उपगतं all for उभयतो. ४. B. D. and G. omit this line. ५. Except A. C. and F. all others are mistaken here. I. omits यः, B. D. E. G. H. and I. omit पुरुषः पिङ्गलो बधुर्हल मुसल-चक्रपाणिस्तमहं and substitute पुरुषं for पुरुषः. ६. I. reads स्वतरेहि मातरेहि स्तुषाम् for स्वत एहि सूत एहि स्वयाम; while C. and F. omit सूत एहि स्वयाम एहि.

स्वागतमनु स्वागतम् । (८५) भगवते तुलापुरुषाय
महादेवायैदमासनमिदं पाद्यमिदमाचमनीयमिदं
गन्ध-माल्य-धूप-दीप-नैवेद्यं प्रतिगृहाण प्रसीद
देव तुभ्यं नमः । (८६) अकुङ्कः सुमना भव ।
(८७) अथ तुलामभिमन्त्रयेत् । (८८) ऋषि-
सत्यं ब्रह्मसत्यं देवसत्यं अन्तःसत्यं तेन सत्येन
सत्यवादिनि । (८९)

देशानां सम्पदं ब्रूहि कं देशं वर्धयिष्यसि ? ।
बीजानां सम्पदं ब्रूहि किं बीजं वर्धयिष्यसि ? ।
राज्ञां च सम्पदं ब्रूहि कं नृपं वर्धयिष्यसि ? ॥ (९०)
अस्माकं सम्पदं ब्रूहि किमस्माकं भविष्यति ? ।
यदा तु गुरुमात्मानमसक्तुलया धृतम् ।
परं चैव लघुं मन्येत तदा कर्मसमारभेत् ॥ (९१)
अग्नये प्रथिव्यधिरतये स्वाहा । (९२) वायवेऽन्त-
रिक्षाधिपतये स्वाहा । (९३)

J. omits तुलापुरुषाय. २. B. D. and G. omit-दीपनैवेद्यं, C. F. नैवेद्यं and E. H. and J. substitute-जप्यं- for-दीप- and नैवेद्यं. ३. H. reads सम्पदानां सम्पदं ब्रूहि किं देशो वर्धये- . B. D. G. E. and J. substitute वर्धयिष्यति for वर्धयिष्यसि. except A. C. and F. all others omit this line and the fol-
g बीजानां सम्पदं ब्रूहि किं बीजं वर्धयिष्यसि. ५. Here also the above
uscripts omit - - - कं नृपं वर्धयिष्यसि ॥ अस्माकं सम्पदं ब्रूहि - - - .
b. D. H. G. I. and J. read यदात्मानमसक्तुं तुलासमधृतं परम् ।
च लघु मन्येत - - - ॥; while E. and G. read समुद्धृतं परम्, H. समपदं
J. समधृतं परम् and J. समधृतं वरम् all for तुलया धृतम्. ७. J. reads
रिक्षाय for अन्तरिक्षाधिपतये and omits सूक्तं विद्योधिपतये स्वाहा.

सूर्याय दिवोऽधिपतये स्वाहा । (९४) सोमाय नक्षत्रा-
धिपतये स्वाहा । (९५) वासुकेये नागाधिपतये
स्वाहा । (९६) कुबेराय यक्षाधिपतये स्वाहा । (९७)
इन्द्राय देवाधिपतये स्वाहा । (९८) ब्रह्मणे त्रैलो-
क्याधिपतये स्वाहा । (९९) देव्यै भगाधिपतये
स्वाहा । (१००) सालकटंकटाय स्वाहा । (१०१)
कृष्माण्डराजपुत्राय स्वाहा । (१०२) विनायकाय
स्वाहा । (१०३) महाविनायकाय स्वाहा । (१०४)
महामहाविनायकाय स्वाहा । (१०५) वक्रतुण्डाय
गणानां पतये स्वाहा । (१०६) धर्माय स्वाहा ।
(१०७) अधर्माय स्वाहा । (१०८) तुल्यै स्वाहा ।

१. B, C, D, F, and G, omit the following Sūtras —

सूर्याय दिवोऽधिपतये स्वाहा । सोमाय नक्षत्राधिपतये स्वाहा । वासुकेये
नागाधिपतये स्वाहा । कुबेराय यक्षाधिपतये स्वाहा । इन्द्राय देवाधिप-
तये स्वाहा । ब्रह्मणे त्रैलोक्याधिपतये स्वाहा । देव्यै भगाधिपतये स्वाहा ।

२. I. reads दिनधिपतये for दिवोऽधिपतये. ३. E, H, and J, also omit the
following Sūtras:—

वासुकेये नागाधिपतये स्वाहा । कुबेराय यक्षाधिपतये स्वाहा ।
इन्द्राय देवाधिपतये स्वाहा ।

४. I. reads हलकटकाय, J. reads सालकटकाय both for सालकटंकटाय
while B, D, and G, omit this and the following one Sūtra:—

सालकटंकटाय स्वाहा । कृष्माण्डराजपुत्राय स्वाहा ।

५. B, and D, omit the Sūtras as:—

महाविनायकाय स्वाहा । महामहा विनायकाय स्वाहा । वक्रतु-
ण्डाय गणानां पतये स्वाहा । धर्माय स्वाहा । अधर्माय स्वाहा ।
तुल्यै स्वाहा । तुल्यपुत्राय स्वाहा । देव्यै पुनरागमनाय स्वाहा ।

६. Except A, and I, all others omit this Sūtra. ७. G, and H. read
गणपतये for गणानां पतये. ८. G omits अधर्माय स्वाहा.

(१०९) तुलापुरुषाय स्वाहा । (११०) देव्यै पुनरा-
गमनाय स्वाहा । (१११)* सकृच्चरित्वा शुचिः पुच्यः
कर्मण्यो भवति । (११२) द्वितीयं चरित्वा गाणपत्यं
प्राप्नोति । (११३) त्रिश्चेरित्वा महादेवस्यावसथं प्रा-
प्नोति । (११४) आषाढ्यां कार्तिक्यां वा फाल्गुन्यां
वा पुण्ये नक्षत्रे एष विहितो धर्मः । (११५)

(हा. स्मृ. २८. ६९-११५)

इति ॥

अथ कृच्छ्राः ।

वारुणकृच्छ्रः ।

तत्र वारुणकृच्छ्रमाह यमः—

‘ब्रह्मचारी जितक्रोधो मासेऽप्युदकसक्तुकान् ।

यिवेच नियताहारः कृच्छ्रं वारुणमुच्यते’ ॥

इति ॥

अथावमर्षणकृच्छ्रः ।

अवमर्षणकृच्छ्रमाह विष्णुः—

‘अथ कृच्छ्राणि भवन्ति । (१) द्यहं नाऽश्रीयात् ।

*सकृच्चरित्वेत्यादिना फलं कारुश्चोक्तः । उत्तानार्थत्वात् प्रतिपदं न
व्याख्यातम् ।

१. G. omits तुलापुरुषाय स्वाहा. २. Except A. and I. all others read
मर्षणो for कर्मण्यो. ३. I. reads द्वितीयं for त्रिः; while B. and D. omit
his Sūtra as:—

त्रिश्चेरित्वा महादेवस्यावसथं प्राप्नोति ।

4. C. and F. read अर्धासनं and G. अवसायं for आवसथं. ५. I. omits
६. B. and D. read -सक्तुकान् for -सक्तुकान्. ७. B. D. and H.
read अवमर्षणस for अवमर्षणकृच्छ्रम्.

(२) प्रत्यहं च त्रिषवणं स्नानमाचरेत् । (३) मग्न-
स्त्रिरवमर्षणं जपेत् । (४) दिवा स्थितस्तिष्ठेत् । (५)
रात्रावासीत । (६) कर्मणोऽन्ते पयस्विनीं दद्यात् ।
(७) इत्यवमर्षणम् ।

(त्रि. स्मृ. ४६. १-९)

इति । शङ्खस्तु प्रकारान्तरेणोपमर्षणकृच्छ्रमाह—

‘व्यहं त्रिषवणस्नायी मौनी स्यादवमर्षणम् ।

मनसा त्रिः पठेदप्सु न भुञ्जीत दिनत्रयम् ॥

वीरासनं सदा तिष्ठेत् गां च दद्यात् पयस्विनीम् ।

अवमर्षणमित्येतद् व्रतं सर्वाघमूदनम् ॥

(शं. स्मृ. १८. १-२)

इति ॥

अथ यज्ञकृच्छ्रः ।

तत्राऽऽहोद्विष्टाः—

‘युक्तं त्रिषवणस्नायी संयतो मौनमास्थितः ।

प्रातःस्नानसमारम्भं कुर्याज्जप्यं च नित्यशः ॥

१. B. and D. read व्यह for प्रत्यहं च. २. The text reads रात्रावा-
सीतः for रात्रावासीत. ३. B. and D. add गां after पयस्विनी. ४. B.
D. and I. omit अवमर्षणकृच्छ्रम्. ५. Except A. I. and J. all others
substitute मुनिः for मौनी; while J. शुचिः for the same and the text
adds more one line and reads these lines thus :—

‘व्यहं त्रिषवणस्नाने प्रकुर्यादवमर्षणम् ।

निमज्ज्य नक्तं सरिति न भुञ्जीत दिनत्रयम् ॥

६. Except A. and the text all others omit this line :—

वीरासनं सदा तिष्ठेत् गां च दद्यात्पयस्विनीम् ।

७. The text reads कृतं सर्वाघनाशनम् for व्रतं सर्वाघमूदनम्. ८. J. inter-
changes these three lines, third for the first and reads सम्प्रतो
संयतो. ९. B. and D. read-समाचारे for-समारम्भं.

सावित्रीं व्योहतीश्चैव जपेदष्टसहस्रकम् ।
 ॐकारमादितः कृत्वा रूपे रूपे तथाऽन्ततः ॥
 भूमौ वीरासने युक्तः कुर्याज्जप्यं मुसंयतः ।
 आसीनश्च स्थितो वाऽपि पिबेद्भुज्यं पयः सकृत् ॥
 गव्यस्य पयसोऽलाभे गव्यमेव भवेद्दधि ।
 दध्नोऽभावे भवेत्तक्रं तक्राभावे तु यावकम् ॥
 एषामन्यतमं यद्यदुपपद्येत तत् पिबेत् ।
 गोमूत्रेण समायुक्तं यावकं चोपयोजयेत् ॥
 एकाहेन तु कृच्छ्रोऽयमुक्तस्त्वद्विरसा स्वयम् ।
 सर्वपापहरो दिव्यो नाम्ना यज्ञ इति स्मृतः ॥
 एतत् पातकयुक्तानां तथा चाप्युपपातकैः ।
 महद्भिश्चापि युक्तानां प्रायश्चित्तमिदं शुभम्' ॥
 इति ॥

अथ देवकृच्छ्रः ।

देवकृतं कृच्छ्रं दर्शयति यमः—

‘यवागूं यावकं शाकं क्षीरं दधि घृतं तथा ।
 ज्यहं ज्यहं तु प्राश्नीर्याद्वायुभक्षः परं ज्यहम् ॥

१. Except A. I. and J. all others read व्याहृति for व्याहृतीः.

C. and F. omit the following:—

गव्यस्य पयसोऽलाभे गव्यमेव भवेद्दधि ।

दध्नोऽभावे भवेत्तक्रं तक्राभावे तु यावकम् ॥

एषामन्यतमं यद्यदुपपद्येत तत्पिबेत् ।

G. reads पयोदधि for भवेद्दधि. ४. I. reads यद्येत् for यद्यत्. ५. G. reads शुभं स्मृतम् for इदं शुभम्. ६. B. and D. omit -कृतं. ७. G. reads ज्यहं for ज्यहं ज्यहं. ८. The manuscript C. ends here at the ३rd प्राश्नीयात् and the following is colophon:—

॥ राम ॥ रामः ॥ श्री ॥ राम ॥ श्री ॥ रामाय नमः ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ रामः ॥

and consequently we have no assistance of this manuscript hereafter.

कृच्छ्रं देवकृतं नाम सर्वकल्मषनाशनम् ।
मरुद्विर्वसुभी रुद्रैरादित्यैश्चरितं व्रतम् ॥
व्रतस्यास्य प्रभावेन विरजस्का हि तेऽभवन् ।

इति ॥

अथ यावककृच्छ्रः ।

यावककृच्छ्रमाह शङ्खः—

‘गोपुरीष-यवाभ्यासो मासमेकं समाहितः ।
व्रतं तु यावकं कुर्यात् सर्वपापानुत्तये’ ॥
(शं. स्मृ. १८. १०)

इति । देवलोषि—

‘यवानामधु साधितानां सप्तरात्रं पक्षमासं वा
प्राशनं यावकः । एतेन यावक-पायसौदकानि
व्याख्यातानि । यावक-पायसौदकानि प्राजाप-
त्याविधानेन व्याख्यातानि भवन्ति’ ।

इति ॥

अथ प्रसृतियावककृच्छ्रः ।

अथ प्रसृतियावकः । तत्र हारीतः—

‘यं आत्मकृतैः कर्मभिर्गुरुमात्मानं पश्येत् आ-
त्मार्थं प्रसृतियावकं श्रपयेत् । (३१) ततोऽग्नौ

१. I. reads गोपुरीष-यवाभ्यां च for गोपुरीष-यवाभ्यासः ; while the text reads गोपुरीषाग्नौ भूत्वा मासं नित्यं for गोपुरीष-यवाभ्यासो मासमेकं २. text reads वार्षिक for यावक. ३. Except A. and I. all others c अवन्ति. ४. E, G, F, H. and J. read प्रसृत- for प्रसृति. ५. B. D. F. read अयात्मकृतैः, E. and H. अयमात्मकृतैः, G. अव्यात्मकृतैः all for आत्मकृतैः; while E. substitutes कर्मकृतैः for कर्मभिः and B. D. F. G. omit the same. ६. A. E. F. G. and J. read प्रसृत- for प्रसृति-

जुहुयात् । (३२) तदेव बलिर्कर्म । (३३)

शृतं चाभिमन्त्रयेत् । (३४]

यवोऽसि धान्यराजो वा वारुणो मधुसंयुतः ।

निर्गोदः सर्वपापानां पवित्रमृषिभिः स्मृतम् ॥ (३५)

घृतं यवा मधु यवा आपोहिष्ठाभृतं यवाः ।

सर्वं पुनन्तु मे पापं यन्मया दुष्कृतं कृतम् ॥ (३६)

वायस्कृतं कर्मकृतं मनसा दुर्विचिन्तितम् ।

अलक्ष्मीं कालकर्णीं च सर्वं पुनन्तु मे यवाः ॥ (३७)

माता-पित्रोरगुश्रूणां यौवने कारिणां तथा ।

अ-मृकरावलीढं च उच्छिष्टेष्वपहतं च यत् ॥ (३८)

सुवर्णस्तेयं ब्राह्म्यत्वं बालत्वादात्मनस्तथा ।

ब्राह्मणानां परीवादं सर्वं पुनन्तु मे यवाः ॥ (३९)

अप्यमाणे रक्षां कुर्यात् । (४०) नमो रुद्राय भृता-

धिपतये द्यौः सावित्री मानसोक्तेति पात्रे त्रिर्नि-

षिच्य 'यि देवा मनोजाता मनोर्युजः सुदक्षा दक्ष-

पितरस्ते नः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः

१. G. and H. read भृतं for शृतं and G. and J. substitute वा for च.
I. reads पवित्र कृषिभिः स्मृतः for पवित्रमृषिभिः स्मृतम्, but the Vaidik
shrims read in the Srâddha ceremony this mantra पवित्रमृषिभिः
२. B. D. E. and G. read पुनातु पुनन्तु; while G. substitutes
[for सर्वं. ४. B. and D. read यौवनात्; while E. F. G. H. and
read वयसा both for यौवने. ५. B. D. and E. read बाधित्वा चात्मजं;
while G. प्राप्स्यत्यं for ब्राह्म्यत्वं and बाधित्वा चात्मनः, J. बाधित्वाचाऽन्यज
for बालत्वादात्मनः. ६. B. D. and G. read अप्यमाण-F. अप्यमाणं,
वेक्ष्यमाण and H. and I. वक्ष्यमाणा all for अप्यमाणे. ७. All
others except A. and I. omit त्रिः. ८. B. and D. read मनोर्युजाः and
F. H. मनोर्युजाः for मनोर्युजः. ९. E. F. and H. read इहपितरः (?) for
पितरः.

स्वाहा'-इत्यात्मनि जुहुयात्* । (४१) त्रिरात्रमेवार्थार्थी । पापकृत् षड्रात्रं पीत्वा पूतो भवति (४२) सप्तरात्रं महापातकी । (४३) द्वादशरात्रं पीत्वा सर्वं पुरुषकृतं पापं निर्देहति । (४४) निःसृतानां यवानामेकविंशतिरात्रं पीत्वा गणान् पश्यति । (४५) गणाधिपतिं पश्यति । (४६) विद्यां पश्यति । (४७) विद्याधिपतिं पश्यति । (४८) योऽग्नीयाद्यावत्कं पक्वं गोमूत्रे सकृद्भि-क्षीर-सर्पिः प्रमुच्यते सोऽहंसः क्षणादित्याह भगवान् मैत्रावरुणिः । (४८)

(हा. स्मृ. २८. ३२-४८)

इति । इत्थं प्राजापत्यादिव्रतानि निरूपितानि ॥

अथ व्रतग्रहणप्रकारः ।

तत्र विष्णुः—

‘सर्वपापेषु सर्वेषां व्रतानां विधिपूर्वकम् ।

ग्रहणं सम्प्रवक्ष्यामि प्रायश्चित्ते चिकीर्षिते ॥

* यवोऽग्नीत्यादिना प्रार्थनोक्ता । नमो रुद्रायेत्यादयो हवनमन्त्राः । हवनं च स्वात्मन्येव । त्रिरात्रमेवेत्यादिना काम्यत्विनिर्देशपूर्वकं प्रायश्चित्तार्थत्वेन फलमुक्तम् ।

१. G. reads त्रिरात्रमेवार्थार्थी for त्रिरात्रमेवार्थार्थी. २. Except A. and J. all others read पापकृतः for पापकृत्. ३. G. reads निर्देहति for निर्देहति. ४. G. reads गोमूत्र- for गोमूत्रे. ५. The Manuscript F. ends here and following is colophon:—

इति श्रीमहाराजाधिराज-परमेश्वर-वैदिकमार्गप्रवर्तक-श्रीवीरबुम्भुपाल-
साम्राज्यपुरंधरस्य माधवमात्यस्य कृतौ पराशरस्मृतिव्याख्यायां
माधवीयामे नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥
श्रीशुभं भवतु ॥ : ॥

दिनान्ते नख-रोमादीन् प्रवाप्य स्नानमाचरेत् ।

भस्म-गोमय-मृद्वारि-पञ्चगव्यादिकल्पितैः ॥

मलापकर्षणं कार्यं बाह्यशौचोपसिद्धये ।

दन्तधावनपूर्वेण पञ्चगव्येन संयुतम् ॥

व्रतं निशामुखे ग्राह्यं बहिस्तारकदर्शने ।

आचम्यातःपरं मौनी ध्यायन् दुष्कृतमात्मनः ॥

मनःसन्तापनं तीव्रमुद्वेच्छोकमन्ततः ।

(वि. स्मृ. ३. २१-२५)

इति । बहिः ग्रामाग्निष्क्रम्येत्यर्थः । पूर्वेषु निशामुखे व्रतं परिपदुद्दिष्टप्रकारेण सङ्कल्प्य परेषु खिपवणस्नान-प्रातर्होमाद्य-
ङ्गमहितं व्रतमनुष्ठातुमारभेत् । प्रातर्होमाद्यङ्गानि च जावा-
लेन दर्शितानि—

‘आरम्भे सर्वकृच्छ्राणां समाप्तौ च विशेषतः ।

आज्येनैव हि शालाग्नौ जुहुयादाहुतीः पृथक् ॥

श्राद्धं कुर्याद्व्रतान्ते च गो-हिरण्यादिदक्षिणाम्’ ।

इति । यमोऽपि—

‘पश्चात्तापो निवृत्तिश्च स्नानं चाद्गतयोदितम् ।

नैमित्तिकानां सर्वेषां व्रतानां विधिपूर्वकम् ॥

१. B. and D. read ब्राह्मशौचोपसिद्धये for बाह्यशौचोपसिद्धये. २. J. reads एतां निशामये for व्रतं निशामुखे. ३. G. reads आरम्भः for आरम्भ. B. and D. substitute वै for च and -दक्षिणा for -दक्षिणाम्. ५. B. and D. read पश्चात्तापौ निवृत्तश्च for पश्चात्तापो निवृत्तिश्च.

गात्राभ्यङ्गं शिरोऽभ्यङ्गं ताम्बूलमनुलेपनम् ।
 व्रतस्थो वर्जयेत् सर्वं यच्चान्यद्वल-रागकृत् ॥
 (य. १५. ६.१४)

इति । गृहीतस्य व्रतस्याऽसमापने प्रत्यवायमाह छागलेयः ।
 'पूर्वं व्रतं गृहीत्वा तु नाचरेत् कामनो हि यः ।
 जीवन् भवति चाण्डालो मृतःश्चा चाभिजायते' ॥
 इति ॥

अथ प्रत्याम्नायाः ।

अथ पूर्वोक्तानां व्रतानां केनचिन्निमित्तेनानुष्ठानाशक्तं
 यथायोगं प्रत्याम्नाया उच्यन्ते । तत्र प्राजापत्यस्य प्रत्याम्ना
 याश्चतुर्विंशतिमते दर्शिताः—

'कृच्छ्रो देव्ययुतं चैव प्राणायामशतद्वयम् ।
 तिलहोमसहस्रं तु वेदपारायणं तथा ॥
 विप्रा द्वादश वा भोज्याः पावकेष्टिस्तथैव च ।
 अथवा पावमानेष्टिः समान्द्राहुर्मनीषिणः' ॥

इति । स्मृत्यन्तरेऽपि—

१. B. D. J. and G. read काममोहितः for कामनो हि यः, while G omits the following:

जीवन भवति चाण्डालो मृतःश्चा चाभिजायते' ॥

इति । अथ पूर्वोक्तानां व्रतानां केनचिन्निमित्तेनानुष्ठानाशक्तं यथायोगं

प्रत्याम्नाया उच्यन्ते । तत्र प्राजापत्यस्य प्रत्याम्नायाश्चतुर्विंशतिमते दर्शिताः

२. B. and D. read कृच्छ्रे and G. कृच्छ्रे both for कृच्छ्रः. ३. B. G. H. and J. substitute अन्या वा for अथ वा; while B. and D. omit the following :—

'अथवा पावमानेष्टिः समान्द्राहुर्मनीषिणः' ।

इति । स्मृत्यन्तरेऽपि—

'कृच्छ्रोऽयुतं तु गायत्र्या उद्वासस्तथैव च ।

४. Except A. and I. all others omit स्मृत्यन्तरेऽपि.

‘कृच्छ्रोऽयुतं तु गायत्र्या उदवोसस्तथैव च ।

धेनुप्रदानं विप्राय सममेतच्चतुष्टयम् ॥

इति । स्मृत्यन्तरेऽपि—

‘प्राजापत्यक्रियाशक्तौ धेनुं दद्याद् द्विजोत्तमः ।

धेनोरभावे दातव्यं मूल्यं तुल्यं न संशयः’ ॥

इति । मूल्यं च यथाशक्ति देयम् । अत एव ब्रह्मपुराणे—

‘गवामभावे निष्कं स्यात्तदर्थं पादमेव वा’ ।

इति । यत्र यावत्सङ्ख्यया प्राजापत्यान्यावर्तनीयानि भवन्
तत्र तावत्सङ्ख्यया गोदानान्यावर्तनीयानि । तदपि चतु-
श्रतिमते दर्शितम्—

‘जन्मप्रभृति पापानि बहूनि विविधानि च ।

अर्वाक तु भ्रूणहत्यायाः षडब्दं कृच्छ्रमाचरेत् ॥

प्रत्याम्नाये गवां देयं साशीति धनिना शतम् ।

तथाष्टादशलक्षाणि गायत्र्या वा जपेद्बुधः’ ॥

इति । ननु—उत्तरीत्यां द्वादशवर्षिकस्य प्राजापत्यस्य प्रत्या-

. A. G. and J. read उपवासः for उद्वासः. २. B. and D. omit
३. B. and D. omit दातव्यं and read मूल्यं तु तुल्यं तेन for दातव्यं
तुल्यं. ४. B. D. and G. substitute च for वा. ५. G. reads
प्रभृति for जन्मप्रभृति. ६. I. reads ब्रह्महत्यायाः for भ्रूणहत्यायाः.
J. reads प्रत्याम्नायो for प्रत्याम्नाये. ८. G. reads साशीतिः for साशीति
J. reads this line प्रत्याम्नायो गवां देयं साशीतिधननाशनम्. ९. G.
is गायत्री for गायत्र्या. १०. F. H. and J. read -नीत्या for -रीत्या.
G. and I. omit प्राजापत्यस्य and B. and D. read दशवार्षिकप्राजा-
प्तायत्वेन for द्वादश-वार्षिकस्य प्राजापत्यस्य प्रत्याम्नायत्वेन.

मनायत्वेन षट्त्रिंशद्वक्षसङ्ख्याको गायत्रीजपः प्राप्नोति ।
कोटिसङ्ख्याकस्तु चतुर्विंशतिमत एव स्मर्यते--

‘गायत्र्यास्तु जपन् कोटिं ब्रह्महत्यां व्यपोहति ।

लक्षाशीतिं जपेद्यस्तु सुरापानाद्विमुच्यते ॥

पुनाति हेमहर्तारं गायत्रीलक्षसप्ततिः ।

गायत्र्याः षष्टिभिर्लक्षैर्मुच्यते गुरुतल्पगः’ ॥

इति । तथा च सति परस्परविरोधः स्यात्—इति चेत् । प
तर्ह्यनयैवानुपपत्त्या कोटिजपोऽपि न प्रत्याम्नायः । किन्तु द्वा
शवार्षिकव्रतसमानविषयतया विकल्प्यते इति कल्पनीयम् ।
चान्द्रायणादीनां प्रत्याम्नायास्तत्रैव दर्शिताः—

‘चान्द्रायणं मृगारेष्टिः पवित्रेष्टिस्तथैव च ।

मित्रविन्दा पशुश्चैव कृच्छ्रं मासत्रयं तथा ॥

तिलहोमायुनं चैव पराकद्वयमेव च ।

गायत्र्या लक्षजप्यं च समान्याह बृहस्पतिः ॥

नित्य-नैमित्तिकानां च काम्यानां चैव कर्मणाम् ।

इष्टीनां पशुबन्धानामभावे चरवः स्मृताः ॥

पराक-तप्तकृच्छ्राणां स्थाने कृच्छ्रत्रयं चरेत् ।

व्रत-होमादिकं त्रार्षि कल्पयेत् पूर्वकल्पवत्’ ॥

१. J. omits एव. २. G. reads जपेत् for जपन्. ३. B. and D. read हेमहा चैव and G. होमहर्तारं for हेमहर्तार. ४. Except G. all others omit च. ५. I. reads कृच्छ्रः for कृच्छ्रं. ६. E. and G. read वा for च. ७. J. reads षष्टीनां for इष्टीनां. ८. B, D. and G. read जपेत् for जपे and D. substitutes -त्रये for -त्रयं.

इति । यस्तु तपस्यसमर्थः धान्यसमृद्धश्च स कृच्छ्रादिब्र-
ह्मणो ब्राह्मणभोजनेन सम्पादयेत् । तदपि तत्रैवोक्तम्—

‘कृच्छ्रे पञ्चाति कृच्छ्रे त्रिगुणमहरहस्त्रिंशदेवं तृतीये
चत्वारिंशच्च तप्ते त्रिगुणनगुणिता विंशतिः स्यात् पराके ।
कृच्छ्रे सन्तापनाख्ये भवति षडधिका विंशतिः सैव हीना
ब्रह्मणा चान्द्रायणे स्यात्तपसि कृशबलो भोजयेद्विप्रमुख्यान’ ॥

इति । अहरहरिति सर्वत्र सम्बद्ध्यते । तृतीयः कृच्छ्राति-
कृच्छः । यत्तु प्राजापत्यप्रत्याम्नायत्वेन—

‘विप्रा द्वादश वा भोज्याः ।’

इति पूर्वमुदाहृतम् । तन्निर्धनविषयम् । धनिकस्य प्रतिदिनं
पञ्चेति द्वादशसु दिवसेषु षष्ठिब्राह्मणभोजनविधानात् ।
न एव स्मृत्यन्तरे—

‘प्राजापत्यं चरेद्विप्रो यद्यशक्तः कथञ्चन ।

अहानि पञ्च विप्राद्यान् भोजयेत् सम्यगीप्सितान्’ ॥

इति । सान्तपनादीनां गोदानप्रत्याम्नायस्तत्रैव चतुर्विंश-
तिमते^१ दर्शितः—

१. J. omits स and G. omits कृच्छ्रादि-; while H. substitutes स्व-
स. २. B. and D. substitute चरित्वा for तृतीये and H. त्रिंशदेव
त्रिंशदेवं. ३. B. D. and G. read त्रिगुणिता and I. त्रिगुणभगुणिता
th for त्रिगुणनगुणिता. ४. E. B. and D. read सान्तापनाख्ये, G. सान्त-
त, H. and J. सान्तपनाख्ये all for सन्तापनाख्ये. ५. B. and D. read
शा for विप्रा; while G. reads विप्रात् for the same and भोजयेत् for
ज्याः. ६. E. reads स्मृतम् for स्मृत्यन्तरे and G. स्मृत्यन्तरम् for the same.
We follow here A. and D.; while all others omit चतुर्विंशतिमते

‘प्राजापत्ये तु गामेकां दद्यात् सान्तपने द्वयम् ।
पराके तप्तकृच्छ्रे च तिस्रस्तिस्रस्तु गास्तथा ॥
अष्टौ चान्द्रायणे देयाः अत्याम्नायविधौ सदा ।
यथाविभवसारेण दानं दद्याद्विगुद्ध्यै’ ॥

इति । यत्तु स्मृत्यन्तरे चान्द्रायणस्य गोदानत्रयम्-
भिहितम्—

‘प्राजापत्ये तु गामेकामतिकृच्छ्रे द्वयं स्मृतम् ।
चान्द्रायणे पराके च तिस्रस्ता दक्षिणास्तथा’ ॥

इति तन्निर्धनविषयम् । यथोक्तगोदानादावशक्तो गो-
भ्यस्तृणं दद्यात् । तथाह कण्वः—

‘एकमध्ययनं कुर्यात् प्राजापत्यमथापि वा ।
दद्याद्वा दशसाहस्रं गवां मुष्टिं विचक्षणः’ ॥

इति । अध्ययन-जपादीनां पुरुषविशेषेण व्यवस्था चतु-
र्विंशतिमते दर्शिता—

‘धर्मनिष्ठास्तपोनिष्ठाः कदाचित् पापमागताः ।
जप-होमादिकं तेभ्यो विशेषेण विधीयते ॥

१. G. reads this line thus:—

प्राजापत्यद्वये तु गामेकां दद्यात्सान्तपने कृच्छ्रम् । ;
while B. and D. read प्राजापत्याय for प्राजापत्ये तु. २. I. reads पराकृत-
सातिकृच्छ्रे for पराके तप्तकृच्छ्रे च. ३. G. reads तदा for तथा II. B. and
D. यथा for the same ; while E. substitutes कण्वः for कण्वः. ४. G. and
I. read दशसाहस्रं for द्वादशसाहस्रं. ५. Except A. I. and G. all
others read विशेषे for विशेषेण ; while G. omits the following:—

व्यवस्था चतुर्विंशतिमते दर्शिता—

‘धर्मनिष्ठास्तपोनिष्ठाः कदाचित् पापमागताः ।

जप-होमादिकं तेभ्यो विशेषेण - - - - - ॥

६. B. D. and G. read विधीयते for विधीयते.

नामधारकविद्या ये मूर्खा धर्मविवर्जिताः ।
 कृच्छ्र-चान्द्रायणादीनि तेभ्यो दद्याद्विशेषतः ॥
 धनिना दक्षिणा देया प्रयत्नविहिता तु या ।
 एवं नरविशेषेण प्रायश्चित्तानि दापयेत् ॥

इति । अनयैव दिशा स्मृत्यन्तरे प्रसिद्धास्तीर्थयात्रादिप्र-
 ाम्नाया यथायोगमुच्येयाः । अत एव देवलः—

‘अभिगम्य च तीर्थानि पुण्यान्यायतनानि च ।
 नरः पापात् प्रमुच्येत ब्राह्मणानां तपस्विनाम् ॥
 सर्वाः समुद्रगाः पुण्याः सर्वे पुण्या नगोत्तमाः ।
 सर्वमायतनं पुण्यं सर्वं पुण्या वनाश्रयाः’ ॥

(दे. स्मृ. ४९-५०)

अथ गङ्गा-सरस्वती-यमुना-नर्मदा-विपाशा-वितस्ता-
 कौशिकी-नन्दा-विरजा-चन्द्रभागा-सरयूः-उत्थवेर्त्ती
 सिन्धुः-कृष्णा-वेणी-शोणा-तापी-पारावती-पाषाणकी-
 गोमती-गण्डकी-वाहदा पम्पा-देविका-कावेरी-ताम्रप-
 र्णी-चर्मण्वती-वेववती-गोदावरी-तुङ्गभद्रा-सुचक्षुररुणा

१. I. reads इति and shows that the quotation of Devala is completed
 ere, but the following explanation is of the author, therefore, it is a
 mistake, and I omits अथ and reads तीर्थानि for अथ. २. Our manu-
 scripts do not give the correct reading. Some read -वन्ती some -वन्ता
 c. ३. B and D substitute -शोणिता- for -शोणा-; while G. omits it. ४. J.
 reads -पाषाणगोमती- for -पाषाणकी गोमती-. ५. B. and D. read -चम्पा-
 and J. -पम्पा- for -पम्पा-; while G. adds -नदी- after -पम्पा-. ६. G. reads
 ताम्रवर्णी- for -ताम्रवर्णी-. ७. J. omits the following:—

तुङ्गभद्रा-सुचक्षुररुणाचति महानद्याः पुण्यतमाः ।

गङ्गाद्वारं कनखलं शक्रावतारं सौकरं प्रयागं ।

चेति महानद्यः पुण्यतमाः । गङ्गाद्वारं कनखलं शक्राव-
 तारं सौकरं प्रयागो गङ्गासागरमिति ऐतानि गङ्गायास्ती-
 र्थानि । प्लाक्षं प्रखवणं वृद्धकन्यकं सारस्वतमादित्यतीर्थं
 बदरीपाञ्चालं वैजयन्तं पृथूदकं नैमिषं विनशनं च-
 मसोद्भेदं प्रभास इति सारस्वततीर्थानि । कावेरीसङ्गमं
 सरस्वतीसङ्गमं गन्धमादनमिति सामुद्राल्यतीर्थानि
 पुण्यतमानि । पुष्करं मूर्धकं गयाशिरः कुरुक्षेत्रमिति
 पुण्यक्षेत्राणि । वाराणसी महाभैरवं देवदारुवनं सौरं
 प्राचीनवर्हिः केदारं मध्यममहालयं कुमारमहालयं
 रुद्रावतारं वैङ्गलं विष्णुशिवं महाकालं पुरुषोत्तमं जम्बु-
 मार्गं चेत्येतान्यायतनानि । हिमवानुदयो महेन्द्रो विदुरः
 शतगृद्धः श्रीपर्वतो देवपर्वतो नीलपर्वतो विन्ध्यपर्वतः
 पारियात्रश्चेति पर्वताः पुण्यतमाः पापं नाशयन्ति । अन्यानि
 क्षेत्रायातन-पर्वताः-^{११}श्रम-तीर्थानि पुण्यतमानि भवन्ति ।

१. G. omits एतानि. २. J. reads लाक्ष्यं for प्लाक्षं and I. प्रखवणं वृद्ध-
 कन्याकं for प्रखवणं वृद्धकन्यकं. ३. B. and D. read आदित्यतीर्थं बरं
 पञ्चालं for आदित्यतीर्थं बदरीपाञ्चालं and I. reads बदरी पांचालं for
 बदरीपाञ्चालं. ४. E. B. H. and D. च सोद्भेदं, J. वसोद्भेदं, G. सौद्भेदं and I.
 चापोद्भेदं all for चमसोद्भेदं. ५. B. D. and G. read सरस्वतीतीर्थानि
 for सारस्वततीर्थानि. ६. B. and D. omit सरस्वतीसंगमं and J. reads
 गन्धमादानं for गन्धमादनं and H. and G. समुद्राक्ष- for समुद्राल्य-. ७. H.
 reads मूर्धकं and I. मूर्धकं for मूर्धकं. ८. I. reads प्राचीनवाहः and
 B. D. E. G. प्राचीनवहः for प्राचीनवर्हिः. ९. B. D. and G. read महारुद्रं
 महालयं for मध्यममहालयं कुमारमहालयं and for the same I. reads मध्यम-
 महारुद्रं महाबलं महालयं कुमारमहालयं. E. and H. महारुद्रं महालयं कुमा-
 रमहालयं. १०. B. D. and G. read तु गुलण्डं, H. तुंगलं and J. गुलण्डं
 all for वङ्गलं. ११. B. and D. omit महाकालं. १२. J. reads जम्बुमार्गं
 for जम्बुमार्गं. १३. B. D. G. omit श्री and read पर्वतः for श्रीपर्वतः.
 १४. Except A. and J. all others omit नीलपर्वतः; while I. reads वेदपर्वतः
 for देवपर्वतः and J. E. omit देवपर्वतः and B. and D. omit विन्ध्यपर्वतः.

इति । विश्वामित्रः—

‘कृच्छ्र-चान्द्रायणादीनि शुद्ध्यभ्युदयकारणम् ।

प्रकाशे च रहस्ये चाप्यनुक्ते संशयेऽस्फुटे ॥

प्राजापत्यं सान्तपनं शिशुकृच्छ्रः पराककः’ ।

इति । जैमदग्निः—

‘तीर्थे तु पादः कृच्छ्रं स्यान्नद्यामर्धफलं लभेत् ।

द्विगुणं तु महानद्यां सद्गमे त्रिगुणं भवेत्’ ॥

इति । तथा च नारदः—

‘अतिकृच्छ्रः पर्णकृच्छ्रः सौम्यः कृच्छ्रातिकृच्छ्रकः ॥ (११)

महासान्तपनं शोद्धये तप्तकृच्छ्रस्तु पावनः ।

जपोपवासकृच्छ्रस्तु ब्रह्मकूर्चस्तु शोधनः ॥ (१२)

एते व्यस्ताः समस्ता वा प्रत्येकं द्व्येकतोऽपि वा ।

पातकादिषु सर्वेषु उपपातकेषु च यत्नतः ॥ (१३)

१. B. D. and J. read कृच्छ्रचान्द्रायणादीनि शुद्ध्यभ्युदयकारणम्. G. follows this reading, but reads कृच्छ्रे for कृच्छ्र-. H. also reads the same, but differs in reading शुद्धयति for शुद्ध्यभ्यु-. २. B. and D. read प्रत्ये for अनुक्त and G. reads प्रकरि for प्रकाशे. ३. D. reads शिशुकृच्छ्र- for पराककम् for शिशुकृच्छ्रः and पराककः respectively. ४. I. reads जमदग्निः and omits the following quotation including इति after विश्वामित्रः षष्ठिभागः &c. ५. E. G. and H. add तु after नद्याम्. B. and D. read नद्यां तु त्रिगुणं भवेत्. G. नद्यां तु षड्भिः फलं लभेत्. H. नद्यां तु त्रिफलं भवेत् and J. नद्यां तु निःफलं भवेत् all for नद्यामर्धफलं लभेत्. ६. I. omits इति तथा च नारदः and shows that the following quotation belongs to the Nārada. ७. G. omits the following:—

‘अतिकृच्छ्रः पर्णकृच्छ्रः सौम्यः कृच्छ्रातिकृच्छ्रकः ।

महासान्तपनं शोद्धये तप्तकृच्छ्रस्तु पावनः ॥ ;

while H. substitutes शोद्धये for शोद्धये. ८. B. and D. read होकतो, G. and J. एकतो. H. स्वैकतो all for द्व्येकतो. ९. G. reads उपपातेशु for उपपातकेषु.

कार्याश्चान्द्रायणयुता केवला वा त्रिगुह्ये ।

उपवासस्त्रिरात्रं वा मासः पक्षस्तदर्धकम् ॥ (२४)

षडहो द्वादशाहानि कार्या शुद्धिः फलैर्विना ।

उपपातकयुक्तानामनादिष्टेषु चैव हि ॥ (२५)

शक्ति-जाति-गुणान् दृष्ट्वा सकृद्भुङ्क्ष्विदुतं लघु ।

अनुबन्धादिकं दृष्ट्वा कल्प्यं सर्वं यथागमम् ॥ (२६)

प्रकाशं उक्तं यत्किञ्चिद्विशो भागो रहस्यके ।

त्रिंशद्भागःषष्टिभागः कल्प्यो जात्याद्यपेक्षया ॥ (२७)

(ना. स्मृ. १३. २१-२७)

इति ॥

इति कृच्छ्रप्रत्याज्ञाया निरूपिताः ।

इति श्रीमहाराजाधिराज-परमेश्वर-वैदिकमार्गप्रवर्तक-
श्रीवीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरन्धरस्य माधवामात्यस्य कृतौ
पराशरस्मृतिव्याख्यायां द्वादशाध्याये प्रायश्चित्तप्रकरणम् ॥

१. G. reads चान्द्रायणयुताः सर्वे for कार्याश्चान्द्रायणयुताः. २. B. D. G. H. and J. substitute सिद्धिः for शुद्धिः. ३. B. and D. read मन्त्रादिष्टेषु for अनादिष्टेषु. ४. B. and D. read शुद्धिकृतं for बुद्धिकृतं. ५. G. reads यथागमे for यथागमम्. ६. E. and J. प्रकाशयुक्तं and G. प्रकाशयुक्तं both for प्रकाश उक्तं. ७. Except A., others omit this.

अथ कर्मविपाको निरूप्यते ।

यद्यपि लोके कर्मशब्दः सुकृत-दुष्कृतयोः साधारणः तथाप्यत्र प्रायश्चित्तस्य प्रकृतत्वात्तन्निवर्त्यतया दुष्कृतस्यैव बुद्धिस्थित्वात्तत्रैव पर्यवस्यति । विशेषेण पचनं विपाकः फलदेशा । कर्मणां विपाकः कर्मविपाकः । स च विपाकस्त्रिविधः जन्म चाऽयुर्भोगश्चेति । एतत्सर्वं पतञ्जलिर्योगशास्त्रे सूत्रयामास—

‘सति मूले तद्विपाको जात्यायुर्भोगाः’ ।

(यो. सू. २. १३)

इति । अस्य सूत्रस्यायमर्थः—अविद्याऽस्मिता-राग-द्वेषा-निवेशात्मकाः पञ्च क्लेशाः कर्मणां मूलम् ।

‘क्लेशमूलः कर्माशयः’ ।

(यो. सू. २. १२)

इति सूत्रितत्वात् । सति तस्मिन्पञ्चक्लेशात्मके मूले तानि कर्माणि विपच्यन्ते । दग्धक्लेशबीजस्य तु जीवन्मुक्तस्य न शशितानि कर्माणि फलमारभन्ते । ज्ञानाग्निना भस्मसाकृतत्वात् । यथा वितुषो व्रीहिर्न प्ररोहति तद्वत् । तस्य तुषस्थानीयं क्लेशपञ्चकमुपजीव्यैव कर्माणि जन्मादिवयरूपेण विपच्यन्ते । तत्र जन्म कृम्यादि ।

१. J. reads धर्मशब्दः through mistake. २. B. and D. दुष्टस्वस्यैव, G. दुष्टैव for दुष्कृतस्यैव. ३. B. and D. omit फलदेशा । कर्मणां विपाकः कर्मविपाकः । स च विपाकः १; while E. G. H. and J. omit फलदेशा । कर्मणां विपाकः कर्मविपाकः. ४. J. omits पञ्च क्लेशाः. ५. B. D. and G. read दु- for दग्ध-. ६. I. reads तस्मात् बीजस्थानीयं for तस्य तुषस्थानीयं. B. and D. जन्मक्रमादि and G. जन्माक्रियादि for जन्म कृम्यादि.

‘पतितं याजयित्वा तु क्रिमियोनौ प्रजायते’ ।

(ब्र. पु. २१७. ४०)

इत्यादिस्मरणात् । आयुः पञ्च-दशवर्षादिकम् ।

‘तत्र जीवति वर्षाणि दश वा पञ्च वा द्विजः’ ।

(ब्र. पु. २१७. ४०)

इत्यभिधानात् । भोगो यमयातनादिः ।

‘यमलोके तु ते घोरां लभन्ते परियातनाम्’ ।

(ब्र. पु. १२५. १३७)

इत्यादिस्मरणात् ।

तमेतं जात्यायुर्भोगलक्षणं विपाकं सामान्य-विशेष-शास्त्रे-
दाहरणेन बहुधा प्रपञ्चयित्यामः ।

ननु-नायं विपाको विधातुं प्रतिषेद्धं वा शक्यते अननुष्ठे-
यत्वादवर्जनीयत्वाच्च । अत एवैतस्मिन्विधि-प्रतिषेधपरे शास्त्रे
तन्निरूपणमयुक्तम् ।

नायं दोषः । प्रायश्चित्तार्थवादत्वेन तदुपयोगात् । अर्थ-
वादस्तु विहिते प्रवर्तकत्वेन प्रतिषिद्धान्नप्रवर्तकत्वेन च विधि-
प्रतिषेधैकवाक्यतां भजते-इति न्यायविदां मर्यादा ।

अत्र च प्राजापत्याद्यनुष्ठानरूपस्य प्रायश्चित्तस्य हेतुत्व-

१. I. reads दश पञ्च च वा द्विजः. २. B. and D. read घोरे and G. घोरे
for घोरां. ३. B. and D. substitute मनु- for ननु. ४. B. and D. read
अनुष्ठेयात् अवर्जनीयात् च for अननुष्ठेयत्वादवर्जनीयत्वाच्च. ५. B. D. E. G.
H. and I. read अत एव तस्मिन् for अत एवैतस्मिन्; while I. substitutes
-परेण शास्त्रेण for -परे शास्त्रे. ६. B. and D. विहितप्रतिषेधैक- for प्रतिषिद्धा-
न्निवर्तकत्वेन च and G. read प्रतिषिद्धे निवर्तकेन च for the same; while
I. प्रतिषेधैक्यतां for प्रतिषेधैकवाक्यतां. ७. B. and D. omit च.

त्वात् रागतः प्रवृत्तिर्न सम्भवतीति तत्र प्रवृत्तिसिद्ध्ये
रोचना कर्तव्या ।

ननु-विहितेष्वग्निष्टोमादिषु स्वर्गादिविपाकोपवर्णनेन प्र-
चयितुं शक्यते । स्वर्गादीनामनुकूलफलत्वात् । क्षय-
गादीनां तु प्रतिकूलफलत्वेन तदुपवर्णनं न प्ररोचनायो-
ग्यम् ।

विषम उपन्यासः । तत्र हि स्वर्गादिसाधने प्ररोचनमु-
पादनीयम् । न त्वत्र क्षयरोगादिसाधने प्ररोचनमुत्पाद्यते ।
न तर्हि क्षयरोगादिनिवर्तके प्रायश्चित्ते । तन्निवृत्तिश्चानु-
कूलं फलम् ।

ननु-एवमपि क्षयरोगादिनिवृत्तिरूप एव प्रायश्चित्तात्म-
स्य कर्मणो विपाकः प्ररोचकत्वेन वक्तव्यः । न तु ब्रह्म-
हत्यादिविपाकः । तस्याप्ररोचकत्वात् ।

मैवम् । द्विविधा हि ब्रह्महत्यादयः । सञ्चिता सञ्ज्ञेय-
माणाश्च । तत्र सञ्ज्ञेयमाणेषु प्रतिषेधविषयेषु ब्रह्महत्यादिषु
क्षयरोगाद्युपन्यासः ब्राह्मणावगोरणादौ शतयातनादिवत्
निवर्तकार्थवादत्वेनान्वेति । सञ्चितेषु प्रतिकूलं फलं श्रुत्वा
त उद्विजमानस्तन्निवृत्त्युपायमाकाङ्क्षति । अत उद्वेगप्रयो-
क्तया प्रायश्चित्तेऽपि प्रवर्तकत्वं भवतीति प्रवर्तक-निवर्त-
द्विविधार्थवादत्वेन अयं कर्मविपाकोपन्यास उपयुज्यते ।

१. G. substitutes अत्र for तत्र. २. B. and D. omit -षु स्वर्गादिविपाको.
G. substitutes अपि for हि. ४. B. and D. substitute मनुः for न तु and
प्रयोजकत्वात् for तस्याऽप्ररोचकत्वात्. ५. B. D. and H. omit फलं.
E. H. and J. read -प्रनाडिकया for -प्रयोजकतया. ७. B. and D. read
भवे for उपयुज्यते.

तदेवं सञ्चित-सञ्चेष्यमाणयोरुपयोगः । आरब्धफलेषु
प्रतिकूलफलस्यै प्रत्यक्षदर्शनदेवोद्वेगः सिद्ध्यति । प्रवर्तकं
तु व्याध्यादिनिवृत्तिरूपस्य प्रायश्चित्तविपाकस्योपवर्णनम् ।
अतः क्षयरोगादिरूपस्तन्निवृत्तिरूपश्च विपाकोऽत्रै निरूप्यते ।

तत्र सामान्येन पापकर्मविपाकः शिवधर्मोत्तरेऽभिहितः—

‘अथातः पततां पुंसामधर्मः परिकीर्तितः ।

नरकार्णवे महायौरे पातनात् पापमुच्यते’ ॥

इति । विष्णुधर्मोत्तरेऽपि—

‘अतिवाहिकसंज्ञस्तु देहो भवति भार्गव ।

केवलं तन्मनुष्याणां मृत्युकाल उपस्थितं ॥ (१)

याम्यैर्नरैर्मनुष्याणां तच्छरीरं भृगूत्तम ।

नीयते याम्यमार्गेण नान्येषां प्राणिनां द्विज ॥ (३)

मनुष्याः प्रतिपद्यन्ते स्वर्गं नरकमेव वा ।

नैवान्ये प्राणिनः केचित् सर्वे ते फलभोजिनः ॥ (४)

शुभानामशुभानां च कर्मणां भृगुनन्दन ।

सञ्चयः क्रियते लोके मनुष्यैरेव केवलम् ॥ (५)

१. H. omits फलस्य. २. J. omits च. ३. B. D. and G. omit this one line. H. also omits it, but gives in the marginal correction. ४. I. reads नरकार्णवै for नरकार्णवे and B. D. and I. read पतनात् for पातनात्. ५. B. and D. omit विष्णुधर्मोत्तरेऽपि; while G. omits अपि only and H. substitutes च for अपि. ६. The text reads अतिवाहिकसंज्ञे for अतिवाहिकसंज्ञस्तु. ७. B. D. E. H. read भार्गवः for भार्गव, but it seems incorrect as the quoted verses are addressed to Bhārgava. ८. J. reads प्रतिपद्यन्तं for प्रतिपद्यन्ते. ९. Except A. and the text all others read फलभोगिनः for फलभोजिनः. १०. The text reads वा for च.

तस्मान्मनुष्यस्ते मृतो यमलोकं प्रपद्यते ।

नान्यः प्राणी महाभाग फलयोनौ व्यवस्थितः ॥ (६)

याम्यलोकं प्रपन्नस्य पुरुषस्य तथा यमः ।

योनीश्च नरकाश्चैव निरूपयति कर्मणा' ॥ (७)

(वि. ध. २ १०२. २-७.)

ति । ब्रह्मपुराणेऽपि—

'कर्मणा मनसा वाचा ये धर्मविमुखा नराः । (१३६)

यमलोके तु ते घोरां लभन्ते परियातनाम् ।

इहाल्पमपि कृत्वा तु नरः कर्माण्युभात्मकम् ।

प्राप्नोति नरकं घोरां यमलोकेषु यतानाम्' ॥

(ब्र. पु. १२५. १३६-१४२)

ति । विष्णुपुराणेऽपि—

'पापकृच्छाति नरकं प्रायश्चित्तपराङ्मुखः ।

पापानामनुरूपाणि प्रायश्चित्तानि यद्यथा ॥

तथा तथैव संस्मृत्य प्रोक्तानि परमर्षिभिः' ।

(वि. पु. ४. ५. २१-२२)

ते । विष्णुधर्मोत्तरे—

'प्रायश्चित्तैः क्षयं याति पापं कृतमसंशयम् । (३)

१. Except A. and the text all others read मनुष्यस्य or मनुष्यश्च for यस्तु. २. The text reads यच्छैल्लोकं for याम्यलोकं. ३. The text is कर्मेणाम् for कर्मणा. ४. B. D. G. E. H. and J. do not insert अपि. B. and D. read तां for तं and J. घोरे for घोरां. ५. B. and D. read कामोऽपि. G. इह कामोऽपि and H. इहान्यमपि all for इहाल्पमपि. B. D. G. and J. read नरलोकेषु for यमलोकेषु. ६. Except A. and all others omit अपि. ७. I. reads तद्यथा for यद्यथा. ८. G. reads श्चित्ताच्छयं याति for प्रायश्चित्तैः क्षयं याति; while I. reads कृतं पापं न यः and B. and D. पापं कृत्यमसंशयम् both for पापं कृतमसंशयम्.

प्रायश्चित्तविहीना ये राजभिश्चाप्येदण्डिताः ।

नरकं प्रतिपद्यन्ते तिर्यग्गोत्रिणं तथैव च ॥ (४)

मनुष्यमपि चासाद्य भवन्तीहे तथाङ्किताः ।

प्रायश्चित्तमतः कार्यं कल्मषस्यापनुत्तये ॥ (५)

(वि. ध. २. ७०. ३-५)

इति । भविष्योत्तरेष्वपि—

‘देव-तिर्यङ्-मनुष्याणामधर्मनिरतात्मनाम् ।

धर्मराजः स्मृतः शास्ता सुधैरैर्विविधैर्वधैः ॥

नियमाचारसक्तानां प्रमादात् स्खलितात्मनाम् ।

प्रायश्चित्तैर्गुरुः शास्ता न तु तैरिष्यते यमः ॥

पारदारिक-चौराणामन्यायव्यवहारिणाम् ।

नृपतिः शासकः प्रोक्तः प्रच्छन्नानां च धर्मराट् ॥

तस्मात् कृतस्य पापस्य प्रायश्चित्तं समाचरेत्’ ।

इति । ब्रह्मपुराणे—

‘ततश्च यातनादेहं क्लेशेन प्रतिपद्यते ।

तत्कर्मजं यातनार्थममातापितृसम्भवम् ॥

१. The text reads अवसिताः for अदण्डिताः. २. B. D. E. G. substitute वा for च. ३. B. and D. read अवन्ति हतपङ्क्तिताः for भवन्तीह तथाङ्किताः; while G. substitutes इति for इह. ४. B. D. G. E. and H. read -नियतात्मनाम् for -निरतात्मनाम्. ५. I. reads विधैः. and B. वधैः for विधैः. ६. B. and D. read प्रमादास्खलितात्मनाम् for प्रमादात् स्खलितात्मनाम्. ७. G. reads ननु for ननु.

तत्प्रमाणवयो-स्वस्था-संस्थानैः प्राक्तनं यथा ।
 विहाय सुमहागुप्तं शरीरं पाञ्चभौतिकम् ॥ (२९)
 अन्यत् शरीरमादत्ते यातनार्थं स्वकर्मजम् ।
 तन्मात्रेणसंयुक्तं नानात्मीयं स्वकर्मजम् ॥
 दृढं शरीरमाप्नोति सुख-दुःखोपभुक्तये । (३१)
 तेन भुक्त्वा स्वकर्माणि पापकर्ता नरो भृशम् ॥
 सुखानि धार्मिकोऽदृष्टं इहानीतो यमश्नयात् ॥ (३२)
 (ब्र. पु. २१४. २८-३२)

इति । मनुस्तु मानसादिकर्मविशेषेण विपाकविशेषमाह—
 'चातुर्वर्ण्यस्य कृत्स्नोऽप्रमुक्तो धर्मस्त्वया ज्ञेयः ।
 कर्मणां फलनिवृत्तिं शंस नस्तत्त्वतः परम् ॥ (१)
 स तानुवाच धर्मात्मा महर्षीन् मानवो भृशः ।
 अस्य सर्वस्य शृणुत कर्मयोगस्य निर्णयम् ॥ (२)
 शुभाशुभफलं कर्म मनो-वाग्देहसम्भवम् ।
 कर्मजा गतयो नृणामुत्तमा-धम-मध्यमाः ॥ (३)

१. The following is not in the text:—

ततश्च यातनादेहं क्लेशेन प्रतिपद्यते ।

तत्कर्मजं यातनार्थममातापितृस-भयम् ॥

तत्प्रमाण-वयो-स्वस्था-संस्थानैः प्राक्तनं यथा ।

B. and D. read -स्थापनैः for -संस्थानैः; while E. H. तथा for यथा and प्राक्तनैः for प्राक्तनं. २. B. and D. read अन्यं for अन्यत्. ३. B. and D. in this line and G. reads तन्मात्रा- for तन्मात्र- while H. तन्मात्रं for the ne. ४. G. reads-पयुक्तये for -पयुक्तये. ५. G. reads पापकर्मा for पापकर्ता. I. reads धार्मिको भुङ्क्ते for धार्मिकोऽदृष्ट. ७. J. reads कृत्स्नस्य. ८. J. and D. read स्वमतः परम् for तत्त्वतः परम्; while G. substitutes फलम् for परम्. ९. B. D. E. G. and H. read मूलम् for नृणाञ्च.

तस्येह त्रिविधस्यापि त्र्यधिष्ठानस्य देहिनः ।
 दशलक्षणयुक्तस्य मनो विद्यात् प्रवर्तकम् ॥ (४)
 परद्रव्येष्टवभिध्यानं मनसाग्निष्टचिन्तनम् ।
 वितथाभिनिवेशश्च त्रिविधं कर्ममानसम् ॥ (५)
 पारुष्यमनृतं चैव पैशुन्यं चापि सर्वशः ।
 असम्बद्धप्रलापश्च वाङ्मयं स्याच्चतुर्विधम् ॥ (६)
 अदत्तानामुपादानं हिंसा चैवाविधानतः ।
 परदारोपमेवा च शारीरं त्रिविधं स्मृतम् ॥ (७)
 मानसं मनसैवायमुपभुङ्क्ते गुभागुभम् ।
 वाचैव वाक्कृतं कर्म कायेनैव तु कार्थिकम् ॥ (८)
 शरीरजैः कर्मदोषैर्याति स्थावराणां नरः ।
 वाचिकैः पक्षिसृगणां मानसैरन्यजातिनाम् ॥ (९)
 (म. स्मृ. १२. १-९)

इति । शारीतोऽपि—

‘सर्वाभक्ष्यभक्षणमभोज्यभोजनमपेयपानमगम्या-
 गमनमयाज्ययाजनमसम्प्रतिग्रहणं परदाराभिग-
 मनं द्रव्यापहरणं प्राणिहिंसा चेति शारीराणि ।
 (१३) पारुष्यमनृतं विवादः श्रुतिविक्रयश्चेति वा-

१. J. reads अधिष्ठानस्य and I. reads ह्यधिष्ठानस्य both for द्यधिष्ठानस्य
 २. Except A. and the text all others read चैव for चापि. ३. B, D, E
 H, I. and J. read अनिबद्ध- and G. अतिबद्ध- for असम्बद्ध-. ४. J. read
 विविधं for त्रिविधं. ५. We follow here only A. and I.; while B, D, E
 G, H. and J. वाचैव वाङ्मयं. and the text वाचा वाचा कृतं for वाचैव वाङ्
 कृतं. ६. The text substitutes च for तु. ७. B. and D. read this line thus—
 मानसैर्गणपक्षिष्वं वाचिकैरन्यजातिनाम् ॥.

८. I. omits अपेयपानम्. ९. G. reads -क्रयः for -विक्रयः.

चिकानि । (१४) परोपतापनं पराभिद्रोहः क्रोधो
लोभो मोहोऽहङ्कारश्चेति मानसानि । (१५) तदे-
तान्यष्टादश नैरयाणि कर्माणि यस्मिन् यस्मिन्
व्यसि करोति यः स तस्मिन् तस्मिन् व्यसि शा-
रीर-वाचिक-मानसानि प्राप्नोति । (१६) एवं ह्याह-
यस्यां यस्यामवस्थायां यत् करोति शुभाशुभम् ।
तस्यां तस्यामवस्थायां तत्तत्फलमवाप्नुयात् ॥ (१७)
शरीरेणैव शरीरं वाङ्मयेन तु वाचिकम् ।
मानसं मनसैवायमुपभुङ्क्ते शुभाशुभम् ॥ (१८)
(हा. स्मृ. ३२. १३-१८)

ज्ञात । आत्मन ईश्वररूपत्वं प्रतिपाद्याह याजवल्क्यः—

‘यद्येवं स कथं ब्रह्मण पापयोनिषु जायते ।
ईश्वरः स कथं भावैरनिष्टैः सम्प्रगुड्यते ? ॥ (१२९)
करणैरन्वितस्यापि पूर्वज्ञानं कथंच न ।
वेत्ति सर्वगतां कस्मात् सर्वगोऽपि न वेदनाम् ? ॥ (१३०)
अन्त्ये-पक्षि-स्थावरतां मनो-वाक्काय-कर्मजैः ।
देवैः प्रयाति जीवेश्यं भवयोनिशलेषु च ॥ (१३१)

१. G. omits लोभो. २. B. and D. omit मानसानि. ३. I. omits
व्यसि and J. substitutes काले for व्यसि and G. omits करोति यः स
तस्मिन् तस्मिन् व्यसि. ४. B. and D. read मानसान्याप्नोति, G. E. H. and
J. मानसान् प्राप्नोति for मानसानि प्राप्नोति. ५. G. omits हि. ६. G. reads
उपभुङ्क्ते for उपभुङ्क्ते. ७. The text reads करणेनान्वितस्यापि for करणैर-
न्वितस्यापि. ८. J. and the text reads पूर्वज्ञानं for पूर्वज्ञानं. ९. B.
and D. reads न वेदनाम्, J. निवेदनाम् for न वेदनाम्. १०. G. reads अन्य-
for अन्य.

अनन्ताश्च यथा भावाः शरीरेषु शरीरिणाम् ।
 रूपाण्यपि तथैवेह सर्वयोनिषु देहिनाम् ॥ (१३२)
 विपाकः कर्मणां प्रेत्य केषांचिदिह जायते ।
 इह चात्र चैकेषां भावस्तत्र प्रयोजनम् ॥ (१३३)
 परद्रव्याण्यभिधायंस्तथाऽनिष्टानि चिन्तयन् ।
 वितयाभिनिवेशी च जायतेऽन्त्यासु योनिषु ॥ (१३४)
 पुरुषोऽनृतवादी च पिशुनः पुरुषस्तथा ।
 असम्बद्धप्रलापी च मृग-पक्षिषु जायते ॥ (१३५)
 अदत्तादाननिरतः परदारोपसेवकः ।
 हिंसकश्चाविधानेन स्थावररूपमिजायते ॥ (१३६)
 (या. स्मृ. ३. १. २९-१३६)

इति । सत्त्वादिगुणविशेषेण विपाकविशेषं स एवाह—
 'आत्मज्ञः शौचवान् दान्तस्तपस्वी विजितेन्द्रियः ।
 धर्मकृद्देवविद्याति सात्त्विको देवयोनिताम् ॥ (१३७)
 असत्कार्यरतो धीर आरम्भी विषयी च यः ।
 स राजसो मनुष्येषु मृतो जन्माधिगच्छति ॥ (१३८)

१. B. and D. read अभिजायते for इहजायते. २. The text reads वा for both च in this line. ३. I. reads ऽन्त्यादि- for ऽन्त्यासु-. ४. A. C. E. H. and I. read पुरुषा for पुरुषोः. ५. J. reads अनिबद्धः प्रलापी च for असम्बद्धप्रलापी च. ६. E. I. and J. read मृतः पक्षिषु for मृग-पक्षिषु. ७. Before शौचवान् J. adds कृत-. ८. J. reads कर्मकृत्- for धर्मकृत्-. The text reads धर्मकृद्देवविद्यावित् for धर्मकृद्देवविद्याति; while G. omits the following :—

धर्मकृद्देवविद्याति सात्त्विको देवयोनिताम् ॥

असत्कार्यरतो धीर आरम्भी विषयी च यः ।

९. I. reads विषयाचकः for विषयी च यः.

निद्रालुः क्रूरकृल्लुब्धो नास्तिको याचकस्तथा ।

प्रेमादवान् भिन्नवृत्तो भवेत्तिर्यक्षु तामसः ॥ (१३९)

रजसा तमसा चैवं समाविष्टो भ्रमन्नहि ।

भावैरनिष्टैः संयुक्तः संसारं प्रतिपद्यते ॥ (१४०)

(या. स्मृ. ३. १३७-१४०)

ति । मनुरपि-

‘सत्त्वं रजस्तमश्चेति त्रीन् विद्यादात्मनो गुणान् ।

यैर्व्याप्येमान् स्थितो भावान् महान् सर्वानशेषतः ॥ (२४)

यो यदैषां गुणो देहे साकल्येनातिरिच्यते ।

स तदा तद्गुणप्रायं तं करोति गरीरिणम् ॥ (२५)

सत्त्वं ज्ञानं तमोऽज्ञानं रागद्वेषौ रजः स्मृतम् ।

एतद्व्याप्तिमदेतेषां सर्वभूताश्रितं वपुः ॥ (२६)

तत्र यत् प्रीतिसंयुक्तं किञ्चिदात्मनि लक्षयेत् ।

प्रशान्तमिव शुद्धाभं सत्त्वं तदुपधारयेत् ॥ २७ ॥

१. J. reads प्रमादवाक् for प्रमादवान्. २. Except A. and the text all others read एव for एवं. ३. The text substitutes एव for इति. ४. J. reads this line thus :-

यो व्याप्येह स्थितो भावो गृह्यन् सर्वाविशेषतः ।

५. substitutes यो व्याप्येमां for यैर्व्याप्येमान्, G. स्थितान् for स्थितो. ६. B. and D. read सत्त्वं तमश्च ज्ञानं च; while J. सत्त्वं ज्ञानं तमोऽज्ञानं. ७. G. reads तै for एतद् and E. omits this line and the following 29 lines, and the word अभ्यास from.....-मदेतेषां सर्वभूताश्रितं वपुः. ८. H. reads एतद्व्याप्तिमदे for एतद्व्याप्तिमदे. ९. From this line to the end of 39 S'loka this portion does not appear in I.

यत्तु दुःखसमायुक्तमप्रीतिकरमात्मनः ।

तद्रजोऽप्रतिधे विद्यात्सनतं हारि देहिनाम् ॥ ३८ ॥

यत्तु स्यान्मोहसंयुक्तमव्यक्तं विषयात्मकम् ।

अप्रतर्क्यमविज्ञेयं तमस्तदुपधारयेत् ॥ ३९ ॥

त्रयाणामपि चैतेषां गुणानां यः फलोदयः ।

अग्र्यो मध्यो जघन्यश्च तं प्रवक्ष्याम्यशेषतः ॥ ४० ॥

वेदाभ्यासस्तपो ज्ञानं गौचमिन्द्रियनिग्रहः ।

धर्मक्रियाऽऽत्मचिन्ता च सात्त्विकं गुणलक्षणम् ॥ ४१ ॥

आरम्भरुचिता धैर्यमसत्कार्यपरिग्रहः ।

विषयोपसेवा चाजस्रं राजसं गुणलक्षणम् ॥ ४२ ॥

लोभः स्वप्नेऽभृतिः क्रौर्यं नास्तिक्यं भिन्नवृत्तिता ।

याचिष्णुता प्रमादश्च तामसं गुणलक्षणम् ॥ ४३ ॥

त्रयाणामपि चैतेषां गुणानां त्रिषु तिष्ठताम् ।

इदं सामासिकं ज्ञेयं क्रमशो गुणलक्षणम् ॥ ४४ ॥

१. J. B. D. and G. read *ऽप्रतिधे* for *ऽप्रतिधे* and II. *ऽप्रतिधे* for the same. The different commentators of Manu read variously, Medhātithi and Kulluka Bhatta read *ऽप्रतिधे*, Rāghavānanda, Nandana and Rānchandra *ऽप्रतिधे* and Govinda Raja follows the same. २. B. and D. read *अव्यक्तविषयात्मकम्* and II. *अव्यक्तविषयात्मकम्* for *अव्यक्तं विषयात्मकम्*. ३. B. and D. read *अद्वेषः सर्वभूतेषु* for *धर्मक्रियाऽऽत्मचिन्ता च* while G. II. and J. omit this and the following one line:—

धर्मक्रियाऽऽत्मचिन्ता च सात्त्विकं गुणलक्षणम् ॥

आरम्भरुचिता धैर्यमसत्कार्यपरिग्रहः ।

४. B. omits this line. ५. G. and J. omit this and the following one line:—

लोभः स्वप्नेऽभृतिः क्रौर्यं नास्तिक्यं भिन्नवृत्तिता ।

याचिष्णुता प्रमादश्च तामसं गुणलक्षणम् ॥

६. B. D. H. and J. *क्रौर्यं* for *क्रौर्यं*. ७. B. and D. read *प्रसादश्च* for *प्रमादश्च*. ८. B. and D. read *मानसिकं* for *सामासिकं*.

यत् कर्म कृत्वा कुर्वश्च करिष्यंश्चैव लज्जेते ।
 तज्जेयं विदुषा सर्वं तामसं गुणलक्षणम् ॥ ३५ ॥
 येनास्मिन्कर्मणा लोके ख्यातिमिच्छति पुष्कलाम् ।
 न च शौचव्यसम्पत्तौ तद्विज्ञेयं तु राजसम् ॥ ३६ ॥
 यत् सर्वेणच्छति ज्ञातुं यन्न लज्जति चाचरन् ।
 येन तुष्यति चात्मास्य तत् सत्त्वगुणलक्षणम् ॥ ३७ ॥
 तमसो लक्षणं कामो रजसस्त्वर्थ उच्यते ।
 सत्त्वस्य लक्षणं धर्मः श्रेष्ठ्यमेषां यथाक्रमम् ॥ ३८ ॥
 येन यांस्तु गुणैर्नैषां संसारान्प्रतिपद्यते ।
 तान् समासेन वक्ष्यामि सर्वस्यास्य यथाक्रमम् ॥ ३९ ॥
 देवत्वं सात्त्विका यान्ति मनुष्यत्वं हिं राजसाः ।
 तिर्यकत्वं तामसा नित्यमित्येषां त्रिविधा गतिः ॥ (४०)
 त्रिविधा त्रिविधेषां तु विज्ञेया गौणिकी गतिः ।
 अधमा मध्यमाऽऽद्या च कर्मविद्याविशेषतः ॥ (४१)
 स्थावराः कृमिकीटाश्च मत्स्याः सर्पाः सरीसृपाः ।
 पशवश्च शृगालाश्च जघन्या तामसी गतिः ॥ (४२)

१. The text reads लज्जति; while B. and D. read लज्जसे for the same. २. B. and D. read सर्वं नेच्छति for सर्वेणच्छति. ३. The text reads यथात्तरम् for यथाक्रमम्. ४. The text reads येन यस्तु, but the commentator Medhātithi reads यान्. Kailuka Bhatta and Rāmachandra also follow the same and H. एतेषां तु both for येन यांस्तु. ५. B. D. and the text substitute च and G. H. and J. तु for हिं. ६. G. reads एषां च शिवं मतिः for इत्येषां त्रिविधा गतिः and J. reads इत्येषां for एतेषां. ७. G. reads मतिः for गतिः. ८. The text reads सकच्छपा for सरीसृपाः. ९. The text substitutes शृगालश्च for शृगालाश्च.

हस्तिनश्च तुरङ्गाश्च शूरा म्लेच्छाश्च गर्हिताः ।

सिंहा व्याघ्रा वराहाश्च मध्यमा तामसी गतिः ॥ (४३)

चारणाश्च सुपर्णाश्च पुरुषाश्चैव दार्भिकाः ।

रक्षांसि च पिशाचाश्च तामसेषूत्तमा गतिः ॥ (४४)

झल्लो मल्ला नदाश्चैव पुरुषाः शस्त्रवृत्तयः ।

व्यूतपानप्रसक्ताश्च जघन्या राजसी गतिः ॥ (४५)

राजानः क्षत्रियाश्चैव राज्ञां चैव पुरोहिताः ।

वाद-युद्धप्रधानाश्च मध्यमा राजसी गतिः ॥ (४६)

*गोमार्वा गुह्यका यक्षा विबुधानुचराश्च ये ।

*तथैवाप्सरसः सर्वा राजसेषूत्तमा गतिः ॥ (४७)

तामसा यतयो विप्रा ये च वैमानिका गणाः ।

नक्षत्राणि च दैत्याश्च प्रथमा सात्त्विकी गतिः ॥ (४८)

यज्वान ऋषयो वेदा देवा ज्योतीर्वि वत्सराः ।

पितरश्चैव साध्याश्च द्वितीया सात्त्विकी गतिः ॥ (४९)

१. I. reads विगहिताः for गर्हिताः. २. The text reads तामसीषु for तामसेषु. ३. E, G and H. read मल्ला, J. भिल्ला: both for झल्ला:; while B. and D. omit this and the following one line:—

झल्ला मल्ला नदाश्चैव पुरुषाः शस्त्रवृत्तयः ।

व्यूतपानप्रसक्ताश्च जघन्या राजसी गतिः ॥

४. G. reads तु कुकृतयः, E. and H. तु कुवृत्तयः for शस्त्रवृत्तयः. ५. E, G. and J. read प्रथमा for जघन्या; while H. omits this and the following one line:—

व्यूत-पानप्रसक्ताश्च जघन्या राजसी गतिः ॥

राजान क्षत्रियाश्चैव राज्ञां चैव पुरोहिताः ।

६. B, D, E, G, H. and J. read दान- for वाद-. ७. G. omits this and the following one line:—

गक्षर्या गुह्यका यक्षा विबुधानुचराश्च ये ।

तथैवाप्सरसः सर्वा राजसेषूत्तमा गतिः ॥

८. E, I. and J. read विबुधानुचराः for विबुधानुचराः. ९. The text reads राजसीषु for राजसेषु.

ब्रह्मा विश्वसृजो धर्मो महानव्यक्तमेव च ।

उत्तमां साच्चिक्रीमेतां गतिमाहुर्मनीषिणः ॥ (५०)

एष सर्वः समुद्दिष्टस्त्रिप्रकारस्य कर्मणः ।

त्रिविधस्त्रिविधः कृत्स्नः संसारः सार्वभौतिकः ॥ (५१)

(म. स्मृ. १. २. २४-५१)

इति ॥

अथ प्रेतत्वादिहेतुभ्यो नानाविधेभ्यः पापविशेषेभ्यो यो-
नविशेषा अभिहिता विष्णुधर्मोत्तरे—

‘असद्दिणुतयान्यस्य गुणानां कारणं विना ।

महत् पापं समुत्पन्नं तदस्य प्रेतकारणम् ॥

ब्रह्मस्वहारिणश्चैते पापाः प्रेतत्वमागताः ।

परदाररताः केचिन् स्वामिद्रोहरताः परे ॥

मित्रद्रोहरताः केचिद्देशस्मिन्भृशदारुणे ।

स्वैकर्मभिश्च्युताः सर्वे जायन्ते प्रेतयोनिषु’ ॥

(वि. ध. २. ७०. २३-२५)

इति । पद्मपुराणे—

‘अयाज्ययाजकृश्चैव याज्यानां च विवर्जकः ।

१. B. D. E. and J. read ब्रह्मविश्वसृजो, while H. I. substitute महत्
महान्. २. G. reads पापेभ्यः for पापविशेषेभ्यः; while except A. and
all others omit अभिहिताः. ३. B. and D. read करणं- for कारणं-
B. D. and H. read एष for एते. ५. G. reads पराः for परे. ६. B.
E. G. H. and J. read स्वैकर्मविच्युताः for स्वैकर्मभिश्च्युताः. ७. G.
does not insert इति. H. reads यमपुराणे for पद्मपुराणे I searched for the
adina purāṇa which is available in this time. The following quoted
verses are found in the same.

विरतो विष्णुविद्यासु स प्रेतो जायते नरः ॥ (५०)

सामान्यदक्षिणां लब्ध्वा गृह्णात्येको विमोहितः ।

नास्तिक्यभावनिरतः स प्रेतो जायते नरः' ॥ (५३)

(प. तु. ४५. २७. ५०-५३)

इति । स्कान्दे चमत्कारखण्डे—

‘यो भवेन्मानवः क्षुद्रस्तथा पैशुन्यकारकः ॥

ब्राह्मणान्वयसम्भूतो वृथामांसाशनश्च यः ।

प्राणिनां हिंसको नित्यं स प्रेतो जायते नरः ॥

अकृत्वा देवकार्यं यस्तथा च पितृतर्पणम् ।

योऽश्नाति भृत्यवर्गेभ्योऽदत्त्वा प्रेतः स जायते ॥

परदाररतश्चैव परवित्तापहारकः ।

परापवादसन्तुष्टः स प्रेतो जायते नरः ॥

कन्यां यच्छति वृद्धाय नीचार्यं धनलिप्सया ।

कुरुपाय कुशीलाय स प्रेतो जायते नरः ॥

देव-स्त्री-गुरुवित्तानि गृहीत्वा नैः प्रयच्छति ।

१. The text reads:—

रतो वै शूद्रमेवासु स प्रेतो जायते नरः ॥

सामान्यां दक्षिणां लब्ध्वा गृह्णाति एक एव तु ।

नास्तिक्यभावे निरतः स वै प्रेतोऽभिजायते' ॥

I. reads विरक्तो for विरतो. २. J. reads सामान्यदक्षिणां लुब्धो, B. D. for दक्षिणां. E. लब्धां for लब्ध्वा. ३. G. reads एनोविमोहितः for एको हिंसको. ४. G. omits इति and reads स्कान्दोऽनरखण्डे for स्कान्दे चमत्कारखण्डे. ५. B. D. and G. read -अशनः for -अशनः. ६. J. substitutes वा for च. ७. G. reads योऽमात्य-भृत्य- for योऽश्नाति भृत्य-. ८. B. and D. read पापपवादसन्तुष्टः for परापवादसन्तुष्टः. ९. E. substitutes क्लीबाय for नीचाय. १०. B. D. G. and J. read यो न यच्छति for न प्रयच्छति; while H. योऽनुगच्छति for the same.

विशेषाद्ब्राह्मणेन्द्राणां स प्रेतो जायते नरः ॥
 दीयमानस्य वित्तस्य ब्राह्मणेभ्यस्तु पापकृत् ।
 विघ्नमाचरते यस्तु स प्रेतो जायते नरः ॥
 शूद्रान्नोदरस्थेन ब्राह्मणो म्रियते यदि ।
 त्रिकालज्ञो वेदवेदी धर्मज्ञोऽथ षडङ्गवित् ।
 चतुर्वेद्यपि यो विप्रः स प्रेतो जायते नरः ॥
 शास्त्रकर्ता ग्रन्थकर्ता यद्यपि स्यात् षडङ्गवित् ।
 कुल-देशोचितं कर्म यस्य क्त्वाऽन्यत् समाचरेत् ॥
 कामाद्वा यदि वा मोहात् स प्रेतो जायते नरः ।
 उच्छिष्टस्य विशेषेण अन्तरिक्षमृतस्य च ॥
 विषा-ग्नि-जलमृत्यूनां तथा चैवात्मघातिनाम् ।
 प्रेतत्वं जायते नूनं सत्यमेतन्न संशयः' ॥

इति । अग्निपुराणे-

'मातरं पितरं वृद्धं ज्ञातिं साधुजनं तथा ।
 लोभात्त्यजति यस्त्वेतान् स प्रेतो जायते नरः ॥
 कुँज्योतिः कुत्सितो वैद्यः कुज्ञानी च कुदेशिकः ।
 शूद्रानुग्रहकर्ता च स प्रेतो जायते नरः ॥
 निन्दको द्विज-देवानां गीत-वाद्यरतः सदा ।
 वृद्धं बालं गुरुं विप्रान् योऽवमत्य भुनक्ति वै' ॥
 कन्यां ददाति शूलकेन स प्रेतो जायते नरः ।

१. G. reads समाचरन् for समाचरेत्. २. B. and D. अन्तरिक्षकृतस्य

३. G. reads तथान्यैवात्म- for तथा चैवात्मघा- ४. G. omits this and the following four lines. ५. B. and D. read -देशिकः for -देशिकः.

B. and D. read शूद्रानुग्रहकर्मा for शूद्रानुग्रहकर्ता. ७. J. substitutes for वै.

न्यासापहर्ता मित्रधृक् परपाकरतः सदा ॥
 निर्दोषं सुहृदं भार्यां ऋतुकाले न याति यः ।
 न सहेत यशस्तेषां स प्रेतो जायते नरः ॥
 हस्त्यश्व-रथ-यानानि मृतशय्यासनानि च ।
 कृष्णाजिनं तु गृह्णाति अनापदि तु यो द्विजः ॥
 तथोभयमुखीं दोलां सगैलां मेदिनीं द्विजः ।
 कुरुक्षेत्रे च यज्ञानं चाण्डालात् पतितात्तथा ॥
 मासिके च नवश्राद्धे भुञ्जन् प्रेतान्नमेव च ।
 भूमि-कन्यापहर्ता च स प्रेतो जायते नरः ॥
 (अ. पु. २०१. ४१-४८)

इति । उमामहेश्वरसंवादे-

‘अपहृत्य च सर्वस्वं देवस्त्वं च तथा परम् ।
 दत्तापहारदानाच्च पैशाच्यं याति वै नरः ॥
 योनिकार्यं च यो देवि आहितेन तु कारयेत् ।
 सोऽपि याति पिशाचत्वं स्वामिद्रेहिण मानवः ॥

१. G. reads त्यजंत काले न याति यः (यः), B. and D. त्यज्य काले न याति यः both for ऋतुकाले न याति यः ; while A. त्यजन काले न याति यः for the same. २. B, D, E. and H. read न वहेत यदा for न सहेत यदा, while J. substitutes वहेत for सहेत. ३. E, H. and J. मृगाजिनं for कृष्णाजिनं. ४. G. and J. read डोलां and I. घोरां both for दोलां. ५. I. read प्रेतार्थम् for प्रेतान्नम्. ६. B. omits इति । उमामहेश्वरसंवादे :-

‘अपहृत्य च सर्वस्वं देवस्त्वं च तथा परम् ।
 दत्तापहारदानाच्च पैशाच्यं याति वै नरः ॥
 while G. omits इति only. ७. G. reads this line thus :-
 दत्तापहारी दानाच्च पैशाचं याति वा नरः ॥
 ८. B, D, E, G. and H. read अहितेन for आहितेन.

स्वामिद्रव्यं गृहीत्वा तु न यजेन्ने ददाति च ।

आत्मनः पोषको मूढः पिशाचत्वं स गच्छति ॥

मैत्राभिपत्यं यो देवि कुरुते मदमोहितः ।

विनाशयेन्मठद्रव्यं निर्माल्यं यश्च भक्षति ॥

परस्य योषितं हत्वा ब्रह्मस्वमपहत्य च ।

अरण्ये निर्जले देशे भवति ब्रह्मराक्षसः ॥

अधर्मं धर्ममित्याहुर्ये तु मोहवशं गताः ।

हर्त्तारः परदारणां चौर्येण बलतोर्षि वा ॥

अरण्ये निर्जले देशे भवन्ति ब्रह्मराक्षसाः ॥

(नास्ति मुद्रितम्. भा. शां. पुस्तके.)

इति । मनुः—

‘संयोगं पतितैर्गत्वा परस्यैव च योषितम् ।

अपहत्य च विप्रस्त्वं भवति ब्रह्मराक्षसः ॥ (६०)

गुरुं त्वंकृत्य हुंकृत्य विप्रं निर्जित्य वादतः ।

अरण्ये निर्जले देशे भवति ब्रह्मराक्षसः ॥

. B. and D. read यो यजेत्, E. न यजेत् both for न यजेत्. Except A. and I. all others read च for स. ३. We follow here A. H; while B. D. and I. read मठापत्यं च, E. माठापत्यं च, G. महापत्यं च J. माठापत्यं च all for मठापित्यं. All of these forms are incorrect meaningless. ४. I. reads ब्रह्मणस्त्वं प्रहत्य च for ब्रह्मस्वमपहत्य च. I. reads इत्याह यस्तु मोहवशं गताः for इत्याहुः ये तु मोहवशं गताः. ५. G. ds च for वा. ७. E. omits the following :—

इति । मनुः—

‘संयोगं पतितैर्गत्वा परस्यैव च योषितम् ।

अपहत्य च विप्रस्त्वं भवति ब्रह्मराक्षसः ॥

Only this and the following one line occurs in the text of Manu, other four lines in this quotation are not found in the text.

ये ब्राह्मणान् प्रद्विषन्ति गर्हित्वा ते हि राक्षसाः ।
 आचार्यमृत्विजश्चैव गुरुं चैव तपस्विनम् ।
 मुनींश्चाप्येवमन्यन्ते ते भवन्तीह राक्षसाः' ॥
 (म. स्मृ. १२. ६०)

इति । वामनपुराणे—

‘चण्डालादन्त्यजादपि प्रतिगृह्णाति दक्षिणाम् ।
 याजको याज्यमानस्तु सोऽश्मान्तः स्थलकौटकः’ ॥
 (वा. पु. ६१. २७)

इति । स्कान्दे रेवाखण्डे—

‘बुभुक्षितेषु भृत्येषु ये एकोऽश्नाति मानवः ।
 श्रयोनिं स समासाद्य चण्डालो जायते नरः ॥
 वेदोक्तं यः परित्यज्य धर्ममन्यं समाचरेत् ।
 दशवर्षसहस्राणि श्रयोनौ जायते ध्रुवम् ॥
 वेदार्थनिन्दका ये च ये च ब्राह्मणनिन्दकाः ।
 इह जन्मनि गूढास्ते मृताः श्वानो भवन्ति हि’ ॥
 (स्क. पु. रे. खं. ३०. ३७—३९)

इति । ब्रह्मपुराणे—

‘यदि पुत्रसमं शिष्यं गुरुर्जह्यादकारणम् ।
 आत्मनः कामकारेण सोंषि हिंसः प्रजायते ॥ (४८)

१. I. does not insert this line, also is not occurred in the text of Manu. २. B. G. and J. read गर्हित्वा and, D. गर्हित्वात् for गर्हितः. ३. B. and D. read चैवमन्यन्ते for चाप्येवमन्यन्ते. ४. I. reads यत्र नश्च स स्यात्, B. D. E. H. and J. याजमानस्तु स भवेत् for याज्यमानस्तु सोऽश्मान्तः; while H. substitutes स स्यादुच्छलकौटकः for सोऽश्मान्तः स्थलकौटकः. ५. B. E. G. H. and J. do not insert स्कान्दे रेवाखण्डे. ६. G. reads एकोऽश्नाति च मानवः for य एकोऽश्नाति मानवः ७. I. reads हि for हि. ८. B. and D. read सयैव च for प्रजायते.

पितरं मातरं चैव यस्तु पुत्रोऽवमन्यते ।
 सोऽपि विप्रो मृतो जन्तुः पूर्वं जायेत गर्दभः ॥ (४९)
 गर्दभत्वं तु सम्प्राप्य दश वर्षाणि जीवति ।
 संवत्सरं तु कुम्भीरस्ततो जायेत मानवः ॥ (५०)
 ज्येष्ठं पितृसमं चापि भ्रातरं योऽवमन्यते ॥ (५५)
 सोऽपि मृत्युमवाप्नोति क्रौञ्च्योनौ च जायते । (५६)
 आशाऽपहर्ता तु नरः कृमियोनौ प्रजायते ॥
 विश्वासहर्ता तु नरो मीनो जायेत दुर्मतिः । (५९)
 उपस्थिते विवाहे तु यज्ञे दाने महोत्सवे ॥
 मोहात् करोति यो विभ्रं स मृतो जायते कृमिः ।
 कृतघ्नः स मृतो विप्रो यमस्य विषयं गतः ॥ (८०)
 यमस्य विनयैः क्रूरैर्वधं प्राप्नोति दारुणम् । (८१)
 यातनाः प्राप्य तत्रस्थस्ततो बह्वीः समा द्विजाः ॥ (८३)
 ततो दंशः कृतघ्नश्च संसारं प्रतिपद्यते ।
 जलप्रवर्षणं यस्तु भिन्द्यान्मस्यो भवेत्तु सः ।

G. substitutes च for तु; while except A. and the text omit:—

..... दश वर्षाणि जीवति ।

संवत्सरं तु कुम्भीरः ॥.

G. reads वापि for चापि. ३. G. reads प्रजायते for च जा-

४. G. reads च for तु. ५. B. and D. read महत् for मोहात्.

reads कृतघ्नस्तु मृतो for कृतघ्नः स मृतो. ७. I. reads विषये क्रूरैर्वधं

J. विषयैः क्रूरैर्वधां both for विनयैः क्रूरैर्वधं; while G. substitutes

म् for दारुणम्. ८. E. G. and H. read यो द्विजः बह्वीश्च, B. and D.

स द्विजः and I. बह्वीश्च भो द्विजाः all for बह्वीः समा द्विजाः. ९. Except

ll others read ततो गतः for ततो दंशः. १०. B. and I. read जलप्रवर्षणं

जलप्रवर्षणं and D. जलस्य वर्षणं for the same.

अयोनिगो वृको हि स्यादुलूकः क्रयवञ्चनात् ।

प्रतिश्रुत्य द्विजेभ्यश्चाप्यदत्त्वा मधुको भवेत् ॥

लभेदेवलको राजन् योनिं चण्डालसंज्ञिताम् ।

मृतस्यैकादशाहे तु भुञ्जन् श्वो चाभिजायते' ॥

(ब्र. पु. २१८, ४८-८३)

इति । गरुडपुराणे—

‘कौटंसाक्ष्यप्रदाः पापा अमेध्यकृमयश्चिरम् ।

भूत्वा भवन्ति सर्पास्ते पिशाचास्तदनन्तरम् ॥

गुरु-मित्रद्रुहः पापा ये च स्वामिद्रुहो जनाः ।

द्विज-शिष्यद्रुहश्चैव कृतघ्ना नास्तिकास्तथा ॥

त्यागिनो बान्धवानां च त्यागिनः शरणार्थिनाम् ।

अमेध्यकृमयः पापा मृगव्याधा भवन्ति च ॥

उरुरोगगणोपेता जायन्ते शम्बुको जले ।

चन्द्रार्कग्रहणे भुक्त्वा जायते कुञ्जरो नरः' ॥

(ग. पु. २८१, ५-९)

१. B. D. and G. read वृषो for वृको. २. G. does not add अपि अ द्विजेभ्यश्च; while J. reads द्विजेभ्यश्चादत्त्वा मधुवृको भवेत् for द्विजेभ्यश्चादत्त्वा मधुको भवेत्. ३. Except I. all read श्वानांऽभिजायते for श्वो चाभिजायते. ४. B. D. G. and H. omit इति and B. and D. substitute गरुडपुराणे. ५. B. D. E. G. H. and J. read कूटसाक्ष्यप्रदाः for कौटंसाक्ष्यप्रदाः. ६. E. and H. read द्विजाः for द्विज-. ७. G. reads शरणार्थिनाम् for शरणार्थिनाम्. ८. E. I. and G. substitute सर्वे for पापा; while J. substitutes मृताः for मृग-. ९. B. D. E. H. and J. read पुरो रोगगणोपेता J. पुरो रोगगणोपेता; and I. गुरुरोगगणोपेता; all for गुरुरोगगणोपेता. १०. Except A. and I. all read काम्बुकाः, but the form is incorrect.

इति । शिवधर्मोत्तरे—

‘विप्रः पञ्चमहायज्ञानकृत्वा योऽन्नमश्रुते ।
विद्वराहो भवेन्नित्यं क्रव्याशी व्याध एव च ॥
द्विजस्त्वेकशफानां च विक्रयाज्जायते मृगः ।
मत्सरी^१ विदकुमिश्वैव अवज्ञाकार्यं कृमिः’ ॥

इति । वायुसंहितायाम्—

‘खरो वै बहुयार्जित्वात् काकोऽमन्त्रितभोजनात् ।
अपरीक्षितभोजी स्याद्वानरो विजने वने ॥
अविद्यां यः प्रयच्छेत बलीवर्दो भवेत्तु सः ।
अन्नं पर्युषितं विप्रे दत्त्वा वै कुञ्जतां^२ व्रजेत्’ ॥

इति । उमा-महेश्वरसंवादे—

‘अग्निहोत्रं भवेद्यस्य न कुर्यात्तस्य रक्षणम् ।
पर्वतिक्रमकारी तु मृगत्वं याति ब्राह्मणः ॥

१. We are unable to find the text which the following quoted as really belong to. B. E. II. and D. omit इति and do not t शिवधर्मोत्तरे; while J. omits इति, but inserts विष्णुधर्मोत्तरे for शिवधर्मोत्तरे. २. J. reads क्रव्याशी for क्रव्याशी. ३. (G. inserts after the end of the last line and reads वत्सरीविक्रयश्चैव for विदकुमिश्वैव; while I. substitutes मत्सरोऽपि for मत्सरी-, ४. B. G. and I. substitute अधः for अथ. ५. I. reads बहुयार्जित्वात् इत्यार्जित्वात्; while J. reads ऽमन्त्रितभोजनात् and A. ऽन्मन्त्रितभोज- for ऽमन्त्रितभोजनात्. ६. E. D. G. and I. read कुञ्जतां for कुञ्जतां; e E. H. omit इति. ७. J. reads लक्षणम् for रक्षणम्. ८. B. reads च द्विजं and D. याचितद्विजः for याति ब्राह्मणः; while G. adds इति र ब्राह्मणः.

वेदोपजीविकाः पापाः स्त्रीलोलाः सततं च ये ।
 भवन्ति चेह काकाः स्युश्चिरं विड्भुज एव च ॥
 पायसं कृसरं चैव हवींषि मधुराणि च ।
 अदत्त्वा चाग्नि-विप्रेभ्यः पाशनाद्भुजगो भवेत् ॥

इति । नारदपुराणे—

‘भर्तुः सौख्येन या नारी सौख्ययुक्ता न जायते ।
 सा इयेनी^१ जायते राजन् त्रीणि वर्षाणि पञ्च च ॥
 वाचा चाक्रोशिका या तु सन्निरुध्य पतिं ह्रियौ ।
 अकार्यं कारयेत् पापा सा नारी बल्गुली भवेत् ॥
 भर्तुरर्थे हि या वित्तं विद्यमानं न यच्छति ।
 जीवितं वा वरारोहे विष्टायां जायते कृमिः ॥
 कृमियोनिविनिर्मुक्ता काष्ठकीटा भवेत्तु सा ।
 न साधयन्ति कार्याणि प्रभूणां ये विचेतसः ॥
 भूत्वा वेतनभोक्तारो जायन्ते भूलता^२ हि ते’ ।

(ना. पु. ३१. ९-१४)

इति । वृद्धगीतमः—

‘मौल्याद्वेदोपदेष्टा च व्याघ्रो भवति मानवः ।
 जम्बुको जायते जन्तुरननुज्ञातपाठकः ॥
 शूद्रात् पठति चाण्डालो ब्रह्मद्रव्योपजीवकः’ ॥

१. G. reads वदोपजीविताः for वेदोपजीविकाः. २. J. reads स्थानी for इयेनी. ३. B. D. and G. read हि या for ह्रिया. ४. B. and D. read मलि for भूलता. ५. B. reads पठित-, D. पठिते, G. पठेत् and I. पठति for पठति. ६. G. reads ब्रह्मद्रव्योपजीवकः for ब्रह्मद्रव्योपजीवकः.

इति । याज्ञवल्क्योऽपि—

‘परद्रव्याण्यभिधायंस्तथाऽनिष्ठानि चिन्तयन् ।
वितथाभिनिवेशी च जायतेऽन्त्यासु योनिषु ॥
पुरुषोऽनृतवादी च पिशुनः पुरुषस्तथा ।
अनिबद्धप्रलापी च मृग-पक्षिषु जायते ॥
अदत्तादाननिरतः परदारोपसेवकः ।
हिंसकश्चाविधानेन स्थावरेषु प्रजायते’ ॥

(नास्तीदं मुद्रितया. स्मृ. पुस्तके.)

इति ॥

अथ नानाविधनिषिद्धकर्मशेषफलानि ।

तत्र उमामहेश्वरसंवादे—

‘श्रपाक-पुल्कसादीनां कुत्सितानामचेतसाम् ।
कुलेषु तेऽभिजायन्ते गुरु-वृद्धावमानिनः ॥
गुरुणा ह्यननुज्ञातो यो वेदाभ्यासमाचरेत् ।
स तु जातिविहीनेषु जायते भुवि मानवः ।
अधर्मं धर्ममित्याहुर्ये तु मोहवशंगताः ॥
ते च कालकृतोद्योगाः सम्भवन्तीह मानुषे ।
निर्होमा निर्वषट्कारास्ते भवन्ति नराधमाः’ ॥

१. The quoted verses are not found in Yāgyavalkya Smṛiti ! they occur in Manu, but with different version (vide M. 12, 5-6-7). B. and D. read अनिबन्ध- for अनिबद्ध- and J. असंबद्ध- for the same. G. reads मृगः for मृग-. ४. G. and I. omit -शेष- and J. reads नानावि-
कर्मशेष- for नानाविधनिषिद्धकर्मशेष-. ५. I. reads गुरुणां for गुरुणा.
B. D. E. II. read वेदाभ्यसनं चरेत् and G. वेदाभ्ययनं चरेत् both for
भ्यासमाचरेत्. ७. E. I. and J. read प्रयाति विहीनेषु for तु जातिविहीनेषु.
B. and D. substitute तु for च; while I. reads कालकृतो- for कालकृतो-.

इति । स्कान्दे नागरखण्डे—

‘प्राप्नुवन्ति कुदेशे च जन्म ये हेतुवादकाः ।
स्वामिद्रोहरता ये च कुकुले जन्म चाप्नुयुः ॥
अदत्त्वा ये तथाऽश्नन्ति नितु-देव-द्विजातिषु ।
दुर्भिक्षे जनतापे च कुदेशे जन्म चाप्नुयुः ॥
ये च कुर्वन्ति दम्पत्योर्विवादं सानुरागयोः ।
विरूपा भ्रममाणाश्च सर्वलोकविर्वीजिताः ॥
दरिद्रा जायया भ्रष्टा भवन्ति विगतायुषः ।
कन्यादाने च विघ्नं यो विक्रयं यः करोति वा ॥
स कन्याः केवलाः सूते न पुत्रं केवलं क्वचित् ।
जायन्ते ताश्च बन्धक्यो विधवा दुर्भगास्तथा’ ॥

इति । प्रभासखण्डेऽपि—

‘यैनं दत्तं नरैः किञ्चित्तेषां चिह्नं दरिद्रता ।
जायन्ते रोगिणो रौद्रा हिंसाः कुब्जाश्च वामनाः ॥
अपुत्रा कलहाक्रान्ताः परदारोपसेवकाः ।
महारजनकर्माणः* कुचेलाः कुशरीरिणः ॥

* अत्र-‘राजक’-तथा ‘राजिक’- इत्यपरं पाठद्वयं दृश्यते । न तदि-
हाप्युक्तमिति प्रतीतः । -राजक-राजिक- इत्येकार्थमेव । ‘महाराजिक’

१. J. reads नागरखण्डम्. २. B. and D. substitute जनाः for जन्म.
३. I. reads कुकुटे for कुकुले. ४. G. and I. read केवलं for केवलाः.
५. B. D. and G. read बन्धक्यो for बन्धक्यो and J. वार्धक्ये for the same.
६. We follow here A. G. and I.; while B. D. E. H. and J. substitute
क्वचित् for तथा. ७. B. D. E. and H. omit इति ; while J. इति । प्रभास-
खण्डेऽपि. ८. B. D. and H. read मानवाः for वामनाः. ९. E. G. H.
and I. read महाराजक- and B. D. and J. महाराजिक- for महारजन-.

कुदम्भाश्वपला लुब्धा मूर्खा निष्ठुरभाषिणः ।
 दानहीना भवन्त्येते देव-ब्रह्मस्वभक्षकाः ॥

इति । स्कान्दे रेवाखण्डे—

‘पिता माता गुरुर्भ्राता अन्यो वा विकलेन्द्रियः ।
 भवन्ति नादृतौ यैस्तु ते भवन्ति नराधमाः ॥
 इह मानुषलोके अस्मिन् दीनान्धास्ते भवन्ति च ।
 ये त्यजन्ति स्वकां भार्यां मूढाः पण्डितमानिनः ॥
 ते यान्ति नरकं घोरं तामिस्रं नात्र संशयः ।
 तत्र वर्षशतस्यान्ते इह मानुषतां गताः ॥

साध्याश्व’ (१. १. १०) इत्यमरसिंहो गणदेवतानामन्याह । तथा च—

‘महाराजिकनामानो द्वे शते विंशतिस्तथा’ ।

इत्याहुः पुराणकाराः । अतः महारजनकर्माण इत्येव पाठः साधीयान्
 प्राति । महारजनं कुसुम्भं तत्कर्मा वस्त्ररंजनकर्मैत्यर्थः । ‘रंजक-रज-
 न-रजस्तूपसङ्ख्यानं कर्तव्यम्’ इति काशिकोक्त्या न लोपः ।

१. G. omits this line,

कुदम्भाश्वपला लुब्धा मूर्खा निष्ठुरभाषिणः ।)
 while I. reads कुण्डाश्वपला for कुदम्भाश्वपला. २. I. reads धनहीना for
 दानहीना; while B. D. and G. omit the following portion:—

‘दानहीना भवन्त्येते देव-ब्रह्मस्वभक्षकाः’ ॥

ति । स्कान्दे रेवाखण्डे—

‘पिता मातागुरुर्भ्राता अन्यो वा विकलेन्द्रियः ।

. B. and D. read दानहीना ये for नादृतौ यैस्तु. ४. All, except A.
 substitute वै for च. ५. B. and D. insert इति after नात्र संशयः. ६. G.
 १. and D. read गतः; for गताः; while G. substitutes अनुष्ठानतां for
 नुषतां.

दुश्कर्मा दुर्भगश्चैव दरिद्रः सम्प्रजायते ।
जायते गृध्रसीयुक्तः परभार्योपसेवकः ॥
गैद्रदोऽनृतवादी स्यात् मूकश्चैव गवामृते ।
अन्नं पर्युषितं विप्रे ददन्वे कुञ्जतां व्रजेत् ॥
मात्सर्यादपि जात्यन्धो द्वेषाच्च बधिरो भवेत् ।
अदत्त्वा भक्ष्यमश्नाति अनपत्यो भवेच्च सः' ॥

इति । गरुडपुराणे—

'अवमत्य च ये यान्ति भगवत्कीर्तनं नराः ।
बार्धिर्यमुपर्यान्त्याशु ते वै जन्मनि जन्मनि ॥
पश्यन्तो भगवद्भारं तामसास्तत्परिच्छदम् ।
अकृत्वा तत्प्रणामादि ये यान्ति पुरुषाधमाः ॥
जात्यन्धास्तेऽभिजायन्तेऽप्यङ्गहीनापरिग्रहाः ।
पद्मवः पादहीनाश्च कुष्ठिनो भुवि ये नराः ॥
विष्णुच्छाया ध्रुवं तैस्तु लङ्घिता स्यान्न संशयः ।
तथा च भगवद्भाम्नश्छायामाक्रमते तु यः ॥

१. B. and D. read दुर्भगाः for दुर्भगः, but it seems incorrect; while substitutes दुष्कर्मा for दुश्कर्मा. २. We follow here only A.; while D. E. and H. read गृध्रसंयुक्तः, J. गृध्रसम्पृक्तः, I. ग्रन्थिसंयुक्तः and G. गृध्रवीयुक्तः all for गृध्रसीयुक्तः. ३. B. and D. read this line:—

गर्गरोजतपासी स्यान्मूषकश्चैव जायते ।

४. B. and D. read इह for अपि and G. J. अति and इति. ५. All, except A. and I., substitute तु for च. ६. B. and D. read बार्धिर्यं प्रयान्त्याशु. ७. E. substitutes शुनि for भुवि.

अरण्ये जायते पद्भुः स वै रोगादिपीडितैः' ॥

(ग. पु. २८१. १३-१७)

इति । विष्णुधर्मोत्तरे ऽपि—

पिशुनः पूतिनासः स्यात् सूचकः पूतिक्लबकः ।

खल्व्वाटो मत्सरी रामे नास्तिको वेदनिन्दकः ॥ (६)

भूय एव समाप्नोति तथा नास्तिकतां द्विजैः । (८)

घूर्णिकस्तैलिकश्चैव अन्धो भवति मानवः ॥ (९)

प्रतिकूलं गुरोर्यस्तु सो ऽवस्मारी च जायते ।

मिश्राश्येको महाभाग वातगुल्मी प्रजायते ॥ (१०)

भगभक्षस्तु कुण्डाशी दीर्घरोगी च पीडकः । (११)

गुरु-स्वामि-द्विजाक्रोशं वेदनिन्दां तथैव च ।

श्रुत्वा भवति दुर्बुद्धिर्विधिरो मानवाधमः ॥

देवदत्तेन दीपेन कृत्वा कर्म सुदुर्मतिः ।

जायते बुद्धदाक्षो वा नेत्ररोगयुतोऽपि वा ॥

तथैव दीनरूपश्च तेन पापेन कर्मणा ।

१. H. reads -पीडिते for -पीडितः. We have searched the manuscript ishmūdharmottara, in the chapter 107; is this subject, but very w quoted lines occur in it. २. B. D. G. and H. read ग्राम-, and I. चैव for राम ; while J. मत्सरो ग्रामः नास्तिको for मत्सरी राम स्तिको. The quoted verses are addressed to Rāma, therefore this ading is more correct. ३. J. B. D. and G. read घ्राणिकः for णिकः; while E. and H. घाणिकः for the same. ४. B. D. H. E. read जे for द्विजः. ५. B. and D. read प्रजायते for च जायते. ६. B. D. and J. read मृष्टाशी. for मिष्टाशी. E. also reads the same, but corrects मिष्टाशी. ७. B. and D. read कुण्डाशी for कुण्डाशी. ८. G. reads वेदनिन्दां for वेदनिन्दां. ९. B. and D. read ऽधर्मै for कर्म.

हीनवर्णस्तदौ लोके भवत्यत्यन्तदुर्मतिः ॥
 विरूप एव भवति तथाऽविक्रेयविक्रीयी ।
 विनाऽपराधेन तथा कृत्वा पैत्न्यधिवेदनम् ॥
 स राजभयमाप्नोति व्यन्हारे तथैव च ।
 मूलकर्म तथा कृत्वा वशीकरणकारणात् ॥
 द्वेष्ट्यो भवति लोकेऽस्मिन् जायते नात्र संशयः ।
 परिवेत्ता तथा लोके सर्वव्याधिसमन्वितः ॥
 अयाज्ययाजकश्चैव जायते वर्णसङ्करः ।
 वेदविक्रयिको मूर्खः कितवश्चैव जायते ॥
 नास्तिकस्तु दरिद्रः स्यात् सर्वकर्मविवर्जितः ।
 अतिमानप्रवृत्तस्तु जायते कुत्सिते कुले ॥
 श्वपाक-पुल्कसादीनां कुत्सितानामचेतसाम् ।
 कुलेषु तेष्वभिजायन्ते गुरु-वृद्धापवादकाः ॥
 श्वभ्रे तु मरणं लोके विषैः स्थावर-जङ्गमैः ।
 दंष्ट्रिभ्यश्च नखिभ्यश्च चण्डालाद्ब्राह्मणार्थ्या ॥

१. I. and J. substitute तथा for सदा. २. B. and D. read पैत्न्यधि-
 वेदताम् for पैत्न्यधिवेदनम्. ३. B. and D. राजापथ्यम्, E. G. H. and I.
 राजामयम् for राजभयम्. ४. All, except A. and I. read सर्वकर्म- for
 सर्वकर्म-. ५. B. D. and G. read-प्रवृत्तिस्तु for-प्रवृत्तस्तु. ६. I. inserts here-

श्वभ्रे तु मरणं लोके विषैः स्थावर-जङ्गमैः ;

whose proper place in the P. E. beginning with notation इति ब्रह्मपुराणे
 ७. I. makes all confusion here. These 9 lines of Vishnūdharmottara,
 11 of Mahābhārata, 11 of Śivadharmottara, 15 of Vriddha Gautama,
 that is, altogether 49 lines. Again, I. omits 13 lines Umā Mahā-
 varasamvāda and then reads 8 lines and one more, so the total number
 of lines 59 I. gives after the 7 lines of Nandipurāṇa. ८. A. and E.
 read ब्राह्मणाध्यामा for ब्राह्मणासथा and J. ब्राह्मणस्तथा for the same

गृहाधःपतनाच्चैव दुग्धाधःपतनात्तथा ।

गोभ्यश्च मरणं लोके विज्ञेयं पापकर्मणाम् ॥

ताडितस्ताड्यते लोके हारितो हार्यते तथा ।

हत्वा वैधमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥

यद्यत् परस्यावरति तत्तदस्थोपजायते ।

प्राप्नोति यादृशीं बाधां कर्मणा स्वकृतेन यः ॥

तस्यापि तादृशी बाधा ज्ञेया जन्मनि जन्मनि ।

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन परबाधां विवर्जयेत् ॥

(वि. ध. २.१०७. ६-३०)

इति । महाभारते ऽपि—

ये नास्तिका निष्क्रियाश्च गुरु-शास्त्रातिलङ्घिनः ।

अधर्मज्ञा गताचारास्ते भवन्ति गतायुषः ॥

कुशीला भिन्नमर्यादा नित्यं सङ्कीर्णमैथुनाः ।

अल्पायुषो भवन्तीह नरा निरयगामिनः ॥

लोष्टमदी तृणच्छेदी नखखादी च यो नरः ।

नित्योच्छिष्टः सूचकश्च नेहायुर्विन्दते महत् ॥

औयुरस्य निकृन्तामि प्रज्ञामस्याददे तथा ।

१. B. and D. read गृहाध - for गृहाधः-. २. I. reads -पातनान् for तनान्. ३. B. D. E. G. H. and J. read पद्म for वधम्. ४. G. reads च रयः. ५. J. reads परिबाधां for परबाधां. ६. B. D. and H. omit इति. G. reads गुण-शास्त्रातिलङ्घिताः for गुरु-शास्त्रातिलङ्घिनः. ८. J. B. and D. read धर्मज्ञा विगताचाराः; while J. adds न before भवन्ति. ९. B. and D. read नित्यसंकीर्ण- for नित्यं संकीर्ण-. १०. J. reads न वा for नरा. ११. B. and D. read नखच्छेदी for नखखादी. १२. G. omits this line :-

आयुरस्य निकृन्तामि प्रज्ञामस्याऽऽदे तथा ।

file B. and D. read प्रकृन्तामि, E. H. and J. निकृन्तामि for निकृन्तामि.

ये उच्छिष्टः प्रवदति स्वाध्यायं चाधिगच्छति ।

यश्चानध्यायकालेऽपि मोहादभ्यसते द्विजः ॥

प्रत्यादित्यं प्रत्यनलं प्रतिगां च प्रतिद्विजम् ।

ये मेहयन्ति पथि च ते भवन्ति गतायुषः' ॥

(नास्तीदं मुद्रितम्. भा. पुस्तके.)

इति । शिवधर्मोत्तरे—

‘देवद्रव्योपजीवी च स भवेदवबाहुकः ।

देवद्रव्यं स्वयं येन भुक्तं यस्य सदा भवेत् ॥

रसज्ञाविधुरः कुब्जः कण्डूः सर्वाङ्गदुखितः ।

देवस्पर्शं नरः कृत्वा परप्रत्ययकारणात् ॥

मिथ्याचारं चरेत् पश्चाद्बुद्धुदास्यो नरो भवेत् ।

देवदासोदनं भुक्त्वा बृहद्बुल्मी च वै क्रमात् ॥

सर्वाङ्गकुष्ठी तिमिरी नरो भवति पापतः ।

दीपं देवगृहाद्भुत्वा पद्मश्चान्धो भवेन्नरः ।

मूर्च्छां भ्रमी सुरद्वेष्टा पक्षपाती ज्वरी भवेत् ॥

देवावमन्ता भवति सर्वदा मैथुने रतः ।

सदाऽपहतसर्वस्वः कुत्सितः काममोहितः' ॥

१. G. omits य. २. I. reads अपबाहुकः for अवबाहुकः. ३. G. reads सदा for सदा. ४. B. D. and G. read रसज्ञाविधुरः कण्डः कण्डूः, G. reads कण्डः कण्डूः रसज्ञाविधुरः, E. and H. रसज्ञाविधुरः कुब्जः कण्डूः for रसज्ञाविधुरः कुब्जः कण्डूः. ५. G. substitutes अम्बुदास्यो, I. E. and H. अम्बुदास्यो and J. अम्बुदास्यो for बुद्धुदास्यो. ६. I. देवदासो धनं for देवदासोदनं. ७. B. and D. read तिमिरी नरो भवति पापतः, G. तिमिरैर्नरो भवति पापतः. ८. B. and D. read देवगृहे भुत्वा and J. देवगृहाद्भुत्वा both for देवगृहाद्भुत्वा. ९. B. D. G. and J. read मूर्च्छा- for मूर्च्छा. १०. G. reads मैथुनी नरः for मैथुने रतः.

इति । वृद्धगातैमः—

‘देवद्रव्योपजीवी’हृद्रोगी । प्रतिज्ञाय ब्राह्मणस्याऽदानाद-
ल्पायुः । पत्नीबहुत्वे सैत्येकारामः क्लीबः । स्वामिना
धर्मे नियुक्तस्तदनुष्ठानाशक्तो जलोदरी । दुर्बलबाधे
बलवतामुपेक्षायामङ्गहीनः । व्यवहारपक्षपाती जिह्वा-
रोगी । स्वयं प्रवर्तितधर्मानुष्ठानच्छेदने प्रतिपन्नेष्टवि-
योगः । स्वयमग्रभुक् शूलरोगी । परिक्षीणमित्र-बन्धु-
स्वामि-स्वजनावमन्ता परिभूतवृत्तिः । अतिथि पश्य-
न्नश्रतः कपालपट्टिका । सूर्याप्रकाशे प्रतिश्रयादानादि-
ष्टवियोगः । छद्मना गुरु-स्वामि-मित्रमुपचरतः प्राप्तार्थ-
परिश्रंशः । विलम्भापहारी सर्वदुःखाश्रयः । गोदुःखकारी
गोनासः । गोनिर्दयश्चिपिटनासः । पथनाशको निस्ते-
जस्कः सभायाम् । गलगण्डी महदधिक्षेपी । पुण्याक्षेपी

१. G. adds च after देवद्रव्योपजीवी. २. G. reads ब्राह्मणाऽदानात् for ब्राह्मणस्याऽदानात्; while J. reads प्रतिज्ञायते ब्राह्मणः स्यादल्पपायुः for प्र-
तिज्ञाय ब्राह्मणस्याऽदानादल्पायुः; it shows that the word belongs to the first
Sūtra. ३. G. omits सति. ४. B. and D. substitute गृहे for धर्मे and हरी
for जलोदरी, but the latter seems to be a mistake. ५. I. reads -पाते
and J. व्यवहारे पक्षपाती for -पाती and व्यवहारपक्षपाती. ६. E. reads
-पट्टिका; for -पट्टिका. ७. G. reads सूर्यास्तकाले for सूर्याप्रकाशे. ८. H.
reads -विश्रंशः for -परिश्रंशः. ९. B. D. and G. omit the following: -विलम्भा-
पहारी सर्वदुःखाश्रयः । गोदुःखकारी गोनासः । गोनिर्दयश्चिपिटनासः । पथनाशको
निस्तेजस्कः सभायाम् । गलगण्डी महदधिक्षेपी । पुण्याक्षेपी वक्रनासः; while E.
and J. read सर्वदुःखाश्रयी for सर्वदुःखाश्रयः. १०. I. reads गोनामहा for
गोनासः. ११. Except A. and I. all others do not insert पथनाशको,
but read only निस्तेजस्कः. १२. Except A., all others omit महदधिक्षेपी;
while I. reads गलगन्धी for गलगण्डी.

वक्रनासः । शिष्टैर्चीर्णधर्मदूषकः केकराक्षः । साधुजन-
देव-तपस्वि-द्विजै-गुरु-ज्ञान-योगद्वेष्टा वक्रास्यः । तटा-
कारामभेत्ता नेत्राङ्गहीनः । कृतघ्नः सर्वारम्भविकलः ।
परस्वाभिलाषी क्षयरोगी स्यात् । चोररक्षकैः-

व्यवहारेष्वमध्यस्थश्चौरवृत्तिपरश्च यः ।

वाणिज्यलाभो नो तस्य देशान्तरगतस्य च ॥

व्याधिः स्यात् प्राणसन्देहो मृतिस्तत्रैव पापिनः' ॥

इति । उमा-महेश्वरसंवादे-

‘अकृत्वा खलयज्ञं तु यस्तु धान्यं प्रवेशयेत् ।

मरुदेशे भवेदृक्षः फल-पुष्पविवर्जितः ॥

दिव्यं वर्षसहस्रं तु दुरात्मा कर्षको भवेत् ।

तस्यान्ते मानुषो भूत्वा कदाचित् कालपर्ययात् ॥

दरिद्रो व्याधितो मूर्खो ह्यकुलीनस्तु जायते ।

यस्तु क्षुद्रेण भावेन स्नेहविच्छेदकारकः ॥

सोनपत्यत्वमाप्नोति तस्य पापस्य कारणात् ।

न शृण्वन्ति गुरोर्वाक्यं वेदेवाक्यं च ये नराः ॥

सर्वेषां चैव नास्तिक्यं तेन ते यान्ति मूकताम् ।

प्रार्थयित्वा तु यो गां वै सवत्सां क्षीरसंयुताम् ॥

१. I. reads वक्रणसः, but by grammatical rule it is वक्रनासः. २. B. D. E. G. H. and J. read शिष्टैर्चीर्ण-, but the reading does not give proper sense here. ३. B. and D. do not insert -द्विज-. ४. J. reads वक्रास्यः for वक्रास्यः. ५. G. reads उडाक- for तटाक- and H. reads तटाक-रोमने- चारो नेत्राङ्गहीनाः for तटाकारामभेत्ता नेत्राङ्गहीनः. ६. E. G. and H. read परस्वभिलाषी for परस्वाभिलाषी. ७. I. reads चौररक्षकः and G. चारराक्षसः both for चोररक्षकः. ८. I. omits उमा-महेश्वरसंवादे and also this whole quotation. ९. B. and G. read मरुदेशे for मरुदेशे. १०. J. reads च for तु. ११. E. reads देववाक्यं for वेदेवाक्यं.

आत्मना पिबति क्षीरं तेनासौ याति चान्धताम् ॥
 प्रस्रवं श्विनं वह्नीं कृत्वा सर्वाद्भदाहयुक् ॥
 उदरे गूलसंयुक्तो जायते मनुजाधमः' ॥

इति । शिवधर्मोत्तरे—

मुखकृष्णव्रणी श्वित्री गरदो मत्तको भवेत् ।
 जिह्वा-वक्त्रव्रणी ह्यन्यदुःखकारी भवेन्नरः ॥
 अपकारं तु यः कुर्यादुपकर्तुर्भवेन्नरः ।
 श्वास-कासी ज्वरी सर्वगात्ररोगी मृतप्रजः ॥
 मृतपुत्रोऽप्यबन्धुः स्याद्यो द्वेष्टि परसन्ततिम् ।
 परवित्तविनाशाय करोति स विसर्पवान् ॥
 अकारणाद्धर्मपत्नीत्यागी स्याच्च जलोदरी ।
 वेश्यां कुलवधूं कृत्वा वर्तते यो नराधमः ॥
 भक्तं भोक्तुमशक्तश्च मण्डपानेन जीवति ।
 परेषां चेतसः क्लेशकारी भवति मानवः ॥
 क्षयी ज्वरी प्रेमेही च गुल्मी दाही भगन्दरी ।
 रजस्वला-ऽन्त्य-चण्डाल-पापिष्ठ-पतितैः सह ॥
 व्यवहारी पुष्पवत्यां भुक्त्वा कुष्टी ज्वरी भवेत् ।
 अनपत्यो दरिद्रश्च विश्वस्तस्य विषप्रदः ॥

१. I. does not insert शिवधर्मोत्तरे and the following nine lines.
 २. J. reads मुखकृष्णव्रणी for मुखकृष्णव्रणी. ३. H. reads ह्यन्यदु- for
 ल्य- and B. and D. substitute तु for हि. ४. J. reads सर्वगात्री रोगी
 मृतप्रजाः for सर्वगात्ररोगी मृतप्रजः. ५. G. reads भुङ्क्ते for भक्तं. ६.
 and D. read च मेही for प्रेमेही and G. and J. substitute शरी for दाही.
 ७. B. D. E. and J. read पुष्पवत्या for पुष्पवत्यां. H. also reads
 पवत्या and adds तु before भुक्त्वा. ८. B. and D. read विश्वस्तश्च for
 विश्वस्तस्य.

निषिद्धवस्तुभोगेन मोहयेद्यः परान् पुमान् ।
 परोपदिष्टज्ञानेन भवेदुन्मत्तकोऽपि वा ॥
 ऋणं दत्त्वाऽधिकां वृद्धिं यो गृह्णातीह मानवः ।
 स भूत्वा धनिनां वंशे प्रजेद्देशान्तरं ततः ॥
 वाणिज्यलाभस्तत्रापि नास्ति तस्य नरस्य वै ।
 अमुख्यमुख्यकारी यः स ज्वरी श्वासकासवान् ॥
 सर्वाङ्गरोगी पापात्मा द्वेष्टा मृतसमाङ्गभाक्' ।

इति । उमामहेश्वरसंवादे—

‘मृष्टान्नेन य आत्मानं पोषयन्ति नराधमाः ।
 बाणानां वीक्ष्यमाणानामददन्नत्ति निस्पृहः ॥
 न हुतं न तपस्तप्तं न दत्तं किञ्च ब्राह्मणे ।
 आत्मैव पोषितो येन तत्पापं कथयाम्यहम् ॥
 यत्र देशे त्वनावृष्टिर्यत्र वायुसमुद्भवः ।
 तस्मिन्देसे क्षुधार्त्ताश्च जायन्ते पापकर्मिणः’ ॥

इति । पद्मपुराणे—

‘यस्तु विप्रस्वमुस्मृज्य क्षत्रधर्मं निषेवते ।
 ब्राह्मण्यात् स परिभ्रष्टः क्षत्रयोनौ प्रजायते ॥

१. G. reads परः for परान्. २. J. and I. read -ज्ञानो वा for -ज्ञानेन
 ३. B. and D. read सौ for सः and substitute गतः for सतः at the
 end of this line. ४. All, except A. and I. substitute एव for
 अपि. ५. Except A. and I. all others substitute पापेन for पापात्माः
 while J. reads -समां गतिः for -समाङ्गभाक्. and I. reads सर्वाङ्गरोगः for
 सर्वाङ्गरोगी. ६. All, except I., read निस्पृहम् for निस्पृहः. ७. Except G.
 and H. read दत्तं for न दत्तं. ८. All, except A. and I., read वैद्यः
 while G. reads यस्तु. ९. B. and D. read क्षत्रकर्म for क्षत्रधर्म.

वैश्यकर्मा च यो विप्रो लोभ-मोहव्यपाश्रयेः ।
 स द्विजो वैश्यतामेति शूद्रकर्म करोति यः ॥
 स्वधर्मप्रच्युतो विप्रः स हि शूद्रत्वमाप्नुयात् ।
 क्षत्रियो वा महाबाहो वैश्यो वा धर्मचारिणौ ॥
 स्वानि कर्माण्यपाकृत्य शूद्रकर्म निषेवते ।
 स्वस्थानाच्च परिभ्रष्टो जायते वर्णसङ्करः ॥
 ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा याति तादृशः ।
 शूद्रन्निनोदरस्थेन म्रियते यदि पुत्रक ॥
 ब्राह्मणः शूद्रतामेति नास्ति तत्र विचारणा' ॥
 (प. पु. ५. २६. ७-१३)

इति । मार्कण्डेयपुराणे—

‘ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः स्ववर्णे पाणिसङ्ग्रहम् ।
 अकृत्वा त्वन्यजापाणेः पतन्ति नृप सङ्ग्रहात् ॥
 यश्च यस्यास्तु हीनायाः कुरुते पाणिसङ्ग्रहम् ।
 अकृत्वा वर्णसंयोगं सोऽपि तद्वर्णभागभवेत्’ ॥
 (नास्तीदं मुद्रितमा. पु. पुस्तके)

E. and J. read व्यपाश्रयः for व्यपाश्रयः. २. G. reads सह शूद्रत्वमागतं or सह शूद्रत्वमाप्नुयात्. ३. B. and D. read धर्मचारिणः, E. G. and J. धर्मचारिणि and H. धर्मधारिणि all for धर्मचारिणौ. ४. G. omits the following portion :—

..... शूद्रो वा याति तादृशः ।
 शूद्रन्निनोदरस्थेन म्रियते यदि पुत्रक ॥
 ब्राह्मणः शूद्रतामेति नास्ति तत्र विचारणा’ ।

इति । मार्कण्डेयपुराणे—

ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः.

B. D. and J. read पुत्रकः for पुत्रक. ६. B. and D. read अन्यजापाणेः, अन्यजापाणेः and I. त्वन्यथापाणेः all for त्वन्यजापाणेः. ७. B. and read -संग्रहः for -संग्रहम्.

इति ॥

अथ विशेषेण कर्मविपाकः ।

तत्र हिंसाविशेषाद्योनिविशेषः । तत्र मनुः—

‘यां यां योनिं च जीवोऽयं येन येनेह कर्मणा ।
क्रमशो याति लोकेऽस्मिन्स्तत्तत्सर्वं निबोधत ॥
ब्रह्मन् वर्षगणान् घोरान् नरकान् प्राप्य तत्क्षयात् ।
संसारान् प्रतिपद्यन्ते महापातकिनस्त्विमान् ॥
अशूकर-खरोष्ट्राणां गो-ऽजा-ऽवि-मृग-पक्षिणाम् ।
चण्डाल-पुल्कसानां च ब्रह्महा योनिमृच्छति ॥
(म. स्मृ. १२. ५३-५५)

इति । नन्दिपुराणे —

‘नरकेषु क्रमेणैव ब्रह्महा पात्यते नरः ।
कल्पं कल्पं ततश्चान्ते स्थावरश्च प्रजायते ॥
तृण-गुल्म-लता-वल्ली-वीरुद्रुमविभेदतः ।
तृणभेदास्त्वगणिता गुल्मभेदास्तथा मताः ।
लताभेदाश्च निःसङ्ख्या वल्लीभेदास्तथैव च ॥
वीरुद्वेदास्त्वसंख्याता असंख्या द्रुमजातयः ।
तेषां च देशभेदेन पुनः कष्टत्वमिष्यते ॥

१. J. substitutes अत्र for तत्र and E. corrects योनिविशेषः. २. E. G. and I. read क्रमशोऽस्माति लोकेऽस्मिन् तत्सर्वं निबोध मे; while H. क्रमशोऽस्तीति for the same. ३. B. D. E. G. H. I. and J. read तत्क्षयात् for तत्क्षयात्. ४. E. reads संसारात् for संसारान्. ५. I. reads पात्यते for पात्यते. ६. B. and D. read स्थावरश्च for स्थावरश्च. ७. G. reads अगणिता for अगणिता. ८. B. and D. read द्रुमभेदेन पुनस्तृणत्वम्, G. देशभेदे च पुनः कष्टत्वम् both for देशभेदेन पुनः कष्टत्वम्; while J. substitutes कृच्छ्रत्वम् for कष्टत्वम्.

ततः केनापि कालेन नानास्थावरयोनिर्तः ।
 कर्म भुक्त्वा क्रमेणैव भवन्ति च सरीसृपाः ॥
 वृक्ष-वल्कलभेदेन देशभेदेन वाप्यथ ।
 सरीसृपादिभेदेन तत्र भुक्त्वा तु पापकर्म ॥
 मृगेषु जायते मर्त्यो भेदैरगणितैस्ततः ।
 तत्रापि भुक्त्वा स्वं कर्म जायते पशुयोनिषु ॥
 तत्रापि यौनिकं भोगं भुक्त्वान्ते गोत्वमाप्य तु ।
 मुच्यते पशुजन्माच्च ततो जायेत मानुषे ॥
 तत्रापि नियमो नास्ति श्वपाकाद्येषु जायते ।
 विप्रान्तेषु मनुष्येषु जायते पातकी नरः ॥

इति । शिवधर्मोत्तरेण—

‘एवं पापविशुद्ध्यर्थं सावशेषेण कर्मणा ।
 ततः क्षितिं समाप्ताय जायन्ते देहिनः पुनः ॥
 तत्रानुभूय दुःखानि जायन्ते कीटयोनिषु ।
 निष्क्रान्ताः कीटयोनिभ्यः क्रमाज्जायन्ति पक्षिणः ॥
 संक्षिप्ताः पक्षिभावेन जायन्ते मृगयोनिषु ।
 मृगदुःखमतिक्रम्य जायन्ते पशुयोनिषु ॥

१. I. omits this and the following nine lines ; while G. reads तत्र ततः. २. E. reads -योनिनः for -योनितः. ३. B. D. G. H. and J. read वृक्ष-वल्कलभेदेन for वृक्षवल्कलभेदेन. ४. J. reads पातकम् for पापकर्म. B. and D. read गोत्वमप्युत्त, G. गोत्वमाप्युत्तः both for गोत्वमाप्य तु. B. D. E. G. and H. read -जन्मात्स for -जन्माच्च. ५. G. substitutes तः for नरः. ६. J. reads -विशुद्ध्यर्थं for -विशुद्ध्यर्थ. ७. B. and D. read कीटभावेन for पक्षिभावेन. ८. G. reads उमदुःखम् for मृगदुःखम्. ९. B. and D. omit this whole line:—

मृगदुःखमतिक्रम्य जायन्ते पशुयोनिषु ॥

पशुयोनिं समासाद्य पुनर्जायन्ति मानुषाः ।
 एवं योनिषु सर्वासु परिभ्राम्ये क्रमेण तु ॥
 कालान्तरवशाद्यान्ति मानुष्यमतिदुर्लभम् ।
 उत्तमं चापि मानुष्यं प्राप्यन्ते पुण्यगौरवात् ॥
 विचित्रा गतयः प्रोक्ताः कर्मणां गुरु-लाघवात् ।
 ततो मानुषतां प्राप्य व्याधिभिस्तत्र पीड्यते ॥
 कुष्ठरोगेण घोरैरेण ब्रह्महत्यां प्रयोजयन्' ।

इति । मार्कण्डेयपुराणे—

‘अशखं पुरुषं हत्वा नरः सज्जायते खरः ।
 कृमिः स्त्रीवधकर्ता च बालहा चोपजायते ॥ (१८)
 वृषस्य वृषणौ छित्वा पण्डत्वं प्राप्नुयान्नरः ।
 परिहृत्य ततो भूयो जन्मनामेकविंशतिम् ॥
 कृमि-कीट-पतङ्गेषु स्थितस्तोयचरेषु च ।
 गोत्रं प्राप्य च चण्डाल-पुत्कसादि जुगुप्सितम् ॥ (१९)

१. I. reads परिक्रम्य for परिभ्राम्य. २. B. D. and J. read प्राप्नुते for प्राप्यन्ते and H. प्राप्नुते for the same, but it seems incorrect. ३. I. reads प्रयोजयते for प्रयोजयन्. ४. B. D. and J. read कृमि-स्त्री-वरहन्ता च G. कृमिस्तु नरहन्ता च, E. and H. कृमिः स्त्रीवरहन्ता च and I. कृमि-स्त्री परहन्ता च. all for कृमिःस्त्रीवधकर्ता च. ५. The text reads बालहन्ता च जायते for बालहा चोपजायते. ६. The text does not insert this Sloka:—

वृषस्य वृषणौ छित्वा पण्डत्वं प्राप्नुयान्नरः ।

परिहृत्य ततो भूयो जन्मनामेकविंशतिम् ॥

७. I. reads तोयनरेषु for तोयचरेषु; while the text reads this line follows:—

कृमिः कीटः पतङ्गोऽथ पक्षी तोयचरो मृगः ।

८. E. G. H. I. and the text substitute गोत्रं for गोत्रं. ९. E. G. I. and J. read जुगुप्सितम्. for जुगुप्सितम्.

पङ्ग्वन्धो बधिरः कुष्ठी यक्ष्मणा च प्रपीडितः ।

मुखरोगाक्षिरोगैर्वा रोगैरन्यैश्च बाध्यते ॥ (३४)

अपस्मारी च भवति गूढत्वं चैव गच्छति । (३५)

एष एव क्रमो दृष्टो गो-सुवर्णादिहारिणाम् ॥

विद्यापहारिणां चैव निदेशभ्रंशिनां गुरौ' ॥ (३६)

(मा. पु. १५. १८-३६)

इति । ब्रह्मपुराणे—

‘यस्तु रौद्रसमाचारः सर्वभूतभयङ्करः ।

हस्ताभ्यां यदि पद्भ्यां वा रज्ज्वा दण्डेन वा पुनः ॥

लोष्टैः स्तम्भैरुपायैर्वा जन्तून्स्ताडयतेऽनिशम् ।

हिसार्थी निकृतप्रज्ञ उद्वेजनकरः सदा ॥

१. B. D. E. G. H. and J. read पङ्ग्वन्धबधिरः for पङ्ग्वन्धो बधिरः. B. and D. read मुखरोगाक्षिरोगादि for मुखरोगाक्षिरोगैर्वा; while J. and text substitute च for वा. ३. The text reads मुखरोगैश्च for रोगैर-
न्य. ४. The text reads च स गच्छति for चैव गच्छति. ५. G. and text read -सुवर्णापहारिणाम् for -सुवर्णादिहारिणाम्; while B. and D. it the following:—

‘. गो-सुवर्णादिहारिणाम् ।

विद्यापहारिणां चैव निदेशभ्रंशिनां गुरौ' ॥

इति । ब्रह्मपुराणे—

‘यस्तु रौद्रसमाचारः ।

The text reads this line thus :—

विद्यापहारिणश्चोमा निष्क्रयभ्रंशिनी गुरोः ॥

E. G. H. and J. read निष्क्रयभ्रंशिनी गुरोः for निदेशभ्रंशिनां गुरौ. B. D. and G. read कार्यान्तं ताडयेनिशम्, J. जन्तून्स्ताडयतेऽनिशम् both जन्तून्स्ताडयतेऽनिशम्; while G. puts च for वा. ९. B. and D. read पार्थाविकृतप्रज्ञ उद्वेगजनकः and G. हिसार्थाविकृतप्रज्ञ उद्वेगजनकरः both हिसार्थी निकृतप्रज्ञ उद्वेगजनकरः.

एवं शीलसमाचारो निरयं प्रतिपद्यते ।
 स चेन्मेनुष्यतां गच्छेद्यदि कालविपर्ययात् ॥
 बन्ध-बन्धपरिक्लिष्टः कुले जायेत सो ऽधमे ।
 लोकद्वेष्टाऽधमः पुंसां म्वयं कर्मकृतैः फलैः' ॥

इति ।

अथ हिंसकर्मशेषफलानि ।

तत्र हिंसकर्मविशेषफलानि शङ्ख-लिखिताभ्यां
 दर्शितानि—

‘अत ऊर्ध्वं बहूनि वर्षसहस्राणि यमविषये कु-
 म्भीपाक-रौरवादिषु स्थानेषु दुःखान्यनुभूयेह
 जातानामिमानि लक्षणानि भवन्ति । तद्यथा
 ब्रह्महा कुष्टी गोघ्नश्चान्धो ऽनेकरोगिणश्च’ ।

इति । यमः—

‘अगुह्यानां तु पापानां पतितानां च कर्मभिः ।
 उत्तीर्णानां च तिर्यक्त्वाद्देहे भवति लक्षणम् ॥
 इह दुश्चरितैः केचित् केचित् पूर्वकृतैस्तथा ।
 प्राप्नुवन्ति दुरात्मानो नरा रूपविपर्ययम् ॥
 द्विजघ्नं कुष्ठिनं विद्यात् कुनखं स्वर्णहारकम् ।
 व्यङ्गाश्चाधर्मिणश्चैव जायन्ते प्राणिहिंसकाः’ ॥

१. Except A. G. I. and J. all read मानुष्यतां for मनुष्यतां; while B. and D. substitute ग्रामो for गच्छेत्. २. B. D. and G. read ऽधमः for ऽधमे. ३. G. and I. read हिंसा- for हिंस-; while B. and D. read हिंसकर्मशेषफलानि. ४. B. D. and H. read कुम्भीपाकादिरौरवादिषु. ५. B. D. E. H. and J. omit तत्; while G. substitutes यत् for तत् and E. H. and J. तथा for यथा. ६. G. substitutes च for नू. ७. H. substitutes तु for च.

इति । हारीतः—

‘कुनखी भ्रूणहा । ब्रह्मघ्नः कुष्ठो । परदुःखदा-

यिनो नित्यान्धाः । पैरार्तिरता दीर्घरोगिणः ।

दृष्ट्यपहर्तारोऽम्धाः । श्रोत्रापहर्तारो बधिराः ।

वाचोपहर्तारो मूकाः । एवं ह्याह—

यदङ्गं पीड्यते येन तेन हीनोऽभिजायते ।

नाऽकृत्वा लभते किञ्चित् शुभं वा यदि वाऽशुभम् ॥

(हा.स्मृ. २४. ७३-८०)

इति । कैश्यपः—

‘क्षयी स्यात् क्षेत्रहरणे अर्शवान्नुवधेऽपि च ।

जलोदरयुतः स स्यात् स्वनारीणां च हिंसकः ॥

कर्णभेत्ता कर्णशूली ओष्ठरोग्योष्ठनाशकः ।

दन्तपातनकर्ता च दन्तरोगी भवेत् सदा ॥

उरःस्तम्भादुरःस्तम्भी अक्षिरोग्यक्षिनाशकः ।

पदौ तु यस्ताडयति विसर्पी स भवेन्नरः ॥

१. G. omits भ्रूणहा. २. G. reads परस्त्रीरताः and I. परवाराभिरताः
path for परातिरताः. ३. B. does not insert कैश्यपः. ४. B. D. G.
, and J. read क्षयः स्यात् क्षेत्रहरणे; while H. substitutes पक्षः for क्षयी
and E. reads क्षयः स्यात् क्षेत्रहरणे for क्षयी स्यात् क्षेत्रहरणे. ५. B. and D.
and सर्वानुवधोऽपि च for अर्शवान्नुवधेऽपि च; while G. and I. substitute
शौवान् and H. नृपवधे for अर्शवान् and नृवधे respectively. ६. B. and
, read स्यात् for स स्यात्. ७. E. I. and J. read कर्णशूली for कर्णभूली;
while J. substitutes कुष्ठ- for ओष्ठ-. ८. D. reads -नाशनः. ९. I. reads
स्तम्भादुरस्तम्भी through mistake. १०. G. reads पादौ for पदा.
११. B. D. H. substitute च for स.

पीडाभप्रियकर्ता च धनुर्व्याधिर्धनुर्ग्रहात् ।
 पादकीली स भवति पादहन्ता च यो भवेत् ॥
 से गद्गदी दारयति यो वृक्षानतिविस्तृतान् ।
 गूलैर्न गूली भवति मनुष्याणां च हिंसकः ॥
 असृग्गदी स भवति यस्तु हिंस्याद्दृढान् पशून् ।
 नक्तान्धं जायते तस्य यो गवां नयनद्वये ॥
 करोति गूलप्रक्षेपं पूर्वभावप्रचोदितः' ॥

(का. स्मृ. ३. ४०-४६)

इति । व्यासोऽपि—

‘पितृहा याति पैशाच्यं जात्यन्धो मातृघातकः ।
 प्राण्यद्वं मृगशावं च हत्वा वन्धो मृतप्रजाः ॥
 असाध्यरोगी बालघ्नः क्षयी स्यात् सर्वजीवहा ।
 गात्रकृच्छ्री व्रणी श्वित्री विसर्पी परघातकः ॥
 नेत्ररोगो भवेत्तस्य यो ज्ञेयेषां दृष्टिघातकः ।
 परेषां रसनाछेदी जिह्वास्यव्रणवान् भवेत् ॥

१. J. reads धेनुर्व्याधिर्धनुर्ग्रहात् for धनुर्व्याधिर्धनुर्ग्रहात्. २. B. and D. read पदकीली for पादकीली and H. पादकी स च for पादकीली स. ३. I. reads असृग्गदी for स गद्गदी. ४. G. reads धारयति for दारयति; while J. पातयति for the same. ५. B. and D. read अतिविस्तरान् for अतिविस्तृतान्. ६. E. reads असृग्वादी and I. असृग्दरी both for असृग्गदी. ७. I. substitutes वृथा for दृढान्. ८. B. D. and I. read मृतप्रजाः for मृतप्रजाः. ९. B. D. and G. read अस्पर्शरोगी, H. असाध्यरोगो both for असाध्यरोगी and J. अर्शरोगी बालघ्नश्च for असाध्यरोगी बालघ्नः. १०. B. and D. read गात्रकृच्छ्री for गात्रकृच्छ्री. ११. D. reads नेत्ररोगी for नेत्ररोगी. B. and H. read also the same, but correct नेत्ररोगो. १२. E. G. A. H. I. and J. read रसनाछेदात् for रसनाछेदी. १३. J. reads व्रणवाक् for व्रणवान्.

कृतप्रः स्फुटिताक्षो वा तृतीयज्वरसंयुतः ।
 चतुर्थकोष्ण-शीतोष्णज्वरी स्यात् सैततं ज्वरी ॥
 ग्रामे वने वा जन्तूनां श्रभिर्यो भीतिमर्पयेत् ।
 भयोद्वेगकरोऽन्येषां पाषाणेनाथ घातकः ॥
 तलघाती च सम्भूतः कुलेषु धनिनां नरः ।
 गत्वा देशान्तरं तेषां तत्र रोगो महान् भवेत् ॥
 (व्या. स्मृ. ६. १७-२२)

इति । वृद्धगौतमः—

‘वृक्षच्छेत्ता वृथा यस्तु स नाडीव्रणवान् भवेत्’ ।

इति । वायुपुराणे—

‘भवेत्स्फुटितपादस्तु यो निहन्याद्वनस्पतीन् ।
 प्राणिर्हिंसापरो* जन्तुघाती वा मृतसन्ततिः ॥
 मुखे कृष्णव्रणी श्वित्री बन्ध्यो वा स्याद्विसर्पवान् ।
 वल्मकिं तु खनित्वा यो हन्ति वायुभुजो नरः ॥
 गंजचर्मो ज्वरी च स्यादाज्ञया पूर्वकर्मणः ।
 भ्रूणहा स्विन्नहस्तैः स्याद्ब्रह्णीवोनपत्यहा ’ ॥

* प्राणिर्हिंसापरः जन्तुघाती वा मृतापत्यः मुखे कृष्णव्रणवान् वा कुष्ठ-
 बन्ध्यो वा स्यादित्यर्थः ।

Except B. D. G. and I. read -द्वार- for -ज्वर-. २. B. D. G. II. I. read चतुर्थ- for चतुर्थ-. ३. I. reads सन्तज्वरी for सततं ज्वरी and so does the same. ४. H. reads सम्भूते कुष्ठेषु for सम्भूतः कुलेषु. reads रोगो for रोगो. ६. Except A. and I., all others omit इति. D. and G. do not insert इति. ८. B. and D. read वृत्तिसंततिः, E. and J. हतसंततिः both for मृतसंततिः. ९. I. reads गंजचर्मो for म. १०. B. D. G. and H. read छिन्नहस्तैः for स्विन्नहस्तैः. ११. I. ब्रह्णी वासपरन्वादि for ब्रह्णीवानपत्यहा, but it is meaningless.

इति । विष्णुधर्मोत्तरे—

‘यं कंचिद्धातयित्वा तु प्राणिनं भृगुनन्दन ।

मांसं भुक्त्वा तु धर्मज्ञ भवतीह गदातुरः’ ॥

(वि. ध. २. १०८. ४)

इति ॥

इति हिंसाशेषकर्मफलानि ।

अथापेयपानाभक्ष्यभक्षणकर्मविशेषाद्योनिविशेषः॥

तत्र शिवधर्मोत्तरे—

‘कृमि-कीट-पतङ्गानां विड्भुजां चैव पक्षिणाम् ।

सुरापः प्राप्यते योनिं पूर्वकर्मानुसारतः’ ॥

इति । उमा-महेश्वरसंवादे—

‘मद्यव्यसनिनो ये च ये मद्यं सेवयन्ति च ।

शालां तु कारयेद्यस्तु मद्यपानं ददाति यः ॥

मद्यविक्रयिणो ये च मद्यं ये क्रीणयन्ति च ।

पिबन्ति ये नरा देवि सर्वे ते समभागिनः

ते शौण्डिका* वा चण्डाला लुब्धका मत्स्यघातकाः॥

दासत्वेनैव सुश्रोणि जायन्ते पुरुषाधमाः ॥

* नरकान्ते मद्यव्यसन्यादीनां जन्मान्याह । ते शौण्डिका इत्यादि। शौण्डिकादिष्वपि दासत्वेनैव न स्वामित्वेन । शौण्डिकादिदासा भवन्तीत्यर्थः

१. E. G. H. and I. read प्राणिनां for प्राणिनं. २. B. D. substitute for तु. ३. G. and J. omit -कर्म-; while except E. and H. हिंसाशेष for हिंसाशेष-. ४. J. reads -कर्मविशेषः for -कर्मविशेषाद्योनिविशेषः ५. B. and D. read द्विजानां for विड्भुजां. ६. B. and D. read मद्यपानं for मद्यपानं; while J. मद्यपानाददाति for मद्यपानं ददाति. ७. G. मद्ये for मद्यं.

तिर्यञ्चोऽपि समुत्पन्ना यथा मृत्युमुपागताः ।
 मद्यपानरता ये च शृणु तेषां गतिं शुभे^१ ॥
 षष्टिवर्षसहस्राणि कृमिभूत्वा महीतले ।
 कृमियोनिक्षये भूते पापं तु कथयाम्यहम् ॥
 श्वानयोनिशतं गच्छेज्जम्बुके पञ्चविंशतिम् ।
 मद्यपानरता ये तु कां गतिं यान्ति सुव्रते ? ॥
 गुरूस्य चेदृशं पापं मद्यपानरतस्य च ।
 विप्रस्य कथयिष्यामि मद्यपस्य दुरात्मनः ॥
 काको भूत्वा चिरं देवि विष्टाभक्षस्तु जीवति ।
 वर्षाणां द्वादशे लक्षे स जीवेत् पापकर्मकृत् ॥
 स्वर्मांसे परमांसेन यो देही वृद्धिमिच्छति ।
 तस्य योनिशतं गत्वा शरीरं व्याधितं भवेत् ॥
 यासु योनिषु जायन्ते नरा मांसस्य भक्षकाः ।
 व्याधि-रोगशतैर्युक्ता जायन्ते तासु कर्मणा' ॥

I. reads मृत्युमुपागताम् for मृत्युमुपागताः. २. J. substitutes प्रभो शुभे. ३. E. omits the following:—

षष्टिवर्षसहस्राणि कृमिभूत्वा महीतले ।

कृमियोनिक्षये भूते पापं तु कथयाम्यहम् ॥

श्वानयोनिशतं गच्छेज्जम्बुके पञ्चविंशतिम् ।

D. II. and J. read जम्बुकं पञ्चविंशतिम्, and G. जम्बुकः पञ्चविंशतिः. substitutes वा for च. ६. B. and D. read पानं for पापं. except I. read पक्षी. ८. H. reads स्वर्मांसे परमांसेन, and I. स्व-
 रमांसेन; while I. substitutes कच्छति for इच्छति. ९. All, except
 d I., substitute बाधितं for व्याधितं. १०. I. reads नरमांसस्य for
 मांसस्य.

इति । मनुः—

‘कुमि-कीटे-पतङ्गानां विड्भुजां चैव पक्षिणाम् ।
हिंसाणां चैव सत्त्वानां सुरापो ब्राह्मणो ब्रजेत् ॥’
(म. स्मृ. १२.५६)

इति । विष्णुरपि—

‘अभोज्यानां भोजने अभक्ष्यभक्षणे च कुमिः’ ।
(वि. स्मृ. ४४. ११)

इति । बृद्धगौतमः—

‘विप्रवृत्तिविलोपेन दुर्दुरः सप्तजन्मसु ।
निषिद्धान्नं तु यो भुङ्के कर्मठः सो भिजायते ॥
कीटाशी शीतलान्नाशी मत्स्याशी याचितान्नभुक्
आमन्त्रणं विना भुक्त्वा परान्नं काकतां ब्रजेत् ॥’

इति ॥

अथापेयपानादिकर्मशेषफलानि ।

इति । तत्र हारीतः—

‘सुरापो बद्धजिह्वः । अभक्ष्यभक्षः श्यावदन्तः’ ।
(हा. स्मृ. २४. ६८-६९)

१. H. reads -कीर- for -कीट- . २. E. H. and J. read विड्भुजानां for विड्भुजां चैव . ३. B. D. and E. omit च; while E. reads अभोज नामभक्ष्यभक्षणे, I. अभोज्यान्नभक्षणे, J. अभोज्यानां भक्षणे, and the ५ अभोज्यान्नाभक्ष्याशी all for अभोज्यानां भोजने अभक्ष्यभक्षणे च. ४. B. & D. substitute गौतमः for बृद्धगौतमः; while G. omits इति and बृद्ध तमः . ५. B. and D. read this line thus :—

अविप्रवृत्तिलोपेन दुर्दुरः सप्तजन्मसु ।

G. also the same, but reads अविप्र वृत्तिलोपेन and -जन्मनि. ६. and J. read मर्कटः, G. कर्मठः and I. कर्कटः all for कर्मठः. ७. I. read सूतकान्नाशी for शीतलान्नाशी. ८. Except A. E. and J. all others read -कर्मविशेष- for -कर्मशेष-; while G. reads उपपानादि- for अपेयपानादी

इति । स्कान्दे रेवाखण्डे —

‘पापशेषात्तु भवति सुरापः श्यावदन्तकः’ ।

(स्कं. पु. रे. ख. ७१. २६)

इति । शिवधर्मोत्तिरे—

‘अभक्ष्यभक्षी गण्डमाली’ ।

इति । शङ्ख-लिखितौ—

‘अभक्ष्यभक्षी गण्डमाली’ ।

इति । काश्यपः—

‘सुरापो लोलजिह्वः’ ।

इति ॥

(का. स्मृ. १३. १९)

अथ स्तेयकर्मविशेषाद्योनिविशेषाः ।

तत्र मनुः—

‘लूता-ऽहि-सरटानां च तिरश्चां चाम्बुचारिणाम् ।

हिंसाणां च पिशाचानां स्तेनो विप्रः सहस्रशः ॥ (५७)

संयोगं पतितैर्गत्वा परस्यैव च योषितम् ।

अपहत्य च विप्रस्त्वं भवति ब्रह्मराक्षसः ॥ (६०)

१. B. and D. do not insert the quoted sūtra, but substitute तथैव.
B. D. G. H. and J. reads बद्धजिह्वः for लोलजिह्वः. ३. B. D. H.
d J. substitute -विशेषः for -विशेषाः. ४. All, except A. and I., omit
and E. omit also मनुः. ५. B. and D. read अम्बुधारिणाम् for
बुचारिणाम्. ६. I. reads स पिशाचानां for च पिशाचानां. ७. B. D.
I. and J. read भवन्ति ब्रह्मराक्षसाः for भवति ब्रह्मराक्षसः.

मणि-मुक्ता-प्रवालानि हत्वा लोभेन मानवेः ।
 विविधानि च रत्नानि जायते लोहकर्तृषु ॥
 धान्यं हत्वा भवत्यायुः, कांस्यं हंसो, जलं पुत्रः ।
 मधु दंशः, पयः काको, रसं श्वा, नकुलो घृतम् ॥
 मांसं गृध्रो, वसां मदुस्तैलं तैलपकः खगः ।
 चीरीवाकस्तु लवणं, बलाकांशकुनिर्दधि ॥
 कौशेयं तिन्त्रिर्हत्वा क्षौमं हत्वा तु दर्दुरः ।
 कार्पास-तान्तवं क्रौञ्चो, गोधा गां, वाग्गुदो गुडम् ॥
 चुच्छुन्दरी शुभान् गन्धान्, पत्रं शाकं तु बर्हिणः ।
 श्वावित् कृतान्नं विविधमकृतान्नं तु शल्यकः ॥
 बंको भवति हत्वाऽग्निं, गृहकारी ह्यपस्करम् ।
 रत्नानि हत्वा वासांसि जायते जीवजीवकाः ॥
 वृको मृगेभं, व्याघ्रोऽश्वं, फेल-पुष्पं तु मर्कटः ।
 स्त्रीमृक्षस्तोकको वारि, यानान्युष्ट्रः पशूनजः ॥
 यद्वा तद्वा परद्रव्यमपहत्य बलान्नरः ।

१. G. I. and J. read मानवाः and जायन्ते the plural forms instead of मानवः and जायते the singular ones. २. The text substitutes वसं for वसां. ३. B. D. E. H. and I. read तैलपकः and J. and G. तैलपके both for तैलपकः. ४. We follow here A. (G. and the text; while B. and D. read चीरीकाकः, E. and H. क्षीरहारः, I. क्षीरवास and J. श्रिरपाकः all for चीरीवाकः. ५. I. reads बालकः for बलाका-. ६. I. reads कार्पासं तान्तवं for कार्पास-तान्तवं. ७. B. and D. चागुलो गुलम्, E. वागुलो गुडम्, H. वाग्गुलो गुडम्, I. वाहुलो गुडम् and J. वागुलो गुलम् all for वाग्गुलो गुडम्. ८. The text substitutes लुच्छुन्दरिः for चुच्छुन्दरी. ९. B. D. substitute काको for बंको and गृधकारी for गृहकारी. १०. B. reads जायन्ते जीवजीवकाः. ११. B. and D. read फल-पुष्पे and the text substitutes फल-मूलं for फल-पुष्पं.

अवश्यं याति तिर्यक्त्वं जग्ध्वा चैवाहुतं हविः ॥

स्त्रियोऽप्येतेन कल्पेन हत्वा दोषमवाप्नुयुः ।

एतेषामेव जन्तूनां भार्यात्वमुपयान्ति ताः' ॥

(म. स्मृ. १२. ५७-६९)

इति । याज्ञवल्क्यः—

‘हीनजातौ प्रजायेत पररत्नापहारकः ।

पत्रशाकं शिखी हत्वा, गन्धाञ्चुच्छुन्दरी शुभान् ॥

मूषको धान्यहारी स्याद्यानमुष्ट्रः फलं कपिः ।

जलं प्लवः, पयः काको, गृहकारी ह्युपस्करम् ॥

मधुदंशः, पलं गृध्रो, गां गोधा, ऽग्निं वक्त्रस्तथा ।

श्वित्री वस्त्रं, आ रसं च, चीरी लवणहारकः ॥

प्रदर्शनार्थमेतत्तु मयोक्तं स्तेयकर्मणि ।

व्रथ्यप्रकारा हि यथा तथैव प्राणिजातयः' ॥

(या. स्मृ. ३. २१३-१६)

इति । मार्कण्डेयपुराणे—

‘न्यासापहर्ता नरकादिमुक्तो जायते कृमिः । (६)

धान्यं यवांस्तिलान्माषान्कुलित्थान्सर्षपाञ्चणान् ॥ (७)

1. B. G. and D. read चैव हुतं for चैवाहुतं. २. B. D. E. G. H. and read पत्नीत्वम् for भार्यात्वं; while B. D. and J. substitute तान् for ३. E. H. and J. read चुच्छुन्दरीः for चुच्छुन्दरी. ४. G. reads for पलं. ५. I. and the text substitute तु ६. I. reads through make प्राणि जायते for प्राणि जातयः. ७. I. reads पुंसोऽपहर्ता for न्यासा- ८. I. reads कुलुस्थान्, E. H. and the text कुलस्थान् both for कलस्थान्.

सस्यान्यन्यानि वा हत्वा मोहाज्जन्तुरचेतनः (८
 सज्जायते मेहावक्त्रो मूषको वज्रसन्निभः ॥ (९
 भोजनं चोरयित्वा तु मक्षिको जायते नरः । (१०
 हत्वा दुग्धं तु मार्जारो जायते नरकाच्युतः ।
 तिल-पिण्याकसम्मिश्रमन्नं हत्वा तु मूषकः ॥ (११
 घृतं हत्वा तु नकुलः काको मुहुरजामिषम् ।
 इयेनो^१ मार्गामिषं हत्वा चीरी लवणहारकः ॥ (१२
 चोरयित्वा पयश्चापि बलाका सम्प्रजायते । (१३
 यस्तु चोरयते तैलं तैलपायी स जायते ।
 मधु हत्वा नरो दंशो घृतं हत्वा पिपीलिका ॥ (१४
 चोरयित्वा तु निष्पावान् जायते गृहगोलकः ।
 आसनं चोरयित्वा तु तित्तिरिखमवामुयात् ॥ (१५
 अय्यो हत्वा तु पापात्मा वायसः सम्प्रजायते ।

१. J. substitutes महावक्त्रो for मेहावक्त्रो; while the text बहुसन्निभः वज्रसन्निभः. २. B. and D. read मक्षिको for मक्षिका. ३. The text is उन्नतु स for दुग्धं तु. ४. The text reads च for तु. ५. H. J. and text read मुहुरजामिषम्, G. मुहुरजामिषम् both for मुहुरजामिषम्. ६. the text we find these following two lines are for this line, viz.—

मस्त्यमांसापहत् काकः इयेनो मार्गामिषापहत् ।

वीचीकाकस्त्वपहते लवणे धनि कृमिः ॥.

७. H. substitutes अन्धु for मधु. while B. and D. हंसो for दंशो । G. reads thus:—

अपहत्वा पणे दंशो घृतं हत्वा पिपीलिकाः ॥

And in the text we find उप्र for घृतं. ८. B. D. E. G. H. I. and read गलगण्डकः for गृहगोलकः. ९. The text reads आसवं for आसनं and gives therefore a good sense. १०. E. and G. read अयो for अय्यो

हते कांस्ये च हारीतः कपोतो रौप्यजे हते ॥ (२९)
 जीवञ्जीवकतां याति रक्तवस्त्रापहारकः ॥ (२९)
 चुच्छुन्दरी शुभान् गन्धान् सस्यं हत्वा शशो भवेत् ।
 षण्डः पलालहरणे काष्ठहृत् घुणकीटकः ॥ (३०)
 पुष्पापहृद् दरिद्रश्च पङ्कुर्यानापहारकः ।
 शाकहर्ता च हारीतस्तोयहर्ता च चातकः ॥ (३१)
 भूहर्ता नरकान् गत्वा रौरवादीन् सुदारुणान् ।
 तृण-गुल्म-लता-वल्ली-त्वक्सार-तरुतां क्रमात् ॥ (३२)
 (मा. पु. १९. ६-३२)

इति । गौतमः—

‘अनृतवाक् स्वलितजिह्वो मुहुर्मुहुः सल्लभवाक् ।

१. I. reads रौप्यके for रौप्यजे and the text रूप्यभाजने for रौप्यजे
 ते. २. E. and H. substitute याता for याति, E. I. J. and the text read
 कवत्त्रापहृत्तरः for रक्तवस्त्रापहारकः. ३. B. and D. omit this and the
 following three lines:—

चुच्छुन्दरी शुभान् गन्धान् सस्यं हत्वा शशो भवेत् ।

षण्डः पलालहरणे काष्ठहृत् घुणकीटकः ॥

पुष्पापहृद्दरिद्रश्च पङ्कुर्यानापहारकः ।

शाकहर्ता च हारीतस्तोयहर्ता च चातकः ॥,

. omits this and the following two lines; while the text reads चुच्छुन्दरी
 and E. H. and J. read the same for चुच्छुन्दरी. ४. I. reads रसं and the
 text वासो both for सस्यं. ५. E. H. and J. read पलालहरणे for पला-
 हरणे; while the text substitutes कलापहरणात् for the same. ६. I.
 reads घुणकीटकः for घुणकीटकः. ७. The text reads षण्डः for
 अपहारकः. ८. B. D. E. G. H. I. and J. read गतः for क्रमात्. ९. We
 consulted here five different manuscripts and one printed copy of the
 text of Gautama, manuscripts do not concord with one another. Some
 omit this portion altogether. In the printed copy some Sūtras are
 added, but their version is quite different; while H. reads स्वलितः for
 लितः and I. उल्लवलो for स्वलितजिह्वो.

जलोदरो दारत्यागी । कूटसाक्षी स्त्रीपदी उच्छून-
जङ्घाचरणः । विवाहविन्नकर्ता छिन्नोष्ठः । अवगूरण-
च्छिन्नहस्तः । मातृघ्नोऽन्धः । स्नुषागामी वातवृषणः ।
चतुष्पथे विण्मूत्रविसर्जने मूत्रकृच्छ्रः । कन्यादूषकः
षण्डः । पर्युषितभोजी कृमिः । ईर्ष्यालुर्मशकः ।
पित्रोर्विवदमानोऽपस्मारी । न्यासापहार्यनपत्यः ।
रत्नापहार्यत्यन्तदरिद्रः । विद्याविक्रयी पुरुषमृगः ।
वेदविक्रयी द्वीपी । बहुयाजको जलप्लवः । अया-
ज्याजको वराहः । अनिमज्जितभोजी वायसः ।
मृष्टैकभोजी वानरः । ईतस्ततोऽश्वन् मार्जारः ।
कक्षवनदाही खद्योतः । दारकाचार्यो मुखविगन्धः ।
अदत्तादायी बलीवर्दः । मत्सरी भ्रमरः । अम्युत्सादी
मण्डलकुष्ठी । शूद्राचार्यः श्वपाकः । गोहर्ता सर्पः ।
स्नेहापहारी क्षयी । अन्नापहार्यजीर्णी । ज्ञानापहारी

१. मातृघ्नोऽन्धः । स्नुषागामी वातवृषणः । these two Sūtras do not appear in others than A and I. ; while B. omits ईर्ष्यालुर्मशकः. २. B. D. E. G. H. and J. do not insert पर्युषितभोजी कृमिः here, and change place and insert after मुखविगन्धः. ३. B. D. E. G. H. and J. omit पित्रोर्विवदमानोऽपस्मारी. ४. B. D. E. G. and H. substitute कन्यापहारी for न्यासापहारी and J. omits अनपत्यहाः । रत्नापहारी and reads न्यासापहारी. ५. J. reads पुरुषो मृगः for पुरुषमृगः. ६. J. substitutes -याजको for -याजको. ७. B. D. G. omit this Sūtra. ८. I. reads वतः for इतः. ९. H. reads अदत्तादायो for अदत्तादायी. १०. E. J. and I. read भ्रमरः for भ्रमरः. ११. J. reads मण्डली कुष्ठी for मण्डलकुष्ठी.

मूकः । जलापहारी मत्स्यः । क्षीरहारी बलाकः ।
परद्रव्यापहारी परप्रेत्यः ।

(गौ. स्मृ. २०. ४-३८)

इति । शङ्ख-लिखितौ—

‘वेद्मापहारी अद्रिसर्पः । परजलापहारी शिशु-
मारः । सस्यापहारी कपोतः । कव्यापहारी वायसः ।
ताम्रापहारी वल्गुर्लः । अपूपापहारी प्रेतः । शास्त्राप-
हारी जडः । छत्रापहारी कारण्डवः । गन्धापहारी
पतङ्गः । ध्वजापहारी कृकलासः । शाकापहारी
पशुः । शय्यापहार्यशयनैः । पुष्पापहारी दुर्गन्धी ।
फलापहार्यफली । दीपापहारी कौशिकः ।
भूम्यपहारी नकुलाहि-बिडाला-^{११}खुनामन्यतम
इति ।

१. Except A. and I., all others substitute जलाहारी for जलापहारी.
2. Except E. and I., others read बलाकी for बलाकः. ३. B. reads
हारी for ऽपहारी ४. B. reads वेद्यापहारी, D. and G. वेद्यापहारी
for वेद्मापहारी and all manuscripts, except A. and I., omit -सर्पः and read
only अद्रिः while G. reads अहिः for अद्रिसर्पः. ५., G. substitutes
इदं for पर-; while I. omits पर-. ६. D. reads सत्यापहारी for सस्यापहारी;
while B. omits this and the following three Sûtras:-

सस्यापहारी कपोतः । कव्यापहारी

वायसः । ताम्रापहारी वल्गुलः ।

7. G. and J. substitute कव्यापहारी and D. H. कव्यहारी both for कव्या-
हारी. ८. G. reads ताम्रहारी and I. बलाकः for ताम्रापहारी and वल्गुलः
respectively. ९. D. omits these following Sûtras and reads इति
once. १०. B. omits कारण्डवः and गन्धापहारी; while I. reads कारण्डः
or कारण्डवः and, G. कम्बः and J. कौतुभवः for the same. H. also reads
गौडभवः, but gives marginal reading कारण्डवः. ११. G. reads अशतिः
or अशयनः. १२. B. and C. read अफलाहि for अफली.

यद्वा तद्वापि पौरव्यं स्वल्पं वा यदि वा बहु ।
हत्वा वै योनिमाप्नोति तत्तद्भोगानुरूपतः ' ॥
इति ॥

अथ स्तेयकमशेषफलानि ।

तत्र विष्णुधर्मोत्तरे—

‘मणि-मुक्ता-प्रवालानि रत्नानि विविधानि च ।

अपहृत्य नरौ रामं जायन्ते हेमकर्तृषु ॥ (१)

यद्वा तद्वा परद्रव्यमपहृत्य बलान्नरः ।

प्राप्नोति भृगुशार्दूल मानुष्ये भारवाहिताम् ॥ (३)

धन्यचोरोऽद्भुतहीनः स्यादत्यङ्गो मिश्रहृद् भवेत् ।

व्याधितश्चाज्ञहर्ता स्यान्मूको वागपहारकः ॥ (५)

वस्त्रापहारी श्वित्री स्यात् पङ्कश्चाऽश्वापहारकः । (६)

अन्धो दीपापहारी स्यात् काणो निर्वापको भवेत् ॥ (७)

दरिद्रः परवित्तघ्नश्चोन्मत्तश्च तथाग्निदः ॥ (८)

पङ्कुरेव तथा ज्ञेयः सर्वयानापहारकः ।

१. B. D. G. H. and J. read यद्वा तद्वा परद्रव्यं for यद्वा तद्वापि पातक्य
२. All others, except A., do not insert अथ. ३. H. reads विष्णोत्
for विष्णुधर्मोत्तरे. ४. G. reads in singular form as नरौ... जायते. ५. We
follow here only A. and the text; while all others read राजन्, but the
quoted verses are a dialogue between पुष्कर and Paraśurāma and
Pushkara addressed to Paraśurāma. The vocative राजन् is not ap-
propriate to Paraśurāma. ६. B. and D. read हत्वा गोमिश्रकृद्भवेत्, (६)
हत्वा गोमिश्रकृद्भवेत्, E. and H. अन्त्यगो मिश्रकृद्भवेत्, I., अन्त्यन्तं मिश्रकृ-
भवेत् and the text अव्यङ्गो मिश्रहृद्भवेत् all for अत्यङ्गो मिश्रहृद्भवेत्
७. G. reads च for स्यात्. ८. G. omits this line:—

वस्त्रापहारी श्वित्री स्यात् पङ्कश्चाऽश्वापहारकः ।

९. The text substitutes तथा for भवेत्. १०. We follow here only A. and
the text; while all others read उन्मत्तश्चाहस्तिनः।

अन्धश्च जायते लोके गां हत्वा च नराधमः ॥ (८)

वैख-भोज्यापहर्तारो तथा नम्र-बुभुक्षितौ ।

रत्नापहारी भवति तथा कुष्ठी नराधमः' ॥ (९)

(वि. ध. २. १०७. २-९)

इति । वायुपुराणे—

‘वातव्याधियुतः स्तेयी तथा कुष्ठी नरो भवेत् ।

ब्राह्मणस्वर्णहारी च प्रमेही जायते नरः ॥

प्रस्विन्नपाणि-पादः स्यादाहरेद्यो रसादिकम्* ।

अन्नचोरो भवेद्यस्तु सोऽकस्माज्जायते कृशः ॥

स्वरोपधाती वाक्यं च हत्वा मर्त्यः प्रजायते' ॥

(वायु. पु. २. ३१. २५-२७)

इति । उमा-महेश्वरसंवादे—

‘धान्यचौरस्तु हीनाद्भस्तृणहर्ता तु वा पुनः ।

परद्रव्यापहारी च भृत्यानां वृत्तिजीवकः ॥

अन्नं क्षेत्रं गृहं वापि परद्रव्यं हरन्ति ये ।

सुवर्ण-मणि-मुक्तानि वस्त्राण्याभरणानि च ॥

* आहरेत् चोरयेत् । वाक्यं हत्वा स्वरोपधाती भवतीत्यर्थः ।

† The text does not insert this and the following two lines, but these three lines; the text gives one line.—

अन्धो भवति गोम्रस्तु चाण्डिकस्तैलिकस्तथा ।

D. also omit these three lines. २. H. reads वस्त्र-पूजापहर्तारो for भोज्यापहर्तारो. ३. G. omits इति. ४. G. substitutes बाल- for

५. J. reads ब्राह्मणः स्वर्णहारी for ब्राह्मणस्वर्णहारी. ६. B. D. G.

H. substitute धान्यचोरः for अन्नचोरः. ७. B. and D. read

पधाती for स्वरोपधाती; while E. reads स्वरो नृपतिवाक्यं च हत्वा and J.

पश्चात्तिवाक्यं च रुह्य both for स्वरोपधाती वाक्यं च हत्वा. ८. B. and

read धान्यचोरोद्ग-हीनः स्यात् for धान्यचौरस्तु हीनाद्गः. ९. I. reads

for अन्नं.

आसनानि विचित्राणि धन-धान्यमुपस्करम् ।
 ये हरन्ति नरा नित्यं परद्रव्याणि मोहिताः ॥
 इहलोकमृतानां च तेषामेष विधिः स्मृतः ।
 नम्रो दीनाः क्षुधार्त्ताः कुचैला दुःखिताः सदा ॥
 बन्धुभिः परिभूताश्च भोग्य-भोगविवर्जिताः ।
 तांस्तु ते प्रार्थयन्तीह दासवृत्तिमुपागताः ॥
 ये हरन्ति च तूर्याणि वाद्यानि विविधानि च ।
 तेन पापेन ते देवि तिर्यक्त्वं यान्ति मानवाः ॥
 हत्वाऽऽनन्दादिवाद्यानि झल्लरी-पटहानि च ।
 तेन पापेन ते मूढा बाधिर्यं यान्ति मानवाः ॥
 कौंस्यकं मुरजं वंशं वीणां तुम्बुरुकं तथैव ।
 ये हरन्ति च पापेन पिशाचास्ते भवन्ति च ॥
 पट्टेहं लेपनं चैव तथा सम्पुटिकाश्च ये ।

१. B. D. G. I. and J. read इहलोकगतानां, E. इह लोकमतानां both for इहलोकमृतानां. २. B. and D. substitute एव for एषः. ३. B. and D. read नाम्ना हीनाः, G. नम्रहीनाः both for नम्रा हीनाः. ४. H. and J. read भाग्यभोग- for भोग्य-भोग-. ५. I. reads सुखानि and E. and J. वसुनि both for तांस्तु ते. ६. B. D. and E. substitute सदा for दास-. ७. J. reads तूर्याणि for तूर्याणि. ८. B. and D. omit the following :-

तेन पापेन ते देवि तिर्यक्त्वं यान्ति मानवाः ॥

हत्वा ऽऽनन्दादिवाद्यानि झल्लरीपटहानि च ।

९. E. reads मण्डवादि-, G. मूढादि-, I. मद्रादि- and J. मद्रादि- all for ऽऽनन्दादि-. १०. B. D. E. and I. read कौंसिकं, G. and H. वासिकं both for कौंस्यकं. ११. E. G. H. and J. read तुम्बुविलं and I. तुम्बुविलं for तुम्बुरुकं. १२. G. and I. read पापानि for पापेन. १३. J. reads this line as follows :—

पट्टेहं संक्लेशं चैव तथा संबुधिताश्च ये ।

while G. substitutes पट्टेहं for पट्टेहं and B. and D. सम्पुटिकाश्च for सम्पुटिकाश्च.

हरन्ति पुष्करं ये तु तेन ते यान्ति मूकताम् ॥
प्रासादेषु च ये देवि हेरन्ते दीपकान् नराः ।
गृहेषु चैव विप्राणां तेन ते यान्ति चान्धताम्' ॥

इति । शङ्ख-लिखितौ—

‘सुवर्णस्तेयी कुनखी । वस्त्रापहारी श्वित्री । हिर-
ण्यापहारी दद्रुणः । तैजसापहारी मण्डली* । स्ने-
हापहारी क्षयामयी । अजीर्णवानन्नापहारी । वाग-
पहारी मूकः । गृध्रो देवद्रव्योपजीवकः । पाण्डु-
रोगी दीपहारी । ब्राह्मणवृत्तिघ्नश्च दरिद्रः । कर्मफल-
विशेषेण कुब्ज-पण्ड-पङ्गु-दरिद्राश्च जायन्ते’ ।

इति । यमः—

द्रव्यौषधापहर्ता च दीर्घरोगित्वमाप्नुयात् ।
धान्यचोरो व्रणी च स्यात् कांसी भक्तापहारकः ॥
गलगण्डी गणद्रव्येहर्ता भवति मानवः ।

* मण्डलं कुष्ठप्रभेदः सोऽस्यास्तीति मण्डली । अन्यत् सुगमम् ।

B. D. E. G. H. and J. read पुस्तकं for पुष्करं. २. G. reads
तः for मूकताम्. ३. I. reads हरन्ति दीपिकां for हरन्ते दीपकान्.
J. and D. omit क्षयामयी । अजीर्णवानन्नापहारी and read स्नेहापहारी वा-
नः for the above omitted portion. ५. G. and H. read अजीर्ण-
नोत्रहारी for अजीर्णवानन्नापहारी. ६. B. D. G. H. and J. read
— for कुब्ज—; while E. कुण्ड— for the same. ७. B. reads —दरिद्रश्च
येत, G. reads —दरिद्री स जायते, H. and J. दरिद्राः सञ्जायन्ते. ८. G.
reads दीर्घरोगान् for दीर्घरोगित्वम्. ९. H. reads कृमिः for कासी. १०. I.
reads गलद्रव्य— for गणद्रव्य—; but it seems meaningless here.

विकृतिर्बलहर्ता च इयेनो मांसापहारकः' ॥

(य. स्मृ. ९. ३-५)

इति । स्कान्दे रेवाखण्डे—

‘मानकूटं* तुलाकूटं कूटसाक्ष्यं वदन्ति ये ।

नरके तेऽन्धतामिले प्रपच्यन्ते नराधिपं ॥

शतसाहस्रिकं कालमुषित्वा तत्र ते नराः ।

इह शत्रुगृहे बद्धा भ्रमन्ते कालभीषितम् ॥

कुनखी स्वर्णहरणान्मूकः पुस्तकहारकः ।

फलान्याहरतोऽपत्यं त्रियते नात्र संशयः' ॥

(स्कं. पु. रे. खं. ७१. ३६-४०)

इति ॥

अथागम्यागमनकर्मविशेषाद्योनिविशेषः ।

तत्र स्कान्दे रेवाखण्डे—

‘गुरुदाराभिमर्शी च कुकलासो भवेद्भुवम् ।

राज्ञीगामी भवेद्दुष्टो वृश्चिको वृषलीपतिः' ॥

(स्कं. पु. रे. ख. ७१. २९)

*मानं धान्यादिमापनसाधनं द्रोणाढकादि । तस्मिन् कूटं कपः
न्यूनत्वमित्यर्थः ।

१. I. reads this line as follows :—

विकृतिर्बलहर्ता च स्यान्मांसस्यापहारकः ।

while E. reads वा स्यान्मांसापहारकः, B. स्यान्मांसस्यापहारकः, H. स्यान्मांसापहारकः and J. स्यान्मांसोपहारकः; all for इयेनो मांसापहारकः. २. I. reads मणिकूटं for मानकूटं through mistake. ३. I. substitutes तु for ते. ४. I. reads नराधमाः for नराधिप, but the quoted lines are addressed to the King. ५. E. reads लभन्ते, H. बद्धा लभन्ते and J. बद्धा लभन्ते all for बद्धा भ्रमन्ते. ६. J. reads भवेद्दुष्टो for भवेद्भुवम्.

इति । गौतमः—

‘चाण्डाली-पुल्कसीगमने ऽजगरः । प्रव्रजिता-
गमने मरुपिशाचः । दूद्रागमने दीर्घकीटः ।
सर्वर्णाभिगामी दरिद्रः । गोगामी मण्डूकः’ ।

(आन्ध्रपुस्तके गौ. स्मृ. २०. ३५-४०)

इति । मार्कण्डेयपुराणे—

‘परदाराभिगमने रक्तद्रोणस्तु जायते । (१)

श्व-सृगालेभ-गृध्रेषु क्रमाञ्जातिषु जायते ।

भ्रातृभार्या च दुर्बुद्धिर्यो धर्षयति पापकृत् ।

पुंस्कोकिलत्वमाप्नोति स पापो नरकाद्ध्युतः ॥ (१०)

सखिभार्या गुरोर्भार्या राजभार्या च पापकृत् ।

प्रधर्षयित्वा कामात्मा सूकरो जायते नरः ॥ (११)

दूद्रश्च ब्राह्मणीं गत्वा कुमियोनौ प्रजायते ।

नस्यामपत्यमुत्पाद्य काष्ठान्तःकीटको भवेत् ॥ (१२)

सूकरः कुमिको मदुश्चण्डालश्च प्रजायते’ ॥ (१६)

(मा. पु. १५. १- १६)

१. These quoted Sûtras are not found in the text. २. J. reads सर्वाभिगामी for सर्वर्णाभिगामी. ३. B. and D. read परदाराभिगामी च गोघोरः, E. and H. परदाराभिगामी तु रक्तो घोणः, G. and J. परदाराभिगामी रक्तो घोरः for परदाराभिगमने रक्तद्रोणः; while the text reads this line thus :—

परदाराभिगमनां वृको घोरोऽभिजायते ।

The text reads this line as follows :—

श्व-सृगालो बको गृध्रो व्यालः (व्यालः) कङ्कस्तथा क्रमात् ।
hile B. and D. श्व-सृगाल-गृध्रेषु, E. and G. श्व-सृगालेषु गृध्रेषु and H.
-सृगालक-गृध्रेषु all for श्व-सृगालेभ-गृध्रेषु. ५. The text reads चापि for पो. ६. B. D. E. G. H. and J. read प्रधर्षयति for प्रधर्षयित्वा; while
and I. पापात्मा for कामात्मा.

इति । ब्रह्मपुराणे—

‘सखिभार्या गुरोर्भार्या रोजभार्या तथैव च ।

प्रधर्षयति कामाद्यो मृतो जायेत सूकरः ॥ (६८)

सूकरः पञ्च वर्षाणि दश वर्षाणि वै वृकः ।

पिपीलिका तु मासांस्त्रीन् कीटः स्यान्मासमेव तु ॥ (६९)

एतानासाद्य संसारान् कृमियोनौ प्रजायते ।

तत्र जिवति मासांश्च कृमियोनौ चतुर्दश ॥ (७०)

ततो धर्मक्षयं कृत्वा ततो जायेत मानवः । (७१)

परदाराभिमर्शं तु कृत्वा जायेत वै वृकः ।

श्वः सृगालस्ततो गृध्रो व्यालः काको वक्रस्तथा ॥ (७२)

भ्रातृभार्या तु पापात्मा यो रोचयति *मोहितः ।

कोकिलत्वमवाप्नोति सोऽपि संवत्सरं द्विजः ॥ (७३)

मनसाऽपि गुरोर्भार्या यः शिष्यो याति पापकृत् ।

उग्रान् स याति संसारानधर्मेणेह चेतसा ॥

श्वयोनौ तु स सम्भूतस्त्रीणि वर्षाणि जीवति ।

तत्रापि निरयं प्राप्तः कृमियोनौ प्रजायते ॥

*मैथुनार्थमिति शेषः । नायं वैधनियोगस्य निन्दार्थवादः । रोचयति
त्युक्तेः सकामत्वं लक्ष्यते । नियोगे तु सन्तानजननेच्छाया एव मुख्य-
त्वात् । ‘स मानवः’ स पापकलभोक्तो पुरुषः श्वा भूत्वा ततः कृकलां
भवतीत्यर्थः ।

१. I. reads शिष्यभार्या for राजभार्या. २. I. reads कामात्मा for कामाद्यो
३. G. reads च for तु. ४. G. and H. read एतान्मासांश्च for एतानासाद्य
५. G. reads परदाराभिमर्शं तु मृत्वा for परदाराभिमर्शं तु कृत्वा. ६. B. I.
E. G. H. and J. substitute दृष्टान्नः for व्यालः. ७. B. and D. substitut
आसभार्या and G. भर्तृभार्या both for भ्रातृभार्या and I. धर्षयति for रोचयति

कृमिभावमनुप्राप्य वर्षभेकं तु जीवति ।
 ततस्तु निरयं प्राप्तो ब्रह्मयोनौ प्रजायते ॥
 वृषलो ब्राह्मणीं गत्वा कृमियोनौ प्रजायते । (७७)
 ततः सम्प्राप्य निधनं जायते सूकरः पुनः ॥
 सूकरो जातमात्रस्तु शोभेण म्रियते द्विजाः ।
 आ ततो जायते मूढः कर्मणा तेन भो द्विजाः ॥ (७८)
 आ भूत्वा कृकलास्तु जायते मानवस्ततः ॥ (७९)
 तत्रापत्यं समुत्पाद्य ततो जायेत मूषकः' ॥ (८०)
 (ब्र. पु. २१७. ६६-८०)

इति । नारदपुराणे—

'चिन्तयेद्दीक्षयेद्वापि जननीं वा सुतां च वा ।
 वधूं वा धातृदारान् वा गुरुभार्या नृपत्नियम् ॥

. B. D. and G. omit this and the following two lines:—

कृमिभावमनुप्राप्य वर्षभेकं तु जीवति ।
 ततस्तु निरयं प्राप्तो ब्रह्मयोनौ प्रजायते ॥
 वृषलो ब्राह्मणीं गत्वा कृमियोनौ प्रजायते ।

E. and H. omit this line. ३. G. substitutes पुमान् for पुनः.
 3. D. and G. read द्विज. for द्विजाः, but the quoted lines are
 ressed to the Rishis ५. B. and D. omit this line:—

आ ततो जायते मूढः कर्मणा तेन भो द्विजाः ।

G. substitutes द्विज for द्विजाः. ७. E. does not insert नारदपुराणे
 the following quoted six lines and इति G. and H. insert नारदपु-
 ; but omit the following six lines and इति । व्यभिचारिणी
 ते वराहपुराणे. ८. B. and D. read ईक्षयेत् and J. शिक्षयेत् both for
 शेत्. ९. J. reads वृद्धां for वधूं and B. D. and J. substitute -भार्या
 dead of -दारान्.

इति । अगम्यागमनकर्मविशेषात् फलविशेषः पद्मपुराणे—

‘उदरव्याधियुक्तस्तु तथा गुर्वङ्गनागमे ।

आचार्यभार्यागमने भेगन्दरयुतो भवेत् ॥

तथा पापेन महता गुल्मी स्यादन्त्यजागमे’ ॥

इति । विष्णुधर्मोत्तरे—

‘षण्दश्च जायते लोके दारातिक्रमकारकः ।

परपुंसि प्रसक्ता च तस्य भार्या तथा भवेत् ॥

कुष्ठी भवति धर्मज्ञे अपहत्य तथा स्त्रियम् ।

लिङ्गव्याधिमवाप्नोति वियोनौ मैथुने रतः ॥

गां गत्वा तु द्विजश्रेष्ठ लिङ्गनाशमवाप्नुयात् ।

दृष्ट्वा परस्त्रियं नग्रां नरो दुष्टेन चेतसा ॥

जात्यन्धत्वमवाप्नोति परलोके न संशयः ।

अवकीर्णी च भवति लिङ्गव्याधिसमन्वितः ॥

प्रकीर्णमैथुनो जन्तुः क्लीबो भवति वै द्विज’ ।

(वि. ध. २. ७०. ४१-४६)

इति । शङ्ख-लिखितौ—

‘पर्वमैथुनी प्रमेही । पुरुषव्याधिपीडितः ।

परदारगाम्यगुप्तदारः । गोष्ठवकीर्णी दुश्चर्मा ।

१. G. reads भगक्षययुतो for भगन्दरयुतो. २. B. and D. omit this and the following three lines. ३. H. and J. read धर्मज्ञः for धर्मज्ञ. B. D. G. and H. read श्वयोनौ for वियोनौ. ५. E. and I. read गां च स्वा for गां गत्वा तु; while B. and D. substitute द्विजश्रेष्ठो for द्विजश्रेष्ठ. B. D. and G. substitute अनुदुष्टेन and J. अतिदुष्टेन both for नरो दुष्टेन; while A. मनोदुष्टेन चक्षुषा for नरो दुष्टेन चेतसा. ७. I. reads प्रकीर्णमैथुने. or प्रकीर्णमैथुनी. ८. I. reads पर्वमैथुने and J. परमैथुने both for पर्वमैथुनी. G. reads परशराभ्यगामी for परदारगामी; while G. reads अशुप्रशरी and I. अशुप्रशरकः for अशुप्रशरः.

खेराभिगामी मूत्रमेही । सगोत्राभिगामी मद्यप-
स्त्रीगामी च स्त्रीपदी । मातृ-पितृ-भगिनीगाम्य-
बीजी । स्वदारादन्यत्र दीव्यतः केशाल्पत्वम् ।
गुरुतल्पगो दुश्चर्मा । चण्डाल्यवकीर्णी कन्या-
दूषी सगोत्राभिगाम्यबीजी । धर्मपत्न्यामास्थे
प्रवर्तकः खल्वाटः । मातृ-भगिनीगाम्यव-
कीर्णी स्त्रीपदी वैध्री मधुमेही च ।

इति । वृद्धबोधायनः—

‘गां गत्वा मधुमेही स्यान्मूत्रकुच्छी चतुष्पदम् ।
मधुमेही खराश्चादिगामी भवति मानुषः ॥
सवर्णागमने रक्तः पितृहा पाण्डुरोग्यथ ।
अन्त्यजागमने मर्त्यो जायते नात्र संशयः’ ॥

इति । वृद्धगौतमः—

‘धर्मपत्नीं गुरोर्गत्वा वृश्चिको भुजगस्तथा ।
पक्षि-दंष्ट्रि-मृग-व्याल-क्रव्यादोऽपि ततोऽसकृत् ॥
तथा मानुष्यतां प्राप्तः क्षयी कुष्टी च वा भवेत् ।
महोदरी प्रमेही च दुश्चर्मर्षि भगन्दरी ॥
ज्वरातिसारी दाही च पाददाही कृमिव्रणी ।
गत्वा तु मातृभगिनीं दारेषु मधुमेहवान् ॥

१. I. reads this Sūtra as:— खराश्चाभिगामी मधुमेही; while G. reads धूममेही for मूत्रमेही. २. B. and D. read स्त्रीलवाही and A. स्त्रिटवाही both for स्त्रीपदी; while E. substitutes श्रीपदी for the same. ३. I. substitutes वधी for वैध्री. ४. I. reads उरुक्कः for रक्तः. ५. I. reads अयः for अय and H. अतः for the same. ६. B. and D. read भवेत् for असकृत्. ७. G. reads तथा for च वा. ८. B. D. and I. substitute च for अपि. ९. G. reads अतिसारी विसाही च for ज्वरातिसारी दाही च; while I. reads दाही for दाही. १०. B. and D. read ज्वरेषु, I. नलेषु both for दारेषु.

कन्यागाम्यश्मरी गूली प्रमेही मूत्रकृच्छ्रपि ।
 कन्यां च गोत्रजां गत्वा बाहुहीनो भवेन्नरः ॥
 सगोत्रां च सवर्णां च गत्वा स्यात् श्लिपदी नरः ।
 मातरं च स्वसारं च गत्वा श्लिपद्यजीवकः ॥
 अनस्थि-पाणि-पादः स्यात् श्वश्रूगः सखिभार्यगः ।
 मूत्रकृच्छ्री तथाऽजिह्वी स्नुषागो मुष्कवृद्धिमान् ॥
 रजस्वलाभिगामी च चण्डालीगमने रतः ।
 दाहज्वरी भवेन्मर्त्यः अन्त्यजन्मसु गुल्मवान् ॥
 गत्वा तपस्विनीं नारीं गुर्विणीं मूत्रकृच्छ्रपि ।
 स्यादामयावी भवति विधवागोऽश्मरीयुतः ॥
 प्रमेही मूत्रकृच्छ्री च गूली मर्त्योऽभिजायते ।
 परदाराभिगामी च प्रमेही गुरुदारगः ॥
 दासीगामी क्रूरकर्मा सदा कामरतो भवेत् ।
 स्वजातिपरनारीगः कुष्टी मर्त्योऽभिजायते ॥
 वक्त्रमैथुनकर्ता च खल्वाटो जायते नरः ।
 गत्वा तु महिषीं राज्ञः षण्डो भवति मानवः ॥

१. B. and D. substitute चैव for गूली. २. E. reads श्लिपद्यजीवकः
 श्लिपद्यजीवकः. ३. I. reads अजिह्वः for अजिह्वी. ४. B. and D.
 omit this and the following two lines :—

मूत्रकृच्छ्री तथाऽजिह्वी स्नुषागो मुष्कवृद्धिमान् ॥

रजस्वलाभिगामी च चण्डालीगमने रतः ।

दाहज्वरी भवेन्मर्त्यः अन्त्यजन्मसु गुल्मवान् ॥

E. and J. insert इति after भवेत्.

नेत्ररोगी भवेत् प्रेक्ष्य नितरां परयोषितः ।
 बहुत्वे योषितामेकपत्नीर्गः खञ्जतां व्रजेत् ॥
 स्वदारेभ्यो ज्यतो दीव्यन्नल्पकेशो भवेन्नरः ।
 पुंश्चल्यो योषितो बालरण्डाः स्युर्बधिरस्तथा ॥
 दास्यो वा दीर्घरोगिण्यो दृष्टिहीना भवन्ति तौः ॥

इति । ब्रह्मपुराणे—

‘परदारेषु ये चापि चक्षुर्द्रष्टुं प्रयुज्जते ।
 तेन दुष्टस्वभावेन क्लीबत्वमुपयान्ति वै ॥ (६४)
 पशूंश्च ये विव्रजन्ति ये चैव गुरुतल्पगाः ।
 प्रतीर्णमैथुना ये च क्लीबा जायन्ति ते नराः ॥ (६५)
 (ब्र. पु. २१७. ६४—६५)

इति । तदेवं कानिचिच्छास्त्राण्युदाहृत्य कियानपि कर्म-
 विपाको निरूपितः । अनयैव दिशा विपाकान्तराण्युत्रेयानि ।
 नहि निःशेषेण केनचिदुदाहर्तुं शक्यन्ते । तदुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे—
 ‘उक्तास्तवेमांस्तु मया तिरश्चां
 या योनयो यानि च लक्षणानि ।
 शक्यानि कात्स्नर्येन मया न वक्तुं
 या योनयश्चैव नराधमानाम्’ ।

(वि. ध. २. ७२. ६७.)

१. We only follow here A. and J.; while all others read योषितामेका-
 पुत्रीर्गः, but it seems meaningless. २. G. substitutes विधवाः for बधिराः.
 ३. B. D. and H. substitute ते for ताः. ४. H. reads वृष्टं for द्रष्टुं.
 ५. G. reads दुष्टप्रभावेण for दुष्टस्वभावेन. ६. B. and D. read यऽपि व्रजन्ति
 for विव्रजन्ति. ७. B. and D. substitute जायन्त एव ते. ८. G. does not
 insert इति. ९. J. reads विपाकान्तराण्यपनेयानि । नहि विशेषेण, G. reads
 also विशेषेण for निःशेषेण. १०. I. reads शक्यम् for शक्यन्ते. ११. G. reads
 तथाशक्ति, I. reads यथाशक्ति for तवेमांस्तु.

इति । अशक्तिश्च कर्मानन्त्यात् । यद्यप्यतिपातकादीनि कीर्णकान्तानि पापानि दशविधत्वेन विष्णुना सङ्कलितानि याप्यतिपातकादिजात्युपाधावेव तत्सङ्कलनम् । पापव्यक्तीनां तु वरूपतो देश-काले-कर्त्रवस्थादिभेदाच्च नेयत्ता । यदा कर्मणा-वियत्ता नास्ति तदा तद्विपाकानामियत्ता दूरापास्ता । एकैकस्य कर्मणो बहुविधविपाकवत्त्वस्मरणात् । उदाहृताश्च बहुविपाका-भेदाधिकाः श्व-सूकरेत्यादिस्मृतयः । तथापि तेषां निःशेष-त्वनं मनसापि चिन्तयितुमशक्यम् । अतो दिङ्मात्रं प्रदर्शितम् ।

एतच्च विपाकाभिधानं सञ्ज्ञेयमाणेभ्यः पुरुषं निवर्तयत् श्रुतिषु चोद्देशं जनयन्निषेधेषु प्रायश्चित्तविधिषु चार्थवादतया भवेतीति पूर्वमभिहितम् । तत्र निषेधा आचारकाण्डे प्रपञ्चि-
तः । प्रायश्चित्तविधयश्च प्रायश्चित्तकाण्डे । तानि च प्राय-
श्चित्तानि सञ्चितविषयाणि । प्रारब्धे तु विचारणीयम् । किं
प्रायश्चित्तमस्ति उत नेति ? तत्र तावदस्तीति केचिदाहुः ।

उदाहरन्ति च वचनम्—

‘पूर्वजन्मकृतं पापं व्याधिरूपेण बाधते ।

तच्छान्तिरौषधैर्दानैर्जप-होमा-ऽर्चनादिभिः’ ॥

. B. and D. omit देश- and J. omits -काल- and both read
व्यवस्था- for देश-काल-कर्त्रवस्था-. २. E. G. H. I. and J. omit
त; while I. reads विपाकस्मरणात् for विपाकवत्त्वस्मरणात्. ३. G.
reads बहुविपाकाश्च सूकरेत्यादिस्मृतयः and J. reads बहुविपाकाः श्व-सूक-
रिस्मृतयः for बहुविपाकाभिधाधिकाः श्व-सूकरेत्यादिस्मृतयः. ४. E. G.
I. H. substitute तत्र and J. तच्च for एतच्च. ५. B. D. and G.
d. रोशोद्देशं for उद्देशं. ६. H. reads तत्तत्काण्डे for प्रायश्चित्तकाण्डे.
B. D. E. G. H. and J. read आरब्धे for प्रारब्धे. ८. H. and J.
d. बाधते; while J. substitutes व्याधिदोषेण for व्याधिरूपेण.

इति । ननु—नैतद्युक्तिसहम् । तथाहि । निषिद्धस्य कर्मणः प्रायश्चित्तनिवर्तनीयत्वम् । यदा फलमारब्धं तदैव कर्मत्वदशामतीत्य फलत्वदशायां प्रविष्टम् । नच फलस्य प्रायश्चित्तं क्वचित् प्रसिद्धमस्ति ।

नायं दोषः । फलत्वदशायामपि कर्मत्वस्यात्यान्तिकनिवृत्त्यभावात् । अन्यथा पापकर्मणः फलमिति व्यवहारानुपपत्तेः । अथवा प्रायश्चित्तसदसद्भावः शास्त्रैकसमधिगम्यः । शास्त्रे चेत् फलस्यापि प्रायश्चित्तं ब्रूते किं तव च्छिद्यते ? । उदाहृतं च शास्त्रम्—

‘तच्छान्तिरौषधैः’ ।

इत्यादि । तस्मादारब्धफलस्याप्यस्त्येव प्रायश्चित्तम् ।

अपरे पुनर्मन्यन्ते । नास्त्येवारब्धफलस्य प्रायश्चित्तं कुंनखित्वादिनिवृत्त्यदर्शनात् । यद्यारब्धफलं प्रायश्चित्तान्नवर्त

१. B. and D. read तद्युक्तिसहम् for एतद्युक्तिसहम्. २. B. and D. read प्रायश्चित्तं निवर्तनीयम्, G. प्रायश्चित्तनिवर्तनम्, E. and H. प्रायश्चित्तनिवर्तनीयम् all for प्रायश्चित्तनिवर्तनीयत्वम्. ३. G. E. read तद्यु for तदैव and H. reads तद्यु- for the same. B. and D. तद्यु- for तदैव. ४. B. H. and I. read फलदशायां for फलत्वदशायां. ५. B. D. read उत्थन्त- for उत्थन्तिक while G. reads -निवृत्तिकाभावात् and J. -निवृत्त्यभावात् for -निवृत्त्यभावात्. ६. B. and D. read -समधिगन्तव्यः for -समधिगम्यः. ७. E. omits the following :-

ब्रूते किं तव च्छिद्यते ? । उदाहृतं च शास्त्रम् । ‘तच्छान्तिरौषधैः’ इत्यादि । तस्मादारब्धफलस्याप्यस्त्येव प्रायश्चित्तम् । अपरे पुनर्मन्यन्ते । नास्त्येवारब्धफलस्य प्रायश्चित्तम् ।

८. G. H. and J. omit औषधैः. ९. G. omits पुनः. १०. B. and D. read कुंनखित्वादीनां for कुंनखित्वा. ११. H. reads यद्यारब्धं फलं and G. यद्यारब्धे for यद्यारब्धफलं. B. D. and G. read प्रायश्चित्तं निवर्तते for प्रायश्चित्तान्नवर्तते and नैव कर्मोऽपि for नैसर्गिकमपि.

इदा नैसर्गिकमपि कुनखित्वादिकं प्रायश्चित्तान्निवर्त्तत । न त्वेव-
मुपलभामहे । यथा* मुक्तस्येषोर्लक्ष्यवेधोऽप्रतिसमाधेयः तथा
आरब्धफलं न प्रतिसमाधानुं शक्यम् । एतदेवाभिप्रेत्य भगवान्
आदरायणः सूत्रयामास-

‘अनारब्धकार्य एव तु पूर्वे तदवधेः’ ।

(बा. सू. ४. १. १५)

इति । अस्यायमर्थः—ये मुकृत-दुष्कृते तत्त्वज्ञाननिवर्त्यत्वे-
पूर्वयोरधिकरणयोः (१) प्रकृते, ते अनारब्धकार्ये एव ।
तत्त्वारब्धफलयोः मुकृत-दुष्कृतयोर्निवृत्तिः । कुतः । तदवधेः ।

‘तस्य तावदेव चिरम्’ ।

(छां. उ. ६. १४. २)

इति श्रुतावुत्पन्नज्ञानस्यापि मोक्षम्प्रति शरीरपातावधिश्च-
णदिति । एवं—तर्हि तच्छान्तिरित्यादेः का गतिः?—इति चेत् ।
न्यते । नह्यत्र प्रायश्चित्तमभिधीयते । तत्प्रकरणे पाठाभावात् ।
चेत्किंताप्रकरणे हि इदं पाठितम् । तथा च चिकित्सा यथा

* इवृष्टान्तेन साधितोऽयमर्थस्तत्रभवद्भिः श्रीमद्भगवत्पूज्यपादैः । ‘यथा
आरब्धवेगस्य लक्ष्यमुक्तस्येष्वदिर्वेगक्षयादेव स्थितिः । नतु लक्ष्यवेधसम-
गलमेव’—इत्यादिना ।

१. B. D. and G. substitute प्रायश्चित्तं for प्रायश्चित्तात्; while J.
वर्त्तते for निवर्त्तत. २. B. and D. substitute तत्र for तत्त्व- and B. D.
and G. read -निवृत्तत्वेन for -निवर्त्यत्वेन. ३. B. and D. omit कार्ये एव, न
आरब्ध-. ४. B. D. and G. do not insert कुतः. ५. B. and D. श्रुत्या
वित्यन्तज्ञानस्यापि for श्रुतावुत्पन्नज्ञानस्यापि. ६. B. D. and H. read
या चेन चिकित्सा and omit यथा; while G. reads तथा चिकित्सा
and omit यथा. E. and J. also omit यथा and give in marginal
direction.

रोगनिवृत्तेर्दृष्ट उपायः तथा दानादिरन्येदृष्ट उपायः । तथा सर्वा
चिकित्सावद्दानादेर्नात्र प्रायश्चित्तत्वम् । किन्तु रोगनिवर्तकं किं
चित् प्रबलं सकृतापूर्वमुत्पादयन्ति दानादयः । तच्च सुकृतप्रवृ
त्तान्यपि फलानि प्रतिबध्य स्वफलं प्रयच्छति । प्रतिबद्धश्च फ
लशेषः स्वप्रादौ जन्मान्तरे वोपभुज्यते । एतत् सर्वमुपपुराण
पराशरेण प्रपञ्चितम्—

‘शरीरारम्भकं कर्म योगिनोऽयोगिनोऽपि च ।
विना फलोपभोगेन नैव नश्यत्यसंशयम् ॥
वर्तमानशरीरेण सम्पन्नं कर्म देहिनः ।
इह वाऽमुत्र वाऽज्ञस्य ददाति स्वफलं शुक् ॥
इहैव फलदं कर्म प्रारब्धं प्रतिबध्य च ।
फलं ददाति स्वप्ने वा जाग्रत्कालेऽथ वाऽनघ ॥
निवृत्तप्रतिबन्धं तु प्रारब्धं कर्म सत्तम ।
निरुद्धांशफलं स्वप्ने ददाति स्थिरमुत्तमम् ॥
निरुद्धांशसमो भोगो यैथोद्भूतश्च जाग्रति ।
तथा निरुद्धं तेनैव सह कर्म ददाति वै ॥
एवं निरुद्धभोगं तु स्वप्ने जाग्रति वा फलम् ।

१. B. D. E. G. H. and J. omit अपि; while I. substitutes कृष्टोपाय
for अदृष्ट उपायः through mistake. २. I. omits अत्र. ३. B. D. E. and H.
substitute किंच for किं तु. ४. J. reads फलविशेषः for फलशेषः. ५. B.
D. G. and H. substitute च for वा and G. and I. उपभुज्यते for उप-
भुज्यते. ६. B. and D. omit पराशरेण; while G. and H. substitute
पराशरे for पराशरेण. ७. J. reads वा for च. ८. B. D. and I. substitute
both च for both वा; while B. and D. ज्ञस्य forऽज्ञस्य. ९. B. and D.
read कुतः for शुक्. १०. B. and D. substitute प्रतिपद्यते for प्रतिबध्य च.
११. I. reads निवृत्तप्रतिबद्धं and G. निवृत्तप्रतिबद्धे both for निवृत्तप्रतिबध्यं.
१२. J. reads निरुद्धांश- for निरुद्धांश-. १३. B. D. E. G. H. and J.
read यथा for यथा; while J. जायते for जाग्रति. १४. B. D. E. G. H.
and J. read तथा for तथा. १५. I. reads निरुद्धभागं for निरुद्धभोगं.

आरब्धस्यानुगुण्येन भुङ्क्ते देही न संशयः ॥
 अत्युत्कटैरिहत्यैस्तु पुण्य-पापैः शरीरभृत् ।
 प्रारब्धं कर्म विच्छिद्य भुङ्क्ते तत्तत्फलं बुधः ॥
 प्रारब्धशेषं विच्छिन्नं पुनर्देहान्तरेण तु ।
 भुङ्क्ते देही ततो भुङ्क्ते तल्लङ्घयति कः पुमान् ? ॥
 अवश्यमनुभोक्तव्यं प्रारब्धस्य फलं जनैः ।
 देहैकैकैः वाऽन्येनैः युगपद्वा क्रमेण वा ।
 श्व-सूकर-खरोष्ठादिविरुद्धैर्विग्रहैरपि ।
 भोक्तव्यस्य फलस्यैव शुक्ल कर्माणि च क्रमात् ॥
 कारणानि भवन्तीह चक्रवत्परिवर्तने ।
 आरभन्ते क्रमेणैव तेषां नाशस्तु भोगतः ॥
 सञ्चितेषु समस्तेषु प्रबलं कर्म देहिनः ।
 फलमारभते देहमपि तत्साधनं बुधः ॥
 दुर्घटं सकलं शक्तिर्माया माहेश्वरी जडा ।
 घटयत्यत्र सन्देहो नास्ति सा तादृशी गतिः' ॥

इति । प्रबलेन कर्मणा प्रारब्धफलस्य प्रतिबन्धाङ्गीकारे नै-
 र्गताः कुनखित्वादयोऽपि कचित् प्रतिबन्धेरन्-इति चेत् ।

१. E. reads ततो, I. ननो, J. नरो all for ततो; while G. reads बुधे देही च न
 भुङ्क्ते देही ततो भुङ्क्ते. २. I. reads अवश्यं ननु भोक्तव्यं for अवश्य-
 नुभोक्तव्य. ३. I. reads देहेनान्येन चान्येन for देहैकैकैः वाऽन्येन. ४. I.
 reads भोक्तव्यस्यैव फलस्यैव for भोक्तव्यस्य फलस्यैव. ५. G. reads चाश्रुवत्
 for च क्रमान. ६. H. reads एव for इह. ७. B. and D. प्रशुभत् for चक्रवत्.
 and G. परिवर्तते for परिवर्तने. ८. G. reads त्वात् for सा.

प्रतिबध्यन्तां नाम । यत्र प्रतिबन्धो न दृश्यते तत्र दौर्बल्यं कल्पनीयम् । प्रेबलस्य तु वर-शापाभ्यां जन्मान्यथाभावोऽपि क्वचित् स्मर्यते । तथा च स्कन्दपुराणे व्याघ्र ईश्वरेण गणेश्वरत्वं प्राप्त इत्याभिहितम् । महाभारते नहुषस्येन्द्रपदप्रेप्सोरगस्त्यशपिनाऽजगरत्वं* प्राप्तमित्यभिहितम् । यदा जातस्य देहस्यापि प्रबलेन निमित्तेनान्यथाभावोऽस्ति तदा किमु वक्तव्यं कौनख्यदेरन्यथाभाव इति ।

एवं च सति रोगशान्त्यादिप्रतिपादकानि सर्वाणि शास्त्राणि प्रारब्धभोगविरोधेनानुगृहीतानि भविष्यन्ति । रोगशान्तिश्चै-

* उक्तं चेदमाख्यानं महाभारते उद्योगपर्वणि अष्टमाध्यायमारभ्य षोडशाध्यायपर्यन्तं नवभिरध्यायैः शल्य-युधिष्ठिरसंवादेन । तत्र विश्वरूपब्राह्मणवधोत्पन्नब्रह्महत्याभयेनेन्द्रस्य पलायनं, देवैरभ्यर्थितस्य नहुषस्येन्द्रपदस्वीकारः, तस्यैश्वर्यमदः, इन्द्राणीप्राप्त्यर्थं निर्वन्धः । अगस्त्यशापेन नहुषस्याजगरत्वमित्यादि वर्णितम् । वनपर्वणि च शतोपरिसप्तसप्ततितममध्यायमारभ्य शतोपरि एकाशीतितमाध्यायपर्यन्तेन ग्रन्थसन्दर्भेण अजगरशरीरात् नहुषस्य मोक्षोऽभिहितः । तत्र भीमस्य शरीरवेष्टनं अनन्तरं प्रश्नोत्तराभ्यां नहुषस्य मुक्तिः इत्यादिभिहितम् । 'इन्द्रपदप्रेप्सोः' इति यदत्राचार्येणोक्तं तत्-उपरि निर्दिष्टोपाख्याने इन्द्रपदप्राप्तेः स्पष्टत्वेन निरूपणाद्विरुद्धमिव प्रतिभाति । तत्र इन्द्रपदं प्रकर्षेण च्छतीति विग्रहे इन्द्राणीप्राप्त्यैव प्रकृष्टत्वेनेन्द्रपदप्राप्तिसिद्धेरिन्द्राणीप्रेप्सोरिति व्याख्येयमिति प्रतिभाति ।

१. I. reads प्रबलाभ्यां for प्रबलस्य and वर-शापाभ्यां for वर-शापाभ्यां.
२. J. reads भावेऽपि for भावोऽपि. ३. J. reads व्याघ्रः for व्याघ्रः; while B. and D. read स्कान्दे for स्कन्दपुराणे and substitute गणेश्वरत्वं for गणेश्वरत्वं. ४. B. and D. substitute अजगरत्वं for अजगरत्वं, but undoubtedly it is incorrect. ५. B. D. and G. omit शास्त्राणि. ६. B. and D. read प्रारब्धभोगविरुद्धेन and H. प्रारब्धभोगविरोधेन both for प्रारब्धभोगविरोधेन.

एवं तर्हि तादृशकूपादिनिर्मातुः प्रत्यवायो अस्तीत्या-
शङ्क्याह—

कूपखाते तटाखाते दीर्घाखाते तथैव च ।

अन्येषु धर्मखातेषु प्रायश्चित्तं न विद्यते ॥ ४० ॥

इति । खननं खातः । दीर्घो वाप्यः । अन्यशब्देन जल-
द्रोणी-कुल्यादय उच्यन्ते । एतेषां धर्मार्थं निर्मितत्वात् । क-
थञ्चित्तत्र पतित्वा मृतास्वपि गोषु न निर्मातुः* प्रत्यवायो
अस्ति ॥ ४० ॥

कूपखातादिवद् वेदमखातादावपि प्रत्यवायाभावमाशङ्क्य
तस्य धर्मार्थत्वाभावादस्ति प्रत्यवाय इत्याह—

वेदमद्वारे निवासेषु यो नरः खातमिच्छति ।

स्वकार्यगृहखातेषु प्रायश्चित्तं विनिर्दिशेत् ॥ ४१ ॥

इति । वेदमद्वारं गृहप्रवेशनिर्गममार्गः । निवासाः शाला-
व्रजादीनि गवां स्थानानि । तत्र यो नरः खनति तस्य
पुरुषस्य खातपातेन गोभरणे पूर्वोक्तं पादत्रयं प्रायश्चित्तं

* यद्यपि निर्मातुः प्रत्यवायो नास्ति तथापि स्वामिनः शक्तौ सत्याम-
निवारणे प्रत्यवायोऽस्येवेति सुधियो विदाङ्कुर्वन्तु ।

१. K. and L. omit this śloka :—

कूपखाते तटाखाते दीर्घाखाते तथैव च ।

अन्येषु धर्मखातेषु प्रायश्चित्तं न विद्यते ॥

२. M. reads तटीखाते दीर्घखाते for तटाखाते दीर्घाखाते. ३. B. and D. read
स्वल्पेषु for अन्येषु ; while M. reads धर्मपात्रेषु for धर्मखातेषु. ४. Except
H. I. and M. all read खातम् for खातम्.

नेर्दिशेत् । तथाऽन्यत्रापि गृह-भित्ति-वेद्यादिकरणार्थमङ्गणो-
नादिषु गोसञ्चारसम्भावनावत्सु प्रदेशेषु कृताः खाताः गृह-
ताः । स्वेन कृताः स्वकार्याः । स्वकार्याश्च ते गृहखाताश्च
कार्यगृहखाताः । तेषु गोविपत्तौ पादत्रयं प्रायश्चित्तं विनि-
तेत्* ॥ ४१ ॥

गृहखातादिवद् गृहे सर्पादिना बधेन प्रत्यवायप्राप्तावप-
त्ति-

निशि बन्धनिरुद्धेषु सर्प-व्याघ्रहतेषु च ।

अग्नि-विद्युद्विपन्नानां प्रायश्चित्तं न विद्यते ॥ ४२ ॥

इति । रात्रौ संरक्षणार्थं पाशबन्धेन निरुद्धा गावः सर्प-
प्रादिभिर्यदि हन्येरन् तदा स्वामिनः प्रत्यवायो नास्ति ।
प्राग्मदाहः । विद्युदशनिः । ताभ्यां विपन्नानां न प्रत्यवा-
तुत्वम् ।

ननु-‘दहनात्तु विपद्यन्ते’ (७.१३)-इत्यत्र प्रायश्चि-
तवर्णितम् । इह तु तत् निराक्रियते इति पूर्वापरविरोध-
चेत् । न । निराकरणस्याशक्तविषयत्वात् । सत्यां
तुपेक्षायां पूर्वोक्तं प्रायश्चित्तम् । अत एव व्यासः—

इदं च स्वकीयेषु खातेषु स्वस्वामिकगोविपत्तौ द्रष्टव्यम् । परस्वा-
गोविपत्तौ तु प्रमादेन शक्तौ सत्यामनिवारणे स्वामिनः खातकर्तुं श-
मेवेति ध्येयम् ।

K. and L. read नद्ध- for बन्ध-. २. B. and D. read आशङ्क्य-
त्वान् and H. आशङ्काविषयत्वात् for अशक्तविषयत्वात्. ३. H. reads
शक्तौ तुपेक्षया for शक्तातुपेक्षायां. ४. I. reads अपूर्वोक्तप्रायश्चित्तम्
पूर्वोक्तं प्रायश्चित्तम्.

जलौघ-पल्वले मग्ना मेघ-विद्युद्भूता अपि वा ।

श्वभ्रे वा पतिताः कस्मात् आपदेनापि भक्षिता ॥

प्राजापत्यं चरेत् कृच्छ्रं गोस्वामी व्रतमुत्तमम् ।

शीत-वाताहता वा स्यादुद्धन्धनमृता अपि वा ॥

शून्यागारे *उपेक्षायां प्राजापत्यं विनिर्दिशेत् ।

(व्या. स्मृ. ३. ३९-४१)

इति । इदं तु कार्यान्तरविरहे सत्युपेक्षायां वेदितव्यम् ।

कार्यान्तरव्यग्रतयोपेक्षायां त्वर्थम् ।

‘पल्वलौघ-मृग-व्याघ्र-आपदादिनिपातने ।

श्वभ्र-प्रपात-सर्पाद्यैर्मृते कृच्छ्रार्थमाचरेत् ॥

अपालनात् कृच्छ्रं स्यात् शून्यागार उपप्लवे ।

(वि. स्मृ. २१-२३)

इति विष्णुस्मरणात् ॥ ४२ ॥

विद्युद्वाहादेरिव ग्रामघातदेरपि न प्रत्यवायहेतुत्वमित्याह—

ग्रामघाते शरौघेण वेदमभङ्गान्निपातने ।

अतिवृष्टिहतानां च प्रायश्चित्तं न विद्यते ॥ ४३ ॥

इति । शत्रुसैन्येन ग्रामे हन्यमाने सति तदन्तर्वर्तिनो
गावः शरौघेण निपात्यन्ते । तथा स्तम्भ-वंशादिशैथिल्येन

* अनुपेक्षायां तु नास्त्येव किमपि ।

१. I. reads जलौघे for जलौघ- and यदि for मेघ-. २. C. and F. read उपेक्षायां for उपेक्षायां. ३. Only the first and the last line of this quotation from Vyāsa appears in B. and D. ४. B. and D. read उपप्लवात् for उपप्लवे. ५. C. E. F. G. and M. read -बन्धात् for -भङ्गान् and for the same B. D. II. and J. read -भङ्ग-.

गृहे भग्ने सति तदन्तर्वर्तिनां गतां निपातो भवति । तथा
बुध-शुक्रसमीप्यादिना प्रवृत्तायामतिवृष्टौ शीत-वातपीडिता
गावो म्रियन्ते तत्र तत्स्वामिनः प्रत्यवायो नास्ति ॥ ४३ ॥

सङ्ग्रामादेरपि न प्रत्यवायहेतुत्वमित्याह—

सङ्ग्रामे प्रहतानां च ये दग्धा वेद्मकेषु च ।

दावाग्नि-ग्रामघातेषु प्रायश्चित्तं न विद्यते ॥ ४४ ॥

इति । सेनयोरुभयोर्युद्धे सति तत्र प्रहता गावो म्रियन्ते ।
स्कन्धावारनिर्मितानि तृणमयानि वेद्मकानीत्युच्यन्ते ।
तेषु वैरिभिर्दह्यमानेषु तत्र गावो म्रियन्ते । तथा क्वचिद्वाग्नि-
ना अरण्यसमीपवर्तिनो ग्रामा दग्धा भवन्ति तत्र गाव
उपहन्यन्ते । न चैतेषु विषयेषु स्वामी प्रत्यवायं
प्राप्नोति ॥ ४४ ॥

गवां हिते प्रवृत्तस्य ग्रामादिकं गोमरणं न प्रत्यवायजन-
कमित्याह—

यन्त्रिता गौश्चिकित्सार्थं मूर्द्धगर्भविमोचने ।

यत्ने कृते विपद्येत प्रायश्चित्तं न विद्यते ॥ ४५ ॥

इति । व्रणरोगादौ दाह-च्छेदादिचिकित्सार्थं रज्ज्वादिना
यन्त्रिता गौः प्रमादाद्विपद्येत । तथा योनिद्वारि समागतस्य

१. G. and H. read शरप्रहता for तत्र प्रहता. २. Except A. I. and J. all omit:—

स्कन्धावारनिर्मितानि तृणमयानि वेद्मकानीत्युच्यन्ते ।

तेषु वैरिभिर्दह्यमानेषु तत्र गावो म्रियन्ते ।

३. J. reads यन्त्रणे for यन्त्रिता. ४. B. C. D. F. G. K. and L. read गूढ- for मूर्द्ध-. ५. B. D. and H. read व्रणरोगादिदाह- for व्रणरोगादौ दाह-.

मृतस्य गर्भस्य निर्गमनार्थं तदाकर्षणादिप्रयत्ने क्रियमाणे
कथञ्चिद्वैधियेत तत्र हितमाचरन् पुरुषो न प्रत्येवैति । एत-
देव संवर्त्त आह—

‘यन्त्रणे गोश्चिकित्सार्थं मूढगर्भविमोचने ।

यदि तत्र विपत्तिः स्यात् न स पापेन लिप्यते ॥

औषधं स्नेहमाहारं दद्याद् गो-ब्राह्मणेषु च ।

दीयमाने विपत्तिश्चेन्न स पापेन लिप्यते ॥

दाह-च्छेद-शिराभेदैः* प्रयोगैरुपकुर्वताम् ।

द्विजानां गोहितार्थं च प्रायश्चित्तं न विद्यते’ ॥

(सं. स्मृ. १३७—३९)

इति । याज्ञवल्क्योऽपि—

‘क्रियमाणोपकारे^१ तु मृते विप्रे न पातकम् ।

विपाके गोवृषाणां तु भेषजाग्निक्रियासु च’ ॥

(या. स्मृ. ३. २८४)

इति । अङ्गिरा अपि—

‘औषधं स्नेहमाहारं दद्याद् गो-ब्राह्मणेषु यः ।

विपाके तु विपत्तिः स्यात् न स दोषेण लिप्यते’ ॥

(अं. स्मृ. १. २८)

इति ॥ ४५ ॥

* रोगनिवारणार्थं दाहः पुच्छ-शृङ्गादीनां च्छेदः शिराभेदश्च एतैः
प्रयोगैरुपकुर्वतां द्विजानां गोविपत्तिनिमित्तं प्रायश्चित्तं नास्तीत्यर्थः ।

१. B. D. and H. read प्रत्यवायी for प्रत्येवैति. २. I. and the text read गोचिकित्सार्थं, C. F. G. and I. read मूढगर्भ- for मूढगर्भ-. ३. This and the next śloka do not appear in the text. B. C. and A. reads वृद्धो-ब्राह्मणे द्विज. and C. and F. वृद्धो-ब्राह्मणाविषु for दद्याद्गो-ब्राह्मणेषु च. ४. I. reads भेदैः. ५. B. and D. read क्रियमाणे पराके तु for क्रियमाणो-पकारे तु. ६. C. and F. read विपत्ति for विपाके. ७. B. and D. substitute च for यः.

रोध-बन्धनाभ्यां गोविपत्तौ प्रायश्चित्तं पूर्वमुपवर्णितम् ।
यदा बहव एकेन व्यापारेण विपद्यन्ते तदा किं व्यापारैक्या-
देकं व्रतं स्यात् ? किं वा प्रहतगोसंख्यया व्रतावृत्तिः ?-इति
विचिकित्सायामिदमाह—

व्यापन्नानां बहूनां च बन्धने रोधने ऽपि वा ।

भिषङ्मिथ्योपचारे च प्रायश्चित्तं विनिर्दिशेत् ॥४६॥

इति । पूर्वोक्तं प्रायश्चित्तं द्विगुणमाचरेदित्याशयः । तथा च
संवर्तः—

‘व्यापन्नानां बहूनां च बन्धने रोधनेऽपि * वा ।

द्विगुणं गोव्रतस्यास्य प्रायश्चित्तं विशुद्ध्ये’ ॥

(सं. स्मृ. १३५)

इति । आपस्तम्बोऽपि—

‘विपन्नानां बहूनां तु बन्धने रोधनेऽपि वा ।

भिषङ्मिथ्याप्रयोक्ता च द्विगुणं गोव्रतं चरेत्’ ॥

(आ. स्मृ. ३.१९)

* अत्रापि आधिभौतिकाधिदैविकोपद्रवैराकस्मिकमनिच्छया मरणे
न प्रायश्चित्तमिति पूर्वोक्तापवादेभ्योऽवगन्तव्यम् ।

१. B. C. D. E. F. G. H. I. and M. read -अप्युपचारे for -अयोपचारे.
२. The text reads व्यापारितेषु बहुषु for व्यापन्नानां बहूनां च. ३. The text
reads गोव्रतं तस्य for गोव्रतस्याऽस्य. ४. I. reads विधीयते for विशुद्ध्ये ;
while C. and F. omit the following :—

‘द्विगुणं गोव्रतस्यास्य प्रायश्चित्तं विशुद्ध्ये’ ॥

इति । आपस्तम्बोऽपि—

‘विपन्नानां बहूनां तु बन्धने रोधनेऽपि वा ।

इति । अयथाशास्त्रं चिकित्सनं * भिषङ्मिथ्याप्रयोगः
इति ॥ ४६ ॥

सत्यां शक्तामुपेक्षकस्य प्रत्यवायोऽस्तीत्युक्तम् । न के-
वलं स्वामिन एवैतत् । किं त्वन्येषामपीत्याह—

गोवृषाणां विपत्तौ च यावन्तः प्रेक्षका जनाः ।

अनिवारयतां तेषां सर्वेषां पातकं भवेत् ॥ ४७ ॥

इति । पङ्कमज्जनादिर्विपत्तिः । तत्र ये केचिन्मार्गे गच्छ-
न्तो विपन्नां गां विलोक्य यथाशक्ति प्रतीकारं न कुर्वन्ति
तेषां सर्वेषामुपेक्षकाणां प्रत्यवायो भवति । प्रेक्षका इत्यने-
नानुमन्तादयः सर्वे ऽप्युपलक्ष्यन्ते । अत एव पैठीनसिः—

‘हन्ता मन्तोपदेष्टा च तथा सम्प्रतिपादकः ।

प्रोत्साहकः सहायश्च तथा मार्गानुदेशकः ॥

आश्रयः शस्त्रदाता च भक्तेदाता विकर्मिणाम् ।

उपेक्षकः †शक्तिमांश्चेदोषवक्ताऽनुमोदकः ॥

अकार्यकारिणस्तेषां प्रायश्चित्तं प्रकल्पयेत्’ ।

इति ॥ ४७ ॥

‘ध्यापन्नानाम्’ (९.४६)—इत्यत्र वध्यबहुत्वं घातकैकत्वं

* यथाशास्त्रचिकित्सायां मरणे तु न दोष इति पूर्वोक्तमनुसन्धेयम् ।

† ‘शक्तिमांश्चेत्’ इत्यनेन नाशक्तानामुपेक्षकाणां प्रायश्चित्तमिति
स्पष्टं भवति ।

१. M. reads न वारयन्ति तां for अनिवारयतां. २. I. reads मन्तोपदेष्टा च
for मन्तोपदेष्टा च and for the same G. and J. read—ऽनुमन्तोपदेष्टा. ३. H.
reads भक्ष्यदानाऽपि and I. शक्तिज्ञता च for भक्तज्ञता वि. ४. I. reads
क्तिमांश्च देशवक्ता for शक्तिमांश्चेदोषवक्ता. ५. I. reads अकार्यकारिणां
or अकार्यकारिणः.

चोपजीव्य प्रायश्चित्तमुक्तम् । इदानीं वध्यैकत्वे हन्तृबहुत्वे च
कथं ?—इत्याशङ्क्याह—

‘एको हतो यैर्बहुभिः समेतैर्
न ज्ञायते यस्य हतोऽभिघातात् ।
दिव्येन तेषामुपलभ्य हन्ता
निवर्तनीयो नृपेसन्नियुक्तैः ॥ ४८ ॥

इति । यत्र बहूनां पुरुषाणां प्रहारेरेको गौर्हतो भवति
तत्र सर्वेषां प्रहारकाणां वेदनाहेतुत्वे सत्यपि यदीयः प्रहारः
प्राणत्रियोगनिमित्तमिति न ज्ञायते । अतस्तेषां बहूनां पुरु-
षाणां मध्ये प्राणत्रियोगकारिप्रहारकर्त्ताऽयमिति पुरुषविशेष-
स्तुला-ऽग्न्यादिदिव्येन*निश्चित्य राजपुरुषैर्हन्तृसमूहात् स पृथक्
कर्त्तव्यः । पृथक्कृत्य च गोव्रतं चोरयेत् ॥ ४८ ॥

इतरेषां प्रहन्तृणां प्रायश्चित्तमाह—

एका चेद्बहुभिः कञ्चिद्देवाद् व्यापादिता यदि ।
पादं पादं तु हत्यायाश्चरेयुस्ते पृथक् पृथक् ॥ ४९ ॥

इति । गोहत्याया यद् व्रतमभिहितं तस्य व्रतस्य पाद-

*तुलाग्न्यादिदिव्यानि अग्रे व्यवहारकाण्डे विस्तरेण वक्ष्यन्त इत्यत्र
नोक्तानि ।

१. I. omits च. २. I. reads नृप- for नृप-. ३. B. C. D. E. F. G.
I. and J. read कारयेत् for चारयेत्. ४. M. reads कापि for काचित्.
५. K. and L. read कञ्चित् and M. भवेत् for यदि. ६. B. D. and H
read विहितं for अभिहितं.

मेकैकः पुरुषोऽनुतिष्ठेत् । एतच्चाकामकारविषयम् । देवा-
दित्यभिधानात् । कामकारे तु द्विगुणम् ।

‘एकां व्रतां बहूनां तु यथोक्ताद्विगुणो दमः’ * ।

इति स्मृत्यन्तरेऽभिधानात् ॥ ४९ ॥

‘सर्प-व्याघ्रहतेषु’ (९.४२) — इत्यत्र सर्पादिभिर्गा-
वायो नास्तीत्युक्तम् । पुरुषप्रहारेण हते त्वस्ति १)
यत्र बहुषु निमित्तेषु सन्देहः तत्र वधनिमित्तं क-
यम्? — इत्याशङ्क्य लिङ्गविशेषैरित्यभिप्रेत्य तानि
प्रदर्शयति —

न’ ॥

हते तु रुधिरं दृश्यं व्याविशस्तः कृशो भवेत् १.१४)

लाला भवति दृष्टेषु एवमन्वेषणं भवेत् ॥ ५० ॥

इति । यत्र रुधिरं दृश्यते तत्र प्रहारो निमित्तमिति
निश्चेतव्यम् । कार्यमात्रोपलम्भे व्याधिर्मृतिहेतुः । लाला-
दर्शने सर्पदर्शनं निमित्तम् । एवमन्यैरपि तत्रैवोचितैर्लिङ्गै-
र्निमित्तस्वरूपमन्विष्य निश्चेतव्यम् ॥ ५० ॥

* ‘दमः’ दण्डः । स च प्रायश्चित्तरूपोऽदृष्टफलकः राजदण्डरूपो
दृष्टफलकश्च भवति ।

‘यो यस्य हिंस्यात् द्रव्याणि ज्ञानतोऽज्ञानतोऽपि वा ।

स तस्योत्पादयेत्तुष्टिं राजे दद्याच्च तत्समम्’ ॥

इत्यादिशास्त्रेण गोस्वामितुष्टिः राजदेयं च दण्डत्वेनैव व्याख्यातं
भवति ।

१. I. omits तानि. २. B. D. and M. read. हतेषु for हतेः. ३. K.
and L. omit this line. —

लाला भवति दृष्टेषु एवमन्वेषणं भवेत् ॥ ५० ॥ ;

while M. reads नानाभवति दृष्टेषु for लाला भवति दृष्टेषु. ४. I. reads
चक्षते for उचितैः.

शृङ्गास्थिभङ्गादौ मरणाभावेऽपि प्रायश्चित्तविशेषमभिहितम् । अस्त्वेवं बाह्यावयवभङ्गे । यदा त्वन्तरावयवभङ्गे न विस्पष्टः तदा कथम्?—इत्याशङ्क्य तन्निश्चयहेतुं लिङ्गविशेषं दृश्यते—

न चोदितो वाऽपि अध्वानं नैव गच्छति ।

वमन्यैरपि लिङ्गविशेषैस्तं तं निमित्तविशेषमत्र तत्रोचितं प्रायश्चित्तमनुष्ठेयम् ॥

इति । ३१ यदन्येन' (१.२)—इत्यादिना ग्रन्थसन्दर्भेण तत्र सर्वेषां तेन नूद्य प्रायश्चित्तविशेषा अभिहिताः । ये तु प्राणविन्देता निमित्तविशेषाः ये च लिङ्गैरप्यनिश्चेयाः प्रकृत्यमानाः तेषु सर्वेषु साधारणं प्रायश्चित्तं दर्शयति—

मनुना चैवमेकेन सर्वशास्त्राणि जानता ॥ ५१ ॥

प्रायश्चित्तं तु तेनोक्तं गोघ्नश्चान्द्रायणं चरेत् ।

इति । यथा कल्लिधर्मरहस्यं तथा तत्प्रतिपादकानि वेद-शास्त्राणि जानता पराशरेण मया गोवधविशेषाणां प्रायश्चित्तविशेषा अभिहिताः । एवं मनुनाऽप्युपपातकजातस्य सर्वसाधारणं प्रायश्चित्तं गोवधमुदाहृत्य उपवर्णितम् । किं तत्?—

१. I. reads शृङ्गादि- for शृङ्गास्थि-. २. I. reads हेतुलिङ्गविशेषं हेतुलिङ्गविशेषः.

३. This line does not appear in M.—

मासार्थं चोदितो वापि अध्वानं नैव गच्छति ।

४. I. reads पूर्वमनुविता for पूर्ववानुविता. ५. K. and L. read गोघ्न and M. गोघ्नु for गोघ्नः. ६. B. and D. omit कल्लि- and तथा. ७. H. reads गोप्रायश्चित्तं for प्रायश्चित्तं.

‘गोमैश्वान्द्रयणं चरेत्’ । च

इति । न चात्र केनापि मुनिना विप्रतिपाद्यमित्यभि-
प्रेत्य एकेनेत्युक्तम् । मुनिमुख्येनेति यावत् । स्मृ. ॥

पूर्वाध्याये गोवधस्येतिकर्त्तव्येषु वपनमुक्तम् ।

‘सशिखं वपनं कृत्वा’ ।

(प. स्मृ. ८. ३१)

इति । तथाऽस्मिन्नप्यध्याये अभिहितम्—

‘पादेऽङ्गरोमवपनं द्विपादे इमश्रुणोऽपि च ।

त्रिपादे तु शिखावर्जं सशिखं तु निपातने’ ॥

(प. स्मृ. ९. १४)

* ‘उपपातकसंयुक्तो गोघ्नो’—इत्यादिभिः सप्तभिः श्लोकैः पूर्व मासत्रया-
त्मकं प्रायश्चित्तमुक्त्वा वृषभैकादशगोदानं तदभावे सर्वस्वदानं चोक्त्वा—

‘एतदेव व्रतं कुर्युरुपपातकिनो द्विजाः ।

अवकीर्णिवर्जं शुद्धगर्भं चान्द्रायणमथापि वा’ ॥

इत्यनेन पूर्वोक्तं मासत्रयात्मकं गोघ्नव्रतं सर्वेषूपपातकैश्चतिदिष्टं भवति ।
तथा सति उपपातकेषु पूर्वोक्तानां त्रयाणामपि विकल्पेन प्रवेशो भवति ।

‘तथैकार्थविकारे प्राकृतस्याप्रवृत्तिः

प्रवृत्तौ हि विकल्पः स्यात्’ ।

(जै. सू. १०. ७. ६१)

इति न्यायात् । अतश्चान्द्रायणमपि वैकल्पिकमेव । मेधातिथिस्तु—
वैकल्पिकं चान्द्रायणमपि उपपातकत्वे विशेषोपदेशान्न गोघ्नस्य चा-
न्द्रायणमिच्छन्ति । तेषामुपपातकित्ववज्जने गोघ्नस्य प्रयोजनं मृग्यम्—
इत्याह । चान्द्रायणं तु लघुन्येवोपपातके जात्याद्यपेक्षं योज्यमित्याशयः ।

† प्रायश्चित्तनिमित्तकमिदं वपनम् । आन्ध्रा द्राविडाः केरलाश्च
द्विजाः शिखावर्जं सर्वाङ्गरोमवपनं सर्वदैव कुर्वन्ति । एवं केचन कान्य-

इति । तत्र ~~दी~~ नापि निमित्तेन वपनाकरणे यथोक्तं व्रतं
द्विगुणमनुष्ठेयम् बहि-

केशावदा कथणार्थाय द्विगुणं व्रतमाचरेत् ॥५२॥

द्विगुणे व्रत आदिष्टे द्विगुणा दक्षिणा भवेत् ।

इति । यत्र यत्र व्रतद्वैगुण्यं तत्र तत्र दक्षिणाद्वैगुण्य-
मुक्तम् ॥ ५२ ॥

केशरक्षणं न सर्वविषयम् । किन्तु राजादिविषय-
मित्याह-

राजा वा राजपुत्रो वा ब्राह्मणो वा बहुश्रुतः ॥५३॥

अकृत्वा वपनं तस्ये प्रायश्चित्तं विनिर्दिशेत् ।

इति । केशरक्षणस्य राजादिविषयत्वं शङ्कोऽप्याह-

‘राजा वा राजपुत्रो वा ब्राह्मणो वा बहुश्रुतः ।

अकृत्वा वपनं तेषां प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ? ॥

कुब्जादयो गौडाः काश्मीरकाश्च रोमच्छेदं नैव कुर्वन्ति । उभयत्रापि
मूलं मृग्यम् । द्वयमपि शास्त्रानुमतं स्यात्-इति चेत्-

‘यत् किञ्चित् क्रियते पापं सर्वं केशेषु तिष्ठति’ ।

इत्यापस्तम्बोक्तेरान्ध्रादीनां सदैव सर्वाङ्गवपनकर्तृत्वात् कदापि पाप-
सम्बन्धो न स्यात् तथैव वपनमकर्तृणां काश्मीरकाणां सर्वदैव पापित्तस-
म्भवात् स्मृतिव्याक्रोपो दुष्परिहरः स्यात् ।

१. M. reads गोव्रतं चरेत् for व्रतमाचरेत्. २. B. D. K. and L. read
तेषां for तस्य. After this M. inserts the following three lines:-

यस्य न द्विगुणं वानं केशश्च परिरक्षितः ।

सत्पार्थं तस्य तिष्ठेत् वक्ता च नरकं व्रजेत् ॥

यत्किञ्चित् क्रियते पापं सर्वकेशेषु तिष्ठति ।

३. B. and D. read विनिर्दिशेत् for कथं भवेत्. ४. All, except A. and H.
omit भवेत्.

केशानां रक्षणार्थाय द्विगुणं व्रतमाचरेत् ।

द्विगुणे व्रत आचीर्णे दक्षिणा द्विगुणा भवेत् ॥

(शं. स्मृ. १७. ३९)

इति । वपन-द्विगुणव्रतयोरन्यतरस्याप्यभावे चीर्णमपि प्रायश्चित्तं न पापनिवर्त्तकं भवेत् । तदाहा ऽऽपस्तम्बः—

‘राजा वा राजपुत्रो वा ब्राह्मणो वा बहुश्रुतः ।

यस्तु नो वपनं कुर्यात् प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ? ॥

केशानां रक्षणार्थाय द्विगुणं व्रतमाचरेत् ।

द्विगुणे तु व्रते चीर्णे द्विगुणा दक्षिणा भवेत् ॥

यस्य न द्विगुणं दानं केशांश्च परिरक्षतः ।

तत् पापं तस्य तिष्ठेत वक्ता च नरकं व्रजेत् ॥

यत्किञ्चित् क्रियते पापं सर्वं केशेषु तिष्ठति ।

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन सशिखं कारयेत् द्विजः’ ॥

(आ. स्मृ. ७. ४-७)

इति ॥ ५३ ॥

स्त्रीणां तु वपने विशेषमाह—

सर्वान् केशान् समुद्धृत्य च्छेदयेदङ्गुलद्वयम् ॥५४॥

एवं नारी-कुमारीणां शिरसो मुण्डनं स्मृतम् ।

इति । नारीग्रहणेनैव कुमारीणामपि ग्रहणे सिद्धे पृथगु-
पादानं विधवासु वपनाद्वीकारव्योतनार्थम् । नात्र नारीशब्दः
स्त्रीमात्रवाची । किन्तु सभर्तृकस्त्रीवाची । कुमार्यस्तु विवा-
हरहिताः । तथा च सभर्तृकाणां विवाहरहितानां चैतदुक्तं

भवेत् । ततो विधवानां *सर्वात्मना मौण्ड्यमङ्गीकृतं
भवति ॥ ५४ ॥

पूर्वोक्तेषु व्रताङ्गेषु कानिचिदङ्गानि स्त्रीणामपवदति—

न स्त्रियाः केशवपनं न दूरे शयनो-ऽशनम् ॥ ५५ ॥

न च गोष्ठे वसेद्रात्रौ न दिवा गा अनुव्रजेत् ।

नदीषु सङ्गमे चैव अरण्येषु विशेषतः ॥ ५६ ॥

न स्त्रीगामजिनं वासो व्रतमेव समाचरेत् ।

इति । न स्त्रियाः केशवपनं शिरसो मुण्डनं इत्यनयो-
र्नान्योन्यविरोधः शङ्कनीयः । निषेधस्य कृत्स्नकेशवि-
षयत्वात् । केशाप्रकर्त्तनमेव मुण्डनं पूर्ववत् विहितम् । अतो
न विरोधः ।

संविशन्तीषु संविशेत् ।

(प. स्मृ. ८. ३४)

इत्यनेन गृहमध्ये ग्रामाद्वहिर्दूरे वा यत्र गावस्तत्र शयनं
प्राप्तम् । तन्निराकरणाय न दूरे शयनमित्युक्तम् । रात्रौ गो-

* गौडास्तु विधवानामपि वपनं न कुर्वन्ति कुतस्तरां सधवानां
शिखादानम् ? । तत्र मूलं त एव प्रष्टव्याः ।

† इदं च गोष्ठावस्थानम्—

‘गवां मध्ये वसेद्रात्रौ दिवा गाश्चाप्यनुव्रजेत्’ ।

(प. स्मृ. ८. ३१)

इत्यनेन पूर्वमुक्तमत्रानुसन्धेयम् ।

१. I. reads भवति for भवेत्. २. K. and L. read शयनासनम् for शयना-
शनम्. ३. Except A, I, K. and L. all read एवं for एव. ४. H. inserts
च after न.

ष्टावस्थानं दिवा गवामनुव्रजनं च पुंसामेव । न स्त्रियाः । नदी-
सङ्गमेऽवरण्येषु च वासो यद्यपि न साक्षात् पूर्वमुक्तः तथापि—
'गोऽनुगामी'

(या. स्मृ. ३. २६३)

इति शास्त्रादर्थतः प्रसक्तं तदुभयं निवार्यते ।

'चर्मणाऽऽर्द्धेण संवृतः' ।

(म. स्मृ. ११-१०८)

इत्यादिशास्त्रतः प्रसक्तमजिनवासस्त्वं निषिद्ध्यते । व्रत-
मेवेत्येवकारेण यथोक्ताङ्गनिवृत्तिरेवानूच्यते ॥ ५५-५६ ॥

वपनादीनामिव त्रिसन्ध्यस्नानादीनामपि निषेधप्रस-
क्तावाह—

त्रिसन्ध्यं स्नानमित्युक्तं सुराणामर्चनं तथा ॥५७॥

बन्धुमध्ये व्रतं तासां कृच्छ्र-चान्द्रायणादिकम् ।

इति । 'त्रिसन्ध्यमवगाहनम्' (६.१)-इति यत् पूर्वमुक्तं तत्
स्त्रीणामपि समानम् । सुरार्चनं नमस्कारादि* । कृच्छ्र-चान्द्रा-
यणादिकं यद्व्रतं तद्योषितो बन्धुमध्येऽनुतिष्ठेयुः । न पुरुषा
इव विजने देशे ॥ ५७ ॥

नियमान्तरमाह—

गृहेषु सततं तिष्ठेत् शुचिर्नियममाचरेत् ॥५८॥

इति । प्रक्रान्तस्य व्रतस्य समाप्तिपर्यन्तं गृहसीम्नो न
वहिर्गच्छेत् ॥ ५८ ॥

* यथा विजने देशे अधिकाराभावात् नमस्कारेणैव सुरार्चनं कर्तव्य-
मित्याशयः ।

१. H. reads इत्यर्थप्रसक्तं for अर्थतः प्रसक्तं. २. K. L. and M. read
निवृतं for सततं.

अध्यायद्वयेन यत् प्रायश्चित्तं प्रपञ्चितं तस्याननुष्ठाने द्विवि-
धं दिव्यं भौमं च नरकविशेषं दर्शयति—

इह यो गोवधं कृत्वा प्रच्छादयितुमिच्छति ।

स याति नरकं घोरं कालसूत्रमसंशयम् ॥ ५९ ॥

विमुक्तो नरकात्तस्मात् मर्त्यलोके प्रजायते ।

क्लीबो दुःखी च कुष्ठी च सप्तजन्मानि वै नरः ॥ ६० ॥

इति । मित्रादीनामुत्कोचदानादिना जनापवादमात्रपरिहारः
प्रच्छादनम् । घोरस्य नरकविशेषस्य नामधेयं कालसूत्र-
मिति । सो ऽयं दिव्यो नरकः । नैरन्तर्येण सप्तजन्मभु-
क्लीबत्वादिदोषयोगो भौमो नरकः ॥ ५९—६० ॥

अध्यायद्वये प्रतिपादितं प्रकरणार्थमुपसंहरति—

तस्मात् प्रकाशयेत् पापं स्वधर्मं सततं चरेत् ।

स्त्री-बाल-भृत्य-गो-विप्रेष्वतिकोपं विवर्जयेत् ॥ ६१ ॥

इति । यस्मात् प्रच्छादने द्विविधो नरकः प्रोक्तः तस्मा-
दप्रच्छाद्य वेदविदामग्रे प्रकाशय तैर्विनिर्दिष्टं स्वस्योचितं धर्मं
प्रायश्चित्तविशेषमाचरेत् । तत ऊर्ध्वमीदृशपापानुत्पत्तये स्त्री-बा-
लादिषु कोपरहितो भवेत् ॥ ६१ ॥

१. This line does not appear in M.—

स याति नरकं घोरं कालसूत्रमसंशयम् ॥ ५९ ॥

२. K. and L. read -जन्मानि for -जन्मानि. ३. I. reads विसर्जयेत् for
विवर्जयेत्. ४. II. reads -अपनुत्तये for -अनुत्पत्तये.

अध्याये नवमे पराशरमुनिप्रोक्तस्मृतेर्मन्थने

रोधोद्धन्धन-ताडनाद्यनुचितं यत् स्यात् गवां पीडनम् ।

कर्मतस्य विशेषतः समुदिता सर्वोत्तरा निष्कृतिः

तद्व्याख्यामकरोत् कृती शुभेधियां भाग्याम्बुधिर्माधवः ॥ १ ॥

इति श्रीमहाराजाधिराज-वैदिकमार्गप्रवर्त्तक-परमेश्वर-श्री-
वीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरन्धरस्य माधवामात्यस्य कृतौ
पराशरस्मृतिव्याख्यायां माधवीयायां नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

१. C. E. F. G. and J. read -स्मृतेर्मन्थने and I. -स्मृतौ ग्रन्थके for -स्मृतेर्मन्थने. २. I. reads रोधो बन्धन-ताडनादि- for रोधोद्धन्धन-ताडनादि-.

३. I. reads शुभधिया for शुभधियां.

पराशरसंहिता ।

अथ दशमोऽध्यायः ।

अष्टम-नवमाध्याययोरुपपातकस्य गोवधस्य सामान्य-विशेषाभ्यां प्रायश्चित्तानि प्रपञ्चितानि । अथागम्यागमनरूपोपपातकस्य प्रायश्चित्तं दशमाध्यायेऽभिधीयते । तत्र प्रतिज्ञापूर्वकं सामान्यप्रायश्चित्तमाह—

चातुर्वर्ण्येषु सर्वेषु हितां वक्ष्यामि निष्कृतिम् ।

अगम्यागमने चैव शुद्धयै चान्द्रायणं चरेत् ॥१॥

इति । चतुर्षु वर्णेष्वनुलोम-प्रतिलोमभेदेनावन्तरजातिबहुत्वमभिप्रेत्य सर्वेष्वित्युक्तम् । प्रत्यत्रायः निष्क्रियते निर्वायते विनाश्यते यथा प्रायश्चित्त्या सा प्रायश्चित्तिः निष्कृतिः । तस्या अनर्थफलनिवारकत्वाद्वितत्वम् ।

‘ऋतौ भार्यामुपेयात्’ ।

इति शास्त्राद् गम्या स्वभार्या । तदितरा सर्वाऽपि योषिद-

१. In I. the tenth Adhyaya begins—

जन्मगेहं स्वर्गनद्याः पापघ्नं महात्मनः ।

यस्यासीत्तमहं वन्दे रामचन्द्रं सदाऽध्ययम् ॥१॥.

२. B. and D. omit गोवधस्य and C. and F. the following—

‘गोवधस्य सामान्य-विशेषाभ्यां प्रायश्चित्तानि

प्रपञ्चितानि । अथागम्यागमनरूपोपपातकस्य’ ।

and reads प्रायश्चित्तम् after दशमाध्याये. ३. Except A. and I. all read -गमनस्योपपातकस्य for -गमनरूपोपपातकस्य and insert प्रायश्चित्तम् after दशमाध्याये. ४. M. reads—

चातुर्वर्ण्यस्य सर्वत्र हीयं प्रोक्ता तु निष्कृतिः ।

C. and F. substitute सतां for हितां. ५. Except A. G. and I. all read शुद्धौ for शुद्धयै; while C. and F. substitute अगम्यागमनं for अगम्यागमने. ६. B. D. H. and J. substitute निःसार्यते for निर्वायते.—

गम्या । तद्रमने प्राप्ते सति तन्कुक्षिनिमित्तं चान्द्रायणं प्रा-
यश्चित्तमाचरेत् ॥ १ ॥

चान्द्रायणस्य लक्षणमाह—

एकैकं हासयेद्भासं कृष्णे, शुक्ले च वर्धयेत् ।

अमावास्यां न भुञ्जीत ह्येष चान्द्रायणो विधिः ॥२॥

इति । द्विविधं हि चान्द्रायणम् । यवमध्यं पिपीलिका-
मध्यं चेति । यथा यवस्य मध्यं स्थूलं उभावन्तौ सूक्ष्मौ तथा
शुक्लप्रतिपदमारभ्य प्रतिदिनमेकैकग्रासवृद्ध्या पूर्णिमायां पञ्च-
दश ग्रासाः । कृष्णप्रतिपदमारभ्य प्रतिदिनमेकैकग्रासहासे स-
त्यमावास्यायामुपवास इति मध्यभागस्थौल्यात् यवमध्यत्वम् ।
यथा पिपीलिकानां शिरः-पृष्ठभागौ स्थूलौ मध्यं सूक्ष्मं तथा
यस्य च चान्द्रायणस्य मध्यमे अमावास्यादिने सर्वग्रासहासः
तस्य मध्यमभागसौक्ष्म्यात् पिपीलिकामध्यत्वम् । तदिदं
पिपीलिकामध्यमाचार्येणोपन्यस्यते । तथाहि—कृष्णप्रतिपदि
व्रतं संकल्प्य चतुर्दश ग्रासान् भुञ्जीत । ततो द्वितीयामारभ्य
प्रतिदिनमेकैकस्य ग्रासस्य हासे सति अमावास्यायामुपवासः
सम्पद्यते । पुनः शुक्लप्रतिपदि ग्रासमेकमुपक्रम्य प्रतिदिनमे-
कैकग्रासवृद्ध्या पूर्णिमास्यां पञ्चदश ग्रासाः सम्पद्यन्ते ।
स एष पिपीलिकामध्यस्य चान्द्रायणस्यानुष्ठानप्रकारः ।
तदिदं वसिष्ठोऽप्याह—

१. M. reads पिण्डं for प्राप्तं. २. M. omits हि. ३. C. F. H. and J. read चान्द्रायणे for चान्द्रायणो. ४. H. and J. substitute अय for यथा. ५. I. omits च. ६. H. reads -ग्रासं जग्म्वत्, but has -ग्रासवृद्ध्या as a marginal reading. ७. A. reads तमिमं for तदिदं and inserts स्पष्टम् after अप्याह.

‘मासस्य कृष्णपक्षादौ ग्रासानद्याच्चतुर्दश ।
ग्रासापचयभोजी सन् पक्षशेषं समापयेत् ॥
तेथैव शुक्लपक्षादौ ग्रासं भुञ्जीत चापरम् ।
ग्रासोपचयभोजी सन् पक्षशेषं समापयेत् ॥
(व. स्मृ. २३. ४४-४५)

इति । चान्द्रायणाद्भूत्वेन त्रिषवणस्नानं कर्त्तव्यम् ।
तदाह मनुः—

‘एकैकं हासयेत् पिण्डं कृष्णे, शुक्ले च वर्धयेत् ।
उपस्पृशंस्त्रिषवणमेतच्चान्द्रायणव्रतम् ॥
(म. स्मृ. ११. ११६)

इति । वपनादीतिकर्त्तव्यतां तु गौतम आह—

‘अथातश्चान्द्रायणम् । (१) तस्योक्तो विधिः कृच्छ्रे ।
(२) वपनव्रतं चरेत् । (३) श्रोभूतां पौर्णमासी-
मुपवसेत् । (४) आप्यायस्व, सन्ते पयांसि, नवो नव
इति चैताभिस्तर्पणम् । (५) आज्यहोमो हविषश्चा-
नुमन्त्रणम् । (६) उपस्थानं चन्द्रमसः । (७)
यदेवा देवहेलनमिति चतसृभिराज्यं जुहुयात् । (८)
देवकृतस्येति चान्ते समिद्धिः । (९) ॐ भूर्भुवःस्वर्ग-
हेर्जनस्तपःसत्यं यशःश्रीः कविर्विडौजोऽजः पुरुषो धर्मः
शिव इत्येतैर्ग्रासानुमन्त्रणम् । (१०) प्रतिमन्त्रं नमसा
नमः स्वाहेति वा । (११) सर्वग्रासप्रमाणमास्यावि-

१. The text reads:—

‘एवं हि शुक्लपक्षादौ ग्रासमेकं तु भक्षयेत्’ ।

२. The text reads चान्द्रायणं स्मृतम् for चान्द्रायणव्रतम्. ३. The text (Bo. Edition) omits -महर्जनः. ४. I. reads श्रीगुरुर्विडौजोऽजः and the text श्रीरूपं शिवोऽजस्तेजः for श्रीः कविर्विडौजोऽजः. ५. B. C. D. E. F. G. H. and I. omit सर्व-.

कारेण । (१२) चरुर्भक्ष-सन्तुकण-यावक-शाक-पयो-
दधि-घृत-मूल-फलोदकानि हवींष्योत्तरोत्तरं प्रशस्तानि ।
(१३) द्वौदशैतानि । (१४) पौर्णमास्यां पञ्चदश
ग्रासान् भुक्तवैकापचयेनापरपक्षमश्रीयात् । (१५)
अमावास्यायामुपोष्यैकोपचयेन पूर्वं पक्षम् । (१६)
विपरीतमेकेशाम् । (१७) एष चान्द्रायणो मासः । (१८)
(गौ. स्मृ. २८. १-१८)

इति । एकेषां मुनीनां मते पूर्वोक्तात् पिपीलिकामध्य-
पक्षाद्विपरीतं यवमध्यं चान्द्रायणम् । तच्च मनुर्विस्पष्टमाह—
'एतमेव विधिं कृत्स्नमाचरेत् यवमध्यमे ।
शुक्लपक्षादिनियतश्चरन्धान्द्रायणं व्रतम्' ॥

(म. स्मृ. ११. २१७)

इति । तदेतच्चान्द्रायणद्वयं देवलोप्याह—
'चान्द्रायणं द्विविधम् । यवमध्यं पिपीलिका-
मध्यमिति । एकग्रासममावास्यादि यवमध्यम् ।
पञ्चदशग्रासं पौर्णमास्यादि पिपीलिकामध्यम्' ।

इति । यमोपि—

अर्थात् चान्द्रायणकल्पं व्याख्यास्यामः । तद्यथा—
'पौर्णमास्यामुपेतस्तु ब्राह्मणः सुसमाहितः ।
केश-श्मश्रूणि लोमानि कक्षोपस्थं च वापयेत् ॥
प्रयतो विधिवत् कृत्वा गृणीयात् सुसमाहितः ।
मधु मांसं च लवणं शुक्तानि परिवर्जयेत् ॥

१. I. reads चतुर- for चरुः. २. The text omits द्वादशैतानि. ३. I. reads
-ग्रासान् for -मांसं. ४. H. substitutes अथ for अथातः. ५. C. F. H. and
J. read ब्राह्मणस्तु for ब्राह्मणः सु-. ६. I. reads यथाविधि ततः for प्रयतो
विधिवत्. ७. We follow here only A.; while I. reads शुक्लपक्षांसि वर्ज-
येत् and others read शुक्तानि परिवर्जयेत्.

स्त्री-शूद्रौ नाभिभाषेत सत्यवादी च संयतः ।
 पालाशं धारयेद्वण्डं शुचिमौञ्जीं च मेखलाम् ॥
 यज्ञोपवीतीं करकं धारयेन्नियतः शुचिः ।
 शोणी वल्कलचीरी वा मार्गं वा वास उच्यते ॥
 सर्वाण्यहानि सन्तिष्ठेत् स्नान-मौनधृतव्रतः ।
 स्थानासनाभ्यां विहरेद् ब्रह्मचारी क्षपाशनः ॥
 गोमयेन गोचर्ममात्रं स्थण्डिलमुपलिप्याभ्युक्ष्य अग्निं
 प्रतिष्ठाप्य ब्रह्माणं दक्षिणतं उपवेश्योत्तरत उदकपात्रं
 प्रतिष्ठाप्य प्रागुदगग्रान् दर्भानास्तीर्याज्यभागं कृत्वा
 महाव्याहृतिभिराज्याहुतीर्जुहुयात् । व्रतपतये ऋतं
 सत्यं प्रजापतिं मित्रमग्नीषोमौ बृहस्पतिं यजेत ।
 एतानेवमर्चयित्वा महाव्याहतयस्तथा ।
 ॐकारपूर्वमाख्यातास्तथा सर्वैः पृथक् पृथक् ।
 ऋतं सत्यं च गायत्रीमित्येतानि सदा जपेत् ॥
 दशसाहस्रिकं वाऽपि गायत्रीमान्हिकं जपेत् ।
 इन्द्रः शुद्धा ऋचश्चापः प्रविश्य मनसा जपेत् ॥
 तत्रैव गायेत् सामानि अथवा व्याहृतीर्जपेत् ।
 वृक्षमूलनिकेतः स्याद्रात्रौ वीरासनी भवेत् ॥
 आर्द्रवासाश्चरेत् कृच्छ्रं स्नात्वा वस्त्रं न पीडयेत् ।
 चरुं वा श्रपयेन्नित्यं गोभ्यो निष्क्रान्तयौवकैः ॥

१. C. F. and H. read समन्ततः for च संयतः and for the same E reads ससन्ततः. २. C. and F. read शुची मौञ्जी च and I. शुचि च मे च for शुचिमौञ्जीं च. ३. I. reads शाण-वल्कल-चीरे for शोणी वल्कलचीरी. ४. All, except A. and I. omit दक्षिणतः. ५. C. E. F. G. and I. read आज्याहुते and H. and J. आज्यभागं for आज्याहुतीः. ६. I. reads सर्वे for सर्वैः. ७. I. reads -यावकम् for -यावकैः and H. reads निष्क्रीय यावकैः for निष्क्रान्तयावकैः.

पायसं शाकमन्नं वा भैक्षं वा वाग्यतश्चरेत् ।
 आयसं तैजसं पात्रं चक्रोत्पन्नं विवर्जयेत् ॥
 असुराणां हि तत् पात्रमयस्तैजसचक्रजम् ।
 तथैवान्यतमोलाभे मृदं कुर्वीत वैदिकीम् ॥
 यज्ञियानां तु वृक्षाणां तेषां पर्णैः स्वेयं द्युतैः ।
 हसन्नं तु निरीक्षेत नाभिभाषेत् परस्त्रियम् ॥
 गोदोहमात्रं तिष्ठेत न सप्तानां परं व्रजेत् ।
 तद्विधेषु चरेद्भैक्षं नियतेषु द्विजातिषु ॥
 अग्नयो यत्र हूयन्ते ब्रह्म वा यत्र पठ्यते ।
 प्रयतः कृतशौचस्तु भैक्षमभ्युक्ष्येत्ततः ॥
 आदित्याभिमुखो भूत्वा गुरवे तन्निवेदयेत् ।
 अनुज्ञातस्ततः कुर्याद्विवाधि-पितृपूजनम् ॥
 शाकं वा यदि वा पत्रं मूलं वा यदि वा फलम् ।
 सम्पादयेत् यमाहारं तेनाग्नौ जुहुयात् सदा ॥
 आहारार्थं द्विजे दत्त्वा तदन्नं नियमं श्रितः ।
 घ्रासं शेषेण कुर्वीत योऽस्यास्यं प्रविशेत् सुखम् ॥
 कुक्कुटाण्डप्रमाणं वा घ्रासं कुर्यात् समाहितः ।
 अङ्गुल्यग्रे स्थितं वाऽपि गायत्र्या चाभिमन्त्रयेत् ॥
 न तु विख्यापयेत् पिण्डं रसान् नास्वादयेत् पुनः ।
 न निन्देन्न प्रशंसेत् स्वाद्वस्वादु च भक्षयेत् ॥

१. I. reads अन्यतरालाभे for अन्यतमालाभे. २. C. and F. read वैदिकम् for वैदिकीम्. ३. I. reads पत्रे स्वयं द्युते for पर्णैः स्वयं द्युतैः. ४. C. E. F. and G. read हसन्नं तु निरीक्षेत and H. हस्तं न तु निरीक्षेत for हसन् न तु निरीक्षेत. ५. I. reads अङ्गुल्यग्रस्थितं for अङ्गुल्यग्रे स्थितं. ६. H. reads स्वादु स्वादु for स्वाद्वस्वादु.

प्राङ्मुखो नित्यमश्रीयाद्वाग्यतोऽन्नमकुत्सयन् ।
 ऽहासो वृद्धिर्यथा सोमे मासि मासि प्रदृश्यते ॥
 अमावास्यां पौर्णमास्यां व्रतं चान्द्रायणं चरेत् ।
 ग्रासान् वेर्धयते सोमः पञ्च पञ्च च पञ्च च ॥
 एकैकं वर्धयेत् पिण्डं शुक्ले, कृष्णे च हासयेत् ।
 अमावास्यां न भुञ्जीत एष चान्द्रायणो विधिः ॥
 एकैकं हासयेत् पिण्डं कृष्णे, शुक्ले च वर्धयेत् ।
 एतत् पिपीलिकामध्यं चान्द्रायणमुदाहृतम् ॥
 वर्धयेत् पिण्डमेकैकं शुक्ले कृष्णे च हासयेत् ।
 एतच्चान्द्रायणं नाम यवमध्यं प्रकीर्तितम् ॥

(य. स्मृ. ६. २६-६४)

इति । पुनरपि प्रकारान्तरेण चान्द्रायणं त्रिविधम् । ऋषि-
 चान्द्रायणं शिशुचान्द्रायणं यतिचान्द्रायणमिति । तेषां स्व-
 रूपं यम आह—

‘स्त्रींस्त्रीन् पिण्डान् समश्रीयान्नियतात्मा दृढव्रतः ।
 हविष्यान्नस्य वै मासमृषिचान्द्रायणं स्मृतम् ॥
 चतुरः प्रातरश्रीयाच्चतुरः सायमेव च ।
 पिण्डानेतद्धि बालानां शिशुचान्द्रायणं स्मृतम् ॥
 पिण्डानष्टौ समश्रीयान्मासं मध्यन्दिने रैवौ ।
 यतिचान्द्रायणं ह्येतत् सर्वकल्मषनाशनम् ॥

(य. स्मृ. ६. २१-२३)

१. I. reads प्रवर्धयेत् for वर्धयते. २. I. reads through mistake वरौ
 for रौ. ३. B. and D. read -किल्बिष- for -कल्मष-

इति । विष्णुरपि पञ्चविधं चान्द्रायणमाह—

‘अथ चान्द्रायणम् । (१) ग्रासोनास्याविकारमश्री-
यात् । (२) तांश्चन्द्रकलाभिवृद्धौ क्रमेण वर्धयेत् ।
हानौ च हासयेत् । अमावास्यायां च नाश्रीयात् ।
एष चान्द्रायणो यवमध्यः । (३) पिपीलिकामध्यो
वा । (४) यस्यामावास्या मध्या भवति स पिपीलि-
कामध्यः । (५) यस्य पौर्णमासी स यवमध्यः ।
(६) अष्टौ ग्रासान् प्रतिदिनमश्रीयात् स यति-
चान्द्रायणः । (७) सायं प्रातश्चतुरश्वतुरः स शिशु-
चान्द्रायणः । (८) यथा कथञ्चित् षष्ठ्योनां त्रिशतीं
मासेनाश्रीयात् स सामान्यचान्द्रायणः’ । (९)

(वि. स्मृ. ४७. १-९)

इति ॥ १ ॥

चान्द्रायणे अभिहितस्य ग्रासस्य परिमाणमाह—

कुंकुटाण्डप्रमाणं तु ग्रासं वै^१ परिकल्पयेत् ।

अन्यथाभावदोषेण न धर्मो न च शुद्धयति ॥ ३ ॥

१. B. and D. omit this śūtra. २. C. E. F. and G. read ग्रासान्-
विकारमश्रीयात्, the text ग्रासानविकारमश्रीयात् and H. ग्रासाविकारम-
श्रीयात्. ३. All, except H. and I. omit च. ४. H. reads यतिदिनम्
for प्रतिदिनम्. The text reads प्रतिदिवसं मासमश्रीयात् for प्रतिदिनमश्रीयात्.
५. I. inserts ग्रासान् समश्रीयात् after चतुरश्वतुरः, B. and D. do not repeat
चतुरः. All, except A. I. and the text omit स. ६. B. C. D. E. F. G. H.
and J. read पिण्डानां तिलोक्षीतिर्य अश्रीयात् for षष्ठ्योनां त्रिशतीं मासेना-
श्रीयात्. I. reads the same, but it substitutes वा for यः and reads स
सामान्यचान्द्रायणः. ७. Before this M. inserts the following śloka:—

एकैकं हासयेत् पिण्डं कृष्णे शुक्ले च वर्धयेत् ।

अमावास्यां न भुञ्जीत एष चान्द्रायणो विधिः ॥

८. M. reads च for वै. ९. K. and L. read -जातदोषेण and M. भाष-
्येण for -भावदोषेण.

इति । उक्तपरिमाणादधिकपरिमाणत्वमन्यथाभावः । तेन ज्ञातो यो दोषो व्रतवैकल्यं तेन दोषेण, धर्मश्चन्द्रलोक-
प्राप्तिहेतुस्तपोरूपो व्रतविशेषः स न सम्पद्यते । नाप्यस्य
पापाच्छुद्धिर्भवति । चान्द्रायणसाध्यं फलं द्विविधम् । पुण्य-
लोकप्राप्तिः पापनिवृत्तिश्चेति । तदुभयमधिकपरिमाणग्रासान-
श्रतो न सिद्ध्यति । चान्द्रायणस्य फलद्वैविध्यं यम आह—

‘यत्किञ्चित् कुरुते पापं कर्मणा मनसा गिरा ।

द्विजश्चान्द्रायणं कृत्वा तस्मात् पापात् प्रमुच्यते ॥

एतानि विधिवत् कृत्वा षड्भिर्मासैर्हविष्यभुक् ।

व्यपेतकल्मषो विप्रश्चन्द्रस्यैति सलोकताम् ॥

(य. स्मृ. ६. १९-२०)

इति ॥ ३ ॥

व्रतचरणानन्तरं कर्त्तव्यमाह—

प्रायश्चित्ते ततश्चीर्णे कुर्याद्ब्राह्मणभोजनम् ।

गोद्वयं वस्त्रयुग्मं च दद्याद्विप्रेषु दक्षिणाम् ॥ ४ ॥

इति । संख्याविशेषानुपादानात् शक्त्यनुसारेण ब्राह्मणभो-
जनमिति वेदितव्यम् ॥ ४ ॥

अगम्यागमनमात्रे प्रायश्चित्तमभिहितम् । तद्विशेषेषु प्राय-
श्चित्तानि वक्तव्यानि । तत्रात्यन्तनीचजातिगमने प्रायश्चित्त-
माह—

चण्डालीं वा श्वपाकीं वा ह्यभिगच्छति यो द्विजः ।

त्रिरात्रमुपैवास्तिवा विप्राणामनुशासनात् ॥ ५ ॥

१. B, C, D. and G. read फलं द्विविधं for फलद्वैविध्यं. २. Except A. and M. all read अनुगच्छति for ह्यभिगच्छति. ३. M. reads उपवासी स्थात् for उपवासित्वा.

सशिखं पवनं कृत्वा प्राङ्मपत्यद्वयं चरेत् ।

गौद्वयं दक्षिणां दद्यात् शुद्धिं पाराशरोऽब्रवीत् ॥६॥

इति । ब्राह्मण्यां गूढाज्जाता चण्डाली । आरूढपतिता-
ज्जाता च सगोत्राज्जाता वा । तदेतत् त्रिविधं चण्डालत्वं
यम आह—

‘आरूढपतिताज्जातो ब्राह्मण्यां गूढजश्च यः ।

चण्डालौ तावुभौ प्रोक्तौ सगोत्राद् यश्च जायते’ ॥

(य. स्मृ. ६. ३)

इति । एतत् त्रिविधचण्डालसन्ततौ जाता स्त्री चण्डाली ।
क्षत्तौ प्रयोजिता स्त्री श्रपाकी । तदाह मनुः—

‘क्षत्तुर्जातस्तथोग्रायां श्रपाक इति कीर्तितः’ ।

(म. स्मृ. १०. १९)

इति । द्विजशब्दोऽत्र ब्राह्मणपरः । क्षत्रिय-वैश्ययोः पृथग्व-
क्ष्यमाणत्वात् । उपवासित्वा उपवासं चरित्वेत्यर्थः । आचारार्थ-
किवन्तात् शब्दनिष्पत्तेः ॥ ५-६ ॥

१. M. reads -त्रयम् for -द्वयम्. २. M. reads for this line—

‘ गायत्रीं च जपेन्नित्यं दद्याद्गौमिथुनद्वयम् ।

विप्राय दक्षिणां दद्याच्छुद्धिमाप्नोत्यसंशयम्’ ॥,

Also the following line appears in M. before गायत्रीं च जपेत् &c.—

ब्रह्मकूर्चं ततः कृत्वा कुर्वाङ्गाजपतर्पणम् ।.

३. H. substitutes वा for च, while B. and D. omit सगोत्राज्जाता वा. ४. H. reads क्षत्तायामुपाडजाता and all others except A. and I. omit स्त्री. ५. We follow here A. I. and the text; while C. E. F. G. H. and J. read उपासु जातः क्षत्तायां and B. and D. उपासुजातः क्षत्तायां. The text substitutes कीर्यते for कीर्तितः.

क्षत्रिय-वैश्ययोर्दक्षिणाऽऽधिक्यमाह—

क्षत्रियो वाऽथ वैश्यो वा चण्डालीं गच्छतो यदि ।

प्राजापत्यद्वयं कुर्यात् दद्याद्गोमिथुनद्वयम् ॥ ७ ॥

इति । स्पष्टम् ॥ ७ ॥

शूद्रस्य त्वल्पं व्रतमधिका दक्षिणेत्याह—

श्वपाकीं वाऽथ चण्डालीं शूद्रो वा यदि गच्छति ।

प्राजापत्यं चरेत् कृच्छ्रं चतुर्गोमिथुनं ददेत् ॥ ७ ॥

इति । ननु—स्मृत्यन्तरेषु चण्डालीर्गमने प्रायश्चित्तान्य-
न्यथा स्मर्यन्ते । तत्र कानिचित् आचार्योक्तात् प्रायश्चित्तात्
न्यूनानि । कानिचिदधिकानि । यथाह सुमन्तुः—

‘मातृष्वसृ-पितृष्वसृ-स्तृषा-भगिनी-भागिने-

यी-गो-चण्डालीनामभिगमने तप्तकृच्छ्रम्’ ।

इति । तदेतदकामतः प्रवृत्तस्य रेतःसेकात् प्राङ्निवृत्तौ
द्रष्टव्यम् । यत्त्वद्भिरसोक्तम्—

‘पतिता-ऽन्यस्त्रियो गत्वा भुक्त्वा च प्रतिगृह्य च ।

मासोपवासं कुर्वीत चान्द्रायणमथापि वा’ ॥

१. K. and L. read ऽपि वा for यदि. २. M. reads गोमिथुनं तथा for
गोमिथुनद्वयम्. ३. M. omits वा. ४. M. reads दद्याद्गोमिथुनं तथा for चतुर्गो-
मिथुनं ददेत्; while B. C. D. E. F. and H. substitute ददन् and K. and
L. चरेत् for ददेत्. ५. B. and D. omit.—

प्रायश्चित्तान्यन्यथा स्मर्यन्ते । तत्र कानिचित् आचार्योक्तात् प्रायश्चित्तात्
न्यूनानि । कानिचिदधिकानि । यथाह सुमन्तुः—

‘मातृष्वसृ-पितृष्वसृ-स्तृषा-भगिनीना-

भिगिनी-गो-चण्डालीनामभिगमने,

and substitute तप्तकृच्छ्रम् for तप्तकृच्छ्रम्. ६. C. E. F. and H. add
तत् before यथा and G. and J. read तथा च for यथाह. ७. G. omits -गो-

इति । तत्र चान्द्रायणं कामतः प्रवृत्तस्य रेतःसेकात्
प्राङ्निवृत्तस्याशक्तस्यावगन्तव्यम् । शक्तस्य तु मासोप-
वासः । गोद्वयदक्षिणायुक्तस्य प्राजापत्यद्वयस्य मूलवचनो-
क्तस्य प्रत्याम्नायकल्पनाद्वारेण मासोपवाससमानत्वादयमेव
विषयः । यदपि शङ्केनोक्तम्—

‘अकामतस्तु यो विप्रश्चण्डालीं यदि गच्छति ।

तप्तकृच्छ्रेण शुद्ध्येत प्राजापत्यद्वयेन वा ॥

कामतस्तु यदा विप्रश्चण्डालीं यदि सेवते ।

चान्द्रायणेन शुद्ध्येत प्राजापत्यद्वयेन च’ ॥

(शं. स्मृ. १७-१९-२०)

इति । एतन्मूलवचनेन समानविषयम् । यमस्तु विषय-
व्यवस्थापूर्वकं पक्षद्वयमाह—

‘चण्डाल-पुल्कसानां तु भुक्त्वा गत्वा च योषितम् ।

कृच्छ्राब्दमाचरेत् ज्ञानादज्ञानाद्वैन्दवद्वयम्’ ॥

(य. स्मृ. ६. ७)

इति । एतच्चोभयं रेतःसेकपर्यन्तसकृद्गमनविषये । यतु
गौतमेनोक्तम्—

‘अन्त्यावसायिनीगमने कृच्छ्राब्दः । (३८)

अमत्या द्वादशरात्रम्’ । (३९)

(गौ. स्मृ. २४. ३८-३९)

१. B. D. E. G. H. and J. read मूलवचनस्य for मूलवचनोक्तस्य and for the same C. F. read मूलवचनोक्तकृच्छ्रस्य; while J. has the marginal reading मूलवचनोक्तस्य. २. B. D. I. and J. substitute वा for च. ३. H. omits this Śloka.

‘चण्डाल-पुल्कसानां तु भुक्त्वा गत्वा च योषितम् ।

कृच्छ्राब्दमाचरेत् ज्ञानादज्ञानाद्वैन्दवद्वयम्’ ॥

४. I. reads कृच्छ्राब्दम्.

इति तत्राब्दकृच्छ्रो यमोक्तसमानविषयः । द्वादशरात्रं तु
सुमेन्तुप्रोक्ततप्तकृच्छ्रसमानविषयम् । यदप्यद्विरसोक्तम्—

‘अन्त्यजानां तु गमने भोजने च प्रमापणे ।

पराकेण विशुद्धिः स्याद्गवानद्विराऽब्रवीत्’ ॥

(अं. स्मृ. ९. १९)

इति तदपि तप्तकृच्छ्रसमानविषयम् । यदपि वसिष्ठे-
नोक्तम्—

‘द्वादशरात्रमब्रवीत् यो द्वादशरात्रमुपवसेत् । (३८)

अश्वमेधावभृथं वा गच्छेत् । (४०) एतेनैव चाण्डा-
लीव्यवायो व्याख्यातः’ । (४१)

(व. स्मृ. २३. ३८—४१)

इति एतदपि बृहद्यमोक्तचान्द्रायणद्वयसमानविषयम् ।
यच्च संवर्त्तेनोक्तम्—

‘यश्चण्डालीं द्विजो गच्छेत् कथञ्चित् काममोहितः ।

त्रिभिः कृच्छ्रैर्विशुद्ध्येत प्राजापत्यानुपूर्वकैः’ ॥

(सं. स्मृ. १४९)

इति । प्राजापत्यतप्तकृच्छ्रातिकृच्छ्राणि प्राजापत्यानुपूर्व-
काणि । एतच्चान्द्रायणद्वयेन समानविषयम् । यदपि मनु-
नोक्तम्—

१. B. and D. read प्रोक्ततप्तकृच्छ्र- for सुमेन्तुप्रोक्ततप्तकृच्छ्र-; while C. and F. omit सुमेन्तु-. २. B. and D. read आत्मजानां for अन्त्यजानां. ३. B. D. and G. omit द्वादशरात्रमब्रवीत्. ४. G. reads विशुद्ध्येत for विशु-
द्धयेत. ५. C. F. and G. read प्राजापत्य-तप्तकृच्छ्राणि for प्राजापत्य-
तप्तकृच्छ्रातिकृच्छ्राणि and I. omits both. ६. B. and D. substitute यच्च
and G. तच्च for यदपि.

‘येत् करोत्येकरात्रेण वृषलीसेवनाद् द्विजः ।

तदे भैक्षभुग् जपन्नित्यं त्रिभिर्वर्षैर्व्यपोहति’ ॥

(म. स्मृ. ११. १७८)

इति । वृषली चण्डाली । तथा च स्मृत्यन्तरे—

‘चण्डाली बन्धकी वेद्या रजःस्था या च कन्यका ।

ऊढा च समगोत्रेण वृषल्यः पञ्च कीर्तिताः’ ॥

इति तदेकदिनाभ्यासविषयम् । यदपि मनुनोक्तम्—

‘रेतःसिकः स्वयोन्यासु कुमारीष्वन्यजासु च ।

सह्युः पुत्रस्य च स्त्रीषु गुरुतल्पसमं विदुः’ ॥

(म. स्मृ. ११. ५८)

इति याज्ञबल्क्येनापि—

‘सखिभार्या-कुमारीषु स्वयोनिष्वन्यजासु च ।

संगोत्रासु सुतस्त्रीषु गुरुतल्पसमं स्मृतम्’ ॥

(या. स्मृ. ३. २३१)

१. C. E. F. I. and J. read यः for यत्. २. All, except A. and the text substitute -सेवनम् for -सेवनाद्. ३. Except A. and the text all read स for तद्. ४. I. reads या च समगोत्रेण for च समगोत्रेण. ५. The text reads स्वयोनीषु for स्वयोन्यासु. The commentators Rāghavānanda and Rāmachandra read स्वयोनीषु. ६. J. reads गुरुतल्पं सप्त विदुः for गुरुतल्पसमं स्मृतम्. ७. I. reads स्वजातासु for स्वयोनिषु. ८. H. reads स्वगोत्रासु for संगोत्रासु; while B. and D. omit this and the next five lines:—संगोत्रासु सुतस्त्रीषु गुरुतल्पसमं स्मृतम्’ ॥

(या. स्मृ. ३. २३१)

इति एतच्च पञ्चाभ्यासविषयम् । यच्च मनुनोक्तम्—

‘गुरुतल्पव्रतं कुर्वाद्धेतः सिकस्या स्वयोनिषु ।

सह्युः पुत्रस्य च स्त्रीषु कुमारीष्वन्यजासु च’ ॥

(म. स्मृ. ११. १७०)

इति एतच्च मासाभ्यासविषयम् । यच्च यमेनोक्तम्—

‘रेतः सिकस्या कुमारीषु चण्डालीष्वन्यजासु च ।

इति एतच्च पक्षोभ्यासविषयम् । यच्च मनुनोक्तम्—

‘गुरुतल्पव्रतं कुर्याद्वैतः सिक्त्वा स्वयोनिषु ।

सहयुः पुत्रस्य च स्त्रीषु कुमारीष्वन्त्यजासु च’॥

(म. स्मृ. ११. १७०)

इति एतच्च मासाभ्यासविषयम् । यच्च यमेनोक्तम्—

‘वैतः सिक्त्वा कुमारीषु चण्डालीष्वन्त्यजासु च ।

सपिण्डापत्यदारेषु प्राणत्यागो विधीयते’॥

(य. स्मृ. ९. ४१)

इति एतच्च संवत्सराभ्यासविषयम् ॥ ८ ॥

अथ मातृगमनप्रायश्चित्तमुच्यते ।

यद्यप्येतन्नोपपातकम् । तस्यातिपातकेषु पाठात् । तथा-
प्यगम्यागमनावान्तरभेदेवदत्राभिधानम् । तत्राज्ञानकृते मात्रा-
दिगमने प्रायश्चित्तमाह—

मातरं यदि गच्छेत्तु भगिनीं स्वसुतां तथा ।

एतास्तु मोहितो गत्वा त्रीणि कृच्छ्राणि सञ्चरेत् ॥५॥

चान्द्रायणत्रयं कुर्यात् शिश्रच्छेदेन शुद्ध्यति ॥

इति । मातरं जननीम् । इतरासां मातृणां—

‘पितृदारान् समारुह्य’ ।

(य. स्मृ. १०. ९१)

१. H. and J. read प्रज्ञाभ्यास- for पक्षाभ्यास- and for the same G. reads प्रज्ञानाभ्यास-. २. C. E. F. G. H. and J. read यमेन for मनुना, but the next quotation is from Manu. ३. I. reads -भेदप्रसङ्गात् for -भेद-
वत्. ४. J. omits नाच्चादि-. ५. M. reads गच्छेत्तु भगिनीं पुत्रिकां for
गच्छेत्तु भगिनीं स्वसुतां. ६. B. D. and J. read एतास्तु for एतास्तु and M.
reads त्रीन् कृच्छ्रान् for त्रीणि कृच्छ्राणि.

इति वक्ष्यमाणत्वात् । भग्न्येकोदरा । तस्या एव मुख्य-
त्वात् । तथा स्वसुतेति सवर्णायां भार्यायामुत्पन्ना । तत्र त्रीणि
प्रायश्चित्तानि । प्राजापत्यत्रयमेकं, चान्द्रायणत्रयं द्वितीयं, शिश्र-
च्छेदस्तृतीयम् । एतच्च मैथुनप्रकारभेदविषयतया योजनीयम् ।
मैथुनं चाष्टविधम्—

‘स्मरणं कीर्त्तनं केलिः प्रेक्षणं गुह्यमाषणम् ।

संकल्पोऽध्यवसायश्च क्रियानिर्वृतिरेव च ॥ ।

एतन्मैथुनमष्टाङ्गं वदन्ति ब्रह्मवादिनः ।

विपरीतं ब्रह्मचर्यभेदेवाष्टलक्षणम्’ ॥

(ब्र. वै. पु. २. १९. २६-२७)

इति स्मरणात् । तत्रायं व्रतमल्पत्वात् अप्रवर्तकस्मरणादिप-
ञ्चविधापराधविषयम् । द्वितीयं तु पूर्वस्माद् गुरुत्वात् प्रवर्तक-
संकल्पाध्यवसायविषयम् । तृतीयं त्वतिमहत्त्वात् क्रियानिर्वृति-
विषयम् । ननु—मोहित इत्यभिधानादकामकृतविषयमिदम् ।
तथाच संकल्पाध्यवसायौ तत्र न सम्भवतः—इति चेत् । मै-
वम् । मदान्धकारादौ मातेयमित्यज्ञात्वा गमिष्याम्येनामिति
सङ्कल्पाध्यवसायसम्भवात् । यद्वा मातेयमिति ज्ञाते अपि प्रत्य-
वायगौरवमज्ञात्वा प्रवृत्तस्य सङ्कल्पाध्यवसायसम्भवात् । न
च—मातरि भगिन्यां च समानं प्रायश्चित्तमभ्युक्तमिति वाच्यम् ।

१ H. reads -निवृत्तिः, and I. -निवृत्तिः for -निवृत्तिः. २. All, except A. and I. read -महत् for -महत्त्वात्; while I. substitutes क्रियानिर्वृतिः for क्रिया-
निर्वृतिः. ३. B. and D. substitute नैवम् for मैवम्; while C. E. F. G. H.
and J. omit नैवम्. ४. J. reads महान्ध- for महान्ध-; while C. E. F. G.
and H. omit मातेयमित्यज्ञात्वा गमिष्याम्येनामिति सङ्कल्पाध्यवसायसम्भवात् ।
यद्वा. ५. I. substitutes उक्तम् for अभ्युक्तम्.

भगिन्यामावृत्तिविषयत्वस्य कल्पनीयत्वात् । शिश्रच्छेदोत्-
रकालकर्त्तव्यं मनुराह—

‘स्वयं वा शिश्र-वृषणावुत्कृत्याधाय चाञ्जलौ ।

नैर्ऋतीं दिशमातिष्ठेदा निपातादजिह्मगः’ ॥

(म. स्मृ. ११. १०४)

इति । उशाना अपि—

‘खट्वाङ्गधारी गुरुतल्पमः सवृषणं शिश्र-

मुत्कृत्य नैर्ऋतीं दिशमञ्जलिनाऽऽदाय ब्रजे-

दा निपातात् पूतो भवतीति’ ।

(उ. स्मृ. १. १९)

इति । शङ्ख-लिखितावपि—

क्षुरेण शिश्र-वृषणावुत्कृत्यादेयावेक्षमाणो ब्रजेत्’ ।

इति । एवं गच्छन् यत्र कुड्यादिना प्रतिबद्ध्यते तत्रैवा-

मरणान्तं तिष्ठेत् । तदाह वसिष्ठः—

‘सवृषणं शिश्रमुत्कृत्याञ्जलावाधाय दक्षिणाभिमुखो

गच्छेत् । यत्रैव प्रतिहतस्तत्रैव तिष्ठेदा प्रलयम्’ ।

(व. स्मृ. २०. १३)

इति । अज्ञानकृताभ्यासा-ज्ञानकृतसकृज्जननीगमनेऽपि ।

पूर्वोक्तादधिककृशोत्पादकं व्रतविशेषं वसिष्ठ आह—

‘निष्कालको घृताभ्यक्तो गोमयेनाग्निना पादप्र-

भृत्यात्मानमवदाहयन् पूतो भवतीति विज्ञायते’ ।

(व. स्मृ. २०. १४)

१. E. and I. omit -काल-. २. I. omits पूतो भवतीति. ३. Except A. and I. all omit आदाय. ४. The text reads उद्धृत्य for उत्कृत्य. ५. R. C. D. E. F. G. H. and J. read आ प्रलयात् and I. आ प्राणविमोक्तान् for आप्रलयम्. ६. All, except H. and I. read अभ्यासे for अभ्यासा-. ७. For this Sūtra the text reads :—

‘निष्कालको वा घृताभ्यक्षयस्तमां सूर्मा परिष्वजेन्मरणम्’ १.

इति । के शिरेस्यवस्थिता अलकाः केशाः कालकाः ।
निर्गताः कालका यस्मादसौ निष्कालकः । मुण्डितशिरा
इत्यर्थः ।

ननु—अस्य वधस्य कामकृतसकृद्गमनविषयत्वे ततोऽभ्यधि-
ककेशप्रदस्य वधान्तरस्याभावात् कामकृताभ्यासे प्रायश्चित्तं
न स्यादिति चेत् । मैवम् । गोमयस्यैवेषदार्द्रत्वातिगुण्णत्वा-
दिभेदेन चिर-क्षिप्रदाहिनो बंधभेदस्य कल्पनीयत्वात् । यत्तु
शिश्नच्छेदादेवधात् न्यूनप्रयाससाध्यं सूर्म्यालिङ्गनादिमरण-
मन्यैर्मुनिभिः प्रदर्शितं तत्रोभयेच्छाऽन्यतरेच्छादिभेदेन विषय-
व्यवस्था कल्पनीया । तदाह । मनुः—

‘गुरुतैल्प्यभिभाष्यैनस्तप्ते स्वप्यादयोमये ।

सूर्मीं ज्वलन्तीं वाऽऽश्लिष्य मृत्युना च विगुहयति ॥

स्वयं वा शिश्न-वृषणानुस्कृत्याधाय चाञ्जली ।

नैर्ऋतीं दिशमातिष्ठेदा निपातादजिह्मगः’ ॥

(म. स्मृ. ११. १०३—१०४)

१. In this Samāsa I. has made several mistakes. २. H. reads -ऽप्यधिक-
for -ऽभ्यधिक-. ३. B. C. D. E. F. G. H. and J. read गुरुतल्पगो ऽभि-
भाष्यैनः. ४. C. E. F. and J. read तप्ते स्वप्यादयोमये, B. and D. read
तल्पे सुस्वार्द्रगोमये and G. तप्ते सुस्वार्द्रगोमये. ५. The text reads स्वाश्लिष्येत
for वाऽऽश्लिष्य. ६. B. and D. omit this and the next eight lines.—

‘स्वयं वा शिश्न-वृषणानुस्कृत्याधाय चाञ्जली ।

नैर्ऋतीं दिशमातिष्ठेदा निपातादजिह्मगः’ ॥

(म. स्मृ. ११. १०३—१०४)

इति । यमोऽपि—

‘गुरुशरावगमनं कृत्वा मोहेन वै द्विजः ।

ज्वलन्तीमायसीं शब्दां संविधोगुरुतल्पगः ॥’

सूर्मा ज्वलन्तीं वाऽऽश्लिष्य मृत्युना च विगुहयति ।

(य. स्मृ. ५।४३)

इति । याज्ञवल्क्योऽपि—

‘तप्तेऽयः शयनं सार्धमायस्या बोधिता स्वपेत् ।

गृहीत्वोत्कृष्य वृषणी नैर्ऋत्यां वोस्त्वजेसमुत् ॥’

इति । यमोऽपि—

‘गुरुदारावगमनं कृत्वा मोहेन वै द्विजः ।

ज्वलन्तीमायसीं शय्यां संविशेद्गुरुतल्पगः ॥

सूर्मीं ज्वलन्तीं वाऽऽश्लिष्य मृत्युना स विगुह्यति’ ।

(य. स्मृ. ५. ४३—४४)

इति । याज्ञवल्क्योऽपि—

‘तप्तेऽयःशयने सार्धमायस्या योषिता स्वपेत् ।

गृहीत्वोत्कृत्य वृषणौ नैऋत्यां वोत्सृजेत्तनुम् ॥

(या. स्मृ. ३. २५९)

इति । अङ्गिरा अपि—

‘गुरुतल्पी शिलां तप्तमायसीं वा स्त्रियं विशेत् ।

उत्कृत्य वृषणौ वापि धारयेदञ्जलौ स्वयम् ॥

मरणाय तदा पद्भ्यां प्रव्रजेद्दिशमुत्तराम् ।

शरीरस्य विमोक्षेण मुच्यते कर्मणोऽशुभात् ॥

ह्येषापयन् गुरुतल्पी वा तप्ते चैत्रायसे स्वपेत् ।

समालिङ्गेत् स्त्रियं वाऽपि तप्तां कार्णायसीं नरः’ ॥

(अं. स्मृ. ३. ३७—३९)

इति ।

‘तप्ते लोहशयने गुरुतल्पगः शयीत । सूर्मीं

ज्वलन्तीं वाऽऽश्लिष्येत् । लिङ्गं वा सवृषण-

मुत्कृत्याञ्जलावाधाय दक्षिणाप्रतीचीं ब्रजेदजि-

ह्ममा शरीरनिपातनात् । मृतः गुह्यति’ ।

१. C. F. G. H. and J. read शयेन् for स्वपेत्. २. I. omits this line :—
उत्कृत्य वृषणौ वापि धारयेदञ्जलौ स्वयम् ॥.

३. All, except I. and J. insert इति before this line. Thus they show
that this and the next one line are from some author other than Angirā.

इति । बौधायनोऽपि—

‘गुरुतल्पगस्तप्ते लोहशयने शयीत । (१३)

ज्वलन्ती वा सूर्मीमाश्लिष्यात् । (१४) लिङ्गं

वा सवृषणं परिवास्याञ्जलावाधाय दक्षिणा-

प्रतीच्योरन्येतरण गच्छेदा निपातात् ।

(बौ. स्मृ. १. १. १३. १५)

इति । नत्र तयोरिच्छतोः संयोगे तप्तलोहशयनम् । स्त्रिया
प्रोत्साहितस्य ज्वलत्सूर्म्यालिङ्गनम् । आत्मना प्रोत्साहितायां
तु गमने सवृषणलिङ्गोत्कर्त्तनादि ॥ १ ॥

जननीगमनेऽभिहितं यत् प्रायश्चित्तं तत् तद्गुणिनीगम-
नेऽप्यतिदिशति—

मातृष्वसृगमे चैवमात्ममेदूनि कर्त्तनम् ॥ १० ॥

इति । एवमिति सामान्यातिदेशान्मानसे क्रीडादौ वसिष्ठो-
क्तं व्रतद्वयमवगन्तव्यम् । मेदूनि कर्त्तनेन मरणपर्यन्तव्रत-
मुपलक्ष्यते । न च— जननी-तद्गुणिन्योः समानव्रतमयुक्तमिति
शङ्कनीयम् । जनन्यामकामकृते तद्गुणिन्यां कामकृते च
समानत्वसम्भवात् । उपरितनवचनेन तु ‘अज्ञानेन’—इति विशेष-
णदेतस्य वचनस्य कामकृतक्रियस्त्वमवगम्यते ॥ १० ॥

१. The text reads अन्तरेण for अन्यतरेण. २. M. reads:—

मातृष्वसृगमे चैव आत्ममेदूनि कर्त्तनम् ।;

while K. and L. read -निकृन्तनम् for -निकर्त्तनम्. ३. B. D. G. I. and
J. read. साम्यातिदेशात्, I. substitutes यथोक्तं for वसिष्ठोक्तं. ४. C.
and F. read आदृतस्य for एतस्य.

अकामकृते मातृष्वसृगमने प्रायश्चित्तमाह—

अज्ञानेन तु यो गच्छेत् कुर्याच्चान्द्रायणद्वयेम् ।

दशगोमिथुनं दद्याच्छुद्धिं पाराशरोऽब्रवीत् ॥११॥

इति । गवोर्धेनु-वृषभयोर्मिथुनं गोमिथुनम् । दशसङ्ख्याकं गोमिथुनं दशगोमिथुनम् । विंशतिसङ्ख्याका गाव इत्यर्थः । ननु—याज्ञवल्क्येन मातृष्वसृगमने गुरुतल्पव्रतमतिदिष्टम्—

‘पितुः स्वसारं मातुश्च मातुलानीं स्नुषामपि ।

मातुः सपत्नीं भगिनीमाचार्यतनयां तथा ॥

आचार्यपत्नीं स्वसुतां गच्छंस्तु गुरुतल्पगः’ ।

(या. स्मृ. ३. २३२—२३३)

इति । बाढम् । कामकृते गुरुतल्पव्रतमस्माभिरपि पूर्व-
वाक्ये दर्शितम् । चान्द्रायणं त्वकामकृते इत्यविरोधः । एत-
देवाभिप्रेत्य हारीत आह—

‘पितृव्यस्त्रीगमने स्वसृ-मातृष्वसृ-पितृ-
ष्वसृगमने कन्या-सगोत्रा-स्वस्त्रीयागमने
भागिनेयीगमने चान्द्रायणम्’ ।

(हा. स्मृ. २३. ११.)

इति । शङ्ख-लिखितावपि—

‘एवं मातुलानी-मातृष्वसृ-स्नुषा-दुहितृग-
मने तथाऽऽचार्यदुहितरि चान्द्रायणम्’ ।

१. M. reads अज्ञानात्तां तु for अज्ञानेन तु. २. K. and L. read -त्रयम् for -द्वयम्. ३. I. reads व्रतमिति निदिष्टम् for व्रतमतिदिष्टम्. ४. II. omits -स्वस्त्री-
या-, we think it better to omit either -स्वस्त्रीया- or भागिनेय as both
the words convey the same sense.

इति । बृहद्येमो अपि—

‘चण्डालीं पुत्कसीं म्लेच्छीं स्नुषां च भगिनीं सखीम् ।

माता-पित्रोः स्वसारं च निक्षिप्तां शरणागताम् ॥

मातुलानीं प्रव्रजितां सगोत्रां नृपयोषितम् ।

शिष्यभार्यां गुरोर्भायां गत्वा चान्द्रायणं चरेत् ॥’

इति । चतुर्विंशतिमते अपि—

‘पितृष्वसा मातुलानीं श्वश्रुमातृष्वसा तथा ।

एता गत्वा स्त्रियो मोहाच्चरेच्चान्द्रायणव्रतम् ॥’

इति । यद्यप्यकामकृतस्य मूलवचनेन चान्द्रायणद्वयं
विंशतिगावश्चाभिहिताः तथापि तस्य रेतःसेकपर्यन्तगमन-
विषयत्वात् । एकचान्द्रायणवचनानां च रेतःसेकात् प्रागेव
निवृत्तौ योजनीयत्वान्न कोऽपि विरोधः । यदपि चतुर्विंशति-
मतेऽभिहितम्—

‘पितृव्य-भ्रातृभार्या च भगिनीं मातुरेव च ।

श्वश्रुमारुह्य धोत्रीं च तप्तकृच्छ्रं समाचरेत् ॥’

इति यदेपि संवर्त्तेनाभिहितम्—

‘भगिनीं मातुरासां च स्वसारं चान्यमातृजाम् ।

एता गत्वा स्त्रियो मोहात्तप्तकृच्छ्रं समाचरेत् ॥’

(सं. स्मृ. १५९)

१. I. reads -मनुः for -यमः. २. B. and D. substitute मत्तां for भार्यां and
for the same G. reads मातां. ३. B. C. D. E. F. and H. omit this
line and the following quotation :—

इति यदपि संवर्त्तेनाभिहितम्—

‘भगिनीं मातुरासां च स्वसारं चान्यमातृजाम् ।

एता गत्वा स्त्रियो मोहात्तप्तकृच्छ्रं समाचरेत् ॥

(सं. स्मृ. १५९)

इति ।

४. The text reads मातुलसुतां for मातुरासां च. ५. The text reads
एतास्तिस्रः स्त्रियो गत्वा for एता गत्वा स्त्रियो मोहात्.

इति एतदुभयारोहणपर्यन्तं प्रवृत्तस्य योनिलिङ्गसम्बन्धात्प्राङ्निवृत्तौ द्रष्टव्यम् ॥ ११ ॥

जननीव्यतिरिक्तपितृभार्यागमने प्रायश्चित्तमाह—

पितृदारान् समारुह्य मातुरासां तु भ्रातृजाम् ।

गुरुपत्नीं स्नुषां चैव भ्रातृभार्यां तथैव च ॥ १३ ॥

मातुलानीं सगोत्रां च प्राजापत्यत्रयं चरेत् ।

गोद्वयं दक्षिणां दद्यात् शुद्धयते नात्र संशयः ॥ १४ ॥

इति । पितृदाराः जननीव्यतिरिक्ताः पितृभार्या असवर्णाश्च । मातुरासा मातुः प्रियसखी । भ्रातृजा ज्येष्ठस्य कनिष्ठस्य वा सुता । गुरुशब्दो हि मुख्यया वृत्त्या पितरमाचष्टे । तथा च मनुः—

‘निषेकादीनि कर्माणि यः करोति यथाविधि ।

सम्भावयति चात्रेण स विप्रो गुरुरुच्यते’ ॥

(म. स्मृ. २. १४२)

इति । याज्ञवल्क्योऽपि—

‘स गुरुर्यः क्रियाः कृत्वा वेदमस्मै प्रयच्छति’ ।

(या. स्मृ. १. ३४)

इति । पितृव्यतिरिक्तः श्रुतोपकार्यपि मुख्यो गुरुः । तच्च मनुनैवोक्तम्—

‘अल्पं वा बहु वा यस्य श्रुतस्योपकरोति यः ।

तमपीह गुरुं विद्यात् श्रुतोपक्रियया तथा’ ॥

(म. स्मृ. २. १४९)

१. G. and M. read च for तु. २. M. reads दत्त्वा for दद्यात्. ३. I. reads क्रियां for क्रियाः. ४. Except A. I. and the text all substitute तथा for तया.

इति । व्यासस्तु मुख्यामुख्यगुरून् सर्वान् संगृह्य दर्शयति—

‘गुरुवो मातृ-पितृ-पत्याचार्या विद्यादातृ-ज्येष्ठ-
भ्रातृ-ऋत्विजो भयत्रातात्रदाता च’ ।

इति । एवं च सत्यत्र पितृदारानिति पितुः पृथगुपादानात् तद्व्यतिरिक्ताचार्यादिरेव गुरुपत्नीरित्यत्रानेन गुरुशब्देन विवक्षितः । स्नुषादयः प्रसिद्धाः । अकामतः सकृद् गत्वा सदक्षिणं प्राजापत्यत्रयं चरेत् । कामतस्त्वग्निप्रवेशः । तदुक्तं चतुर्विंशतिमते—

‘मातरं गुरुपत्नीं च स्वसारं स्वसुतां तथा ।

गत्वा तु प्रविशेदग्निं नान्या शुद्धिर्विधीयते’ ॥

इति । विष्णुस्मृतावपि—

‘मातृगमनं दुहितृगमनं स्नुषागमनमित्यतिपातकानि । (१)

अतिपातकिनस्त्वेते प्रविशेयुर्हुताशनम् ।

न ह्यन्या निष्कृतिस्तेषां विद्यते हि कथञ्चन’ ॥ (२)

(वि. स्मृ. ३४. १-२)

इति । यत्तु शङ्केन—

‘अधःशायी जटाधारी पर्ण-मूल-फलाशनः । (१)

एकैकालं समभ्रानो वर्षे तु द्वादशे गते । (२)

१. B. and D. omit विष्णुस्मृतावपि and the first Sūtra of the next quotation :—

‘मातृगमनं दुहितृगमनं स्नुषागमनमित्यतिपातकानि ।

२. I. reads -शायी for -शायी and C. F. H. and J. substitute जटाधारी for जटाधारी. ३. The text reads एकैकालं for एकैकालं; while all, except A. read समभ्रान्यै and the text समभ्रानो for समभ्रानो.

रुक्मस्तेयी सुरोपश्च ब्रह्महा गुरुतल्पगः ।

व्रतेनैतेन शुद्ध्यन्ति महापातकिनस्त्रैमे' ॥ (३)

(शं. स्मृ. १७. १-३)

इति तत् सवर्णोत्तमवर्णपितृदारगमने अकामतो द्रष्टव्यम् ।

यच्च संवर्त्तेनोक्तम्—

‘पितृदारान् समारुह्य मातृवर्जं नराधमः ।

भगिनीं मातुरोसां वा स्वसारं वाऽन्यमातृजाम् ॥

एतास्तिष्ठः स्त्रियो गत्वा तप्तकृच्छ्रं समाचरेत्’ ।

(सं. स्मृ. १५९)

इति तद्धीनवर्णगुरुदारेषु रेतःसेकादवाग् द्रष्टव्यम् । यच्च
याज्ञवल्क्येनोक्तम्—

‘प्राजापत्यं चरेत् कृच्छ्रं समा वा गुरुतल्पगः ।

चान्द्रायणं वा त्रीन् मासानभ्यस्यन् वेदसंहिताम्’ ॥

(या. स्मृ. ३. २६०)

इति एतत् त्रैवार्षिकप्राजापत्यव्रतं ब्राह्मणीपुत्रस्य शूद्र-
जातीयगुरुभार्यागमने द्रष्टव्यम् । यदा तु गुरुपत्नीमसवर्णी
व्यभिचारिणीमबुद्धिपूर्वं गच्छति तदा वेदजपसहितत्रैमासिक-
चान्द्रायणं द्रष्टव्यम् । यच्च व्याघ्रेणोक्तम्—

१. The text reads सुरोपायी for सुरोपश्च. २. The text reads च ये for
स्त्रिये. ३. The text reads मातुलसुतां for मातुरोसां वा. ४. Except H. and
the text all read प्राजापत्यं for प्रायश्चित्तं. ५. G. substitutes समं वा
and J. सामान्य- for समा वा. ६. A. reads यच्च व्याघ्रेणापि—

यदा तु गुरुपत्नी च सवर्णा व्यभिचारिणीम् ।

अबुद्धिपूर्वं गच्छति प्राजापत्यं तदाऽऽचरेत् ॥

तदा वेदजपसहितचान्द्रायणं कर्तव्यत्वेन निर्दिष्टम् । इति । यत्
पुनस्तेनैवोक्तम् for यदा तु गुरुपत्नीमसवर्णा व्यभिचारिणीमबुद्धिपूर्वं
गच्छति तदा वेदजपसहितं त्रैमासिकं चान्द्रायणं द्रष्टव्यम् । यच्च
व्याघ्रेणोक्तम्.

७. B. C. D. E. F. H. and J. omit त्रैमासिक-.

‘कृच्छ्रं चैवातिकृच्छ्रं च तथा कृच्छ्रातिकृच्छ्रकम् ।
चरेन्मासत्रयं विप्र क्षत्रियागमने गुरोः’ ॥

इति तत्र बुद्धिपूर्वं सकृद्गमने उभयोरिच्छातः प्रवृत्ते
अतिकृच्छ्रः । तथा प्रोत्साहितस्य कृच्छ्रः । स्वेनैव प्रोत्सा-
हितायां कृच्छ्रातिकृच्छ्रः । तत्राप्यभ्यासे मरणान्तिकमेव ।
यथाऽऽह देवलः—

‘मत्या गत्वा पुनर्भार्या गुरोः क्षत्रसुतां द्विजः ।
अण्डाभ्यां वार्जितं लिङ्गमुत्कृत्य च मृतः शुचिः’ ॥

इति । अबुद्धिपूर्वं सकृद्गमने कण्वोक्तं द्रष्टव्यम्—

‘चान्द्रायणं तप्तकृच्छ्रमतिकृच्छ्रं तथैव च ।
सकृद्गत्वा गुरोर्भार्यामज्ञानात् क्षत्रियां द्विजः’ ॥

इति । तत्राप्युभयोरिच्छातः प्रवृत्ते तप्तकृच्छ्रम् । तथा
प्रोत्साहितस्यातिकृच्छ्रम् । स्वेन प्रोत्साहितायां चान्द्रायणं
द्रष्टव्यम् । अभ्यासे तु जातूकर्ण्यः—

‘गुरोः क्षत्रसुतां भार्या पुनर्गत्वा त्वकामतः ।
वृषणमात्रमुत्कृत्य शुद्धयेज्जीवन् मृतश्च सः’ ॥

इति । वैश्यायां बुद्धिपूर्वं सकृद्गमने कण्व आह—

‘तप्तकृच्छ्रं पराकं च तथा सान्तपनं गुरोः ।
भार्या वैश्यां सकृद् गत्वा बुद्ध्या मासं चरेत् द्विजः’ ॥

इति । तत्राप्युभयोरिच्छातः प्रवृत्ते तप्तकृच्छ्रम् । तथा
प्रोत्साहितस्य सान्तपनम् । आत्मना प्रोत्साहितायां पराकः ।
अभ्यासे लिङ्गस्याग्रच्छेदः कार्यः । तथाह लौगाक्षिः—

‘गुरोर्वैश्यां पुनर्गत्वा गत्वा चापि पुनः पुनः ।
लिङ्गाग्रं छेदयित्वा तु ततः शुद्ध्यति किल्बिषात्’ ॥

इति । अस्मादेव ज्ञापकादभ्यासे यदुक्तं गुरुतत्त्वप्राय-
श्चित्तं तदेव बहुशोभ्यासेऽपि द्रष्टव्यम् । अत्रुद्धिपूर्वके सकृ-
द्व्रमने प्रजापतिराह—

‘पञ्चरात्रं तु नाश्नीयात् सप्ताष्टौ वा तथैव च ।

वैश्यां भार्या गुरोर्गत्वा सकृदज्ञानतो द्विजः’ ॥

(म. स्मृ. ३. ४०)

इति । तत्राप्युभयोरिच्छातः प्रवृत्तौ सप्तरात्रम् । तथा
प्रोत्साहितस्य पञ्चरात्रम् । आत्मना प्रोत्साहितायामष्टरात्र-
मिति । अभ्यासे त्वामरणान्तं ब्रह्मचर्याचरणम् । तदाह
हारीतः—

‘अभ्यस्य विप्रो वैश्यायां गुरोरज्ञानमोहितः ।

स षडङ्गं ब्रह्मचर्यं सञ्चरेद् यावदायुषम्’ ॥

(हा. स्मृ. २१. २९)

इति । शूद्रागमने बुद्धिपूर्वे जात्रालिराह—

‘अतिकृच्छ्रं तप्तकृच्छ्रं पराकं च तथैव च ।

गुरोः शूद्रां सकृद्वत्वा बुद्ध्या विप्रः समाचरेत्’ ॥

इति । तत्राप्युभयोरिच्छातः प्रवृत्तौ तप्तकृच्छ्रम् । तथैव
प्रोत्साहितस्यातिकृच्छ्रम् । आत्मना प्रोत्साहितायां पराक
इति द्रष्टव्यम् । अभ्यासे तु द्वादशवर्षं ब्रह्मचर्यं कर्त्तव्यम् ।
तथाऽऽहोपमन्युः—

‘पुनः शूद्रां गुरोर्गत्वा बुद्ध्या विप्रः समाहितः ।

ब्रह्मचर्यं स दुष्टात्मा सञ्चरेद् द्वादशीः समाः’ ॥

१. G. reads न नाश्नीयात् for तु नाश्नीयात्. २. Except A. and I. all read ब्रह्मचर्यरक्षणम् for ब्रह्मचर्याचरणम्. ३. All, except A. and J. read चरेत्तावदावसायसङ्ख्यः for ब्रह्मचर्यं संचरेत्तावदावसायम्. H. also reads the same, but it has the correct reading in the margin. ४. I reads अदुष्टात्मा for स दुष्टात्मा; while except A. and I. all read द्वादशं for द्वादशीः.

इति । अज्ञाने दीर्घतमा अह—

‘प्राजापत्यं सान्तपनं सप्तरात्रोपवासनम् ।

गुरोः गूत्रां सकृद् गत्वा चरेद्विप्रः समाहितः’ ॥

इति । तत्राप्युभयोरिच्छातः प्रवृत्तौ सान्तपनम् । तथा प्रोत्साहितस्य प्राजापत्यम् । आत्मना प्रोत्साहितायां सप्तरात्रोपवास इति । अभ्यासे तु मनुनोक्तं द्रष्टव्यम्—

‘चान्द्रायणं वा त्रीन्मासानभ्यसेन्नियतेन्द्रियः ।

हविष्येण यवाग्वा वा गुरुतल्पापनुत्तये’ ॥

(म. स्मृ. ११. १०६)

इति । साधारणस्त्रियां गुरुतल्पदोषो नास्तीत्याह व्याघ्रः—

‘जात्युक्तं पारदार्यं वा गुरुतल्पत्वमेव च ।

साधारणस्त्रियां नास्ति कन्यादूषणमेव च’ ॥

इति । यत्तु नारदेनोक्तम्—

‘माता मातृष्वसा श्वश्रूमातुलानी पितृष्वसा ।

पितृव्य-सखि-शिष्यस्त्री भगिनी तत्सखी स्नुषा ।

दुहिताऽऽचार्यभार्या च सगोत्रा शरणागता ॥

राज्ञी प्रव्रजिता धात्री साध्वी वर्णोत्तमा च या ।

औसामन्यतमां गत्वा गुरुतल्पग उच्यते’ ॥

(ना. स्मृ. १२. ७३-७५)

इति तदेतदकामतोऽभ्यासे कामतः सकृद्गमने च द्रष्टव्यम् । यच्च वसिष्ठेनोक्तम्—

१. H. reads नास्ति व्याघ्रवचनम् for नास्तीत्याह व्याघ्रः. २. I. reads मातृष्वसा च श्वश्रूष for माता मातृष्वसा श्वश्रूः. ३. B. and D. read आत्मा for आसाम्.

‘सखि-सयोनि-सगोत्र-शिष्यभार्यासु
स्तुषायां गवि गुरुतल्पसमानम्’ ।

(व. स्मृ. १. २३)

इति यच्च मनुनोक्तम्—

‘गुरुतल्पव्रतं कुर्याद्व्रतः सिक्त्वा स्वयोनिषु ।
सल्युः पुत्रस्य च स्त्रीषु कुमारीष्वन्त्यजासु च’ ॥
(म. स्मृ. ११. १७०)

इति यदपि व्याघ्रेण—

‘आश्रितस्यापि विदुष आहिताग्नेश्च योगिनः ।
आचार्यस्य च राज्ञेश्च भार्या प्रव्रजितां तथा ॥
नप्येवं पुत्रीं च पौत्रीं च सखीं मातुस्तथैव च ।
पितुः सखीं तथा गत्वा गुरुतल्पव्रतं चरेत्’ ॥

इति संवर्त्तेनापि—

‘पितृव्यदारगमने भ्रातृभार्यागमे तथा ।
गुरुतल्पव्रतं कुर्यान्निष्कृतिर्नान्यथा भवेत्’ ॥
(सं. स्मृ. १५८)

इति याज्ञवल्क्येनापि—

‘पितृष्वसारं मातुश्च मातुलानीं स्तुषामपि ।

१ This Sūtra does not appear in Bombay, Calcutta and Benares editions of the text, but it is found in the MS. copy. For this Sūtra I. reads the following śloka :—

‘सखी-स्वयोनि-सगोत्र-शिष्यभार्या-स्तुषासु च ।

कन्यास्वकामतो गत्वा गुरुतल्पसमः स्मृतः’ ॥.

२. B. D. and H. read गोष्ठः for राज्ञः. ३. C. and F. have made several mistakes here. I. and J. read धर्त्री for नप्येवं. ४. G. reads भ्रातृभार्यागमे and I. भ्रातृभार्यागमे for भ्रातृभार्यागमे. ५. The text reads तस्यान्वा निष्कृतिर्न च for निष्कृतिर्नान्यथा भवेत्.

मातुः सपत्नीं भगिनीमचार्यतनयां तथा ॥
 आचार्यपत्नीं स्वसुतां गच्छेत्तु गुरुतल्पगः' ।
 (या. स्मृ. ३. २३२-२३३)

इति तान्येतानि वचनानि नारदवचनवद्व्यवस्थापनीयानि ।
 यानि तूक्तविषय एव न्यूनप्रायश्चित्तानि चान्द्रायणादीनि
 तानि सम्बन्धकनीयेस्वमाश्रित्य योजनीयानि । तच्च सम्ब-
 न्धकनीयस्त्वं सुमन्तुना प्रदर्शितम्—

‘पितृपत्न्यः सर्वा मातरः । तद्भ्रातरो मातुलाः ।
 तद्भगिन्यश्च मातृष्वसारः । *भगिनीसपत्न्यश्च
 भगिन्यः । तदपत्यं भागिनेयम् । अतोऽन्यथा स-
 ड्ढकारणानि कृत्वा ज्याज्याः पतिताश्च भवन्ति’ ।
 इति । अत्रातिदेशिकव्यपदेशदर्शनात् प्रायश्चित्तान्पत्यं
 सिद्ध्यति । एतदेवाभिप्रेत्य संवर्त्त आह—

‘गुरोर्दुहितरं गत्वा स्वसारं पितुरेव च ।
 तस्या दुहितरं चैव चरेत् चान्द्रायणं व्रतम् ॥ (१५६)
 सनाभिनीं मातुलानीं स्नुषां मातुः सनाभिनीम् ।
 गच्छेन्नेताः स्त्रियो मोहात् पराकेण विशुद्ध्यति ॥ (१५७)
 सखिभार्या समारुह्य श्वश्रू चैव हि मानवः ।

*एतान्येव सूत्राण्याचारकाण्डे अन्यथा पठितानि (अ. २, पृ. ६४)
 द्रष्टव्यानि ।

१. Except A. and I. all read सम्बन्धगरीयस्त्वम् for सम्बन्धकनीयस्त्वम् ।
 The former seems to be incorrect. २. Here also all except A. and I.
 read-गरीयस्त्वम् for-कनीयस्त्वम्. ३. B. and D. read भगिन्यश्च भगिनीसप-
 त्न्यश्च भगिन्यः and E. G. and J. भगिन्यश्च जननीसपत्न्यश्च भगिन्यः. ४. Except
 A. and the text all read स्वसुतां for स्वसारं. ५. The text reads—

मातुलानीं सनाभिं च मातुलस्वारमजां स्नुषाम् ।

६. The text reads एता गत्वा for गच्छेत्तु. ७. For this śloka the
 text reads :—

सखिभार्या कुमारी च श्वश्रू च सनाभिनीम् ।
 स कुर्वीत प्राकृतं कृच्छ्रं तन्मोहात् पराकेण ॥

अहोरात्रोषितो भूत्वा तप्तकृच्छ्रद्वयं चरेत् ॥ (१६२)
 कुमारीगमने चैव व्रतमेतत् समादिशेत्' । (१६१)
 (सं. स्मृ. १५६-१६२)

इति । सुमन्तुरपि—

‘मातृपितृष्वसृ-स्नुषा-भगिनी-भागिनेयी-गो-च-
 ण्डालीगमनेषु तप्तकृच्छ्रद्वयं सान्तपनं च’ ।

इति । चतुर्विंशतिमतेऽपि—

‘भ्रातृश्चैव कनिष्ठस्य भार्या गत्वा तु कामतः ।
 सान्तपनं प्रकुर्वीत कृच्छ्रद्वयमथापि वा ॥
 मातुश्चै स्वलियां गत्वा पितृव्यतनयां तथा ।
 तप्तकृच्छ्रं प्रकुर्वीत षड्रात्रं तत्सुतासु च ॥
 गुरोर्दुहितरं* गत्वा पराकं तु समाचरेत् ।
 भागिनेयीं द्विजो गत्वा चरेच्चान्द्रायणं व्रतम् ॥
 मातुलस्य† सुतां गत्वा पितुश्च स्वलियां तथा ।
 प्राजापत्यं प्रकुर्वीत हारीतवचनं यथा ॥

* इयं च गुरोर्दुहिता परेण विवाहिता अविवाहिता वा चेत् तस्यां
 गमने दोषः । नतु स्वभार्यात्वं प्राप्तायाः । गुरुणा दीयमानाया गुरुक-
 न्याया अपि विवाह्यत्वस्यान्यत्राभिधानात् ।

† मातुलसुतापि स्वविवाहिता चेन्न दोषः । यद्यपि मातुलकन्यापरि-
 णयनं कैश्चिन्निषिद्धं तथापि दाक्षिणायानां तन्न दोषावहमिति श्रुति-
 स्मृत्यनुज्ञातत्वेन बहुभिः प्राचीनैर्निरूपितमित्यलं पल्लवितेन ।

१. B. D. and H. read मातृष्वसृता-भगिनी- for मातृपितृष्वसृ-स्नुषा-
 भगिनी. २ H. omits the following :—

* * * प्रकुर्वीत कृच्छ्रद्वयमथापि वा ॥

मातुश्च स्वलियां गत्वा * * * * १.

and J. reads सान्तपनं तु कुर्वीत. ३. I. reads मातुलस्य स्त्रियं for मातुश्च स्वलियां.

मातुश्च स्वस्त्रियस्यैव भ० री० गत्वा तु कामतः ।
 पितृव्यतनयस्यैव सपादं कृच्छ्रमाचरेत् ॥
 दौहित्रीं पुत्रतनयां चरेच्चान्द्रायणं व्रतम् ।
 तत्सुतां च स्नुषां गत्वा पराकं तु समाचरेत् ॥
 चरेच्चान्द्रायणं विप्रो गत्वोपाध्याययोषितम् ।
 आचार्यस्य पराकं तु ब्रौधायनवचो यथा ॥
 सम्बन्धिनः* स्त्रियं गत्वा सपादं कृच्छ्रमाचरेत् ।
 विधवागमने कृच्छ्रमहोरात्रसमन्वितम् ॥
 व्रतस्थागमने कृच्छ्रं सपादं तु समाचरेत् ।
 सखिभार्यां समारुह्य ज्ञाति-स्वजनयोषितम् ॥
 स कृत्वा प्राकृतं कृच्छ्रं पादकृच्छ्रं ततः पुनः ।
 कुमारीगमने विप्रश्चरेच्चान्द्रायणव्रतम् ॥
 पतितां तु द्विजो गत्वा तदेव† व्रतमाचरेत् ।

इति । अत्र प्रोक्तेषु सर्वेषु व्रतेषु गौरव-स्नायवे परी-
 क्ष्य यथायथं बुद्धिपूर्वा बुद्धिपूर्वा अभ्यासाऽनभ्यासादिविषयत्वं
 योजनीयम् । मूलवचनपठितपितृदारादिव्यतिरिक्तपरदारगमने
 व्याघ्रोक्तं द्रष्टव्यम्—

'ब्राह्मणो ब्राह्मणीं गच्छेदकामां यदि कामतः ।
 कृच्छ्रं चान्द्रायणं कुर्यादर्थमेव प्रमादतः ॥
 अर्थमेव सकामायां तप्तकृच्छ्रं सकृद्रतौ ।
 अर्थमर्थं नृपादीनां दारेषु ब्राह्मणश्चरेत् ॥

* सम्बन्धिनः उक्तातिरिक्तसम्बन्धवन्तः ।

† 'तदेव' यत्तस्याः पतिताया उक्तं प्रायश्चित्तं तदेव चरेदिति भावः ।

१. B. D. E. G. H. and J. read पादं कुर्यात् for पादकृच्छ्रं; while C. and F. substitute परम् for पुनः. २. I. reads ब्राह्मोक्तं for व्याघ्रोक्तं.

एतद् व्रतं चरेत् सार्धं श्रोत्रियस्य परिग्रहे ।

अश्रोत्रियश्चेत् द्विगुणमगुप्तार्धमेव च' ॥

इति । कण्वोऽपि—

‘गूढदारां गतो विप्रो ह्यतिकृच्छं समाचरेत् ।

चान्द्रायणं विशो राज्ञः समं च ब्राह्मणव्रतम्’ ॥

इति । यदि चै ब्राह्मणेनैव चातुर्वर्ण्यप्रसूतासु क्रमेण निर्विष्टं तदानीं ब्राह्मणस्य ब्राह्मणीगमने यदुक्तं तदेव पादहीनं क्षत्रियादिगमने द्रष्टव्यम् । व्याघ्रवचनात्—

‘विप्रेण वै निर्विष्टाश्चेच्चातुर्वर्ण्यप्रसूतयः ।

क्रमेण पादशो हीनं व्रतं तामु गतश्चरेत्’ ॥

इति । अयमेव न्यायः क्षत्रियादिपरिगृहीतास्वपि द्रष्टव्यः । ब्राह्मणभार्यां गूढां ब्राह्मणो गत्वा प्राजापत्यं कुर्यात् । वसिष्ठवचनात् ।

‘ब्राह्मणश्चेदपेक्षापूर्वकं ब्राह्मणदारानभिगच्छेत् निवृत्त-
धर्मकर्मणः कृच्छ्रः अनिवृत्तधर्मकर्मणोऽतिकृच्छ्रः’ ।

(व. स्मृ. २१. १६)

* अपेक्षापूर्वं अज्ञानतः । कश्चित् ‘निवृत्तधर्मकर्मणोऽतिकृच्छ्रः अनिवृत्तधर्मकर्मणः कृच्छ्रः’ इति दृश्यते । परमिदमसमञ्जसमिव प्रतिभाति ।

‘एतद्भ्रतं चरेत् सार्धं श्रोत्रियस्य परिग्रहे ।

अश्रोत्रियश्चेत् द्विगुणमगुप्तार्धमेव च’ ॥

इति व्याघ्रवचने अनिवृत्तधर्मकर्मण एव अधिकप्रायश्चित्ताभिधानात् ।

१. I. reads अधमेषु च for अर्धमेव च. २. I. reads गूढदारागतो. ३. H. and I. omit च. ४. I. reads निर्विष्ट for निविष्ट. ५. I. reads नैवातिविष्टाः for-ण वै निविष्टाः. ६. I. reads द्रष्टव्यम् for द्रष्टव्यः. ७. A. reads अपेक्षापूर्वं for अपेक्षापूर्वकं. ८. The text reads अनिवृत्तधर्मकर्मणः कृच्छ्रः निवृत्तधर्मकर्मणोऽतिकृच्छ्रः.

इति । इदमबुद्धिपूर्वे सकृद्गमने । बुद्धिपूर्वे तु द्विगुणम् ।

‘अर्धमेव प्रमादतः’ ।

(व्याघ्रवचनम्)

इति लिङ्गात् । ब्राह्मणस्य क्षत्रियादिभार्यागमने यदुक्तं
तदेव क्षत्रियादीनां स्वजातिभार्यागमने द्रष्टव्यम् । कुतः?—

‘विप्रो नृपस्य भार्यायां यत्करोति समागमे ।

तदेव क्षत्रियस्यापि कुर्यादत्रैव सङ्गमे’ ॥

(प्र. स्मृ. ३. ६९)

इति प्रजापतिधर्मलिङ्गात् । गर्भपर्यन्ते परदारगमने यम
आह—

‘वर्षे द्वे परदारेषु त्रीणि श्रोत्रियदारके’ ।

(य. स्मृ. ९. ११)

इति । प्रातिलोभ्येन परदारगमने संवर्त्त आह—

‘कथञ्चित् ब्राह्मणीं गच्छेत् क्षत्रियो वैश्य एव वा ।

गोमूत्रयावकाहारो मासार्धेन विशुद्ध्यति ॥

शूद्रस्तु ब्राह्मणीं गत्वा कथञ्चित् काममोहितः ।

गोमूत्रयावकाहारो मासेनैकेन शुद्ध्यति’ ॥

(सं. स्मृ. १६६-६७)

१. I. omits तु. २. The text reads :—

‘कथञ्चित् ब्राह्मणीं गत्वा क्षत्रियो वैश्य एव वा ।

गोमूत्रयावकाहारी मासेनैकेन शुद्ध्यति ॥

ब्राह्मणी शूद्रसम्पर्के कथञ्चित् समुपागते ।

कृच्छ्रं चान्द्रायणं कुर्यात् पावनं परमं स्मृतम्’ ॥

३. C. and F. omit this and the next one line:—

गोमूत्रयावकाहारो मासार्धेन विशुद्ध्यति ॥

शूद्रस्तु ब्राह्मणीं गत्वा कथञ्चित् काममोहितः ।

इति । एतदत्यन्तव्यभिचारिब्राह्मणीविषयम् । इतरविषये
वधस्मरणात् । तथा च वसिष्ठः—

‘गूढ्रश्चेद् ब्राह्मणीमेभिगच्छेद्दीरणैर्वैष्टयित्वा* गूढ्र-
मग्नौ प्रास्येत् । (१) ब्राह्मण्याः शिरसि वपनं
कारयित्वा सर्पिषा^१भ्यज्य नग्नां कृष्णखरमारोप्य
महापथमनुसंत्राजयेत् । (२) पूता भवतीति
विज्ञायते । (३) वैश्यश्चेद् ब्राह्मणीमभिगच्छेत्
लोहितदर्भैर्वैष्टयित्वा वैश्यमग्नौ प्रास्येत् । (४)
ब्राह्मण्याः शिरसि वपनं कारयित्वा सर्पि-
षाभ्यज्य नग्नां गौरखरमारोप्य महापथमनु-
संत्राजयेत् । (५) पूता भवतीति विज्ञायते ।
(६) राजन्यश्चेद् ब्राह्मणीमभिगच्छेत् शरपत्रै-
र्वैष्टयित्वा राजन्यमग्नौ प्रास्येत् । (७) ब्राह्म-

* वीरणैः उशीराङ्कुरैः गूढ्रं वेष्टयित्वाग्नौ प्रास्येत् । महापथं राजमार्गं
अनुसंत्राजयेत् भ्रामयेदित्यर्थः । इदं च मस्या गच्छतो दण्डरूपं प्राय-
श्चित्तम् । अमत्या चेत् द्वादशवार्षिकानुवृत्तौ वृद्धप्रचेतसोक्तं द्रष्टव्यम्—

‘गूढ्रस्य ब्राह्मणीं मोहाङ्गच्छतः शुद्धिमिच्छतः ।

पूर्णमेतद्धृतं देयं माता यस्माद्धि तस्य सा’ ॥

इति । ‘एतत्’ पूर्वोक्तं द्वादशवार्षिकम् । एवमेव क्षत्रियादीनां
मत्या ब्राह्मणीमभिगच्छतां वसिष्ठोक्तं प्रायश्चित्तम् । अमत्या तु इदमुक्तमेव
द्वादशवार्षिकं पादहान्या वर्णक्रमेण देयम् ।

‘पादहान्याऽन्यवर्णां गच्छतः सार्वर्णिकम् ।

प्रायश्चित्तमिदं देयमगम्यागमनै क्रमात्’ ॥

इति वृद्धप्रचेतसोक्तेः ।

१. All, except A. and the text read उपगच्छेत् for अभिगच्छेत्; while
B. C. D. and F. substitute तु for चेत्. २. The text reads समभ्यज्य for
अभ्यज्य. ३. I. reads कृष्णखरम् for गौरखरम्.

ण्याः शिरसि वपनं कायित्वा सर्पिषाभ्यज्य-
नग्रां रक्तखरमारोप्य महापथमनुसंवाजयेत् ।
(८) पूता भवतीति विज्ञायते । (९) एवं
वैश्यो राजन्यायाम् । (१०) शूद्रश्च राजन्य-
वैश्ययोः । (११)

(व. स्मृ. २१. १-११)

इति । स्वैरिणीगमने शङ्ख-लिखितावाहतुः—

‘ स्वैरिण्यां* वृषण्यां चावकीर्णः सचैलं स्नातै
उदकुम्भं दद्याद्ब्राह्मणाय । वैश्यायां चतुर्थ-
कालाहारो ब्राह्मणान् भोजयेत् । क्षत्रियायां
त्रिरात्रोपोषितो यवाढकं दद्यात् । ब्राह्मण्यां
व्यहमुपोष्य घृतपात्रं दद्यात् ’ ।

इति । बन्धकीगमने षट्त्रिंशन्मते प्रायश्चित्तमुक्तम्—

‘ ब्राह्मणो बन्धकी† गत्वा किञ्चिद्दद्यात् द्विजातये ।
राजन्यां हि धनुर्दद्याद् वैश्यां गत्वा तु चैलकम् ॥

* पतिं हित्वा याज्ज्यं पुरुषं गच्छति तस्याः चतुर्थपुरुषपर्यन्तं स्वै-
रिणीति संज्ञा समनन्तरस्मृत्यन्तरवचनेन ।

† ‘ बन्धू बन्धने ’ इत्यस्माद्धातोर्बध्नाति मनोज्ञेति बन्धकी । या
पतिं त्यक्त्वाज्यान् पञ्च तदधिकान्वा पुरुषानाश्रयति सा बन्धकीत्ययमत्र
विशेषः स्वैरिण्याः । तत्र ब्राह्मणजातीयबन्धकीगमने ब्राह्मणः किञ्चित् सु-
वर्णादिकं दद्यात् । राजन्य-वैश्य-शूद्रजातीयबन्धकीगमने धनुर्वस्त्रमु-
दकुम्भश्च क्रमेण देयः । इदं ब्राह्मणस्यैव प्रायश्चित्तम् । न क्षत्रियादी-
नाम् ।

१. The text substitutes श्वेतखरम् for रक्तखरम्. २. II. reads सचै-
लस्नात and I. सचैलस्नान for सचैलं स्नात. ३. I. reads दद्यात् । ब्राह्मणो
वैश्यायां for दद्याद्ब्राह्मणाय । वैश्यायां and -कालाहारी for -कालाहारो.

गूत्रां गत्वा तु वै विप्र उदकुम्भं द्विजातये ।
 दिवसोपोषितो वा स्याद् दद्याद् विप्राय भोजनम्' ॥
 इति । बन्धकीलक्षणं स्मृत्यन्तरेऽभिहितम्—

‘चतुर्थे स्वैरिणी प्रोक्ता पञ्चमे बन्धकी भवेत्’ ।
 (य. स्मृ. ५. ३७)

इति । इदं च प्रायश्चित्तं गर्भानुत्पत्तिविषयम् । तदुत्पत्तौ
 यद्विशेषेण प्रायश्चित्तमुक्तं तदेव तत्र द्विगुणं कुर्यात् । तदाहो-
 शनाः—

‘गमने तु व्रतं यत् स्याद् गर्भे तद्विगुणं चरेत्’ ।
 (उ. स्मृ. १. ३७)

इति । गूत्राणां गर्भमादधतश्चतुर्विंशतिमते विशेष उक्तः—
 ‘वृषल्यामभिजातस्तु त्रीणि वर्षाणि
 चतुर्थकालसमये सक्तून् भुञ्जीत’ ।

इति । गर्भादर्वाक् तु तत्रैवाभिहितम्—

‘गूत्राणां हीनजातीनां स्त्रियं गत्वा तु कामतः ।
 प्राजापत्यं प्रकुर्वीत इष्टिं वा वारुणीं द्विजः’ ॥

इति । पुल्कस्यादिगमने संवर्त्त आह—

‘पुल्कसीगमनं* कृत्वा कामतो अकामतोऽपि वा ।
 कृच्छ्रं चान्द्रायणं कुर्यात् ततो मुच्येत किल्बिषात् ॥

* अत्रापि कामतः कृच्छ्रचान्द्रायणम् । अकामतः चान्द्रायणमिति
 हरदत्तादयो बहवः ।

‘कामतः कृतपापस्य अकामि हीनकं चरेत्’ ।

इति बृहदङ्गिरसोक्तिः ।

१. All, except A. and I. read यद्विशेषेण यत् प्रायश्चित्तम् for यद्विशेषेण
 प्रायश्चित्तम्. २. I. reads चतुर्थकाले सक्तुं भुञ्जीत for चतुर्थकालसमये सक्तून्
 भुञ्जीत. ३. The text reads तस्य पावनं परमं स्मृतम् for कुर्यात् ततो मुच्येत
 किल्बिषात्.

‘नदीं शैलूषकीं चैव रजकीं वेणुजीविनीम् ।
गत्वा चान्द्रायणं कुर्यात् तथा चर्मोपजीविनीम्’ ॥
(सं. स्मृ. १५०-१५१)

इति । यस्तु बृहत्संवर्तः—

‘रजक-व्याध-शैलूष-वेणुचर्मोपजीविनीः ।
एतास्तु ब्राह्मणो गत्वा चरेच्चान्द्रायणद्वयम्’ ॥
(बृ. सं. स्मृ. १. २७)

इति आपस्तम्बोऽपि—

‘म्लेच्छी नदी चर्मकारी रजकी बुरुडी तथा ।
एतासु गमनं कृत्वा चरेच्चान्द्रायणद्वयम्’ ॥
(आप. स्मृ. २. २६)

इति तदभ्यासविषयम् । यच्च शोतातपेन—

‘कैवर्ती रजकीं चैव वेणुचर्मोपजीविनीम् ।
प्राजापत्यविधानेन कृच्छ्रैकैकं शुद्ध्यति’ ॥
(शा. स्मृ. ३. ११)

इति । चर्मोपजीविनीं गच्छन्निति शेषः । तद्वेतःसेकात्

१. Except A. and I. all read संवर्तेनोक्तम् for बृहत्संवर्तः ; while B. and D. omit यस्तु बृहत्संवर्तः and next line :—

रजक-व्याध-शैलूष-वेणुचर्मोपजीविनीः ।

२. B. and D. omit this line and the following question :—

इति । आपस्तम्बोऽपि—

‘म्लेच्छी नदी चर्मकारी रजकी बुरुडी तथा ।

एतासु गमनं कृत्वा चरेच्चान्द्रायणद्वयम्’ ॥

३. All, except A. and I. substitute एतच्च for यच्च ; while H. reads शोतातपोऽपि.

प्राङ्निवृत्तिविषयम् । *कापालिकस्त्रीगमने यम आह—

‘कापालिकात्रभोक्तृणां तन्नारीगामिनां तथा ।
ज्ञानात् कृच्छ्रोब्दमुद्दिष्टमज्ञानादैन्दवद्वयम् ॥

(य. स्मृ. ५. १२)

इति । जातिभेदेन गर्भाधाने चतुर्विंशतिमतेऽभिहितम्—

‘ब्राह्मणीगमने कृच्छं गर्भं सान्तपनं चरेत् ।
राज्ञी गर्भं पराकः स्याद्वैद्योगर्भं व्यहाधिकम् ॥

गूत्रागर्भं द्विजः कुर्यात्तद्वच्चान्द्रायणव्रतम् ।
चण्डाल्यां गर्भमारोप्य गुरुतल्पव्रतं चरेत् ॥

इति । विधवागमने चतुर्विंशतिमतेऽभिहितम्—

‘विधवागमने कृच्छमहोरात्रसमन्वितम् ।
व्रतस्थागमने कृच्छं सपादं तु समाचरेत् ॥

इति । मुखमैथुने तूशनसोक्तम्—

‘यस्तु पुनर्ब्राह्मणो धर्मपत्नीमुखे मैथुनं सेवेत स
दुष्यति । (३१) प्राजापत्येन शुद्ध्यति’ । (३२)

(उ. स्मृ. २. ३१-३२)

इति । रजस्वलागमने संवर्त्त आह—

‘रजस्वलां तु यो गच्छेद् गर्भिणीं पतितां तथा ।
तस्य पापविशुद्ध्यर्थमतिकृच्छो विशोधकः’ ॥

(सं. स्मृ. १६३)

* कापालिकाः कपालधारिणो वीरशैवापरपर्यायाः शैवाः । तज्जाती-
यां कापालिकीम् । कापालिकास्तावत् सुरा-मांसभोजिनो तामसाचाराः ।
अत एव तेषामन्नं निन्द्यत्वेनोक्तं यमेन ।

१. B, D, E, and H. read कृच्छार्थम् for कृच्छान्वयम्; while J. reads—
ज्ञानात्कृच्छं समुद्दिष्टमज्ञानादैन्दवद्वयम् ।

२. B, and D. read विद्गर्भं तु for वैद्यगर्भं, C. and F. read द्विजगर्भं
व्यहाधिकम्. ३. The text reads अतिकृच्छं विधीयते for अतिकृच्छो विशोधकः.

इति । आपस्तम्बोऽपि—

‘उदक्यां यदि गच्छेत ब्राह्मणो मदमोहितः ।

प्राजापत्यने शुद्ध्येत ब्राह्मणानां च भोजनात्’ ॥

(आप. स्मृ. २. १३)

इति । चतुर्विंशतिमतेऽपि—

‘रजस्वलां द्विजो गत्वा पराकं तु समाचरेत् ।

सान्तपनं द्वितीयेऽह्नि प्राजापत्यं परेऽह्नि’ ॥

इति । शातातपोऽपि—

‘अनुदकमूत्र-पुरीषकरणे श्व-कौकस्पर्शने

सचैलस्नानं महाव्याहृतिहोमश्च । रजस्व-

लाऽभिगमने चैतदेव’ ।

(शा. स्मृ. १. १९-२०)

इति । वसिष्ठोऽपि—

‘*रजस्वलादिव्यवाये शुक्रमृषभं दद्यात् कृष्णलिङ्गम्’ ।

(व. स्मृ. ०.०)

इति । मनुषि—

‘अमानुषीषु †गोवर्जमुदकयायामयोनिषु ।

रेतः सिकत्वा जले चैव कृच्छ्रं सान्तपनं चरेत्’ ॥

(म. स्मृ. ११. १७३)

* अत्र सर्वत्र रजस्वलागमनविषयकाणि वचनानि स्वस्त्रीविषयकाणीति ध्येयम् । तत्रतत्रोक्तं प्रायश्चित्तं तस्यामेव गमने कर्तव्यत्वेनोपदिष्टं भवति । परस्त्रियां रजस्वलायां गन्तुः परस्त्रीगमनविषयकं रजस्वलाविषयकं चेति प्रायश्चित्तद्वयम् ।

† गोगमनस्य प्रायश्चित्ताधिकाप्तानात् ‘गोवर्जम्’ इत्युक्तम् ।

१. I. reads श्व-पाक- for श्व-काक-. २. I. reads चैव तदेव for चैतदेव.
३. The text reads पुरुषः for गोवर्जेम्.

इति । गौतमोऽपि—

‘उदकया गमने त्रिरात्रम्’ ।

(गौ. स्मृ. २४. ३२)

इति । शङ्ख-लिखितावपि—

‘रजस्वला-ऽवधूतादिगमने त्रिरात्रो-
पवासो घृतप्राशनं च कुर्यात्’ ।

इति । अत्र यानि ऽहास-वृद्धियुतानि तान्युभयेच्छाऽन्य-
तरेच्छादिविषयत्वेन व्यवस्थापनीयानि । पितृष्वसृसुतादिविवाहे
प्रायश्चित्तमाह मुमन्तुः—

‘पितृष्वसृसुतां मातुलसुतां मातृसगोत्रां
समानार्थेयां च विवाह्य चान्द्रायणं
चरेत् । परित्यज्ये चैनां विभृयात्’ ।

इति । शानातपोऽपि—

‘मातुलस्य सुतामूढ्वा मातृगोत्रां तथैव च ।
समानप्रवरां चैव द्विजश्चान्द्रायणं चरेत्’ ॥

(शा. स्मृ. ३. २३)

इति । बौधायनोऽपि—

‘सगोत्रां चेदमत्योपगच्छेत् मातृवदेनां वि-
भृयात् । (३७) प्रजातां चेत् कृच्छ्रपादं

१. G. reads रजस्वलावधूनां गमने for रजस्वलाऽवधूतादिगमने. २. C. G. and I. omit च. ३. H. reads परित्यज्येनामन्यां विभृयात्; while B. and D. read परित्यज्येनां विभृयात्. ४. The text reads मातृषत् for मातृषत्. ५. B. D. and G. read प्राजापत्यं चरेत्, C. E. F. and H. प्रजातां चेत् and A. and I. प्रजातां चेत् for प्रजातां चेत्. ६. The text substitutes कृच्छ्रपादं for कृच्छ्रपादं.

चरित्वा-यन्म आत्म-गो मिन्दाभूत् पुनर-

ग्निश्चक्षुरदादिति एताभ्यां जुहुयात् ।

(बौ. स्मृ. २. १. १३७-३८)

इति । ननु—पितृष्वसृमुता-मातुलमुतयोर्विवाहस्य तत्प-
करणेऽङ्गीकृतत्वादत्र प्रायश्चित्तविधानं विरुद्धम्—इति चेत् ।
मैवम् । आसुरादिविवाहोद्देसुतायाः सापिण्डयनिवृत्त्या वि-
वाहोऽङ्गीकारेण प्रायश्चित्तस्य तद्विषयत्वात् । ननु—गुरुत-
ल्पगस्य पूर्वोदाहृतेभ्यो व्रतेभ्योऽन्यान्यपि कानिचिद्व्रतानि
स्मर्यन्ते । तत्राङ्गिराः—

‘महाव्रतं *चरेद्वापि दद्यात् सर्वस्वमेव वा ।

गुर्वर्थे वा मृतो युद्धे मुच्यते गुरुतल्पगः’ ॥

(अं. स्मृ. ६. १३)

इति । सुमन्तुरपि—

‘गुरुदारगामी संवत्सरं कण्टकिनः† शाखां

* महाव्रतं द्वादशवार्षिकम् । तच्च —

‘अधःशायी जटाधारी पर्ण-मूल-फलाशनः ।

एककालं समश्नीत वर्षे तु द्वादशे गते ॥

रुक्मस्तेयी सुरापश्च ब्रह्महा गुरुतल्पगः ।

व्रतेनैतेन शुद्ध्यन्ति महापातकिनस्त्वमे ’ ॥

इत्यनेनोक्तम् ।

† कण्टकिनो वृक्षस्य शाखाम् । त्रिषवणः त्रिकालखायी । कचित्
‘कण्टकिनी’ इति ‘त्रिषवणी’ इति च पठ्यते ।

१. I. reads निन्दाभूत् for मिन्दाभूत्. The former is quite incorrect. २. C. and F. read -विवाहोक्तं तयोरा निवृत्त्या for -विवाहोद्देसुतायाः सापिण्डयानिवृत्त्या and for the same E. and I. read -विवाहोत्पन्नयोः सापिण्डयानिवृत्त्या. J. differs from E. and I. in substituting -उत्पन्नायाः for -उत्पन्नयोः. ३. I. reads विवाहाङ्गीकारेण. ४. B. D. G. H. and J. substitute गुर्वर्थे for गुर्वर्थे. ५. C. and F. read कण्टकिनि and E. and I. कण्टकिनी for कण्टकिनः.

परिव्रज्याधःशायी त्रिषवणो भैक्षाहारः पूतो
भवतीति । अश्वमेधावभृतस्नानेन वा' ।

इति । एतान्यपि पूर्वोक्तनीत्या गुरुतारतम्यं तत्पत्नीतारतम्यं
तत्संयोगतारतम्यं चोपेजीव्य व्यवस्थापनीयानि ॥१२-१३॥

पश्वादिगमनस्य पितृदारादिगमनादेर्वाचीनत्वेन तत्राल्पं
प्रायश्चित्तमाह —

पशु-वेद्यादिगमने महिष्युष्ट्री-कपीस्तथा ।

खरीं च सूकरीं गत्वा प्राजापत्यव्रतं चरेत् ॥१४॥

इति । पशुरश्वादिः । वेशो भृतिः । तां जीवनहेतुतया र्ह-
तीति वेद्या । यद्यपि कपी सूकरी चाल्पदेहत्वान्न मनुष्यैर्ग-
न्तुं योग्या तथापि केषुचिद्देशविशेषेषु प्रौढदेहयोरपि तयोः
सद्भावात् तदुपगमनविषयमिदं व्रताभिधानम् । वेद्यायां ग-
र्भात् प्रागिदमवगन्तव्यम् । गर्भे तु कण्व आह—

‘प्रसूतो यस्तु वेद्यायां भैक्ष्यगुडं नियतेन्द्रियः ।

शतसाहस्रमभ्यस्य सावित्रीमेतिं शुद्धताम्’ ॥

इति । चतुर्विंशतिमतेऽपि पशुगमने प्राजापत्यमुक्तम्—

‘सर्वेषां पशुजातीनां गमने कृच्छ्रमाचरेत् ।

शुनीं चैव द्विजो गत्वा *अतिकृच्छ्रं समाचरेत्’ ॥

* कचित् ‘जातिकृच्छ्रम्’— इति पठ्यते तथापि नायं कृच्छ्रविशेषः
कुत्राप्युक्तः ।

१. B. and D. read त्रिषवणो and I. त्रिषवण-. २. B. D. and I. substitute
वा for च. ३. H. substitutes अर्वाचीनस्त्वम् for अर्वाचीनत्वेन and omits तत्र.
I. reads अल्पस्वेन for अर्वाचीनत्वेन. ४. I. reads पशु-वेद्याभि- for पशु-वे-
द्यादि-. ५. B. D. E. F. H. and J. read महिष्युष्ट्र-कपीः and I. महिष्युष्ट्रीं
कपीं for महिष्युष्ट्री-कपीः. ६. B. D. and H. substitute खरीदिः and G.
खर्यादिः for अश्वादिः. ७. G. substitutes भजति for भृतिः. ८. B. C. D.
E. G. H. and J. substitute संभाव्यत्वात् for सद्भावात्. ९. I. reads एव
शुद्धयति for एति शुद्धताम्.

इति । वेदविदस्तु तिर्यग्गमने कूष्माण्डकैर्मन्त्रैर्होमः । तदाह
गौतमः—

‘अमानुषीषु गोवैर्जस्त्रीकृते कूष्माण्डैर्घृतहोमः’ ।

(गो. स्मृ. २३. ४०)

इति ॥ १४ ॥

पश्वन्तरेभ्यो गोः प्रशस्तत्वात्तदभिगमनेऽधिकं प्रायश्चि-
त्तमाह—

*गोगामी च त्रिरात्रेण गामेकां ब्राह्मणे ददन् ।

इति । शुद्ध्यतीति शेषः । एतच्च सकृद्गमने रेतःसे-
कात् प्राङ्निवृत्तौ द्रष्टव्यम् । रेतःसेकान्ते तु सकृद्गमने संव-
र्त्त आह—

‘नरो गोगमने कुर्यात् कृच्छ्रं सान्तपनं तथा’ ।

(सं. स्मृ. १९९)

इति । आवृत्तौ जाबालिराह—

‘तप्तकृच्छ्रं तु गां गत्वा परदारांस्तथैव च ।

इतरेषां पन्नूनां तु कृच्छ्रपादो विधीयते’ ॥

इति । बहुक्षीरादिगुणवत्यां गवि आवृत्तौ चतुर्विंशतिमते
दर्शितम्—

‘नरो गोगमनं कृत्वा चरेच्चान्द्रायणव्रतम्’ ।

* धरणीधरस्त्विदं पूर्वार्धमुत्तरार्धत्वेन उत्तरार्धं च पूर्वार्धत्वेन पठि-
त्वा सकृद्गमनविषयत्वेन व्याख्यातवान् ।

१. I. reads गोवर्जैः स्त्रीषु गमने for गोवर्जस्त्रीकृते. २. H. reads परवारात्
for परशारात् and for the same C. and F. read परशारा. ३. II. reads
खर-गोगमनं for नरो गोगमनं.

इति । तत्रैव विषयेऽत्यन्ताभ्यासे विष्णुराह—

‘-कुर्यात् । (१) परदोरगमने गोव्रतम्* ।

(२) गोगमने च । (३) तिर्यग्योनावाकाशे
ऽसु दिवा गोयाने चै सवासाः स्नानमाचरेत् ।

(वि. स्मृ. ५३. १-४)

इति । वेदविद्विप्रसम्बन्धिन्यां गवि गुणवत्यामत्यन्ताभ्यासे
शङ्ख-लिखितावाहतुः—

‘तिर्यग्योनिषु गोवर्जं सचैलं स्नातो यवसाहारं गोभ्यो
दद्यात् । गोष्ववकीर्णः संवत्सरं प्राजापत्यं चरेत्’ ।

इति । यथोक्तविशेषणविशिष्टायां सवनस्थविप्रसम्ब-
न्धिन्यां गवि गौतम आह—

‘सखि-संयोनि-सगोत्रा-शिष्यभार्यासु स्नुषायां गवि
च तर्पसमः । (१०) अवकर इत्येके’ । (११)
(गौ. स्मृ. २४. १०-११)

इति । गोसंयुक्तशकटादिवाहनेऽवस्थाय स्त्रियं भुञ्जानस्य
यम आह—

‘यदि गोभिः समायुक्तं गानमारुह्य वै द्विजः ।
मैथुनं सेवते तत्र मनुः स्वायम्भुवोऽब्रवीत् ॥

* गोव्रतं यमेनोक्तमत्रानुसन्धेयम् ।

१. The text inserts च after परदारगमने. २. The text reads पुंस्ययानो
for तिर्यग्योनौ. ३. I. omits च. ४. B. D. and I. read सखि-संयोनि-सगोत्र-
५. I. reads गुरुतर्पसमः । अवकीर्ण इत्येके for तर्पसमः । अवकर इत्येके
६. II. reads वाहनावस्थायां for वाहनेऽवस्थाय ; while G. reads वाहने वय-
स्थास्त्रियं. ७. G. reads तच्च for तत्र.

त्रिरात्रं क्षपणं कृत्वा सैलं स्नानमाचेत् ।

गोभ्यो यवाढकं दत्त्वा घृतं प्राश्य विगुह्यति' ॥

(य. स्मृ. ९. ३-४)

इति । मनुरपि—

‘मैथुनं तु समासेव्य पुंसि *योषिति वा द्विजः ।

गोयानेऽप्सु दिवा चैव सवासाः स्नाभमाचरेत्' ॥

(म. स्मृ. ११. १७४)

इति ॥

पूर्वं महिष्या गमने यत् प्राजापत्यमुक्तं तदभ्यासविषयम् ।
सकृद्गमने त्विदानीमाह—

महिष्युष्ट्री-खरीगामी त्वहोरात्रेण शुद्धयति ॥१५॥

इति । महिषी च उष्ट्री च खरी च, ता गच्छतीति महि-
ष्युष्ट्री-खरीगामी । स एकोपवासेन शुद्धयति इति ॥ १५ ॥

अथोत्तमजातिप्रसूताया नार्याश्चण्डालसर्म्पके प्रायश्चित्तं
वक्तव्यम् । तस्य चापद्विषयत्वमभिप्रेत्यापद्विशेषानुवादेन तत्र
तावत् पुरुषकर्तव्यमाह—

डामरे समरे वाऽपि दुर्भिक्षे वा जनक्षये ।

बन्दिग्राहे भयात्तौ वा सदा स्वस्त्रीं निरीक्षयेत् ॥१६॥

* ‘पुंसि तस्य मुखादौ । योषिति स्वयोषित्यपि’—इति सर्वज्ञनारायणः । ‘यत्र देशे कापि पुरुषे मैथुनं सेवित्वा स्त्रियां + + मैथुनं च सेवित्वा’—इति कुलुकभट्टः । ‘पुंसि गुदादिषु योषिति स्वयोनिषु’—इति राघवानन्दः । पुंसि योषिति पुंसो योषितश्चोपर्यन्यथा सह मैथुनं समाप्येत्यर्थः—इति नन्दनः ।

१. Except A. and the text all read सारोप्य for समासेव्य. २. H. L. K. and L. read अमरे and C. and F. डमरे for डामरे, but H. gives a marginal reading डामरे; while K. and L. substitute च for वा.

इति । डौमरः परसैन्यकृतोपद्रवादिः । समरः सेनयो-
र्युद्धम् । दुर्भिक्षं वृष्ट्यभावादिना अशनाभावः । जनक्षयः
मारिकादेवतानिमित्तैः प्रचुरैः रोगविशेषैः बहूनां प्रजानां
मरणम् । बन्दिग्राहो बलात्कारेण स्त्रीणामपहारः* । भया-
न्तिश्चोर-राजादिकृत उपद्रवः । एवंविधासु आपत्सु पुरुषः
स्वप्राणरक्षार्थं पलायमानो न स्त्रियमुपेक्षेत । किन्तु तस्या
अपि यथा रक्षा भवति तथा निरीक्षणं कुर्यात् ॥ १६ ॥

यदा पुरुषो रक्षितुमशक्तः तदानीमापन्नायाः स्त्रियाः कथ-
ञ्चिच्चण्डालसम्पर्के किं कर्तव्यमित्यत आह—

चण्डालैः† सह सम्पर्कं या नारी कुरुते ततः ।

विप्रान् दशं वरान् कृत्वा स्वकं दोषं प्रकाशयेत् ॥ १७ ॥

आकण्ठसम्मिमे कूपे गोमयोदककर्ममे ।

तत्र स्थित्वा निराहारा त्वंहोरात्रेण निष्क्रमेत् ॥ १८ ॥

सशिखं वपनं कृत्वा भुञ्जीयाद् यावकौदनम् ।

त्रिरात्रमुपवासित्वा त्वेकरात्रं जले वसेत् ॥ १९ ॥

शंखपुष्पीलतामूलं पत्रं वा कुसुमं फलम् ।

सुवर्णं पञ्चगव्यं च काथयित्वा पिबेज्जलम् ॥ २० ॥

* युद्धपराजितानां स्त्रियोऽपहत्य बलात् दासीकरणं बन्दिग्राहः ।
कारागारनिक्षेप इति केचित् ।

† 'चण्डालैः इति बहुवचनं श्वपचाद्यभिप्रायेण'-इति धरणीधरः ।

१. H. and J. read अमरः and C. and F. डमरः for डामरः. २. B. D. E.
F. G. H. and J. read बाध्यादिः for उपद्रवादिः and for the same C. and F.
read भयादिः. ३. Except A. G. and I. all read दशावरान् for दश वरान्;
while C. and I. दश परान्. ४. M. reads एकरात्रेण for अहोरात्रेण. ५. M.
reads च for वा.

एकभक्तं चरेत् पश्चाद् यावत् पुष्पवती भवेत् ।

व्रतं चरति तद् यावत् तावत् संवसेते बहिः ॥ २१ ॥

इति । वराण् 'वेद-वेदाङ्गवित्' (प. स्मृ.) इत्यादिप्रोक्त-
गुणविशिष्टान् । तादृशान् दशसङ्ख्याकान् विप्रान् परिषदं
कृत्वा तेषामग्रे स्वकीयं पापमवञ्चनेन निवेदयेत् । यद्वा 'चातु-
र्वेद्य' (प. स्मृ.) इत्यादिवचने प्रोक्तानां दशानां विप्राणां अग्रे
निवेदयेत् । ततस्तैरनुज्ञाता व्रतमेवं समाचरेत् । कण्ठप्रमाणं
कूपं खात्वा सोदकेन गोमयेन तमापूर्य तत्रैकं दिनं निरन्तरमव-
स्थाप्योपोष्य परेद्युर्निर्गच्छेत् । निर्गत्य च यावत्कात्रं भुञ्जीत ।
ततो दिनत्रयमुपोष्य चतुर्थं दिनमाकण्ठजले स्थित्वा पञ्चमे
शङ्खपुष्पीमूलादिभिः पञ्चभिः सुवर्णेन पञ्चगव्येन च कथितं
जलं पिबेत् । ततः षष्ठदिनमारभ्य यावद्दृष्टुदर्शनमेकभक्तं दिनं
चरेत् । व्रतदिनेषु न गृहेऽवातिष्ठेत् । किन्तु बहिरेव
निवसेत् ॥ १७-१८-१९-२०-२१ ॥

* 'शङ्खपुष्पी' शङ्खिनीति सर्वत्र प्रसिद्धा । भाषायां 'शङ्खा-
हुली, सांख्वेल' इति च ख्याता । परमियं चोरपुष्पीत्यभिधीयते न
शङ्खपुष्पीति । यथाहामरसिंहः—

'शङ्खिनी चोरपुष्पी स्यात् केशिनी' ।

(ना. लि. २. ४. १२६)

इति । तस्मात् चोरपुष्पी शङ्खपुष्पी चैकैव वा भिन्ना वेति सुधीभि-
र्विचारणीयम् ।

१. I. reads संवसेते for संवसेत्. २. A. and I. read परान् for वराण्
while G. and J. read दशावरान् for the same. ३. B. D. E. and H.
read सोऽं वञ्चनेन for पापमवञ्चनेन ; while J. reads पापवञ्चनेन. ४. C.
and F. omit उपोष्य. ५. B. D. G. H. and J. read तिष्ठेत् for निवसेत्.

यथोक्तव्रताचरणानन्तरकर्तव्यमाह—

प्रायश्चित्ते ततश्चर्णे कुर्याद् ब्राह्मणभोजनम्* ।

गोद्वयं दक्षिणां दद्याच्छुद्धिं पाराशरोऽब्रवीत् ॥२२॥

इति ! अयं च दक्षिणाशिरस्को व्रतविशेषः स्मृत्यन्तरेऽपि दर्शितः—

‘चण्डालेन तु सम्पर्कं यदि गच्छेत् कथञ्चन ।

सशिखं वपनं कृत्वा भुञ्जीयाद् यावकौदनम् ॥

त्रिरात्रमुपवासः स्यादेकरात्रं जले वसेत् ।

आत्मना सम्मिते कूपे गोमयोदककर्दमे ॥

तत्र स्थित्वा निराहारा त्रिरात्रं तु ततः क्षिपेत् ।

शङ्खपुष्पीलतामूलं पुष्पं वा कुसुमं फलम् ॥

क्षीरं सुवर्णसम्मिश्रं काथयित्वा ततः पिबेत् ।

एकभक्तं त्ररेत् पश्चात् यावत् पुष्पवती भवेत् ॥

बहिस्तावच्च निक्सेद् यावच्चरति सा व्रतम् ।

प्रायश्चित्ते ततश्चर्णे कुर्याद् ब्राह्मणभोजनम् ॥

गोद्वयं दक्षिणां दद्यात् शुद्धिं स्वायम्भुवोऽब्रवीत् ॥

(अं. स्मृ. ५. ११-१७)

इति तदेतदकामकृतविषयम् । कामकृते तु सकृदगमने ऋष्यशृङ्ग आह—

‘सम्पृक्ता† स्यादथान्त्यैर्या सा कृच्छ्राब्दं समाचरेत्’ ।

* अत्र ब्राह्मणसङ्ख्या नोक्ता तथापि ‘गोद्वयं दक्षिणां दद्यात्’ इत्युक्तेर्देविव ब्राह्मणाविति प्रतीयत । धरणीधरोऽप्येवमेव मन्यते । ‘पाराशरोऽब्रवीत्’ इति पूर्वोक्तरीत्या पुराकल्पे वृद्धपराशरो यदुक्तवान् तस्यैवायमनुवाद इति मन्तव्यम् ।

† ‘सम्पृक्ता’ सङ्कता । इदमप्यमत्येति बोध्यम् ।

१. K. L. and M. read शुद्धिः for शुद्धिं. २. B. D. G. and H. omit अपि.
३. B. D. and H. read शुद्धिः for शुद्धिं.

इति । यद्याहितगर्भाया एव पश्चाच्चण्डालादिव्यवायः
तदा तेनैव विशेष उक्तः—

‘अन्तर्वत्नी तु युवातिः सम्पृक्ता यान्त्येयोनिना ।
प्रायश्चित्तं न सा कुर्याद् यावद् गर्भो न निःसृतः ॥
न प्रचारं गृहे कुर्यान्न चाङ्गेषु प्रसाधनम् ।
न शयीत समं भर्त्रा न च भुञ्जीत बान्धवैः ॥
प्रायश्चित्तं* गते गर्भे विधि कृच्छ्रादिकं चरेत् ।
हिरण्यमथ वा धेनुं दद्याद्विप्राय दक्षिणाम्’ ॥

इति । यदा तु कामतो अन्त्यजसम्पर्कं करोति तदोशन-
सोक्तं द्रष्टव्यम्—

‘अन्त्यजेन तु सम्पर्के भोजने मैथुने कृते ।
प्रविशेत् सम्प्रदीप्ताग्नौ मृत्युना सा विशुद्ध्यति’ ॥
(उ. स्मृ. २. ६)

इति ॥ २२ ॥

रेतःसेकान्तस्य चण्डालगमनस्य प्रायश्चित्तमभिधाय
रेतःसेकात् प्राङ्निवृत्तौ† प्रायश्चित्तमाह—

चातुर्वर्ण्यस्य नारीणां कृच्छ्रं चान्द्रायणं व्रतम् ।
यथा भूमिस्तथा नारी तस्मात्तां न तु दूषयेत् ॥२३॥

* अन्त्यजसम्पर्केऽपि पूर्वधृतगर्भस्य नाशुचित्वम् ।

‘न गर्भदोषस्तत्रास्ति संस्कार्यः स यथाविधि’ ।

इति वक्ष्यमाणस्मृत्यन्तरवचनात् । ‘गर्भे गते’ उदराभिर्गते सति
प्रायश्चित्तं कर्तव्यम् । पूर्वं कृते सति गर्भनाशसम्भवात् ।

† इदमेव केचन कामतो गमने इति मन्यन्ते । तन्न युक्तमिति प्रतिभाति ।
यतो रेतःसेकस्यैव स्त्रीसंगे प्राधान्यात् तस्यैव दोषबाहुल्याच्च रेतःसेका-
सेकयोः प्रायश्चित्ताल्पत्व-बहुत्वयोर्वक्तुमुचितत्वादिति सुधियो विदाकुर्वन्तु ।

१. B. and D. read—जातिना for योनिना. २. C. E. F. G. I. and J.
read अत्यन्तसम्पर्कं for अन्त्यजसम्पर्कं. ३. I. read अन्त्यजसम्पर्कं for अत्यन्तसम्पर्कं.

इति । चण्डालगमनस्यात्यन्तजुगुप्सितत्वाद् योषितः परित्याग एव । न तु व्रतेन शुद्धिरित्याशङ्क्य तामाशङ्कां निवर्त्तयितुं भूमिदृष्टान्तमुपन्यस्यति । भूमिर्हि चण्डालादिवसेनोपहताऽपि खनन-लेपनादिभिः संशोध्य पुनः स्वीक्रियते । एवं योषिदपि चरितव्रता पुनः स्वीकरणीया । न तु तां दूषयेत् । न परित्यजेदिति यावत् । यद्यप्यत्र चातुर्वर्ण्यस्येति सामान्येनाभिहितं तथाप्येतत् ब्राह्मणीव्यतिरिक्ताविषये सङ्कोचनीयम् । ब्राह्मण्याः संवर्त्तेन विशेषाभिधानात्—

‘चण्डालं पुल्कसं म्लेच्छं श्वपाकं पतितं तथा ।

ब्राह्मण्यकामतो गत्वा चान्द्रायणचतुष्टयम् ॥

रजक-व्याध-शैलूष-वेणुचर्मोपजीविनः ।

ब्राह्मण्येतान् यदा गच्छेदकामादैन्दवत्रयम् ॥

(सं. स्मृ. १६७-१६८)

इति ॥ २३ ॥

आपत्काले चण्डालवशंगताया नार्या रेतःसेकासेकयोः प्रायश्चित्तमभिहितम् । इदानीं आपन्नाया एव बलात् शूद्रादिसम्पर्के सति रेतःसेकासेकयोः प्रायश्चित्तद्वयमाह—

वन्दिग्राहेण या भुक्ता हत्वा बद्धा बलाद्वयात् ।

कृत्वा सान्तपनं कृच्छ्रं शुद्धयेत् पाराशरोऽब्रवीत् ॥ २४ ॥

सकृदुक्ता तु या नारी नेच्छन्ती पापकर्मभिः ।

प्राज्ञापत्येन शुद्धयेत् ऋतुप्रस्रवणेन च ॥ २५ ॥

१. I. reads भूमि दृष्टान्तम् for भूमिदृष्टान्तम्. २. I. reads ब्राह्मण्यां for ब्राह्मण्याः. ३. The text reads पुल्कसं चैव for पुल्कसं म्लेच्छं. ४. This śloka does not appear in the text. ५. I. reads-द्वयम् for-त्रयम्. ६. M. reads भुक्त्वा for भुक्ता, G. हत्वा for हत्वा and K. and L. बद्धा for बद्धा.

इति । रज्वादिभिर्बद्ध्वा कणादिभिस्ताडयित्वा भयमुत्पाद्य
या बलाद्भुक्ता भवति सा सान्तपनं कृत्वा शुद्धयेदिति पराश-
रस्य मतम् । प्रासादमारुह्य प्रेक्षते इत्यस्मिन्नर्थे 'प्रासा-
दात् प्रेक्षते' इति यथा पञ्चमी तथा भयमुत्पाद्येत्यस्मिन्नर्थे
भयादिति पञ्चमी द्रष्टव्या । द्वितीयवचनेऽपि हत्वा बध्वेत्यनुप-
ञ्जनीयम् । ब्राह्मण्याः प्रातिलोभ्येन द्विजातिव्यवाये
सर्वर्त्त आह—

‘ब्राह्मण्यकामाद् गच्छेत्तु क्षत्रियं वैश्यमेव वा ।
गोमूत्रयावकैर्मासात् तदर्धाच्च विशुद्ध्यति’ ॥
(बृ. सं. स्मृ. ५. ३०)

इति । षट्त्रिंशन्मतेऽपि—

‘ब्राह्मणी क्षत्रिय-वैश्यसेवायामतिकृच्छं* कृ-
च्छातिकृच्छौ चरेत् । क्षत्रिययोषितो ब्राह्मण-
राजन्य-वैश्यसेवायां कृच्छ्रार्धं प्राजापत्यमति-
कृच्छं च । वैश्ययोषितो ब्राह्मण-राजन्य-वैश्य-
सेवायां कृच्छ्रपादः कृच्छ्रार्धं प्राजापत्यं च । गू-
र्वायाः शूद्रसेवने प्राजापत्यम् । ब्राह्मण-राज-
न्य-वैश्यसेवायामहोरात्रं त्रिरात्रं कृच्छ्रार्धम् ।

* ब्राह्मण्या ब्राह्मणगमने पूर्वव व्याघोक्तं द्रष्टव्यम् । ब्राह्मणी क्षा-
त्रियसेवायामतिकृच्छं वैश्यसेवायां कृच्छ्रातिकृच्छौ चरेदिति भावः । ए-
वमेव क्षत्रिययोषितं वर्णक्रमेण कृच्छ्रार्धं प्राजापत्यमतिकृच्छं च चरेदि-
ति योजनीयम् । नात्र वर्णत्रयस्य द्विजातेः विभागः शूद्रसेवने प्रायश्चित्त-
मुक्तम् । तस्य दोषबाहुल्यात् अन्यत्राभिप्रायः ।

इति । यदा स्वाहितगर्भेव पश्चात् शुक्रादिभिर्व्याभिचरति
तदा गर्भपातशङ्कया प्रसवोत्तरकाले एव प्रायश्चित्तं कुर्यात् ।
तथा च स्मृत्यन्तरे—

‘अन्तर्घत्नी तु या नारी समेताऽऽक्रम्य* कामिना ।
प्रायश्चित्तं न कुर्यात् सा यावद्गर्भो न निःसृतः॥
जाति गर्भे व्रतं पश्चात् कुर्यान्मासं तु यावकम् ।
न गर्भदोषस्तत्रास्ति संस्कार्यः स यथाविधि’ ॥
(शा. स्मृ. ३. ७-८)

इति ॥ २४-२५ ॥

योषित्कृतापराधेन न केवलं तस्याः प्रायश्चित्तम् । किन्तु
तद्गर्तुरपीत्याह—

पतत्यर्धं शरीरस्य यस्य भार्या सुरां पिबेत् ।

पातितार्धशरीरस्य निष्कृतिर्न विधीयते ॥ २५ ॥

इति । यस्य विप्रस्य ब्राह्मण्यादिषु चतसृषु भार्यासु अन्य-
तमा या काचित् सुरां पिबेत् तस्य विप्रस्य स्त्री-पुंसद्वयात्मकं यत्
शरीरं तस्य शरीरस्यार्धं स्त्रीरूपं पतति । स्त्रिया अर्धशरीरत्वं
श्रुतिप्रसिद्धम् ।

* कामिना पुरुषेण आक्रम्य बलात्कारेण भुक्ता इति व्याख्येयम् ।

† स्त्रियास्तावत् पुरुषशरीरस्य वामार्धत्वेन सर्वत्र प्रसिद्धिः । सा च
संसारयात्रायां स्त्री-पुरुषयोरुभयोरपि एकरूपत्वेन वर्तनात् स्त्रीपुरुषा-
त्मकमेकमेव शरीरम् । स्त्रियाः पुरुषसाहाय्येनैव यात्रानिर्वहणात् गौ-
णत्वम् । यथा शरीरे वामाङ्गस्य गौणत्वं तथा स्त्रिया अपि गौणत्वात्
सा वामाङ्गत्वेनाभिधीयते । इदं चाभिधानं सर्गादौ सिसृक्षोर्ब्रह्मणः श-
रीरं द्विधा भूत्वा ताभ्यां रूपविभागाभ्यां स्वायंभुवो मनुः शतरूपा च सम-

‘अर्धो वा एष आत्मनो मत् परनी’ ।

इति । तत्र पतितस्यार्धशरीरस्य स्त्रीरूपस्य सुरापानप्रो-
क्तव्रतव्यतिरिक्तेन स्वल्पव्रतेन निष्कृतिः परिशुद्धिर्न विद्यते ।
किन्तु सुरापानव्रतमेव तया कार्यमित्यर्थः । यद्वा पतितं स्त्री-
रूपमर्धशरीरं यस्य पुरुषस्यासौ पतितार्धशरीरः । तस्य स्वयं
सुरामपिबतोऽपि भार्याकृतापराधेन निष्कृतिः परिशुद्धिः क-
र्माधिकारलक्षणा न विद्यते । अतस्तदधिकारसिद्ध्यर्थं तेन
प्रायश्चित्तमाचरितव्यम् । एतदेवाभिप्रेत्य मनु-वसिष्ठाभ्यामेत-
देव वचनं पठितम् । योषित्कृतापराधेन पुरुषस्य यथा प्रत्य-
वायः तथा पुरुषानुष्ठितधर्मेण योषितो निष्कृतिर्भविष्यतीति
न शङ्कनीयम् । यतो याज्ञवल्क्य आह—

‘पतिलोकं न सा याति ब्राह्मणी या सुरां पिबेत् ।

इद्वैव सा शुनी गृध्री सूकरी चोपजायते’ ॥

(या. स्मृ. ३. २५६)

भवदिति पौराणीं कथामाश्रित्य प्रवृत्तमिति प्रतिभाति । यथाऽऽहुः
पौराणिकाः—

‘एवं युक्तकृतस्तस्य दैवं चावेक्षतस्तदा ।

कस्य रूपमभूत् द्वेधा यत् कायमभिचक्षते ॥

ताभ्यां रूपविभागाभ्यां मिथुनं समपद्यत ।

यस्तु तत्र पुमान् सोऽभून्मनुः स्वायम्भुवः स्वराट् ॥

स्त्री याऽऽसीच्छतरूपाख्या महिष्यस्य महात्मनः ।

तदा मिथुनधर्मेण प्रजा ह्येधाभ्वभूविरै’ ॥

(भाग. ३. १२. ५१-५३)

इति । भुतिरप्येवमेव स्त्रिया अर्धशरीरत्वमाह ।

१. C., F. and H. omit व्रत-. २. Except A. and I. all read तद्वैव for एतद्वैव.

इति । वसिष्ठोऽपि—

‘या ब्राह्मेणी सुरां पीतवती

न तां देवाः पतिलोकं नयन्ति ।

इहैव सा भ्रमेति क्षीणपुण्या

आस्योल्का भवति शुक्तिका वा’ ॥

(व. स्मृ. २१. ११)

इति ॥ २६ ॥

पतितार्धशरीरेण पुरुषेण यत् कर्त्तव्यं प्रायश्चित्तं तदाह—

गायत्रीं जपमानस्तु कृच्छ्रं सान्तपनं चरेत् ।

इति । जपमान इति वर्त्तमानप्रयोगात् यावद्गतसमाप्ति-
स्तावज्जपः कर्त्तव्य इत्यवगम्यते ॥

सान्तपनस्यानेकधा भिन्नत्वादत्रविवक्षितं सान्तपनविशेषं
दर्शयति—

* गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ॥ २७ ॥

एकरात्रोपवासश्च कृच्छ्रं सान्तपनं स्मृतम् ।

इति । अत्र द्विरात्रं सप्तरात्रं चेति द्विविधं सान्तपनं निर्दि-
श्यते । तच्चोभयं प्रायश्चित्तकाण्डप्रथमाध्याये याज्ञवल्क्यव-
चनद्वयोदाहरणेन विशदीकृतम् ॥ २७ ॥

* ‘एकैकं प्रत्यहं पिबेत्’ इति जाबालवचनात् गोमूत्रादिकमेकैक-
दिने पिबेत् । अन्तं चैकोपवासः ।

१. The text inserts च after ब्राह्मेणी. २. I. reads पिबती for पीतवती and the text सुरापी for सुरां पीतवती. ३. The text reads चरति for भ्रमेति. ४. All, except H. and the text read च for वा; the text renders this quotation in the form of a Sūtra. ५. B. and D. substitute इह for इति. Also they insert another इह after वर्त्तमान-; while B. D. G. and H. read ‘प्रयोगवशात् for-प्रयोगात्. ६. H. reads स्यात् for च.

यथाकथञ्चित् परपुरुषेण संजुञ्ज्य तत उपरताया अनुतापं
गताया योषितो ययोचितं प्रायश्चित्तं पूर्वत्राभिहितम् । अथा-
नुतापरहिताया दुःसङ्गादनुपरतायास्स्यागमाह—

जारेण जनयेद्गर्भं मृतेऽव्यक्ते गते पतौ ॥ २८ ॥
तां त्यजेदपरे राष्ट्रे पतितां पापकारिणीम् ।

इति । पत्न्यौ मृते वा देशान्तरसञ्चारेणाज्ञाततया गते वा
या स्त्री गिरङ्कुशा सती जारं स्वीकृत्यापस्यमुत्पादयति । पापं
कर्तुं शीलमस्या इति पापकारिणी न कदाचित् पापादुप-
रता । अत एव पतितां तादृशीं स्वराष्ट्रादुत्सार्य* परराष्ट्रे प्रेष-
येत् । ननु-स्त्रीपरित्यागश्चतुर्विंशतिमते निषिद्धः—

‘स्त्रीणां नास्ति परित्यागो ब्रह्महत्यादिभिर्धिना ।
तत्रापि गृहमध्ये तु प्रायश्चित्तानि कारयेत् ॥
परित्यक्ता चरेत् पापं बह्वल्यं वाऽपि किञ्चन ।
तत् पापं शतधा भूत्वा बान्धवाननुगच्छति ॥
यावन्ति नारीरोमाणि तत्प्रसूतिकुलेषु च ।
तावद्वर्षसहस्राणि परित्यागी स पच्यते ॥
कुम्भीपाके महाघोरे ज्ञातयः पापकारिणः ।
वसन्ति स्त्रीपरित्यागाद् यावदाभूतसम्प्लवम् ॥

* इदं च राज्ञा कर्तव्यम् । इतरेषां तदज्ञक्यत्वात् । अथ जारश-
ब्देन गूढजातीयजार एव ग्राह्यः । तस्यैवातिनिन्द्यत्वात् । द्विजाति-
जारे तु प्रायश्चित्तेन मुक्तिः पूर्वत्राभिहिता ।

१. M. reads स्वकृते for-ऽव्यक्ते. २. B. D. and H. read बहुधा वाऽपि
for बह्वल्यं वाऽपि ; while B. and D. read किं न च for किञ्चन.

पितृ-मातृपरित्यागी भार्यात्यागी सुहृत्त्यजः ।

असिपन्नवनं सेव्ये चण्डालानां शतं* ब्रजेत् ॥

इति । मैत्रम् । परित्यागानिषेधस्यानुतापितप्रायश्चित्ताधि-
कारिस्त्रीविषयत्वात् । 'प्रायश्चित्तानि कारयेत्'—इत्यभिधानात् ।
श्रपाकोपहतानां परित्यागस्य तत्रैवाङ्गीकृतत्वात् ।

'चतस्र एव सन्त्याज्याः पतने सत्यपि स्त्रियः ।

श्रपाकोपहता या तु भर्तृप्रीतिं पितृ-पुत्रगा' ॥

इति । वसिष्ठो ऽपि—

'चतस्रस्तु परित्याज्याः शिष्यगा गुरुगा च या ।

पतिप्रीतिं तु विशेषेण जुद्धितौपगता च या' ॥

(व. स्मृ. २१. १०)

इति । जुद्धितो जुगुप्सितः श्रपाकादिः । याज्ञवल्क्योऽपि—

'व्यभिचारादृतौ† शुद्धिर्गर्भे त्यागो विधीयते ।

गर्भ-भर्तृवधादौ च तथा महति पातके' ॥

(या. स्मृ. १. ७२)

इति । यत्तु मनुनोक्तम्—

† विप्रदुष्टां स्त्रियं भर्ता निरुन्ध्यादेकवेदमनि' ।

(म. स्मृ. ११. १७६)

* 'चण्डालानां शतं' शतजन्मपर्यन्तं चण्डालकुले एव जन्म लभे-
तेति भावः ।

† व्यभिचारोऽत्र मानस एव ग्राह्यः । पुरुषान्तरसम्भोगसङ्कल्परूप-
स्य मानसिकस्य व्यभिचारस्यैव ऋतुदर्शनेन शुद्धिः । न पुनः कायि-
कस्य व्यभिचारस्य । तत्र प्रायश्चित्तदर्शनात् ।

‡ विप्रदुष्टां विशेषेण प्रदुष्टां व्यभिचारादिदोषदूषितामित्यर्थः । ता-
दृशां स्त्रियं 'अर्थस्य संग्रहे चैनाम्' (अ. ३. १०६) इत्यादिना पूर्वो-
क्तभ्यो गृहाधिकारेभ्यो निर्वर्त्येत् । 'एकवेदमनि'—इत्यनेन त्यागनिषेधः
सूचितो भवति ।

१. G. H. and J. read सेव्ये and I. सेव for सेव्य. २. The text reads
च for तु. ३. B. and D. omit ऽपि.

इति न तत् मूलवचनेन सुमानविषयम् । भर्तृरहित-
स्त्रीविषयत्वान्मूलवचनस्य । मनुवाक्ये तु 'निरुन्ध्यात्'-इति
भर्तृकर्त्तव्यताभिधानात् । तदुपरितनवाक्येन प्रायश्चित्ता-
भिधानाच्च ।

‘यत् पुंसः परदारेषु तच्चैनां चारेयेद् व्रतम् ॥

सा चेत् पुनः प्रदुष्येत सदृशेनोपमन्विता ।

कृच्छ्रं चान्द्रायणं चैव तदस्याः पावनं स्मृतम्’ ॥

(म. स्मृ. ११. १७६-१७७)

इति यदपि याज्ञवल्क्येनोक्तम्—

‘हताधिकारां मलिनां पिण्डमात्रोपजीविनीम् ।

परिभूतामधःशय्यां वासयेद्वचभिचारिणीम्’ ॥

(या. स्मृ. १. ७०)

इति तदपि निरुन्ध्यादित्यनेन मनुवचनेन समान-
विषयम् । तस्मात् यथोक्तस्य स्त्रीपरित्यागस्य न किञ्चिद्वाध-
कमस्ति ॥ २८ ॥

‘जारेण जनयेत्’-इत्यनेन प्रमितव्यभिचारवर्ती प्रत्यभिहि-
तम् । अथ शङ्कितव्यभिचारां प्रत्याह—

ब्राह्मणी तु यदा गच्छेत् परपुंसा समन्विता ॥२९॥

सा तु नष्टा विनिर्दिष्टा न तस्याऽऽगमनं पुनः ।

१. Except H. and the text all read कारयेत् for चारेयेत्. २. The text reads प्रदुष्येत् सदृशेनोपमन्विता for प्रदुष्येत सदृशेनोपमन्विता; while C. F. and G. substitute उपमन्विता; and G. and H. उपमन्विता for उपमन्विता. ३. I. omits मनुवचनेन. ४. J. substitutes इति for अस्ति. ५. K. and L. read समुद्दिष्टा for विनिर्दिष्टा.

इति । स्त्रियास्तावद्रक्षका याज्ञवल्क्येन परिगणिताः—

‘रक्षेत् कन्यां पिता वित्रां पतिः पुत्रास्तु वार्धके* ।

अभावे ज्ञातयस्तेषां न स्वातन्त्र्यं कचित् स्त्रियाः’ ॥

(या. स्मृ. १. ८५)

इति । मनुरपि—

‘पिता रक्षति कौमारे भर्ता रक्षति यौवने ।

पुत्रस्तु स्थाविरे भावे न स्त्री स्वातन्त्र्यमर्हति ॥

(म. स्मृ. १. ३)

बाल्ये पितुर्वशे तिष्ठेत् पाणिग्राहस्य यौवने ।

पुत्रस्य स्थाविरे भावे न स्त्री स्वातन्त्र्यमर्हति’ ॥

इति । अत्र प्रोक्तेभ्यो रक्षकेभ्यः पित्रादिभ्यो व्यतिरिक्तः

पुमान् पर इत्युच्यते । तेन पुंसां समन्विता प्रीत्यतिशयद्योत-

कहास्यादिव्यवहारपुरःसरं सम्यगन्विता ब्राह्मणी स्त्री यदा

केनचिद्राजेन ग्रामान्तरं देशान्तरं वा गत्वा निवसेत् सा न-

ष्टेति विनिर्देशया बन्धुमध्ये प्रहयापनीया । न तु तस्याः पुनः

स्वगृहागमनमस्ति । गृहं प्रत्यागताऽपि निर्वासनीयेत्यर्थः ॥२९॥

* ‘रक्षेत्’ अकार्यकरणात् रक्षेदित्यर्थः । ज्ञातीनामप्यभावे—

‘पक्षद्वयावसाने तु राजा भर्ता प्रभुः स्त्रियाः’ ।

इत्यङ्गिरोक्चनान् राजा रक्षणं कर्तव्यम् । ‘पक्षद्वयं’ पितृकुलं भर्तृकुलं च । ‘भर्ता’ पालयिता ।

१. C. and F. omit the following :—

* * * पुत्रास्तु वार्धके ।

अभावे ज्ञातयस्तेषां न स्वातन्त्र्यं कचित् स्त्रियाः’ ॥

इति । मनुरपि—

‘पिता रक्षति कौमारे भर्ता रक्षति यौवने ।

पुत्रस्तु स्थाविरे भावे न स्त्री स्वातन्त्र्यमर्हति ॥

बाल्ये पितुर्वशे तिष्ठेत् पाणिग्राहस्य यौवने ।

२. All, except H. I. and J. read पाणिग्राहस्य for पाणिग्राहस्य. ३. A. reads पुत्राः for पुत्रस्तु. The text reads रक्षन्ति स्थाविरे पुत्राः for पुत्रस्तु स्थाविरे भावे and all others except A. read स्थाविरीभावे for स्थाविरे भावे.

परपुरुषेण सह यथोक्तसमन्वयाभावेऽपि स्वातन्त्र्येण चिरं
निर्गता स्त्री परित्याज्येत्याह—

कामान्मोहान्तु यां गच्छेत् त्यक्त्वा बन्धून्
सुतान् पतिम् ॥ ३० ॥

सा तु नष्टा परे लोके मानुषेषु विशेषतः ।

इति । बन्धादीनामन्यतमस्य समीपे स्थातव्यमिति स्त्री-
धर्मः । तथा च तद्धर्मप्रकरणे याज्ञवल्क्य आह—

‘पितृ-मातृ-सुत-भ्रातृ-श्वश्रू-श्वशुर-मातुलैः ।

*हीना न स्याद्विना भर्त्रा गर्हणीयाऽन्यथा भवेत्’ ॥

(या. स्मृ. १. ८६)

इति । एवं च सति या स्त्री कामाद्वा यथोक्तस्त्रीधर्मापरिज्ञा-
नाद्वा बन्धादीन् परित्यज्य ग्रामान्तरादौ चिरं वस्तुं गच्छेत्सा
तु शास्त्रोक्तधर्मोल्लङ्घनात् परलोके नष्टा नरकं प्राप्नोति । अथ
कथञ्चित्कालान्तरे निर्विण्णा प्रायश्चित्तं चरित्वा परलोकं जयेत्
तथापि मानुषेषु बन्धादिषु सर्वथा प्रवेशं न लभते—इत्यभि-
प्रेत्य विशेषत इत्युक्तम् ॥ ३० ॥

* या ‘भर्त्रा विना’ भर्तृरहिता स्यात् तथा पित्रादीनामाश्रयेण वर्तित-
व्यम् । यत उक्ताश्रयरहिता गर्हणीया स्यात् । इदं च ब्रह्मचर्यपक्षे । भर्तृरि-
प्रेते स्त्रियास्त्वात् द्वे गती भवतः ।

‘ब्रह्मचर्यं तदन्वारोहणं वा’ ।

इति विष्णुस्मरणात् । अन्वारोहणविवक्षे विस्तरो मितक्षरायां द्रष्टव्यः ।

१. I. reads या तु, K. and L. च या and M. यथा for तु या. २. I. reads
त्यक्त्वा for त्यक्त्वा.

उक्तार्थस्य निमित्तविशेषेणापवादमाह—

मद-मोहगता नारी क्रोधान् दण्डादिताडिता ॥३१॥

अद्वितीया गता चैव पुनरागमनं भवेत् ।

इति । मदः पति-श्वशुरादितिरस्कारजनको मानसो दोषः ।
पत्यादिशुश्रूषा स्त्रीणां परमो धर्म इति एतादृशस्य विवेकस्या-
भावो मोहः । उक्तदोषद्वयोपेतां नारीं शिक्षयितुं वृद्धाः पत्या-
दयो दण्डादिभिस्ताडयेयुः *तदा व्यथिता सा यथोक्तबन्धादि-
सहायं विना स्वयमेकाकिन्येव स्वेच्छया यद्यपि गच्छेत् त-
थापि स्वगृहे पुनरागमनं प्राप्नुयादित्यर्थः । 'भू प्राप्तौ'—
इत्यस्माद्धातोस्तच्छब्दनिष्पत्तेः । एतच्च मनुनाऽप्यभिहितम्—

‘अधिविन्ना तु या नारी निर्गच्छेदुषिता †गृहात् ।

सा सद्यः सन्निरोद्धव्या त्याज्या वा कुलसन्निधौ’ ॥

(म. स्मृ. ९. ८३) .

* ‘ताडनं अधिवेदनस्याप्युपलक्षणम्’—इति धरणीधरः ।

† क्रोधोऽत्राधिवेदननिमित्तकः । निर्गतायाः स्त्रियः त्यागो निरोधश्च
विकल्पेन विधीयेत । गृहान्निर्गतायाः पुनः स्वीकारः पराशरेणोक्तः । मनुना
तावत् त्याग-निरोधौ विकल्पेनोक्तावतो न विरोध इत्यवगन्तव्यम् । निर्ग-
मनं च गृहात् ग्रामादिति ग्राह्यम् । न तु देशान्तरं गतवत्याः तस्याः
शुद्धाचरणज्ञानमन्तरा स्वीकारो योग्यो भवितुमर्हति । पराशरेणाग्निम-
श्लोके दशदिनावधेर्व्याख्यातत्वात् ।

१. M. omits this Śloka :—

मद-मोहगता नारी क्रोधान् दण्डादिताडिता ॥३१॥

अद्वितीयागता चैव पुनरागमनं भवेत् ।

while I. reads कुद्धा for क्रोधान्. २. C. and F. read कुपिता for रुषिता.

इति । ननु—अधिवेदनं निर्गमननिमित्तमुपन्यस्तम् । मूल-
वचने तु ताडनमिति वैषम्यमिति चेत् । न । तस्याऽप्रयोजक-
त्वात् । निर्गमन-भ्रंशाभावयोरुभयत्र तुल्यत्वात् । अतस्तादृ-
शी नारी सान्त्वनादिना केनाप्युपायेन गृह एव निरोद्धव्या ।
यदि कथञ्चिन्निरोद्धमशक्या तदाऽपि कुलसन्निधौ स्याज्या
तद्दोषशान्तिपर्यन्तं बन्धुमध्ये स्थापनीयेति ॥ ३१ ॥

यावत् पुनरागमनं भवेदित्यत्रागमने प्रतीक्षणीयं काल-
बन्धिमाह—

दशमे तु दिने प्राप्ते प्रायश्चित्तं न विद्यते ॥ ३२ ॥

दशाहं न त्यजेन्नारीं त्यजेन्नष्टश्रुतां तथा ।

इति । या ताडिता सती निर्गता, तस्याः पुनरागमनप्रतीक्षां
दश दिनानि कुर्यात् । दशमे दिने तया गृहे प्राप्ते सति नेयं
प्रायश्चित्तभाग्भवति । ऊर्ध्वतु कुलस्त्री व्यभिचारोचितप्रायश्चि-
त्तभाग्भवति । अतो दशाहमध्ये तदीयव्यभिचाराश्रवणे तां
न परित्यजेत् । यदि नष्टत्वेन सा श्रूयते तदा दशाहमध्ये त्व-
कृतप्रायश्चित्तां तां परित्यजेत् ॥ ३२ ॥

अथ नष्टां श्रुत्वाऽपि भर्त्रादयस्तां न परित्यजेयुः तदा
तेषां प्रायश्चित्तमाह—

भर्ता चैव चरेत् कृच्छ्रं कृच्छ्रार्धं चैव बान्धवाः* ॥ ३३ ॥

इति । स्पष्टार्थः ॥ ३३ ॥

* 'बान्धवाः' पितृ-श्वशुरादयः । तेषां दोषान्पत्वादर्थकृच्छ्रम् ।

१. B. D. and H. read -तृशसाभावयोः for -भ्रंशाभावयोः. २. B. C. D.
E. and F. read आशेषशान्तिपर्यन्तं for तद्दोषशान्तिपर्यन्तं. ३. B. D. and
M. read नारी for नार्ति and K. and L. read त्यजन्नष्टश्रुतां for त्यजेन्नष्टश्रुतां.
४. All, except C. F. and I. omit this sentence :—

दशमे दिने तया गृहे प्राप्ते सति नेयं प्रायश्चित्तभाग्भवति ।

५. C. and F. read अतो for अथ.

अकृतशायश्चित्तानां भर्त्रादीनां गृहे भोजनादिकमाचरन्नु-
पवासेन शुद्ध्यतीत्याह—

तेषां भुक्त्वा च पीत्वा च अहोरात्रेण शुद्ध्यति ।

इति । स्पष्टम् ॥

ननु—या ब्राह्मणी परपुंसा समन्विता भवति युक्तस्तस्या-
स्यागः । या तु ताडनेन वा निमित्तान्तरेण वा निर्गच्छ-
न्त्यपि न पुरुषान्तरेण समन्वेति तस्याः को नाम दोषः?
येन दशाहादूर्ध्वं तस्या अपि त्यागो विधीयते इत्यत आह—

ब्राह्मणी तु यदा गच्छेत् परपुंसा विवर्जिता ॥ ३४ ॥

गत्वा पुंसां शतं याति त्यजेयुस्तां तु गोत्रिणः ।

इति । यद्यपि क्रोधादिना निर्गच्छन्ती न तदानीं पुरुषा-
न्तरेण समन्वेति तथापि गत्वा कालान्तरेण शतसङ्ख्याकेषु
पुरुषेषु सञ्चरतीति* मत्वा बान्धवास्तां परित्यजेयुः । ब्राह्मण्या
अपि बहुपुरुषसञ्चारिण्या गणिकात्वं भवति । तदाह प्रजापतिः—

‘अभिगच्छति या नारी बहुभिः पुरुषैर्मिथः ।

व्यभिचारिणीति सा ज्ञेया प्रत्येक्षं गणिकेति च’ ॥

इति ॥ ३४ ॥

* एकाकिन्याः सत्याः निवारकाभावात् शतपुरुषसम्भोगोऽपि सम्भा-
व्यते इति मत्वा तस्यास्यागोऽभिहितः । परभियं सम्भावना न सर्वकालं
सत्यत्वेन प्रतीयते । यदि सा न केनापि पुरुषेण सङ्गतेति निश्चयेन प्रती-
येत तदा एकाकिन्या अपि गतायास्यागो न युक्तो भवेत् ।

यथोक्ताया ब्राह्मण्याश्चण्डालः सत्वमभिप्रेत्य गृहप्रवेशं निषे-
धति—

पुंसो यदि गृहे गच्छेत्तदशुद्धं गृहं भवेत् ॥ ३५ ॥

पति-मातृगृहं यच्च जारस्यैव तु तद् गृहम् ।

इति । सेयं दुर्ब्राह्मणी स्वनिवासार्थं पत्युर्वा मातुर्वा जारस्या-
न्यस्य वा दाक्षिण्यविषयस्य कस्यचिद्वन्धोर्गृहं प्रविशति
तद् गृहं चण्डालाध्युषितगृहवदत्यन्तमपवित्रं भवति ।

‘अविज्ञातस्तु चण्डालो यत्र वेदमनि तिष्ठति’ ।

(प. स्मृ. ६. ३४.)

इत्यादिना चण्डालवासे तत्प्रवेशे च यथा गृहशुद्धिभि-
हिता तथा पुंश्चल्या ब्राह्मण्याः प्रवेशेऽपि गृहशुद्धिः कर्त-
व्या ॥ ३५ ॥

तच्छुद्धिप्रकारमाध्यायपरिसमाप्तिर्दर्शयति—

उल्लिख्य तेदृहं पश्चात् पञ्चगव्येन सेचयेत् ॥ ३६ ॥

त्यजेच्च मृगमयं पात्रं वस्त्रं काष्ठं च शोधयेत् ।

सम्भारान् शोधयेत् सर्वान् गोवालैश्च फलोद्भवान् ॥ ३७ ॥

ताम्राणि पञ्चगव्येन कांस्यानि दश भस्माभिः ।

प्रायश्चित्तं चरेद्विप्रो ब्राह्मणैरुपपादितम् ॥ ३८ ॥

गोद्वयं दक्षिणां दद्यात् प्राजापत्यद्वयं चरेत् ।

इतरेषामहोरात्रं पञ्चगव्यं च शोधनम् ॥ ३९ ॥

१. I. reads गच्छेत् for यच्च. २. J. reads तु गृहं for तद्गृहं; while K. and L. read शोधयेत् and M. शुद्धयति for सेचयेत्. ३. M. reads त्यजे-
न्मृगमयप्राजाणि for त्यजेच्च मृगमयं पात्रं. ४. I. J. and M. read गोवालैश्च
for गोवालैश्च. ५. M. reads प्राजापत्यं समाचरेत् for प्राजापत्यद्वयं चरेत्.
६. M. reads पञ्चगव्येन for पञ्चगव्यं च. After this line M. inserts :—
सपुत्रः सहभृत्यश्च कुर्यात् ब्राह्मणभोजनम् ।

उपवासैर्व्रतैः पुण्यैः स्नान-सन्ध्याऽर्चनादिभिः ।

जपे-होमे-दद्या-दानैः शुद्धयन्ते ब्राह्मणादयः ॥ ४० ॥

आकाशं वायुरग्निश्च मेध्यं भूमिगतं जलम् ।

न प्रेदुष्यन्ति दर्भाश्च यज्ञेषु चमसा यथा ॥ ४१ ॥

इति । उल्लेखनं भूमेः । तेन कुड्यादिलेपनादिकमुपलक्ष्यते । पञ्चगव्यसेचनं भूमौ कुड्यादिषु च समानम् । मृण्मयस्य भाण्डस्य त्याग एव । न तु पञ्चगव्यसेचनादिभिः शुद्धिः । वस्त्र-काष्ठयोर्धान्यादिसम्भाराणां च द्रव्यशुद्ध्या यथोक्तं शोधनं कुर्यात् । नारिकेल-कपित्था-ऽलाबु-बिल्वादिफलसम्भूतानां पात्राणां गावालैर्नार्जनम् । ताम्रस्याम्लादिना शुद्धिः पूर्वमुक्ता* । अत्र तु पञ्चगव्येनेति विशेषः । कांस्यपात्राणां दशकृत्वा भस्मना धर्षणम् । गृहस्वामी तु परिषद्विनिर्दिष्टं सदक्षिणं प्राजापत्यद्वयं चरेत् । अन्येषां तु तद्गृहवासिनामुपवासः । पञ्चगव्यप्राशनं वा । तद्गृहवासिभिः सह व्यवहर्तृणां † गृहान्तरवासिनां

* 'ताम्रमलेन शुद्धयति' (प. स्मृ. ७. २.) इत्यत्रोक्ताऽनुसन्धेया ।

† केचनैतदन्यथा व्याचख्युः । तेषां मते इतरेषामित्यनेन क्षत्रिय-वैश्य-शूद्रा ग्राह्याः । तथा सति नास्य पूर्ववचनैः सम्बन्धः । पूर्वोक्ता दुर्ब्राह्मणी यदि क्षत्रियादीनां गृहं प्रविशेत् तर्हि तद्गृहशुद्धिः पूर्वोक्तप्रकारेण कर्तव्या । गृहस्वामिनस्तु अहोरात्रोपवासेन पञ्चगव्यप्राशनेन वा शुद्धिर्भवतीति तात्पर्यम् ।

१. For this line M reads:—

जपेहोमेस्तथा दानैः शुद्धयन्ते ब्राह्मणाः सदा ।

२. For this line M. reads:—

न दुष्यन्तीह दर्भाश्च यज्ञेषु च समास्तथा ।

while C. F. G. H. I. J. K. and L. read न दुष्यन्ति च (for न प्रदुष्यन्ति).

३. I. reads भ्रातृवासिसम्भवानां च द्रव्यशुद्ध्यादि for धान्यादिसम्भाराणां च द्रव्य-

शुद्ध्या. ४. I. omits तु. ५. I. substitutes च for वा.

ब्राह्मणादीनां निर्दिष्टेनोपवासादीनः अन्यतमेन शुद्धिः । तद्गृहस-
म्बन्धिनामाकाशादीनां निर्लेपाच्च प्रयत्नेन सम्पादनीया शुद्धिर-
स्ति । तत्र दृष्टान्तो यज्ञेष्विति । ऋत्विङ्मुखसंस्पर्शेऽपि चमसानां
यथा नोच्छिष्टदोषः । शास्त्रदृष्ट्या तेषां निर्लेपस्वभावात् ।
तद्वदाकाशादीनामवगन्तव्यम् । अत्र चण्डालीन्यायस्याभि-
प्रेतत्वात् चिरकालविषयमिदं परिशोधनं द्रष्टव्यम् । सकृत्प्र-
वेशे तु संमार्जनादिभिः शुद्धिर्निर्देष्टव्या ॥ ३६-३७-३८-
३९-४०-४१ ॥

गम्येतराभिगमने सति निष्कृतिर्या

सा यत्र साधु हितकारणमभ्यधायि ।

अध्यायमूर्जितमतिर्दशमं स्वयुक्त्या

व्याख्यात् पराशरकृताविह माधवार्यः ॥ १ ॥

इति श्रीमहाराजाधिराज-वैदिकमार्गप्रवर्त्तक-परमेश्वर-श्री-
वीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरन्धरस्य माधवामात्यस्य कृतौ परा-
शरस्मृतिव्याख्यायां माधवीयायां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

पराशरसंहिता ।

एकादशोऽध्यायः ।

नीलेनीरदनिभं निरन्तरं
निर्जिताखिलनिशाचरं वयम् ।
मन्महेऽमलविशाललोचनम्
मारुतात्मजविभुं रघूद्वहम् ॥ १ ॥

दशमे अध्याये ह्युपपातकविशेषस्यागम्यागमनस्य प्रायश्चित्तमभिधाय तत्प्रसङ्गाद् गुरुतल्पादीनामपि प्रायश्चित्तमभिहितम् । एकादशाध्याये त्वभोज्यभोजनस्य प्रायश्चित्तं प्राधान्येनोपवर्ण्यते । तच्चानुपातकमित्येके । सुरापानसमत्वेन मनुनोपवर्णनात् ।

‘ब्रह्मोज्झता* वेदनिन्दा कूटसाक्ष्यं सुहृदधः ।

गर्हितानाद्ययोर्जग्धिः सुरापानसमानि षट् ॥

(म. स्मृ. ११. ५६)

*अधीतस्य वेदस्य अनभ्यासेन विस्मरणं नित्यस्वाध्यायविधेस्स्यागो वा ब्रह्मोज्झता । वेदस्यात्यन्तत्यागः अनभ्यासो वा ब्रह्मोज्झतेति सर्वज्ञनारायणः । वेदनिन्दा तु अक्षच्छास्त्राश्रयणेन कुत्सनम् । ‘गर्हितं’ चण्डालादिमंस-
गदुष्टं ‘अनाद्यं’ जात्यैवाभक्ष्यं लशुनादि तयोर्जग्धिः भक्षणम् ।

१. This verse do not occur in other manuscripts except A. and I.
२. B. C. E. D. H. and J. read प्राज्ञापत्येन for प्राधान्येन. ३. B C. D. F.
and H. read ब्रह्मोज्झ्य for ब्रह्मोज्झता and for the same E. G. and J.
ब्रह्मोज्झ्यो.

इति । उपपातकमित्यपरे । ननुनैव—

‘आत्मार्थं’ च क्रियारम्भो निन्दितान्नादनं तथा’ ।

(म. स्मृ. ११. ६४)

इत्यादिना कानिचिदनुक्रम्या अन्ते—

‘नास्तिक्यं’ चोपपातकम्’ ।

(म. स्मृ. ११. ६६)

इति निगमनात् । अत्रायं निर्णयः—यस्मिन्नभक्ष्यविशेषे
गर्हाधिक्यात् कामकृतादभ्यासाद्वा प्रायश्चित्तगौरवं स्मर्यते
तस्याभक्ष्यस्य भक्षणमनुपातकम् । येन प्रायश्चित्तान्त्वत्वं तदु-
पपातकम् । यथा पूर्वत्रागम्यागमनत्वोपाधिनैकाकारेऽपि प्राय-
श्चित्तान्त्वत्वात् पारदार्यमुपपातकम् । मातृ-भगिन्यादिगमनं प्राय-
श्चित्तबाहुल्यादतिपातकमिति विष्णुनाऽभिहितम् । एवं सर्वत्र
नामसाम्येऽपि गौरव-लाघवाभ्यां तत्तदवान्तरविशेषो निश्चे-
तव्यः । तत्रादौ तावदभेद्यादिभोजने प्रायश्चित्तमाह—

अमेध्य-रेतो गोमांसं चण्डालान्नमथापि वा ।

यदि भुक्तं तु विप्रेण कृच्छ्रं चान्द्रायणं चरेत् ॥१॥

* क्रियारम्भो देव-पित्राद्युद्देशमन्तरेण केवलमात्मार्थमेव पाकक्रियारम्भः ।
स च वर्ज्यः । प्रायश्चित्तोपदेशात् । अत एव वैश्वदेवः क्रियते । स च
नियतकालमेव भवति । एवंसत्यपि नातुरस्य प्रतिषेधः । ‘गर्हितानाद्यपो-
र्जगियः’—इत्यनेनोक्तमभ्यासविषये अत्रोक्तं ‘निन्दितान्नादनम्’—इति सकृ-
दिष्ये योजनीयमित्यविरोधः ।

† नास्तिक्यं नास्ति परलोको नास्ति दत्तमिष्टं वेत्यभिनिवेशः ।

१. B. D. and H. do not insert यत्. २. H. substitutes आगम-
for नाम-.

इति । अमेध्यं विण्मूत्रादि* । तदुपस्पृष्टस्यान्नस्य भोजनम-
मेध्यभोजनम् । न चात्र केवलस्यामेध्यस्य विप्रेण भोजनं
क्वचित् सम्भवति । तदुपस्पृष्टान्नभोजनं तु सम्भाव्यते । बाला-
पत्यसहभोजनस्य प्राचुर्येण लोके दर्शनात् । रेतोभोजनं तु गल-
योन्यादिव्याधिप्रस्तेषु सम्भावितम् । तथा गोमांस-चण्डालान्न-
भोजनं वन्दिगृहीतादिषु । तत्र सर्वत्र चान्द्रायणेन शुद्धिः ।
अथवा । चतुर्विधं मेध्यम् । तद्विपरीतममेध्यम् । तदाह देवलः—

‘वक्ष्यते ऽतः परं सर्वं मेध्यामेध्यसमुच्चयम् ।

शुचि पूतं स्वयं शुद्धं पवित्रं चेति केवलम् ॥

मेध्यं चतुर्विधं लोके प्रजानां मनुरब्रवीत् ।

दूषितं कर्मलं दुष्टं वर्जितं चेति लिङ्गतः ॥

चतुर्विधममेध्यं च सर्वं व्याख्यास्यते पुनः ।

नवं वा निर्मलं वापि शुचीति द्रव्यमुच्यते ॥

शुद्धं पवित्रभूतं च पूतमित्यभिधीयते ।

स्वयमेव हि यद् द्रव्यं केवलं धन्यतां[†] गतम् ॥

स्थावरं जङ्गमं वा ऽपि स्वयं शुद्धमिति स्मृतिः ।

अन्यद्रव्यैरदूष्यं यत् तत् पवित्रमिति स्मृतिः ॥

* अमेध्यं च कैश्चित् सङ्क्षेपत एवमुक्तम्—

‘मानुषास्थि-शवं विप्रा रेतो मूत्रार्तवं वसा ।

स्वेदाभ्रदूषिका श्लेष्मा मद्यं चामेध्यमुच्यते’ ॥

इति । एषां सर्वेषां स्पर्श एव ।

† ‘धन्यता’ पवित्रतां गतं जात्यैव शुद्धमित्यर्थः । अन्यैरशुचिद्रव्यैरदूष्यं
सुवर्णादि ।

१. G. omits तद्विपरीतममेध्यम्. २. D. and J. read -समुच्चयम् for
समुच्चयम्. ३. G. omits this and following one line:—

अन्यद्रव्यैरदूष्यं यत् तत् पवित्रमिति स्मृतिः ॥

अथ सर्वाणि धान्यानि द्रव्याण्याभरणानि च ॥

while I. reads अदूष्यं for अदूष्यं and all, except A. G. and I. substitute
च for यत्.

अथ सर्वाणि धान्यानि द्रव्याण्याभरणानि च ।
 अवर्ज्यं भक्ष्यजातं वा शुचीन्येतानि केवलम् ॥
 इत्यादिना चतुर्विधं मेध्यं निरूप्य दूषितादिचतुर्विध-
 ममेध्यमित्थं निरूपितम्—

‘शुध्यप्यशुचिसंस्पृष्टं द्रव्यं दूषितमुच्यते ।
 मानुषास्थि-वसा-विष्टा-रेतो-मूत्रार्तवानि च ॥
 कुपूर्यं पूयमित्येतत् कश्मलं चाप्युदाहृतम् ।
 स्वेदाश्रुबिन्दवः फेनं निरस्तं नख-रोम च ॥
 आर्द्रवर्मासृगित्येतद्दुष्टमाहुर्दिजातयः ।
 व्यङ्गैः पतित चण्डालैर्ग्राम्यसूकर-कुक्कुटैः ॥
 श्वा च नित्यं विवर्ज्याः स्युः षडेते धर्मतः समाः ।
 दुर्वर्णकृमिका भूमिर्मत्तोन्मत्त-रजस्वलाः ॥
 मूर्तबन्धुरशुद्धश्च वर्ज्यते च स्वकालतः ’ ।

इति । अत्र वर्णितेन चतुर्विधेनामेध्येनोपहतस्यात्रस्य
 शुद्धिमकृत्वा भोजने चान्द्रायणं चरेत् । रेतोमूत्रादिभक्षणे
 चान्द्रायणं बृहस्पतिरप्याह—

*कुत्सितं पूयते ‘पूयी’ विसरणे इत्यस्माद्धातोः । कुपूर्यं गर्ह्यमित्यर्थः ।
 ‘पूयं मलावहं निन्द्यं मलिनं चेति कीर्तितम्’ ।

इति रभसात् पूयं मलिनमित्यर्थः ।

† दुर्वर्णशब्देन कुष्ठो वर्ण एव ग्राह्यः । नतु रजतम् । दुर्वर्णा कृमियुक्ता च
 भूमिः इति व्याख्येयम् ।

१. I. reads सर्वाणि for द्रव्याणि. २. H. substitutes बूकं for पूयं, but it does not give good sense. ३. B. D. E. and H. read अवर्णं सृत्तिका भूमिः, C. G. and F. सर्वर्णसृत्तिकाभूमिः and J. अवर्णं सृत्तिकाभूमिः for दुर्वर्णकृमिकाभूमिः. ४. B. and D. substitute द्रव- for मृत-. ५. Except A. and I. all other manuscripts substitute लक्ष for अक्ष. ६. B. and D. do not insert अवे- ध्येन. ७. Except A. C. and I. other manuscripts omit अवि.

‘अलेह्यानामपेयानामभक्ष्याणां च भक्षणे ।

रेतो-मूत्र-पुरीषाणां शुद्धिश्चान्द्रायणं स्मृतम्’ ॥

इति । गोमांसादिभक्षणे चान्द्रायणं संवर्त्त आह—

‘गोमांसं मानुषं चैव सूतिहस्तात् समाहृतम् ।

अभक्ष्यं तद्विजातीनां भुक्त्वा चान्द्रायणं चरेत् ॥ (१९५)

अ-विडाल-खरोष्ट्राणां कपेर्गोमायु-काकयोः ।

प्राश्य मूत्रं पुरीषं वा चरेच्चान्द्रायणव्रतम्’ ॥ (१९२)

(सं. स्मृ. १९५-१९२)

इति । मनुरपि—

‘विड्वराह-खरोष्ट्राणां गोमायोः कपि-काकयोः ।

प्राश्य मूत्र-पुरीषाणि द्विजश्चान्द्रायणं चरेत्’ ॥

(मं. स्मृ. ११. १५४)

इति । शातातपोऽपि—

‘गोमांसभक्षणे प्रायश्चित्तं पूर्वमृषिभिः कृतम् ।

समयं नैतिक्रामेत् । यद्यतिक्रामेत्ततश्चान्द्रायणं चरेत्’ ।

इति । वृद्धपराशरो ऽपि—

‘अगम्यागमने* चैव मद्य-गोमांसभक्षणे ।

शुद्धयै चान्द्रायणं कुर्यात् नदीं गत्वा समुद्रगाम् ॥

चान्द्रायणे ततश्चीर्णे कुर्यात् ब्राह्मणभोजनम् ।

अनडुस्सहितां गां च दद्यौद्विषेषु दक्षिणाम्’ ॥

* चान्द्रायणसाहचर्यात् सामान्योक्तिरियम् । अगम्यानां चण्डाल्यादीनां गमने तारतम्येन न्यूनाधिकं प्रायश्चित्तमन्यत्रोक्तम् ।

१. I. reads मूत्रं पुरीषं वा for मूत्र-पुरीषाणि; while B. and D. do not insert this whole line:—

प्राश्य मूत्र-पुरीषाणि द्विजश्चान्द्रायणं चरेत् ॥.

२. I. omits नैतिक्रामेत् and shows as metrical version, but it appears in all other manuscripts as a prose. ३. I. reads विप्राय.

इति । शङ्ख-लिखितावपि-

‘शृगाल-कुक्कुट-दंष्ट्रि-क्रव्याद-वानर-खरोष्ट्र-गज-वा-
जि-विट्पराह-गो-मैनुषमांसभक्षणे चान्द्रायणम्’ ।

इति । चाण्डालान्नभक्षणे चान्द्रायणमङ्गिरा आह-

‘अन्यावसायिनामन्नमश्रीयाद् यद्येकामतः ।

स तु चान्द्रायणं कुर्यात् तप्तकृच्छ्रमथापि वा’ ॥

(आं. स्मृ. ३. १६)

इति । हारीतोऽपि-

‘चाण्डालान्नं प्रमादेन यदि भुञ्जीत यो द्विजः ।

ततश्चान्द्रायणं कुर्यात् मासमेकं व्रतं चरेत्’ ॥

(हा. स्मृ. २१. ७)

इति । यत्तु चतुर्विंशतिमतेऽभिहितम्-

‘विष्णुव्रतभक्षणे विप्रश्चरेच्चान्द्रायणव्रतम् ।

श्वादीनां चैव विष्णुव्रते चरेच्चान्द्रायणव्रतम् ॥

श्व-काकोच्छिष्ट-गोच्छिष्ट-कृमि-कीटादिभक्षणे ।

अमेध्यानां च सर्वेषां चरेच्चान्द्रायणव्रतम्’ ॥

इति तदेतदभ्यासविषयम् । मूलवचने चान्द्रायणरूपं
कृच्छ्रं चरेदित्यभिप्रेत्य व्याख्यातम् । यदा तु-कृच्छ्रमाचरेच्चान्द्रायणमाचरेत्-इति विभज्य व्याख्यायते तदा कृच्छ्रशब्देन
ऋषिकृच्छ्र-तप्तकृच्छ्र-प्राजापत्यानि तन्त्रेणाभिधीयन्ते । तत्र
ऋषिकृच्छ्रमाहाङ्गिराः-

१. B. omits -प्राजुष-. २. B. inserts इति after चान्द्रायणम्. ३. Except A., I. and J., all other read यद्येकामतः, but our reading is more correct.
४. H. substitutes तु तं for व्रतं.

‘अलेह्यानामपेयानामभक्ष्याणां च भक्षणे ।

रेतो-मूत्र-पुरीषाणामृषिकृच्छ्रं विशोधनम्’ ॥

(अं. स्मृ. ३. ४९)

इति । तप्तकृच्छ्रमाह देवलः—

‘रेतो-मूत्र-पुरीषाणां प्राशने ऽमतिपूर्वके ।

नाश्रीयान्तु व्यहं, मत्स्या तप्तकृच्छ्रं चरेद् द्विजः’ ॥

इति । प्राजापत्यमाह संवर्त्तः—

‘विण्मूत्रभक्षणे विप्रः प्राजापत्यं समाचरेत्’ ।

(सं. स्मृ. १८९)

इति । तप्तकृच्छ्रस्य विषयविशेषस्तद्वचने एव स्पष्टः ।

‘अमत्स्या व्यहोपवासः । तप्तकृच्छ्रं मत्स्या’ ।

इति तत्राभिधानात् । यत्तु प्राजापत्यकृच्छ्रं तत् भक्षितोद्धारितविषयम् । अल्पव्रतत्वात् । ऋषिकृच्छ्रं तु पूर्वोक्तचान्द्रायणद्वयेन समानविषयम् । अत्र सर्वत्र व्रतानुष्ठानानन्तरं पुनः संस्कारः कर्त्तव्यः । तदाह यमः—

‘असुरामद्यपाने* च कृते गोभक्षणे ऽपि वा ।

तप्तकृच्छ्रपरिक्रिष्टो मौज्जीहीमेन शुद्ध्यति’ ॥

इति । मनुरपि—

‘अज्ञानात् प्राश्य विण्मूत्रं सुरासंस्पृष्टमेव च ।

पुनः संस्कारमर्हन्ति त्रयो वर्णा द्विजातयः’ ॥

(म. स्मृ. ११. १५०)

*सुरावर्जमद्यपाने । गोभक्षणे गोमांसभक्षणे । एतदपि क्रयादिनोपलब्धमांसभक्षण एव । भक्षणार्थं गोहनने तु पूर्वोक्तं गोहत्याप्रायश्चित्तं मांसभक्षणप्रायश्चित्तं चेति प्रायश्चित्तद्वयमनुष्ठेयं भवति ।

१. D. substitutes मर्त्यः for मत्स्यो and H. omits तु and reads चिरहं for व्यहं. २. D. and T. omit विशोषः; while C. and F. substitute विशोषः for the same. ३. I. omits एव and reads संस्पष्टः for स्पष्टः.

इति । विष्णुरपि—

‘विङ्गराह-ग्रामकुक्कुट-वानर-गोमांसभक्षणे च । (३) सर्वे-
ष्वेतेषु द्विजानां प्रायश्चित्तान्ते पुनः संस्कारं कुर्यात्’ । (४)
(वि. स्मृ. ५१. ३-४)

इति । तत्र विशेषमाह काश्यपः—

‘चीर्णान्ते* प्राच्यामुदीच्यां वा दिशि गत्वा यत्र
प्रायश्चित्तशब्दो न श्रूयते तस्मिन् देशेऽग्नि-
प्रज्वाल्य ब्रह्मासनमास्तीर्य प्राक्प्रणीतेन वि-
धिना पुनःसंस्कारमर्हति’ ।

इति । यच्च बृहद्यमेनोक्तम्—

‘वरहैकशफानां च काक-कुक्कुटयोस्तथा ।
क्रव्यादानां च सर्वेषामभक्ष्या ये च कीर्तिताः ॥
मांस-मूत्र-पुरीषाणि प्राश्य गोमांसमेव च ।
श्व-गोमायु-कपीनां च तप्तकृच्छ्रं विशोधनम् ॥
उपोष्य द्वादशाहानि कूष्माण्डैर्जुहुयाद् घृतम्’ ।

इति । तत्र कामतः तप्तकृच्छ्रः । अभ्यासे तु कूष्माण्डस-
हितः पराक इति व्यवस्था । यन्मृगानसोक्तम्—

* चीर्णान्ते यथोक्तप्रायश्चित्ताचरणानन्तरम् । ‘यत्र ग्राम्यपशूनां शब्दो
न श्रूयते’ एतेन अरण्यमुपलक्षितं भवति । पुनरुपनयनस्य स्वत एव कर्तव्य-
त्वात् अरण्ये एकान्तेऽपि तत् कर्तुं शक्यमेव ।

१. We follow here A. and the text ; while all others omit -वानर- and
read -भक्षणे for -भक्षणे च. २. B. and D. omit सर्वेषु एतेषु. ३. The text
substitutes भूयः for पुनः. ४. B. and D. read ग्रामे for ग्राम्य- and for the
same C. E. F. G. H. and J. read ग्राम-. ५. B. D. G. and H. read समो-
मायु- for च-गोमायु-.

‘नरमांसं श्वमांसं च गोमांसं च तथैव च ।
भुक्त्वा पञ्चनखानां च महासान्तपनं चरेत्’ ॥
(उ. स्मृ. १. २५)

इति तदकामविषयम् । यत् पुनः शङ्खेनोक्तम्—
‘भुक्त्वा चोभयतोदन्तान् तथैवैकशफानपि ।
औष्ट्रं गव्यं तथा भुक्त्वा षण्मासान् व्रतमाचरेत्’ ॥
(शं. स्मृ. १७. २८)

इति तत् कामतो अत्यन्ताभ्यासविषयम् । यच्च स्मृत्य-
न्तरोक्तम्—

‘जग्ध्वा मांसं नराणां च विडूराहं खरं तथा ।
गवाश्वकुञ्जरोष्ट्राणां सेर्वान्* पञ्चनखांस्तथा ॥
क्रव्यादं कुक्कुटं ग्राम्यं कुर्यात् सेवस्सरव्रतम्’ ।

इति तदत्यन्तानर्विच्छिन्नाभ्यासविषयम् । यदप्याङ्गिरसे-
नोक्तम्—

‘अभक्ष्याणामपेयानामलेह्यानां च भोजने ।
रेतो-मूत्र-पुरीषाणां प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ? ॥
पद्मोदुम्बर-बिल्वानां कुशा-ऽश्वत्थ-पलाशयोः ।
एतेषामुदकं पीत्वा सप्तरात्रेण शुद्ध्यति’ ॥
(अं. स्मृ. ३. २७-२८)

*अत्र ‘पञ्च पञ्चनखा भक्ष्या’ इत्यनेन विहितानां भक्षणे न दोषः ।
विशेषेण सामान्यस्य बाधात् । विहितातिरिक्तपञ्चनखभक्षणे एवास्य नि-
षेधस्य प्रवृत्तिरिति प्रतिभाति ।

१. I. reads ऋक्ष for औष्ट्र. २. C. D. F. and J. read तथा and B. यथा
both for जग्ध्वा. ३. G. and J. read सर्वे पाञ्चनखे; while B. C. D. E.
F. and H. read सर्वे पञ्चनखे. ४. We follow here A. and G. while all
others read -वाच्छिन्न-. ५. B. and D. read अङ्गिरसेन for आङ्गिरसेन.

इति तदीषदभ्यासविषयम् । यक्ष्मि मनुनोक्तम्—

‘भुक्त्वा श्तोन्यतमस्यान्नममत्या तु ज्यहं क्षपेत् ।

*मत्या भुक्त्वा चरेत् कृच्छ्रं रेतो-विण्मूत्रमेव च’ ॥

(म. स्मृ. ४. २२९).

इति । अबुद्धिपूर्वे च्छेदनासम्भवे ज्यहोपवासो द्रष्टव्यः ।

गोमांसभक्षणस्यावृत्त्यनावृत्त्योर्व्यवस्थितं व्रतमाह प्रजापतिः—

‘चान्द्रायणत्रयं कुर्यादभक्ष्यपशुभक्षणे ।

एकमेव सकृद्भुक्त्वा चरेदाह प्रजापतिः’ ॥

इति । मूलवचने चण्डालान्नमित्यनेन महापातक्यादी-
नामन्नमप्युपलक्ष्यते । अत एव हारीतः—

‘यदन्नं प्रतिलोमस्य शूद्रजस्योत्तमस्त्रियाम् ।

महापातकिनश्चैव यदन्नं स्त्री-कृतघ्नयोः ॥

आरूढपतितस्यैव सगोत्राभर्तुरेव च ।

पाषण्डानाश्रितानां च यतेश्चैव तथैव च ॥

अतिकृच्छ्रं चरेद्भुक्त्वा प्रमादाद् ब्राह्मणः सकृत् ।

मत्या चान्द्रायणं कुर्यादामं चेदर्धमेव च ।

तद्भुक्तभोजने वाऽपि त्रिगुणं सहभोजने ।

चतुर्गुणं तदुच्छिष्टे पानीये चार्धमेव च ॥

* क्षपणं उपवासः । बुद्धिपूर्वे तु कृच्छ्रं चरेत् । तच्च स्मृत्यन्तरैकवाक्यत्वात् तप्तकृच्छ्रमेव । तत्र रेतो-विण्मूत्रप्राशने तप्तकृच्छ्रमाप्नातम् । मत्या पां-
पयो-घृतमुदकं वायुः प्रतियज्यहं तप्नातिकृच्छ्रः । ततः पुनरुपनयनम्
‘अन्यतमस्य’—इति पक्षीनिर्देशात् प्रतिग्रहादुष्ट एवेदं प्रायश्चित्तं मन्य-
भगवान् मनुः । न पुनः काल-स्वभाव-संसर्गदुष्टे ।

१. All others except A. and I. read इच्छाक्षीनामसम्भवे for छेदनासम्भवे
२. A. and J. read एवमेव for एकमेव. ३. B. and D. read स्वकृत्वा for भुक्त्वा

कृच्छ्रशब्दपादमुद्दिष्टमभ्यासाज्ञानभोजने ।

मर्याभ्यासे तथा कुर्यात् त्रिशकृच्छ्रं द्विजोत्तमः ॥

(हा. स्मृ. १९. ३१-३५)

इति । उत्तमस्त्री ब्राह्मणी तस्यां प्रातिलोम्येन शूद्रादुत्पन्न-
श्रृण्डालः* । महापातकी ब्रह्महादिः । यद्यपि स्त्री-यत्योर्म-
हापातक्यादिवहुष्ट्वं नास्ति तथाप्यन्नदानाधिकाराभावात्
तदीयमप्यन्नं पातक्यन्नवद् गर्हितमेव । यस्तु परेणोपकृतः सन्
स्वयं न प्रत्युपकरोति नाप्यनुमोदते प्रत्युतापन्नतस्यापकारित्व-
मापादयति स कृतघ्नः । उत्तमाश्रममारुह्य तं परित्यज्याधमाश्र-
मे उन्मार्गे वा वर्तमान आरूढपतितः । यः समानगोत्रामुद्-
हति स सगोत्राभर्त्ता । वैदिककुले समुत्पन्नो वेदमार्गमुत्तुज्य
जैन-बौद्धादिमार्गे वर्तमानः पाषण्डः । अनाश्रिताः सत्यपि
सामर्थ्ये नास्तिक्येन कञ्चिदप्याश्रमं न प्राप्ताः । एतेषां सर्वे-
षामन्ने समानं प्रायचित्तम् ॥ १ ॥

विप्रस्यामेध्यादिभोजने प्रायश्चित्तमभिधायैतरेषां वर्णानां
तदाह—

* एवं क्षत्रिय-वैश्यस्त्रियोरपि प्रतिलोमजौ निषिद्धावेव भवतः । त-
दप्यपि निषिद्धमेव इति प्रतिभाति ।

१. B. and D. read अभ्यासात् ज्ञातभोजने and I. अभ्यासादज्ञभोजने for
अभ्यासाज्ञानभोजने. २. I. reads अस्त्यभ्यासे for मर्याभ्यासे. ३. B. D. E.
and H. omit स्त्री- and read only यत्येष्ट्वं for स्त्री- यत्योर्महापातक्यादिवहु-
ष्ट्वं. and for the same C. F. and I. read स्त्रीहत्यायां महापातक्यादिवहु-
ष्ट्वं; while G. does not insert the following portion :—

श्रृण्डालः । महापातकी ब्रह्महादिः । यद्यपि स्त्री-यत्यो-
र्महापातक्यादिवहुष्ट्वं नास्ति । तथाप्यन्न-.

तथैव क्षत्रियो वैश्योऽप्येव चान्द्रायणं चरेत् ।

शूद्रोऽप्येवं यदा भुङ्क्ते प्राजापत्यं समाचरेत् ॥२॥

इति । तथैवेत्यतिदिष्टस्योपदिष्टादल्पत्वेन क्षत्रियस्य पा-
दोनं चान्द्रायणमवगन्तव्यम् । शूद्रोऽप्येवमित्यनेनामेध्यादि-
भोजनसाम्यं निर्दिश्यते । न तु भोजनसाम्यम् । व्रता-
न्तरस्य तत्र विधानात् ॥ २ ॥

व्रेतान्ते चतुर्भिर्वर्षैः कर्त्तव्यमाह—

पञ्चगव्यं पिबेत् शूद्रो ब्रह्मकूर्चं पिबेद् द्विजः ।

एक-द्वि-त्रि-चतुर्गा वा दद्याद् विप्राद्यनुक्रमात् ॥३॥

इति । पञ्चगव्य-ब्रह्मकूर्चयोर्विधानमुत्तरत्र वक्ष्यते । तत्र
शूद्रस्यौमन्त्रस्यामन्त्रकं पञ्चगव्यम् । इतरेषां समन्त्रकं
ब्रह्मकूर्चम् । विप्रो गामिकां दक्षिणां दद्यात् । क्षत्रियो द्वे । वैश्य-
स्तिस्रः । शूद्रश्चतस्रः । गवामसम्भवे सुवर्णं दद्यादित्यभिप्रेत्य
वा* शब्दः पठितः । तत्र सुवर्णस्य गोपस्याम्नायस्य परि-
माणमाह प्रजापतिः—

* 'वा शब्दोऽनङ्गुत्साहित्यार्थः । स्मृत्यन्तरे तथैवोक्तेः'—इति धरणी-
धरः । वस्तुतस्तिदमसमञ्जसमिव प्रतिभाति । वा शब्दो हि विकल्पमाचष्टे ।
गावः सुवर्णेन विकल्पिताः ।

१. M. reads वैश्यस्तस्यैव पु समाचरेत् for वैश्योऽप्येव चान्द्रायणं चरेत्. २. B.
and D. omit this whole line:—

शूद्रोऽप्येवं यदा भुङ्क्ते प्राजापत्यं समाचरेत् ॥२॥

३. J. reads व्रतान्तरे for व्रतान्ते. ४. I. reads चतुर्वर्षानां for चतुर्भिर्वर्षैः.
५. Except I. all others read -चतुर्गावो for -चतुर्गा वा ; while M. -चतुर्गाव
for the same. ६. I. K. L. and M. read विप्राद्यनुक्रमात् for विप्राद्यनु-
क्रमाद्. ७. We follow here A. and I.; while all others omit अनेचरेत्.

‘गवामलाभे निष्कं वा निष्कार्धं पादमेव वा’ ।

इति ॥ ३ ॥

विप्रस्य गूद्राद्यन्नभोजने प्रायश्चित्तमाह—

गूद्रान्नं सूतकान्नं च अभोज्यस्यान्नमेव च ।

शङ्कितं प्रतिषिद्धान्नं पूर्वोच्छिष्टं तथैव च ॥ ४ ॥

यदि भुक्तं तु विप्रेण अज्ञानादोपदाऽपि वा ।

ज्ञात्वा समाचरेत् कृच्छ्रं ब्रह्मकूर्चं तु पावनम् ॥ ५ ॥

इति । अत्र गूद्रान्नस्य* गार्हितताऽद्विरसा प्रपञ्चिता—

‘आहिताग्निस्तु यो विप्रः गूद्रान्नं प्रतिगृह्य तु ।

भोगान्तामसतां याति तिर्यग्योनिं च गच्छति ॥

यस्तु वेदमधीयानः गूद्रान्नमुपभुञ्जति ।

गूद्रे वेदफलं याति गूद्रत्वं चापि गच्छति ॥

प्रात्वा चैवोष्मणा चैव स्पृष्ट्वा च प्रतिगृह्य च ।

प्रशस्य स्वस्ति चेत्युक्त्वा भोक्तैव तु न संशयः ॥

* गूद्रस्वामिकमन्नं गूद्रान्नम् । तत्र च अग्निमाद्विरसनाख्ये—

‘प्रात्वा चैवोष्मणा चैव स्पृष्ट्वा च प्रतिगृह्य च’ ।

इत्येनेनोक्तं पक्षमन्नं गूद्रस्वामिकं द्विजातिपक्षमेव भवतीत्यवगन्तव्यम् ।
ननु गूद्रपाचितमिति विवेकः ।

१. Except A. I. K. L. and M. others read गूद्रोच्छिष्टं for पूर्वोच्छिष्टं.
२. I. reads आपसे for आपसा. ३. A. reads ब्रह्मकूर्चं for ब्रह्मकूर्चं तु.
४. Except A. and I. all others substitute गूद्रे for गार्हितता. ५. I. reads
तत्समतां for तामसतां. ६. G. reads अपि for उप. ७. A. reads याति स द्विजः
for चापि गच्छति; while B. C. D. and F. substitute वा for च. ८. I.
reads आप्रात्वा चैवोष्मणा चैव for प्रात्वा चैवोष्मणा चैव.

एते दोषा भवन्तीह गूढान्नस्य प्रतिग्रहे ।
 अनुग्रहं तु वक्ष्यामि मनुना चोदितं पुरा ॥
 आमं वा यदि वा पक्वं गूढान्नमुपसाधयेत् ।
 क्लिप्बिषं भुञ्जते भोक्ता यश्च विप्रः पुरोहितः ॥
 गुर्वर्थं ह्यतिथीनां तु भृत्यानां चैविशेषतः ।
 प्रतिगृह्य प्रदातव्यं न तु तृप्येत् *स्वयं ततः ॥
 गूढान्नरसपुष्टस्य अधीयानस्य नित्यशः ।
 जपतो जुह्वतो वाऽपि गतिरूर्ध्वा न विद्यते ॥
 षण्मासानथ यो भुङ्क्ते गूढस्यान्नं निरन्तरम् ।
 जीवन्नेव भवेत् गूढो मृतः श्वा चाभिजायते ॥
 अकृत्वैव निवृत्तिं यः शूद्रान्नान् प्रियते द्विजः ।
 आहिताग्निर्विशेषेण स शूद्रगतिभागभवेत् ॥
 (अं. स्मृ. ३. ७-१७)

इति । व्यासोऽपि—

शूद्रान्नरसपुष्टस्य दित्सोरपि† च नित्यशः ।
 जपतो जुह्वतो वाऽपि गतिरूर्ध्वा न विद्यते ॥

* 'प्रदातव्यं' यदर्थं प्रतिग्रहीतं तानेव तदातव्यम् । न तु तेन स्वयं तृप्तो भवेत् । एवं सति प्रतिग्रहेऽप्यदोषः ।

† दित्सोः दानशीलस्येत्यर्थः ।

१. C. E. F. and I. read भजते for भुञ्जते. २. B. C. E. F. G. and I. substitute तु for च. ३. I. only inserts हि before अधीयानस्य. ४. C. E. F. G. H. and J. read ऊर्ध्वा for ऊर्ध्वा. ५. J. reads षण्मासापि and B. C. D. F. and G. read षण्मासानपि. ६. I. reads चापि for चाभि. ७. All, except A. and I. read शूद्रान्नं for शूद्रान्नात्. ८. B. and D. do not insert this and the following one line. ९. E. and I. read भजतो for जपतो. १०. H. reads ऊर्ध्वा for ऊर्ध्वा.

मृत-सूतकपुष्टाङ्गो द्विजः गूढान्नभोजनः ।
 अहमेव न जानामि कां कां योनिं से गच्छति ॥ (६४)
 गृध्रो द्वादशजन्मानि दशजन्मानि सूकरः ।
 आ चैव सप्तजन्मानि इत्येवं मनुरब्रवीत् ॥ (६५)
 गूढान्नोदरस्थेन यः कश्चिन् *प्रियते द्विजः ।
 स भवेत् सूकरो ग्राम्यस्तस्य वा जायते कुले ॥ (६६)
 (व्या. स्मृ. ४. ६३-६६)

इति । आपस्तम्बोऽपि—

‘यस्तु भुञ्जीत गूढान्नं मासमेकं निरन्तरम् ।
 इह जन्मनि गूढत्वं मृतः आ चाभिजायते ॥

* यद्यप्यत्र क्षत्रिय-वैश्यसामान्येन द्विजशब्देन वर्णत्रयस्यापि ग्रहणं भवति तथापि क्षत्रिय-वैश्ययोः प्रतिग्रहाधिकाराभावात् ब्राह्मण एव ग्राह्यः । इदमेवाप्ये प्रजापतिवचने स्पष्टं भविष्यति । ‘तस्य’ अन्नस्वामिनः शूद्रस्येत्यर्थः । अत्र ग्राम्य इति विशेषणात् पूर्वत्र पठितः सूकरशब्दः आरण्यसूकरवाचीत्यवसेयम् ।

† ‘गूढत्वं’ शूद्रसदृशत्वमित्यर्थः । अस्मिन्नेव जन्मनि शूद्रत्वप्राप्त्या ‘आत्मा’ नश्यति हीनत्वमाप्नोति । ‘ब्रह्म’ वेदः । स च—

‘गूढान्नरसपुष्टस्य अधीयानस्य नित्यशः’ ।

इत्याद्यङ्गिरसोक्तेरूर्ध्वगत्यभावात् निष्कलो भवतीति तात्पर्यम् ।

१. The text does not repeat कां and reads स गमिष्यति; while B. D. G. and H. read च गच्छति and E. and J. हि गच्छति. २. C. E. and F. read मनुस्त्वान् ह and I. मनुस्त्वान् for मनुरब्रवीत्. ३. Except A. E. and I. all others substitute भुञ्जीत for भुञ्जीत; while the text reads this whole verse as follows :—

भुञ्जते ये तु गूढान्नं मासमेकं निरन्तरम् ।

इह जन्मनि गूढत्वं जायन्ते ते मृताः पुनि ॥

शूद्रान्नं शूद्रसम्पर्कः शूद्रेष्व च सहासनम् ।
 शूद्राज्ज्ञानागमश्चैव ज्वलन्तमपि पातयेत् ॥
 आहिताग्निस्तु यो विप्रः शूद्राग्नेन प्रवर्तयेत् ।
 पञ्च तस्य प्रणश्यन्ति आत्मा ब्रह्म त्रयोऽग्नयः ॥
 (आ. स्मृ. ८. ७-९)

इति । सुमन्तुरपि —

‘राजान्नं तेज* आदत्ते शूद्रान्नं ब्रह्मवर्चसम् ।
 आयुः सुवर्णकारात्रं यशश्चर्माविकृन्तिनः ॥
 कारुकात्रं प्रजा हन्ति बलं निर्णेजकस्य च ।
 गणात्रं गणिकात्रं च लोकेभ्यः परिकृन्तति ॥
 पूयं चिकित्सिकस्यात्रं पुंश्चैल्याश्चात्रमिन्द्रियम् ।
 विष्टो वार्धुषिकस्यात्रं शस्त्रविक्रयिणो मलम् ॥
 एतेभ्योऽन्ये त्वभोज्यान्नाः क्रमशः परिकीर्त्तिताः ।
 तेषां त्वगस्थि-रोमाणि वदन्त्येन्नं मनीषिणः’ ॥
 (म. स्मृ. ४. २१८-२२१)

* ‘तेजः’ तपोबलम् । ‘प्रागल्भ्यं सौन्दर्यं वा’ इति राघवानन्दः । ये सुवर्णं जीवनाय घटयन्ति ते सुवर्णकारा इत्युच्यन्ते । एवमेव रजकादयोऽन्येऽपि द्रष्टव्याः । चिकित्सिकस्य वैद्यस्यान्नं पूयं पूयतुल्यमित्यर्थः । एवं व्यभिचारिण्या अन्नं इन्द्रियं शुक्रं तत्तुल्यं, वार्धुषिकस्यान्नं मलतुल्यमिति व्याख्येयम् ।

१. Except A. and the text all others read शूद्रसंस्पर्कः for शूद्रसम्पर्कः.
 २. The text substitutes एव for च; while H. reads सहासनम् for सहासनम्.
 ३. The text reads कंचिद् for चैव. ४. I. reads प्रवर्तते for प्रवर्तयेत्; while the text reads शूद्राणां न निवर्तते for शूद्राग्नेन प्रवर्तयेत्. ५. The text substitutes तथा for पञ्च. ६. The following quoted eight lines are occurred in Manu. ७. I. reads चर्माविकृन्तिनः for चर्माविकृन्तिनः. ८. H. reads रूपेभ्यः for लोकेभ्यः. ९. Except A. all others read रूपं for पूयं. १०. I. reads पुंश्चैल्याश्च तथा भ्रियम् for पुंश्चैल्याश्चात्रमिन्द्रियम्. ११. B. and D. substitute विष्टां for विष्टा. १२. G. reads तुष्टवर्णं and H. वदन्त्येनं for वदन्त्येनं.

इति । तदिदं गार्हितं गूढान्नमज्ञानाद्वाऽऽपत्काले वा यो
विप्रो भुङ्क्ते स ब्रह्मकूर्चमाचरेत् । तस्य पावनत्वं बहुमन्त्रसं-
स्कृतत्वात् । यस्तु ज्ञात्वा गूढान्नं भुङ्क्ते संप्राजापत्यमाचरेत् ।
तथा च मनुः—

‘भुञ्जानोऽन्यतमस्यान्नममत्या क्षपणं त्र्यहम् ।

मत्या भुक्त्वा चरेत् कृच्छ्रं *रेतो-विण्मूत्रमेव च’ ॥

(म. स्मृ. ४. २२२)

इति । न च—ब्रह्मकूर्चस्यैकोपवासरूपत्वात् त्र्यहक्षपणेन
विरोध—इति शङ्कनीयम् । तयोः शक्तौशक्तविषयत्वात् । अत्र
दिनत्रयोपवासं शङ्खे-लिखितोऽप्याह—

‘भुक्त्वा वार्षभिकस्यान्नमवृत्तस्याऽसुतस्य च ।

गूढस्य तु तथा भुक्त्वा त्रिरात्रं स्यादभोजनम्’ ॥

(शं. स्मृ. ११. १८)

इति । प्रजापतिश्चात्र व्यवस्थितानि व्रतान्याह—

‘ब्राह्मणस्यैव गूढान्नमभोज्यं परिकीर्तितम् ।

सकृद्भुक्त्वा तदज्ञानाद्ब्रह्मकूर्चं सकृत् पिबेत् ॥

अभ्यासे च तदभ्यस्येदाममन्नमगार्हितम् ।

मत्या त्रिरात्रं कुर्वीत कृच्छ्रमभ्यासतश्चरेत्’ ॥

इति ।

* अत्र ‘रेतो-विण्मूत्रमेव च’ इति प्रायश्चित्तातिशयद्योतनार्थमुक्तम् ।
वस्तुतस्तु रेत आदीनां प्राशनं न अभोज्यान्नभोजनतुल्यम् । तत्र पुनरुप-
नयनस्याभिधानात् ।

१. We follow here A. and I.; while all other manuscripts substitute
समन्तः for मनुः, and the text of Manu reads भुक्त्वाऽतो for भुञ्जानो. २. H.
omits -अद्यक्तः. ३. I. does not insert शङ्खः. ४. B. C. D. E. F. and H.
read अत्रुतस्य सुतस्य च and C. and F. substitute च for च; while I. अत्रुत-
स्यासुरस्य च for अत्रुतस्याऽसुतस्य च. ५. J. substitutes यदि for परि.

जाताशौचेन मृताशौचेन वा संयुक्तस्य पुरुषस्यान्नं
'सूतकान्नम्' । तन्निन्दा च मनुना दर्शिता—

* 'नटान्नं रजकस्यान्नं चौरस्यान्नं तथैव च ।

मृतके सूतके* चैव स्वर्गस्थमपि पातयेत्' ॥

इति । नटादिरभोज्यः । विप्रादीन् भोजयितुमनर्हत्वात् ।

तथा च बृहस्पतिः—

'नट-नर्तक-तक्षाणश्चर्मकारः सुवर्णकृत् ।

†स्थाणु-पाषण्ड-गणिका अभोज्यान्नाः प्रकीर्तिताः' ॥

(बृ. स्मृ. १. २७)

इति । याज्ञवल्क्योऽपि—

'*कदर्य-ब्रह्म-चोराणां क्लीब-रद्गावतारिणाम् ।

वैणा-अभिशास्त-वार्धुष्य-गणिका-गणैदीक्षिणाम् ॥

* मृतके सूतके चैव तद्वतो यदन्नं तत् भुक्तं चेत् स्वर्गस्थमपि पातयेत् । किं पुनरिहैव स्थितम् ।

† स्थाणुः शिल्पी पाषाणभेदको वा ।

‡ कदर्यादय इमे पूर्वं तृतीयाध्याये भक्ष्याभक्ष्यप्रकरणे आश्रयदुष्टान्न-वर्जने आचार्येणैव व्याख्याताः विशेषस्त्वच्यते । चोरः ब्राह्मणसुवर्णव्यति-रिक्तपरस्वापहारी । वैणः वेणुच्छेदजीवी—इति विज्ञानेश्वरः । अभिशास्तः पतनीयैः कर्मभिर्युक्तः । आतुरो महारोगोपसृष्ट इति विज्ञानेश्वरः । ते च महारोगाः—

'वातव्याध्यश्मरी-कुष्ठ-मेहोदर-भगन्दराः ।

अर्शांसि ग्रहणीत्यष्टौ महारोगाः प्रकीर्तिताः' ॥

इति । आतुर आसन्नमरण इत्यपि केचिदाहुः । अवीरा पति-पुत्ररहिता । ग्रामयाजी ग्रामस्य शान्त्यादिकर्ता । बहूनामुपनयनकर्ता वा । शभिः वृत्तिर्यस्य सश्वृत्तिः ।

१. G. reads मनु-बृहस्पतिभ्यां for मनुना. २. A. reads तक्ष्णोन्नं and 1. सूतान्नं for नटान्नं ; while the quoted verse does not occur in Manu. ३. I. reads -रक्षिणाम् for -रीक्षिणाम्.

चिकित्सका-ऽऽतुरोन्मत्त-पुंश्चली-कुङ्गे-विद्विषाम् ।
 क्रूरोग्र-पतित-ब्राह्म्य-दाम्भिकोच्छिष्टभोजिनाम् ॥
 अवीरोस्त्री-स्वर्णकार-स्त्रीजित-ग्रामयाजिनाम् ।
 शस्त्रविक्रयि-कर्मार-तन्तुवाय-श्ववृत्तिनाम् ॥
 नृशंस-राज-रजक-कृतघ्न-वधजीविनाम् ।
 चैलधाव-सुराजीव-सहोपपतिवेष्टमनाम् ॥
 पिशुना-ऽनृतिनोश्चैव तथा चाक्रिक-बन्दिनाम् ।
 एषामन्नं न भोक्तव्यं सोमविक्रयिणस्तथा' ॥

(या. स्मृ. १. १६१-१६५)

इति । 'शङ्कित'मित्यत्र द्विविधा शङ्का विवक्षिता ।
 विषप्रक्षेपादिका शास्त्रनिन्द्यत्वशङ्का चेति । तथाहि-केषुचित्
 कीकटदेशेषु* प्रेत-भूत-गणादिरूपास्तामस्यो देवतास्तोषयितुं

१. B. and D. read -क्रूटविद्विषम्, E. -वृद्धविद्विषः and G. -वृद्धविद्विषम् for
 क्रूडविद्विषाम्; while C. F. and the text read the whole line as follows :—

चिकित्सका-ऽऽतुर-क्रूट-पुंश्चली-मत्त-विद्विषाम् ।

२. B. and D. omit this line :—

अवीरास्त्री-स्वर्णकार-स्त्रीजित-ग्रामयाजिनाम् ।

while others except A. and the text read अवीर- for अवीरा—, ३. A.
 does not insert this line :—

शस्त्रविक्रयि-कर्मार-तन्तुवाय-श्ववृत्तिनाम् ।

while D. reads शस्त्रविक्रयि- and I. स्त्रीविक्रयि- for शस्त्रविक्रयि-

४. Except A. C. F. G. and J. others read चेल- for चैल-. ५. We follow
 here A. C. and F.; while all others omit this line :—

पिशुनानृतिनोश्चैव तथा चाक्रिक-बन्दिनाम् ।

६. I. reads विषप्रक्षेपिका for विषप्रक्षेपादिका and B. and D. omit
 शास्त्र- and read -निन्द्यशङ्का च for -निन्द्यत्वशङ्का चेति; while J. विषप्रक्षेपणा-
 निशास्त्रनिन्द्यशङ्का च. ७. J. substitutes तथा for तथाहि. ८. B. and
 D. शुचिकीकटदेशेषु, C. केषुचित् कीकटदेशेषु, G. and E. केषुचित् कीकटदेशेषु
 for केषुचित् कीकटदेशेषु; while F. omits the following :—

तथाहि-केषुचित् कीकटदेशेषु प्रेत-भूत-गणादिरूपा-

स्तामस्यो देवतास्तोषयितुं नरबलिं संकल्प्य मनुष्यान् .

नरबलिं सङ्कल्प्य मनुष्यान्तरयितुं अन्नमध्ये गूढं विषं
प्रक्षिपन्तीत्येस्ति महती प्रसिद्धिः । तादृशेषु गृहेषु विष-
शङ्कासम्भवात् शङ्कितमन्नमित्युच्यते । तत्तु न भोक्तुं योग्यम् ।

‘विषं* चोपविषं भुक्त्वा चरेच्चान्द्रायणव्रतम्’ ।

इति चतुर्विंशतिमते विषभोजननिन्दास्मरणात् । तथा
केचित् श्रद्धालवः शूद्रादयः स्वगृहे श्रोत्रियो न भुङ्क्ते
इत्यभिप्रेत्य श्रोत्रियान्तरगृहे द्रव्यं दत्त्वा भोजयन्ति । ता-
दृशस्य श्रोत्रियान्तरस्य गृहे सिद्धमन्नं निन्द्यत्वेन शङ्कितम् ।
‘प्रतिषिद्धान्नं’ गोघ्रातादि । तथा च याज्ञवल्क्यः—

* विषं तावत् द्विविधं स्थावरं जङ्गमं चेति । स्थावरं कन्द-फलादि-
स्थितं भवति । तच्च—१ कालकूटम् २ वत्सनाभम् ३ शाङ्कम् ।
४ मालकम् ५ दामवैराटिमुसाकम् । ६ शृङ्गी ७ पुण्डरीकम् ८ महा-
विषम् ९ हालाहलम् १० मर्कटकम् ११ काशपुष्पकम् १२ इन्द्रायुधम्
१३ तलम् इति त्रयोदशभेदभिन्नं भवतीति संग्रहे उक्तम् । एतेषां लक्ष-
णानि तत्रैव द्रष्टव्यानि । सर्पादिदंष्ट्रासु यत् व्यवस्थितं तज्जङ्गमम् ।

उपमितेन विषेण इति उपविषम् । तच्च—

‘अर्कक्षीरं स्नुहीक्षीरं तथैव कलिहारिका ।

करवीरोऽथ धत्तूरः पञ्च चोपविषाः स्मृताः ॥

इति पञ्चविधम् । केषाञ्चिन्मते सप्तविधम्—

‘अर्क-सेहुण्ड-धत्तूरा लाङ्गली करवीरकः ।

गुञ्जा-ऽहीफेनमित्येताः सप्तोपविषजातयः’ ॥

इति शार्ङ्गधरे मध्यमखण्डे द्वादशाध्याये ।

१. C. omits मनुष्यान्. २. C. and F. do not insert इत्यस्ति मह-
प्रसिद्धिः—

‘अनेधित’* वृथामांसं केश-कीटसमन्वितम् ।
 शुक्तं पर्युषितोच्छिष्टं श्वस्पृष्टं पतितेक्षितम् ॥
 गोघ्रातं शुकुनोच्छिष्टं पर्दास्पृष्टं च कामतः ।
 उदकया स्पृष्टसंघुष्टं पर्यायान्नं च वर्जयेत् ॥

(या . स्मृ . १ . १६७-१६८)

इति । पात्रे पतितस्यान्नस्यार्धं भुक्त्वा शिष्टमन्नं कालान्तरे
 भोक्तुं यदि संगृह्यते तदा तदन्नं पूर्वोच्छिष्टमित्यभिधीयते ।
 तेष्वेतेषु सूतकान्नादिषु पूर्वोच्छिष्टान्तेषु पञ्चसु भुक्तेषु शूद्रा-
 न्नवद् ब्रह्मकूर्च-कृच्छ्रौ वेदितव्यौ । सूतकान्ने ये वक्तव्य-
 विशेषास्ते सर्वेऽप्युपरिष्ठाद् वक्ष्यन्ते । यत्त्वभोज्यान्ने सुम-
 न्तुनोक्तम्—

‘अभिशास्त-पतित-पौनर्भव-पुंश्चल्यशुचि-शस्त्रकार-
 तैलिक-चाक्रिक-ध्वाजि-सुवर्णकार-लेखक-लैङ्गिक-

* पूजार्हाय यदवज्ञया दीयते तदनर्चितम् । प्राणाल्यादिव्यातिरेकेण
 देवाद्यर्चनावशिष्टं यन्न भवति केवलमात्मार्थमेव साधितं तद्वृथामांसम् ।

१. Except A. C. and F. all others do not insert this and the following line:—

अनेधितं वृथामांसं केश-कीटसमन्वितम् ।

शुक्तं पर्युषितोच्छिष्टं श्वस्पृष्टं पतितेक्षितम् ॥

२. The text and A. C. F. place this line after the next line.
 ३. B. and D. read च शुनोच्छिष्टं, E. H. J. तु शुनोच्छिष्टं for शुकु-
 नोच्छिष्टं. ४. B. C. D. E. F. G. H. and J. read श्वस्पृष्टं पतितेक्षितम्.
 ५. I. reads -संघुष्टं and J. -संघुष्टं for -संघुष्टं. ६. I. reads विवर्जयेत्
 for च वर्जयेत्. ७. B. and D. read पूर्वोच्छिष्टं for पूर्वोच्छिष्टं, ८. H.
 substitutes हि for अवि. ९. Except I. all others omit -लैङ्गिक-.

षण्डक-बन्धक-गणक-गणकान्नानि* चाभोज्या-
नि । सैनिक-क्रव्याद-निषाद-बुरुड-चर्मकारा
अभोज्यान्ना अप्रतिग्राह्याश्च अशन-प्रतिग्रहयो-
श्चान्द्रायणं चरेत् ।

इति तत् कामकृताभ्यासविषयम् । यच्च शङ्खेनोक्तम्—
'शूद्रान्नं ब्राह्मणो भुक्त्वा तथा रद्गावतारिणः ।
चिह्नित्सकस्य कूरस्य तथा स्त्री-गूढ-जीविनः॥
षण्डस्य कुलटायाश्च तथा बन्धनरक्षिणः ।
अभिज्ञस्तस्य चोरस्य अवीरायाः स्त्रियास्तथा ॥

* अभिज्ञस्तादयः पूर्वं व्याख्याताः । चक्रमस्ति वाद्यत्वेन यस्य स
चाक्रिकः । षण्डको वर्षवरः आकृष्टाण्डः पुमान् वा । कन्याविनिमयजातः
पुत्रो बन्धकः । कृतं छिन्नं तदेव पुनर्विशेषतः कृतं पक्वं च मांसं भुङ्क्त
इति क्रव्यादः । पृषोदरादित्वात् साधुः ।

'क्रव्यादः कृत-विकृत-पक्वमांसभुगुच्यते' ।

इति शब्दार्णवः ।

१. We follow here A. and I. ; while all others read -बल्लक- for
-बन्धक-. २. B. D. and I. read -गण- for -गणक-. ३. H. reads च न
भोज्यानि. B. D. and J. read the same, but omit च-. ४. The text reads
the following lines of the quotation as follows:—

बल्लस्य चैव चौरस्यावीरायाश्च तथा स्त्रियः ॥
कर्मकारस्य वेणस्य कीरस्य पतितस्य च ।
रुक्मकारस्य तक्षणश्च तथा वारुणिकस्य च ॥
कश्यपस्य नृक्षस्य वैद्यायाः कितवस्य च ।
गणान्नं भूमिपालान्नमन्नं वैवाह्यजीविनः ॥
सोनपान्नं सूतिकाग्नं भुक्त्वा मांसं व्रतं चरेत् ॥

५. G. and J. read -गूढजीविनाम्. ६. This and the following two lines
do not occur in I.:—

अभिज्ञस्तस्य चोरस्य अवीरायास्त्रियास्तथा ॥
चर्मकारस्य वेणस्य क्लीबस्य पतितस्य च ।
कर्मकारस्य तथा तक्षणे रजकस्य च वारुणिके ॥

चर्मकारस्य वैणस्य क्लीबस्य पतितस्य च ।
 कर्मरस्य तथा तक्ष्णो रजकस्य च वार्धुषेः॥
 कदर्यस्य नृशंसस्य वेद्यायाः कितवस्य च ।
 गणान्नं गणिकान्नं च मृगजीवि-श्ववृत्तिनाम् ॥
 सौनिकान्नं सूतिकान्नं भुक्त्वा मासं व्रती भवेत् ।
 (शं. स्मृ. १७. ३६-३८)

इति एतच्च पूर्वेण समानविषयम् । मासव्रतस्य चान्द्रा-
 यणरूपत्वात् । यदपि बृहस्पतिनोक्तम्—

‘शौण्डिकान्नं नटस्यान्नं क्लीब-दण्डिकयोरपि* ।
 दुष्टान्नमपेसृष्टान्नं सोमविक्रयिणस्तथा ॥
 सौनिकान्नं सूतिकान्नं वार्धुषेः पतितस्य च ।
 एतेषां ब्राह्मणो भुक्त्वा द्वादशाहं यवान् पिवेत्’ ॥
 (बृ. स्मृ. १. ३१-३२)

इति यदपि शङ्ख-लिखिताभ्यामुक्तम्—

‘अभिशस्त-पतित-रजक-चाक्रिक-तैलिक-
 ग्रामयाजक-शूद्र-सांवत्सरिक-कुलटा-सु-
 वर्णकार-चर्मकार-चित्रवृत्ति-पोषक-तन्तु-
 वाय-रद्गावतारि-मानकूट-शौण्डिक-वध-

* दण्डो लघुडः तं प्रहृत्य जीवतीति दण्डिकः ।

१. A. reads हर्मकारस्य तक्ष्णश्च for कर्मरस्य तथा तक्ष्णो. २. All, except A. and I. substitute भूमिपालान्नं for गणिकान्नं च. ३. I. reads अभिशिष्टान्नं for अपेसृष्टान्नं. ४. B. and D. read सूतान्नं भूमिकान्नं च. C. E. F. H. and J. सूतान्नं सूतिकान्नं च and I. सूत्यन्नं सूतिकान्नं च for सौनिकान्नं सूतिकान्नं. ५. B. and D. substitute शक्तिक- for चाक्रिक-. ६. Except A. all others read कुलिक- for कुलटा-. ७. I reads पोषक- for पोषक-.

जीवि-नृशंस्योत्सविक्राय-वार्धुषिक-इया-
वक-नटवृत्ति-व्रात्य-तस्कर-गणान्नेभो-
जनेष्वतिकृच्छ्रं चरेत्* ।

इति एतदुभयं पूर्वोक्तविषये चान्द्रायणं कर्तुमशक्त-
म्प्रति वेदितव्यम् । यदपि बृहस्पतिना दर्शितम्—

‘गान्धर्वो लोहकारश्च सौनिकस्तन्तुवायकः ।

चक्रोपजीवी रजकः कितवस्तस्करस्तथा ॥

यजमानोपजीवी च शूद्राध्यापक-याजकौ ।

कुलटश्चित्रकर्मा च वार्धुषिश्चर्मविक्रयी ॥

समर्थं पण्यमाहृत्य महार्थं यः प्रयच्छति ।

स वै वार्धुषिको नाम यश्च वृद्ध्या प्रयोजयेत् ॥

वृथा ऽऽरामाश्चमाणां च भेदकः पुण्यविक्रयी† ।

* अभिशस्तादयः पूर्वं व्याख्याताः । संवत्सरं वेत्तीति सांवत्सरिकः
ज्योतिषिक इति यावत् । पोषकः व्यभिचारार्थं स्त्रीणां पोषणकर्ता । मान-
कूटः न्यूनमानकर्ता ।

† जप-यात्रा-यज्ञादिभिः सम्पादितं पुण्यं द्रव्यं गृहीत्वा विक्रीणाति-
‘मया कृतस्यामुक्तस्य कर्मणः यदुत्पन्नं श्रेयः तत् अमुकद्रव्यं गृहीत्वा
तुभ्यमहं सम्प्रददे’-इति सङ्कल्प्य यो ददाति स पुण्यविक्रयी । गुरुः पि-
त्रादिः स गुप्तो यस्य स गुरुगुप्तिकः । ख्यापने दोषाविष्करणं भवेदिति
भिया यो पित्रादीन् न वक्ति स निन्दाः । वर्णिकया जीवतीति वर्णिकः
भूमिका ग्रहणकर्तेति यावत् । गान्धर्वादिवर्णिकान्तेषु यो विप्रो मोहात्
तत्कर्मणा वर्तते स प्रायश्चित्तेन व्यवहार्यो भवेत् । सदेत्युक्तेरभ्यासोऽवग-
म्यते । ये च ब्राह्मणाः स्वयमेव तेषां कर्माण्याचरेयुः तेषां प्रत्यापत्तिं शु-
द्धिम्-इत्यादि योजनीयम् ।

१. C. and F. read -नाराशंसि- for -नृशंसि-. २. I. reads -इयावक- for -इयावक-नटवृत्ति-. ३. I. omits -गण-. ४. Except A. and I. all others
substitute मूलिकः for सौनिकः; while II. तुलवायकः for तन्तुवायकः. ५. A.
reads -कुलटश्च for -कुलटश्च. ६. B. D. and G. read हारा for ऽऽरामाः. ७. A.
reads पण्यविक्रयी for पुण्यविक्रयी.

विक्रयी ब्रह्मणो यश्च योनिसाङ्गरिकश्च यः ॥
 रङ्गोपजीवी कूटोशः कुहको गुरुगुप्तिकः ।
 भिषक् च गरदश्चैव रूपाजीवी च सूचकः ॥
 सौनिको वर्णिकश्चैव निषादेन समाः स्मृताः ।
 कर्मणा तेषु यो मोहाद् ब्राह्मणो वर्त्तते सदा ॥
 प्रायश्चित्ते तु चरिते व्यवहार्यो भवेत् स हि ।
 एते ब्राह्मणचण्डालाः सर्वे ब्रह्महणः किल ॥
 तस्माद् देवे च पित्र्ये च वर्जितास्तच्चर्दाशिभिः ।
 एतेषामेव सर्वेषां प्रत्यापत्तिं तु मृग्यताम् ॥
 भैक्ष्यान्नमुपभुञ्जानो द्विजश्चान्द्रायणं चरेत् ।
 एतेषां* ब्राह्मणो भुक्त्वा दत्त्वा कृत्वा प्रतिग्रहम् ॥
 प्राजापत्येन शुद्धयेत् तस्मात् पापान्न संशयः ।

(वृ. स्मृ. १. ३०-३१)

इति । तत्र चान्द्रायणं पूर्वोक्तचान्द्रायणेन समानविष-
 यम् । प्राजापत्यं तु तस्मिन्नेव विषये वेदेविदम्प्रत्यवगन्तव्यम् ।
 'ब्राह्मण' इति विशेषाभिधानात् । यच्चोक्तमङ्गिरसा-

* एतेषां पूर्वोक्तदोषदूषितानां गान्धर्वादीनामित्यर्थः ।

१. B. D. and H. read कूटी च, C. F. and J. कूटिशः and G. कूटाश्.
 all for कूटाशः. २. I. reads कुरुको गुप्तिकस्तथा for कुहको गुरुगुप्तिकः.
 ३. I. reads भिषजो for भिषक् च. ४. G. substitutes कूपजीवी for
 रूपाजीवी. ५. J. substitutes सौमिकः for सौनिकः. ६. B. C. D. E. F. G.
 H. I. and J. read परिहार्यो for व्यवहार्यो. ७. B. C. D. and F. read
 ब्रह्महताः for ब्रह्महणः. ८. Except A. and I. all substitute तथा for तस्मात्.
 ९. All others except A. read प्रत्यापत्तिस्तु for प्रत्यापत्तिं तु. १०. G.
 omits वेदविषम्.

‘अभोज्यानां तु सर्वेषां भुक्त्वा चान्नमुपस्कृतम् ।
अन्त्यावेसायिनां भुक्त्वा पादकृच्छ्रेण शुद्ध्यति’॥
(अं. स्मृ. ३. १९)

इति । यदपि विष्णुनोक्तम्—

‘गण-गणिका-स्तेन-गायनान्नानि भुक्त्वा
सप्तरात्रं पयसा वर्तेत । (७) तक्षोन्नं
चर्मकर्तुश्च । (८) वार्द्धुषिक-कदर्य-
दीक्षित-बद्ध-निगडाभिशस्त-पण्डानां च* ।
(९) पुंश्चली-दाम्भिक-चिकित्सक-लु-
ब्धक-क्रूरोच्छिष्टभोजिनां च । (१०) अ-
वीरास्त्री-स्वर्णकार-सपत्न-पतितानां च ।
(११) पिशुनानृतवादि-क्षतधर्मा-ऽऽत्म-रस-
विक्रियिणां च । (१२) शैलूष-तन्तुवाय-
कृतघ्न-रजकानां च । (१३) चर्मकारनि-
षाद-रङ्गावतारि-वैण-शस्त्रविक्रियिणां च ।
(१४) श्रजीवि-शौण्डिक-तैलिक-चैल-
निर्णेजकानां च । (१५) रजस्वला-

* बद्धः रज्ज्वा पाशैर्वा बद्धः । निगडः शृङ्खला साऽस्यास्तीति नि-
गडः । सपत्नः शत्रुः । स्वभार्याया उपपतिर्जारः सह वर्तेत वैश्वमनि सः ।

१. B. and D. read अन्त्यावसायिनं भुक्त्वा for अन्त्यावसायिनां भुक्त्वा
२. I. reads -गणक- for -गणिका-. ३. Except A. I. and the text all others
read अक्षोन्नं for तक्षोन्नं. ४. Some manuscripts read -निगला ; while
the text बंधनिका for -बद्ध-निगडा-. ५. H. substitutes वा for च. ६. H.
reads -सापत्न- for -सपत्न-. ७. We follow here A. and the text ; while all
others read -क्रुधुधर्मसोम- for -क्षतधर्मा-ऽऽत्मरस-. ८. Except A. and I. all
omit च and J. substitutes -मजक- for रजक-. ९. G. and the text
read कर्मकार- and B. C. D. E. F. H. and J. कर्मार- for चर्मकार-.

सहोपपतिवेद्मनां च । (१६) भूण-
 घ्रावेक्षितमुदक्या संस्पृष्टं पतत्रिणाऽव-
 लीढं शुनां संस्पृष्टं गवाघ्रातं च । (१७)
 कामतः पादस्पृष्टमवक्षतं च । (१८)
 मत्त-क्रुद्धा-ऽस्तुराणां च । (१९) अनर्चितं
 वृथामांसं च । (२०) पाठीन-रोहित-
 रोजीव-सिंहतुण्ड-शकुलवर्जं सर्वमत्स्यमां-
 साशने त्रिरात्रमुपवसेत् । (२१) सर्वजलज-
 मांसाशने च । (२२)

(वि. स्मृ. ५१. ७-२२)

इति । तत्र त्रिरात्रोपवासो ऽकामकृतसकृद्भोजनविषयः ।
 तस्मिन्नेव विषये मूलवचनोक्तब्रह्मकूर्चस्त्वशक्तम्प्राति वेदि-
 तव्यः । सप्तरात्रपयोव्रतमकामकृताभ्यासविषयम् । शङ्कित-
 प्रतिषिद्धान्नयोर्हारीत आह—

‘मृत-सूतक-शूद्रान्नं सदोषेणापि* संस्कृतम् ।
 शङ्कितं प्रतिषिद्धान्नं विद्विषोऽन्नमथापि वा ॥
 यदि भुञ्जीत विप्रो यः प्रायश्चित्ती ध्रुवं भवेत् ।
 एकरात्रोपवासश्च गायत्र्यष्टशतं जपेत् ॥

* सदोषेण महापातकादिदोषदूषितेन । पञ्चगव्यस्य पृथक् पृथक्
 पञ्च मन्त्राः पूर्वोक्ता अन्नानुसन्धेयाः ।

१. I. reads -रोहितं च राजिल- सिंहतुण्डं च for -रोहित-राजीव-सिंहतुण्ड-
 २. Except the text and A. read -सशल्कवर्जं for -शकुलवर्जं. ३. Except
 A. and I. all others read सरोषं वापि for सदोषेणापि. ४. B. C. D. E. F.
 G. H. and J. read प्रायश्चित्तं for प्रायश्चित्ती.

प्राशयेत् पञ्चभिर्मन्त्रैः पञ्चगव्यं पृथक् पृथक् ।

एतेन शुद्ध्यते विप्रो ह्यन्यैश्चाभोज्यभोजनैः ॥

(हा. स्मृ. १३. १-३)

इति । एतच्च ब्रह्मकूर्चवद् व्याख्येयम् । पूर्वोच्छिष्टे तु
ब्रह्मकूर्चसमानं व्रतं स्मृत्यन्तरे दर्शितम्—

‘स्वमुच्छिष्टं तु यो भुङ्क्ते यो भुङ्क्ते मुक्तेभाजने*।

एवं वैव्रस्वतः प्राह भुक्त्वा सान्तपनं चरेत् ॥

इति ॥ ९ ॥

पूर्वोच्छिष्टस्य पुनर्भोजने व्रताचरणमभिहितम् । तेनैव
दृष्टान्तेन बालाद्युच्छिष्टस्याभोज्यत्वमाशङ्क्य स्वल्पशुद्ध्य
भोज्यत्वमाह—

‘बालैर्नकुल-मार्जारैरन्नमुच्छिष्टं यदा ।

तिल-दर्भोदकैः प्रोक्ष्य शुद्ध्यते नात्र संशयः ॥ ६ ॥

इति । उच्छिष्टितं उच्छिष्टतामापादितम् । प्रोक्षितस्यान्नस्य भो-
जने श्रद्धाजडस्योच्छिष्टत्वशङ्काऽनपायात् पुनर्व्रतमाचरणीय-

* भोजनकाले पात्रालम्भनं विहितम् । तदकृत्वा यो भुङ्क्ते स मुक्तभा-
जने भुङ्क्त इत्यर्थः ।

† यद्यपि ‘बाल आपोडशात् वर्षात्’-इत्युक्तं तथाप्यत्र आपञ्चमाद्वर्षात्
इत्येव वक्तुमुचितम् । ततः परं तस्य सन्नानत्वात् । धरणीधरस्तु—‘बालाः
पञ्चवर्षाधिकवर्षाः । पञ्चवर्षात् परस्येति स्मरणात्’-इत्याह । तदसमञ्ज-
सम् । पञ्चवर्षाधिकस्य प्रायश्चित्ताभिधानादित्यन्यत्र विस्तरः । बहुवच-
नात् मूषकादीनामपि ग्रहणमिति केचित् ।

१. B. reads शुक्तभाजनः, D. भक्तभाजनः, C. E. F. and J. मुक्तभाजनः
and G. मुक्तभोजने all for मुक्तभाजने. २. M. reads बालैः for बालैः.
३. K. and L. read उच्छिष्टितं for उच्छिष्टितं. ४. I. does not insert
भोजने. ५. I reads पूर्ण- for पुनर्.

मिति संशयः स्यात् । अतो नात्र संशयः कर्त्तव्य इत्युक्तम् ।
प्रोक्षणमकृत्वा भुक्ते सति पञ्चगव्यं पातव्यम् । तदाह संवर्तः—

‘श्व-काकोच्छिष्ट-गोच्छिष्टभक्षणे तु व्यहं क्षेपेत्॥ (१८९)

बिडाल-गूषकोच्छिष्टे पञ्चगव्यं पिबेत् द्विजः ।’

(सं. स्मृ. १८९-१९०)

इति । शास्त्रीयपञ्चगव्यपाने योऽशक्तः तम्प्रत्युक्तं स्मृ-
त्यन्तरे—

‘भुक्त्वोच्छिष्टं तु काकानां विग्रेह्यत व्यहोषितः ।

भुक्त्वोच्छिष्टं बिडालादेः पञ्चगव्यं पिबेत् द्विजः’ ॥

इति । मनुः—

‘बिडाल-काकाखूच्छिष्टं* जग्ध्वा श्व-नकुलस्य च ।

केश-कीटावपन्नं च पिबेद् ब्राह्मीं सुवर्चलाम्’ ॥

(म. स्मृ. ११. १९९)

* इदं तावदकृतप्रायश्चित्तस्य ब्रह्मचारिणः ‘व्रतशेषं समापयेत्’—

१. B. D. and G. omit पातव्यम्; while II. omits the following :—

पञ्चगव्यं पातव्यम् । तदाह संवर्तः—

‘श्व-काकोच्छिष्ट-गोच्छिष्टभक्षणे तु व्यहं क्षेपेत् ।

बिडाल-गूषकोच्छिष्टे - - - - -’ ॥.

२. B. C. D. F. and J. जपेत्, I. क्षिपेत्, and the text द्विजः for क्षेपेत्-

३. The text does not insert ब्राह्मीं. and F. omits the following por-
tion:—

‘- - - - - नाविद्युध्येत् व्यहोषितः ।

भुक्त्वोच्छिष्टं बिडालादेः पञ्चगव्यं पिबेत् द्विजः ।’

इति । मनुः—

‘बिडाल-काकाखू - - - - -’ ॥

and it substitutes मनुष्यं for विष्णुरपि the same.

४. All, except A. and I. add आह after मनुः. ५. The text reads ब्रह्म-
सुवर्चलाम् for ब्राह्मीं सुवर्चलाम्.

इति । विष्णुरपि—

‘बिडाल-काक-नकुलाखूच्छिष्टभोजने ब्राह्मीं
सुवर्चलां* पिबेत् । (४६) श्वोच्छिष्टाशने
दिनमेकमुपोषितः पञ्चगव्यं पिबेत् । (४७)
पञ्चनखविण्मूत्राशने सप्तरात्रम् । (४८)
आमश्राद्धाशने त्रिरात्रं पयसा वर्तेत । (४९)
ब्राह्मणः शूद्रोच्छिष्टभोजने त्रिरात्रमुपवसेत् ।

(म. स्मृ. ११. १५८) इत्यनेन पूर्ववाक्ये व्रतशेषसमापनेऽनधिकारमाह ।
अवपन्नं केश-कीटादिभिर्दूषितम् । ब्राह्मीं पिष्ट्वा उदकेन सह पिबेदेकाहम् ।

* इदं चाकामतः सकृदभक्षण एव । कामतस्तु पूर्वोक्तं ब्रह्मकूर्चम् ।
एकदिनोपोषणमकामतः सकृदभक्षणे । कामतोऽभ्यासे तु त्रिदिनमुपोषणं
प्राजापत्यं च । मानुषातिरिक्तपञ्चनखानां विण्मूत्राशने सप्ताहमुपोषितो-
ऽष्टमेऽङ्गि पञ्चगव्यं पिबेदिति योजना । इदमपि कामत एव । ब्रह्मचार्य-
तिरिक्तस्यामश्राद्धाशने त्रिरात्रं पयःपानम् । इदं चाकामतः । अकामतः
शूद्रोच्छिष्टभोजने त्रिरात्रोपवासः । कामतस्तु त्रिरात्रोपवाससहित एक-
दिनमुदकवासः । ब्रह्मचारिणोऽयं मधु-मांसाशननिषेधः । वैश्य-राजन्यो-
च्छिष्टाशने पञ्चरात्र-त्रिरात्रं कामतः । राजन्यस्य शूद्र-वैश्ययोश्चिष्टा-
शने पञ्चरात्र-त्रिरात्रं कामतः । वैश्यस्य शूद्रोच्छिष्टाशने त्रिरात्रोपवासः ।
चण्डालाः पूर्वोक्ताः तेषां आममन्नं भुक्त्वा त्रिरात्रमुपवसेत् ।

१. D. and J. omit the following:— विष्णुरपि—

‘बिडाल-काक-नकुलाखूच्छिष्टभोजने ब्राह्मीं सुवर्चलाम्;
while C. substitutes मनुरपि for विष्णुरपि. २. E. and I. read श्वोच्छिष्टाशने
for श्वोच्छिष्टाशने. ३. We follow here A. and the text; while all others
do not insert the following portion:—सप्तरात्रम् । (४८) आमश्राद्धाशने.
४. I. includes ब्राह्मणः in forty-nine sūtra. ५. The text substitutes
-अशने for -भोजने and omits the following:—

त्रिरात्रमुपवसेत् । (५०) दिनमेकं चोदके
वसेत् । (५१) मधु-मांसाशने प्राजापत्यं.

(५०) दिनमेकं चोदके वसेत् । (५१)
 मधु-मांसाशने प्राजापत्यं सप्तरात्रम् । (५२)
 वैश्योच्छिष्टभोजने पञ्चरात्रम् । (५३)
 राजन्योच्छिष्टभोजने त्रिरात्रम् । (५४)
 राजन्यः गृध्रोच्छिष्टाशी पञ्चरात्रम् ।
 (५५) वैश्योच्छिष्टाशी त्रिरात्रम् । (५६)
 वैश्यः शूद्रोच्छिष्टाशी च । (५७) च-
 ण्डालात्रं भुक्त्वा त्रिरात्रमुपवसेत् । (५८)
 सिद्धात्रं भुक्त्वा पराकम् । (५९)

(वि. स्मृ. ५१. ४६-५९)

इति । उशना अपि—

‘ ब्राह्मणोच्छिष्टभोजने प्राणायामशतं कुर्यात् ।
 क्षत्रियोच्छिष्टभोजने प्राणायामसहस्रम् ।
 वैश्योच्छिष्टभोजने दशसहस्रं प्राणायामम्* ।
 मतिपूर्वं प्राजापत्यमतिकृच्छ्रं कृच्छ्रातिकृच्छ्रं
 च । शूद्रोच्छिष्टभोजने सप्तरात्रं यवागूपानम् ।
 मतिपूर्वं चेत् पराकः । एवं द्विजात्येच्छि-
 ष्टभोजने शूद्राणां च । ब्राह्मणोच्छिष्टाना-
 मपां पाने षोडश प्राणायामान् धारयेत् ।

* शत-सहस्र-दशसहस्रप्राणायामा अकामत एव । एवमेवाग्रेऽपि ।

१. All, except A. and the text omit च; while I. interchanges the word in the sūtras fifty-three to fifty-six respectively. २. G. reads प्राजाप-
 त्यमिति । कृच्छ्रं कृच्छ्रातिकृच्छ्रं च; while F. omits च. ३. B. D. and G.
 substitute द्विज- for द्विजाति-. ४. I. reads प्राणायामं for प्राणायामान्.

क्षत्रियाणां त्रिंशत् वैश्यानां चत्वारिंशत् ।
 शूद्राणां कुशवारिपानं त्र्यहम् । बुद्धिपूर्वं
 चेत् त्र्यहं चतुरहं पंचरोत्रं सप्तरात्रं च
 पञ्चगव्यपानं क्रमेण । अन्त्यजानामुच्छि-
 ष्टभोजने बुद्धिपूर्वं महासान्तपनम् । अबु-
 द्धिपूर्वं चान्द्रायणम् ।

(उ. स्मृ. ३. २०-३२)

इति । मनुरपि—

‘शूद्रोच्छिष्टाश्च पीत्वापः* कुशवारि पिबेत् त्र्यहम् । (१४८)

अभोज्यानां तु भुक्त्वाऽन्नं स्त्री-शूद्रोच्छिष्टमेव च ।

जग्ध्वा मांसमभक्ष्यं च सप्तरात्रं यवान् पिबेत् ॥ (१५२)

(म. स्मृ. ११. १४८-१५२)

इति । जातूकर्ण्योऽपि—

‘जम्बूक-काक-मार्जार-श्च-गोधानां गवामपि ।

मत्थोच्छिष्टं द्विजो भुक्त्वा कृच्छ्रं सान्तपनं चरेत्’ ॥

* शूद्रपीतोच्छिष्टा आपः पीत्वा विधिवत् सान्तपन-कुशोदकग्रहणम-
 न्त्रेण संस्कृतं कुशमिश्रितं वारि त्र्यहं पिबेत् । इदमकामत एवेति ज्ञे-
 यम् । अभोज्या अभोत्रियादयः । ‘शूद्रजातिग्रहणादेव जातिनिर्देशात्
 ‘स्त्रीग्रहणं लब्धसर्वणार्थं विज्ञेयम्’—इति मेधातिथिः । इदं च सप्तरात्रं
 यवपानं कामतः शूद्रोच्छिष्टानामपां पाने इति विज्ञेयम् । कामाकाम-
 अभ्यासानभ्यासतारतम्येन एकगुण-द्विगुणादिकं योजनीयम् ।

१. All, except A. and I. read क्षत्रिये for क्षत्रियाणां. २. G. reads अहम्
 for त्र्यहम्. ३. I. omits पंचरात्रं ; while G. and H. omit सप्तरात्रं. ४. I.
 reads बुद्धिपूर्वं महासान्तपनम् । बुद्धिपूर्वं, but it seems to be a mistake. ५. I.
 reads शूद्रोच्छिष्टं च पीत्वा तु for शूद्रोच्छिष्टाश्च पीत्वापः.

इति । याज्ञवल्क्योऽपि—

‘विप्रार्थं क्षत्रियस्य स्यात् वैश्यानां च तदर्धकम्* ।

तदर्धमेव शूद्राणां प्रायश्चित्तं विदुर्बुधाः ।’ ॥

(य. स्मृ. ३.१९)

इति । बृहद्विष्णुः—

ब्राह्मणः शूद्रोच्छिष्टाशने सप्तरात्रं पञ्चगव्यं

पिबेत् । (५०) वैश्योच्छिष्टाशने पञ्चरा-

त्रम् । (५१) राजन्योच्छिष्टाशने त्रिरात्रम् ।

(५२) ब्राह्मणोच्छिष्टाशने एकाहम्[†] । (५३)

(वि. स्मृ. ५१. ५०-५३ आन्ध्रपु०)

इति । शङ्ख-लिखितौ—

‘ब्राह्मणोच्छिष्टाशने महाव्याहृतिभिरभिमन्त्र्यापः

पिबेत् । क्षत्रियोच्छिष्टाशने ब्राह्मीरसपक्वेन च्यहं

क्षीरेण वर्तयेत् । वैश्योच्छिष्टभोजने त्रिरात्रोपो-

* जातिभेदेनायं प्रायश्चित्तभेदः सर्वत्र तारतम्येन योजनीयः ।

† एतानि सर्वाण्यप्यकामत इति विज्ञेयम् । कामतस्तु द्विगुणादिकम् ।

१. A. and J. substitute कण्वोऽपि for याज्ञवल्क्योऽपि and the quoted verse does not occur in याज्ञवल्क्यस्मृति. २. B. D. G. and H. read बृहद्विष्णुः for बृहद्विष्णुः, but the quoted sūtras occur in Vishnu Smṛiti (To MS.) ३. In Vishnu Smṛiti the words पञ्चगव्यं पिबेत् are omitted, and B. D. E. and H. omit the following:—

सप्तरात्रं पञ्चगव्यं पिबेत् । वैश्योच्छिष्टाशने पञ्चरात्रम् ।

राजन्योच्छिष्टाशने त्रिरात्रम् । ब्राह्मणोच्छिष्टाशने एकाहम् ।

इति । शङ्ख-लिखितौ—

‘ब्राह्मणोच्छिष्टाशने महाव्याहृतिभिरभि-

मन्त्र्यापः पिबेत् । क्षत्रियोच्छिष्टाशने.

४. Except A. all others read शङ्खः for शङ्ख-लिखितौ ५. I. reads, wrongly ब्राह्मणो for ब्राह्मी-

षितो ब्राह्मीं सुवर्चलां पिबेत् । शूद्रोच्छिष्टभोजने
षड्रात्रमभोजनम्* ।

इति । यमः—

‘भुक्त्वा सह ब्राह्मणेन प्राजापत्येन शुद्ध्यति ।
भूभुजा सह भुक्त्वान्नं तैत्तिकच्छेण शुद्ध्यति ॥
वैश्येन सह भुक्त्वाऽन्नमतिकृच्छेण शुद्ध्यति ।
शूद्रेण सह भुक्त्वाऽन्नं चान्द्रायणमथाचरेत्’† ॥
(य. स्मृ. ६. १-२)

इति । आपस्तम्बः—

शूद्रोच्छिष्टभोजने तु सप्तरात्र-
मभोजनम् । (४) स्त्रीणाम् । (५)
(आ. ध. सू. १. ९. २६. ४-५)

इति । शङ्खः—

‘शूद्रोच्छिष्टाशने मांसं पक्षमेकं तथा विशः ।
क्षत्रियस्य तु सप्ताहं ब्राह्मणानां तथा दिनम्’‡ ॥
(शं. स्मृ. १७. ४२)

* इदं चोच्छिष्टमन्त्रमेव । मांसाद्यभक्ष्योच्छिष्टभोजने उच्छिष्टभोजन-
निमित्तमभक्ष्यभक्षणनिमित्तं चेति प्रायश्चित्तद्वयं कर्तव्यम् । कामाका-
म-अभ्यासानभ्यासतारतम्येन प्रायश्चित्तावृत्त्यादि कल्पनीयम् ।

† सहभोजनं एकस्मिन् पात्रे भोजनम् । न त्वेकपङ्क्तौ ।

‘सह भुक्त्वा ब्राह्मणेन ब्रह्मकूर्चं पिबेत् श्यवम्’ ।

इत्यादांगिरीवचनेन तत्र प्रायश्चित्तस्याल्पत्वाभिधानात् ।

‡ पूर्वत्र शङ्खलिखितोक्तमापस्तम्बोक्तं इदं च प्रायश्चित्तविधानं
एकस्मिन्नेव विषये विभिन्नमपि दोषतारतम्येन योजनीयम् ।

१. We follow here A. and G.; while all others read सप्तरात्रेण for
तसकृच्छेण, but the reading seems to be incorrect. २. The text reads
these two Sûtras as follows:—

शूद्रस्य सप्तरात्रमभोजनम् । (४) स्त्रीणां चैवम् । (५)

इति । बृहद्यमः—

‘माता वा भगिनी वाऽपि भार्या वाऽन्याश्च योषितः ।

न ताभिः सह भोक्तव्यं भुक्त्वा चान्द्रायणं चरेत्’ ॥

(य. स्मृ. ६. ९)

इति । आपस्तम्बः—

‘अन्त्यानां भुक्तशेषं तु भक्षयित्वा द्विजातयः ।

चान्द्रं कृच्छ्रं तदर्थं तु ब्रह्म-क्षत्र-विशां विधिः’ ॥

(आ. स्मृ. ९. ९)

इति । अद्विराः—

‘चण्डाल-पतितादीनामुच्छिष्टान्नस्य भक्षणे ।

चान्द्रायणं चरेद्विप्रः क्षत्रः सान्तपनं चरेत् ॥

षड्रात्रं च त्रिरात्रं च वर्णयोरनुपूर्वशः’* ।

(अं. स्मृ. ३. ६३-६४)

इति । बृहद्वातातपः—

‘पीतशेषं तु यत् किञ्चिद्भाजने मुखनिःसृतम् ।

अभोज्यं तद् विजानीयाद् भुक्त्वा चान्द्रायणं चरेत् ॥

पीतोच्छिष्टं तु पानीयं पीत्वा तु ब्राह्मणः कश्चित् ।

त्रिरात्रं तु व्रतं कुर्याद् वामहस्तेन वा पुनः’† ॥

* वैश्य-शूद्रयोः षड्रात्र-त्रिरात्रे अनुक्रमेण । इदमपि अकामतः सकृ-
देव भक्षणे । कामतोऽभ्यासे त्वधिकं कल्पनीयम् ।

† इदं तु स्वस्थैवोच्छिष्टम् । यदि किञ्चित् पीत्वा पानीयपात्रं भूमौ
निधाय पुनस्तदेव पिबति तदोच्छिष्टपानदोषभिरासार्थं त्रिरात्रव्रतं
कुर्यात् ।

१. The text reads चान्द्रायणं तदर्थं for चांद्रकृच्छ्रं तदर्थं तु. २. J. reads
भोजने for भाजने ; while G. and H. मुखतश्च्युतम् for मुखनिःसृतम्. ३. This
verse does not occur in I. but all others insert it.

इति । शानातपः—

‘शूद्रस्योच्छिष्टभोजी तु त्रिरात्रोपोषितः शुचिः ।

सुराभाण्डोदकं पीत्वा च्छर्दितो घृतसेवकः* ॥

अहोरात्रोपवासेन शुद्धिमाप्नोति वै द्विजः’ ।

(शा. स्मृ. ९. ७-८)

इति । षट्त्रिंशन्मते—

‘दीप्तेच्छिष्टं तु यत्तैलं रात्रौ रथ्याहृतं तु यत् ।

अभ्यङ्गाच्चैव यच्छिष्टं भुक्त्वा नक्तेन शुद्ध्यति’ ॥

इति । अत्र बालोच्छिष्टप्रसङ्गादुदाहृतेषु वचनेष्वेकस्मिन्निषये श्रूयमाणानां बहूनां व्रतानामावृत्तितारतम्यविषयत्वेन व्यवस्था वर्णनीया ॥ ६ ॥

भुक्तोच्छिष्टभोजने प्रायश्चित्तमभिधाय पङ्क्त्युच्छिष्टभोजने प्रायश्चित्तमाह—

एकपङ्क्त्युपविष्टानां विप्राणां सह भोजने ।

यद्येकोऽपि त्यजेत् पात्रं शेषमन्नं न भोजयेत् ॥७॥

मोहादुज्जीत यस्तत्र पङ्क्तावुच्छिष्टभोजने ।

प्रायश्चित्तं चरेद्विप्रः कृच्छ्रं सान्तपनं तथो ॥८॥

* घृतसेवनमेकवारमेव ।

१. A. substitutes कचित् for शुचिः. २. B. reads छर्दनाद् घृतसेवनात् for छर्दितो घृतसेवकः. ३. H. reads कस्मिन् for एकस्मिन्. ४. Except A. and I. all others read -भोजने for -भाजने; while M. मोहाद्वा लोभतस्तत्र for मोहाद् भुज्जीत यस्तत्र. ५. K. and L. read तथा for तथो and insert the following line—

अहोरात्रोपोषितो भूत्वा पञ्चगव्येन शुद्ध्यति ।

इति । एको विप्रः सहसा स्वभोजने समाप्ते वा भोजन-
मध्ये येन केनचिद्विघ्नेन वा भोजनपात्रं परित्यज्य इतरेषु
विप्रेषु भुञ्जानेष्वेव सत्सु स्वयमुत्थाय यदि गच्छेत् तदा विप्रा-
न्तरैः स्वस्वपात्रेषु भुक्तावशिष्टमन्नं न भोक्तव्यम् । तमिमं
शास्त्रीयनिषेधमज्ञात्वा यो भुङ्क्ते स सान्तपनं चरेत् । निमि-
त्तस्याल्पत्वादत्र द्विरात्रसान्तपनं वेदितव्यम् । अस्मिन्नेव विषये
समानं व्रतं स्मृत्यन्तरे दर्शितम्—

‘यस्तु भुङ्क्ते द्विजः पङ्क्तावुच्छिष्टायां कदाचन ।

अहोरात्रोषितो भूत्वा पञ्चगव्येन शुद्धयति ।’ ॥

(अं. स्मृ. ९. १)

इति । वन्त्यादिव्यवधाने पङ्क्त्युच्छिष्टदोषो नास्ति । एत-
च्चाचारकाण्डे दर्शितम् ॥ ७-८ ॥

अभिनवक्षीरादिभोजने प्रायश्चित्तमाह—

पीयूषं श्वेतलघुनं वृन्ताकफल-गृञ्जने ।

पलाण्डु-वृक्षनिर्यास-देवस्व-कवकानि च ॥ ९ ॥

उष्ट्रीक्षीरमविक्षीरमज्ञानाद् भुञ्जते द्विजः ।

त्रिरात्रमुपवासेन पञ्चगव्येन शुद्धयति ॥ १० ॥

इति । पीयूषं अभिनवं पयः । पयसोऽभिनवत्वं प्रसवकाली-
नत्वमित्येके । दशाहान्तःपातित्वमित्यपरे । दशाहादूर्ध्वमपि

१. C. and F. read समाप्तेऽसमाप्ते, B. D. E. G. and J. प्राप्ते समाप्ते both for समाप्ते वा. २. J. reads स्वयं स्वापवि यदि गच्छेत्. ३. Except A. and I. all others read पङ्क्त्याम्. ४. B. D. and G. read पिबते for भुञ्जते and K. and L. द्विजाः for द्विजः. ५. M. reads उपवासी for उपवासेन. ६. I. substitutes पीयूषत्वं for पीयूषमभिनवं पयः.

प्रसवप्रयुक्तं रक्ताद्यार्द्रतासद्भावात्। स्त्रीनस्त्वमिति केचित् । श्वेत-
शब्दो लशुन-वृन्ताकाभ्यां सम्बध्यते । तेन रक्तलशुन-कृष्ण-
वृन्ताकादौ नेदं प्रायश्चित्तमित्युक्तं भवति । गृञ्जनं पत्रवि-
शेषः । यदीयं चूर्णं गायकाः कण्ठशुद्ध्यर्थं भक्षयन्ति* ।
वेद्याश्च मदाद्यर्थम् । मूलविशेषो वा गाजरापरपर्यायः ।
पलाण्डुः स्थूलकन्दो लशुनविशेषः । वृक्षनिर्यासो हिङ्गु-कर्पूरा-
दिव्यतिरिक्तः । हिङ्गवादीनां भोज्यत्वाभ्यनुज्ञानात् । देवतार्थ-
मुपकल्पिते क्षेत्रादावुत्पन्नमन्नं देवस्वम् । कवकं भूमौ छत्रा-
द्याकारेणोत्पन्नं शिलीन्ध्रशब्दवाच्यम् । पीयूषादिभोजी त्रिरात्र-
मुपोष्य चतुर्थे दिवसे पञ्चगव्यं पिबेत् । मतिपूर्वे तु भोजने
मनुराह—

‘छत्राकं विद्वराहं च लशुनं ग्रामकुक्कुटम् ।

पलाण्डुं गृञ्जनं चैव मत्या जग्ध्वा पतेद्विजः’† ॥

(म. स्म. ९. १९)

* भाषायां ‘गांजा’ इति प्रसिद्धः पत्रविशेष एवायमिति प्रतिभाति
तस्मिन् कण्ठशुद्धिकरत्वं मदजनकत्वमुभयमप्यस्तीति प्रसिद्धमेव ।

† छत्राकं द्विविधम् । भूर्जं वृक्षजं चेति । द्विविधमप्यभक्ष्यम् । अत्र
पतेत् इति यदुक्तं तत्—

‘द्विजातिकर्मभ्यो हानिः प्रतनम्’ ।

(गौ. स्म. २१. ४)

इति गौतमोक्तपातित्यवान् भवति । तेन उक्तप्रायश्चित्ताचरणत्वात्
प्राक् सन्ध्यावन्दनादावनधिकारः । एवमेव महापातकादिपातित्यापाद-
कव्यतिरिक्तेषु पापेषु यत्रयत्र पातित्यमुक्तं तत्र सर्वत्र कर्महानिरूपं
पातित्यमित्यवगन्तव्यम् ।

१. B. D. G. H. and J. omit इदं and read न प्रायश्चित्तं for नेदं प्रायश्चित्तं.
२. B. D. E. G. H. and J. read विशाख and C. F. I. विदाख for वेद्याश्च,
and I. substitutes स्वदाद्यर्थं for मदाद्यर्थं. ३. G. reads गृञ्जनपर्यायः;
while I. गृञ्जनापरपर्यायः for गाजरापरपर्यायः. ४. I. reads ग्राम्यकुक्कुटम्
for ग्रामकुक्कुटम्. ५. I. reads पलाण्डुगृञ्जनं for पलाण्डुं गृञ्जनं.

इति । अमतिपूर्वे स एवाह—

‘अमत्यैतानि षड् जग्ध्वा कृच्छ्रं सान्तपनं चरेत् ।

यतिचान्द्रायणं वा अपि शेषेषूपवसेदहः’*॥

(म. स्मृ. ५. २०)

इति । तत्र सप्तरात्रात्मकं सान्तपनं वेदितव्यम्—

‘अबुद्धिपूर्वे सान्तपनं सप्तरात्रं वा ।

(गौ. स्मृ. २३. २५ आन्ध्राक्षरपुस्तके.)

इति गौतमेन सप्तरात्रोपवाससमविकल्पस्मरणात् । एवं च
इति मूलवचनोक्तव्यहोपवासो भक्षितोद्धारितविषयो द्रष्टव्यः ।
चान्द्रायणं स्वावृत्तिविषयम् । ‘शेषेषूपवसेदहः’—इत्येतत्
कुसुम्भादिषु द्रष्टव्यम् । तथा च चतुर्विंशतिमते—

‘पलाण्डुं श्वेतवृन्ताकं कुसुम्भं वनकुङ्कुटम् ।

नालिकां बालपुष्पं च भुक्त्वा दिनमभोजनम्’ ॥

इति । न चैतस्य पलाण्डोर्मूलवचनविरोधः शङ्कनीयः ।
भवान्तरजातिभेदेन व्यवस्थापनात् ।

‘पलाण्डोर्दश जातयः’ ।

* षट्स्वप्येतेषु एकमपि भुक्तं चेत् प्रायश्चित्तं समानमेव । शेषेषु
लोहितवृक्षनिर्यासादिष्वभक्ष्येषु । येषु प्रतिपदोक्तं प्रायश्चित्तं नोक्तं तेऽवि-
त्यर्थः । सान्तपनमत्र द्वयहसाध्यं वनव्रतमात्रप्रवेक्षो । सम्यग्भक्षणे तु यति-
चान्द्रायणमिति व्यवस्था कर्तव्येति सर्वज्ञानारायणस्याशयः । तन्मते सान्तप-
नयतिचान्द्रायणयोर्न समविकल्पः ।

१. Except A. and I. all others read अबुद्धिपूर्वे. २. E. G. H. and J. substitute च for वा. ३. J. substitutes कुसुम्भादिषु for कुसुम्भादिषु. ४. I. omits च. ५. We follow here A. and I.; while H. वनकुण्डकम् and B. C. D. E. F. G. and J. वनकुण्डकम्. ६. B. D. and H. read नालिकां for नालिकां.

इत्यभिधानात् । यत्तु सुमन्तुनोक्तम्—

‘लशुन-पलाण्डु-गृञ्जनभक्षणे सावि-

त्र्यष्टसहस्रेण मूर्ध्नि संपातात्रयेत्’ ।

इति तद् बलात्कारेणाऽनिच्छतो भक्षणविषयम् । तदैक-
साध्यव्याध्युपशमनार्थं भक्षणविषयं वा । अत एवान-
न्तरं तेनैवोक्तम्—

‘एतान्येवातुरस्य भिषक्क्रियायामप्रतिषिद्धानि भव-

न्ति । यानि चान्यान्येवम्प्रकाराणि तेष्वप्यदोषः’ ।

इति । यानि तु व्रतान्तराण्यनुक्रान्तपीयूषादिविषये मुनि-
भिः स्मर्यन्ते तेषु सर्वेषु व्रतगौरवानुसारेण वृत्तिगौरवविषयत्वं
कल्पनीयम् । व्रतान्तराणि तु लिख्यन्ते । तत्र शातातपः—

‘लशुनं गृञ्जनं जम्बा पलाण्डुं च तथा शुनीम् ।

छत्राकं विड्वराहं च आम्यं कुकुटमेव च ॥

उष्ट्रीं च महिषीं भासीं रासभीक्षीरभोजनात् ।

उपनयनं पुनः कुर्यात् तप्तकृच्छ्रं चरेन्मुहुः’ ॥

(शा. स्मृ. ९. ३)

इति । याज्ञवल्क्यः—

‘पलाण्डुं विड्वराहं च छत्राकं ग्रामकुकुटम् ।

१. J. reads समन्तोक्तम् for सुमन्तुनोक्तम्. २. F. reads संपातं and I. सम्पतान् for सम्पताम्. ३. C. and F. insert च after तेषु; while B. omits सर्वेषु. ४. B. and D. substitute पराशरः for शातातपः, but it seems to be a mistake. ५. I. reads कृष्णवृन्तकम् for च तथा शुनीम्. ६. This line does not appear in all other manuscripts except A. and I. ७. B. D. and I. read मानुषीं for महिषीं and I. substitutes वापि for भासीं. ८. B. and D. read ततः for पुनः. ९. J. reads चरेदिति for चरेन्मुहुः. १०. B. C. D. G. H. and J. read इन्ताकं for छत्राकं.

लशुनं गृह्णनं चैव जग्ध्वा चान्द्रायणं चरेत् ॥

(या. स्मृ. १. १७६)

इति । बृहद्यमः—

‘नालिकां नालिकेरीं च श्लेष्मातकफलानि च ।

भूतृणं शिशुकं चैव खट्वाद्गं कवकं तथा ॥

एतेषां भक्षणं कृत्वा प्राजापत्यं चरेद् द्विजः’ ।

(य. स्मृ. ३. ४९)

इति । विष्णुः—

‘शुनां मांसांशने च । (३३) छत्राक-कवकाशने

सान्तपनम् । (३४) यैव-गोधूमजं पयोविकारं स्नेहा-

क्तं च शुष्कखाण्डवं च वर्जयित्वा पर्युषितं प्रोदयो-

पवसेत् । (३५) ब्रध्वनामेध्यप्रभवान् लोहितांश्च

वृक्षनिर्यासान् । (३६) शैलुं च वृथाकृसर-

संयाव-पायसा-ऽपूप-शाण्डकुलीश्वं देवान्नानि हवींषि

च । (३७) गो-ऽजावि-महिषीवर्जं सर्वपयांसि

च । (३८) अनिर्दशाहितोन्यपि च । (३९) स्य-

न्दिनी-सन्धिनी-विवत्साक्षीरं च । (४०) अमे-

१. B. and D. read खट्वाद्गं, C. and F. खट्वाकं, E. खट्वाहं, G. खट्वाद्यं, I. खट्वाद्गं and J. खट्वां च all for खट्वाद्गं; while H. substitutes कवकं for कवकं. २. We follow here A. and the text; while all others do not insert च. ३. The text reads यव-गोधूम-पयोविकारं for यव-गोधूमजं पयोविकारं. ४. B. D. and the text do not insert च. ५. The text reads शुष्कं for शुष्क-. ६. The text adds तत्प्रादय, but it is useless here. ७. Except A. and the text all others insert च after लोहितान्. ८. B. and D. शैलं, C. E. and F. शैलुं and I. शैलं for शैलुं; while the text शाण्डकुल- for शैलुं च. ९. I. reads कृसरं च यव-पायसा-. १०. The text reads शाण्डकुलीदेवानानि.

भ्यभुजश्चे । (४१) दधिर्वर्जं केवलं सर्वशुक्ला-
नि । (४२) ब्रह्मचर्याश्रमी आद्याशने त्रिरात्रमुप-
वसेत् । (४३) दिनमेकं चोदको वसेत् । (४४)
(वि. स्म. ११. ३३-४४)

इति । यमोऽपि—

‘लशुनं च पलाण्डुं च गृह्णनं कवकानि च ।
चतुर्णां भक्षणं कृत्वा तप्तकृच्छ्रेण शुद्ध्यति’ ॥
(य. स्म. ३. १९)

इति । कूर्मपुराणे—

‘अलाबुं किंशुकं चैव भुक्त्वाऽप्येतद् व्रतं चरेत् ।
उदुम्बरं च कामेन तप्तकृच्छ्रेण शुद्ध्यति’ ॥
(कू. पु. १. २. ३३. २१)

इति । शङ्ख-लिखितौ—

‘लशुन-पलाण्डु-गृह्णन-क्रियातु-कुसुम्भभक्षणे द्वाद-
शरात्रं पयः पिबेत् । अलाबु-शिग्रु-श्लेष्मातक-कोवि-
दार-घन-च्छत्राक-वृन्ताकभक्षणे पञ्चगव्यं पिबेत्’ ।

इति । चतुर्विंशतिमतेऽपि—

१. I. reads भोजनं for भुजः. २. B. and D. do not insert यमोऽपि; while C. E. F. G. H. and I. omit अपि. ३. I. reads औदुम्बरं; while the text substitutes कालेन for कामेन. ४. B. and D. omit the following:—

‘लशुन-पलाण्डु-गृह्णन-क्रियातु-कुसुम्भभक्षणे द्वाद-
शरात्रं पयः पिबेत् । अलाबु-शिग्रु-श्लेष्मातक-कोवि-
दार-घन-च्छत्राक-वृन्ताकभक्षणे पंचगव्यं पिबेत्’ ।

इति । चतुर्विंशतिमतेऽपि.—

५. I. reads क्रियाकृतकुसुम्भ-; C. F. G. and J. क्रियातु; while J. कुसुम्भातु- for कुसुम्भ- and for the same C. and F. कुम्भीकल-; G. and H. कुम्भीक-
६. I. reads कलंज-शिग्रु- for अलाबु-शिग्रु-.

‘लशुनं गृह्णन् चैव तृणराजफलं तथा ।
 बेर्लीं चैव द्विजो भुक्त्वा चरेच्चान्द्रायणव्रतम् ॥
 कन्द-मूल-फलादीनि अज्ञानाद्भक्षयेत्तु यः ।
 उपवासो भवेत्तस्य पराशरवचो यथा ’ ॥

इति । तथा—

‘स्त्रीक्षीरं तु द्विजः पीत्वा कथञ्चित् काममोहितः ।
 पुनः संस्कृत्य चात्मानं प्राजापत्यं समाचरेत् ’ ॥

इति । संवर्तः—

‘अजोष्ट्री-सन्धिनीक्षीरं मृगाणां वनचारिणाम् ।
 अनिर्दशाहगोश्चैव पीत्वा दिनमभोजनम् ’ ॥

(सं. स्मृ. १०६)

इति ॥ ९-१० ॥

पूर्वत्र गोमांसस्यैव भक्षणे प्रायश्चित्तमुक्तम् । न त्वन्य-
 स्य । इदानीं मांसान्तरस्य भक्षणे प्रायश्चित्तमाह—

मण्डूकं भक्षयित्वा तु मूषिकामांसमेव च ।

ज्ञात्वा विप्रस्त्वहोरात्रं यावकात्रेन शुद्धयति ॥ ११ ॥

इति । अज्ञानकृते सकृद्भक्षणे व्रतमिदमवगन्तव्यम् ।

असकृद्भक्षणे तूशनसोक्तं द्रष्टव्यम्—

बिलाक-प्रव-हंस-कंडक-चक्रवाक-खञ्जरीट-गृह-

कपोत-भोर(त?)-चटक-रक्तपादोलूक-शुक-सारस-

१. G. and J. read डर्ली for बर्ली. २. I. does not insert इति तथा
 and C. E. F. J. insert इति and omit तथा. ३. I. omits इति संवर्तः and
 C. E. F. J. insert इति and omit संवर्तः. ४. G. H. and J. read अजोष्ट्री-
 for अजोक्षी- ५. B. D. and G. read भासचटक, C. E. and F.
 भारवटक for भारचटक.

टिडिभ-महु-चाष-भास-जालपाद-नक्र-कुचिक-
विकृतमत्स्य-क्रव्यादामेध्यानां भक्षणे, पञ्चग-
व्यं पिबेत् त्रिरात्रम् ।

(उ. स्मृ. २. १७)

इति । शङ्ख-लिखितौ मतिपूर्वे प्रत्याहतुः—

‘वक-बलाक-हंस-प्लव-चक्रवाक-खञ्जरीट-काक-
कारण्डव-कट-भारक-चटक-गृहकपोत-शुक-सा-
रस-टिडिभोलूक-रक्तपाद-जालपाद-चाष-भास-म-
हु-शिशुमार-नक्र-मकर-तिमि-तिमिद्विल-नकुल-
बिडाल-सर्प-मण्डूक-मूषक-वल्मीकादिमांसभक्ष-
णे द्वादशाहमनाहारः । पिबेद्वा गोमूत्रयावकम्’ ।

इति । एतच्च कामकृताभ्यासविषयम् । कामकृतसकृद्भ-
क्षणे* तु याज्ञवल्क्य आह—

* विज्ञानेश्वरस्तु— ‘सन्धिन्यनिर्दशा’—(१. १७०) इत्यादीन्यनु-
क्रान्तानि कामतो भक्षयित्वा त्रिरात्रमुपवेसेत् । अकामतस्त्वहोरात्रम्—
इत्याह । ‘सकृद्भक्षणे’ इति तु न तन्मतमिति प्रतिभाति ।

१. I. reads -कुचि-; while O. F. and G. read -कुचिक-, E. and H. -कुचिक- for -कुचिक-. २. B. and D. substitute अपि for इति. ३. B. and D. read खञ्जरीटक-कारण्डक-चटक-गृध्र-, C. and F. खञ्जरीट-काक-कारण्ड-
कट-लारवटक-गृह-, E. and J. खञ्जरीटक-कारण्डव-कटभार-चटक-गृह-, G. and H. खञ्जरीटक-कारण्ड-कटक-भार-चटक-गृध्र- all for खञ्जरीट-काक-कारण्डव-
कटक-भार-चटक-गृह-. ४. I. reads -टिडिभ-महु-भङ्ग-चक्रपाद- for टिडिभो-
लूक-रक्तपाद-. ५. J. substitutes -चक्र- for -नक्र-; while B. C. D. F. read -तिमिमकर- for -मकर-. ६. B. D. C. F. and G. read -वल्मीकादि-, E. H. and J. -वल्लिकादि- for वल्मीकादि-. ७. B. and D. omit the following:—

‘द्वादशाहमनाहारः । पिबेद्वा गोमूत्रयावकम्’ ।

इति । एतच्च कामकृताभ्यासविषयम् । कामकृतसकृद्भक्षणे तु

4. G. reads अकामकृते तु सकृद्भक्षणे for कामकृतसकृद्भक्षणे तु

देवतार्थं हविः शिमुं लोहितान् ब्रश्चनांस्तथा ।
 अनुपाकृतमांसानि विड्जानि कवक्रानि च ॥
 क्रव्याद-पक्षि-दात्यूह-शुक - प्रतुद-टिड्भान् ।
 सारसैकशफान् हंसान् सर्वांश्च ग्रामवासिनः ॥
 कोयष्टि-प्लव-चक्राह-बलाका-वक-विष्किरान् ।
 वृथाकृसर-संयाव-पायसापूप-शष्कुलीः ॥
 कलविकं सँकाकोलं कुररं रज्जुदालकम् ।
 जालपादान् खञ्जरीटानजातांश्च मृग-द्विजान् ॥
 चाषांश्च रक्तपादांश्च सौनं वँछूरमेव च ।
 मत्स्यांश्च कामतो जग्ध्वा सोपवासह्यहं वसेत् ॥
 (या. स्मृ. १. १७१-१७५)

इति । विष्णुस्तु जीवविशेषेण व्यवस्थितं प्रायश्चित्तमाह—

‘खरोष्ट्र-काक-श्च-हंसाशने चान्द्रायणं कुर्यात् ।

(२६) प्राश्याज्ञातं सूनास्थं शुष्कमांसं च ।

(२७) क्रव्याद-मृग-पक्षिमांसाशने तप्तकच्छम् ।

(२८) कलविड्-प्लव-हंस-चक्राह-सारस-रज्जुदा-

लेक-दात्यूह-शुक-सारिका-वक-बलाक-कोकिल-

१. B. D. E. G. H. I. and J. read शिमुं-for शिमुं. २. B. D. and I. read विड्भानि for विड्जानि. ३. I. reads -चक्राह- for -चक्राह-. ४. H. substitutes -बल-विष्किरान् for वक-विष्किरान्. ५. I. substitutes च for स- and reads रज्जुबालकं, C. and F. रज्जुबालकं for रज्जुबालकं. ६. I. reads वक्रपादांश्च सौनं for रक्तपादांश्च सौनं. ७. G. reads वँछूरं for वँछूरम्. ८. B. C. E. D. F. G. and H. read -काक-श्चमांसं, J. -काकमांसं and the text -काकमांसाशने for -काक-श्च-हंसाशने. ९. All, except A, I. and the text omit च; while B. and D. substitute भुक- for शुष्क-. १०. The text reads -प्लव-चक्राह-हंस- for -प्लव-हंस-चक्राह-. ११. I. reads -रज्जुबालक- for -रज्जुबालक-; while B. and D. substitute only -रज्जु- for the same.

खञ्जरीटाशने त्रिरात्रमुपपत्तेत् । (२९) एकश-
फोभयदन्ताशने च । (३०) तित्तिरि-केपिञ्जल-
लावक-वैर्तिका-मयूरवर्जं सर्वपक्षिमांसाशने चा-
होरात्रम् । (३१) कीटाशने दिनमेकं ब्राह्मीं सुव-
र्चलां पिबेत् । (३२) गुनो मांसाशने च । (३३)
(वि. स्मृ. ५१. २६-३३)

इति । शङ्कुस्तु भक्ष्याभक्ष्यविभागपुरःसरमभक्ष्येषु प्राय-
श्चित्तमाह—

‘भुक्त्वा पलाण्डुं लगुनं मद्यं च कवकानि च ।
नारं शौनं तथा मांसं विड्वराहं खरं तथा ॥
गामश्वं कुञ्जरोष्ट्रौ च सर्वान् पञ्चनखांस्तथा ।
क्रव्यादं कुकुटं ग्राम्यं कुर्यात् संवत्सरव्रतम् ॥
भक्ष्याः पञ्चनखास्त्वेते गोधा-कच्छप-शल्यकाः ।
खड्गं च शशकं चैव तान् भुक्त्वा नाचरेद् व्रतम् ॥

१. I. omits this and the following Sūtras:—

तित्तिरि-केपिञ्जल-लावक-वैर्तिका-मयूरवर्जं
सर्वपक्षिमांसाशने चाहोरात्रम् । (३१) कीटा-
शने दिनमेकं ब्राह्मीं सुवर्चलां पिबेत् ।
(३२) गुनो मांसाशने च । (३३) .

E. has the same, but after त्रिरात्रमुपपत्तेत् there is a mark of cor-
rection. २. B. D. and H. read लावकावर्तिमयूरवर्जं, G. लाव-वर्तिका-
मयूरवर्जं for लावक-वैर्तिका-मयूरवर्जं. ३. B. C. D. F. G. H. and J. substitute
सु for च. ४. The text reads ब्रह्मसुवर्चलां for ब्राह्मीं सुवर्चलां. ५. The
text reads गुनां for गुनः. ६. The text reads कवकानि for कवकानि.
७. The text substitutes मलं for शौनं. ८. B. and D. read मांसस्य खरो-
ष्ट्रौ च for गामश्वं कुञ्जरोष्ट्रौ च; while the text गोधेर-कुञ्जरोष्ट्रौ च for the same.
९. We follow here A. and the text; while all others read चैव for चैव.
१०. B. and D. read भुक्त्वा नाचरेद् व्रतम् and the text इत्थां न चरेद् व्रतम्
for भुक्त्वा नाचरेद् व्रतम्.

हंसं मेढुं च काकोलं काकं वा खञ्जरीटकान् ।
 मत्स्यादांश्च तथा मत्स्यान् बलाकाः शुक्र-सारिकाः ॥
 चक्रावाकं एवं कौकं मण्डूकं भुजगं तथा ।
 मासमेकं व्रतं कुर्याद् भूयश्च न च भक्षयेत् ॥
 राजीवान् सिंहतुण्डांश्च सशल्कांश्च तथैव च ।
 पाटीन-रोहितौ चापि भक्ष्या मत्स्येषु श्राद्धिकाः ॥
 स्थलेचरांश्च जलजान् प्रेतुदान् नखविष्किरान् ।
 रक्तपादांस्तथा जग्ध्वा सप्ताहं व्रतमाचरेत् ॥
 तित्तिरिं च मयूरं च लावकं च कपिञ्जलम् ।
 वार्धीणसं वर्तुकं च भोज्यानाह यमः सदा ॥
 भुक्त्वा चोभयतोदन्तांस्तथैवैकशफानपि ।
 दंष्ट्रिणेश्च तथा भुक्त्वा मांसं मांसं समाचरेत् ॥
 मोहिषं चाऽऽजमौरभ्रं भोगं रौरवमेव च ।

१. I. reads मत्स्यं for मद्गुं. २. I. reads काकं for कौकं and C. and F. substitute मण्डूकं for मण्डूकं. ३. The text reads नाम कार्या विचारणा for भूयश्च न च भक्षयेत्. ४. A. reads शल्लान्, G. सशल्कान् and the text शकुलान् for सशल्कान्. ५. The text reads भक्ष्यौ मत्स्येषु परिकीर्तितौ for चापि भक्ष्या मत्स्येषु श्राद्धिकाः. ६. H. reads जलेचराश्च स्थलजान् and I. मानवसेन् जालपासान् for स्थलेचरांश्च जलजान्. ७. The text reads श्लपादान् विष्किरान्. ८. The text substitutes जालपासान् for तथा जग्ध्वा. ९. We follow here A. and the text; while I. and some others read पाटीन येन संवर्ते for वार्धीणसं वर्तुकं च and some are quite mistaken. १०. The text reads तथैवैकशफानपि for तथैवैकशफानपि. ११. The text reads this line as follows:—

तथा भुक्त्वा तु मांसं वै मासाधे व्रतमाचरेत् ।

२. This and the following five lines of the quotation do not occur in our copy of the text. ३. I. reads माज्जं मापमेव च for माज्जं रौरवमेव च, but it seems to be a mistake.

भक्ष्यं मांसं समुद्दिष्टं ३ ३ वै पार्षतं भवेत् ॥
 वाराहं च ततो भुक्त्वा महारण्यनिवासिनम् ।
 मांसमज्ञानेनो भुक्त्वा मांसं प्रोक्तं समाचरेत् ॥
 शुनो मांसं शुष्कमांसमात्मार्थे च तथा कृतम् ।
 भुक्त्वा मासव्रतं कुर्यात् प्रयतः सुसमाहितः' ॥
 (शं. स्मृ. १७. १९)

इति । अत्र श्रुता व्रतविशेषा आवृत्तितारतम्यविषयत्वेन
 व्यवस्थापनीयाः ॥ ११ ॥

‘गूढान्नं सूतकान्नं च’ (प. स्मृ. ११. ४)—इत्यत्र ब्राह्मणस्य
 गूढान्नभोजननिषेधमभिप्रेत्य तत्र प्रायश्चित्तमभिहितम् ।
 तेनैव न्यायेन हीनवर्णत्वसाम्यात्

‘राजान्नं हरते तेजः’ ।

(य. स्मृ. १. ५६)

इत्यादिशास्त्राच्च क्षत्रियाद्यन्नभोजनेऽपि विप्रस्य प्रायश्चित्तं
 प्रसज्येत अतस्तदपनुत्तये क्षत्रियाद्यन्नभोजनमनुजानाति—

क्षत्रियश्चापि वैश्यश्च क्रियावन्तौ शुचिव्रतौ ।

तद्गृहे तु द्विजैर्भोज्यं हव्य-कव्येषु नित्यम् ॥ १२ ॥

इति । क्रियावन्तौ विहिताध्ययन-यजनादियुक्तौ । शुचि-
 व्रतौ व्रतं स्मार्त्तो धर्मः । तच्च यथाविध्यनुष्ठितं शुचि भवति ।

१. I. reads भक्ष्यं मांसं for भक्ष्यं मांसं and except A. and J. others read
 भक्ष्यं मांसं. २. I. reads पार्षतं for पार्षतं. ३. A. reads पार्षतं च वै; while
 all others except I. read मांसमज्ञानेनो for मांसमज्ञानेनो. ४. I. reads शुनो
 for शुनो. ५. Except A. K. and L. all others read तद्गृहेषु for तद्गृहेषु.

तद्युक्तौ शुचिन्नतौ । श्रौत-स्मार्त्तधर्मनिष्ठयोः क्षत्रिय-वैश्ययोर्गृ-
हेषु हव्ये कव्ये वा शिष्टैर्विभैर्भोक्तव्यम् । क्रियावन्तौ शुचि-
व्रताविति विशेषणात् अतद्विधक्षत्रियादिविषयाणि तदन्न-
निषेधशास्त्राणीत्यवगन्तव्यम् । तथा च चतुर्विंशतिमते तद-
न्ननिषेधमभिप्रेत्य प्रायश्चित्तमभिहितम्—

‘सहस्रं तु जपेद्देव्याः क्षत्रियस्यान्नभोजने ।

तथोपवासं वैश्यस्य सहस्रं सार्धमेव च’ ॥

इति ॥ १२ ॥

क्षत्रियान्नवत् शूद्रान्नस्यापि घृतादिद्रव्यविशेषरूपस्याभ्य-
नुज्ञामाह—

घृतं तैलं तथा क्षीरं भक्ष्यं स्नेहेन पाचितम् ।

गत्वा नदीतटे विप्रो भुञ्जीयात् शूद्रभोजनम् ॥ १३ ॥

इति । स्नेहेपाचितं पूरिका-शष्कुल्यादि । भुज्यते इति भो-
जनं भोज्यद्रव्यम् । शूद्रस्य सम्बन्धि भोजनं शूद्रभोजनम् ।
तादृशघृतादिकं यदा भोक्तव्यं भवति तदा क्षत्रियादिगृहेष्विव
न शूद्रगृहे भोक्तव्यम् । किं तर्हि तदगृहीत्वा शूद्रगृहान्निर्गस्य
नदीतीरादौ भुञ्जीत । एतच्च क्षत्रियादिवर्णत्रयभोजनस्याभ्यनु-
ज्ञानं मार्गश्रान्त्यादौ पूर्ववर्णासम्भवे वेदितव्यम् * । आपदि

* नेदं कलौ निषिद्धमिति मन्तव्यम् । पराशरधर्माणां कलौ मु-
स्यत्वात् । युगान्तरविषयाणां धर्माणामत्र वर्णनस्य प्रयोजनाभावाच्च ।
यच्च ‘क्षत्रियश्चापि वैश्यश्च’—इत्यनेन ‘घृतं तैलं तथा क्षीरं’—इत्यनेन च

१. E. and H. read तद्धीन- and I. तद्विध- for अतद्विध-. २. O. F. and
M. गुहं तैलेन पाचितम् for भक्ष्यं स्नेहेन पाचितम् and B. D. E. G. and H.
read गुहं तैलेन and J. K. L. गुहं स्नेहेन for भक्ष्यं स्नेहेन. ३. B. C. D. E.
F. G. and H. read तैलपाचितं for स्नेहपाचितं. ४. I. reads यद्यपि for यदा.

यावता विना प्राणरक्षणं न भवति तावदन्नमनुजायते । ननु ततो अधिकम् । अत एव छन्दोगा उद्रीथपर्वण्युषस्तिकाण्डे परमामापदं प्राप्तस्योषस्तेर्गजोच्छिष्टानां पुनर्गजपालोच्छिष्टानां कुन्माषाणां जीवनाय भक्षणं ततोऽधिकस्य तदीयोच्छिष्टोदकपानस्य प्रतिषेधं चामनन्ति—

‘हन्तानुपानमिति उच्छिष्टं वै मे पीतं स्यादिति होवाच (३) नास्विदेतेऽप्युच्छिष्टा इति न वा अजीविष्यमिभा न खादन्निति होवाच । कामो म उदकपानमिति*’।

(छा. उ. १. १०. ३-४.)

इति एतच्च ।

श्लोकद्वयेनाभ्यनुज्ञातं क्षत्रियादिवर्णत्रयभोजनमापद्विषयत्वेन माधवाचार्यैर्व्यवस्थापितं तदपि न समञ्जसम् । तथाहि—यदि

‘क्रियावन्तौ शुचिब्रतौ’ ।

इति विशेषणात् क्षत्रिय-वैश्यान्ननिषेधशास्त्राणि अतद्विधविषयाणि इति व्यवस्था युक्ता भवति तर्हि वर्णत्रयभोजनानुज्ञानस्यापद्विषयत्वमयुक्तं स्यादित्यलमतिगहनावगाहेन ।

* पाषाणवृष्ट्यादिना सस्यादिनाशेन नष्टेषु कुरुषु जायया सह इतस्ततो अज्ञानार्थं भ्रममाणो उषस्तिः कस्मिंश्चिद्भ्रामे गजपालस्य गृहे उवास । सोऽन्धार्थमटन् तमेव गजपालं कुतितान्—माषान् प्रक्षयन्तं सहस्रीपसृत्य याचितवान् । तदा तमुषस्तिमुवाच गजपालः—

‘अस्मान् मया भक्ष्यमाणादुच्छिष्टराशो अन्ये कुन्माषा न विद्यन्ते । ये मम भाजने निदि-
तास्त एव राशौ प्रक्षिताः । अतः किं करोमि’ ।

‘सर्वज्ञानुमतिश्च प्राणात्यये तद्दर्शनात् * ।

(बा. सू. ३. ४. २८)

इत्थस्मिन् वैय्यासिके सूत्रे सम्यङ् मीमांसितम् । स्मृतिश्च
भवति—

‘जीवितात्ययमापन्नो योऽन्नमन्ति यतस्ततः ।

लिध्यते न स पापेन पद्मपत्रमिवाम्भसा’ ॥

(म. स्मृ. १०. १०४)

गजपालेनेत्यमुक उषस्तिः प्रत्युवाच—

‘एतान् मे देहि’ ।

इत्युक्तो गजपालस्तस्मा उषस्तये कुल्माषान् ददौ । स चोच्छिष्टा-
नपि तान् चखाद । अनन्तरं गजपालः—

‘हन्त समीपस्थमिदमुदकमपि गृहाण’ ।

इत्याह । उषस्तिः प्रत्युवाच—

‘उच्छिष्टं पीतं स्यात्’ ।

इति । गजपाल आह—

‘किं न सिद्धेते कुल्माषा अप्युच्छिष्टा?’ ।

इति । उषस्तिराह—

‘नवा अजीविष्यमिमान् कुल्माषान् अखादन्’ ।

उदकपानं तु इच्छातः लभ्यते’ ।

इति अयमभिप्रायः—प्राणरक्षणार्थत्वात्कुल्माषभक्षणं न दोषावहम् ।
ऐच्छिकत्वादुदकपानं निषिद्धमिति ।

* एतदुक्तं भवति प्राणात्यय एव हि परस्यामापदि सर्वमन्नमदनी-
यत्वेनाभ्यनुज्ञायते । श्रुत्यादिषु तथैव दर्शनात् ।

१. The verse occurs in Manu, but Manu Smṛiti reads the second
line of the verse as follows:—

आश्वासमिव पत्रेन न स पापेन लिध्यते ॥

इति । याज्ञवल्क्योऽपि—

‘आपद्रतः सम्प्रगृह्णन् भुञ्जानोऽपि यतस्ततः ।

लिप्यते नैनसा विप्रो ज्वलनार्कसमो हि सः’ ॥

(या. स्मृ. ३. ४१)

इति । एतदेवानेकोपाख्यानपुरःसरं मनुराह—

‘सर्वतः प्रतिगृह्णीयाद् ब्राह्मणस्त्वनयं गतः ।

पवित्रं दुष्यतीत्येतद्धर्मतो नोपपद्यते ॥

नाध्यापनाद् याजनाद्वा गर्हिताद्वा प्रतिग्रहात् ।

दोषो भवति विप्राणां ज्वलनार्कसमा हि ते ॥

जीवितात्ययमापन्नो योऽन्नमत्ति यतस्ततः ।

आकाशमिव पङ्केन न स पापेन लिप्यते ॥

अजीगर्तः सुतं हन्तुमुपासर्पद्* बुभुक्षितः ।

न चाऽलिप्यत दोषेण क्षुत्पतीकारमाचरन् ॥

* उक्तं चैतच्छुनःशेषाख्याने ऐतरेयब्राह्मणे—

‘तस्मा उपाकृताय नियुक्तायाप्रीताय पर्यग्निकृताय विशासितारं न विविदुः । (३) स होवाचाजीगर्तः सौयवस्तिर्मह्यमपरं शतं दत्ताहमेनं विशासिष्यामीति तस्मा ते अपरं शतं ददुः । (४) सोऽसि निःशान एयाय’ ।

(ऐ. ब्रा. ७. १६. ३-५).

अत्र च ‘उपासर्पद्बुभुक्षितः’—इत्यनेन दारिद्र्यदोषेण क्षुत्पतीकारसाधनभूतमन्त्रमलभमानः यथा शतद्रव्येण स्वपुत्रं शुनःशेषं विक्रीतवान् । यथा च अपरेण शतेन तं नियुक्तवान् । तथैवान्येन शतेन तं हन्तुमुपासर्पत् । ननु तन्मांसं भक्षितुमित्यर्थो ज्वसेयः ।

१. The text substitutes वा for अपि ; while G. reads इतस्ततः for यतस्ततः २. B. C. D. E. F. H. J. and the text read न लिप्यते नैनसा, G. लिप्यते न च सैव for लिप्यते नैनसा. ३. The text substitutes -असु- for -अर्क-.

श्रमांसमिच्छन्नार्तोऽनु* धर्माधर्मविषक्षणः ।
 प्राणानां रक्षणार्थाय वामदेवो न लिप्तवान् ॥
 भरद्वाजः† क्षुधार्त्तस्तु सपुत्रो निर्जने वने ।
 बह्वीर्गाः प्रतिजग्राह वृधोस्तक्ष्णो महातपाः ॥
 क्षुधाऽऽर्त्तश्चान्तुमभ्यागाद्विश्वामित्रः श्वजाघनीम्‡।

* श्रमांसमनुमिच्छन्नपि पापेन न लिप्तवान् । अस्या आख्यायिकाया युगान्तरविषयत्वात् कृतादिषु युगेषु सङ्कल्पादिनापि पाप-पुण्यसम्भवात् वामदेवेन श्रमांसभक्षणे इच्छा कृता तथापि न पापेन लिप्तोऽभवदिति विशेषः ।

† वृधो नाम तक्षा । स च प्रतिग्रहानर्हः । तादृशादप्रतिग्राह्यादपि प्राणरक्षणार्थं भरद्वाजो नाम ऋषिः बह्वीर्गाः प्रतिजग्राह तथापि पापेन न लिप्तवान् । गोविन्दराजस्तु—‘बृन्नुतक्ष्णोर्महामनाः’ इति पपाठः ।

‡ उक्तं चैतदाख्यानं महाभारते शान्तिपर्वणि आपद्धर्मेषु—

‘विश्वामित्रस्तु मातङ्गमुवाच परिसान्त्वयन् ।
 क्षुधितोऽहं गतप्राणो हरिष्यामि श्वजाघनीम् ॥
 क्षुधितः कलुषं यातो नास्ति ह्रीरशनार्धिनः ।
 क्षुधं मां दूषयत्यत्र हरिष्यामि श्वजाघनीम् ॥
 अबसीदन्ति मे प्राणाः श्रुतिर्मे नश्यति क्षुधा ।
 दुर्बलो नष्टसंज्ञश्च भक्ष्याभक्ष्यविवर्जितः ॥
 सोऽधर्मं बुध्यमानोऽपि हरिष्यामि श्वजाघनीम् ।
 अठन् भैक्ष्यं न विन्दामि यदा युष्माकमालये ॥
 तदा बुद्धिः कृता पापे हरिष्यामि श्वजाघनीम्’ ।

(म. भा. शां. १४१. ४९—५२)

इत्यादिना । अत्रापि अन्तुमभ्यागात् प्रवृत्तो बभूव न त्वत्तवान्
 इति बोध्यम् ।

१. B. C. D. E. F. H. and J. read आर्त्तस्तु, G. आर्त्तस्व for अर्त्तोऽनु. २. B. and D. read बृहस्पतो, C. F. and J. बृहस्पतो, G. बृहस्पतो and E. H. and I. बृहस्पतो all for वृधोस्तक्ष्णो.

चण्डालहस्तादादाय धर्मविचक्षणः ॥

(म. स्मृ. १०. १०२-१०८)

इति । स्नेहपाचितेत्यनेनारनालादय उपलक्ष्यन्ते । तथा च चतुर्विंशतिमते—

‘आरनालं तथा क्षीरं कान्दुकं दधि सक्तवः ।

स्नेहपक्वं च तक्रं च शूद्रस्यापि न दुष्यति’ ॥

इति । अङ्गिराश्च शूद्रप्रतिग्रहं प्रक्रम्याह—

‘मांसं दधि घृतं धान्यं क्षीरमाज्यमथौषधम् ।

गुडो रसस्तथोदश्चिद् भोज्यान्येतानि नित्यशः ॥

अघृतं चारनालं च कान्दुकाः सक्तवस्तिलाः ।

फलानि पिण्याकमथो ग्राह्यमौषधमेव च’ ॥

(अं. स्मृ. ३. ४०)

इति ॥ १३ ॥

घृताद्यन्नभोजने हेयोपादेयौ शूद्रौ विविनक्ति—

मैद्य-मांसरतं नित्यं नीचकर्मप्रवर्त्तकम् ।

तं शूद्रं वर्जयेद् विप्रः श्वपाकमिव दूरतः ॥ १४ ॥

द्विजशुश्रूषणरतान् मद्य-मांसविवर्जितान् ।

स्वकर्मणि रतान् नित्यं न तान् शूद्रान् त्यजेत् द्विजः ॥ १५ ॥

धनभूतः. reads कौतुकं for कान्दुकं through mistake. I. reads शूद्रं for यथा च अपरमि. प्रतिग्रहं. ३. C. and I. read कान्दुकाः for कान्दुकाः. ४. I. सर्पत् । ननु तन्म. नृत्तं मिश्रं नीचकर्मप्रवर्त्तकम् ।

१. The text substitutes विप्रः श्वपाकमिव दूरतः ॥ १४ ॥

वतस्ततः २. B. C. D. E. शूद्रान् मद्य-मांसविवर्जितान् ।

त्यजेते न च दक्ष for लिप्यते नेन किरणं न तात् शूद्रान् त्यजेत् द्विजः ॥ १५ ॥

इति । जातिगूढाः नीचाः प्रतिलोमजाः सूत-मागधादयः ।
तेषां कर्म अश्वसारथ्यादि । तस्य प्रवर्त्तकाः तेन जीविताः ।
तादृशात् गूढात् श्वपाकादिवत् घृतादिकं न स्वीकार्यम् ।
ये तु मार्गवर्त्तिनः गूढा विहिते पोकयज्ञादिकर्मणि निरताः
तान् गूढान् घृतादिभोजने न परित्यजेत् ॥ १४-१५ ॥

‘गूढान्नं सूतकान्नं च’—(प. स्मृ. १. ३१) इत्यत्र सूतकान्नस्य
सामान्येन प्रायश्चित्तमभिहितम् । इदानीं सूतकिजातिविशे-
षाननूद्य तत्र व्रतविशेषान् प्रश्नपूर्वकमाह—

अज्ञानाद् भुञ्जते विप्राः सूतके मृतकेऽपि वा ।

प्रायश्चित्तं कथं तेषां वर्णे वर्णे विनिर्दिशेत् ? ॥ १६ ॥

गायत्र्यष्टसहस्रेण शुद्धिः स्यात् गूढसूतके ।

वैश्ये पञ्चसहस्रेण त्रिसहस्रेण क्षत्रिये ॥ १७ ॥

ब्राह्मणस्य यदा भुङ्क्ते द्वे सहस्रे तु दापयेत् ।

अथवा वामदैव्येन साम्नैवैकेन शुद्धयति ॥ १८ ॥

इति । सूतकिनः गूढस्यान्नं विप्रो भुक्त्वाऽष्टौ सहस्राणि
गायत्रीं जुपेत् । सूतकिनो विशोऽन्नं भुक्त्वा पञ्चसहस्रगाय-

१. A. B. C. and I. read श्वपाकादिव; while A. adds भोजने न परित्यजेत्
before घृतादिकं. २. I. reads विहितपाकयज्ञादि. ३. B. D. and M. read
शुद्धः for शुद्धिः. ४. M. reads:—

ब्राह्मणस्य यदा भुङ्क्ते प्राणायामेन शुद्धयति ।

४. Except A. K. and L. साम्नैवैकेन for साम्नैवैकेन. ५. C. and F. omit
अन्नं and read भुक्त्वा पञ्चसहस्रं गायत्रीजपं कुर्यात् and omit the following
portion:—

क्षत्रिये सूतकिनि सति तदन्नं भुक्त्वा त्रिसहस्र-
गायत्रीजपं कुर्यात् सूतकिनो ब्राह्मणस्यान्नं यो
भुङ्क्ते तं प्रति द्विसहस्रगायत्रीजपं विदध्यात् ।

त्रीजपेन शुद्धिः । क्षत्रिये सूतकिणि सति तदन्नं भुक्त्वा त्रिस-
हलगायत्रीजपं कुर्यात् । सूतकिनो ब्राह्मणस्यान्नं यो भुङ्क्ते
तम्प्रति द्विसहलगायत्रीजपं विदध्यात् ।

‘कयानश्चित्र आभुवत्’ ।

(ऋ. सं. ३. ६. २४. १)

इत्थस्यामृच्युत्पन्नः सामगानां प्रसिद्धो गानविशेषो वामदे-
व्यं साम । तस्यैकस्य साम्नः सकृज्जपो द्विसहलगायत्रीजपेन
विकल्प्यते । एते च जपरूपा व्रतविशेषा अशक्तविषये
वेदितव्याः । शक्तम्प्रति तु छागलेय आह—

‘अज्ञानाद् भुञ्जते विप्राः सूतके मृतके तथा ।

प्राणायामशतं कृत्वा शुद्ध्यन्ते शूद्रसूतके ॥

वैश्ये षष्टिर्भवेद्वाजि विंशतिर्ब्राह्मणे दश ।

एकाहं च ज्यहं पञ्च सप्तरात्रमभोजनम् ॥

ततः शुद्धिर्भवेत्तेषां पञ्चगव्यं पिबेत्ततः’ ।

इति । ब्राह्मणादिक्रमेणैकाह-ज्यहादयो योज्याः । यत्तु
मार्कण्डेयेनोक्तम्—

‘भुक्त्वाऽन्नं ब्राह्मणाशौचे चरेत् सान्तपनं द्विजः ।

भुक्त्वा तु क्षत्रियाशौचे चरेत् कृच्छ्रं तथैव हि ॥

वैश्याशौचे तथा भुक्त्वा महासान्तपनं चरेत् ।

शूद्राशौचे तथा भुक्त्वा द्विजश्चान्द्रायणं चरेत् ॥

(मा. पु. १. १४-१९)

१. G. ते, I. ते च. for एते. २. I. reads शक्तः तु मेति. ३. B. D. G. H.
substitute एषां for तेषां. ४. G. reads शुद्धयैव for शुद्धाशौचे.

इति एतत्तु कामकारविषयम् । यच्च शङ्खेनोक्तम्—

‘शूद्रस्य सूतके भुक्त्वा षण्मासान् व्रतमाचरेत् ।

वैश्यस्य च तथा भुक्त्वा त्रीन् मासान् वै व्रतं चरेत् ॥

क्षत्रियस्य तथा भुक्त्वा द्वौ मासौ व्रतमाचरेत् ।

ब्राह्मणस्य तथाऽशौचे भुक्त्वा मासं व्रतं चरेत्’ ॥

(शं. स्मृ. १. ३९-४१)

इति तदभ्यासविषयम् । यदपि गर्गेणोक्तम्—

‘शावे च सूतके चैव मत्या भुक्त्वैन्दवं चरेत् ।

मत्याभ्यासे तथा कुर्यात् कृच्छ्रं चान्द्रायणोत्तरम् ॥

अथ वा कामतः कुर्यादभ्यासे कृच्छ्रमेव च ।

द्विगुणं त्रिगुणं चैव चतुर्गुणमथापि च ।

क्षत्र-विद्-शूद्रजातीनामाशौचं परिकीर्तितम् ॥

सर्वर्णानां तु सर्वेषां विप्रवन्निष्कृतिः स्मृता ।

क्रमाद्द्वयं क्रमाद्धीनं हीनजात्युत्तमेऽपि’ ॥

(ग. स्मृ. ३. ३६)

१. The text reads सतसं for सूतके; while B. and D. omit the following portion:—

‘शूद्राशौचे तथा भुक्त्वा द्विजश्चान्द्रायणं चरेत् ॥

इति । एतत्तु कामकारविषयम् । यच्च शङ्खेनोक्तम्—

‘शूद्रस्य सूतके भुक्त्वा षण्मासान् व्रतमाचरेत् ।

२. I. reads चतुर्मासान् व्रतं चरेत्; while the text reads this line as follows:—

वैश्यस्य च तथा स्त्रीणां मासमेकं व्रतं चरेत् ।

but it seems to be a mistake. ३. G. reads मासमेकं व्रती भवेत्; while except A. and I. others substitute भवेत् for चरेत्. ४. I. substitutes चा- for वा. ५. I. reads आशौचे for आशौचं. ६. B. D. G. H. read क्षत्रादिसर्वेषां for सर्वेषां तु सर्वेषां. ७. B. D. and H. read उत्तमे-
ष्वयम् and I. उत्तमे इति for उत्तमेऽपि.

इति तदेतद् गुणहीनसूतकिं प्रयत्नतया योजनीयम् । गुण-
वत्सूतकिविषये तु मूलवचनोक्तं द्रष्टव्यम् । सर्वत्राशौचोत्तर-
कालमेव प्रायश्चित्तं द्रष्टव्यम् ।

‘ब्राह्मणादीनामाशौचे यः सकृदेवान्नमश्नाति
तस्य तावदेवाशौचं यावत्तेषाम् । (८) आ-
शौचापगमे च प्रायश्चित्तं कुर्यात् । (९)
(वि. स्मृ. २२. ८-९.)

इति विष्णुस्मरणात् । यच्च विष्णुनैव व्रतमुक्तम्—
‘सर्वणस्याशौचे द्विजो भुक्त्वा लवन्तीमासाद्य
तस्यां निमग्नस्त्रिघमर्षणं जप्त्वातीर्थं सा-
वित्र्यष्टसहस्रं जपेत् । (१०) क्षत्रियाशौचे
ब्राह्मण एतदेवोपोषितः कृत्वा शुद्धयति । (११)
वैश्याशौचे ब्राह्मणस्त्रिरात्रोपोषितश्च । (१२) ब्रा-
ह्मणाशौचे राजन्यः क्षत्रियाशौचे वैश्यश्च ल-
वन्तीमासाद्य गायत्रीशतपञ्चकं जपेत् । (१३)
वैश्यश्च ब्राह्मणाशौचे गायत्र्यष्टशतं जपेत् ।
शूद्राशौचे द्विजो भुक्त्वा प्राजापत्यं व्रतं चरेत् ॥ (१४)
शूद्रश्च द्विजाशौचे स्नानमात्रं समाचरेत् । (१५)

१. H. omits आशौचं यावत्तेषाम्. २. The text does not insert च. ३. B. and D. do not insert व्रतम्. ४. G. H. and the text read तन्- and B. C. D. E. and F. तस्मिन्- both for तस्यां. ५. C. E. I. and J. read -अष्टशतं for -अष्टसहस्रं. ६. C. F. I. and J. omit the following:—

ब्राह्मण एतदेवोपोषितः कृत्वा शुद्धयति । वैश्याशौचे .

७. The text omits व्रतम् and H. reads प्राजापत्यं समाचरेत्. ८. The text reads स्नानमाचरेत् for स्नानमात्रं समाचरेत्; while I. reads this line as follows:—

शूद्रो वैश्यो द्विजाशौचे ब्राह्मणः स्नानमाचरेत् ।

शूद्रः शूद्राशौचे स्नातः पञ्चगव्यं पिबेत् । (१६)

(वि. स्मृ. २२. १०-१६)

इति एतन्मूलवचनेन समानविषयतया योजनीयम् । य-
दपि वसिष्ठेन—

‘आशौचे यस्तु शूद्रस्य सूतके वाऽपि भुक्तवान्* ।

स गच्छेन्नरकं घोरं तिर्यग्योन्यां च जायते ॥ (३१)

अनिर्दशाहे पराशावे शूद्रान्नं भुक्तवान् द्विजः ।

कृमिर्भूत्वा स देहान्ते तद्विष्टामुपजीवति ॥ (३२)

द्वादश मासान् द्वादशार्धमासान् वा अनश्नन्

संहिताध्ययनमधीयानः पूतो भवतीति विज्ञायते’ । (३३)

(व. स्मृ. ४. ३१-३३)

इति तदेतदत्यन्ताभ्यासविषयम् । ननु—उक्तरीत्या जाति-

* उपलब्धेषु सर्वेष्वप्यादर्शपुस्तकेषु—

कृमिर्भूत्वा स देहान्ते तद्विष्टामुपजीवति ॥ (३१)

अनिर्दशाहे पराशावे शूद्रान्नं भुक्तवान् द्विजः ।

स गच्छेन्नरकं घोरं तिर्यग्योनौ च जायते ॥ (३२)

एवमेव पाठो दृश्यते । परमेतदसङ्गतमिव भवति ।

१. I. reads :—

शूद्राशौचे द्विजः स्नातः पञ्चगव्यं पिबेत् सदा ।

for

शूद्रः शूद्राशौचे स्नातः पञ्चगव्यं पिबेत् ।

२ C. F. and I. read पराशावे for पराशावे and for the same G. J. and the text पराशावे ३. All others except A. interchanges the fourth line for the second and second for the fourth. ४. Except A. and I. all others substitute तां for तत्. ५. I. omits अनश्नन्. ६. B. C. D. F. H. and J. substitute नीत्या for -रीत्या.

विशेषेण व्रतविशेषाणां व्यवस्थितैः सत्यां ब्राह्मणादिजातिविशेषेरहितस्य सामान्यसूतकिनः कस्यचिदभावात् ।

‘शूद्रान्नं सूतकान्नं च’ ।

(प. स्मृ. ११. ४)

इत्युक्तस्य विषयः कोऽपि न लभ्येत । तत्र हि प्राजापत्यं ब्रह्मकूर्चं चेति व्रतद्वयमभिहितम् । नायं दोषः । सामान्यतः प्रोक्तस्य प्राजापत्यस्य विष्णुप्रोक्ते विशेषे पर्यवसानात् । विष्णुना हि—

‘शूद्राशौचे द्विजो भुक्त्वा प्राजापत्यं चरेत्’ ।

(वि. स्मृ. २२. १६)

इति प्रोक्तम् । ब्रह्मकूर्चं तु गर्गप्रोक्तव्यहव्रतसमानविषयतया योजनीयम् । दशाहविषये अद्विरा आह—

‘अन्तर्दशाहे भुक्त्वाऽन्नं सूतके मृतकेऽपि वा’ ।

त्रैपक्षिके* तदर्थं तु पञ्चगव्यं द्विमासिके’ ॥

(अं. स्मृ. १. १९)

इति ॥

मूलवचनोक्तसूतकान्नभोजनप्रसङ्गेन श्राद्धभोजने प्रायश्चित्तानि लिख्यन्ते । तत्र विष्णुः—

* त्रैपक्षिकं त्रैपक्षिकश्राद्धम् । एवं द्विमासिकमपि श्राद्धमेव ।

१. J. substitutes -जातिशेषः for -जातिविशेषः. २. I. reads व्यवस्थापनात्. ३. I. reads विष्णुः for विष्णुना हि. ४. I. does not insert प्रोक्तम्. ५. C. E. F. G. and H. substitute गार्ग्य- for गर्ग-. ६. Except A. and I. all others omit -न्नतः. ७. Except A. and J. all others do not insert this line :—

• त्रैपक्षिके तदर्थं तु पञ्चगव्यं द्विमासिके’ ॥

‘प्राजापत्यं नवश्राद्धे पादोनं त्वाद्यमासिके ।

त्रैपक्षिके तदर्धं तु पञ्चगव्यं द्विमासिके’ ॥

(वि. स्मृ. ५१. ५०)

इति इदं चापद्विषयम् । अनापदि तु—

‘चान्द्रायणं नवश्राद्धे प्राजापत्यं तु मिश्रके ।

एकाहं तु पुराणेषु प्रायश्चित्तं विधीयते’ ॥

(हा. स्मृ. ५. ३९.)

इति हारीतोक्तं द्रष्टव्यम् ।

‘प्राजापत्यं तु मिश्रके’ ।

इत्येतदाद्यमासिकविषयम् । ऊनमासिकादिषु पादोन-
प्राजापत्यादीनि कर्त्तव्यानि । तदुक्तं चतुर्विंशतिमते—

‘प्राजापत्यं नवश्राद्धे पादोनं मासिके तथा ।

त्रैपक्षिके तदर्धं स्यात् पादौ द्वौ मासिके ततः ॥

पादोनं कृच्छ्रमुद्दिष्टं षाण्मासे चाब्दिके तथा ।

त्रिरात्रं चान्यमासेषु प्रत्यब्दं चेदहः स्मृतम्’ ॥

(य. स्मृ. २. २६-२७)

इति । क्षत्रियादिश्राद्धभोजने त्वनापदि तत्रैव विशेष उक्तः—

‘चान्द्रायणं नवश्राद्धे पादोनं मासिके स्मृतम् ।

त्रैपक्षिके सान्तपनं कृच्छ्रं मासद्वये स्मृतम् ॥

१. C. and F. omit the following portion :—

‘त्रैपक्षिके तदर्धं तु पञ्चगव्यं द्विमासिके’ ॥ इति .

२. C. F. and H. substitute मासिके for मिश्रके. ३. J. omits पादोन-
४. Except A. and I. all others substitute पराक for पादोन. ५. B. D. and
H. substitute ततः and G. तथा for स्मृतम्. ६. G. omits this line—
‘चान्द्रायणं नवश्राद्धे पादोनं मासिके स्मृतम् ।’

क्षत्रियस्य नवश्राद्धे अतमेतदुदाहृतम् ।
 वैश्यस्य त्वेधिकं प्रोक्तं क्षत्रियात्तु मनीषिभिः ॥
 शूद्रस्य तु नवश्राद्धे चरेच्चान्द्रायणद्वयम् ।
 सार्धं चान्द्रायणं मासे त्रिपक्षे त्वैन्दवं स्मृतम् ॥
 मासद्वये पराकः स्यादूर्ध्वं सान्तपनं स्मृतम् ।
 (य. स्मृ. २. ३१-३४)

इति यत्तु शङ्खवचनम्-

‘चान्द्रायणं नवश्राद्धे पराको मासिके स्मृतः ।
 पक्षत्रयेऽतिकृच्छं स्यात् षण्मासे कृच्छ एव तु ॥
 आब्दिके कृच्छपादः स्यादेकाहः पुनराब्दिके * ।
 अत ऊर्ध्वं न दोषः स्याच्छङ्खस्य वचनं यथा’ ॥

इति तत्सर्पादिहर्तविषयम् ।

‘ये स्तेन-पतित-ह्रीवाः’ ।

(म. स्मृ. ३. १५०)

इत्यपाङ्क्तेयविषयं वा ।

‘चण्डालादुदकात् सर्पात् ब्राह्मणाद्वैद्युतादपि ।
 दंष्ट्रिभ्यश्च नखिभ्यश्च मरणं पापकर्मणाम् ॥
 पतनानाशकैश्चैव त्रिषोढून्धनैकैस्तथा ।
 भुक्तवैषां षोडशश्राद्धे कुर्यादिन्दुव्रतं द्विजः’ ॥

इति ।

* पुनराब्दिके द्वितीय-तृतीयाब्दिके । तदनन्तरं न दोषः ।

† अत्रापि वर्णभेदेन प्रायश्चित्तन्यूनाधिक्यमूह्यम् ।

१. B. D. G. and J. read वैश्यस्याधिकं प्रोक्तं क्षत्रियात्तु and C. F. and I. वैश्यस्याधिकं प्रोक्तं क्षत्रियस्य for वैश्यस्य अधिकं प्रोक्तं क्षत्रियात्तु. २. I. reads सर्पादिमरणविषयं वा. ३. Except A. and I. all read त्रिषोढून्धनैकै-.

‘अपाङ्क्तेयान् यदुद्दिश्य श्राद्धमेकादशेऽहनि ।
 ब्राह्मणस्तत्र भुक्त्वाऽन्नं शिशुवान्द्रायणं चरेत् ॥
 आमश्राद्धे तथा भुक्त्वा तप्तकृच्छ्रेण शुद्ध्यति ।
 सङ्कल्पिते* तथा भुक्त्वा त्रिरात्रक्षणं भवेत् ॥
 इति भरद्वाजेन प्रायश्चित्तविशेषाभिधानात् । ब्रह्मचारि-
 णस्तु बृहद्यमो विशेषमाह—

‘मासिकादिषु योऽश्रीयादसमाप्तव्रतो द्विजः ।
 त्रिरात्रमुपवासोऽस्य प्रायश्चित्तं विधीयते ॥
 प्राणायामशतं कृत्वा घृतं प्राश्य विशुद्ध्यति’ ।
 (य. स्मृ. १. १९)

इति । इदमज्ञानविषयम् । ज्ञानपूर्वके तु स एवाह—
 ‘मधु मांसं च योऽश्रीयात् श्राद्धे सूतक एव च ।
 प्राजापात्यं चरेत् कृच्छ्रं व्रतशेषं समापयेत् ॥
 (य. स्मृ. २. १६)

इति । आमश्राद्धे तु सर्वत्रार्थम् ।

‘आमश्राद्धे भवेदर्धं प्राजापत्यं तु सर्वदा’ ।
 इति षट्त्रिंशन्मते ऽभिधानात् । यत्तूशनसोक्तम्—
 ‘दशकृत्वः पित्रेदापो गायत्र्या श्राद्धभुग् द्विजः ।
 ततः सन्ध्यामुपासीत शुद्धयेच्च तदनन्तरम् ॥
 (उ. स्मृ. ३. ७)

इति तदनुक्तप्रायश्चित्तश्राद्धविषयम् । संस्काराङ्गश्राद्ध-

* सङ्कल्पिते साङ्कल्पिकेन विधिना कृते ।

१. C. and F. insert इति before चरेत्. २. J. reads मासश्राद्धे for
 आमश्राद्धे. ३. H. omits तप्तकृच्छ्रेण शुद्ध्यति । सङ्कल्पिते तथा भुक्त्वा.

भोजने व्यासेन विशेष उक्तः—

‘चूडाहोमे निवृत्ते तु प्राङ्नामकरणोत्तथा ।
चरेत् सान्तपनं भुक्त्वा जातकर्मणि चैव हि ॥
अतोऽन्येषु च भुक्त्वान्नं संस्कारेषु द्विजोत्तमः ।
नियोगादुपवासेन शुद्ध्यते निन्द्यभोजनात्’ ॥
(व्या. स्मृ. २. २३-२४)

इति । सीमन्तोन्नयनादिषु तु धौम्यो विशेषमाह—

‘ब्रह्मोदने च सोमे च सीमन्तोन्नयने तथा ।
जातश्राद्धे नवश्राद्धे भुक्त्वा चान्द्रायणं चरेत्’ ॥

इति । तत्र ब्रह्मोदनाख्यं कर्माऽऽधुनाङ्गभूतम् । सोमसाह-
चर्यात् । यत्तु भरद्वाजिनोक्तम्—

‘भुक्तं चेत् पार्वणश्राद्धे प्राणायामान् षडाचरेत् ।
उपवासस्त्रिमासादिवत्सरान्तं प्रकीर्तितः ॥
प्राणायामत्रयं वृद्धावहोरात्रं सपिण्डने ।
असरूपे स्मृतं नक्तं व्रतं पार्वणके तथा ॥
द्विगुणं क्षर्त्तियस्यैव त्रिगुणं वैश्यभोजने ।
साक्षाच्चतुर्गुणं चैव स्मृतं शूद्रस्य भोजनम्’ ॥

इति एतदप्यापद्विषयम् । अनापद्यधिकप्रायश्चित्तस्यो-
क्तत्वात् ॥ १६-१७-१८ ॥

१. J. substitutes विषये for -भोजने. २. All, except A. read निवृत्ते
चूडाहोमे for चूडाहोमे निवृत्ते. ३. I. reads ततः for तथा. ४. B. and D.
read अन्येषु for अन्येषु. ५. B. and D. omit तु. ६. B. D. and G. read
भारद्वाजेन; while A. यद्यपि स्मृत्यन्तरम् for यत्तु भरद्वाजिनोक्तम्. ७. G. reads
भुक्त्वा च for भुक्तं चेत्. ८. B., D. G. and H. read व्रतं पार्वणके and C. F.
E., I. and J. व्रतपार्वणके for व्रतं पार्वणके. ९. G. reads क्षर्त्तियस्यैव for
क्षर्त्तियस्यैव.

‘घृतं तैलं तथा क्षीरम्’ (प. स्मृ. ११. १३)—इत्यत्र
गूढसम्बन्धिनां घृतादीनां भोजनमभ्यनुज्ञातम् । इदानीं
गूढतण्डुलादीनभ्यनुज्ञानाति—

शुष्कान्नं गोरसं स्नेहं शूद्रवेद्मन आगतम् ।

पक्वं विप्रगृहे भुक्तं भोज्यं तन्मनुरब्रवीत् ॥ १९ ॥

इति । शुष्कान्नं व्रीहि-तण्डुलादि । गोरसः क्षीरादिः * ।
स्नेहस्तैलादिः । तत् सर्वं शूद्रगृहादानीय ब्राह्मणगृहे यदि पक्वं
भवति तदा तदन्नं भोज्यम् । यस्त्वाम-पक्वयोः साधारणो निषेधः
पूर्वमुदाहृतः सोऽस्त्वेच्छूद्रविषयः । अत एव ‘मद्य-मांसरतम्’
(प. स्मृ. ११. १४)—इत्युक्तम् ॥ १९ ॥

पूर्वम् ‘अज्ञानादापदोऽपि वा’ (प. स्मृ. ११. ५)—इत्यत्रा-
पन्नस्य विप्रस्य शूद्रान्नभोजने ब्रह्मकूर्चव्रतमभिहितम् ।
तद्विद्वद्विषयम् । इदानीं † विद्वांसम्प्रत्याह—

आपत्कालेषु विप्रेण भुक्तं शूद्रगृहे यदि ।

मनुस्तापेन शुद्धयेत् द्रुपदां वा जपेच्छतम् ॥ २० ॥

इति । द्विविधा हि विद्या । वेदपाठमात्रावसायिनी तदर्थ-

* ‘गोरसो घृतादिः । पुनरन्नोपादानं गव्यत्वार्थम्’— इति धर-
णीधरः ।

† धरणीधरो न विद्वद्विषयत्वं मन्यतेऽधिमवचनस्य । स तु—आपदि
शूद्रान्नभोजने प्रायश्चित्तान्तरमाहेत्यवतारयति ।

१. B. and D. omit घृतादीनां. २. K. and L. read आगतम् for आगतम्
३. M. reads घृतं for भुक्तं. ४. K. and L. read भोज्यान्नं for भोज्यं तम्
५. I. adds अद्यम् before असच्छूद्रविषयः. ६. G. H. J. add एतद् after तम्
७. C. F. and G. omit हि.

ज्ञानानुष्ठानपर्यन्ता च । तथामन्त्रेऽनुष्ठाना आहिताग्निर्मन-
स्तापेन शुद्ध्यति । केवलवेदपाठकस्तु—

‘बुपदादिवेन्मुमुक्षानः’ ।

(तै. ब्रा. २. ६. ६. ४.)

इत्येतामृचं गायत्रीच्छन्दसं शतकृत्वो जपेत् । मनस्तापस्य
शुद्धिहेतुत्वं याज्ञवल्क्यो ऽप्याह—

‘पश्चात्तापो निराहारः सर्वेऽग्नी शुद्धिहेतवः’ ॥

(या. स्मृ. ३. ३१)

इति । मनुरपि—

‘व्यापनेनानुतापेन तपसा ऽध्ययनेन च ।

पापकृन्मुच्यते पापात् तथा दानेन चापदि’ ॥

(म. स्मृ. ११, २२७)

इति । बौधायनोऽपि—

‘परित्यागस्तपो दानमनुतापो ऽनुकीर्तितम् ।

विद्याभ्यासो ह्युपस्पर्शः सप्ताङ्गं पापनाशनम्’ ॥

इति । बुपदायाः पापविनाशकत्वं याज्ञवल्क्येनोक्तम्—

‘बुपदा नाम गायत्री यजुर्वेदे प्रतिष्ठिता ।

सर्वपापहरा जप्तुर्महतोऽप्येनसः स्मृतम्’ ॥

(बृ. यो. या. ७. ८१)

इति ॥ २० ॥

१. B. D. and H. read सकृज्जपेत् for शतकृत्वो जपेत्. २. B. C. D. E. F. and H. substitute सर्वे ते for सर्वेऽग्नी. ३. B. and D. read मन-
साध्यापनेन. ४. H. reads पावनं स्मृतम् for पापनाशनम्. ५. C. and F.
substitute वक्षितम् for वक्तम्. ६. Except A. and I. all others do not
insert this line and substitute इत्यादिना for इति. The quoted verse is
not found in Yādnyavalkya Smṛiti.

‘द्विजशुश्रूषणरतान्’

(प. स्मृ. ११. १९)

इत्यत्र भोज्यान्नाः शूद्राः सामान्येन निर्दिष्टाः । तानेतानि-
निदानीं विशेषतो निर्दिशति—

दास-नापित-गोपाल-कुलमित्रा-ऽर्धसीरिणः ।

एते शूद्रेषु भोज्यान्ना यश्चात्मानं निवेदयेत् ॥२१॥

इति । दासादय आत्मनिवेदकान्ताः षट् शूद्रा भोज्यान्नाः ॥२१॥

दासादीनां लक्षणमाह—

शूद्रकन्यासमुत्पन्नो ब्राह्मणेन तु संस्कृतः ।

संस्कारात्तु भवेद्दासः असंस्कारात्तु नापितः ॥२२॥

क्षत्रियात् शूद्रकन्यायां संमुत्पन्नस्तु यः सुतः ।

स गोपाल इति ज्ञेयो भोज्यो विप्रैर्न संशयः ॥२३॥

वैश्यकन्यासमुत्पन्नो ब्राह्मणेन तु संस्कृतः ।

स ह्यार्धिक इति ज्ञेयो भोज्यो विप्रैर्न संशयः ॥२४॥

इति । ब्राह्मणः शूद्रकन्यामूढ्वा तस्यां यं पुत्रमुत्पादयति

१. Except A. and I. all others omit एतान्. २. B. D. G. and H. substitute दशयति for निर्दिशति. ३. J. reads संस्थितः for संस्कृतः. ४. A. reads:—

संस्कृतः स्वाहासवर्गो असंस्कारेण नापिकः ।;

while M:—

संस्कृतस्तु भवेद्दासो असंस्कारेण नापितः ।.

५. I. and J. reads सुतो जायते नामतः. ६. B. C. F. H. and J. read^d स्वासो for सेवी. ७. Except A. and M. all others read समुद्भूतो for समुत्पन्नो. ८. K. reads सो ह्यार्धिक L. सो ह्यार्धिक and C. E. F. G. H. and J. read स ह्यार्धिक, for स ह्यार्धिक.

स यद्यमन्त्रकौर्निषेकादिभिः संस्कारैः संस्कृतो भवति तदा दास इत्युच्यते संस्काराभावे तु यं पुत्रमुत्पादयति स नामतो गोपालेत्यत्र विवक्षितः । नत्वर्थतः । गोरक्षेणरूपस्यार्थस्य कृष्यादिवद्वैश्यकर्मत्वात् ।

यद्यपि क्रमप्राप्तस्य कुलमित्रस्यात्र लक्षणं नोक्तं तथापि शब्दसामर्थ्यात् प्रक्रमबलाद्वा तल्लक्षणमुन्नेयम् । शब्दसामर्थ्यतस्तावत् कुलस्य मित्रं कुलमित्रमिति व्युत्पत्त्या पितृ-पितामहादिक्रमादायात आसः गूढः कुलमित्र इत्यभिधीयते । प्रक्रमानुसारेण त्वेवमुपसंख्यातव्यम् । वैश्यः गूढकन्यामूढा तस्यां यं पुत्रमुत्पादयति स कुलमित्र इति ।

ब्राह्मणः वैश्यकन्यामूढा तस्यां यं पुत्रमुत्पादयति, संस्कृतः स नाम्ना आर्थिक इति वा अर्धसीरीति वाऽभिधीयते । यस्तु वाङ्मनः-काय-कर्मभिस्तवाहमित्यात्मानं निवेदयति स आत्मनिवेदकः । यद्वा आर्थिकसाहचर्यात् क्षत्रियायां ब्राह्मणेनोत्पादितः क्रमतः संस्कृत आत्मनिवेदकोऽस्तु । अस्मिन् पक्षे यद्यप्यशूद्रावार्धिकात्मनिवेदकौ तथापि नीचजातिवसामान्येनाभोज्यान्नत्वशङ्कायां तदपनोदनायेदमभिधीयते-इत्यदोषः ।

१. G. reads:—

संस्काराभावे तु नापित इति अभिधीयते । अत्रियः शूद्रकन्यामूढा

तस्यां यं पुत्रमुत्पादयति स नामतो गोपालेत्यत्र विवक्षितः ।

२. B. and D. read गोरक्षगार्थकृष्या, G. गोरक्षगार्थकृष्या वा and H. गोरक्षगार्थकृष्यादिवत् for गोरक्षेणरूपस्यार्थस्य कृष्यादिवत्; while C. F. and J. omit रूपस्य. ३. G. substitutes-साम्यत्वात् for -सामर्थ्यात्. ४. G. reads -मातामहादि- for -पितामहादि-. ५. B. D. E. G. I. and J. omit क्रमतः. ६. I. omits अस्तु.

दासादीनां भोज्यान्नत्वं याज्ञवल्क्योऽप्याह—

‘शूद्रेषु दास-गोपाल-कुलमित्रा-अर्धसीरिणः ।

भोज्यान्ना नापितश्चैव यश्चात्मानं निवेदयेत्* ॥

(या. स्मृ. १. १६६)

इति । चतुर्विंशतिमते अपि—

‘आर्धिकः कुलमित्रश्च गोपालो दास-नापितौ ।

एते शूद्रेषु भोज्यान्ना यश्चात्मानं निवेदयेत् ॥

इति । दासादिवत् कुम्भकारोऽपि भोज्यान्न एव । तदाह

देवलः—

‘स्वदासो नापितो गोपः कुम्भकारः कृषीबलः ।

ब्राह्मणैरपि भोक्तव्याः पञ्चैते शूद्रयोन्मयः’ ॥

इति । स्मृत्यन्तरेऽपि—

‘गोपाल-नापित-कुम्भकार-कुलमित्रार्धसीरि-

निवेदितात्मानो भोज्यान्नाः’ ।

इति ॥ २२-२३-२४ ॥

* पराशरोक्तानि दास-नापित-गोपालाधिकाणां विशिष्टानि लक्षणानि नान्यत्रोपलभ्यन्ते । सामान्यतो दासादीनां लक्षणानि यथा—

दासा गर्भ-भक्तदासादयः । गवां पालनेन

यो जीवति स गोपालः । कुलमित्रम्-पितृ-पि-

तामहादिक्रमायातं मित्रम् । अर्धसीरी कृ-

षिकलभागग्राही । नापितः गृहव्यापारकार-

यिता नापितः । यश्च वाङ्-मनः-काय-कर्मभि-

रात्मानं तवाहमिति निवेदयति स आत्म-

निवेदकः । एते शूद्रेषु भोज्यान्ना इति ।

१. G. omits अपि. २. E. G. and H. read आर्धिकः for आर्धिकः. ३. C. and F. read दासोऽपि and G. स दासी for स्वदासो.

पूर्वत्राभोज्यान्नानां नटादीनामभ्युक्ते प्रायश्चित्तमभिहित-
म् । इदानीं तेषामेव जलादौ पीते प्रायश्चित्तं प्रश्नपूर्वकमाह-

भाण्डस्थितमभोज्येषु जलं दधि घृतं पयः ।

अकामतस्तुयोभुङ्क्ते प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ॥२५॥

ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा उपसर्पति ।

ब्रह्मकूर्चोपवासेन योज्यवर्णस्य निष्कृतिः ॥२६॥

शूद्राणां नोपवासः स्यात् शूद्रो दानेन शुद्ध्यति ।

ब्रह्मकूर्चमहोरात्रं श्वपाकमपि शोधयेत् ॥२७॥

इति । अभोज्येष्वभोज्यान्नानां नटादीनां गृहेषु यद्भाण्डं तत्र
स्थितं जलादिकं पात्रान्तरव्यवधानमकृत्वा भुक्तं चेत् तदा ब्रह्म-
कूर्चं पातव्यम् । यथा सूतकात्रे ब्राह्मणादिवर्णभेदेन व्रतभेदा
अभिहिताः न तथा जलादिपाने । किन्तु चतुर्णामपि वर्णानां
ब्रह्मकूर्चं समानमित्यभिप्रेत्य ब्राह्मणाद्युपन्यासः । उपसर्पति
प्रायश्चित्तमनुज्ञापयितुं परिषदमुपसादयतीत्यर्थः । अहोरात्र-
मुपोष्य दिनान्तरे ब्रह्मकूर्चं पातव्यम् । ब्रह्मकूर्चहेतुरुपवासो
ब्रह्मकूर्चोपवासः । तेन यजनयोग्यस्य त्रैवर्णिकस्य निष्कृति-
र्भवति । शूद्रस्य तूपवासप्रत्याप्तायो दानम् । अतः शूद्रो दानं

१. M. यथावर्णस्य, B. and D. या विवर्णस्य and all others except H.
and I. योज्या वर्णस्य, read याज्यवर्णस्य. २. I. reads शूद्रस्य for शूद्राणां.
३. H. substitutes शूद्रादीनां for नटादीनां. ४. B. reads सूतकात्रे; while
C. and F. सूतकान्ते- for सूतकात्रे. ५. G. reads उपपादयति for उपसर्पति
and J. उपसीदति; while C. and F. substitute अनुज्ञापयितुं and B. and D.
अनुज्ञापयितुं for अनुज्ञापयितुं.

कृत्वा पश्चाद्ब्रह्मकूर्चं पिबेत् । तदिदमहोरात्रोपवासपूर्वकब्रह्म-
कूर्चं श्वपाकसदृशमत्यन्तपापकारिणमपि शोधयति । तत्र कि-
मु वक्तव्यमल्पपापेन निषिद्धजलादिपानेनोपेतं शोधयतीति
॥ २५-२६-२७ ॥

ब्रह्मकूर्चस्य द्रव्याण्याह--

गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ।

निर्दिष्टं पञ्चगव्यं तु पवित्रं पापशोधनम् ॥ २८ ॥

इति । गोमूत्रादिकं पञ्चगव्यं यच्च कुशोदके तदुभयं स्वतः
पवित्रं अतः पापशोधनमिति धर्मशास्त्रेषु निर्दिष्टम् ॥ २८ ॥

इति । ब्रह्मकूर्चाद्ब्रूतानां गोमूत्रादीनां पञ्चानां कारणभूता-
याः पञ्च गावः तासां वर्णविशेषानाह--

गोमूत्रं कृष्णवर्णायाः श्वेतायाश्चैव गोमयम् ।

पयश्च ताम्रवर्णाया रक्ताया गृह्यते दधि ॥ २९ ॥

कापिलाया घृतं ग्राह्यं सर्वं कापिलमेव वा ।

इति । विचित्रवर्णानां पञ्चानां गवामसम्भवे गोमूत्रादिप-
ञ्चकं सर्वमपि कापिलमेव ग्राह्यम् ॥ २९ ॥

गोमूत्रादीनां कुशोदकान्तानां षण्णां द्रव्याणां प्रत्येकं
परिमाणविशेषमाह--

१. B. and D. read यच्च ब्रह्मकूर्चं पिबेत् तदितरं for पश्चाद् ब्रह्मकूर्चं पिबेत् ।
तदितरम्. २. B. and D. read अल्पपापिनं निषिद्धजलादिपानिनम् for अल्पपापेन
निषिद्धजलादिपानेनोपेतम्. ३. M. reads -माशनम् for -शोधनम्. ४. M.
reads श्वेताया गोमयं इरेत् for श्वेतायाश्चैव गोमयम्. ५. G. substitutes
कृष्णवर्णायाः for ताम्रवर्णायाः. ६. M. reads दधि चोच्यते for गृह्यते दधि.

मूत्रमेकपलं* दद्यादङ्गुष्ठार्धं तु गोमयम् ॥ ३० ॥

क्षीरं सप्तपलं दद्याद्दधि त्रिपलमुच्यते ।

घृतमेकपलं दद्यात् पलमेकं कुशोदकम् ॥ ३१ ॥

इति । पर्वद्वयोपेतमङ्गुष्ठम् । तत्रोपरितेनेन पर्वणा समानपरिमाणं गोमयं ग्राह्यम् । दद्यात् एकस्मिन् पलाशादिपात्रे यथोक्तपरिमाणानि षड् द्रव्याणि निक्षिपेत् । तत्र पात्रं प्रजापतिराह—

‘पालाशं पद्मपत्रं वा ताम्रं वास्थ हिरण्यमयम् ।

गृहीत्वाऽऽसादयित्वा च तैतः कर्म समाचरेत् ॥’

इति । वृद्धपराशरस्तु गोमूत्रादीनां परिमाणान्तरमाह—

‘गोमूत्रे माषकान्यष्टौ गोमयस्य तु षोडश ।

क्षीरस्य द्वादश प्रोक्ता दध्नस्तु दश कीर्तिताः ।

गोमूत्रवद् घृते ज्ञेयं तदर्धं तु कुशोदकम् ॥’

* ‘पलं सुवर्णाश्वत्वार’ इत्युक्तलक्षणं पलम् ।

१. M. reads this and the following two lines as follows:—

गोमूत्रस्य पलं दद्यादङ्गुलिपलमुच्यते ॥ ३० ॥

आज्यस्यैकपलं दद्यादङ्गुष्ठार्धं तु गोमयम् ।

क्षीरं सप्तपलं दद्यात् पलमेकं कुशोदकम् ॥ ३१ ॥

२. J. reads अङ्गुष्ठमात्रम् for अङ्गुष्ठम्. ३. J. reads उपरितेनेन for उपरितेन. ४. I. reads दद्यादीनि for दद्यात्, but seems to be mistake. ५. Except A. and I. others read पलाशा- for पालाशं; while J. reads एकपात्रं for पद्मपत्रं and A. and I. पद्मपात्रं. ६. B. C. D. E. and F. read दद्या and G. and H. तदा for ततः; while B. and D. समारभेत् for समाचरेत्. ७. B. C. D. F. and G. read ज्ञेया for ज्ञेयम् and I. reads घृतस्यादौ तदर्धं तु कुशोदकम् for घृते ज्ञेयं तदर्धं तु कुशोदकम्.

इति । एतदशक्त-बालादिविषयं द्रष्टव्यम् । प्रजापतिस्तु
प्रकारान्तरमाह—

‘गोमयात् द्विगुणं मूत्रं सर्पिर्दद्याच्चतुर्गुणम् ।

क्षीरमष्टगुणं देयं दधि पञ्चगुणं तथा’ ॥

इति । अत्र गोमयस्य परिमाणविशेषानभिधानात् वच-
नान्तरानुसारेणाङ्गुष्ठार्धपरिमितं गोमयं स्वीकृत्य यथोक्तौसरा-
भिवृद्ध्या गोमूत्रादीनि योजयेत् । एतत् च मूलवचनोक्त-
परिमाणेन सह विकल्प्यते । त्रैषम्यस्याल्पत्वात् ॥ ३०-३१ ॥

गोमूत्रादीनां षण्णां प्रत्येकं मन्त्रानाह—

*गायत्र्याऽऽदाय गोमूत्रं गन्धद्वारेति गोमयम् ।

आप्यायस्वेति च क्षीरं दधिक्राव्णस्तथा दधि ॥ ३२ ॥

तेजोऽसि शुक्रमित्याढ्यं देवस्य त्वा कुशोदकम् ।

पञ्चगव्यमृचा पूतं स्थापयेदग्निसन्निधौ ॥ ३३ ॥

इति । ऋचेतिपदं गायत्र्यादिभिः प्रत्येकमभिसम्बद्धयते ।
‘तेजोसि’ ‘देवस्य त्वा’ इत्यनयोर्मन्त्रत्वसाम्यात् ऋक्त्वमुप-
चरितम् । तैरेतैर्मन्त्रैर्गृहीतं पञ्चगव्यं होमार्थमग्निसन्निधौ
स्थापयेत् ॥ ३२-३३ ॥

* गायत्री प्रसिद्धा । ‘गन्धद्वारं’—(क्र. सं. परि. ४. ४. २. ७-८)
‘आप्यायस्व’—(क्र. सं. १. ६. २२. १.), ‘दधिक्राव्णो’—(क्र. सं. ३. ७.
१३. ६), ‘तेजोसि शुक्रं’—(मा. सं. ० ० ०), ‘देवस्य त्वा’ (मा. सं.
० ० ०), इत्यादयो मन्त्रा द्रष्टव्याः ।

१. G. reads पञ्चानां for षण्णां. २. M. reads दधिक्राव्णेति वै for दधि-
क्राव्णस्तथा. ३. G. and J. omit स्थापयेत्.

प्रणवेन तथा हुत्वा स्निष्टकृच्च तथैव च ॥
एवं हुत्वा च तच्छेषं पिबेच्चैव समाहितः ।

इति ॥ ३५ ॥

अथ पानस्येतिकर्तव्यतामाह—

आलोढ्य प्रणवेनैव निर्मन्थ्य प्रणवेन तु ॥ ३६ ॥

उद्धृत्य प्रणवेनैव पिबेच्च प्रणवेन तु ॥

इति । आलोडनं हस्तेन । निर्मन्थनं काष्ठेनेति
तयोर्भेदः* ॥ ३६ ॥

ननु—गोवधादिषु यः प्रत्यवायः स केवलादृष्टरूपत्वात्
तस्य प्रायश्चित्तजन्येन सुकृतापूर्वेण निवृत्तिर्युज्यते । अभक्ष्य-
भक्षणजन्यस्तु प्रत्यवायो न केवलमदृष्टरूपः । किन्तु दृष्ट-
रूपोऽपि । तस्याहारस्य त्वगस्थ्यादिरूपेण परिणतत्वात् । अ-
तो न तस्य व्रतेन निवृत्तिर्युज्यते—इत्यत आह—

यत्त्वगस्थिगतं पापं देहे तिष्ठति देहिनाम् ॥ ३७ ॥

ब्रह्मकूर्चो दहेत् सर्वं प्रदीप्तौग्निरिवेन्धनम् ।

इति । अभक्ष्याणि यथा त्वगस्थ्यादिरूपेण परिणतानि
तथा गोमूत्रादीन्यपि तेन रूपेण परिणमन्ति । परिणम्य
चाग्निः काष्ठानीव स्वविरोध्यभक्ष्यपरिणामानदृष्टमुखेनापि

* काष्ठमत्र यज्ञियम् । उभाभ्यां हस्ताभ्यामुद्धरणम् । प्रणवमुच्चार्य
अशब्दं पिबेत् ।

१. We follow here A. and I.; while G. reads हुत्वा च इतश्चेषं पिबेत्,
and others हुत्वा च तच्छेषं पिबेत् for एवं हुत्वा च तच्छेषं पिबेच्चैव समा-
हितः. २. B. and D. substitute प्रणवस्य; while G. omits अथ. H. also
omits the same. ३. M. reads यथैवाग्निरिव for प्रदीप्ताग्निरिव.

विनाशयन्ति । न तु केवलं दृष्टेनैव मुखेन । तस्माद्ब्रह्मकूर्च-
र्चनाभक्ष्यभक्षणनिवृत्तिरुपपद्यते । ब्रह्मकूर्चस्य कालविशेषं
प्रजापतिराह—

‘चतुर्दश्यामुपोष्याथ पौर्णमास्यां समाचरेत्’ ।

इति । जाबालिरपि—

‘अहोरात्रोषितो भूत्वा पौर्णमास्यां विशेषतः ।

पञ्चगव्यं पिबेत् प्रातर्ब्रह्मकूर्चमिति* स्मृतम्’ ॥

इति । देशविशेषं शातातप आह—

‘नदीतीरेषु गोष्ठेषु पुण्येष्वायतनेषु च ।

तत्र गत्वा शुचौ देशे ब्रह्मकूर्चं समाचरेत्’ ॥

इति ॥ ३७ ॥

ब्रह्मकूर्चस्य सर्वपापदाहकत्वमुपपादयति—

पैवित्रं त्रिषु लोकेषु देवताभिरधिष्ठितम् ॥ ३८ ॥

वरुणश्चैव गोमूत्रे गोमये हव्यवाहनः ।

दधि वायुः समुद्दिष्टः सोमः क्षीरे घृते रविः ॥ ३९ ॥

इति । वरुणादिभिरधिष्ठितत्वात् पापदाहकत्वमुपपन्नम् ।

॥ ३८—३९ ॥

* यत् ब्रह्मकूर्चमिति स्मृतं पञ्चगव्यं तत् प्रातः पिबेत् । ब्रह्मकूर्चल-
क्षणं पूर्वमुक्तम् ।

१. I. reads ततः for इति. २. B. and D. read समारभेत् for समाचरेत्.
३. M. omits the following three lines:—

पैवित्रं त्रिषु लोकेषु देवताभिरधिष्ठितम् ॥ ३८ ॥

वरुणश्चैव गोमूत्रे गोमये हव्यवाहनः ।

दधि वायुः समुद्दिष्टः सोमः क्षीरे घृते रविः ॥ ३९ ॥

अभोज्यान्नानां भाण्डेष्वपि जलादिकं पीत्वा व्रतं चरेदित्युक्तं पूर्वम् (प. स्मृ. ११. २५) । अथ जलस्य स्वमुखनिःसृतस्य पुनः पाने प्रायश्चित्तमाह—

पिबतः पतितं तोयं भोजने मुखनिःसृतम् ।

अपेयं तद्विजानीयात् पीत्वा चान्द्रायणं चरेत् ॥४०॥

इति । जलं पिबतः पुरुषस्य मुखनिःसृतं भोजनादिपात्रे पतितं यत्तोयं तत् त्रैवर्णिकैः पुनर्न पेयम् । कथञ्चित् पीते सति चान्द्रायणेन शुद्धिः । यत्तु मुखं प्रविश्य न निःसृतं किन्त्वेकस्मिन् पात्रे अर्धं पीत्वाऽवशेषितं तस्य पाने त्रिरात्रोपवासमाह शङ्खः—

‘पीतावशेषितं पीत्वा पानीयं ब्रह्मणः कश्चित् ।

त्रिरात्रं तु व्रतं कुर्याद् वामहस्तेन वा पुनः’ ॥

(शं. स्मृ. १३. ४१)

इति ॥ ४० ॥

श्व-सृगालादिमरणोपहतकूपादिजलपाने वर्णविशेषेण प्रायश्चित्तविशेषमाह—

कूपे च पतितं दृष्ट्वा श्व-सृगालौ च मर्कटम् ।

अस्थि-चर्मादि पतितं पीत्वाऽमेध्या अपो द्विजः ॥४१॥

नारं तु कुणपं काकं विड्वराह-खरोष्ट्रकम् ।

गावयं सौप्रतीकं च मायूरं खौद्रकं तथा ॥ ४२ ॥

१. B. C. D. F. and I. read भोजने for भाजने. २. B. and D. सारंगं for नारं तु. ३. C. F. G. and I. read खड्गकं for खाद्रकं.

वैय्याघ्रमार्क्षं सैहं वा कूपे यदि निमज्जति ।

तटाकस्याथ दुष्टस्य पीतं स्यादुदकं यदि ॥४३॥

प्रायश्चित्तं भवेत् पुंसः क्रमेणैतेन सर्वशः ।

विप्रः शुद्धचेत् त्रिरात्रेण क्षत्रियस्तु दिनद्वयात् ॥४४॥

एकाहेन तु वैश्यस्तु शूद्रो नक्तेन शुद्ध्यति ।

इति । कूपे पतित्वा मृतं श्वादिकं वा अस्थ्यादिकं वा दृष्ट्वा तादृशीरमेध्या अपः पीत्वा प्रायश्चित्ती भवेदिति शेषः । नरस्य मनुष्यस्य सम्बन्धि कुणपं नारम् । काकस्य सम्बन्धि काकम् । विट्पराहादिषु सम्बन्धवाची तद्धितो लुप्तो द्रष्टव्यः । तथा च सति वैट्पराहं खारं औष्ट्रमित्युक्तं भवति । गवयस्य सम्बन्धि गावयम् । शोभनाः पुष्टाः सुप्रतीका अवयवा यस्य गजस्य स सुप्रतीकः । तस्य सुम्बन्धि सौप्रतीकम् । मयूरस्य सम्बन्धि मायूरम् । खड्गो मृगविशेषः तस्य सम्बन्धि खाड्गकम् । व्याघ्रस्य सम्बन्धि वैय्याघ्रम् । ऋक्षस्य सम्बन्धि आर्क्षम् । सिंहस्य सम्बन्धि सैहम् । एतेषामन्यतमं पतितं कुणपं दृष्ट्वा तद्युक्तयोः कूप-तटाकयोः स्नान-पाने यदि कुर्यात् तदा तादृशस्य पुंसः सर्ववर्णसम्बन्धिनः । एतेन-समनन्तरं निर्दिश्यमानेन

१. G. substitutes च for वा ; while except A. and I. all others कूपे for कूपे and M. reads कुणपं यदि मज्जति for कूपे यदि निमज्जति. २. B. and D. read अतिदुष्टस्य for अथ दुष्ट अस्य. ३. B. and D. omit वा अस्थ्यादिकं; while I. substitutes व्याघ्रादिकं वा. ४. B. and D. do not insert लुप्तो. ५. B. and D. omit पुष्टाः; while H. reads सुष्टु पुष्टाः for पुष्टाः. ६. I. reads यः for यदि.

क्रमेण प्रायश्चित्तं भवेत् । स च क्रमः त्रिरात्रोपवासादिः ।
त्र्यहादिव्रतचरणानन्तरं पञ्चगव्यं पिबेत् । तदाह विष्णुः—

‘मृतपञ्चनखात् कूपादत्यन्तोपहतमुदकं पीत्वा
ब्राह्मणस्यहमुपवसेत् । (२) ब्रह्मं राजन्यः ।
(३) एकाहं वैश्यः । (४) शूद्रो नक्तम् ।
(५) सर्वे चान्ते पञ्चगव्यं पिबेयुः’ । (६)

(वि. स्मृ. ५४. २-६)

इति । यदा तु तत्रैव शवमुच्छूनतयोद्भिन्नं भवति तदा
हारीतो विशेषमाह—

‘क्लिन्ने भिन्ने शवे तोयं तत्रस्थं यदि तत्पिबेत् ।
शुद्धयै चान्द्रायणं कुर्यात् तप्तकृच्छ्रमथापि वा ।
यदि कश्चित् तैतः स्नायात् प्रमादेन द्विजोत्तमः ।
जपस्त्रिषवणस्नायी अहोरात्रेण शुद्ध्यति ॥

(हा. स्मृ. २१. ३-४)

इति । इदं चान्द्रायणं कामतो मानुषशवोपहतकूपजल-
पानविषयम् । अकामतस्तु षड्रात्रम्—

‘क्लिन्नं भिन्नं शवं चैव कूपस्थं यदि दृश्यते ।

पयः पिबेत् त्रिरात्रेण मानुषे द्विगुणं स्मृतम् ॥

इति देवलस्मरणात् । मद्यभाण्डस्थितोर्दकूपाने यम आह—

‘सुरा भाण्डस्थिता आपो यदि कश्चित् पिबेत् द्विजः ।

कुशमूलविपकेन त्र्यहं क्षीरेण शुद्ध्यति ॥

१. The text adds व्रतस्थ after अन्ते. २. Except A. and I. all others substitute शुद्धौ for शुद्धयै. ३. H. and I. read तत्र for ततः. ४. C. and F. read -नेहपाने for -उदकपाने.

द्वादशाहं तु पयसा पिबेद्ब्राह्मीं सुवर्चलाम् ।
गायत्र्यष्टसहस्रं वा जपं कुर्वीत मानसम् ॥

(य. स्मृ. ३. ४१-४२)

इति । एतन्मतिपूर्वकाभ्यासविषयम् । अकामतोऽभ्यासे* तु
मनुराह—

* मेधातिथिस्तु समनन्तरोक्तवचने—‘ यत्र सुरारसोऽनुभूयते तत्र त-
द्भाजनस्थानामपां पाने प्रायश्चित्तमेतत्—’ इत्याह । ‘ सुरारस-गन्धव-
जिता अपः पीत्वा ’— इति कुल्लूकभट्टः ।

१ C. and F. do not insert the following portion:—

‘ द्वादशाहं च पयसा पिबेद् ब्राह्मीं सुवर्चलाम् ।

गायत्र्यास्तु सहस्रं वा जपं कुर्वीत मानसम् ॥

इति । एतन्मतिपूर्वकाभ्यासविषयम् । अकामतोऽभ्यासे तु मनुराह—

आपः सुराभाजनस्था मद्यभाण्डस्थितास्तथा ।

पञ्चरात्रं पिबेत् पीत्वा शङ्खपुष्पीमृतं पयः ॥

इति । यत्तु विष्णूक्तम्—

‘ अपः सुराभाजनस्थाः पीत्वा सप्तरात्रं

शङ्खपुष्पीमृतं पयः पिबेत् ’ ।

इति तत् कामतः सकृत्पाने द्रष्टव्यम् । यत्तु शातातपेनोक्तम्—

‘ सुराभाण्डोदकपाने छर्दनं

घृतप्राशनमहोरात्रोपवासश्च ’ ।

इति तत् शुष्कसुराभाण्डस्थोदकपानविषयम् । तत्रैव पृथुषितोदकपानं
तेनैवोक्तम्—

‘ सुरापानस्य यो भाण्डे आपः पृथुषिताः पिबेत् ।

शङ्खपुष्पादिपक्वं तु क्षीरं स तु पिबेत् त्र्यहम् ॥

इति । सुरापस्य मुखगन्धप्राप्ते तु मनुराह—

‘ ब्राह्मणस्तु सुरापस्य मुखमाप्राप्य सोमपः ।

प्राणानप्सु त्रिरात्रम्य घृतं प्राश्य विगुह्यति ’ ॥

इति । रुध्राद्युच्छिष्टपाने हारीत आह—

‘ त्रियोच्छिष्टस्थिता आपो यदि काश्चित् पिबेत् द्विजः ।

शङ्खपुष्पीविपक्वेन त्र्यहं क्षीरेण गुह्यति ॥

शुष्रोच्छिष्टस्थिता आपो यदि काश्चित् पिबेत् द्विजः ।

कुशमूलविपक्वेन त्र्यहं क्षीरेण यापयेत् ॥ इति ।

२. I. substitutes च for तु. ३. I. reads गायत्र्यास्तु सहस्रं for गायत्र्यष्टसहस्रं.

‘आपः सुराभाजनस्था मद्यभाण्डस्थितास्तथा ।

पञ्चरात्रं पिबेत् पीत्वा शङ्खपुष्पीशृतं पयः’ ॥

(म. स्मृ. ११-१४७)

इति । यत्तु विष्णूक्तम्—

‘अपः सुराभाजनस्थाः पीत्वा सप्तरात्रं

शङ्खपुष्पीशृतं पयः पिबेत्’ ।

(वि. स्मृ. ५१. २३)

इति तत् कामतः सकृत्पाने द्रष्टव्यम् । यत्तु शातातपे-
नोक्तम्—

‘सुराभाण्डोदकपाने छर्दनं

घृतप्राशनमहोरात्रोपवासश्च’ ।

इति तत् शुष्कसुराभाण्डस्योदकपानविषयम् । तत्रैव
पर्युषितोदकपाने तेनैवोक्तम्—

‘सुरापानस्य यो भाण्डे आपः पर्युषिताः पिबेत् ।

शङ्खपुष्प्यवपकं तु क्षीरं स तु पिबेत् त्र्यहम्’ ॥

(शा. स्मृ. ५. ३१)

इति । सुरापानस्य मुखगन्धाम्राणे तु मन्त्राह—

‘ब्राह्मणस्तु सुरापस्य गेन्धमाग्राय सोमपः* ।

* सोमपः दर्श-पूर्णमासयाजी यज्ञावशिष्टभोजी वा । सोमप इति वि-
शेषणात् तादृशस्यैव ब्राह्मणस्योक्तं प्रायश्चित्तम् । असोमपस्य प्राणायाम-
ममात्रम् ।

१. G. and J. read पञ्चात् for पीत्वा. २. B. and D. read खरपुष्पी
च पकं, E. and H. शंखपुष्पावपकं. G. reads शंखपुष्पीवपकं, J. शंखपुष्पी
च पकं and I. शंखपुष्पावपकं for शंखपुष्प्यवपकं. ३. I. reads मुखम् for
गन्धम्.

प्राणानप्सु त्रिरायम्य घृतं प्राश्य विशुद्ध्यति' ॥

(म. स्मृ. ११. १४९)

इति । रुष्याबुच्छिष्टपाने हारीते आह—

‘ स्त्रियोच्छिष्टस्थिता आपो यदि कश्चित् पिबेद् द्विजः ।

शङ्खपुष्पीविपक्वेन न्यहं क्षीरेण यापयेत् ॥

शूत्रोच्छिष्टस्थिता आपो यदि कश्चित् पिबेद् द्विजः ।

कुशमूलविपक्वेन न्यहं क्षीरेण पावयेत्' ॥

हा. स्मृ. ११. ४१-४२)

इति । यमः—

‘ शुनोच्छिष्टस्थिता आपो यदि कश्चित् पिबेद् द्विजः ।

शङ्खपुष्पीविपक्वेन न्यहं क्षीरेण शुद्ध्यति'* ॥

(य. स्मृ. ३. ६०)

इति ॥ ४१-४२-४३-४४ ॥

* अत्र सर्वत्र पानीयपात्रस्थितमेवोच्छिष्टं वेदितव्यम् । न भूमि-
ष्ठम् । तस्य उच्छिष्टत्वासम्भवात् । न्यहं क्षीरपानेन शुद्ध्यतीति योजना ।

१. J. adds अपि after हारीत. २. J. reads शङ्खपुष्पाविपक्वेन. ३. G. substitutes यत्तयेत् and I. शुद्धयति for यापयेत् ; while B. and D. omit these two lines :—

शङ्खपुष्पीविपक्वेन न्यहं क्षीरेण यापयेत् ।

शूत्रोच्छिष्टस्थिता आपो यदि कश्चित् पिबेद् द्विजः ॥ इति ।

४. B. D. E. and H. substitute शुद्ध्यति for पावयेत् ; while G. omits the following lines :—

‘ कुशमूलविपक्वेन न्यहं क्षीरेण पावयेत्' ॥

इति यमः—

‘ शुनोच्छिष्टस्थिता आपो यदि कश्चित् पिबेद् द्विजः ।

५. B. D. E. and H. omit the following portion :—

यमः—

शूनोच्छिष्टस्थिता आपो यदि कश्चित् पिबेद् द्विजः ।

शङ्खपुष्पीविपक्वेन न्यहं क्षीरेण शुद्ध्यति ॥ इति ।

ब्राह्मणेष्वेव केषुचिदभोज्यान्नत्वमभिप्रेत्य तदन्नभोजने
प्रायश्चित्तमाह—

परपाकनिवृत्तस्य परपाकरतस्य च ॥४५॥

अपचस्य च भुक्त्वाऽन्नं द्विजश्चान्द्रायणं चरेत् ।

इति । परपाकनिवृत्तादीनां त्रयाणां स्वरूपं स्वयमेव
वक्ष्यति । तदीयान्नभोजनं यद्यप्यल्पनिमित्तं तथाप्यभ्यासा-
भिप्रायेण महद्भूतमविरुद्धम् । अनभ्यासेत्स्वीदृशान्नभोजने
भरद्वाज आह—

‘परपाकनिवृत्तस्य परपाकरतस्य च ।

निराचारस्य विप्रस्य निषिद्धाचरणस्य च ॥

अन्नं भुक्त्वा द्विजः कुर्याद्दिनमेकमभोजनम्’ ।

इति ॥ ४५ ॥

अपचस्यान्नप्रदत्वे तदन्नभोक्तुरेव प्रत्यवायोऽभिहितः । यदा
त्वपचो भुङ्क्ते इतरः प्रयच्छति तदानीमुभयोः प्रत्यवाय इत्याह—

अपचस्य च यद्दानं दातुश्चास्य कुतः फलम् ॥४६॥

दाता प्रतिग्रहीता च तौ द्वौ निरयगामिनौ ।

इति । अपचस्य अपचायेत्यर्थः । तस्मै यद्दानमन्येन क्रियते
तस्मिन् दाने तस्य दातुर्दानफलं नास्ति । न केवलं फलाभावः
किन्त्वसौ दाता सह प्रतिग्रहीत्रौ नरकं याति ॥ ४६ ॥

५. C. E. F. and I. read केषाञ्चित् for केषुचित्. २. I. reads अनभ्यासेन.
३. Except A. and I. all others omit the following line:—

परपाकनिवृत्तस्य परपाकरतस्य च ।

४. B. C. D. F. and G. omit इति and read प्रत्यवायम्. ५. B. D. and
G. read किन्त्वन्नदाता for किन्त्वसौ दाता. ६. I. substitutes गृहीत्रा for
प्रतिग्रहीत्रा.

परपाकनिवृत्तादीनां त्रयाणां क्रमेण लक्षणमाह—

गृहीत्वाऽग्निं समारोप्य पञ्चयज्ञान्न निर्वपेत् ॥४७॥

परपाकनिवृत्तोऽसौ मुनिभिः परिकीर्तितः ।

पञ्चयज्ञान् स्वयं कृत्वा परान्नेनोपजीवति ॥ ४८ ॥

सततं प्रातरुत्थाय परपाकरतस्तु सः ।

गृहस्थधर्मा यो विप्रो ददाति परिवर्जितः ॥ ४९ ॥

ऋषिभिर्धर्मतत्त्वज्ञैरपचः परिकीर्तितः ।

इति । परस्य पुरुषान्तरस्य गृहे क्रियमाणः पाकः परपाकः । तस्मान्निवृत्तः परपाकनिवृत्तः परान्नभोजनपरित्यागीति यावत् । यद्वा वैश्वदेवाद्यर्थं क्रियमाणः पाक उत्कृष्टत्वात् परपाक इत्युच्यते । तस्मात् परपाकान्निवृत्तः पञ्चमहायज्ञरहित इत्यर्थः । तच्चोभयं विवक्षितत्वात्तन्नेणोच्चरितम् । तथा च सति परान्नवर्जनस्य गुणत्वेऽपि पञ्चमहायज्ञादिरहितस्य

१. J. reads परान्नं for परान्नेन. २. M. substitutes हि for तु; while B. and D. omit the verse:—

सततं प्रातरुत्थाय परपाकरतस्तु सः ।

गृहस्थधर्मा यो विप्रो ददाति परिवर्जितः ॥ ४९ ॥

३. E. and H. read गृहस्थधर्मे, G. I. J. and M. गृहस्थधर्मो for गृहस्थधर्मा. ४. B. and D. omit the following portion:—

परपाकः । तस्मान्निवृत्तः परपाकनिवृत्तः । परान्नभोजनपरित्यागीति

यावत् । यद्वा वैश्वदेवाद्यर्थं क्रियमाणः पाकः.

५. H. reads वैश्वदेवार्थं for वैश्वदेवाद्यर्थं. ६. B. and D. substitute तत्र for तत् and read उभयं विवक्षितम् for उभयं विवक्षितत्वात्. H. also reads तत्र, but corrects in the margin अत्र; while C. E. F. and J. substitute अत्र for तद्य.

दोषत्वादस्य पुरुषस्य निन्द्यत्वम् । अक्षरार्थस्तु—अग्निं गृहीत्वा विवाहं कृत्वा स्मार्त्ताग्नौ केवलमौपासनं कृत्वा तर्पणमात्मनि समारोपयन्ति, न तु तस्मिन्नग्नौ वैश्वदेवादिकं करोति । सोऽयं वैश्वदेवाद्यनुष्ठानरहितः पुरुषोऽत्र परपार्कनिवृत्तशब्देन विवक्षितः । एतस्माद्विपरीतः परपाकरतः । उभयविधपाकरहितत्वात् । तत्र पञ्चमहायज्ञानुष्ठानस्य गुणत्वेऽपि परात्रभोजनस्य दोषत्वात्तद्विशेषस्य पुरुषस्य निन्द्यत्वम् । प्रतिदिनं प्रातरुत्थाय यथाविधि पञ्चमहायज्ञान् कृत्वा परात्रेनोपजीवतीति योजनीयम् ।

यस्तु विप्रो विधानेन गार्हस्थ्यं स्वीकृत्य अन्नदानादिवर्जितः केवलं स्वयमेव भुङ्क्ते सोऽपच इत्युच्यते । तस्य निन्दा प्रत्यक्षश्रुतावाम्नायते—

‘नार्यमणं पुष्यति नो सखायं

केवलाघो भवति केवलादी ।’

(ऋ. सं. ८. ६. २३. १.)

इति । ‘ददाति परिवर्जितः’—इत्यत्र ददातीत्यर्थनिर्देशत्वाद्दानक्रियामाचष्टे ।

‘ईक्षतेर्नाशब्दम् ।

(व्या. सू. १. १. ५)

इत्यस्मिन् व्याससूत्रे,

१. B. C. D. E. F. and H. omit the following:— स्मार्त्ताग्नौ केवलमौपासनं कृत्वा. २. I. omits अग्निम् ३. B. C. D. and G. read वाकादिकं for वैश्वदेवादिकं. ४. B. D. E. and I. omit -निवृत्त-. ५. J. omits परपाकरतः; while E. and I. read-विधपरपाकरतत्वात् for-विधपाकरहितत्वात्.

‘त्यज्यतेः पूर्ववत्त्वम्’ ।

(पू. मी. ७. ४. १)

इत्यस्मिन् जैमिनिसूत्रे चार्थनिर्देशेऽपि रित्प्रत्ययप्रयोग-
दर्शनात् ।

‘इक्-रितपौ धातुनिर्देशे’

(वा. पा. २. १५)

इत्येतत्तु वाररुचं वार्तिकं प्रचुरप्रयोगाभिप्रायम् । न त्वर्थ-
निर्देशव्यवच्छेदकम् ।

परपाकनिवृत्तादिवृथापाकादिरप्यन्नं न भोक्तव्यम् । तद्गो-
जने तु प्रायश्चित्तं कर्तव्यम् । तदाहतुः शातातप-वृहस्पती—

‘योऽगृहीत्वा विवाहाग्निं गृहस्थ इति मन्यते ।

अन्नं तस्य न भोक्तव्यं वृथापाको हि स स्मृतः ॥

वृथापाकस्य भुञ्जानः प्रायश्चित्तं चरेद् द्विजः ।

प्राणायामान् त्रिरभ्यस्य घृतं प्राश्य विशुद्ध्यति’ ॥

(शा. स्मृ. ३. ५१-५२)

इति । ‘प्राणायामशतं कृत्वा’—इति पाठे त्वावृत्तिविषयत्वं
कल्पनीयम् । वृथापाके यत् प्रायश्चित्तं तदेव ब्राह्मणनि-
न्दकादावपि द्रष्टव्यम् । निन्दावचने सहपाठात् । तथा च
व्यासः—

‘पङ्क्तिभेदी वृथापाकी नित्यं ब्राह्मणनिन्दकः ।

आदेशी वेदविक्रेता पञ्चैते ब्रह्मघातकाः’ ॥

(व्या. स्मृ. ४. ७०)

१. Except A. C. F. G. and I. all others omit वाररुचं. २. Except A. and I. all others read यो हि हिस्वा for योऽगृहीत्वा. ३. I. reads अस्वाऽन्. ४. G. and J. substitute अस्वासी for आदेशी.

इति । वेदविक्रयिणः स्वरूपमाह शातातपः—

‘प्रख्यापनं* प्रत्ययनं प्रेशपूर्वं प्रतिग्रहः ।

याजनाध्यापने वादः षड्विधो वेदविक्रयः’ ॥

(ऋग्विधाने ४. ८१)

इति ॥ ४७—४८—४९ ॥

ननु—उक्तीत्या कलियुगे सर्वे ऽप्यभोज्यान्ना अभक्ष्यभक्षणाश्च । तथा सत्येतद्विषयं प्रायश्चित्तशास्त्रं निरर्थकम् । कृते ऽपि प्रायश्चित्ते पुनरपि तत्प्रवृत्तेरुपरन्तुमशक्यत्वात् प्रायश्चित्तविधायिकायाः परिषदोऽसम्भवाच्च । नहि पापप्रवृत्तानां परिषत्त्वयुक्तम् ।

‘स्वधर्मरतविप्राणाम्’ ।

(प. स्मृ. ८. २)

इति तल्लक्षणात् । न च—अभक्ष्यभक्षणादिभ्यः पापेभ्यो निवृत्तानां शिष्टानां परिषत्त्वं स्यात्—इति शङ्कनीयम् । तादृशस्य कस्याप्यदृष्टचरत्वात् । अतः कलियुगे सर्वेषां निन्द्यत्वा-

* उपलभ्यते चैतद्वचनं वृद्धशौनकोक्ते ऋग्विधाने ऽन्तिमाध्याये । नास्ति अस्मदृष्टेषु शातातपस्मृतिपुस्तकेषु ।

१. I. reads प्रश्नपूर्वः. २. Except A. and I. all read -ध्यापनं. ३. B. and D. omit पुनरपि; while I. substitutes परिहर्तुम् for उपरन्तुम्. ४. B. and D. read पापनिवृत्तानां शिष्टानां for पापप्रवृत्तानां and omit प्रवृत्तानां परिषत्त्वं युक्तम् । स्वधर्मरतविप्राणामिति तल्लक्षणात् । न चाभक्ष्यभक्षणादिभ्यः पापेभ्यो. ५. I. reads स्वधर्मरत-. ६. I. adds पुरुषस्य and J. विप्रस्य before कस्यापि; while B. has quite mistaken.

देतदेव युगमुद्दिश्य प्रवृत्तस्य पाराशरधर्मशास्त्रस्य निर्विषयत्वं
स्यात्—इत्याशङ्क्याह—

युगे युगे तु ये धर्मास्तेषु तेषु च ये द्विजाः ॥ ५० ॥

तेषां निन्दा न कर्त्तव्या युगरूपा हि ते द्विजाः ।

इति । अस्याक्षरार्थः प्रथमाध्याये वर्णितः । अयमाशयः—
द्विविधा ह्यधर्मप्रवृत्तिः । युगप्रयुक्ता प्रमादालस्यादिप्रयुक्ता च ।
तत्र युगप्रयुक्तायाः प्रवृत्तेरपरिहार्यत्वान्न तन्निवृत्तये पराशर-
स्योद्यमः । या तु प्रमादालस्यादिप्रयुक्ता प्रवृत्तिः तत्र साव-
काशं धर्मशास्त्रम् । तद्यथा । अध्ययनविधिस्तावदर्धज्ञानप-
र्यन्तं साङ्गवेदपाठमाचष्टे* । नच—कलौ युगे तादृशं विप्रं क-
ञ्चिदप्युपलभामहे । तथा ब्रह्मचारिप्रकरणे तदाश्रमधर्मा अध्य-
यनधर्माश्च सहस्रशः स्मर्यन्ते । नच तान् सर्वान् यथावद-

* ‘स्वाध्यायोऽध्येतव्यः’—इत्ययमध्ययनविधिः । तस्य अर्थज्ञानपर्यन्तं
साङ्गवेदाध्ययनेन पूर्तिर्भवतीति पूर्वमीमांसकाः । वेदग्रहणमेव विधि-
फलम् । पूर्वकाण्डार्थज्ञानं कर्मानुष्ठानाक्षिप्तम् । उत्तरकाण्डार्थज्ञानं काम्य-
श्रौतव्यविधिप्राप्तम्— इति उत्तरमीमांसकाः ।

१. I. reads पाराशरधर्मशास्त्रस्य; while B. and D. पाराशरस्य शास्त्रस्य,
E. H. and J. पाराशरस्य धर्मशास्त्रस्य for पाराशरधर्मशास्त्रस्य. २. B. D.
H. and I. निर्विषयत्वादित्याशङ्क्याह and C. and F. निर्विषयत्वमित्याशङ्क्याह.
३. M. substitutes च for तु; while B. D. and H. read युगेयुगेषु for युगेयुगे
तु. ४. M. substitutes धर्मेषु for तेषु च. ५. M. substitutes ब्राह्मणा for ते
द्विजाः. ६. B. D. and G. read युगप्रवृत्ता for युगप्रयुक्ता. ७. B. and D.
read युगप्रवृत्तायाः. ८. B. D. and H. read अपहार्यत्वात् for अपरिहार्यत्वात्
and B. and D. omit न. ९. Except A. and I. all omit आलस्य-
१०. H. omits युगे.

नुतिष्ठन् माणवकः कोऽप्युपलभ्यते । यदा अध्ययनस्यैव ईदृशी गतिः तदा कैव कथा साङ्गकृत्स्नवेदार्थानुष्ठानस्य । तथा सति शास्त्रीयमुख्यब्राह्मण्योपेतस्य कस्थाप्यभावात् क्षत्रिय-वैश्यजात्योश्च स्वरूपेणैवोच्छिन्नत्वात् शुश्रूषयितव्यानां द्वि-जानामसम्भवे तच्छुश्रूषकस्य मुख्यस्य गूढस्यात्यन्तानाशङ्कनीयत्वात् किं चातुर्वर्ण्यमुद्दिश्य प्रवृत्तं धर्मशास्त्रं स्वरूपेणैव लुप्यताम्? किंवा मुख्यासम्भवेऽपि यथासम्भवं चातुर्वर्ण्यमाश्रित्य धर्मशास्त्रं प्रवर्त्तताम्?—इति मीमांसायां, स्वरूपलोपात् वरं यथासम्भवानुष्ठानमित्यभिप्रेत्य युगप्रवृत्तां सर्वैरप्यवर्जनीयाम-धर्मप्रवृत्तिमदोषत्वेनाभ्युपगम्य 'तेषां निन्दा न कर्त्तव्या'—इत्यु-क्तम् । ततः सम्भाविताध्ययनाद्युपेतानां शक्यायां धर्मप्रवृत्तौ प्रमादालस्यादिरहितानां च परिषत्त्वं कुतो न स्यात्? कृतप्रायश्चित्तस्य पुनः प्रमादालस्यादिवर्जनस्य सुकरत्वात् प्रायश्चित्त-शास्त्रं च सार्थकमिति ॥ ५० ॥

इत्थमुपपातकविशेषस्याभक्ष्यभक्षणस्य प्रायश्चित्तमभिधा-
य जातिभ्रंशकरस्य ब्राह्मणतिरस्कारस्य प्रायश्चित्तमाह—

हुङ्कारं ब्राह्मणस्योक्त्वा त्वङ्कारं च गरीयसः ॥ ५१ ॥

स्नात्वा तिष्ठन्नहःशेषमभिवाद्य प्रसादयेत् ।

१. B. and D. omit कस्य; while H. substitutes एकस्य for the same.
२. I. reads अत्यन्तमनाशङ्कनीयत्वात् for अत्यन्तानाशङ्कनीयत्वात्. ३. E. D. G. and H. add तु after किं. ४. B. and D. read सम्भवानुभवाध्ययना-
द्युपेतानां for सम्भाविताध्ययनाद्युपेतानां. ५. C. and F. substitute इति
for इत्थम्. ६. K. and L. substitute तु for च. ७. L. reads प्रकाशये
for प्रसादयेत्.

इति । ब्राह्मणो वेदपारगो ब्रह्मविद्वा । तम्प्रति लौकिके
शास्त्रीये वा व्यवहारे तद्गर्त्सनाय हुङ्कारं यः प्रयुङ्क्ते यश्च वय-
सा विद्यया वा ज्येष्ठं पुरुषम्प्रति त्वमित्येकवचनं प्रयुङ्क्ते तावु-
भौ स्नात्वा यावदस्तमयं निराहारौ स्थित्वा रात्रावभिवादानेन
तं क्षमापयेताम् । तत्र निराहारत्वं मनुराह—

‘ हुङ्कारं ब्राह्मणस्योक्त्वा त्वङ्कारं तु गरीयसः ।

स्नात्वा ऽनश्नन्नहःशेषमभिवाद्य प्रसादयेत्’ ॥

(म. स्मृ. ११. २०४)

इति । यमोऽपि—

‘ हुङ्कारं ब्राह्मणस्योक्त्वा प्रायश्चित्तं विधीयते ।

अहोरात्रोषितः स्नात्वा प्राणिपत्य प्रसादयेत्’ ॥

(य. स्मृ. २. ६)

इति । शङ्खोऽपि—

‘ हुङ्कारं ब्राह्मणस्योक्त्वा त्वङ्कारं च गरीयसः । (५९)

दिनमेकं व्रतं कुर्यात् प्रयतः सुसमाहितः’ ।

(शं. स्मृ. १७. ५०—५१)

इति । ऐतदभ्यासविषयम् । ननु—

१. Except A. and I. all substitute ब्रह्मविद्वान् for ब्रह्मविद्वा. २. B. D. and H. substitute प्रयुञ्जते for प्रयुङ्क्ते. ३. I. reads क्षमापयेत् for क्षमाप-
येताम्. ४. I. does not insert तत्र. ५. The text substitutes च for तु.
६. I. reads this verse as follows :—

‘ हुङ्कारं ब्राह्मणस्योक्त्वा त्वङ्कारं तु गरीयसः ।

स्नात्वा तिष्ठन्नहःशेषं प्राणिपत्य प्रसादयेत्’ ॥

७. The text substitutes त्वङ्कारं for हुङ्कारं. ८. Except A. and I. all others omit ऐतदभ्यासविषयम्.

‘ब्राह्मणस्य रुजःकृत्या’ ।

(म. स्मृ. ११. ६८)

इति जातिभ्रंशकरेषु परिगणनाद्वक्ष्यमाणं ताडनादिकमेव
जातिभ्रंशकरम् । न तूक्तम्—इति चेत् । न । हुङ्कारादिनाऽपि
ब्राह्मणस्य मनसि रुज उत्पादनात् ॥ ५१ ॥

ताडनादौ प्रायश्चित्तमाह—

ताडयित्वा तृणेनापि कण्ठे बध्वापि वाससा ॥५२॥

विवादेनापि निर्जित्य प्रणिपत्य प्रसादयेत् ।

इति । यद्यपि तृणताडन-वस्त्रबन्धन-विवादजयैर्न शरी-
रोपघातः तथापि प्रायश्चित्तं चरितव्यमित्यपि शब्दस्यार्थः ।
प्रणिपातेनोपवासोऽप्युपलक्ष्यते । तदाह बृहस्पतिः—

‘गुरुं त्वंकृत्य गर्वेण विप्रं निर्जित्य वादतः ।

ताडयित्वा तृणेनापि प्रसाद्योपवसेद्दिनम्’ ॥

(बृ. स्मृ. २. २७)

इति । याज्ञवल्क्योऽपि—

‘गुरुं त्वंकृत्य हुंकृत्य विप्रं निर्जित्य वादतः ।

बद्ध्वा वा वाससा क्षिप्रं प्रसाद्योपवसेद्दिनम्’ ॥

(या. स्मृ. ३. २९२)

इति । यत्तु बौधायनेनोक्तम्—

‘वादेन ब्राह्मणं जित्वा प्रायश्चित्तविधित्सया ।

त्रिरात्रोपोषितः स्नात्वा प्रणिपत्य प्रसादयेत्’ ॥

(बौ. स्मृ. ४. १. ५)

इति तदभ्यासविषयम् । पादस्पर्शादौ स एवाह—

‘पादेन ब्राह्मणं स्पृष्ट्वा प्रायश्चित्तविधित्सया ।

दिवसोपोषितः स्नात्वा प्रणिपत्य प्रसादयेत् ॥

अवाच्यं ब्राह्मणस्योक्त्वा प्रायश्चित्तं विधीयते ।

कृच्छ्रातिकृच्छ्रं जित्वा तु प्रणिपत्य प्रसादयेत् ॥

आक्रोशमनृतं कृत्वा कृच्छ्रं कुर्वीत मानवः ।

(बौ. स्मृ. ४. १. ८-९)

इति ॥ ५२ ॥

ब्राह्मणावगुरणौ प्रायश्चित्तमाह—

अवगूर्य त्वहोरात्रं त्रिरात्रं क्षितिपातने॥५३॥

अतिकृच्छ्रं च रुधिरे कृच्छ्रोऽभ्यन्तरशोणिते ।

इति । अवगूर्य वधार्थं दण्डमुद्यम्य दिनमेकमुपवसेत् ।

भूमौ निपात्य त्रिरात्रमुपवसेत् । प्रहारेण रुधिरे निर्गते अति-

कृच्छ्रं चरेत् । अनिर्गतं रुधिरमन्तरेकत्र घनीभूतं चेत्तदा कृच्छ्रं

चरेत् । अवगूरणादेः शतसंवत्सरादिनरकहेतुत्वोपन्यासपुरःसरं

प्रतिषेधः प्रत्यक्षश्रुतावुपलभ्यते । यथा च* तैत्तिरीयब्राह्मणम्—

* अपिमे वचनं न तैत्तिरीयब्राह्मणे कुत्राप्युपलभ्यते । किंतु तैत्तिरीय-
संहितायामेव । तत्किमयं लेखकप्रमादः आचार्यचरणानामेव वा विस्मृ-
तिर्वेति न जानीमः ।

१. I. reads कृत्वा for जित्वा. २. C. and F. substitute अनिर्गतं for अनृतं.
३. I. reads अवगूरणादौ and some others अवगूरणादौ. ४. M. reads
कृच्छ्रमन्तरशोणिते for कृच्छ्रोऽभ्यन्तरशोणिते. ५. C. and F. substitute सति for
अति-. ६. Except A. G. and T. all others read अवगूरणादेः for
अवगूरणादेः.

‘यो[†] ऽवगुरेत् शतेन यातयात् यो निह-
नत् सहस्रेण यातयात् यो लोहितं
करवत् यावतः प्रस्कन्ध पांसून्
संगृह्णात्तावतः संवत्सरान् पितृलोकं
न प्रजानादिति तस्माद्ब्राह्मणाय नाव-
गुरेत् न निहन्यात् न लोहितं कुर्या-
देतावता हैनसा युक्तो भवति’ ।

(तै. सं. २. ६. १०)

इति । गौतमोऽपि—

‘अभिकृद्वावगूरणं ब्राह्मणस्य वर्षशतमस्वर्ग्यम् ।
(२०) निषाते सहस्रम् (२१) । लोहितदर्शने
यावतः प्रस्कन्ध पांसून् संगृह्णीयात्’ । (२२)
(गौ. स्मृ. २२. २०-२२)

* अवगूरणादिप्रतिषेधोऽयमर्थवादः । अवगूरणं ताडनार्थं दण्डाद्युद्यम-
नम् । अत्र मूले (संहितायां) ‘योऽपगुरातै’ इति पाठो वर्तते भाष्ये
ऽपि तथैव दृश्यते । तथापि उपलब्धेषु सर्वेष्वप्यादर्शपुस्तकेषु ‘योऽव-
गुरेत्’ इत्येव पाठः । सम्प्रदायविदोऽपि ‘अपगुरातै’ इत्येव पठन्ति त-
त्सुधियो विदाङ्गुर्वन्तु किमत्र युक्तम् । यो ऽवगुरेत् स शतेनाब्दानां यात-
येत् । नरके यातनाभाग्भवेदित्यर्थः । एवं यो निहनेत् स सहस्रेणाब्दानाम्
यो लोहितमुत्पादयेत् स तल्लोहितं भूमौ पतितं सत् यावन्तो पांसून् स
ङ्गृह्णीयात् तावन्त्यब्दसहस्राणि पितृलोकं न विदेत इति ।

१. The text reads योऽपगुरातै for योऽवगुरेत्. २. Except A. and the text all others read निहनेत् for निहनत्. ३. Except the text and A. others read प्रस्कन्ध for प्रस्कन्ध. ४. The text अभिकृद्वावगूरणं; while A. reads ऽगूरणे four ऽगूरणं. ५. A. reads निहने an all others except H. and I. read निषाते and the text निषाते for निषाते. ६. The text adds सत् to प्रस्कन्ध; while G. reads संगृह्णीयात् for संगृह्णीयात्.

इति । मनुरपि—

‘अवगूर्य त्वद्दशतं सहस्रमभिहत्य तु ।
जिघांसया ब्राह्मणस्य नरकं प्रतिपद्यते ॥
शोणितं यावतः पांसून् संगृह्णीयाद् द्विजन्मनः ।
तावन्त्यब्दसहस्राणि तत्कर्त्ता नरके वसेत् ॥
अवगूर्य चरेत् कृच्छ्रमतिकृच्छ्रं निपातने ।
कृच्छ्रातिकृच्छ्रौ कुर्वीत विप्रस्योत्पाद्य* शोणितम्’ ॥
(म. स्मृ. ११. २०६-२०८)

इति । याज्ञवल्क्योऽपि—

‘विप्रदण्डोद्यमे कृच्छ्रस्त्वतिकृच्छ्रौ निपातने† ।
कृच्छ्रातिकृच्छ्रौ ऽसृक्पाते कृच्छ्रोऽभ्यन्तरशोणिते’ ॥
(या. स्मृ. ३. २९३)

इति । यमैः—

* पूर्वत्र ‘ब्राह्मणस्य रुजःकृत्या’ (म. स्मृ. ११. ६७)— इत्यत्र यदुक्तं रुजःकरणं यच्च जातिध्रंशकरेषु परिगणितं तत् शोणितोत्पादनादन्यत्रेति बोध्यम् । अथवा तेनेदं विकल्पनीयम् ।

† जिघांसया विप्रदण्डोद्यमे । नतु नर्मणा । निपातनं ताडनम् ।

१. C. and F. substitute अभिगूर्यस्त्वद्दशतं, G. अवगूरन्स्त्वद्दशतं, H. अवगूर्यं स्वयं दशतं for अवगूर्यं स्वद्दशतं. २. The text substitutes च for तु. ३. The text reads संगृह्णाति महीतले for संगृह्णीयाद् द्विजन्मनः. ४. B. D. E. and H. omit the following :—

कृच्छ्रातिकृच्छ्रौ कुर्वीत विप्रस्योत्पाद्य शोणितम्’ ॥

इति । याज्ञवल्क्योऽपि—

‘विप्रदण्डोद्यमे कृच्छ्रस्त्वतिकृच्छ्रौ निपातने ।

५. I. reads कृच्छ्रमतिकृच्छ्रं and all others except A. read कृच्छ्रस्त्वतिकृच्छ्रं. ६. A. adds अपि after यमः.

‘ताडने च्छेदने चैव शोणितस्य प्रवर्त्तने ।
 कृच्छ्रातिकृच्छ्रौ कुर्वीत चान्द्रायणमथाचरेत् ॥
 दशसंख्याश्च गा दद्युरङ्गच्छेदो यदा भवेत्’ ।

(य. स्मृ. ५. ४-५)

इति । बृहस्पतिः—

‘काष्ठादिना ताडयित्वा त्वग्भेदे कृच्छ्रमाचरेत् ।
 अस्थिभेदे अतिकृच्छ्रस्तु पराकस्त्वङ्गकर्त्तने’ *॥
 (बृ. स्मृ. १. ४३)

इति । पैठीनसिरपि—

‘त्वङ्गार-हुङ्गारावगूरणे-निपातन-लोहितप्रवर्त्त-
 नोत्तरजयेषु प्रणिपातैकरात्रोपवास-कृच्छ्रातिकृ-
 च्छं चरित्वा प्रसादयेत् यथासंख्यम्’ ।

इति । एतत् सर्वं सजातीयविषयम् । विजातीये तु प्रजा-
 पतिराह—

* अङ्गकर्त्तनं शस्त्रादिना अङ्गच्छेदः ।

† त्वङ्गार-हुङ्गारयोरेकदिनव्रताचरणपूर्वकं प्रणिपातः । अतगूरण-
 निपातनयोः कृच्छ्राचरणपूर्वकं प्रणिपातः । लोहितप्रवर्त्तने वैदेष्टुनर-
 पक्षग्रहणपूर्वकं पराजये च अतिकृच्छ्रं चरित्वा प्रणिपत्य प्रसादयेत्-
 इत्यन्यत्र विस्तरः ।

१. B. and D. omit following :—

दशसंख्याश्च गा दद्युरङ्गच्छेदो यदा भवेत् ।

इति । बृहस्पतिः—

‘काष्ठादिना ताडयित्वा त्वग्भेदे कृच्छ्रमाचरेत् ।

२. B. and D. substitute अङ्गवर्त्तने for अङ्गकर्त्तने. ३. Here also some
 read -गोरफ. ४. I. reads प्रणिपत्यैक—.

‘द्विगुणं त्रिगुणं चैव चतुर्गुणमथापि वो ।

क्षत्र-विट्-शूद्रजातीनां ब्राह्मणस्य वधे व्रतम्’ ॥

इति । आक्रोशादौ शङ्ख-लिखितावाहतुः—

‘आक्रोशेऽनृतवादे वा एकरात्रं त्रिरात्रं चोपवासः’ ।

इति । समन्तुः—

‘देवर्षि-गो-ब्राह्मणा-ऽऽचार्य-मातृ-पितृ-नरेन्द्राणां

प्रतिषेधने आक्रोशने जिह्वां दहेद्दिरण्यं दद्यात्’ ।

इति ॥ ५३ ॥

‘अतिकृच्छ्रं च रुधिरे’ (प. स्मृ. ११. ५४ पूर्वार्धे)

-इत्युक्तम् । कोऽसावतिकृच्छ्रः ? -इत्याकाङ्क्षायां तत्स्वरूपमाह—

नवाहमतिकृच्छ्री स्यात् पाणिपूरान्नभोजनः ॥५४॥

त्रिरात्रमुपवासी स्यादतिकृच्छ्रः स उच्यते ।

इति । अतिकृच्छ्रमाचरन् विप्रस्त्रिरावृत्तैकभक्त-नक्ताया-
चितदिनेषु नवसु यावता पाणिः पूर्यते तावदेव भुञ्जीत ।
उपवासदिनेषु प्राजापत्यवदुपवासमेव चरेत् । सोऽयमतिकृच्छ्रः
इत्युच्यते । एतदेवाभिप्रेत्य याज्ञवल्क्यः प्राजापत्यमुपदिश्य
तस्यैव गुणविकृतित्वेनातिकृच्छ्रं निर्दिशति—

१. A. substitutes च for वा. २. B. and D. do not insert त्रिरात्रं.
३. J. reads -गो-ब्राह्मणे च स्यार्ये for -गो-ब्राह्मणाचार्य-. ४. I. reads नवाहम-
तिकृच्छ्रः for नवाहमतिकृच्छ्री. ५. B. C. D. and I. read उपवासः for
उपवासी. ६. H. reads प्राजापत्यप्रतिकृतित्वेन for प्राजापत्यमुदिश्य तस्यैव
गुणविकृतित्वेन.

‘अयमेवातिकृच्छ्रः स्यात् पाणिपूरान्नभोजनः’ ।

(या. स्मृ. ३. ३२०)

इति । गौतमोऽपि प्राजापत्यं प्रपञ्चयानन्तरमाह—

‘एतेनैवातिकृच्छ्रो व्याख्यातः ।

(गौ. स्मृ. २६. १८)

इति । यैश्च नैरन्तर्येण नवसु दिनेषु पाणिपूरान्नं भुक्त्वा
त्रिषु दिनेषु उपवसेत् । तदाह यमः—

‘एकैकं पिण्डमश्रीयत् व्यहं कल्पे व्यहं निशि ।

अयाचितस्त्यहं चैव वायुभक्षः परं व्यहम् ॥

अतिकृच्छ्रं चरेदेतत् पवित्रं पापनाशनम्’ ।

(य. स्मृ. ३. ७१—७२)

इति ॥५४॥

‘अतिमानादतिक्रोधात्’ (प. स्मृ. ४. १)—इत्यारभ्य ‘कृच्छ्रो-
ऽभ्यन्तरशोणिते’ (प. स्मृ. ११. ५४)—इत्यन्तेष्वष्टस्वध्यायेषु
नानाविधान् पापविशेषाननूय प्रायश्चित्तविशेषा निरूपिताः ।
यानि त्वन्यानि प्रतिपदोक्तप्रायश्चित्तरहितानि शङ्कितानि
तेषां साधारणं प्रायश्चित्तमाह—

सर्वेषामेव पापानां सङ्करे समुपस्थिते ॥ ५५ ॥

दशसाहस्रमभ्यस्ता गायत्री शोधनं परम् ।

इति । अयं च गायत्रीजपः प्राजापत्यादीनामुपलक्षकः

१. I. reads-भोजने for-भोजनः. २. A. reads यावद् for यद्. ३. B. and D. do not insert प्रतिपदोक्त-; while H. substitutes प्रतिपदोक्त- and omits शङ्कितानि. ४. M. substitutes दश- for दश-.

तानि च प्रतिपदोक्तप्रायश्चित्तव्यतिरिक्तानि व्रतानि मुनिभिः
प्रपञ्चितानि । तेन अत्रि-मनु-विष्णु-विश्वामित्राः—

‘अनुक्तनिष्कृतीनां तु पापानामपनुत्तये* ।

शक्तिं चावेक्ष्य पापं च प्रायश्चित्तं प्रकल्पयेत् ॥

(म. स्मृ. ११. २०९)

इति । याज्ञवल्क्यः—

‘देशं कालं वयः शक्तिं पापं चावेक्ष्य यत्नतः ।

प्रायश्चित्तं प्रकल्प्यं स्याद्यत्र चोक्ता न निष्कृतिः’ ॥

(या. स्मृ. ३. २९४)

इति । शङ्ख-लिखितावपि—

‘क्रय-विक्रय-दुष्टभोजन-प्रेतिग्रहेष्वनादिष्टप्रा-

यश्चित्तेषु सर्वेषु चान्द्रायणं प्राजापत्यं च’ ।

इति । स्मृत्यन्तरे—

* अनुक्ता निष्कृतयः प्रायश्चित्तानि येषां कर्मणां तानि अनुक्तनिष्कृतीनि । यथा चाण्डालादिप्रतिलोमवधे प्रतिपदोक्ता निष्कृतिर्नास्ति । तत्र शक्तिं पापं च अवेक्ष्य प्रायश्चित्तं कल्पयेत् । शक्तिः प्रायश्चित्तिनः । तपोदानाद्यासु निष्क्रियासु प्रायश्चित्तीयां कर्तुं समर्थः स्यात् तामेव कल्पयेत् । एवं पापस्य गुरुत्वं लघुत्वं कामकृतत्वमकामकृतत्वं अभ्यासमनभ्यासं च अवेक्षयेत् । यतो दण्ड-प्रायश्चित्तयोस्तुल्यत्वमतः देशकालादिकं सर्वं विचार्य प्रायश्चित्तं देयं भवति ।

१. We follow here A.; while B. D. and G. substitute अत्र for तत्र and A. E. I. omit अत्रि- G. and J. omit तत्र. २. Except A. and J. all others do not insert अपि. ३. A. adds- दुष्ट -before - प्रतिग्रहेषु.

‘भक्ष्याभक्ष्याण्यनेकानि ब्राह्मणानां विशेषतः ।
तत्र शिष्टं यथा ब्रूयस्तत्कर्त्तव्यमिति* स्थितिः’॥

इति । शातातपः—

‘अनुक्तेषु विधिं ज्ञात्वा प्राजापेत्यां^१ समाचरेत् ।
सर्वत्र सर्वपापेषु द्विजश्चान्द्रायणं चरेत्’ ॥
(शा. स्मृ. ६. ३)

इति । उशनाः—

‘यथोक्तं यत्र वा नोक्तमिह पातकनाशनम् ।
प्राजापत्येन कृच्छ्रेण शुद्धयते नात्र संशयः’॥
(उ. स्मृ. ३. १९)

इति ॥ ५५ ॥

अभोज्ये भोज्यत्वप्रमितिमभिसंकल्प्य मनसा
प्रसक्तिं स्वाच्छन्द्यादिह विदधतः संस्मृतिमैतः ।
मतं प्रायश्चित्तं दधतमिममेकादशमसा-
वकार्षादध्यायं स्फुटविवरणं माधवसुधीः ॥ १ ॥

इति श्रीमहाराजाधिराज-वैदिकमार्गप्रवर्त्तक-परमेश्वरश्री-
वीरबुक्कभूपालसाम्राज्यधुरंधरस्य माधवमात्यस्य कृतौ पराशर-
स्मृतिव्याख्यायां माधवीयायां एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

* शिष्टैरुक्तेन प्रायश्चित्तेनानुष्ठितेन पापनिष्कृतिर्भवतीति भावः ।

† सर्वसाधारणमिदं प्राजापत्यम् ।

‡ पातकनाशनं प्रायश्चित्तम् । इहास्मिन् प्रायश्चित्तप्रकरणे । यत्र प्राजापत्यकृच्छ्रमुक्तं तत्र तेन अन्येन वा यथोक्तेन प्रायश्चित्तेन शुद्धिर्भवत्येव । यत्र तन्मोक्तं तत्रापि प्राजापत्यकृच्छ्रेण भवतीत्यत्र नास्ति संशयः ।

१. Except A. and G. all others substitute स्मृतिः for स्थितिः. २. B. and D. अनुक्तस्य, G. अशक्तेषु and J. अनुक्ते तु for अनुक्तेषु. ३. I. reads प्रायश्चित्तं for प्राजापत्यं. ४. C. and F. substitute ऽन्योक्तम् for नोक्तम्; while B. and D. अतिपातक- for इह पातक-. ५. H. reads अभिज्याभोज्यत्व- but it seems to be a mistake. ६. I. only reads संस्मृतिमतः.

The names occurring in the Parâs'ara Samhitâ.

ADHYÂYAS IV.—XI.

१ पराशरः 77, 10. 139, 1.	४ मनुः 34, 1. 185, 16. 186,
147, 6. 273, 10.	6. 270, 19. 288, 12. 427, 5.
२ पाराशरः 306, 2. 317, 3.	५ मन्वर्थः 77, 10.
345, 3. 347, 19.	
३ प्रजापतिः 23, 12.	६ शङ्खः 52, 10.

A list of the names of authors, works, etc., occurring
in Mādhavāchāryā's Commentary on the
Parāsar Sāmhita, Adhyāyās IV—XI.

१ अङ्गिराः ३, ६. ५४, १५. ५६,
३. ५८, १४. ६५, ११. ६७, ११.
८२, १४. ८३, १. १०२, ८. १०६,
१७. ११३, ३. ११६, ९. ११६,
१२. १३५, १४. १६६, १४. १७३,
२. १८१, ४. २०१, ११. २०६,
६. २०८, २. २१०, १९. २११,
१२. २१३, ६. २१४, १४. २१७,
७. २२१, ८. २३०, ३. २३१,
४. २३२, ६. २३४, १२. २३४,
१६. २३४, २०. २३५, १६. २४७,
७. २५६, २. २५७, ४. २५७,
५. २५७, १०. २५७, ११. २६७,
५. २६७, १४. २७५, ८. २८३,
१७. ३०७, १४. ३०९, २. ३१५,
१०. ३३८, ९. ३६८, ४. ३६८, २१.
३७१, १३. ३७५, ८. ३८७, १६.
३९७, ९. ४१६, ७. ४२२, १२.	६ आदित्यपुराणम् ५३, ८.
७ आदिपुराणम् १७९, ३.
८ आपस्तम्बः १३, २. ३६, १३.
१०९, ५. १११, ११. १११, १४.
१११, १७. ११३, १६. १२४, १८.
१२८, २. १२९, ४. १५३, १६.
१६३, ७. १६५, २. २५७, ११.
२५८, १. २५९, ८. २६०, ८. २६१,
२. २६१, २०. २६४, ९. २६६,
३. २६७, ९. २७३, १२. २८४,
१२. २९१, ५. ३३४, ८. ३३६, १.
३७७, ८. ३९६, ९. ३९७, ५.
२ अत्रिः ३७, २. १६२, १८. १६३,
११. १६३, १९. १६९, ९. १७०,
१८. १९१, १२. ४६०, १५.	९ उपमन्युः ३२३, २०.
३ अपरार्कः २२, ३.	१० उशनाः ३६, १६. ५२, १९. ५६,
१०. ६३, १५. ८७, १. ९८, ९
१६९, १५. १७५, १५. १८३,
१४. १८९, २. १८९, १४. ३१३,
६. ३३३, ७. ३३५, १३. ३४६,
९. ३७०, १७. ३९३, ११. ४०५,
१८. ४२५, १७. ४६१, १७.
४ आचार्यः (पराशरः) १८, १.
४१, १. १००, ३. १०१, २. ११४,
१६. १५२, १३. २४२, ५. २४२,
११. ३०७, ९.	११ ऋक् ४१८, ६. ४३७, ८.
५ आथर्वणी श्रुतिः १२०, १८.
२१६, १३. २१६, १४.	१२ ऋक्संहिता १३५, २. २२५, २१.
	१३ ऋग्यशुक्लः ३४५, १९. ३४६, २.
	१४ कण्वः २८, १. ३२२, ९. ३२२,
१७. ३२९, ३. ३३९, १३.
	१५ कल्पसूत्रकारः ५६, १३.

- १६ कश्यपः ९२, १८. ९४, ३.
 १७ कवचः १००, १८.
 १८ कात्यायनः ३८, १२. २५०, ८.
 १९ काश्यपः ८१, १०. ८८, १.
 १६०, १६. १७८, १०. १८२, १२.
 ३१०, ५.
 २० कूर्मपुराणम् ११७, ७. ४०४, ९.
 २१ कौशिकः २०५, ६.
 २२ गर्गः ४१९, १७. ४२२, ११.
 २३ गौतमः १०, १५. १२, ३. १८,
 १९. ५०, १६. ९५, २. ९७, १०.
 १३७, १२. १५७, ९. २०१, ८.
 २९९, ११. ३०८, १७. ३३७, १.
 ३४०, २. ३४१, ११. ४०१, ८.
 ४५६, ८. ४५९, १५.
 २४ चतुर्विंशतिमतम् ३५, ८. ४१,
 ९. ५२, १३. ९५, १५. १०५,
 १२. १११, २. ११५, २.
 १५०, १३. १५१, ८. २०८, १५.
 २०९, १६. २१४, ९. २२२, २.
 २२८, ११. २३१, १३. २५३, १०.
 ३१८, ६. ३१८, १२. ३२०, ९.
 ३२७, ७. ३३३, ११. ३३३, १४.
 ३३५, ५. ३३५, १०. ३३६, ५.
 ३३९, १६. ३४०, १७. ३५२,
 १०. ३५३, ५. ३६८, १२. ३८२,
 ५. ४०१, ११. ४०४, १७. ४०५,
 ५. ४११, ४. ४१६, ४. ४२३, ११.
 ४२३, १७. ४३१, ५.
 २५ च्यवनः २५, २०. १२१, १७.
 १२७, १४. २४१, २०.
 २६ छन्दोगाः ४१२, २.
 २७ छगलेयः २०१, ९. ४१८, ९.
 २८ जमदग्निः १४३, ४.
 २९ जातूकर्ण्यः १७, १४. ६८, १५.
 २५२, १३. ३२२, १४. ३९४, १३.
 ३० जाबालः ३१, १०.
 ३१ जाबालिः ९१, ६. ९२, ४.
 २००, ८. २५२, १. ३२३, १४.
 ३४०, १४. ४३९, ५.
 ३२ जैमिनिसूत्रम् ४४९, ३.
 ३३ तैत्तिरीयब्राह्मणम् २२२, १३.
 ४५५, १६.
 ३४ दीर्घतमाः ३२४, १.
 ३५ देवलः २८, १४. ३०, १४. ३४,
 १६. ५१, ४. १०९, १२. ११०,
 ७. ११३, ९. १३०, १०. १३१,
 १५. १५२, २२. १५४, १७.
 १५५, ८. १५६, ४. १९०, ४.
 १८४, ११. १८५, २. १९२, ४.
 १९३, १४. १९४, १०. २००,
 ११. २३२, १२. २५०, ४. ३००,
 १३. ३२२, ६. ३६५, ७. ३६९, ४.
 ४३१, ९. ४४२, १९.
 ३६ धौम्यः ४२६, ७.
 ३७ नारदः ३२४, १३. ३२६, ४.
 ३८ नारदीयपुराणम् ३४, ११. ३६,
 १०. ५९, ४.
 ३९ न्यायः २०२, १७. २०६, ३.
 २१२, १५. २४२, १७. २७०, ९.
 २७०, १०. ४१०, ११.
 ४० न्यायदर्शनः ७७, १२. ९३
 ८. १०६, ६.
 ४१ पराशरः ३, १. ७७, १३. १३९
 ४. १३९, १३. १४७, ६. २११
 ११. २३०, १८. २५४, ५. २५७

10. 273, 10. 288, 15.
289, 6. 292, 13. 295, 1.
344, 3. 344, 6. 348, 2.
- ४२ पाराशरः 306, 2. 317, 3.
345, 3. 347, 19.
- ४३ पुराणम् 38, 1.
- ४४ पुलस्त्यः 68, 10.
- ४५ पूर्वपक्षिणः 11, 20.
- ४६ पैठीनसिः 55, 10. 68, 3.
89, 16. 183, 21. 191, 10.
252, 4. 285, 10. 458, 4.
- ४७ प्रचेताः 104, 5. 150, 18.
251, 17.
- ४८ प्रजापतिः 24, 15. 25, 4.
166, 20. 301, 11. 323, 3.
359, 14. 372, 6. 374, 15.
379, 14. 434, 6. 435, 1.
436, 14. 437, 16. 439, 3.
458, 8.
- ४९ प्रजापतिधर्मः 330, 9.
- ५० प्राभाकराः 8, 18.
- ५१ प्रामाणिकाः 12, 1.
- ५२ बृहस्पतिः 318, 1. 370, 10.
379, 1. 403, 3. 405, 6.
405, 11.
- ५३ बृहद्विष्णुः 395, 5.
- ५४ बृहत्संवर्तः 334, 4.
- ५५ बृहस्पतिः 7, 6. 12, 17. 13.
15. 24, 1. 28, 10. 34, 19.
58, 16. 137, 3. 156, 19.
189, 18. 190, 6. 217, 18.
253, 15. 301, 11. 366, 16.
380, 6. 385, 8. 386, 5.
449, 10. 454, 11. 457, 14.
- ५६ बौधायनधर्मः 14, 1.
- ५७ बौधायनः 28, 6. 35, 2.
64, 9. 64, 16. 65, 18.
98, 16. 131, 18. 142, 15.
147, 16. 149, 17. 162, 10.
162, 13. 173, 6. 176, 10.
178, 4. 183, 18. 187, 8.
191, 12. 195, 5. 201, 4.
235, 4. 316, 1. 328, 6.
337, 17. 423, 13. 454, 19.
455, 1.
- ५८ ब्रह्मगर्भः 104, 10.
- ५९ ब्रह्मपुराणम् 20, 3. 20, 20.
23, 14. 183, 4. 193, 3.
- ६० ब्रह्माण्डपुराणम् 35, 19.
- ६१ भरद्वाजः 425, 5. 426, 11.
446, 8.
- ६२ भविष्यत्पुराणम् 141, 7.
- ६३ भृगुः 35, 13.
- ६४ मनुः 4, 12. 7, 18. 9, 12.
10, 7. 13, 18. 16, 1. 19, 3.
27, 18. 30, 14. 32, 3.
36, 2. 37, 19. 39, 5.
44, 14. 45, 8. 53, 18.
63, 11. 66, 2. 70, 1. 77, 14.
78, 12. 80, 11. 84, 5.
85, 7. 86, 5. 88, 5. 90,
9. 95, 6. 96, 8. 101, 4.
117, 13. 127, 7. 137, 7.
139, 11. 148, 10. 148, 13.
149, 1. 152, 9. 155, 11.
157, 17. 159, 2. 174, 10.
175, 2. 177, 6. 180, 17.
182, 8. 190, 11. 191, 15.
194, 5. 195, 8. 195, 18.

- 196, 5. 200, 4. 203, 9.
 204, 8. 205, 18. 223, 5.
 226, 3. 229, 16. 245, 6.
 270, 19. 271, 3. 288, 12.
 288, 16. 293, 7. 299, 7.
 300, 9. 306, 10. 309, 18.
 310, 7. 311, 1. 313, 3.
 314, 10. 319, 11. 319, 19.
 324, 6. 325, 4. 336, 16.
 341, 18. 342, 4. 350, 8.
 353, 16. 354, 2. 354, 13.
 355, 5. 357, 10. 363, 8.
 364, 1. 365, 10. 367, 9.
 369, 18. 372, 1. 379, 4.
 380, 2. 391, 10. 394, 8.
 400, 11. 401, 1. 414, 5.
 428, 9. 443, 5. 444, 16.
 453, 5. 456, 13. 460, 15.
- ६५ मन्त्रालिङ्गम् 224, 19.
 ६६ महाभारतम् 6, 15. 37, 5.
 43, 8. 58, 2.
 ६७ मार्कण्डेयपुराणम् 173, 17.
 ६८ मार्कण्डेयः 37, 16. 168, 4.
 418, 16.
 ६९ मुनिमतम् 300, 8.
 ७० मुनयः 314, 9.
 ७१ यमः 24, 6. 26, 10. 31, 6.
 49, 11. 88, 11. 99, 6.
 103, 11. 103, 14. 145, 16.
 155, 15. 156, 9. 157, 12.
 166, 9. 175, 11. 187, 16.
 190, 15. 193, 19. 248, 11.
 251, 12. 300, 17. 303, 14.
 305, 6. 306, 5. 308, 11.
 309, 1. 311, 5. 311, 19.
- 315, 1. 330, 9. 335, 1.
 341, 16. 369, 15. 404, 5.
 442, 19. 445, 9. 453, 9.
 457, 9. 459, 19.
- ७२ याज्ञवल्क्यः 4, 16. 5, 12.
 6, 4. 7, 14. 10, 3. 20,
 16. 26, 15. 27, 5. 30,
 21. 32, 12. 39, 13. 40,
 13. 41, 1. 43, 4. 44, 10.
 47, 9. 49, 5. 66, 6. 69,
 14. 79, 1. 80, 16. 84, 9.
 88, 15. 97, 4. 100, 10.
 101, 9. 102, 4. 105, 16.
 107, 8. 116, 4. 126, 16.
 149, 7. 149, 13. 150, 5.
 180, 10. 181, 19. 187, 3.
 189, 4. 193, 6. 196, 9.
 198, 4. 202, 4. 204, 5.
 209, 7. 209, 11. 242, 19.
 283, 11. 293, 4. 310, 11.
 315, 6. 317, 6. 319, 15.
 321, 11. 325, 17. 350,
 11. 351, 17. 353, 12. 354,
 9. 355, 1. 356, 7. 380, 10.
 382, 9. 395, 1. 402, 17.
 406, 13. 414, 1. 428, 6.
 428, 16. 431, 1. 454, 15.
 457, 5. 459, 11. 461, 3.
- ७३ लौगाक्षिः 107, 5. 107, 12.
 144, 14. 322, 22.
- ७४ वसिष्ठः 24, 20. 29, 5. 41,
 16. 50, 5. 50, 19. 66, 18.
 87, 3. 98, 12. 102, 13.
 103, 17. 117, 20. 139, 12.
 150, 8. 151, 15. 189, 10.
 191, 12. 249, 16. 298, 20.

- 309, 6. 313, 14. 313, 19.
316, 13. 324, 21. 331, 2.
336, 13. 350, 8. 351, 1.
353, 8. 421, 4.
- ७८ वसिष्ठवचनम् 329, 13.
- ७९ वाररुचं वार्तिकम् 449, 7.
- ७९ विश्वामित्रः 235, 13. 252, 7.
460, 15.
- ७८ विष्णुपुराणम् 21, 17.
- ७९ विष्णुस्मरणम् 281, 13. 420,
8.
- ८० विष्णुस्मृतिः 320, 12.
- ८१ विष्णुः 14, 15. 17, 17. 30,
5. 83, 17. 85, 16. 89, 3.
89, 13. 90, 13. 99, 1. 100,
15. 101, 1. 115, 6. 116,
15. 154, 1. 154, 13. 155,
1. 175, 22. 177, 10. 243,
7. 304, 1. 341, 1. 364, 12.
370, 1. 388, 4. 392, 1.
403, 8. 407, 12. 420, 8.
422, 7. 422, 18. 442, 2.
443, 4. 460, 15.
- ८२ वृद्धाङ्गिराः 83, 1.
- ८३ वृद्धप्रचेताः 242, 6.
- ८४ वृद्धपराशरः 77, 14. 139, 3.
273, 11. 367, 16. 434, 10.
- ८५ वृद्धवसिष्ठः 6, 18. 161, 3.
162, 1.
- ८६ वृद्धविष्णुः 161, 17.
- ८७ वृद्धशातातपः 397, 14.
- ८८ वैय्यासिकं न्यायसूत्रम् 204,
15. 413, 3.
- ८९ व्याघ्रपात् 56, 6.
- ९० व्याघ्रः 24, 11. 44, 2. 101,
13. 252, 16. 321, 18.
324, 10. 325, 8. 328, 17.
- ९१ व्याघ्रवचनम् 329, 8. 330, 3.
- ९२ व्याससूत्रम् 448, 20.
- ९३ व्यासः 57, 10. 93, 17.
103, 7. 138, 9. 164, 4.
164, 8. 183, 10. 208, 10.
251, 19. 251, 21. 275, 19.
280, 17. 320, 1. 376, 14.
426, 1. 449, 19.
- ९४ शङ्ख-लिखितौ 38, 6. 33,
17. 49, 16. 85, 3. 97, 17.
248, 11. 313, 11. 317,
18. 332, 7. 337, 4. 341,
7. 368, 1. 385, 14. 395,
11. 404, 13. 406, 5. 458,
12. 461, 7.
- ९५ शङ्ख-लिखितः 379, 10.
- ९६ शङ्खः 11, 14. 41, 20. 49,
19. 52, 18. 54, 15. 67, 4.
86, 8. 93, 11. 99, 9. 144,
17. 145, 10. 185, 9. 187,
12. 190, 8. 251, 4. 264,
6. 265, 2. 268, 19. 290,
11. 308, 5. 320, 17. 371,
4. 384, 5. 396, 13. 408,
7. 419, 1. 324, 7. 440,
10. 453, 13.
- ९७ शातातपः 14, 10. 20, 10.
93, 14. 97, 21. 109, 17.
110, 13. 133, 14. 143,
10. 145, 5. 145, 19. 163,

15. 172, 9. 175, 7. 188,
12. 191, 12. 203, 3. 334,
12. 336, 8. 380, 13.
367, 13. 398, 1. 402, 11.
439, 8. 444, 8. 444, 12.
449, 10. 450, 1. 461, 13.
- ९८ शास्त्रम् 297, 12.
- ९९ भुतिः 55, 7. 136, 3. 139,
11. 207, 19. 349, 17.
447, 3. 448, 12.
- १०० षट्त्रिंशन्मतम् 185, 6.
265, 18. 332, 13. 348,
18. 398, 6. 425, 17.
- १०१ संवर्तः 78, 6. 79, 11. 86,
13. 91, 2. 91, 14. 95, 18.
105, 12. 122, 16. 153,
12. 170, 21. 194, 13.
244, 3. 257, 11. 257, 12.
283, 3. 284, 8. 309, 13.
318, 16. 321, 5. 325, 13.
326, 13. 330, 13. 333,
17. 335, 17. 340, 10. 347,
8. 348, 7. 367, 3. 369, 7.
391, 2. 405, 8.
- १०२ सामगाः 225, 22. 418, 6.
- १०३ सुमन्तुः 52, 16. 92, 7.
109, 9. 190, 3. 245, 3.
307, 10. 309, 2. 326, 7.
327, 4. 337, 9. 338, 13.
376, 6. 383, 10. 402, 1.
402, 6. 458, 14.
- १०४ स्कन्दपुराणम् 9, 9.
- १०५ स्मरणम् 114, 16. 148,
11. 209, 7. 224, 13.
312, 11.
- १०६ स्मृतिः 55, 10. 63, 9. 139
11. 265, 12. 365, 16.
365, 17. 413, 3.
- १०७ स्मरणम् 114, 16. 148, 11.
219, 7. 224, 13. 312, 11,
- १०८ स्मृत्यन्तरम् 11, 11. 12.
7. 12, 9. 29, 7. 40, 16.
43, 2. 53, 18. 55, 13.
66, 1. 77, 11. 84, 5.
93, 11. 101, 3. 165,
12. 170, 3. 171, 14. 177,
2. 188, 15. 195, 18. 203,
6. 287, 4. 307, 8. 310,
4. 333, 3. 345, 4. 349,
3. 371, 8. 390, 5. 391, 6.
399, 7. 431, 12. 461, 10.
- १०९ हारीतः 48, 21. 49, 22.
54, 8. 64, 2. 66, 10. 67,
7. 71, 2. 73, 11. 98, 5.
103, 2. 106, 20. 108,
11. 108, 17. 117, 6.
121, 11. 123, 1. 124, 9.
143, 17. 153, 8. 154, 7.
190, 6. 233, 3. 234, 12.
235, 8. 237, 6. 249, 7.
252, 19. 273, 2. 317,
13. 323, 10. 327, 15.
368, 8. 372, 10. 389, 14.
423, 8. 442, 9. 445, 3.

Index of Quotations, Vol. II., Part I.

१. अङ्गिराः—

- अकामतः कृते पापे 201, 12.
 अकृत्वैव निवृत्तिं यः 376, 11.
 अक्षारलवणं रूक्षं 247, 9.
 अगुरुः क्षत्रियाणां च 231, 9.
 अजानन्यस्तु विव्रयात् 235, 1.
 अज्ञानामुपदेष्टव्यं 234, 8.
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि 206, 8.
 अनर्चितैरेनाहूतैर् 234, 17.
 अनुग्रहं तु वक्ष्यामि 376, 2.
 अनेकधर्मशास्त्रज्ञः 230, 11.
 अनेन विधिना गोघ्नो 248, 6.
 अन्तर्दशाहे भुक्त्वा 422, 13.
 अन्त्यजानां तु गमने 106, 18.
 309, 3.
 अन्त्यावसायिनां भुक्त्वा 388, 2.
 अन्त्यावसायिनामन्नम् 116, 10.
 368, 5.
 अभक्ष्याणामपेयानाम् 371, 15.
 अभोज्यानां तु सर्वेषां 388, 1.
 अलेख्याणामपेयानाम् 369, 1.
 अविद्यमाने सर्वस्वं 248, 9.
 अवती सत्रती वाऽपि 64, 1.

- अशृतं चारनालं च 416, 10.
 अष्टादशाहात् स्नानं स्यात् 166, 16.
 अस्थिभङ्गं गवां कृत्वा 267, 6.
 अस्माकं चैव सर्वेषां 236, 3.
 आतुरामभिश्च 244, 18.
 आत्मनो यदि वाऽन्येषां 248, 7.
 आ द्वादशाहान्नारीणां 166, 15.
 आपद्धर्मेषु यत् प्रोक्तं 236, 12.
 आमं वा यदि वा पक्कं 376, 3.
 आर्त्तानां मार्गमाणानां 234, 3.
 आहिताग्निर्विशेषेण 376, 12.
 आहिताग्निस्तु यो विप्रः 375, 9.
 आहिताग्नेर्द्विजाभ्यस्य 102, 9.
 आहूय श्रावयेदेकः 236, 17.
 उत्कृत्य वृषणौ वाऽपि 315, 12.
 उपपातकसंयुक्तो 247, 8.
 उपस्थानं व्रतादेशः 232, 7.
 उपस्थाय तथा श्निम् 207, 6.
 उपस्थितो हि न्यायेन 206, 9.
 उभयोर्हि तयोर्दोषः 235, 2.
 उष्णे वर्षति शीते वा 248, 2.
 एकविंशतिभिश्चान्यैः 247, 12.

तत्तु द्रव्यजे विद्यात् 166, 17.
 ते दोषा भवन्तीह 376, 1.
 तेषामुदकं पीत्वा 371, 18.
 तैरनङ्गान् नहि बन्धनीयो 275,
 11.
 एवं तैः समनुज्ञातः 236, 8.
 एवं पापात् समुद्धृत्य 234, 10.
 एषा लाघवकार्येषु 217, 16.
 मौषधं स्नेहमाहारं 283, 16.
 हाके भासे च गृध्रे च 82, 15.
 के ते कार्ये ? किमर्थं वा 235,
 19.
 केल्विषं भुञ्जते भोक्ता 376, 4.
 हतवापो वसेद्भोष्ठे 247, 10.
 हत्वा पापं न गूहेत 206, 14.
 त्रिभ्यो वाय्वा वैद्यो वा 207, 5.
 कार्यं सर्वं प्रयत्नेन 236, 21.
 व्यापयन् गुरुतल्पी वा 315, 15.
 तण्डूषं पादशौचं च 173, 3.
 तत्रैश्च शिरसा चैव 207, 7.
 तां चैवानुव्रजेन्नित्यं 247, 14.
 तुडो रसस्तथोदधिद् 416, 9.
 गुरुतल्पी शिलां तन्नाम् 315, 11.
 पूर्वर्थे वा मृतो युद्धे 338, 11.
 पूर्वर्थे ह्यतिथीनां तु 376, 5.
 गृह्यस्तु द्विरात्रं वा 67, 13.
 गोमतीं च जपेद्विद्याम् 247, 17.
 ब्राह्मणं चैवोष्मणा चैव 375, 13.
 चण्डालपरिगृहीतं यद् 113, 5.

चण्डाल-पतितादीनाम् 397, 10.
 चण्डालः श्वपचः क्षत्ता 116, 13.
 चतुर्णामपि वेदानां 230, 4.
 चत्वारो वा त्रयो वाऽपि 217, 9.
 चान्द्रायणं चरेद्विप्रः 397, 11.
 चित्रकर्म यथाग्नेकैर् 221, 11.
 जन्म-शारीर-विद्याभिर् 208, 3.
 221, 9.
 जपतो जुह्वतो वाऽपि 376, 8.
 जानद्भिः पर्वदः पन्थाः 234, 6.
 जानन्तो न प्रयच्छन्ति 234, 4.
 जीवन्नेवं भवेत् शूद्रो 376, 10.
 ज्योतिषामयने चैव 230, 9.
 ततस्ते प्रणिपातेन 235, 17.
 तत् पापं शतधा भूत्वा 211, 2.
 तत् प्रयत्नेन कर्तव्यम् 236, 19.
 तद्वत् कर्तारं यत् पापम् 215, 3.
 तपो-निश्चयसंयोगात् 3, 8.
 तप्ते लोहशयने 315, 19.
 तस्मात्तद्वद् यत् सत्यं 236, 7.
 तस्मादार्त्तं समासाद्य 234, 5.
 तस्मिन्निवेदिते कार्ये 236, 9.
 तस्मिन्नुत्सारिते पापे 213, 7.
 236, 10.
 तस्य कार्यो व्रतादेशः 234, 7.
 तस्य शुद्धिं विजानीयात् 113, 6.
 तावन्न मुच्यते नारी 58, 13.
 तिष्ठन्तीषु च तिष्ठेद्य 247, 15.
 ते तथा तत्र जल्पेयुर् 213, 8.
 236, 11.

तेषां नेत्राग्निदग्धं सत् 215, 4.
 ते हि पापकृतो वैद्याः 206, 16.
 त्रयाणां यः प्रमाणज्ञः 230, 7.
 त्रैपक्षिके तदर्धं तु 422, 14.
 दशरात्रं पिबेद्दधं 267, 16.
 दृष्ट्वाग्निं हूयमानं तु 68, 2.
 द्वौ मासौ स्नानमप्यस्य 247, 11.
 धर्मस्य पर्षदश्चैव 230, 6.
 धर्मेण च यथोक्तेन 208, 4. 221,
 10.
 न कुर्वीतात्मनस्त्राणं 248, 3.
 न नारिकेलैर्न च फालकेन 275, 9.
 नश्यते नाञ्च सन्देहः 215, 5.
 न हि तेषामतिक्रम्य 211, 15.
 नाऽन्यो धर्मोऽस्ति विज्ञेयो 58,
 11.
 नाभेरूर्ध्वं तु दृष्टस्य 67, 14.
 नैव गच्छति कर्त्तारं 214, 17.
 पतिता-ऽन्त्यस्त्रियो गत्वा 307, 15.
 पतितां पङ्कमप्रां च 248, 1.
 पद्मोदुम्बर-बिल्वानां 317, 17
 पराकेण विशुद्धिः स्यात् 106, 19.
 309, 4.
 परिषत्सम्पदश्चैव 236, 13.
 परिषद्या ब्राह्मणानां 231, 5.
 पर्षत् सचिन्त्य तत् सर्वम् 236, 15.
 पर्षदा कार्यते यत्तु 3, 10.
 पर्षदि ब्रूहि तत् सर्वं 235, 20.
 पश्चात् कार्यानुसारेण 211, 14.
 पाननं चैकशृङ्गस्य 267, 7.

पादं चरेद्बोधवधे 247, 7.
 पादशीचक्रिया कार्या 247, 12.
 प्रज्ञानैरपि विद्वद्भिः 211, 16.
 प्रतिगृह्य प्रदातव्यं 376, 6.
 प्रमादश्च न कर्तव्यो 206, 18.
 प्रशस्य स्वस्ति चेत्युक्त्वा 375, 14.
 प्राप्य देशं च कालं च 236, 14.
 प्रायश्च समं चित्तं 3, 9.
 प्रायश्चित्तचतुष्कं च 232, 8.
 प्रायश्चित्तप्रणेतारः 217, 11.
 प्रायश्चित्तं न दातव्यं 234, 18.
 प्रायश्चित्तं समादिश्य 231, 10.
 प्रायश्चित्ते यदा चीर्णे 214, 15.
 प्रायश्चित्ते समुत्पन्ने 207, 2.
 प्रायो नाम तपः प्रोक्तं 3, 7.
 फलानि पिण्याकमथो 416, 11.
 ब्रह्मचर्याभ्रमादूर्ध्वम् 230, 12.
 ब्रह्मचारी शुना दष्टः 67, 12.
 ब्रह्महत्याव्रतं कुर्यात् 102, 10.
 ब्राह्मणी तु शुना दष्टा 65, 12.
 ब्राह्मणो देवताः सर्वाः 135, 15.
 ब्राह्मणो ब्राह्मणानां तु 231, 7.
 ब्राह्मण्यमपि तद्वत् स्यात् 221, 11.
 भक्षयन्तीं न कथयेत् 248, 5.
 भुञ्जानो वर्धयेत् पापं 206, 11.
 भूर्भुवः-स्वस्त्रयो लोकास् 236, 2.
 भोगान्तामसतां याति 375, 10.
 मरणाय तदा पङ्क्यां 315, 18.
 महापातकचिन्तासु 217, 17.
 महाव्रतं चरेद्वा ऽपि 338, 10.

मागधा-ऽऽयोगवौ चैव 116, 14.
 मारुता-ऽर्कसमायोगात् 215, 1.
 मासोपवासं कुर्वीत 307, 16.
 मृतः शुद्धचरि 315, 22.
 मृते भर्तरि या नारी 54, 16.
 मृदुरार्जवसम्पन्नः 207, 13.
 यतीनामप्रविद्यानां 217, 14.
 यत्तु दत्तमजानङ्गिः 211, 1.
 यथा गवि तथा हत्यां 82, 16.
 यथा भवेत्तथा चीर्णे 236, 20.
 यथा ऽभ्युद्धरते कश्चित् 234, 9.
 यथा ऽश्मनि स्थितं तोयं 215, 2.
 यदा न दृश्यते सोमः 65, 13.
 यदि चेद्दृश्यसे सत्यं 236, 4.
 यद्यागतो ऽस्य सत्येन 236, 5.
 यस्तु चण्डालसंस्पृष्टं 113, 7.
 यस्तु वेदमधीयानः 375, 11.
 यावन्नामौ दहेद्देहं 58, 12.
 या स्त्री ब्राह्मणजातीया 56, 4.
 यां दिशं तु गतः सोमः 65, 14.
 ये सम्यङ्निनयता विप्राः 217, 10.
 योजने पादहीनं स्यात् 257, 8.
 रेतःस्पृष्टं शवस्पृष्टम् 181, 6.
 रेतो-मूत्र-पुरीषाणां 369, 2. 371, 16.
 लिङ्गं वा सवृषणमुत्कृत्य 315, 20.
 वचः पूर्वमुदाहार्यं 211, 13.
 विपाके तु विपत्तिः स्यात् 283, 17.

विप्राः पृच्छन्ति तत्कार्यम् 235, 18.
 वृषभैकादशा गाश्च 248, 8.
 वेद-विद्या-व्रतस्नातः 230, 10.
 वैद्यानां त्रिगुणा चैव 231, 6.
 वैद्यानां याजकश्चैव 231, 8.
 व्याधितस्य यथा वैद्याः 207, 1.
 व्रतिवद्भारयेद्दण्डं 247, 13.
 शब्दे च्छन्दसि कल्पे च 230, 8.
 शरीरस्य विमोक्षेण 315, 14.
 शिरोव्रतैश्च स्नातानाम् 217, 15.
 शुभ्रषित्वा नमस्कृत्वा 247, 16.
 शूद्राक्षरसपुष्टस्य 376, 7.
 शूद्रे वेदफलं याति 375, 12.
 शृङ्गभङ्गे ऽस्थिभङ्गे च 267, 15.
 शृणुष्व भो इदं विप्र 236, 18.
 शौचं महार्घिरोम्णां तु 181, 5.
 षड्रात्रं च त्रिरात्रं च 397, 12.
 षण्मासं भुवि निःक्षिप्य 173, 4.
 षण्मासानथ यो भुङ्क्ते 376, 9.
 संशये तु न भोक्तव्यम् 206, 12.
 सचैलं वाग्यतः स्नात्वा 207, 4.
 स तद्वधकृतं द्वाभ्यां 248, 7.
 स तु चान्द्रायणं कुर्यात् 116, 11.
 368, 6.
 स तु सान्तपनं कृच्छ्रं 113, 8.
 सत्येन तु विशुद्धचान्ति 236, 6.
 सत्येन द्योतते राजा 235, 21.
 सत्येन द्योतते वङ्गिः 236, 1.
 सद्यो निःसंशये पापे 206, 10.

समालिङ्गेत् स्त्रियं वाऽपि 315, 16.
 सर्वं पृच्छामि तत्त्वेन 214, 16.
 सर्वेषां निश्चितं यत् स्यात् 236, 16.
 साध्वीनामेव नारीणाम् 58, 10.
 सायं सङ्गोपनार्थं तु 256, 3.
 सा ऽहन्धतीसमाचारा 54, 17.
 सावित्रीमात्रसरैस्तु 217, 13.
 सा स्वर्गमात्मघातेन 56, 5.
 सूर्मीं ज्वलन्तीं वाऽऽश्लिष्येत् 315, 19.

स्यात्त्वकामकृते यत्तु 201, 13.
 स्यादेतत् त्रिगुणं वक्त्रे 67, 15.
 स्वल्पं वाऽथ प्रभूतं वा 206, 15.
 स्वैस्वैरङ्गैर्विना ऽप्येते 230, 5.

२. अत्रिः-

अनुक्तनिष्कृतीनां तु 460, 16.
 आर्त्तवाभिभुता नारी 164, 1.
 आतुरस्नान उत्पन्ने 169, 10.
 उच्छिष्टोच्छिष्टसंस्पर्शा 163, 1.
 उच्छिष्टोच्छिष्टसंस्पृष्टो 170, 19.
 उपवासत्रयं कुर्यात् 163, 13.
 कुच्छ्रेण शुद्धयते पूर्वा 163, 2.
 दद्यात्तु शक्तितो दानं 169, 13.
 दशरूपं जपेत् पश्चात् 170, 20.
 न व्रतेनोपवासेन 37, 3.
 नारी स्वर्गमवाप्नोति 37, 4.
 भुक्त्वा पीत्वा चरेत् कृच्छ्रं 164, 2.
 रजस्वला तु भुञ्जाना 163, 12.
 वासोभिर्दशभिश्चैव 169, 12.

शक्तिं चावेक्ष्य पापं च 461, 1.
 स्त्रियश्च रतिसंसर्गे 191, 13.
 स्पृष्ट्वास्पृष्ट्वा ज्वगाहेत 169, 11.

३. अपरार्कः-

अस्थिनि त्रिगुणं प्रोक्तं 23, 8.
 आत्मनाशः सनिर्घाते 22, 20.
 आत्मानं घातयेद्यस्तु 22, 9.
 उदकं पिण्डदानं च 22, 17.
 एक-द्वि-त्रि-चतुः-पञ्च- 22, 11.
 एतत् संवत्सरादूर्ध्वं 22, 12.
 क्षीरप्रक्षालनं कृत्वा 23, 1.
 चण्डालादुदकात् सर्पात् 22, 15.
 चण्डाला-ऽश्वानि-शस्त्रा-ऽहि- 23, 4.
 चतुर्गुणं त्रिपक्षे तु 22, 14.
 जीवतो यद्गतं प्रोक्तं 23, 7.
 तस्य पापविशुद्धयर्थं 22, 10.
 तस्याशौचं विधातव्यं 23, 3.
 दंष्ट्रिभ्यश्च पशुभ्यश्च 22, 8. 22, 16.
 दृष्टच्छेदं समादाय 22, 6.
 नारायणबलिः कार्यो 23, 6.
 नोपतिष्ठति तत् सर्वम् 22, 18.
 ब्राह्मणेन वधे पाशे 22, 19.
 भस्मास्थीनि गृहीत्वा तु 22, 21.
 मृगभक्षे रणे चैव 22, 4.
 यदि कश्चित् प्रमादेन 23, 2.
 विद्युदग्नि-पयः-पन्था- 22, 7.
 वृक्षा-ऽश्म-विष-विप्रैश्च 23, 5.
 शूले ऽप्यर्धं कबन्धस्य 22, 5.
 षण्मासात् द्विगुणं प्रोक्तं 22, 13.

४. आचार्यः—

रजसा शुद्धयते नारी 152, 13.

५. आथर्वणी श्रुतिः—

क्रियावन्तः श्रोत्रिया ब्रह्मनिष्ठाः
216, 15.

तं तं लोकं जयते तांश्च कामान् 130,
3.

तेषामेवैतां ब्रह्मविद्यां वदेत् 216,
17.

यं यं लोकं मनसा संविभाति 130, 1.

६. आदित्यपुराणम्—

ऊढायाः पुनरुद्वाहं 53, 9.

कलौ पञ्च न कुर्वति 53, 10.

७. आदिपुराणम्—

अभोज्यस्तद्रतो व्रीहि- 179, 5.

गृहदाहे समुत्पन्ने 179, 4.

तत्र ब्रव्याणि सर्वाणि 179, 10.

ततः सङ्क्रममाणे ऽग्नौ 179, 8.

न च प्राणिवधो यत्र 179, 9.

मृण्मेयेनावगुप्तानाम् 179, 6.

यव-माष-तिलादीनां 179, 7.

८. आपस्तम्बः—

अकामाक्षक्तभोजी स्यात् 111, 13.

अङ्ग-प्रत्यङ्गसंपूर्णे 266, 6.

अन्त्यजैः खानिताः कूपाः 111, 15.

अन्त्यानां भुक्तशेषं तु 397, 6.

अपूर्णेष्वापि कालेषु 128, 4.

अविज्ञातश्च चण्डालः 125, 1.

अशक्तस्याऽपि बालस्य 129, 5.

अस्थिभङ्गं गवां कृत्वा 267, 10.

आ स्नानकालं नाभ्रीयात् 163, 9.

आहिताग्निस्तु यो विप्रः 378, 3.

इहजन्मनि शूद्रत्वं 377, 10.

उदक्या यदि वा भुङ्क्ते 163, 8.

उदक्यां यदि गच्छेत् 336, 1.

उपवासेन चैकेन 258, 4.

उपानच्छेष्म-विष्मूत्रं 153, 18.

एकपादं चरेद्वेधे 258, 5.

एकभक्तेन नक्तेन 268, 3.

एतासु गमनं कृत्वा 334, 10.

एषु स्नात्वा च पीत्वा च 111, 16.

कण्ठाभरणदोषेण 260, 10.

कान्तारेष्वथ दुर्गेषु 259, 9.

कान्तारेष्वथ वा दुर्गे 273, 13.

कूपैकपानैर्दुष्टानां 125, 6.

केशानां रक्षणार्थाय 291, 8.

चण्डालकूपभाण्डस्थं 114, 1.

चण्डालस्पर्शने 109, 6.

चरेत् सान्तपनं विप्रः 114, 3.

चरेदर्धं व्रतं तत्र 260, 11.

चान्द्रं कृच्छ्रं तदर्धं तु 397, 7.

तत्तोयं यः पिबेद्विप्रः 111, 12.

तत् पापं तस्य तिष्ठेत् 291, 11.

तत्र प्रायश्चित्तमवगाहनम् 109, 6.

तदर्धं तु चरेद्द्वैदयः 114, 4.

तद्व्रतं तस्य गृहीयात् 129, 6.

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन 291, 13.

तेषां नक्तं प्रदातव्यं 125, 9.

तेषामपि तु धैर्मुक्तं 125, 5.

त्रिपादे तु शिखा धार्या 264, 11.
 त्वक्छेदे पुच्छनाशे वा 267, 11.
 दामने दामने रोधे 261, 3.
 दैवे कर्मणि पित्र्ये च 165, 4.
 दोषनिर्घातार्थानि 13, 4.
 दोषात् कर्तव्यानि 13, 7.
 द्विगुणं गोव्रतं तत्र 266, 7.
 द्विगुणे तु व्रते चीर्णे 281, 9.
 नरो ह्येकोपवासेन 125, 7.
 नस्तः सकलपादौर्वा 261, 4.
 निपातयति यो गा वै 262, 2.
 पञ्च तस्य प्रणश्यन्ति 378, 4.
 पतितैर्दूषिते कूपे 153, 19.
 पादे तु नख-रोमाणि 264, 10.
 पादोनं व्रतमाचष्टे 266, 5.
 पादो ऽसम्पन्नमात्रे तु 266, 4.
 पाषाणैर्लगुडैः पादौः 262, 1.
 पूर्णे ऽपि कालनियमे 128, 3.
 प्रपास्वरण्ये कटके च सौरे 112, 1.
 प्राजापत्यं तु शूद्राणां 125, 3.
 प्राजापत्येन शुद्धयेत 336, 2.
 प्रायश्चित्तं कथं तत्र 114, 2.
 बालापत्या तथा रोगी 125, 8.
 भर्तुर्व्यतिक्रमे कृच्छ्रम् 36, 14.
 भिषङ् मिथ्या प्रयोक्ता च 284, 14.
 म्लेच्छी नटी चर्मकारी 334, 9.
 यत्किञ्चित्क्रियते पापं 291, 12.
 यदि तत्र विपत्तिः स्यात् 259, 10.
 यदि त्विह विपत्तिः स्यात् 273, 14.

यस्तु नो वपनं कुर्यात् 291, 7.
 यस्तु भुञ्जीत शूद्राच्च 377, 9.
 यस्य न द्विगुणं दानं 291, 10.
 यैस्तत्र भुक्तं पक्वाच्च 125, 4.
 योजने पादहीनं स्यात् 258, 6.
 राजा वा राजपुत्रो वा 291, 6.
 विपन्नानां बहूनां तु 284, 13.
 शुद्धा भर्तुश्चतुर्थे ऽस्ति 165, 3.
 शूद्राज्ज्ञानागमश्चैव 378, 2.
 शूद्राच्च शूद्रसम्पर्कः 378, 1.
 शूद्रोच्छिष्टभोजने 396, 10.
 श्वपाक-चण्डालपरिग्रहेषु 112, 3.
 स विज्ञातस्तु कालेन 125, 2.
 स्त्रीणाम् 396, 11.

९. ईश्वरवादिनः—

आज्ञाच्छेदी मम द्वेषी 9, 22.
 श्रुति-स्मृती ममैवाऽऽज्ञे 9, 21.

१०. उपमन्युः—

पुनः शूद्रां गुरोर्गत्वा 333, 21.
 ब्रह्मचर्यं स दुष्टात्मा 323, 22.

११. उशनाः—

अन्ते च वाससां त्यागः 170, 1.
 अन्त्यजानामुच्छिष्ट- 394, 4.
 अन्त्यजेन तु सम्पर्के 346, 11.
 अन्यासां चैव नारीणां 56, 12.
 अबुद्धिपूर्वे चान्द्रायणम् 394, 10.
 एवं द्विजात्युच्छिष्ट- 393, 17.
 कथं तस्या भवेच्छौचं 169, 17.
 कनक-मणि-रजत- 175, 19.

क्षत्रियाणां त्रिंशत् 394, 1.
 क्षत्रियोच्छिष्टभोजने 393, 13.
 खट्वाङ्गधारी गुरुतल्पगः 313, 7.
 गमने तु व्रतं यत् स्याद् 333, 9.
 गवा-ऽश्व-रथ-यानानां 189, 3.
 गौर्मेध्या पृष्ठे 189, 15.
 चतुर्थेऽहनि सम्प्राप्ते 169, 18.
 ज्वराभिभूता या नारी 169, 16.
 ततः संध्यामुपासीत 425, 19.
 तपो-ऽग्निहोत्र-मन्त्रेषु 52, 21.
 तस्यान्ते वृषमैक- 98, 11.
 तैजसानां चोच्छिष्टानां 175, 18.
 दंष्ट्रादिदष्टो 63, 16.
 दद्याच्छक्त्या ततो दानं 170, 2.
 दशकृत्वः पिबेदपो 425, 18.
 दश-द्वादशकृत्वो वा 169, 20.
 नरमांसं श्रमांसं च 371, 1.
 पिता पितामहो यस्य 52, 20.
 पुरस्तादजादयः 189, 15.
 पृथक्चित्तिं समारुह्य 56, 11.
 प्रविशेत् संप्रदीपान्नौ 346, 12.
 प्राजापत्येन कृच्छ्रेण 462, 2.
 प्राजापत्येन शुद्धयन्ति 335, 15.
 बलाक-प्रथ-हंस-कटक- 405, 19.
 बुद्धिपूर्वं चेत् अहं 394, 2.
 ब्राह्मणोच्छिष्टभोजने 393, 12.
 ब्राह्मणोच्छिष्टानामपां 393, 18.
 भुक्त्वा पञ्चनखानां च 371, 2.
 मणिमयानामङ्गिरेव 175, 17.

मतिपूर्वं चेत् पराकः 393, 17.
 मतिपूर्वं प्राजापत्य- 393, 15.
 मूल-फल-पुष्प- 183, 15.
 यथोक्तं यत्र वा नोक्तं 462, 1.
 यस्तु पुनर्ब्राह्मणो 335, 14.
 राजन्यवधे षड्वार्षिकं 98, 10.
 वैद्योच्छिष्टभोजने 393, 14.
 व्यभिचारिणीं भार्या 36, 17.
 शूद्राणां कुशवारिपानं 394, 2.
 शूद्रोच्छिष्टभोजने 393, 16.
 सर्पहन्ता माषमात्रं दद्यात् 87, 2.
 सा सचैलाऽवगाह्या ऽऽपः 169, 19.
 सुवर्ण-रजत-ताम्र- 175, 16.
 स्त्रियः सर्वतः 189, 15.
 हृदयमासामशुचि 189, 16.
 १२. ऋक्संहिता-
 अग्निः शुचिव्रततमः 135, 1.
 असम्भोजनाद्या ऽपि 225, 20.
 कयानश्चित्र आभुवत् 418, 4.
 क्रय-विक्रयाद्योनि- 225, 19.
 धाता यथापूर्वमकल्पयत् 136, 5.
 शमग्निरग्निभिः 437, 10.
 शं नो देवीरभिष्टये 437, 13.
 १३. ऋष्यशृङ्गः-
 अन्तर्वत्नी तु युवतिः 346, 3.
 कुपदादिवे मुमुक्षानः 428, 8.
 न प्रचारं गृहे कुर्यात् 346, 5.
 न शयीत समं भर्त्रा 346, 6.
 प्रायश्चित्तं गते गर्भे 346, 7.

प्रायश्चित्तं न सा कुर्यात् 346, 4.
सम्पृक्ता स्यादथान्त्यैर्या 345, 20.
हिरण्यमथ वा धेनुं 346, 8.

१४. कण्वः—

आसनाच्छयनाद्यानात् 28, 2.
चान्द्रायणं तप्तकृच्छ्रम् 322, 10.
चान्द्रायणं विशो राज्ञः 329, 5.
तप्तकृच्छ्रं पराकं च 322, 18.
प्रसूतो यस्तु वैश्यायां 339, 14.
भार्या वैश्यां सकृत्तत्वा 322, 19.
यानासनादिभिर्नित्यम् 28, 5.
शतसाहस्रमभ्यस्य 339, 15.
शूद्रदारान् गतो विप्रो 329, 4.
संवत्सरेण पतति 28, 4.
सकृत्तत्वा गुरोर्भार्याम् 322, 11.
सङ्क्रमन्तीह पापानि 28, 3.

१५. कल्पसूत्रकारः—

प्रेतस्योत्तरतः पत्न्या 56, 14.

१६. कश्यपः—

अजाविकवधे त्रिरात्रम् 93, 1.
चीर्णान्ते द्विरण्यं दद्यात् 93, 2.
मृग-महिष-वराह- 94, 4.

१७. कवचः—

तदर्धमेव शूद्राणां 100, 20.
विप्रार्धं क्षत्रिये प्रोक्तं 100, 19.

१८. कात्यायनः—

गाथानुगच्छेत् सततम् 250, 10.
गोघ्नस्तर्धमसंवीतो 250, 9.
भार्या भर्तुर्मतेनैव 38, 13.

भोक्षयेत् सर्वयत्नेन 251, 2.
वर्ष-शीता-ऽऽतप-क्लेश- 251, 1.

१९. काश्यपः—

एकरात्रं निराहारा 160, 18.
कृकलास-सर्प-नकुल- 88, 2.
चीर्णान्ते प्राच्यामुदीच्यां 370, 6.
तृण-काष्ठ-रज्जु-मुञ्च- 183, 1.
प्रोक्षण-पर्यभिकरणा- 178, 11.
वक-बलाक- 81, 11.
मृहार्-चर्मणां 183, 3.
रजस्वला च संस्पृष्टा 160, 17.
विघर्षण-विदलन- 178, 13.
विमर्शन-प्रोक्षणैः 178, 12.

२०. कूर्मपुराणम्—

अलावुं किंशुकं चैव 404, 10.
उदुम्बरं च कामिन 404, 11.
चाण्डालान्नं द्विजो भुक्त्वा 117, 18.
बुद्धिपूर्वं तु कृच्छ्राब्दं 117, 19.

२१. कौशिकः—

नैष्ठिकानां वनस्थानां 205, 7.
शुद्धानामपि लोकेऽस्मिन् 205, 8.

२२. गर्गः—

क्रमाद्दृढं क्रमाद्धीनं 419, 14.
क्षत्र-विट्-शूद्रजातीनां 419, 12.
मत्या जभ्यासे तथा कुर्यात् 419, 9.

श्र्यहं वा कामतः कुर्यात् 419, 10.
द्विगुणं त्रिगुणं चैव 419, 11.
शावे च सूतके चैव 419, 8.

सवर्णानां तु सर्वेषां 419, 13.

२३. गौतमः—

अथ खल्वयं पुरुषो 10, 18.
 अथातश्चान्द्रायणम् 299, 12.
 अनात्रेय्यां चैवम् 97, 15.
 अन्त्यावसायिनीगमने 308, 18.
 अबुद्धिपूर्वे सान्तपने 401, 6.
 अभिक्रुद्धावगूरणं 456, 9.
 अमत्या द्वादशरात्रम् 308, 19.
 अमानुषीषु गोवर्ज- 340, 3.
 अमावास्यायामुपोष्यै- 300, 5.
 अवकर इत्येके 341, 13.
 अस्वतन्त्रा धर्मे स्त्री 18, 17.
 आज्यहोमो हविष्यश्वा- 299, 15.
 आप्यायस्व 299, 14.
 उक्तो वर्णधर्मश्चाभ्रमधर्मश्च 10, 18.
 उदक्या गमने त्रिरात्रम् 337, 2.
 उपस्थानं चन्द्रमसः 299, 16.
 ऋषभैकादशाश्च गा दद्यात् 95, 4.
 एतेनैवातिकृच्छ्रो व्याख्यातः 459,
 16.

एष चान्द्रायणो मासः 300, 6.
 ओम् भूर्भुवः स्वर्गह- 299, 18.
 कुर्यादित्यपरे 11, 3.
 गां च वैश्यवत् 251, 9.
 शरुर्मेक्ष-सक्तु-कण- 300, 1.
 तत्र प्रायश्चित्तं कुर्यात् 10, 21.
 तरति ब्रह्महत्याम् 11, 5.
 तस्योक्तो विधिः कृच्छ्रे 299, 12.

दवकृतस्येति चान्ते 299, 18.
 द्वादशैतानि 300, 3.
 न कुर्यादिति मीमांसते 11, 1.
 न कुर्यादित्याहुः 11, 2.
 न हि कर्म क्षीयते 11, 2.
 नित्यमभोज्यं केश- 137, 13.
 निपाते सहस्रम् 456, 10.
 परिवित्ति-परिवेतृ- 50, 17.
 पुनस्तोमेनेद्वा 11, 3.
 पौर्णमास्यां पञ्चदश 300, 3.
 प्रतिमन्त्रं नमसा 299, 20.
 प्रदानं प्रागृतोः 157, 10.
 यद्देवा देवहेलनमिति 299, 17.
 राजन्यवधे षड्वार्षिकम् 97, 11.
 लोहितदर्शने 456, 10.
 वपनव्रतं चरेत् 299, 13.
 त्रिपरीतमेकेषाम् 300, 6.
 वैश्ये त्रैवार्षिक- 97, 13.
 त्रात्यस्तोमेनेद्वा 11, 4.
 शूद्रे संवत्सरमृषभ- 97, 14.
 श्रौभूतां पौर्णमासीमुपवसेत् 299,
 13.

सखि-सयोनि-सगोत्रा- 341, 12.
 सर्वप्रासप्रमाण- 299, 21.

२४. चतुर्विंशतिमतम्—

अत ऊर्ध्वं न दोषः स्यात् 424, 4.
 अनाहितामयोऽज्ञानाः 209, 19.
 अनुज्ञातोऽपि सन् पित्रा 52, 15.
 अन्त्यभाण्डस्थिता षेते 115, 4.

- अमेध्यानां च सर्वेषां 368, 16.
 असिपत्रवनं सेव्य 353, 2.
 आचार्यस्य पराकं तु 328, 6.
 आश्विके कृच्छ्रपादः स्यात् 424, 10.
 आमं मांसं धृतं क्षौरं 115, 3.
 आरनालं तथा क्षीरं 416, 5.
 आर्धिकः कुलमित्रश्च 431, 6.
 उपवासो भवेत्तस्य 405, 6.
 एता गत्वा खियो मोहात् 318, 8.
 एते शूद्रेषु भोज्यान्नाः 431, 7.
 एवं परिषदादिष्टं 214, 11.
 कन्द-मूल-फलादीनि 405, 3.
 कुमारीगमने विप्रः 328, 12.
 कुम्भीपाके महाघोरे 352, 17.
 कृच्छ्रार्थं ब्राह्मणी कुर्यात् 151, 12.
 कृच्छ्रो देव्ययुतं चैव 35, 10.
 कृष्णसर्पं द्विजं नष्टं 229, 3.
 क्षत्रगर्भवधे चैव 41, 13.
 क्षत्रियस्य चरेत् कृच्छ्रं 151, 13.
 क्षत्रियस्य नवभ्रात्रे 424, 1.
 क्षत्रियस्य वधं कृत्वा 95, 16.
 गत्वा तु प्रविशेदग्निं 320, 11.
 गर्दभं जारजातं च 229, 4.
 गर्भपाते समुद्दिष्टं 41, 10.
 गर्भाधानादिसंस्कारैर् 208, 16.
 गवामनुगमं कुर्यात् 253, 13.
 गुरोर्दुहितरं गत्वा 327, 12.
 गोघ्नः सौम्यत्रयं कुर्यात् 253, 11.
 गोमूत्र-यावकाहारः 253, 12.
 चण्डाल्यां गर्भमारोप्य 335, 9.
 वतस एव सन्त्याज्याः 353, 6.
 चरेच्चान्द्रायणं विप्रो 328, 5.
 चान्द्रायणं नवभ्रात्रे 424, 8.
 423, 18.
 चितिं च चितिकाष्ठं च 111, 3.
 जारगर्भे विशेषः स्यात् 41, 11.
 ज्येष्ठभ्रात्रा त्वनुज्ञातः 52, 14.
 तत् पापं शतधा भूत्वा 352, 14.
 तत्रापि गृहमध्ये तु 352, 12.
 तत्सुतां च स्नुषां गत्वा 328, 4.
 तथापि मुनिना प्रोक्तं 151, 11.
 तथोपवासं वैद्यस्य 411, 7.
 तद्वच्छूद्रमुखाद्वाक्यं 228, 13.
 तप्तकृच्छ्रं प्रकुर्वीत 327, 11.
 तावद्वर्षसहस्राणि 352, 16.
 तिलहोमसहस्रं तु 35, 11.
 ते सर्वे पापकर्माणः 222, 5.
 त्रिरात्रं चान्यमासे तु 423, 15.
 त्रैपक्षिके तदर्थं स्यात् 423, 13.
 त्रैपक्षिके सान्तपनं 423, 19.
 दौहित्रीं पुत्रतनयां 328, 3.
 नरो गोगमनं कृत्वा 340, 19.
 नाज्ध्यापयति नाज्धीते 208, 17.
 नालिकां बालपुष्पं च 401, 13.
 नैव गच्छति कर्तारं 214, 12.
 पक्षत्रये ऽतिकृच्छ्रं स्यात् 424, 9.
 पञ्चगव्याशनो नित्यं 253, 14.
 पण्डितस्यापि शूद्रस्य 328, 14.

पतितां तु द्विजो गत्वा 328, 13.
 परित्यक्ता ऽऽचरेत् पापं 352, 13.
 परिषत्त्वं न तेषां स्यात् 209, 18.
 पलाण्डुं श्वेतवृन्ताकं 401, 12.
 पादोनं कृच्छ्रमुद्दिष्टं 423, 14.
 पादोनं क्षत्रियः कुर्यात् 231, 15.
 पितृ-मातृपरित्यागी 353, 1.
 पितृव्यतनयस्यैव 328, 2.
 पितृव्य-भ्रातृभार्या च 318, 14.
 पितृष्वसा मातुलानी 318, 7.
 पिशुनाः क्रूरकर्माणः 210, 1.
 पुनः संस्कृत्य चात्मानं 405, 7.
 प्राजापत्यं नवभ्रात्रे 423, 12.
 प्राजापत्यं प्रकुर्वीत 327, 15. 333,
 16.
 प्रायश्चित्तं प्रयच्छन्ति 222, 4.
 प्रायश्चित्तमिदं प्रोक्तं 41, 15.
 प्रायश्चित्तं यदात्मनां 231, 14.
 ब्रह्मगर्भवधे कृच्छ्र- 41, 12.
 ब्राह्मणीगमने कृच्छ्रं 335, 6.
 भागिनेर्यो द्विजो गत्वा 327, 13.
 भ्रातृश्चैव कनिष्ठस्य 327, 8.
 मातरं गृहपत्नीं च 320, 10.
 मातुलस्य सुतां गत्वा 327, 14.
 मातुश्च स्वस्त्रियां गत्वा 327, 10.
 मातुश्च स्वस्त्रियस्यैव 328, 1.
 मारुतार्कसमायोगात् 214, 13.
 मासद्वये पराकः स्यात् 424, 5.
 यथा भूमिगतं तोयम् 214, 10.

यावन्ति नारीरोमाणि 352, 15.
 रजसा शुद्धयते नारी 151, 10.
 रजस्वलां द्विजो गत्वा 336, 6.
 राज्ञीगर्भे पराकः स्यात् 335, 7.
 लशुनं गृह्णन् चैव 405, 1.
 वचनं तस्य न ग्राह्यं 228, 15.
 वल्लीं चैव द्विजे भुक्त्वा 405, 2.
 वसन्ति स्त्रीपरित्यागात् 352, 18.
 विष्मृत्वभक्षणे विषः 368, 13.
 विधवागमने कृच्छ्रम् 328, 8. 335,
 11.
 विप्रगर्भे पराकः स्यात् 150, 14.
 विषं चोपविषं भुक्त्वा 382, 4.
 वृषल्यामभिजातस्तुं 333, 12.
 वैदपारमनीता ये 209, 17.
 वैद्यस्य चैन्दवं प्रोक्तं 41, 14.
 वैद्यस्य तु द्वयं कुर्यात् 95, 17.
 वैद्यस्य त्वधिकं प्रोक्तं 424, 2.
 वैद्ये तदेव कर्तव्यं 150, 15.
 व्रतस्यागमने कृच्छ्रं 328, 9.
 335, 12.
 शास्त्रज्ञा दुष्टकर्माणः 210, 2.
 शुनीं चैव द्विजो गत्वा 339, 18.
 शुङ्गर्भे तु सन्त्यागः 150, 16.
 शुद्धः समाचरेत्पादम् 232, 1.
 शुद्धस्य गमने चैव 151, 14.
 शुद्धस्य तु नवभ्रात्रे 424, 3.
 शुद्धाणां हीनजातीनां 333, 15.
 शुद्धागर्भे द्विजः कुर्यात् 335, 8.

शूद्रो ज्ञानावलेपेन 229, 1.
 श्व-काकोच्छिष्ट-गोच्छिष्ट- 368, 15.
 श्व-चर्मणि यथा क्षीरम् 228, 12.
 श्वपाकोपहता या तु 353, 7.
 श्वभ्रूमारुह्य धार्त्रीं च 318, 15.
 श्वादीनां चैव विण्मूत्रे 368, 14.
 स कृत्वा प्राकृतं कृच्छ्रं 328, 11.
 सखिभार्या समारुह्य 328, 10.
 सम्बन्धिनः स्त्रियो गत्वा 328, 7.
 स याति नरकं घोरं 229, 2.
 सर्वेषां पशुजातीनां 339, 17.
 सहस्रं तु जपेद्देव्याः 411, 6.
 सान्तपनं द्वितीयेजह्नि 336, 7.
 सान्तपनं प्रकुर्वीत 327, 9.
 सार्धं चान्द्रायणं मासे 424, 4.
 स्पृष्ट्वा देवलकं चैव 111, 4.
 स्त्रीक्षीरं तु द्विजः पीत्वा 405, 6.
 स्त्रीणां नास्ति परित्यागो 352, 11.
 स्नेहपकं च तक्रं च 416, 6.
 हेतुका भिन्नमर्यादाः 210, 3.

२५. च्यवनः—

अभावे सर्वस्वम् 122, 7.
 आत्मघातकस्पर्शन- 26, 1.
 आपोऽश्वत्थालाः 122, 5.
 कांस्य-ताम्रपात्राणाम् 122, 2.
 कुमिदर्शने सान्तपनम् 127, 15. *
 गोमूत्र-यावकाहारो 122, 4.
 चण्डालसङ्गरे स्वभवन- 121, 18.
 चीर्णे प्रायश्चित्ते 122, 6.

नखानि रोमाणि छित्वा 242, 1.
 प्राजापत्यव्रतं गोवधे 242, 1.
 बाल-वृद्ध-स्त्रीणामर्धम् 122, 5.
 व्रतान्ते ब्राह्मणभोजनम् 242, 4.
 शङ्ख-शुक्ति-सुवर्ण- 122, 1.
 सप्तयुध्वंगता वृद्धाः 122, 6.
 सर्वमृण्मयभाण्डभेदनम् 121, 19.
 सौवीर-पयो-दधि-122, 3.

२६. छन्दोगाः—

कामो म उदकपानमिति 412, 9.
 नास्विदेतेऽप्युच्छिष्टा 412, 7.
 हन्तानुपानमिति 412, 6.

२७. छागलेयः—

अज्ञानाद्भुञ्जते विप्राः 418, 10.
 एकाहं च त्र्यहं पञ्च 418, 13.
 ततः शुद्धिर्भवेत्तेषां 418, 14.
 प्राणायामशतं कृत्वा 418, 11. .
 प्रायश्चित्तमकामानां 201, 10.
 वैश्ये षष्टिर्भवेद्राज्ञि 418, 12.

२८. जमदग्निः—

अन्नमेकादकं पक्वं 143, 7.
 केश-कीटावपन्नं च 143, 8.
 क्रीतस्याजपि त्रिनिर्दिष्टं 143, 9.
 मासमुद्धृत्याग्नियोगात् 143, 6.
 शृतान्नं द्रोणमात्रस्य 143, 5.

२९. जातूकर्ष्यः—

कामतोऽकामतः प्राहुः 17, 16.
 गां चेदकामतो हन्यात् 252, 14.
 गुरोः क्षत्रसुतां भार्या 322, 15.

जम्बूक-काक-मार्जार- 396, 14.

दृष्टा सचैलमाप्नुत्य 69, 2.

प्राजापत्यत्रयं कृत्वा 252, 15.

ब्राह्मणी क्षत्रिया वैश्या 69, 1.

मत्तोच्छिष्टं द्विजो भुक्त्वा 394, 15.

वृषणमात्रमुत्कृत्य 322, 16.

स्कन्दितं व्रतिना रेतो 17, 15.

३०. जाबालः—

त्र्यहं चोपवसेदन्ते 31, 12.

षण्णामेकैकमेतेषां 31, 11.

३१. जाबालिः—

अकामकृतपापानां 200, 9.

अतिकृच्छ्रं तप्तकृच्छ्रं 323, 15.

अहोरात्रोषितो भूत्वा 436, 9.

इतरेषां पशूनां तु 340, 16.

कामकारकृतेऽप्येके 200, 10.

कृच्छ्रं सान्तपनं कुर्यात् 91, 8.

गुरोः शूद्रां सकृद्वत्वा 323, 16.

गोहितो गोऽनुगामी स्यात् 252, 12.

तप्तकृच्छ्रं तु गां गत्वा 340, 15.

पञ्चगव्यं पिबेत् प्रातः 439, 7.

प्राजापत्यं चरेन्मासं 252, 11.

सिंह-व्याघ्र-वृकाणां च 92, 5.

हत्वा सान्तपनं कुर्यात् 92, 6.

हस्तिनं तुरगं हत्वा 91, 7.

३२. जैमिनिस्मृतम्—

त्यज्यतेः पूर्ववत्त्वम् 449, 1.

३३. तैत्तिरीयब्राह्मणम्—

अग्निं वै जातं पाप्मा जयाह 222, 15.

तं देवा आहुतिभिः 222, 15.

योऽवगूरेत् शतेन 456, 17.

३४. दीर्घतमाः—

गुरोः शूद्रां सकृद्वत्वा 324, 3.

प्राजापत्यं सान्तपनम् 324, 2.

३५. देवलः—

अकश्मलैः समिद्धीमिर् 192, 13.

अक्षताः सिकता लाजा 192, 9.

अक्षीणाश्चैव गोपानाद् 155, 10.

अक्षुद्राणामपां नास्ति 154, 18.

अक्षोभ्यानि तडागानि 153, 1.

अमेवृषलभुक्तस्य 192, 15.

अग्राम्या मृद्वेच्छुद्धा 193, 2.

अङ्गार-तुष-केशा-ऽस्थि- 194, 2.

अण्डाभ्यां वर्जितं लिङ्गम् 322, 8.

अथ सर्वाणि धान्यानि 366, 1.

अन्यद्रव्यैरदूष्यं यत् 365, 17.

अपरे निष्कृतिं ब्रूयुर् 201, 3.

अपामार्ग-शिरीषार्क- 192, 7.

अभिसन्धिकृते पापे 201, 2.

अल्पशौचा भवन्त्येते 180, 6.

अल्पशौचे भवेच्छुद्धिः 185, 3.

अवर्ज्यं भक्ष्यजातं वा 366, 2.

अविगन्धा रसोपेता 155, 9.

अवेक्ष्य च बलं चैव 181, 7.

अशुद्धान्स्वयमप्येतान् 110, 8.

आर्द्रचर्मसृगित्येतद् 366, 9.

हृष्यतेऽनुग्रहस्तेषां 180, 12.

उच्छिष्टं संस्पृशेद्विप्रः 110, 10.

उद्धृताश्चापि शुद्धयन्ति 156, 5.
 एकमासममावास्यादि 300, 15.
 एकरात्रोषिताश्चापस् 156, 6.
 एको नार्हति तत् कर्तुम् 131, 1.
 एतान्याहुः पवित्राणि 192, 11.
 एवं कदमलभूयिष्ठा 193, 18.
 और्ण-कौशेय-कुतप-180, 5.
 कर्तारं देश-कालौ च 131, 16.
 कदमला-शुचियुक्तानि 153, 2.
 कुपूयं पूयमित्येतत् 366, 7.
 कृच्छ्रमिति प्राजापत्यम् 30, 13.
 क्लिन्नं भिन्नं शवं चैव 442, 17.
 गोघ्नः षण्मासान् तच्चर्म 250, 5.
 चण्डालाऽधुषितं यत्र 193, 17.
 चण्डालाग्नेरमेध्याग्नेः 192, 17.
 चतुर्विधममेध्यं च 365, 12.
 चान्द्रायणं द्विविधम् 300, 14.
 ज्येष्ठायां यद्यनूदायां 51, 5.
 तरवः पुष्पिता मेध्याः 192, 5.
 तस्येयं निष्कृतिः प्रोक्ता 200, 13.
 तान्यप्यतिब्रलिष्ठानि 185, 5.
 तान्येवामेध्ययुक्तानि 180, 7.
 185, 4.
 तूलिकाद्युपधानानि 184, 12.
 तृतीये त्रिगुणं कृच्छ्रं 201, 1.
 दहनात् खननाच्चैव 194, 11.
 दुर्वर्णकृमिका भूमिर् 366, 12.
 दुष्टाऽपि या त्रिधा द्वेधा 194, 4.
 दूषितं कदमलं दुष्टं 365, 11.

धर्मज्ञा बहवो विप्राः 131, 2.
 धान्यकल्कैस्तु फलजैर् 180, 8.
 नवं वा निर्मलं वाऽपि 365, 13.
 नाश्रीयात्तु त्र्यहं, मत्या 369, 6.
 निष्कृतिं व्यवहारार्थं 232, 17.
 पञ्चदशमासं पौर्णमास्यादि 300, 16.
 पञ्चधा च चतुर्धा च 19, 43.
 पातिताग्नेश्चिताग्नेश्च 193, 1.
 पर्जन्यवर्षणाद्भूमेः 194, 12.
 पयः पिबेत् त्रिरात्रेण 442, 18.
 पलाश-खदिराऽश्वत्थास् 192, 10.
 पश्चात्तु वारिणा प्रोक्ष्य 184, 14.
 पौष्टिकानि मलघ्नानि 192, 12.
 प्रायश्चित्तं यथोद्दिष्टं 130, 11.
 ब्राह्मणैरपि भोक्तव्याः 431, 11.
 भस्म क्षौद्रं सुवर्णं च 192, 6.
 भूणहत्यामवाप्नोति 342, 18.
 मत्या गत्वा पुनर्भार्या 322, 7.
 मानुषास्थि-वसा-विष्टा-366, 6.
 माल्यानि सर्षपा दूर्वाः 192, 8.
 मृतबन्धुरशुद्धश्च 366, 13.
 मेध्यं चतुर्विधं लोके 365, 10.
 यत्र प्रसूयते नारी 193, 16.
 यत् स्यादनभिसन्धाय 200, 12.
 यवमध्यं पिपीलिकामध्यमिति 300, 14.
 यस्तु चाण्डालभाण्डस्य 113, 10.
 यः स्वदारानृतुस्नातान् 34, 17.

याचितास्तेन ते चाऽपि 232, 16.
 याजनाऽध्यापनाद्यौनात् 28, 16.
 राज्ञा च ब्राह्मणैश्चैव 233, 2.
 रेतो-मूत्र-पुरीषाणां 369, 5.
 वक्ष्यते ऽतः परं सर्वं 365, 8.
 विधेः प्राथमिकादस्मात् 200, 14.
 विशुद्धचतुष्पवासेन 110, 9.
 व्यङ्गैः पतित-चाण्डालैर् 366, 10.
 शुचिं पूतं स्वयं शुद्धं 365, 9.
 शुच्यप्यशुचिसंस्पृष्टं 366, 5.
 शुद्धं पवित्रभूतं च 365, 14.
 शोषयित्वा तथा किञ्चित् 184, 13.
 श्व-कुक्कुट-वराहाश्च 109, 15.
 श्वपाकं पतितं व्यङ्गम् 109, 13.
 श्वपाको वृषलो भोक्तुं 192, 16.
 श्व-सूकर-खरोऽष्टादि- 194, 1.
 श्वा च नित्यं विवर्ज्याः स्युः 366, 11.
 सचैलः सशिराः स्नात्वा 109, 16.
 स तु व्यहेण शुद्धचेत्तु 113, 11.
 संज्ञाप-स्पर्श-निश्वासात् 28, 15.
 सर्वेषामप्यशौचानां 192, 14.
 सा चाग्नेदिधिपुञ्ज्या 51, 6.
 सूतिकं सूतिकां नारीं 109, 14.
 स्तोकानामुद्धृतानां च 154, 19.
 स्थावरं जङ्गमं वाऽपि 365, 16.
 स्वदासो नापितो गोपः 431, 10.
 स्वयमेव हि यद्द्रव्यं 365, 15.

स्वयं वा ब्राह्मणैः कृच्छ्रम् 233, 1.
 स्वेदाश्रुबिन्दवः फेनं 366, 8.

३६. धौम्यः—

जातश्राद्धे नवश्राद्धे 426, 9.
 ब्रह्मोदने च सोमे च 426, 8.

३७. नारदः—

आसामन्यतमां गत्वा 324, 18.
 दुहिता-ऽऽचार्यभार्या च 324, 16.
 पितृव्य-साखि-शिष्यस्त्री 324, 15.
 माता मातृष्वसा-श्वश्रुर् 324, 14.
 राज्ञी प्रव्रजिता धात्री 324, 17.

३८. नारदीयपुराणम्—

आहूना या तु वै मर्त्वा 34, 12.
 कृमियोनिशतं गत्वा 36, 12.
 जीवितेनाऽथ वित्तेन 36, 11.
 बालापत्याश्च गर्भिण्यः 59, 5.
 रजस्वला राजसुते 59, 6.
 सा ध्वाङ्क्षी जायतेऽपुत्री 34, 13.

३९. न्यायः—

किं हि वचनं न कुर्यात् 202, 16.
 नास्ति वचनस्यातिभारः 202, 16.
 शुना लीढं हविर्यथा 206, 1.

४०. पराशरः—

अज्ञानादापदोऽपि वा 427, 11.
 अतिकृच्छ्रं च रुधिरं 459, 8.
 अविज्ञातस्तु चण्डालो 360, 8.
 एकपादं चरेद्बोधे 255, 4.
 घृतं तैलं तथा क्षीरम् 427, 1.
 चत्वारो वा त्रयो वाऽपि 280, 17.

त्रिपादे तु शिखावर्जं 289, 9.
 द्विजशुभ्रवणरतान् 429, 1.
 न बीजी भागमर्हति 44, 14.
 पादेऽङ्गरोमवपनं 289, 8.
 मुनिवक्त्रोद्गतान् धर्मान् 211, 10.
 शूद्रान्नं सूतकान्नं च 417, 6.
 422, 3.

संविशन्तीषु संविशेत् 292, 12.
 सशिखं वपनं कृत्वा 289, 5.
 स्वधर्मरतविप्राणाम् 450, 11.

४१. पुराणम्—

पिता रक्षति कौमारे 38, 2.
 पुत्रः स्थविरभावे तु 38, 3.

४२. पुलस्त्यः—

ऊर्ध्वं तु द्विगुणं नाभेर् 68, 13.
 चतुर्गुणं स्मृतं मूर्ध्नि 68, 14.
 पञ्चरात्रं निराहारा 68, 12.
 रजस्वला यदा दृष्टा 68, 11.

४३. पैठीनसिः—

अकार्यकारिणस्तेषां 285, 15.
 आश्रयः श्रद्धादाता च 285, 13.
 इतरेषां तु वर्णानां 55, 12.
 उपेक्षकः शक्तिमांथेत् 285, 14.
 काकोलूक-कृकलास- 89, 17.
 गोष्ठे वसन् यवागूं 252, 5.
 त्वङ्गार-हुङ्गारावगूरण-458, 5.
 नदीसङ्गमे वा 68, 7.
 पितुरभावे सत्याचार्यः 68, 8.
 बालस्यातुरस्य वा 68, 7.

ब्राह्मणस्तु शुना दष्टो 68, 4.
 मृताऽनुगमनं नास्ति 55, 11.
 रौरवाशजिनानां 184, 1.
 शुना दृष्टविरात्रमुपवसेत् 68, 4.
 स्त्रीणां मुखं रतिसंसर्गं 191, 11.
 हन्ता मन्तोपदेष्टा च 285, 11.

४४. प्रचेताः—

अनृतुमतीं ब्राह्मणीं 104, 6.
 आनुलोम्येन कुर्वीत 151, 7.
 कृच्छ्र-चान्द्रायणे स्यातां 157, 3.
 क्षत्रियां शूद्रसम्पर्के 151, 4.
 क्षत्रियां हत्वा 104, 7.
 चान्द्रायणं सकृच्छ्रं तु 151, 5.
 चान्द्रायणे द्वे कृच्छ्रस्य 151, 2.
 प्रायश्चित्तं स्मृतं तस्याः 151, 1.
 विप्रा शूद्रेण संयुक्ता 150, 19.
 वैश्यां हत्वा मासत्रयं 104, 8.
 शूद्रं गत्वा चरेद्द्वैश्या 151, 6.
 शूद्रां हत्वा सार्धमासं 104, 8.
 स्त्रीगर्भिणी गोगर्भिणी- 251, 18.

४५. प्रजापतिः—

अग्नये चैव सोमाय 437, 17.
 अतो दिवा वा रात्रौ वा 167, 10.
 अन्यत्र गर्भविशेषात् 167, 5.
 अभिगच्छति या नारी 359, 15.
 अभ्यासे च तदभ्यस्येद् 379, 17.
 आर्त्तनी रजसा प्रोक्ता 167, 2.
 एकमेव सकृद्भुक्त्वा 372, 8.
 एकरात्रं तु नाश्रीयत् 24, 18.
 एवं हुत्वा च तच्छेषं 438, 2.

क्षत्र-विट्-शूद्रजातीनां 458, 11.
 क्षीरमष्टगुणं देयं 435, 4.
 गर्भस्य पतने चैव 161, 7.
 गर्भस्त्रावेऽपि सा स्नानात् 167, 6.
 गवामलाभे निष्कं वा 375, 1.
 गृहीत्वाऽऽसादयित्वा च 434, 9.
 गोमयात् द्विगुणं मूत्रं 435, 3.
 चतुर्दश्यामुपोऽन्याथ 439, 4.
 चान्द्रायणत्रयं कुर्यात् 372, 7.
 तच्छवं केवलं स्पृष्ट्वा 24, 17.
 तत्समुद्भूत्य होतव्यं 437, 2.
 तद्भिन्नानि त्रिरात्रं स्यात् 167, 11.
 तृतीयभागे सम्प्राप्ते 167, 12.
 द्विगुणं त्रिगुणं चैव 458, 10.
 न तु नैमित्तिकेन स्यात् 167, 3.
 निःसन्दिग्धे परिज्ञाते 167, 8.
 पञ्चरात्रं तु नाऽदनीयात् 323, 4.
 पालाशं पद्मपत्रं वा 434, 8.
 प्रणवेन तथा हृत्वा 438, 1.
 प्रभातात् त्रिरात्रेण 167, 13.
 प्रसूतिका तु या नारी 167, 1.
 ब्राह्मणस्यैव शूद्राक्षम् 379, 15.
 मत्यां त्रिरात्रं कुर्वीत 379, 18.
 रजस्युपरते तत्र 167, 4.
 वैश्यां भार्यां गुरोर्गत्वा 323, 5.
 व्यभिचारिणीति सा ज्ञेया 359, 16.
 सकृद्भुक्त्वा तदज्ञानात् 379, 16.
 सन्दिग्धमात्रे स्नानं स्यात् 167, 9.
 स्थापयित्वा तु दर्भेषु 437, 1.

४६. प्रजापतिधर्माः—

तदेव क्षत्रियस्यापि 330, 7.
 विप्रो नृपस्य भार्यायां 330, 6.

४७. प्राभाकराः—

भावान्तरमभावो हि 9, 1.

४८. प्रामाणिकाः—

पुनः स्तोमेनेष्ट्वा 12, 3.

४९. बृहद्वामः—

उपोष्य द्वादशाहानि 370, 15.
 एतेषां भक्षणं कृत्वा 403, 6.
 क्रव्यादानां च सर्वेषाम् 370, 12.
 चण्डालीं पुल्कसीं म्लेच्छीं 318, 2.
 त्रिरात्रमुपवासोऽस्य 425, 8.
 न ताभिः सह भोक्तव्यं 397, 3.
 नालिकां नालिकेरीं च 403, 4.
 प्राजापत्यं चरेत् कृच्छ्रं 425, 13.
 प्राणायामशतं कृत्वा 425, 9.
 भूतृणं शिशुकं चैव 403, 5.
 मधु मांसं च योऽश्नीयात् 425, 12.
 माता-पित्रोः स्वसारं च 318, 3.
 माता वा भगिनी वाऽपि 397, 2.
 मातुलानीं प्रव्रजितां 318, 4.
 मासिकादिषु योऽश्नीयात् 425, 7.
 मांस-मूत्र-पुरीषाणि 370, 13.
 वराहैकशफानां च 370, 11.
 शिष्यभार्यां गुरोर्भार्यां 318, 5.
 श्व-गोमायु-कपीनां च 370, 14.

५०. बृहद्विष्णुः—

ब्राह्मणः शूद्रेऽच्छिष्टाशने 395, 6.

ब्राह्मणोच्छिष्टाशने 395, 9.

राजन्योच्छिष्टाशने 395, 8.

वैद्योच्छिष्टाशने 395, 7.

५१. बृहत्संवर्तः—

एतास्तु ब्राह्मणो गत्वा 334, 6.

रजक-व्याध-शैलूष- 334, 5.

५२. बृहस्पतिः—

अतिवाह्य च पादोनं 254, 2.

अतिवृद्धामतिकृशाम् 254, 5.

अन्नं तस्य न भोक्तव्यं 449, 12.

अलेह्यानामपेयानाम् 367, 1.

अस्थिभेदेऽतिकृच्छ्रस्तु 458, 2.

ऋतौ न गच्छेद्यो भार्याम् 35, 1.

एकशय्यासनं पङ्क्तिर् 28, 11.

एते ब्राह्मणचण्डालाः 387, 7.

एतेषां ब्राह्मणो भुक्त्वा 385, 12.

एतेषां ब्राह्मणो भुक्त्वा 387, 11.

एतेषामेव सर्वेषां 387, 9.

कन्यां ददद्भ्रूलोकं 156, 21.

कर्मणा तेषु यो मोहात् 387, 5.

कामाकामकृतं तेषां 13, 16.

काष्ठादिना ताडयित्वा 458, 1.

कुलटश्चित्रकर्मा च 386, 9.

गर्भिणीं कपिलां दोग्ध्रीं 254, 3.

गवां पृष्ठानि मेध्यानि 190, 2.

गान्धर्वो लोहकारश्च 386, 6.

गुरुं त्वंकृत्य गर्वेण 454, 12.

गोघ्नस्य पावनं सम्यग् 253, 16.

गोघ्राते च क्षुते घ्नान्ते 137, 5.

गौरीं ददन्नाकपृष्ठं 156, 20.

चक्रोपजीवी रजकः 386, 7.

तस्माद् दैवे च पित्र्ये च 387, 8.

ताडयित्वा तृणेनापि 454, 13.

दुष्टान्नमपसृष्टान्नं 385, 10.

नट-नर्तक-तक्षाणः 380, 7.

नवधा सङ्करः प्रोक्तो 28, 13.

नैमित्तिकं धर्मजातं 7, 8.

नैमित्तिकं समाख्यातं 7, 12.

पादं चरेद्बोधवधे 254, 1.

पादौ शुची ब्राह्मणानां 190, 1.

पाशच्छेत्ता तु यस्तस्य 24, 4.

प्राजापत्येन शुद्धचेत्तु 387, 12.

प्राणायामान्त्रिरभ्यस्य 449, 14.

प्रायश्चित्तं यत् क्रियते 7, 10.

प्रायश्चित्ते तु चरिते 387, 6.

बालसंवर्धनं त्यक्त्वा 58, 17.

ब्राह्मणान्भोजयेच्छक्त्या 254, 7.

भिषक् च गरदश्चैव 387, 3.

मैक्ष्यान्नमुपभुञ्जानो 387, 10.

मार्जारश्चैव दर्वी च 190, 7.

मृतो मेध्येन लेप्यो 24, 3.

मृद्भस्म सलिलं चैव 137, 6.

यजमानोपजीवी च 386, 8.

यत्रोपविष्टा विप्राः स्युः 218, 2.

याजना-ऽध्यापने योनिः 28, 12.

योग्गृहीत्वा विवाहार्थिं 449, 11.

रङ्गोपजीवी कूटाशः 387, 2.

रजस्वला स्तनिका च 58, 18.

रेतो-मूत्र-पुरीषाणां 367, 2.
 रोधादिना घातयित्वा 254, 4.
 रोधादिना चाङ्गिरसम् 253, 18.
 लोक-वेदाङ्ग-धर्मज्ञाः 218, 1.
 विक्रयी ब्रह्मणो यश्च 387, 1.
 विषोद्धन्धन-शस्त्रेण 24, 2.
 विहितस्याननुष्ठानात् 7, 9.
 वृथापाकस्य भुञ्जानः 449, 13.
 वृथा-ऽऽरामा-ऽऽश्रमाणां च 386,
 12.
 शस्त्रादिभिश्च हत्वा गां 253, 17.
 शौण्डिकाक्षं नटस्याक्षं 385, 9.
 समर्धं पण्यमादृत्य 386, 10.
 स वै वार्जुषिको नाम 386, 11.
 सोऽतिकृच्छ्रेण शुद्धयेत् 24, 5.
 सौनिकान्नं सूतिकाक्षं 385, 11.
 सौनिको वर्णिकश्चैव 387, 4.
 स्थाणु-पापण्ड-गणिका 380, 8.
 हत्वा पूर्वविधानेन 254, 6.
 हेम-गो-तिलदानेन 254, 8.

५३. बौधायनः—

अतैजसानामेव 149, 21.
 अमत्या ब्राह्मणं हत्वा 14, 2.
 201, 5.
 अल्पसंसर्गे तु परिलेखनम् 149, 19.
 अत्राच्यं ब्राणस्योक्त्वा 455, 4.
 अशक्ता काञ्चनं दद्यात् 162, 16.
 असृक्पांस्वादिद्रव्यसंयोगे 178, 7.
 आक्रोशमनृतं कृत्वा 455, 6.

आसनं शयनं यानं 187, 9.
 उच्छिष्टलेपोपहतानां 176, 12.
 उद्धन्धशत्रोपघाते 195, 6.
 ऋतौ न गच्छेद्यो भार्याम् 35, 3.
 ऋषयो निष्कृतिं तस्य 14, 3. 201,
 6.
 एवं तैल-सर्पिषी 143, 2.
 कृच्छ्रातिकृच्छ्रं जित्वा तु 455, 5.
 कृष्णाजिनानां बिल्व-तण्डुलैः 183,
 19.
 गुरुतल्पगस्तप्ते 316, 2.
 गोमूत्र-यावकाहारा 162, 15.
 चण्डालदिस्पर्शने 178, 5.
 ज्वलन्तीं वा सूर्माश्लिष्यात्
 316, 3.
 तथा मूत्र-पुरीष- 173, 8.
 तावत्तिष्ठेन्निराहारा 162, 12.
 तिस्रो वैश्यस्य 98, 17.
 तैजसानां पात्राणाम् 173, 7.
 तैजसानां मूत्र-पुरीषा- 149, 18.
 त्रिरात्रोपोषितः ज्ञात्वा 454, 21.
 दारुमयानां पात्राणाम् 148, 1.
 दिवसोपोषितः ज्ञात्वा 455, 3.
 नव समा राजन्यस्य 98, 17.
 नियमातिक्रमे तस्य 35, 4.
 परित्यागस्तपो दानम् 428, 14.
 परीक्ष्य धर्मविद्वद्ध्या 131, 20.
 पादेन ब्राह्मणं स्पृष्ट्वा 455, 2.
 प्रजातां चेत्कृच्छ्रपादं 337, 19.

ब्राह्मणवदात्रेय्याः 98, 18.
 ब्राह्मणी तु शुना दष्टा 65, 19.
 मतिपूर्वं हते तस्मिन् 14, 4. 201, 7.
 मधुदके पयोविकारे 142, 18.
 महतां श्व-वायस-142, 16.
 मारुतार्केण शुद्धयन्ति 187, 10.
 मूत्र-पुरीष-लोहित- 176, 12.
 मूत्रादिसम्पर्के 178, 6.
 मृमयानां पात्राणाम् 176, 11.
 याजनाध्यापनाद्यौनात् 28, 8.
 रजस्वला तु भुञ्जाना 162, 14.
 रजस्वला तु संस्पृष्टा 162, 11.
 वादेन ब्राह्मणं जित्वा 454, 20.
 विद्याभ्यासो ह्युपस्पर्शः 428, 15.
 वेद-विद्या-व्रतस्नातः 64, 10.
 लिङ्गं वा सवृषणम् 316, 3.
 शतपर्यायमावर्त्य 64, 11.
 शरीरं बलमायुश्च 131, 19. 235, 5.
 संवत्सरं शुद्धस्य 98, 17.
 संवत्सरेण पतति 28, 7.
 सगोत्रां चेदमत्योपयच्छेत् 337, 18.
 सपृतं यावत् पीत्वा 64, 18.
 समीक्ष्य धर्मविदुश्च 235, 6.
 समुद्रदर्शनाद्वा अपि 65, 20.
 सव्रतस्तु शुना दष्टः 64, 17.
 सिद्धहविषाम् 142, 16.
 स्त्रियश्च रतिसंसर्गे 191, 13.
 स्पर्शमाशोपवाते तु 149, 20.

५४. ब्रह्मगर्भः—

अन्तरप्रभवाणां च 105, 2.
 प्रतिलोमप्रसृतानां 105, 1.
 ५५. ब्रह्मपुराणम्—
 असमानैश्च सङ्कीर्णैः 21, 5.
 एतानि पतितानां तु 21, 5. 23, 15.
 कुसीदजीविनो ये अपि 21, 9.
 कृत्वा तैर्निहतास्तद्वत् 21, 6.
 कृत्वा शौचं ततः शुद्धिः 183, 9.
 क्रोधात् प्रायं विषं वह्निं 21, 7.
 गिरि-वृक्षप्रपातं च 21, 8.
 ग्रामादण्डशतं त्यक्त्वा 193, 4.
 तप्तकृच्छ्रयेनैव 21, 16. 23, 16.
 न चाऽश्रुपातः पिण्डो वा 20, 9.
 21, 14.
 नागानां विप्रियं कुर्वन् 21, 2.
 निगृहीतश्च यो राज्ञा 21, 3.
 पतितानां न दाहः स्यात् 20, 8. 21, 13.
 पतितास्ते प्रकीर्तिताः 20, 6.
 परदारान् हरन्तश्च 21, 4.
 ब्रह्मदण्डहता ये च 21, 11.
 भूमिः सर्वत्र शुद्धा स्यात् 193, 5.
 महापातकिनो ये च 21, 12.
 मुखेभगाश्च ये केचित् 21, 10.
 रज्जु-बल्कल-पत्राणां 183, 8.
 शव-विण्मूत्र-शुकैस्तु 183, 6.
 शस्त्रमुद्वन्धनं जलम् 20, 4.

शृङ्गि-दंष्ट्रि-नखि-व्याल- 20, 21.

शोधाऽऽहौ शोधनीयं च 187, 7.

सुदूरात् परिहर्तव्यैः 21, 1.

५६. ब्रह्माण्डपुराणम्—

कामाद्रोषान्मत्सराद्वा 35, 20.

सा सप्तजन्मकं यावत् 35, 21.

५७. भगद्वाजः—

अन्नं भुक्त्वा द्वेजः कुर्यात् 446, 11.

अपाङ्केयान् यदुद्दिश्य 425, 1.

आमभादे तथा भुक्त्वा 425, 3.

चण्डालादुदकात् सर्पात् 424, 16.

दंष्ट्रिभ्यश्च नखिभ्यश्च 424, 17.

निराचारस्य विप्रस्य 446, 10.

पतना-स्नाशकैश्चैव 424, 18.

परपाकनिवृत्तस्य 446, 9.

ब्राह्मणस्तत्र भुक्त्वान्नं 425, 2.

भुक्त्वैषां षोडशभादे 424, 19.

सङ्कल्पिते तथा भुक्त्वा 425, 4.

५८. भाविष्यत्पुराणम्—

आढकैस्तैश्चतुर्भिश्च 141, 10.

कुम्भो ब्रोणद्वयं प्रोक्तं 141, 11.

चतुर्भिः कुडवैः प्रस्थः 141, 9.

पलद्वयं तु प्रष्टुतं 141, 9.

५९. भारद्वाजः—

असरूपे स्मृतं नक्तं 426, 15.

उपवासस्त्रिमासादि- 426, 13.

द्विगुणं क्षत्रियस्यैव 426, 16.

प्राणायामत्रयं वृद्धौ 426, 14.

भुक्तं चेत् पार्वणभादे 426, 12.

साक्षाच्चतुर्गुणं चैव 426, 17.

६०. भृगुः—

अशीतिर्यस्य वर्षाणि 35, 14.

प्रायश्चित्तार्थमर्हन्ति 35, 15.

६१. मनुः—

अकामतः कृते पापे 200, 5.

अकामतस्तु राजन्यं 96, 9.

अकुर्वन् विहितं कर्म 7, 19.

अज-मेषावनद्धाहं 90, 11.

अजीर्गतः सुतं हन्तुम् 414, 12.

अज्ञानात्पादय विष्णुमूत्रं 369, 19.

अदृष्टमङ्गिर्निर्गन्तं 196, 7.

अङ्गिस्तु प्रोक्षणं शौचं 148, 15.

177, 7.

अधिविज्ञा तु या नारी 357, 11.

अनभ्यासाच्च वेदानाम् 9, 14.

अनस्थनां चैव हिंसायां 85, 9.

अनाहितामिता स्तैन्यम् 17, 1.

अनुक्तनिष्कृतीनां तु 460, 16.

अनेकानि सहस्राणि 54, 1.

अनेन विधिना यस्तु 247, 1.

अपत्यलोभाद्या तु स्त्री 36, 3.

अपात्रीकरणं ज्ञेयम् 17, 10.

अञ्जमश्ममयं चैव 174, 12.

अनुव्रन्विनुवन्वाऽपि 229, 15.

अभोज्यानां तु भुक्त्वान्नं 394, 10.

अग्निं कार्णायसीं दद्यात् 86, 6.

अमत्यैतानि षड् जग्ध्वा 401, 2.

अमानुषीषु गोवर्जम् 336, 16.

अल्पं वा बहु वा यस्य 319, 19.
 अवगूर्यं चरेत्कृच्छ्रं 457, 2.
 अवगूर्यं त्वद्दशतं 456, 14.
 अविद्यमाने सर्वस्वं 247, 4.
 अव्याप्ताश्वेदमेध्येन 155, 13.
 असच्छास्त्राधिगमनम् 17, 2.
 अस्थिमतां तु सत्त्वानां 84, 6.
 आकाशमिव पङ्केन 414, 11.
 आतुरामभियुक्तां वा 246, 7.
 आत्मनो यदि वाऽन्येषां 246, 11.
 आत्मार्थं च क्रियारम्भो 16, 13.
 364, 2.
 आत्मानं स्पर्शयेद्यस्मै 47, 4.
 आपः शुद्धा भूमिगता 155, 12.
 आपः सुराभाजनस्था 444, 1.
 आलस्यादन्नदोषाच्च 9, 15.
 आसीनास्वपि चासीनो 246, 6.
 इन्द्रियार्थेषु सर्वेषु 10, 8.
 इन्धनार्थमशुष्काणां 16, 12.
 इयं विशुद्धिरुदिता 13, 19.
 उत्पद्यते गृहे यस्य 46, 9.
 उत्पादयेत् पुनर्भूत्वा 47, 2.
 उपपातकसंयुक्तो 245, 7.
 उपस्पृशस्त्रिषण्णम् 299, 9.
 उष्णे वर्धति क्षीते वा 246, 9.
 ऊर्ध्वं नाभेर्यानि खानि 195, 9.
 ऋग्वेदं धारयन् विप्रो 226, 7.
 एकैकं ऋसयेत् पिण्डं 299, 8.
 एतमेव विधिं कृत्वा 300, 10.

एवमेव चरेद्वेदं 97, 1.
 औरसः क्षेत्रजश्चैव 45, 9.
 कन्याया दूषणं चैव 16, 6.
 कानीनश्च सहोदश्च 45, 11.
 कामकारकृतेऽप्याहुर् 200, 6.
 कामतो ब्राह्मणवधे 13, 20.
 किञ्चिदेव तु विप्राय 85, 8.
 कृच्छ्रं चान्द्रायणं चैव 354, 7.
 कृच्छ्रातिकृच्छ्रौ कुर्वीत 457, 3.
 कृतवापो वसेद्गोष्ठे 245, 8.
 कृमि-कीट-वयोहत्या 17, 11.
 कृमिरुत्पद्यते यस्य 127, 9.
 केश-कीटावपन्नं च 391, 12.
 कौशेया-ऽऽविकयोरूपैः 180, 18.
 क्रव्याद्विश्च हतस्यान्यैः 192, 2.
 क्रीणीयाद्यस्त्वपत्यार्थं 46, 17.
 क्षतुर्जातस्तथोग्रायां 70, 2. 306,
 11.
 क्षुधाऽऽर्त्तश्चात्तुमभ्यागात् 415, 5.
 क्षौमवच्छङ्ख-शृङ्गाणाम् 181, 1.
 खरा-ऽश्वोष्ट्र-मृगेभानाम् 17, 17.
 ख्यापनेनानुतापेन 428, 10.
 गर्हितास्त्राद्ययोज्यधिः 363, 11.
 गवां च परिवासेन 194, 7.
 गवां मूत्र-पुरीषेण 127, 10.
 गुरुतल्पव्रतं कुर्यात् 311, 2. 325,
 5.
 गुरुतल्प्यभिभाष्येनः 314, 10.
 गुरु-मातृ-पितृत्यागः 16, 3.

दोत्पन्नो ऽपविद्धश्च 45, 10.
 ऐन्द्रश्चान्द्रायणं चरेत् 289, 1.
 तिमिनामेव ते वत्सा 45, 2.
 तिमूत्रेण चरेत् स्नानं 246, 2.
 तियानेऽस्तु दिवा चैव 342, 6.
 तिवधोऽयाज्यसंयाज्यं 16, 2.
 त्रुतकुम्भं वराहे तु 80, 13.
 वण्डालहस्तादादाय 416, 1.
 वण्डालाऽन्त्यास्त्रेयो गत्वा 117, 14.
 वतुर्णामपि वर्णानां 101, 6.
 वतुर्थकालमश्रीयात् 246, 1.
 वमसानां महानां च 149, 3.
 वरितव्यमतो नित्यं 4, 13.
 चरुणां स्रक्सुवाणां च 149, 4.
 चर्मणाऽऽर्द्धेण संवृत्तः 293, 6.
 चान्द्रायणं वा त्रीन् मासान् 324, 7.
 चैलवचर्मणां शुद्धिर् 182, 9.
 छत्राकं विद्धराहं च 400, 12.
 जग्ध्वा मांसमभक्ष्यं च 394, 11.
 जपस्तरत्समन्दीयं 226, 5.
 जिघांसया ब्राह्मणस्य 456, 15.
 जीन-कार्मुक-वस्तावीन् 101, 5.
 जीवितात्ययमापन्नो 413, 5. 414,
 10.
 जैह्वं पुंसि च मैथुन्यं 17, 6.
 तं क्वात्रीनं विजानीयात् 46, 14.
 तटाका-ऽऽराम-दाराणाम् 16, 7.
 तथा ज्ञानामिना पापं 223, 9.
 तथा दहति वेदज्ञः 224, 2.

तद् भैक्षभुग् जपेन्नित्यं 310, 2.
 तदित्युचोऽस्याः सावित्र्याः 63, 13.
 तमपीह गुरुं विद्यात् 319, 20.
 तमौरसं विजानीयात् 46, 2.
 तयोर्दानं च कन्यायाः 16, 5.
 तावन्त्यब्दसहस्राणि 457, 1.
 तावन्मृद्धारि चाऽऽदेयं 196, 2.
 तावन्मृद्धारि देयं स्यात् 148, 9.
 तिष्ठन्तीष्वनुतिष्ठेत् 246, 5.
 ते वै सस्यस्य जातस्य 44, 19.
 तैजसानां मणीनां च 175, 3.
 त्रिभ्य एव तु वेदेभ्यः 63, 12.
 त्रिरात्रं पञ्चगव्याशी 127, 11.
 त्रिंशद्वर्षोद्दिहत् त्कन्यां 157, 18.
 त्रीणि देवाः पवित्राणि 196, 6.
 त्र्यब्दं चरेद्वा नियतो 96, 11.
 त्र्यष्टवर्षो ऽष्टवर्षा वा 158, 1.
 त्र्यहं परं तु नाश्रीयात् 30, 16.
 त्र्यहं प्रातस्त्र्यहं सायं 30, 15.
 दिवंगतानि विप्राणाम् 54, 2.
 दिवाऽनुगच्छेत्ता गास्तु 246, 3.
 दूषितं केश-कीटैश्च 137, 9.
 दृश्यन्ते तानि तान्येष्व 139, 9.
 दैहिकानां मलानां च 195, 12.
 दोषो भवति विप्राणां 414, 9.
 धान्य-कुप्य-पशुस्तेयं 17, 3.
 न कुर्वीतात्मनस्त्राणं 246, 10.
 न चार्जलप्यत दोषेण 414, 13.
 नटान्नं रजकस्यान्नं 380, 3.

नरा-ऽश्वोष्ट्र-वराहैश्च 66, 4.
 न स्वातन्त्र्येण कर्तव्यं 37, 21.
 नाध्यापनाद् याजनाद्वा 414, 8.
 नाभि-कण्ठान्तरोद्भूते 127, 12.
 नाशयन्त्याशुपापानि 223, 7.
 नास्तिक्यं चोपपातकम् 364, 5.
 नित्यं शुद्धः कारुहस्तः 190, 12.
 निन्दितेभ्यो धनादानं 17, 9.
 निन्दैर्हि लक्षणैर्युक्ता 4, 14.
 निन्दैव लोके भवति 36, 8.
 निर्लेपं काञ्चनं भाण्डम् 174, 11.
 निषेकादीनि कर्माणि 319, 11.
 नैर्कृतीं दिशमातिष्ठेत् 313, 4. 314,

14.

नोत्पादकः प्रजाभागी 44, 17.
 पक्षिजग्धं गवाघ्रातम् 137, 8.
 पञ्चरात्रं पिबेत् पित्वा 444, 2.
 पतस्यज्ञानतो विप्रो 117, 15.
 पतितां पङ्कमघ्रां वा 246, 8.
 पतिं हित्वाऽपकृष्टं स्वम् 36, 7.
 पयः पिबेन्निरात्रं वा 88, 8.
 पराको नाम कृच्छ्रोऽयं 32, 5.
 परिविचिता चानुजेन 16, 4.
 पलाण्डुं गृह्णन् चैव 400, 13.
 पवित्रं दुष्यतीत्येतत् 414, 7.
 पापकृन्मुच्यते पापात् 428, 11.
 पिता रक्षति कौमारे 355, 6.
 पितुर्गृहे तु या कन्या 159, 3.
 पितृवैदमनि कन्या तु 46, 13.

पुत्रं पुत्रमुणैर्युक्तम् 46, 8.
 पुत्रस्तु स्थाविरे भावे 355, 7.
 पुनः संस्कारमर्हन्ति 369, 20.
 पूर्णे चानस्यनस्थानां तु 84, 7.
 प्रक्षालनेन त्वल्पानाम् 177, 8.
 प्रतिगृह्याऽप्रतिग्राह्यं 226, 4.
 प्रमाप्य वैश्यं वृत्तस्थं 97, 2.
 प्रमाप्य शूद्रं षण्मासान् 95, 7.
 प्रसज्जन्धेन्द्रियार्थेषु 7, 20.
 प्राणानप्सु त्रिरायम्य 445, 1.
 प्राणानां रक्षणार्थाय 415, 2.
 प्राश्य मूत्र-पुरीषाणि 367, 11.
 प्राश्येदात्मानमग्नौ वा 203, 10.
 फलैः-कुसुमस्तेयम् 17, 12.
 बह्वर्गाः प्रतिजग्राह 415, 4.
 बालघ्रांश्च कृतघ्रांश्च 204, 9.
 बालया वा युवत्या वा 37, 20.
 विडाल-काका-ऽऽखूच्छिष्टं 391, 11.
 ब्रह्मचारिगतं भैक्षं 190, 13.
 ब्रह्मोज्झता वेदनिन्दा 363, 10.
 ब्राह्मणस्तु सुरापस्य 444, 18.
 ब्राह्मणस्य रुजः कृत्य 17, 5.
 454, 1.
 ब्राह्मणस्य व्रणहारे 127, 8.
 भक्षयन्तीं न कथयेत् 246, 12.
 भरद्वाजः क्षुधार्त्तस्तु 415, 3.
 भस्मनाऽर्द्धिर्मृदा चैव 175, 4.
 भुक्त्वाऽतोऽन्यतमस्यान्नम् 372, 2.
 भुञ्जानोऽन्यतमस्यान्नम् 379, 5.

भृताच्चाध्ययनादानम् 16, 9.
 मत्या भुक्त्वा चरेत् कृच्छ्रं 372, 3.
 379, 6.
 माता पिता वा दद्यातां 46, 5.
 माता-पितृभ्यामुत्सृष्टं 46, 11.
 माता-पितृविहीनो यस् 47, 3.
 मार्जनं यज्ञपात्राणां 149, 2.
 मार्जार-नकुलौ हत्वा 88, 6.
 मृतके सूतके चैव 380, 4.
 मृत्तौयैः शुद्धयते शोद्धयं 152, 10.
 मैथुनं तु समासेव्यं 342, 5.
 यतात्मनो ऽप्रमत्तस्य 32, 4.
 यतिचान्द्रायणं वाऽपि 401, 3.
 यत् करोत्येकरात्रेण 310, 1.
 यत् पुंसः परदारेषु 354, 5.
 यज्ञार्त्तावृतुलिङ्गानि 139, 8.
 यथा गो-ऽश्वो-ऽदासीषु 44, 16.
 यथा जातबलो वह्निः 224, 1.
 यथैधांस्योजसा वह्निः 223, 8.
 यदन्यगेषु वृषभो 45, 1.
 यं पुत्रं परिगृहीयात् 46, 12.
 यं ब्राह्मणस्तु शूद्रायां 47, 5.
 यस्तल्पजः प्रमीतस्य 46, 3.
 या गर्भिणी संस्क्रियते 46, 15.
 यान्यधस्तादमेध्यानि 195, 10.
 या पत्या वा परित्यक्ता 47, 1.
 यावन्नापैत्यमेध्याक्तात् 148, 8.
 यावन्नापैत्यमेध्याक्तो 196, 1.

येऽक्षेत्रिणो बीजवन्तः 44, 18.
 योऽनधीत्य द्विजो वेदान् 19, 1.
 यो यस्य हिंस्यात् द्रव्याणि 271, 4.
 यो येन पतितेनैषां 27, 19.
 रजसा स्त्री मनोदुष्टा 152, 11.
 रेतः सिक्त्वा जले चैव 336, 17.
 रेतःसेकः स्वयोन्यास्तु 310, 8.
 लक्ष्यं शत्रुभृतं वा स्यात् 203, 11.
 लिप्यते न स पापेन 413, 6.
 वसन् दूरतरे ग्रामे 96, 12.
 वानरं द्येन-भासौ च 78, 14.
 वासो दद्यादयं हत्वा 90, 10.
 ब्राह्म्यता बान्धवत्यागो 16, 18.
 विद्वद्राह-खरोष्ट्राणां 367, 10.
 विष्णुमूर्त्तौ त्सर्गशुद्धयर्थं 195, 11.
 विप्रदुष्टां स्त्रियं भर्ता 353, 17.
 वृषभैकसहस्रा गा 96, 10.
 वृषभैकादशा गाश्च 247, 3.
 वृषभैकादशा वा ऽपि 95, 8.
 वेदाभ्यासोऽन्वहं शक्त्या 223, 6.
 वोढुः स गर्भो भवति 46, 16.
 व्यभिचारात्तु भर्तुः स्त्री 36, 5.
 शरणागतहन्तृश्च 204, 10.
 शक्तिं चावेक्ष्य पापं च 461, 1.
 शाक-मूल-फलानां च 182, 10.
 शुके द्विहायनं वत्सं 80, 14.
 शुक्लपक्षादिनियतः 300, 11.
 शुद्धिर्बिजानता कार्या 181, 2.
 शुभ्रूषित्वा नमस्कृत्य 246, 4.

शुद्धोच्छिष्टाश्च पीत्वापः 394, 9.
 शोणितं यावतः पांसुन् 456, 16.
 श्रीफलैरंशुपट्टानां 180, 19.
 श्व-गोधोलूक-काकांश्च 88, 7.
 श्वभिर्हस्तस्य यन्मांसं 192, 1.
 श्वमांसमिच्छन्नार्तोऽनुं 415, 1.
 श्व-सृगाल-खरैर्दष्टो 66, 8.
 षड्रात्रं तु तदा प्रोक्तं 127, 13.
 स क्रीतकः सुतस्तस्य 46, 18.
 सख्युः पुत्रस्य च स्त्रीषु 310, 9.
 311, 3. 325, 6.
 स गृहे गूढ उत्पन्नः 46, 10.
 स गोहत्याकृतं पापं 247, 2.
 सङ्करीकरणं ज्ञेयं 17, 8.
 स जीवन्नेव शूद्रत्वम् 19, 2.
 स तस्यैव व्रतं कुर्यात् 27, 20.
 स तस्योत्पादयेत्तुष्टिं 271, 5.
 सदृशं तु प्रकुर्याद्यं 46, 7.
 सदृशं प्रीतिसंयुक्तं 46, 6.
 स पारयन्नेव शवस् 47, 6.
 सम्भावयति चान्येन 319, 12.
 सम्मार्जनेनाञ्जनेन 194, 6.
 सर्वतः प्रतिगृणहीयाद् 414, 6.
 सर्वाकरेष्वाधीकारो 16, 10.
 सा कन्या वृषली ज्ञेया 159, 4.
 सा चेत् पुनः प्रदुष्येत 354, 6.
 सा सद्यः सन्निरोद्धव्या 357, 12.
 सूर्मी ज्वलन्ती वाऽग्निय 314, 12.
 सृगालयोनिं प्राप्नोति 36, 6.

सेह निदामवाप्नोति 36, 4.
 स्त्री-शूद्र-विट्-क्षत्रवधो 17, 4.
 स्नात्वा जनश्रद्धाशेषम् 453, 7.
 स्फ्य-शूर्प-शकटानां च 148, 14.
 स्वक्षेत्रे संस्कृतायां तु 46, 1.
 स्वधर्मेण नियुक्तायां 46, 4.
 स्वयंदत्तश्च शूद्रश्च 45, 12.
 स्वयं वा शिशु-वृषणौ 313, 3.
 314, 13.

हत्वा गर्भमाविज्ञातम् 39, 7.
 हत्वा लोकानपीमांस्त्रीन् 226, 6.
 हत्वा हंसं बलाकं च 78, 13.
 हविष्येण यवाग्वा वा 324, 8.
 हिंसैषधीनां कृयाजीवो 16, 11.
 हुङ्कारं ब्राह्मणस्योक्त्वा 453, 6.

६२. मन्त्रलिङ्गम्-

दास्यन्नदास्यन्नुत 225, 2.
 प्रतिग्रहमामिर्मा 225, 4.
 यदन्नमक्षि बहुधा 225, 5.
 यदन्नमद्वयनृतेन देवा 225, 1.
 यद्देवानां चक्षुष्यागो 225, 3.
 वासो हिरण्यमुत 225, 6.

६३. महाभारतम्-

अकुर्वाणस्तु तत् श्राद्धं 6, 17.
 अवमत्य तु याः पूर्वं 58, 3.
 आदिप्रभृति या साध्वी 58, 7.
 ऊर्ध्वं गच्छति सा तत्र 58, 8.
 कामात्क्रोधाद्भयान्मोहात् 58, 6.
 क्षेत्रिकश्चैव बीजी च 43, 10.

गर्हितास्ते नरा नित्यं 43, 12.
 तां यमो लोकपालस्तु 37, 8.
 दैवतं हि पतिः स्त्रीणां 37, 11.
 न रक्षति च यो दारान् 43, 11.
 पतिमत्याः स्त्रिया लोके 37, 13.
 भर्तानुमरणं काले 58, 5.
 मा शुचस्त्वं निवर्तस्व 37, 9.
 मोहेन त्वं वरारोहे 37, 12.
 वर्तन्ते याश्च सततं 53, 4.
 सर्वस्वेनापि कर्तव्यं 6, 16.
 स्वधर्मविमुखा नित्यं 37, 10.

६४. मार्कण्डेयपुराणम्—

गात्राणां च मनुष्याणाम् 173, 18.
 तथा ऽऽयसानां तेयेन 173, 19.

६५. मार्कण्डेयः—

अधोच्छिष्टे त्वहोरात्रम् 163, 6.
 द्विजान्कथञ्चिदुच्छिष्टान् 163, 5.
 नारी खल्वननुज्ञाता 37, 17.
 निष्कलं तु भवेत्तस्या 37, 18.
 भुक्त्वा तु क्षत्रियाशौचे 418, 18.
 भुक्त्वान्नं ब्राह्मणाशौचे 418, 17.
 वैश्याशौचे तथा भुक्त्वा 418, 19.
 शूद्रस्यैव तथा भुक्त्वा 418, 20.

६६. यमः—

अमयो यत्र ह्युन्ते 302, 9.
 अङ्गुल्यमे स्थितं वाजपि 302, 10.
 अजा गावो महिष्यश्च 156, 1.
 अतिकृच्छ्रं चरेदेतद् 460, 3.
 अतिकृच्छ्रं चरेद्वाता 49, 14.

अनुज्ञातस्ततः कुर्यात् 302, 12.
 अन्नमेव परं गावो 248, 17.
 अपो निशि न गृण्हीयात् 156, 8.
 अमावास्यां न भुञ्जीत 303, 6.
 अमावास्यां पौर्णमास्यां 303, 3.
 अयाचितरुयहं चैव 460, 2.
 अविद्यमाने सर्वस्वं 251, 14.
 असुराणां हि तत् पात्रम् 302, 3.
 असुरा मद्यपाने च 369, 16.
 अहोरात्रोषितः स्नात्वा 453, 11.
 आदित्याभिमुखो भूत्वा 302, 11.
 आपः शुद्धा भूमिगताः 191, 5.
 आयसं तैजसं पात्रं 302, 2.
 आरूढपतिताज्जातो 306, 6.
 आर्द्रवासाश्चरेत् कृच्छ्रं 301, 19.
 आसनं शयनं यानं 190, 16.
 आहारार्थं द्विजो दत्त्वा 302, 15.
 इन्द्रः शुद्धा ऋचश्चापः 301, 16.
 ऋतं सत्यं च गायत्रीम् 301, 14.
 ऋषीणामग्निहोत्रेषु 248, 20.
 एकैकं पिण्डमभ्रीयात् 460, 1.
 एकैकं वर्धयेत् पिण्डं 303, 5.
 एकैकं ह्रासयेत् पिण्डं 303, 7.
 एतच्चान्द्रायणं नाम 303, 10.
 एतत् पिपीलिकामर्ध्यं 303, 8.
 एतानि विधिवत्कृत्वा 303, 9.
 एतानेवमर्चयित्वा 301, 12.
 ॐकारपूर्वमाख्याताः 301, 13.
 काकैः श्विस्तु संस्पृष्टम् 145, 18.

- कापालिकाभोक्तृणां 335, 2.
 कुकुटाण्डप्रमाणं वा 302, 17.
 कुशमूलविपक्वेन 442, 21.
 कृच्छ्रातिकृच्छ्रौ कुर्वीत 457, 11.
 कृच्छ्राब्दमाचरेज्ज्ञानात् 308, 14.
 कृच्छ्रौ द्वौ परिविचेत्स्तु 49, 13.
 केश-श्मश्रूषि लोमानि 300, 20.
 खननात् पूरणाद्वाहात् 193, 11.
 गर्भिणी वाऽथवा या स्यात् 103, 16.
 गायत्र्यष्टसहस्रं वा 443, 2.
 गावः पवित्रं परमं 249, 2.
 गावः प्रतिष्ठा भूतानां 248, 16.
 गावः सुरभयो नित्यं 248, 15.
 गावः स्वर्गस्य सोपानं 249, 3.
 गुरुदारावगमनं 315, 2.
 गोदोहमात्रं तिष्ठेत् 302, 7.
 गोब्राह्मणहर्तं दग्ध्वा 24, 7.
 गोभिराक्रमणात् कालाद् 193, 12.
 गोभ्यो यवाढकं दत्त्वा 342, 2.
 गोमतीं कीर्तयिष्यामि 248, 13.
 गोमयेन गोचर्ममात्रं 301, 7.
 गोरजो विषुषश्छाया 191, 1.
 गोसहस्रं शते वाऽपि 251, 13.
 भासं शेषेण कुर्वीत 302, 16.
 भासान्वर्धयते सोमः 303, 4.
 चण्डालपुल्कसानां तु 308, 13.
 चण्डालौ तावुभौ प्रोक्तौ 306, 7.
 चतुर्णां भक्षणं कृत्वा 404, 7.
 चतुरः प्रातरश्रीयात् 303, 17.
 चरं वा श्रपयेन्नित्यं 301, 20.
 जङ्घयोर्मृत्तिकास्तिस्रः 188, 2.
 जन्मप्रभृतिसंस्कारैः 103, 15.
 ज्ञानात् कृच्छ्राब्दमुद्दिष्टम् 335, 3.
 ज्वलन्तीमायसीं शय्यां 315, 3.
 तत्रैव गायेत्सामानि 301, 17.
 तथैवान्यतमालाभे 302, 4.
 तद्विधेषु चरेद्भैक्षं 302, 8.
 तप्तकृच्छ्रपरिक्लिष्टो 369, 17.
 तप्तकृच्छ्रं विजानीयात् 26, 13.
 तस्मादुद्वाहयेत्कन्यां 157, 13.
 ताडने च्छेदने चैव 457, 10.
 तां तु मे वदतो विप्राः 248, 14.
 त्रिरात्रं क्षपणं कृत्वा 342, 1.
 त्र्यहं दधि त्र्यहं क्षीरं 31, 8.
 त्र्यहं पिबेत्तु गोमूत्रं 31, 7.
 त्र्यहमुष्णं पयः पीत्वा 26, 12.
 त्र्यहमुष्णं पिबेदम्भम् 26, 11.
 दशरात्रेण शुद्धयन्ति 156, 2.
 दशसंख्याश्च गा दधुः 457, 12.
 दशसाहस्रिकं वाऽपि 301, 15.
 देवद्रोण्यां विवाहेषु 145, 17.
 द्वादशाहं तु पयसा 443, 1.
 द्विजश्चान्द्रायणं कृत्वा 305, 8.
 न तु विख्यापयेत् पिण्डं 302, 19.
 न दूषयन्ति विद्वांसो 190, 17.
 न निन्देन्न प्रशंसेत् 302, 20.
 नमो गोभ्यः श्रीमतीभ्यः 249, 4.
 नमो ब्रह्मसूताभ्यश्च 249, 5.

नित्यमास्ये शुचि स्त्रीणां 191, 7.
 निधायाम्निमुपर्यासां 156, 9.
 पायसं शाकमन्नं वा 302, 1.
 पालाशं धारयेद्दण्डं 301, 2.
 पावनं सर्वभूतानान् 248, 18.
 पाशांश्चित्वा तथा तस्य 24, 8.
 पिण्डानष्टौ समभ्रीयात् 303, 19.
 पिण्डानेतद्धि बालानां 303, 18.
 पितृदारान् समारुह्य 311, 18.
 पौर्णमास्यामुपेतस्तु 300, 19.
 प्रयतः कृतशौचस्तु 302, 10.
 प्रयतो विधिवत् कृत्वा 300, 21.
 प्रसवे तु शुचिर्वत्सः 191, 8.
 प्राङ्मुखो नित्यमभ्रीयात् 303, 1.
 भुक्त्वा सह ब्राह्मणेन 396, 4.
 भृभुजा सह भुक्त्वाञ्च 396, 5.
 भूमिरग्री रजो वायुर् 191, 3.
 मधु मांसं च लवणं 300, 22.
 महासान्तपनं ह्येतत् 31, 9.
 मासि मासि रजःस्त्रीणाम् 166, 8.
 मैथुनं सेवते तत्र 341, 18.
 यज्ञियानां तु वृक्षाणां 302, 5.
 यज्ञोपवीती करकं 301, 3.
 यतिचान्द्रायणं ह्येतत् 303, 20.
 यत्किञ्चित् कुरुते पापं 305, 7.
 यदि गोभिः समायुक्तं 341, 17.
 रजतस्य सुवर्णस्य 175, 12.
 राजाञ्च हरते तेजः 410, 12.
 रीत्ययःकांस्य-सीसानां 175, 13.

रेतः सिक्त्वा कुमारीषु 311, 6.
 लशुनं च पलाण्डुं च 404, 6.
 वर्धयेत् पिण्डमेकैकं 303, 9.
 वर्षे द्वे परदारेषु 330, 11.
 वृक्षमूलनिकेतः स्यात् 301, 18.
 वैश्येन सह भुक्त्वाञ्च 396, 6.
 व्यपेतकल्मषो विप्रः 305, 10.
 व्रतपतये ऋतं सत्यं 301, 10.
 शङ्खपुष्पीविपक्षेन 445, 11.
 शाकं वा यदि वा पत्रं 302, 13.
 शाणी वल्कलचीरी वा 301, 4.
 शुचिर्धर्मपरो राजा 191, 6.
 गुनोच्छिष्टस्थिता आपो 445, 10.
 शूद्रेण सह भुक्त्वाञ्च 396, 7.
 श्व-नकुल-सर्प- 88, 12.
 सकर्दमं तु वर्षासु 188, 1.
 सपिण्डा-ऽपत्यदारेषु 311, 7.
 सम्पादयेद्यमाहारं 302, 14.
 सर्वाण्यहानि सन्तिष्ठेत् 301, 5.
 सर्वाण्येतानि शुद्धानि 191, 4.
 सर्वेषामेव भूतानां 249, 1.
 सुराभाण्डस्थिता आपो 442, 20.
 सूर्मिं ज्वलन्तीं वाग्निष्य 315, 4.
 स्त्रीन् स्त्रीन्पिण्डान्समभ्रीयात् 303, 15.
 स्त्री-शूद्रौ नाभिभाषेत 301, 1.
 स्थानासनाभ्यां विहरेद् 301, 6.
 हत्वा तु ब्रह्महत्यां 99, 8. 103
 13.

हत्वा सवनिनं वैश्यं 99, 7. 103,
12.

हविषा मन्त्रपूतेन 248, 19.

हविष्याक्षस्य वै मासम् 303, 16.

हसन्न तु निरीक्षेत 302, 6.

हुंकारं ब्राह्मणस्योक्त्वा 453, 10.

ह्रासो वृद्धिर्यथा सोमे 303, 2.

६७. याज्ञवल्क्यः—

अक्षतायां क्षतायां वा 47, 18.

अनर्चितं वृथामांसं 383, 1.

अनिग्रहाच्चेन्द्रियाणां 7, 16.

अनुपाकृतमांसानि 407, 2.

अन्विता यान्त्यचरित- 5, 7.

अपश्चात्तापिनः कष्टान् 4, 18.

अपुत्रां गुर्वनुज्ञातो 43, 5.

अप्रदुष्टां स्त्रियं हत्वा 84, 10. 102,
5.

अभावे ज्ञातयस्तेषां 355, 3.

अयमेवातिकृच्छ्रः स्यात् 449, 13.

अवीचिमन्धतामिस्त्रं 5, 4.

अवीरा स्त्री-स्वर्णकार- 381, 3.

असिपत्रवनं चैत्र 5, 5.

अस्थिमतां सहस्रं तु 85, 1.

आचार्यपत्नीं स्वसुतां 317, 9.

326, 2.

आपन्नतः सम्प्रगृह्णन् 414, 2.

इहैव सा शुनी गृथी 350, 13.

उदक्या स्पृष्टसंबुष्टं 383, 4.

उपपातकजातानाम् 44, 12.

उत्सृष्टो गृह्यते यस्तु 48, 2.

एकरात्रोपवासश्च 26, 17.

एको वाऽध्यात्मवित्तमः 209, 6.

एषामन्नं न भोक्तव्यं 381, 8.

औरसः पुत्रिकापुत्रः 47, 10.

औरसो धर्मपत्नीजः 47, 14.

कदर्य-बद्ध-चोराणां 380, 11.

कलर्विकं सकाकोलं 407, 7.

कानीनः कन्यकाजातो 47, 17.

कानीनः पञ्चमः प्रोक्तो 47, 11.

कामतो व्यवहार्यस्तु 202, 7.

कृच्छ्रं चैवातिकृच्छ्रं च 243, 1.

कृच्छ्रातिकृच्छ्रः पयसा 49, 7.

कृच्छ्रातिकृच्छ्रोऽसृक्पाते 457, 7.

कृष्णलः पञ्च ते माषः 127, 4.

कोयष्टि-प्लव-चक्राह- 407, 5.

क्रव्याद-पक्षि-दात्यूह- 407, 3.

क्रियमाणोपकारे तु 283, 12.

क्रीतश्च ताभ्यां विक्रीतः 47, 20.

क्रूरोऽप-पातित-ब्राह्मण- 381, 2.

क्षत्रेण कर्मणा जीवेत् 198, 5.

क्षेत्रजः क्षेत्रजातस्तु 47, 15.

खरा-ऽज-मेषेषु वृषो 81, 1.

गजे नीलवृषाः पञ्च 80, 18.

गर्भ-भर्तृवधादौ च 353, 14.

गुरं त्वंकृत्य हुंकृत्य 454, 16.

गृहीत्वोत्कृत्य वृषणौ 315, 8.

गृहे प्रच्छन्न उत्पन्नो 47, 16.

गो जुगामी 293, 3.

- ॐघ्रातं शकुनोच्छिष्टं 383, 3.
 ॐमूत्रं गोमयं क्षीरं 31, 1.
 शिशयो गो ऽनुगामी 242, 21.
 रिस्तु ते त्रयः षट् ते 127, 3.
 त्वारो वेदधर्मज्ञाः 209, 10.
 रेद्वतमहत्वाऽपि 41, 3.
 रु-सुक्-सुव-सस्नेह- 149, 8.
 गान्द्रायणं चरेत् सर्वान् 107, 9.
 गान्द्रायणं वा व्रीन् मासान् 321, 13.
 गणान्ध रक्तपादांश्च 407, 9.
 चेकिस्सका-ऽऽतुरोन्मत्त- 381, 1.
 णैलधाव-सुराजीव- 381, 6.
 तन्ध्वा परेऽन्धुपवसेत् 31, 2.
 तालपादान् खञ्जरीटान् 407, 8.
 तालसूर्यमरीचिस्थं 127, 1.
 तप्तक्षीर-घृता-ऽम्बुनाम् 26, 16.
 तप्ते ऽयःशयने सार्धम् 315, 7.
 ताम्रिखं लोहशङ्कुं च 4, 19.
 तदर्धमेव शूद्राणां 395, 3.
 तेऽष्टौ लिखा तु तास्तिष्ठो 127, 2.
 त्रपु- सीसक-ताम्राणां 149, 14.
 दत्ताः क्रीतः कुत्रिमश्च 47, 12.
 दत्तात्मा तु स्वयं दत्तो 48, 1.
 दद्याच्चिरात्रं चोपोष्य 243, 2.
 दद्यान्माता पिता वाऽयं 47, 19.
 दुर्वृत्ता ब्रह्मविद्-क्षत्र- 101, 10.
 इति धनुर्वस्तमवि 101, 11.
 देवतार्थं द्रविः शिशुं 407, 1.
 देशं कालं वयः शक्तिं 461, 4.
 दुपदा नाम गायत्री 428, 17.
 द्विगुणं सवनस्थे तु 39, 15.
 नियमा गुरुशुश्रूषा 116, 6.
 निस्तार्य तामथात्मानं 198, 6.
 नृशंस-राज-रजक- 381, 5.
 पञ्चगव्यं पिबेद्भोघो 242, 20.
 पतिलोकं न सा याति 350, 12.
 पन्थानश्च विशुद्धचान्ति 187, 6.
 परिभूतामधःशय्यां 354, 11.
 पलं सुवर्णांश्चत्वारः 27, 3.
 पलाण्डुं विद्धराहं च 402, 18.
 पश्चात्तापो निराहारः 428, 7.
 पात्राणां चमसानां च 182, 2.
 पापेषु निरता नराः 6, 11.
 पाषण्ड्यनाश्रिताः स्तेना 20, 17.
 पिण्डदोऽशहरश्चैषां 48, 3.
 पितुः स्वसारं मातुश्च 317, 7.
 पितृ-मातृ-सुत-भ्रातृ-356, 8.
 पितृष्वसारं मातुश्च 325, 18.
 पिशुना-ऽनृतिनोऽथैव 381, 7.
 पुंथली-बुधनर-खरैर् 66, 7.
 पृथक्सान्तपनद्रव्यैः 31, 3.
 प्रतिकूलं गुरोः कृत्वा 40, 14.
 प्राजापत्यं चरेत्कृच्छ्रं 321, 12.
 प्राणायामं जले कृत्वा 66, 8.
 प्राणायामशतं कार्यं 44, 11.
 प्रायश्चित्तं प्रकल्प्य स्यात् 461, 5.
 प्रायश्चित्तमकुर्वाणाः 4, 17.

गायश्चित्तैरपैत्येनो 202, 6.
 बद्धा वा वाससा क्षिप्तं 454, 17.
 ब्रह्महत्याव्रतं वाऽपि 97, 6. 100, 11.
 ब्रह्महा इदंशाब्दानि 5, 12. 6, 4.
 ब्राह्मण्यां क्षत्रियात् सूतो 69, 15.
 भासं च हत्वा दद्याद्भाम् 79, 3.
 भूशुद्धिर्माज्जनाद्वाहात् 193, 7.
 भोज्यान्ना नापितश्चैव 431, 3.
 मत्स्यांश्च कामतो जग्ध्वा 407, 10.
 महानरक-काकोलं 5, 3.
 महापातकजैर्वैरैर् 5, 6.
 मार्जार-गोधा- नकुल-88, 16.
 मातुः सपत्नीं भगिनीं 317, 8.
 326, 1.
 मारुतार्केण शुद्धयन्ति 187, 5.
 यागस्थक्षत्र-विड्धाती 105, 15.
 ये स्तेन-पतित-क्लीबाः 424, 13.
 रक्षेत् कन्यां पिता विद्वां 355, 2.
 रथ्याकर्दम-तोयानि 187, 4.
 रश्मिरग्निरजच्छाया 189, 5.
 रौरवं कुड्मलं पूति- 5, 1.
 लशुनं गुच्छनं चैव 403, 1.
 लिप्यते नैनसा विप्रो 414, 3.
 वाक्शस्तमम्बुनिर्गिक्तम् 196, 10.
 विपाके गो-वृषाणां तु 283, 13.
 विप्रदण्डोद्यमे कृच्छ्रः 457, 6.
 विप्रार्थं क्षत्रियस्य स्यात् 395, 2.
 विप्रुषो मक्षिकास्पृशे 189, 6.
 विहितस्याऽननुष्ठानात् 7, 15.

वृथा कृसर-संयाव- 407, 6.
 वृषभैकसहस्रा गा 97, 5.
 वैणा-ऽभिदास्त-वार्धुष्य- 380, 12.
 वैश्यहाऽदं चरेच्चैव 97, 7.
 व्यभिचारादृती शुद्धिः 150, 6.
 353, 13.
 शस्त्रविक्रायि-कर्मार- 381, 4.
 शाक-रज्जु-मूल-फल- 182, 1.
 शुक्तं पर्युषितोच्छिष्टं 383, 2.
 शूद्राज्जातस्तु चण्डालः 69, 16.
 शूद्रेषु दास-गोपाल- 431, 2.
 षण्मासान् शूद्रहाऽप्येतत् 97, 8.
 संवत्सरेण पतति 32, 14.
 सगोत्रास्तु सुतस्त्रीषु 310, 13.
 स गौरसर्पपैः क्षौमं 180, 13.
 संघातं लोहितेदं च 5, 2.
 सजातीयेष्वथं प्रोक्तः 48, 4.
 सपिण्डो वा सगोत्रो वा 43, 6.
 सप्ताहेन तु कृच्छ्रोऽयं 31, 4.
 सर्वपापापहा जप्तुर् 428, 18.
 सश्रीफलैरंशुपट्टं 180, 12.
 सहोदज्जोपविद्धश्च 47, 13.
 सारसैकशफान् हंसान् 407, 4.
 सुराप्य आत्मत्यागिन्यो 20, 18.
 सोषैरुदक-गोमूत्रैः 180, 11.
 स्नानं मौनोपवासेज्या 116, 5.
 हंस-श्येन- कपि-क्रव्याज् 79, 2.
 हत्वा ष्यहं पिबेत्क्षीरं 89, 1.
 हीना न स्याद्धिना भर्त्रा 356, 9.

इताधिकारां मलिनां 354, 10.

६८. लौगाक्षिः—

गुरोर्वैश्यां पुनर्गत्वा 322, 23.

ज्ञानपूर्वे पराकः स्यात् 107, 7.

पयो-दधिविकारादि 144, 15.

प्रावनोत्पवनाभ्यां च 144, 16.

लिङ्गामं छेदयित्वा तु 322, 24.

वर्णक्रमादन्तरजः 107, 14.

सर्वमर्थं त्रिपादं च 107, 13.

हनने प्रतिलोमानां 107, 6.

६९. वसिष्ठः—

अग्नेदिधिषुपतिः 50, 20.

अत्र ह्येष्वपत्यं भवतीति 104, 2.

अनात्रेयीं राजन्यर्हिंसायाम् 102, 14.

अनिर्दशाहे पारशावे 421, 7.

अप्रजाता विशुद्धचान्ति 150, 10.

अश्वमेधावभृथं वा 309, 9.

आशौचे यस्तु शूद्रस्य 421, 5.

इहैव सा भ्रमति क्षीणपुण्या 351, 4.

ऊर्ध्वं त्रिरात्रादप्सु 152, 1.

एतेनैव चाण्डाली- 309, 9.

एवं राजन्यां हत्वा 18, 3.

एवं वैश्यां राजन्याम् 332, 3.

कृमिर्भूत्वा स देहान्ते 421, 8.

गां चेद्वन्यात्तस्याश्मर्शना 249, 17.

ग्रांसोपचयभोजी सन् 299, 2. 299, 4.

चण्डाल-पतिताश्मर्शने 118, 1.

चतस्रस्तु परित्याज्याः 353, 9.

तथैव शुकपक्षादौ 299, 3.

त्रीणि शूद्रम् 98, 14.

दिधिषूपतिः कृच्छ्राति- 51, 1.

द्वादश मासान् द्वादशार्ध- 421, 9.

द्वादशरात्रमभक्षो 309, 8.

नास्तिकवृत्तिस्त्वतिकृष्टम् 41, 18.

नास्तिकः कृच्छ्रं 41, 17.

निष्कालको घृताभ्यक्तो 313, 20.

पतिप्री तु विशेषेण 353, 10.

पतितोत्पन्नः पतितो भवति 29, 3.

परिविविदानः कृच्छ्रा- 50, 6.

पूता भवतीति विज्ञायते 331, 6.

331, 11. 332, 13.

प्राणायामशतं कृत्वा 67, 12.

बालैरनुपरिक्रान्तं 189, 12.

ब्राह्मण-क्षत्रिय-विशां 150, 9.

ब्राह्मणधेदप्रेक्षापूर्वकं 329, 14.

ब्राह्मणस्तु शुना दष्टो 67, 1.

ब्राह्मण्याः शिरसि वपनं 331, 4.

331, 9. 331, 13.

मनसा भर्तुरतिचारे 151, 16.

मासस्य कृष्णपक्षादौ 299, 1.

य आत्मत्यागिनां कुर्यात् 25, 1.

यत्रैव प्रतिहतस्तत्रैव 313, 16.

या ब्राह्मणी सुरां पीतवती 351, 2.

रजस्वलादिव्यवाये 336, 14.

रजस्वलामृतुस्नाताम् 104, 1.

राजन्यधेद्ब्राह्मणीम् 331, 12.

राजन्यां वैश्यर्हिंसायाम् 102, 14.

वाक्सम्बन्धे एतदेव 152, 3.

वैद्यथेद्वाङ्मणीमभि- 331, 7.
 वैद्यां शूद्रहिंसायाम् 102, 15.
 शूद्रश्च राजन्य-वैद्ययोः 332, 4.
 शूद्रथेद्वाङ्मणीम् 331, 3.
 शूद्रां हत्वा संवत्सरम् 102, 16.
 श्व-मार्जार-नकुल- 87, 4.
 श्वहताश्च मृगा मेध्याः 189, 11.
 षड् वैद्यम् 98, 14.
 सखि-सयोनि-सगोत्रा- 325, 1.
 स गच्छेन्नरकं घोरं 421, 6.
 स तप्तकृच्छ्रसहितं 25, 2.
 सवृषणं शिशुमुत्कृत्य 313, 15.
 संहिताध्ययनमधीयानः 421, 10.
 खियश्च रतिसंसर्गे 191, 13.

७०. वाररुचं वार्तिकम्—

इक्षुतिपौ धातुनिर्देशे 449, 5.

७१. विश्वमित्रः—

अनुबन्धादि विशाय 235, 15.
 अनुक्तनिष्कृतीनां तु 460, 16.
 अमत्या तु इयं कुर्यात् 252, 9.
 कृष्णं चतुरः कुर्यात् 252, 8.
 जाति-शक्ति-गुणापेक्षं 235, 14.
 शक्तिं चावेक्ष्य पापं च 461, 1.

७२. विष्णुपुराणम्—

अग्निना भृगुपातेन 21, 20.
 चोरान्त्यजाति-चण्डालै- 21, 22.
 तेषामुद्धरणार्थाय 22, 2.
 इन्तिभिः भृङ्गिभिर्वापि 21, 21.
 पक्षिणः प्रेतरूपेण 21, 19.

भार्यो-पुत्रविहीनाश्च 21, 18.
 श्राद्धकर्मविहीनाश्च 22, 1.

७३. विष्णुः—

अतिपातकिनस्त्वेते 320, 14.
 अथ कृच्छ्राणि भवन्ति 30, 6.
 अथ चान्द्रायणम् 304, 2.
 अथ पुरुषस्य काम- 14, 16.
 अनर्चितं वृथामांसं च 389, 5.
 अनिर्देशाहैतान्यपि च 403, 16.
 अनुक्तनिष्कृतीनां तु 460, 16.
 अनुपातकिनस्त्वेते 15, 18.
 अन्धतामिहम् 19, 11.
 अपः समुद्धरेत्सर्वाः 154, 3.
 अपः सुराभाजनस्याः 444, 5.
 अमावास्यायां च 304, 4.
 अमेध्यभुजश्च 403, 16.
 अल्पस्य धान्यस्य 178, 1.
 अवीरा स्त्री-स्वर्णकार- 388, 10.
 अव्याप्तं चेदमेध्येन 155, 3.
 अष्टौ मासान्प्रतिदिन- 304, 8.
 आमश्राद्धाशने त्रिरात्रं 392, 6.
 आवर्तनोल्लेखन- 176, 2.
 आशौचापगमे 420, 5.
 एकहायनमनङ्गहं खरवधे 90, 15.
 एकशफोभयदन्ताशने 408, 1.
 एकाहं तु पुराणेषु 423, 6.
 एकाहं वैद्यः 442, 5.
 एतन्महाव्रतम् 99, 2.
 एष चान्द्रायणो 304, 5.

- कलविङ्क-लव-हंस- 407, 16.
 कामतः पादस्पृष्ट- 389, 4.
 कीटाशने दिनमेकं 408, 4.
 कुर्यात्परदारगमने गोव्रतम् 341, 2.
 कूटसाक्ष्यं सुहृद्भ्यः 15, 9.
 कूपवत्कथिता शुद्धिर् 115, 8. 154, 15.
 कृच्छ्रातिकृच्छ्रमथ वा 84, 2.
 क्रव्याद-मृग-पक्षि- 407, 15.
 क्षत्रियाशौचे 420, 11.
 खरोष्ट्र-काक-श्च- 407, 13.
 गजं हत्वा पञ्च नीलवृषान् 90, 14.
 गण-गणिका-स्तेन 388, 5.
 गर्भिणीं रजस्वलां 99, 4.
 गवां मूत्र-पुरीषेण 155, 5.
 गोगमने च 341, 3.
 गोघ्नस्य पञ्चगव्येन 243, 8.
 गो-ऽजा-ऽविष्महिषीवर्जं 403, 15.
 गोधूलक-चाष-काक- 89, 4.
 आसानास्याविकारमभूयात् 304, 2.
 चण्डालान्नं भुक्त्वा 393, 8.
 चर्मकार-निषाद- 388, 14.
 चण्डालान्नं भुक्त्वा 117, 1.
 चान्द्रायणं नवभ्राटे 423, 5.
 ईत्राक-कवकाशने 403, 9.
 जलाशयेषु स्वल्पेषु 154, 14.
 जलाशयेष्वधाल्पेषु 115, 7.
 जातिभ्रंशकरेषु 14, 19.
 तक्षान्नं चर्मकर्तुश्च 388, 6.
 तत्संयोगश्च 15, 5.
 तामिस्रम् 19, 11.
 तांश्चन्द्रकलाभिवृद्धौ 304, 3.
 तित्तिरि-कपिञ्जल- 408, 2.
 तिर्यग्योनावाकाशे- 341, 3.
 तिलमुष्ट्रवधे च 90, 17.
 तुरगं हत्वा वासः 90, 15.
 तेनायं समाक्रान्तो 14, 17.
 त्रिः सप्तकृत्वः 176, 3.
 त्रैपाक्षिके तदर्धं तु 423, 2.
 त्र्यहं नाभूयात् 80, 7.
 दधिवर्जं केवलं 404, 1.
 दिनमेकं चोदके वसेत् 393, 1.
 404, 3.
 इच्छं राजन्यः 442, 4.
 न ह्यन्या निष्कृतिस्तेषां 320, 15.
 पञ्चगव्यं न्यसेत्तत्र 154, 5.
 पञ्चनखविण्मूत्राशने 392, 5.
 पल्वलौघ-मृग-व्याघ्र- 281, 9.
 पाठीन-रोहित- 389, 6.
 पितृव्य-मातामह-मातुल- 15, 11.
 पिशुना-ऽनृतवादि-क्षतधर्मा- 388, 12.
 पिपीलिकामध्यो वा 304, 5.
 पुंश्चली-शम्भिक- 388, 9.
 प्राजापत्यं नवभ्राटे 423, 1.
 प्राजापत्यं पराको वा 248, 9.
 प्राद्याज्ञातं सूनास्थं 407, 14.

बिडाल-काक-नकुला-ऽऽबु- 392, 2.

ब्रह्मचर्याभमी 404, 2.

ब्रह्महत्या सुरापानं 15, 3.

ब्राह्मणभूम्यपहरणं 15, 10.

ब्राह्मणं हत्वा द्वादश- 3699, 2.

ब्राह्मणः शूद्रोच्छिष्टभोजने 392, 7.

ब्राह्मणादीनामाशौचे 420, 4.

ब्राह्मणाशौचे राजन्यः 420, 13.

भस्मास्त्रुना शुद्धयति 176, 4.

भूणन्नावेक्षितमुद्रक्या 389, 1.

मत्त-कुद्धा-ऽऽतुराणां च 389, 5.

मधु-मांसाशने प्राजापत्यं 393, 2.

मलात्रहेषु प्रकीर्णेषु 15, 1.

मलिनोकरणीयेषु 84, 1.

मातृगमने दुहितृ- 15, 2. 320, 13.

मृतपञ्चनखात् कृपात् 442, 3. 154, 2.

मेषा-ऽजवधे सुवर्णकृष्णलम् 90, 16.

यथा कथञ्चित्पट्योनां 304, 10.

यदनुक्तं तत् प्रकीर्णम् 17, 18.

यत्-गोधूमजं 403, 10.

यस्य पौर्णमासी स यवमध्यः 804, 7.

यस्याममावास्या मध्या भवति 304, 6.

यागस्थस्य क्षत्रियस्य 15, 6.

यागस्थं क्षत्रियम् 99, 3.

रजस्वला-सहोपपत्ति- 388, 17.

राजन्य-शूद्रोच्छिष्टाशी 393, 5.

राजन्योच्छिष्टभोजने 393, 4.

वह्निप्रज्वालनं कृत्वा 154, 4.

वार्धुषिक-कदर्य- 388, 7.

विद्धूराह-मामकुकुट- 370, 2.

विष्मूत्ररेतासव-रक्तलिप्तः 176, 1.

विप्रे तु सकलं देयं 100, 16.

वैश्यश्च ब्राह्मणाशौचे 420, 15.

वैश्यः शूद्रोच्छिष्टाशी 393, 7.

वैद्याशौचे ब्राह्मणः 420, 13.

वैश्येऽर्थं पादमेकं तु 100, 17.

वैद्योच्छिष्टभोजने 393, 3.

वैद्योच्छिष्टाशी 393, 6.

व्रश्चना-ऽमेध्यप्रभवान् 403, 12.

शक्तिं चावेक्ष्य पापं च 461, 1.

शुनां मांसाशने च 403, 9.

शुनो मांसाशने च 408, 5.

शूद्रश्च द्विजाशौचे 420, 18.

शूद्रः शूद्राशौचे 421, 1.

शूद्राशौचे द्विजो भुक्त्वा 422, 9.

शूद्रो नक्तम् 442, 5.

शेतुं च वृथाकृसर- 403, 13.

शैलूप-तन्तुवाय- 388, 13.

श्रोत्रियार्त्विमुपाध्याय- 15, 14.

श्रजीवि-शौण्डिक- 388, 16.

श्रभ्रप्रपात-सर्पाद्यैर् 281, 10.

श्वानं हत्वा त्रिरात्रमुपवसेत् 89, 14.

श्वोच्छिष्टाशने 392, 3.

सवर्णस्याशौचे 420, 9.
 सर्वजलजमांसांशने च 389, 8.
 सर्वे चान्ते पञ्चगव्यं पिबेयुः 442, 6.
 सर्वेष्वेतेषु द्विजानां 370, 2.
 सायं-प्रातश्चतुरश्रतुरः 304, 9.
 सिद्धं भुक्त्वा पराकः 117, 2.
 सिद्धान्नं भुक्त्वा 393, 9.
 सोम-सूर्योशुपातेन 155, 4.
 स्यन्दिनी-सन्धिनी- 403, 16.
 स्वसुः सख्याः सगोत्रायाः 15, 15.
 हत्वा मूषक-मार्जार- 85, 17.
 हानौ च हासयेत् 304, 4.

७४. वृद्धपरादारः—

अगम्यागमने चैव 367, 17.
 अनडुत्सहितां गां च 367, 20.
 क्षीरस्य द्वादश प्रोक्ता 434, 12.
 गोमूत्रवद्धते ज्ञेयं 434, 13.
 गोमूत्रे माषकांन्यष्टौ 434, 11.
 चान्द्रायणे ततश्चीर्णे 367, 19.
 शुद्धचै चान्द्रायणं कुर्यात् 367, 18.

७५. वृद्धप्रचेताः—

अबुद्धिपूर्वे पुंसां स्यात् 242, 9.
 एकवर्षे हते वत्से 242, 8.
 त्रिहायणे त्रिपादः स्यात् 242, 10.

७६. वृद्धवसिष्ठः—

अहोरात्रं तृतीयेऽङ्गि 162, 6.
 उपवासैस्त्रिभिः पूर्वा 161, 11.
 कृच्छ्रार्थात् शुद्धचते पूर्वा 161, 9.
 कृच्छ्रेण शुद्धचते पूर्वा 161, 5.

ग्रहणे सङ्क्रमे वाऽपि 6, 19.
 चण्डालाद्यैः श्रपकेन 162, 3.
 तान्यहानि त्वतिक्रम्य 162, 4.
 162, 8.

त्रिरात्रात् शुद्धचते पूर्वा 161, 13.
 पादहीनं चरेत् पूर्वा 161, 7.
 प्रथमेऽङ्गि त्रिरात्रं स्यात् 162, 5.
 वर्णानां कामतः स्पर्शो 161, 16.
 शुद्धयोच्छिष्टया स्पृष्टा 162, 7.
 सप्तजन्मनि कुडी स्यात् 6, 20.
 स्पृष्ट्वा रजस्वला ऽन्योन्यम् 16, 4.
 स्पृष्ट्वा रजस्वला ऽन्योन्यं ब्रा-
 ह्मणी वैश्यजा 161, 6.
 स्पृष्ट्वा रजस्वला ऽन्योन्यं ब्रा-
 ह्मणी क्षत्रिया 161, 8.
 स्पृष्ट्वा रजस्वला ऽन्योन्यं क्ष-
 त्रिया शुद्रजा 161, 10.
 स्पृष्ट्वा रजस्वला ऽन्योन्यं क्षत्रिया
 वैश्यजा 161, 12.
 स्पृष्ट्वा रजस्वला ऽन्योन्यं वैश्व
 शुद्रो 161, 14.

७७. वृद्धविष्णुः—

रजस्वलां हीनवर्णां 161, 18.
 सवर्णामधिकवर्णां 161, 19.

७८. वृद्धशातातपः—

अभोज्यं तद्विजानीयाद् 397, 16.
 त्रिरात्रं तु व्रतं कुर्याद् 397, 18.
 पीतशेषं तु यत्किञ्चित् 397, 15.
 पीतोच्छिष्टं तु पानीयं 397, 17.

७९. वैय्यासिकं न्यायसूत्रम्—

ईक्षतेर्नाशब्दम् 448, 18.

बहिस्तुभयथापि स्मृतेराचाराच्च
204, 16.

सर्वान्नानुमतिश्च 413, 1.

८०. व्याघ्रपात्—

न ब्रियेत समं भर्त्रा 56, 7.

प्रप्रज्यागतिमाप्नोति 56, 8.

८१. व्याघ्रः—

अर्धमेव प्रमादतः 330, 2.

अर्धमेव सकामायां 44, 5. 328,
20.

अबुद्धिकृतमभ्यासं 24, 13.

अर्धमर्धं नृपादीनां 44, 6. 328, 21.

अभ्रोत्रियथेद्विगुणम् 44, 8. 329, 2.

आचार्यस्य च राज्ञश्च 325, 10.

आश्रितस्याऽपि विदुष 325, 9.

एतद्धतं चरेत् सार्धं 44, 7. 329, 1.

कृच्छ्रचान्द्रायणे कुर्यात् 44, 4.

कृच्छ्रचान्द्रायणं कुर्यात् 328, 19.

कृच्छ्रं चैकातिकृच्छ्रं च 322, 1.

क्रमेण पादशो हीनं 329, 10.

गां चेद्वन्याचरोऽकामात् 252, 17.

चतुर्णामपि वर्णानां 101, 14.

चरेन्मासत्रये विप्रः 322, 2.

जात्युक्तं पारदार्यं वा 324, 11.

देशं कालं वयः शक्तिं 24, 12.

नम्रीं पुत्रीं च पौत्रीं च 325, 11.

पितुः सखीं तथा गत्या 325, 12.

ब्राह्मणो ब्राह्मणीं गच्छेत् 44, 3.

328, 18.

विप्रेण वै निविष्टाश्चेत् 329, 9.

शङ्ख-शुक्तयज-मेषांश्च 101, 15.

श्रोत्रियाय दरिद्राय 252, 18.

साधारणस्त्रियां नास्ति 324, 12.

८२. व्यासः—

अकामतः स्त्रियं हत्वा 103, 8.

अतोऽन्येषु च भुक्त्वान्नं 426, 4.

अभिषेकेण शुद्धिः स्यात् 164, 10.

अहमेव न जानामि 377, 2.

आर्त्तवाभिषुता नारी 164, 11.

आदेशी वेदविक्रेता 449, 21.

उद्धतेन जलेनैव 164, 12.

कामतो द्विगुणं प्रोक्तं 103, 9.

कुशैः काशैश्च बघ्नीयात् 275, 20.

क्रीडते पतिना सार्धं 57, 17.

गुरवो मातृ-पितृ-पत्या- 320, 3.

गृध्रो द्वादश जन्मानि 377, 3.

चरेत् सान्तपनं भुक्त्वा 424, 3.

चूडाहोमे निवृत्ते तु 426, 2.

जपतो जुह्वतो वाऽपि 376, 16.

जलौघपल्वले ममा 281, 1.

जातिमात्रोपजीवी यः 208, 12.

तद्वर्त्तारमादाय 57, 15.

तिष्ठते विवशो दीनो 57, 13.

दद्याद्वा दशकं चैव 252, 2.

न च भिक्षासनगतो 138, 10.

न पादुकास्थितो वाऽपि 138, 11.

न वस्त्रपीडनं कुर्यात् 164, 14.
 नियोगादुपवासेन 426, 5.
 पङ्क्तिभेदी वृथापाकी 449, 20.
 पञ्चरात्रं निराहारा 164, 6.
 पुनात्यविधवा नारी 57, 19.
 प्राजापत्यं चरेत्कुच्छं 281, 8.
 ब्रह्मघ्नो वा कृतघ्नो वा 57, 18.
 ब्रह्मबीजसमुत्पन्नो 208, 11.
 मलवद्वसनायां तु 164, 9.
 मासं वाऽपि पिबेद्गोघ्नः 252, 1.
 मृत-सूतकपुष्टाङ्गो 377, 1.
 यदि प्रविष्टो नरकं 57, 11.
 रजस्वला यदा दष्टा 164, 5.
 रज्ज्वादिकं चातिदुष्टं 183, 12.
 वस्त्रं मृदम्भसा शुद्धं 183, 11.
 व्यालमाही यथा व्यालं 57, 14.
 शीत-वाताहता वा स्यात् 281,
 4.

शूद्राघ्नरसपुष्टस्य 376, 15.
 शूद्राघ्नोदरस्थेन 377, 5.
 शून्यागारे उपेक्षायां 281, 5.
 श्वश्रे वा पतितेऽस्मात् 281, 2.
 आ चैव सप्तजन्मानि 377, 4.
 सम्प्राप्तो यातनास्थानं 57, 12.
 स भवेत्सूकरो ग्राम्यः 377, 6.
 सैवीश्व प्राणिनः स्थूलान् 94, 2.
 सा भर्तृपरमा नित्यं 57, 16.
 सूकरोऽष्ट-खरान् हत्वा 94, 1.
 स्वकं गात्रं भवेदङ्गिः 164, 13.

८३. शास्त्र-लिखितौ—

अभिशास्त-पतित-रजक- 385, 15.
 आक्रोशेऽनृतवादे वा 458, 13.
 एवं मातुलानी-मातृ- 317, 19.
 कामं तु भर्तुर्नुज्ञया 38, 10.
 क्रय-विक्रय-दुष्टभोजन- 461, 8.
 क्षत्रियायां त्रिरात्रो- 332, 10.
 क्षत्रियोच्छिष्टाशने 395, 13.
 क्षुद्रजन्तूनामन- 85, 4.
 क्षुरेण शिभ-वृषणा- 313, 12.
 गोघ्नः पञ्चगव्याहारः 243, 13.
 गोप्त्रवकीर्णः संवत्सरं 341, 9.
 तिर्यग्योनिषु गोवर्जं 341, 8.
 तेषामन्ते गोसहस्रं 97, 19.
 न बन्धुन्विष्यात् 38, 18.
 न भर्तारं विष्यात् 38, 7.
 न व्रतौपवास- 38, 9.
 पतितोऽर्थहीनो 38, 8.
 परिवृत्तिः परिवेत्ता च 49, 17.
 पिबेद्वा गोमूत्रयावकम् 406, 11.
 पूर्ववदमतिपूर्वं त्रिषु 97, 18.
 बक-बलाक-हंस-श्व- 406, 5.
 ब्राह्मण्यां त्र्यहमुपोष्य 332, 11.
 ब्राह्मणोच्छिष्टाशने 395, 12.
 भुक्त्वा वार्धुषिकस्यान्नम् 379, 11.
 रजस्वला-ज्वधूतादिगमने 337, 5.
 लशुन-पलाण्डु-गृह्णन्- 404, 14.
 वैश्यायां चतुर्थकालाहारो 332, 9.
 वैश्योच्छिष्टभोजने 395, 14.

शूद्रस्य तु तथा भुक्त्वा 379, 12.
 शूद्रोच्छिष्टभोजने 396, 1.
 शृगाल-कुङ्कुट-दंष्ट्रि- 363, 2.
 सशिखं वपनं कृत्वा 244, 1.
 स्वैरिण्यां वृषल्यां 332, 8.

८४. शङ्खः—

अकामतस्तु यो विप्रः 308, 6.
 अकृत्वा वपनं तेषां 290, 10.
 अधःशायी जटाधारी 320, 18.
 अभिशस्तस्य चोरस्य 384, 9.
 आधारदोषे तु 145, 12.
 एककालं समदनानो 320, 19.
 एतदेव व्रतं कुर्यात् 99, 11.
 एवमात्मनि कर्माणि 11, 16.
 एषां शुना-ज्वलीढानां 145, 4.
 औष्ट्रं गव्यं तथा भुक्त्वा 371, 6.
 कदर्यस्य नृशंसस्य 385, 3.
 कर्मारस्य तथा तक्ष्णो 385, 2.
 कामतस्तु यदा विप्रः 308, 8.
 कुसुम्भ-कुङ्कुमानां च 185, 10.
 कृच्छ्रपाद्रे वल्लदानं 265, 3.
 केशानां रक्षणार्थाय 291, 1.
 क्रब्ध्यादं कुङ्कुटं मास्यं 480, 21.
 क्षत्रियस्य तथा भुक्त्वा 419, 4.
 क्षत्रियस्य तु सप्ताहं 396, 15.
 खड्गं च शशकं चैव 408, 14.
 गणान्नं गणिकान्नं च 385, 4.
 गामश्वं कुञ्जरोष्ट्री च 408, 11.
 गोवधे च तथा कुर्यात् 251, 6.

घृतं तु पायसं क्षीरं 145, 14.
 घृत-दधि-पयस्तक्राणाम् 145, 11.
 चक्रवाकं ब्रह्मं कौकं 409, 3.
 चर्मकारस्य वैणस्य 335, 1.
 चान्द्रायणेन शुद्धयेत् 308, 9.
 चिकित्सकस्य क्रूरस्य 384, 7.
 जलेचराश्च जलजान् 409, 7.
 तप्तकृच्छ्रेण शुद्धयेत् 308, 7.
 तित्तिरिं च मयूरं च 409, 9.
 त्रिरात्रं तु व्रतं कुर्यात् 67, 6.
 440, 12.
 दंष्ट्रिणश्च तथा भुक्त्वा 409, 12.
 दिनमेकं व्रतं कुर्यात् 453, 15.
 द्विगुणे व्रत आचीर्णे 291, 2.
 नाभेरूर्ध्वं नरः स्पृष्टः 187, 14.
 नारं शौनं तथा मांसं 408, 10.
 नास्तिको नास्तिकवृत्तिः 42, 1.
 परिवित्तिः परिवेत्ता च 49, 20.
 पशून् हत्वा तथा ग्राम्यान् 93, 12.
 पाटीम-रोहितौ चापि 409, 6.
 पादं तु शूद्रहत्यायाम् 251, 5.
 पादन्यूने तु गां दद्यात् 265, 4.
 पादहीने शिखावर्जं 264, 8.
 पीतावशेषितं पीत्वा 440, 11.
 प्रेक्षणात्कथिता शुद्धिर् 185, 11.
 प्रावनं घृत-तैलानां 145, 1.
 ब्राह्मणस्य तथा ऽऽशौचे 419, 5.
 भक्ष्यमांसं समुद्दिष्टं 410, 1.
 भक्ष्याः पञ्चनखास्वेते 408, 13.

भाण्डानि प्रावयेदद्भिः 145, 2.
 भुक्त्वा चोभयतोदन्तान् 371, 5.
 409, 11.

भुक्त्वा पलाण्डुं लशुनं 408, 9.
 भुक्त्वा मासव्रतं कुर्यात् 410, 5.
 मत्स्यादांश्च तथा मत्स्यान् 409, 2.
 मार्जारश्चक्रमे शुचिः 190, 9.
 मांसमज्ञानतो भुक्त्वा 410, 3.
 मासमेकं व्रतं कुर्याद् 409, 4.
 माहिषं चाऽऽजमौरभ्रं 409, 13.
 मृते भर्तारि या नारी 54, 16.
 यथा पृथिव्यां बीजानि 11, 15.
 यवसथोपहर्तव्यो 269, 1.
 यागस्थं क्षत्रियं हत्वा 99, 10.
 रक्तपादांस्तथा जग्ध्वा 409, 8.
 रथ्याकर्दमतोयेन 187, 13.
 राजा वा राजपुत्रो वा 290, 9.
 राजीवान् सिंहतुण्डांश्च 409, 5.
 रुक्मस्तेयी सुरापश्च 321, 1.
 रोमाणि प्रथमे पादे 264, 7.
 वाराहं च ततो भुक्त्वा 410, 2.
 वार्ध्वाणसं वर्तुकं च 409, 10.
 वैश्यस्य च तथा भुक्त्वा 419, 3.
 शुनो मांसं शुष्कमांसम् 410, 4.
 व्रतं संवत्सरं कुर्यात् 49, 21.
 व्रतेनैतेन शुद्धयन्ति 321, 2.
 शूद्रभाण्डस्थितं तक्रं 145, 15.
 शूद्रस्य सूतके भुक्त्वा 419, 2.
 शूद्रान्नं ब्राह्मणो भुक्त्वा 384, 6.

शूद्रोच्छिष्टाशने मासं 396, 14.
 षण्डस्य कुलटायाश्च 384, 8.
 सप्तरात्रं तथा कुर्यात् 86, 10.
 सम्पूर्णे दक्षिणां दद्यात् 269, 2.
 साऽहन्धतीसमाचारा 54, 17.
 सिद्धमन्नं तथा सर्पिः 145, 3.
 सृगाल-वृक-गो-विप्रैः 67, 5.
 सौनिकान्नं सूतिकान्नं 385, 5.
 हत्वा द्विजस्तथा सर्पान् 86, 9.
 हंसं महुं च काकोलं 409, 1.
 हुंकारं ब्राह्मणस्योक्त्वा 453, 14.

८५. शातातपः-

अकामावाप्तौ प्रायश्चित्तम् 14, 11.

203, 4.

अनुक्तेषु विधिं ज्ञात्वा 461, 14.
 अनूदक-मूत्र-पुरीषकरणे 336, 9.
 अन्नं तस्य न भोक्तव्यं 449, 12.
 अन्यत्र रासभा-ऽजा-ऽवि- 188, 14.
 अभ्युक्ष्य किञ्चिदुद्धृत्य 148, 14.
 अविलीनं तथा सर्पिः 145, 9.
 अशुद्धान् स्वयमप्येतान् 110, 3.
 अहोरात्रोपवासेन 398, 4.
 अहोरात्रोषितः स्नात्वा 110, 6.
 आत्मानं घातयेद्यस्तु 20, 12.
 आर्त्तवाभिभुता नारी 163, 16.
 उच्छिष्टः संस्पृशेद्विप्रो 110, 5.
 उपनयनं पुनः कुर्यात् 403, 15.
 उर्ध्वं च महिषीं भार्सी 402, 14.
 ऊर्ध्वं त्रिरात्रात्स्नातां तां 163, 17.

कामकारकृते 14, 12.
 कामकारकृते स्वात्मानम् 203, 4.
 कार्यं सदक्षिणं सम्यक् 98, 4.
 केश-कीट-शुना स्पृष्टं 143, 11.
 कैवर्ती रजकीं चैव 334, 13.
 क्लीबा-ग्भिश्चस्त-पतितैः 143, 12.
 गवाघ्रातेषु कांस्येषु 172, 10.
 गोकुले यज्ञशालायां 146, 1.
 गोदानं तु घृतस्यान्ते 98, 3.
 गोमांसभक्षणे प्रायश्चित्तं 367, 14.
 चण्डालैः श्रपचैः स्पृष्टे 110, 14.
 छत्राकं विड्वराहं च 402, 13.
 तत्र गत्वा शुचीं देशे 439, 10.
 तन्मात्रमुद्धृतं शुद्धयेत् 145, 8.
 तस्य त्रिरात्रमाशौचं 20, 13.
 तापनं घृत-तैलानां 145, 7.
 तृतीये तूदकं कृत्वा 20, 14.
 त्रिरात्रं तत्र कुर्वीत 110, 15.
 दशभिर्भस्मभिः शुद्धिः 172, 11.
 दृष्टं वा स्याद् यदन्नं तु 143, 13.
 न तेन शुद्धिमाप्नोति 134, 2.
 नदीतीरेषु गोष्ठेषु 439, 9.
 न मीमांस्यानि शौचानि 146, 2.
 प्रख्यापनं प्रत्ययनं 450, 2.
 प्राजापत्यविधानेन 334, 14.
 प्राणायामान्छिरभ्यस्य 449, 14.
 भस्मना वाजपि संस्पृश्य 143, 15.
 मातुलस्य सुतामूढा 337, 14.
 यद्यतिक्रामेत् 367, 15.

यद्विना धर्मशास्त्रेण 134, 1.
 याजना-ऽध्यापने वादः 450, 3.
 येन केनचिदभ्यक्तः 110, 1.
 योऽगृहीत्वा विवाहामि 449, 11.
 रजस्वलाभिगमने 335, 10.
 राजन्य-वैद्य-शूद्राणां 98, 1.
 रीतिका-सीस-लोहानि 175, 9.
 रेणवः शुचयः सर्वे 188, 13.
 लशुनं गृञ्जनं जग्ध्वा 402, 12.
 वर्षाणि ब्रह्मचर्यं तु 98, 2.
 विशुद्धचतुपवासेन 110, 4.
 वृथापाकस्य भुञ्जानः 449, 13.
 वृद्धः शौचस्मृतेर्लुप्तः 20, 11.
 शङ्खपुष्प्यवपकं तु 444, 15.
 शूद्रस्योच्छिष्टभोजी तु 398, 2.
 समयं नातिक्रामेत् 367, 15.
 समानप्रवरां चैव 337, 15.
 सर्वत्र सर्वपापेषु 461, 15.
 सुराभाण्डोदकपाने 444, 10.
 सुराभाण्डोदकं पीत्वा 398, 3.
 सुवर्णं रजतं ताम्रं 175, 8.
 सुवर्ण-रजताभ्यां वा 143, 16.
 स्त्रियश्च रतिसंसर्गे 191, 13.
 हस्त्यश्च-रासभवधे 93, 15.
 ८६. शास्त्रम्—
 ऋतौ भार्यामुपेयात् 297, 11:
 ८७. श्रुतिः—
 अर्धो वा एष आत्मनो 350, 1
 कोहि तद्देद यद्यमुष्मिन् 40, 8.

तस्मादुह न पुराऽऽयुषः 55, 2.
 यावतीर्वै देवतास्ताः 135, 13.
 नर्यमणं पुज्यति 448, 13.
 ८८ षट्त्रिंशन्मतम्—
 अभ्यङ्गाच्चैव यच्छिष्टं 398, 8.
 आमन्त्रादे भवेदर्धं 425, 16.
 अङ्गप्रत्यङ्गसम्पूर्णे 266, 1.
 कुक्षुम्भ-कुङ्कुमै रक्तं 185, 7.
 क्षत्रिययोषितो ब्राह्मण- 348, 13.
 दिवसोपोषितो वा स्यात् 333, 2.
 दीपोच्छिष्टं तु यत्तैलं 398, 7.
 द्विगुणं गोघ्नं तत्र 266, 2.
 पाद उत्पन्नमात्रे तु 265, 20.
 पादोनं व्रतमुद्दिष्टं 265, 21.
 प्रोक्षणैव शुद्धयेत 185, 8.
 ब्राह्मण-राजन्य-वैश्य- 348, 18.
 ब्राह्मणी क्षत्रिय-वैश्यसेवायाम्
 348, 12.
 ब्राह्मणो बन्धकीं गत्वा 332, 14.
 राजन्यां हि धनुर्दद्यात् 332, 15.
 वैश्ययोषितो ब्राह्मण- 348, 15.
 शूद्रां गत्वा तु वै विप्रः 333, 1.
 शूद्रायाः शूद्रसेवने 348, 17.
 ८९. सर्वतः—
 लज्जोष्ठी-सन्धिनीक्षीरं 405, 9.
 अर्निर्दिशाहगोभ्यैव 405, 10.
 अपां षट्शतोद्धारः 153, 14.
 अभक्ष्यं तद्विजातीनो 367, 5.
 अहोरात्रोषितो भूत्वा 327, 1.

एतत्समाहितः कुर्यात् 244, 11.
 एता गत्वा स्त्रियो मोहात् 818, 18.
 एतान् इत्वा द्विजः कुर्यात् 92, 2.
 एतानि क्रमशोऽदनीयात् 244, 8.
 एतास्तिस्रः स्त्रियो गत्वा 321, 8.
 एवं पक्षिषु सर्वेषु 78, 10.
 एषु सर्वेषु कुर्वीत 91, 4.
 औषधं स्नेहमाहारं 283, 6.
 कथञ्चित् ब्राह्मणीं गच्छेत् 330, 14.
 कुमारीगमने चैव 827, 2.
 कुर्यात् शूद्रवधे विप्रः 96, 4.
 कुर्यादेवानुपूर्येण 96, 1.
 कृच्छ्रं चान्द्रायणं कुर्यात् 333, 19.
 कृच्छ्रातिकृच्छ्रौ कुर्वीत 96, 3.
 कृतमूत्र-पुरीषो वा 170, 22.
 गच्छन्नेताः स्त्रियो मोहात् 326, 17.
 गत्वा चान्द्रायणं कुर्यात् 334, 2.
 गुरुतल्पघ्नं कुर्यात् 325, 15.
 गुरोर्दुहितरं गत्वा 326, 14.
 गृहशुद्धिं प्रवक्ष्यामि 194, 14.
 गृहादपास्य तत्सर्वं 194, 16.
 गोघ्नः कुर्वीत संस्थानं 244, 5.
 गोघ्नस्यातः प्रवक्ष्यामि 244, 4.
 गोमयेनोपलिप्याज्य 195, 1.
 गोमांसं मानुषं चैव 367, 4.
 गोमूत्र-यावकाहारो 122, 18. 330,
 15. 330, 17.
 गोमूत्र-यावकैर्मासात् 348, 9.
 चक्रवाकं तथा कौञ्चम् 78, 7.

चण्डाल-पुल्कसं म्लेच्छं 347, 9.
 चण्डालैः सङ्गरे विप्रः 122, 17.
 टिट्ठिभं जालपादं च 78, 9.
 ततश्चीर्णव्रतः कुर्यात् 244, 13.
 तत्रैव क्षितिशायी स्यात् 244, 6.
 तस्य पापविशुद्ध्यर्थम् 335, 19.
 तस्या दुहितरं चैव 326, 15.
 त्रिभिः कृच्छ्रैर्विशुद्धयेत 309, 15.
 त्रिरात्रोपोषितः सम्यक् 86, 15.
 दाह-च्छेद-शिरभेदैः 283, 8.
 दीयमाने विपत्तिश्चेत् 283, 7.
 द्विगुणं गोव्रतस्यास्य 284, 10.
 द्विजानां गोहितार्थं च 283, 9.
 द्वौ पादौ बन्धने चैव 257, 15.
 मटीं शैलूषकीं चैव 334, 1.
 नरो गोगमने कुर्यात् 340, 12.
 निपात्य सञ्चरेत्सर्व 257, 17.
 निहत्य क्षत्रियं मोहात् 95, 19.
 पाषाणैर्लेष्टकैर्दण्डैः 267, 16.
 पितृदारान् समारुह्य 321, 6.
 पितृव्यदास्नाग्मने 325, 14.
 पुल्कसीगमनं कृत्वा 333, 18.
 प्रायश्चित्तस्य पादं तु 257, 14.
 प्राश्य मूत्रं पुरीषं वा 367, 7.
 बिडाल-मूषकोच्छिष्टे 391, 4.
 ब्राह्मण्यकामतो गत्वा 347, 10.
 ब्राह्मण्यकामाश्छेत्तु 348, 8.
 ब्राह्मणैर्मन्त्रपूतैश्च 195, 2.
 ब्राह्मण्येतान् यदा गच्छेत् 347, 12.

भगिनीं मातुराप्तां च 318, 17.
 भगिनीं मातुराप्तां वा 321, 7.
 भुक्तवत्सु च विप्रेषु 244, 14.
 मण्डूक-नकुलौ हत्वा 86, 14.
 यदि तत्र विपत्तिः स्यात् 283, 5.
 यत्रेण गोश्रिकित्सार्थं 283, 4.
 यश्चण्डालीं द्विजो गच्छेत् 309, 14.
 रजक-व्याध-शैलूष- 347, 11.
 रजस्वलां तु यो गच्छेत् 335, 18.
 वापी-कूप-तडागानां 153, 13.
 विष्मूत्रभक्षणे विप्रः 369, 8.
 वृषभं तिलधेनुं वा 245, 1.
 वैश्यहत्यां तु सम्प्राप्य 96, 2.
 व्याघ्रं श्वानं खरं सिंहं 92, 1.
 व्यापन्नानां बहूनां च 284, 9.
 शुद्धयेत सार्धमासेन 244, 9.
 शूद्रस्तु ब्राह्मणीं गत्वा 330, 16.
 दयेनं गृध्रमुलूकं च 78, 8.
 श्व-काकोच्छिष्ट-गोच्छिष्ट- 391, 3.
 श्व-बिडाल-खरोष्ट्राणां 367, 6.
 श्वभिः स्पर्शे जपेद्देव्याः 170, 23.
 सखिभार्यां समारुह्य 326, 18.
 सनाभिनीं मातुलानीं 326, 16.
 सम्प्रोक्ष्य मृण्मयं भाण्डं 194, 15.
 सक्त-यावक-मैत्र्याशी 244, 7.
 सर्वमभ्युक्षयेद्देहम् 195, 3.
 सारसं चाप-भासौ च 79, 13.

सावित्रीं च जपेन्नित्यम् 244, 12.
स्नानं त्रिषवणं कुर्यात् 244, 10.
हंसं बकं बलाकां च 79, 12.
हस्तिनं तुरगं हत्वा 91, 3.

९०. सामगाः—

अभोज्यभोजने एते 226, 1.

९१. सुमन्तुः—

अग्निहोत्राधिकारोऽस्ति 52, 18.
अतोऽन्यथा सङ्करकारणानि 326,
10.

अभिशस्त-पतित-पौनर्भव-383, 12.

अश्वमेधावभृथस्नानेन वा 339, 2.

आयुः सुवर्णकाराक्षं 378, 8.

एतान्येवातुरस्य 402, 7.

एतेभ्योऽन्ये त्वभोज्यान्नाः 378,
13.

कारुकाक्षं प्रजा हन्ति 338, 9.

गणाक्षं गणिकाक्षं च 378, 10.

गुरुदारगामी संवत्सरं 338, 14.

गोघ्नस्य गोप्रदानं गोष्ठे 245, 4.

चण्डालदर्शने सूर्यदर्शनम् 109,
10.

तदपत्यं भागिन्यम् 326, 10.

तद्भगिन्यश्च मातृष्वसारः 326, 9.

तद्भ्रातरौ मातुलाः 326, 8.

तेषां त्वगास्थि-रोमाणि 378, 14.

देवर्षि-गो-ब्राह्मणाचार्य- 458, 15.

परित्यज्य चैनां विभृयात् 337,
12.

पितुर्यस्य तु नाधानं 52, 17.

पितृपत्न्यः सर्वा मातरः 326, 8.

पितृष्वसृष्टतां मातुलसृष्टतां 337,
10.

पूयं चिकित्सिकस्याक्षं 378, 11.

भगिनीसपत्न्यश्च भगिन्यः 326, 9.

मातृ-पितृ-स्वसृ-सुषा- 327, 5.

मातृष्वसृ-पितृष्वसृ- 307, 11.

यानि चान्यान्येवम्प्रकाराणि 402,
8.

राजाक्षं तेज आदत्ते 378, 7.

लशुन-पलाण्डु- 402, 2.

वानर-सिंह-मार्जार- 92, 9.

विष्टा वार्षिकस्याक्षं 378, 12.

संस्पर्शने सचैलं 109, 11.

सम्भाषणे ब्राह्मणाभि- 109, 10.

सैनिक-क्रव्याद-निषाद- 384, 2.

स्त्री-बाल-मशक- 190, 4.

९२. स्कन्दपुराणम्—

आर्तं न चानुकम्पन्ते 9, 11.

नाभिरक्षन्ति ये शक्ताः 9, 10.

९३. स्मरणम्—

अन्नादेर्भूणहा मार्ष्टि 224, 12.

एतन्मैथुनमष्टाङ्गं 312, 8.

कैवर्त-मेदमिह्लाश्च 114, 15.

तुष्कृतं हि मनुष्याणाम् 224, 11.

रजकश्चर्मकारश्च 114, 14.

विपरीतं ब्रह्मचर्यम् 312, 9.

विहितं यदकामानां 23, 9. 202,
20.

सङ्कल्पोऽथवसायश्च 312, 7.
स्मरणं कीर्तनं केलिः 312, 6.

९३. स्मृतिः—

अङ्गान्यत्र शिरो हस्तौ 265, 13.
ऊरू जङ्घे षाडित्याहुः 265, 16.
गायत्री च्छन्दसां माता 63, 8.
न तस्य निष्कृतिर्दृष्टा 14, 9.
पादाविति षडुक्तानि 265, 14.
प्रत्यङ्गानि पुनर्मीमा 265, 15.
यः कामतो नरः कुर्यात् 14, 8.

९५. स्मृत्यन्तरम्—

अजा-प्रविरेणुसंस्पृष्टात् 188, 17.
अत्यर्थं यद्रजः स्त्रीणां 165, 17.
अथवा यद् गुरुर्ब्रूयात् 40, 17.
अनुवर्तेत जीवन्तं 56, 1.
अन्तर्धत्नी तु या नारी 349, 4.
अमृते च मृते चैव 43, 1.
अर्वाक्प्रसूतेरुत्पन्नं 165, 15.
अवश्यमनुभोक्तव्यं 11, 13.
अष्टादशदिनादूर्ध्वं 165, 18.
अहोरात्रोषितो भूत्वा 399, 9.
आत्मना सम्मिते कूपे 345, 9.
आददीत मृदोऽप्यथ 195, 16.
आमिषेण तु यक्षिप्तं 172, 3.
उत्तरेषु तु षट्स्वस्त्रिः 195, 17.
उपकारं यथा भर्तुर् 55, 14.

ऊढा च समगोत्रेण 310, 6.
एकभक्तं चरेत्पश्चात् 345, 13.
एकां व्रतां बहूनां तु 287, 3.
एवं वैवस्वतः प्राह 390, 7.
कदाचित्सुकृतं कर्म 12, 10.
करोति ब्राह्मणी श्रेयो 55, 15.
कुम्भे सलिलमादाय 170, 5.
क्रव्यादं कुकुटं ग्राम्यं 371, 12.
क्षालनेन विशुद्धयेत् 177, 4.
क्षीरं सुवर्णसम्मिश्रं 345, 12.
गवाश्च-कुञ्जरोद्गाणां 371, 11.
गोद्वयं दक्षिणां दद्यात् 345, 16.
गोपाल-नापित-कुम्भकार- 431, 13.
चण्डालाद्यैस्तु संस्पृष्टं 177, 3.
चण्डाली बन्धकी वेद्या 310, 5.
चण्डालेन तु सम्पर्कं 345, 6.
चतुर्थे स्वैरिणी प्रोक्ता 333, 4.
जग्ध्वा मांसं नराणां च 371, 10.
जाते गर्भे व्रतं पश्चात् 349, 6.
जीव्य भर्तुर्हितं कुर्यात् 56, 2.
तत्र शिष्टा यथा ब्रूयुः 461, 12.
तत्र स्थित्वा निराहारा 345, 10.
तद्वागजामिति प्रोक्तं 165, 16.
तेनैव स्थापयित्वा तु 170, 7.
त्रिरात्रमुपवासः स्यात् 345, 8.
द्रव्यजं चैव सम्प्रोक्तं 165, 14.
द्रव्यजं रज इत्युक्तं 166, 3.
न गर्भदोषस्तत्रास्ति 349, 7.
न तस्य निष्कृतिर्दृष्टा 203, 8.

नाभुक्ते क्षीयते कर्म 11, 12. .
 निग्रहे जुग्रहे वा ऽपि 40, 18.
 पञ्चभिः स्नापयित्वा तु 170, 9.
 पञ्चाहे तु चरेत्कृच्छ्रं 29, 8.
 पराकस्त्वर्धमासे स्यात् 29, 9.
 पुण्यार्भिभरभिमन्त्र्याऽऽपो 170, 6.
 प्रायश्चित्तं न कुर्यात्सा 349, 5.
 प्रायश्चित्ते ततश्चीर्णे 345, 15.
 बहिस्तावच्च निवसेत् 345, 14.
 भक्ष्यद्रव्यस्य वैषम्यात् 166, 2.
 भक्ष्याभक्ष्याण्यनेकानि 461, 11.
 भस्मना शुद्धयते कांस्यं 172, 1.
 भुक्त्वोच्छिष्टं तु काकानां 391, 8.
 भुक्त्वोच्छिष्टं विडालादेः 391, 9.
 मज्जमानस्य संसारे 12, 11.
 मासत्रये तु कुर्वीत 29, 10.
 यद्रजस्तु समुत्पन्नं 166, 1.
 यः कामतो महापापं 203, 7.
 यस्तु भुङ्क्ते द्विजः पङ्क्तौ 399, 8.
 रागजं रोगजं चैव 165, 13.
 वृत्तान्तरावृतां कृत्वा 170, 10.
 शङ्खपुष्पीलतामूलं 345, 11.
 दव-काकोष्ठ-खरोलुक- 188, 16.
 षण्मासिके तु संसर्गे 29, 11.
 संसर्गे चाधिके कुर्यात् 29, 12.
 सशीर्षं वपनं कृत्वा 345, 7.
 सुरा-मूत्र-पुरीषैस्तु 172, 2.
 सूतिकायां मृतायां तु 170, 4.
 स्वमुच्छिष्टं तु यो भुङ्क्ते 390, 6.

१६. हारीतः—

अकामाद्वा सकामाद्वा 252, 20.
 अजस्य गोः प्रवेशाद्धि 124, 13.
 अतिकृच्छ्रं चरेद्भुक्त्वा 372, 15.
 अतिदाहातिदोहाभ्यां 273, 4.
 अङ्घ्रिस्तर्पयेन्नित्यं 253, 5.
 अनष्टरसभाण्डानां 124, 12.
 अनुगच्छति भर्तारं 54, 10.
 अभ्यस्य विप्रो वैश्यायां 323, 11.
 अशीत्यर्थं शिरे दद्याद् 73, 16.
 अष्टौ वृषणयोर्दद्यात् 74, 1.
 अस्थि चर्मविनिर्मुक्तं 154, 10.
 आकण्ठस्य प्रमाणं तु 123, 4.
 आखुर्नकुल-मार्जारौ 66, 12.
 आत्मना शल्यघाते वा 71, 4.
 आरूढपतितस्थैव 372, 13.
 आर्तिं वा महतीं याति 235, 12.
 आसीनास्वासीनः 249, 9.
 उच्छिष्टः सह सम्भाषेत् 108, 18.
 उद्धृत्य तज्जलं सर्वं 154, 11.
 उरसि त्रिंशतं दद्यात् 73, 18.
 ऊरुभ्यां तु शतं दद्यात् 74, 2.
 एकरात्रं जले स्थित्वा 253, 6.
 एकरात्रोपवासश्च 389, 18.
 एतेन शुद्धयते विप्रो 390, 2.
 एतैर्दष्टे द्विजस्याङ्गे 66, 18.
 एवमेव विधिं कुर्यात् 71, 9.
 एवं सुचरितप्रायश्चित्तो 249, 12.

कारयेद्वादश कृच्छ्रं 107, 2.
 कुलत्रयं पुनार्येषा 54, 14.
 कुशमूलविपकेन 445, 7.
 कृच्छ्राब्दपादमुद्दिष्टम् 373, 1.
 कृष्णाजिनं समास्तीर्य 73, 14.
 क्लिप्ते भिन्ने शवे तोयं 442, 10.
 क्षत्रियाद्वाङ्मणीषु 103, 3.
 क्षीरप्रक्षालनं कुर्यात् 71, 7.
 गवामनुगमं चैव 253, 4.
 गृहस्याभ्यन्तरे यस्य 124, 10.
 गोघ्नस्त्वचमूर्ध्वलांगूलां 249, 8.
 गोदानं सर्वशक्त्या च 253, 7.
 गोशृङ्गेण शतं स्नानं 64, 1.
 घटानां शतमुद्धृत्य 153, 10.
 चण्डालाघ्नं प्रमादेन 117, 7.
 चण्डालैः सह संवासं 121, 12.
 चण्डालैः सह संयोगे 123, 2.
 चर्तुर्गुणं तदुच्छिष्टे 372, 18.
 चाण्डालवधसम्प्राप्तिर् 107, 1.
 चाण्डालाघ्नं प्रमादेन 368, 9.
 चाण्डालैः सह सम्भाष्य 108, 13.
 चोर-पङ्क-व्याघ्रादिभ्यो 249, 12.
 जपस्त्रिषवणस्नायी 442, 13.
 ज्येष्ठेऽनिविष्टे कनीयान् 49, 1.
 ततश्चांश्रायणं कुर्यात् 117, 8.
 ततश्चान्द्रायणं कुर्यात् 368, 10.
 तत्र स्थित्वा त्वहोरात्रं 123, 5.
 तद्गस्मास्थि गृहीत्वैव 71, 6.
 तावन्त्यब्दसहस्राणि 54, 12.

तद्गस्तभोजने वापि 372, 17.
 तिस्रःकोट्योऽर्धकोटी च 54, 11.
 ते सर्वे पतिताः 49, 3. 50, 1.
 त्रिरात्रमुपवासी च 117, 10.
 त्रीणि षष्टिशतं वृन्तान् 73, 15.
 देशान्तरगते विप्रे 73, 12.
 नासाभेदन-दाहेषु 273, 3.
 पयोशी पञ्चगव्याशी 253, 3.
 परिदायी दाता 49, 2.
 परियष्टा याजकः 49, 3.
 परिवित्तिर्ज्येष्ठः 49, 2.
 परिवेदनी कन्या 49, 2.
 पादाङ्गुल्यो दशैव स्यात् 73, 3.
 पार्थिवानां हि पात्राणाम् 124,
 11.
 पाषण्डानाश्रितानां च 372, 14.
 पितृव्यस्त्रीगमने 317, 14.
 पुनर्देहनमन्त्रैश्च 71, 8.
 प्रणिपत्य च भक्त्या च 234, 14.
 प्राजापत्यं चरेत्पश्चात् 71, 5.
 प्राजापत्यं तु भिन्नके 423, 9.
 प्राणायामत्रयं कुर्यात् 66, 16.
 प्रायश्चित्तं तु निर्दिश्य 237, 8.
 प्रायश्चित्तं प्रदातव्यम् 235, 10.
 प्राशयेत्पञ्चभिर्मन्त्रैः 390, 1.
 प्रोक्षणीभिस्त्रिभिर्हविः 66, 15.
 बालकृच्छ्रं ततः कुर्यात् 121, 14.
 123, 6.
 बाहुभ्यां तु शतं दद्यात् 73, 17.

ब्राह्मणः क्षत्रियं हत्वा 98, 6.
 ब्राह्मणाद्ब्रधसम्प्राप्तौ 71, 8.
 ब्राह्मणान् शापयेत् तत्र 253, 1.
 ब्राह्मणांस्तर्पयेत्पश्चात् 121, 15.
 मत्या चान्द्रायणं कुर्यात् 372, 16.
 मत्याभ्यासे तथा कुर्यात् 373, 2.
 महापातकिनश्चैव 312, 12.
 मातृकं पैतृकं चैव 54, 13.
 मार्जारश्चैव दर्वी च 190, 7.
 मृत-सूतक-शूद्राघ्नं 389, 15.
 मृते भर्तारि या नारी 54, 9.
 यथा वयो यथा कालम् 235, 9.
 यत्नादेव पुरस्कृत्य 234, 13.
 यत्पात्रिन् विजानीयात् 237, 9.
 यदन्नं प्रतिलोमस्य 372, 11.
 यदि कश्चित् ततः ज्ञायात् 442, 12.
 यदि भुञ्जीत विप्रो यः 389, 17.
 येन शुद्धिमवाप्नोति 235, 11.
 राज्ञोऽनुमतिमाश्रित्य 233, 4.
 वापी-कूप-तडागेषु 153, 9. 154, 9.
 विज्ञानान्मृगमयं पात्रम् 121, 13.
 विप्रान् दशावरान् कृत्वा 123, 8.
 वैश्यवत् क्षत्रियास्तु 103, 3.
 वैश्यं हत्वा चरेदेवम् 98, 7.
 शङ्कितं प्रतिषिद्धान्नं 389, 16.
 शङ्खपुष्पीविपक्वेन 445, 5.
 शरीरनाशो कल्पः स्यात् 73, 13.
 शीतवातोष्णाति- 249, 10. —
 शुद्धचै चान्द्रायणं कुर्यात् 442, 11.

शुना दष्टयहं यावकाहारः 67, 8.
 शूद्रं हत्वा चरेदेकम् 98, 8.
 शूद्रां हत्वा नवमासान् 103, 4.
 शूद्रोच्छिष्टस्थिता आपो 445, 6.
 शूद्रो वाऽप्यर्धमासं वै 117, 9.
 श्व-काक-गृध्रोपघाते 143, 18.
 श्वानो वा क्रोष्टुको वापि 66, 11.
 संवीतांगो वीतमत्सरः 249, 10.
 संवेशमानास्तु संविशन् 249, 9.
 सकिल्बिषात् समुत्थाय 253, 8.
 सकेशं वपनं कुर्यात् 123, 7.
 सशिखं वपनं कुर्यात् 253, 2.
 स षडङ्गं ब्रह्मचर्यम् 323, 12.
 सहद्विजैश्च भुक्तेन 66, 17.
 सावित्रीं व्याहरेद्वाऽपि 108, 14.
 स्त्रियोच्छिष्टस्थिता आपो 445, 4.
 स्नानं कुर्यात् सचैलं तु 66, 14.
 स्वयमेव न कुर्वीत 233, 5.

१०. ANONYMOUS QUOTATIONS.

अकुर्वन् प्रत्यवैति 8, 7.
 अमत्या ज्यहोपन्नासः 369, 11.
 असी स्वर्गाय लोकाय 73, 7.
 इक्-रितपौ धातुनिर्देशो 449, 5.
 को हि तद्देह यद्यमुष्मिन् 40, 8.
 तप्तकृच्छ्रं मत्स्या 369, 11.
 तस्मादुह न पुरा-55, 2.
 दण्डादूर्ध्वं यदन्येन 288, 8.

रक्षेदेव स्वदेहादि 197, 4.
 रोध-बन्धन-योक्त्राणि 271, 7.
 वैश्यं वा क्षत्रियं वाऽपि 199, 5.
 शिरोव्रतेन स्नातानाम् 216, 12.
 शूद्राक्षं सूतकाक्षं च 410, 9.
 सर्प-व्याघ्रहतेषु 287, 5.
 दशनिष्कात्मकं प्रोक्तं 27, 8.
 दहनात्तु विपद्यन्ते 280, 14.

द्वौ पादौ बन्धने चरेत् 274, 11.
 पञ्चगुञ्जात्मको माषो 27, 7.
 पलाण्डोर्दश जातयः 401, 16.
 पुत्रस्य स्थाविरे भावे 355, 10.
 प्रायश्चित्तानि कारयेत् 353, 4.
 प्रायश्चित्तरूपैत्येनः 4, 6.
 बाल्ये पितुर्वशे तिष्ठेत् 355, 9.
 यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहुयात् 7, 3.

B. G. R. 734

2951 844 7

Received on

Acknowledged on

BOMBAY SANSKRIT SERIES.

Edited under the superintendence of

Prof. A. V. Kāthavate and Prof. S. R. Bhandarkar.

	Rs. a. p.
No. I.—Pañchatantra, Books IV. and V. Edited, with Notes, by Dr. G. Bühler.	0 4 0
No. II.—Nāgojibhatta's Paribhāshenduśekhara. Edited and explained by Dr. F. Kielhorn. The Sanskrit Text and various Readings, Part I.	0 8 0
No. III.—Pañchatantra, Books II. and III. Edited, with Notes, by Dr. G. Bühler.	0 4 0
No. IV.—Pañchatantra, Book I. Edited, with Notes, by Dr. F. Kielhorn.	0 6 0
No. V.—The Raghuvamśa of Kālidāsa, with the Commentary of Mallinātha. Edited, with Notes, by S. P. Pandit, M. A., Part I., Cantos I.—VI.	1 8 0
No. VI.—Mālavikāgnimitra: a Sanskrit Play by Kālidāsa. Edited, with Notes, by Shanker P. Pandit, M. A. ...	2 2 0
No. VII.—Nāgojibhatta's Paribhāshenduśekhara. Edited and explained by Dr. F. Kielhorn. Part II. (Translation and Notes), Paribhāshas I.—XXXVII.	0 8 0
No. VIII.—The Raghuvamśa of Kālidāsa, with the Commentary of Mallinātha. Edited, with Notes, by S. P. Pandit, M. A. Part II., Cantos VII.—XIII. ...	0 12 0
No. IX.—Nāgojibhatta's Paribhāshenduśekhara. Edited and explained by Dr. F. Kielhorn. Part II. (Translation and Notes), Paribhāshas XXXVIII.—LXIX. ...	0 8 0
No. X.—The Daśakumāracharita of Daṇḍin. Part I. Edited with Critical and Explanatory Notes, by Dr. G. Bühler.	0 8 0
No. XI.—The Nitiśataka and Vairāgyaśataka of Bhartṛhari, with extracts from two Sanskrit Commentaries. Edited, with Notes, by Kāshināth Trimbak Telang, M. A. (Copies not available.)	.
No. XII.—Nāgojibhatta's Paribhāshenduśekhara. Edited and explained by Dr. F. Kielhorn. Part II. (Translation and Notes), Paribhāshas LXX.—CXXII.	0 8 0
No. XIII.—The Raghuvamśa of Kālidāsa, with the Commentary of Mallinātha. Edited, with Notes, by S. P. Pandit, M. A. Part III., Cantos XIV.—XIX. ...	0 8 0
No. XIV.—Vikramāṅkadeva-Charita. Life of king Vikramāditya Tribhuvanamalla of Kalyāṇa composed by his Vidyapati Bilhana. Edited, with an Introduction, by Dr. G. Bühler. (Copies not available.)	

- No. XV.—*Mālatī-Mādhava* : a Drama by Bhavabhūti. Edited, with Critical and Explanatory Notes, by Dr. R. G. Bhāṇḍārkar, M. A. (Second Edition in the Press.)
- No. XVI.—*Vikramorvaśī* : a Drama by Kālidāsa. Edited, with Notes, by Shankar P. Pandit, M. A. (Under revision.)
- No. XVII.—Hemachandra's *Deśināmamālā*. Edited, with Critical Notes, a Glossary and a Historical Introduction, by Professor R. Pischel and Dr. G. Bühler. Part I. Text and Critical Notes by Professor Pischel... 1 0 0
- No. XVIII.—*Vyākaraṇa-Mahābhāṣya* of Patañjali. Edited by Dr. F. Kielhorn, Vol. I. complete, Parts I., II. and III. ... 9 0 0
- No. XIX.—Ditto ditto by ditto Vol. I. Part II. ... 1 0 0
- No. XX.—Ditto ditto by ditto Vol. I. Part III. ... 1 0 0
- No. XXI.—Ditto ditto by ditto. Vol. II. Part I. ... 1 0 0
- No. XXII.—Ditto ditto by ditto. Vol. II. Part II. ... 1 0 0
- No. XXIII.—*Vāsisṭhādharmaśāstram*. Edited, with Notes, by Dr. A. A. Führer ... 0 8 0
- No. XXIV.—*Kādambarī* by Bāna and his son. Vol. I. Sanskrit Text, complete. Edited by Dr. P. Peterson. Do. Vol. II. Introduction and Notes, by do. Third Edition.
- No. XXV.—*Kīrti-Kaumudī*. Edited, with Notes, by Prof. A. V. Kāthavate. (Copies not available.)
- No. XXVI.—*Vyākaraṇa-Mahābhāṣya* of Patañjali. Edited by Dr. F. Kielhorn. Vol. II. Part III. ... 1 0 0
- No. XXVII.—*Mudrārākṣhaśa*, by Viśākhadatta, with the Commentary of Dhundirāja. Edited, with Notes, by K. T. Telang. (Copies not available.)
- No. XXVIII.—*Vyākaraṇa-Mahābhāṣya* of Patañjali. Edited by Dr. F. Kielhorn, Vol. III. Part I. ... 1 0 0
- No. XXIX.—Do. do. of do. by do. Vol. III, Part II. ... 1 0 0
- No. XXX.—Do. do. of do. by do. Vol. III, Part III. ... 1 0 0
- No. XXXI.—*Subhāshitāvalī* of Vallabhadeva. Edited by Dr. P. Peterson and Pandit Durgāprasāda. ... 2 8 0
- No. XXXII.—*Tarka-Kaumudī* of Laṅkāśhi Bhāṣaka. Edited by Professor M. N. Dvivedi. (Copies not available.)
- No. XXXIII.—*Hitopadeśa* of Nārāyaṇa, by Dr. P. Peterson. ... 0 14 0
- No. XXXIV.—*The Gaudavaho* by Vākpati. Edited by Shankar P. Pandit. ... 3 0 0
- No. XXXV.—*Mahānārāyaṇa-Upanishad*. Edited by Colonel G. A. Jacob. ... 0 7 0
- No. XXXVI.—*University Selections of Hymns from the R̥gveda*. Edited by Dr. P. Peterson. (2nd Edition). 4 0 0

	Rs.	a.	p.
No. XXXVII.—Śārngadharapaddhati. Edited by Dr. P. Peterson. Vol. I.	3	0	0
No. XXXVIII.—Naishkarmyasiddhi. Edited by Col. G. A. Jacob.	2	0	0
No. XXXIX.—A Concordance to the principal Upanishads and Bhagavadgītā, by the same author.	8	0	0
No. XL.—Eleven Atharvaṇa Upanishads, with Dīpikās, by the same author.	2	8	0
No. XLI.—Handbook to the Study of the R̥gveda, by Dr. P. Peterson. Part I.	3	0	0
No. XLII.—The Daśakumāracharita of Daṇḍin, Part II. (completing Dr. G. Bühler's Edition). Edited with Critical and Explanatory Notes, by Dr. P. Peterson.	0	8	0
No. XLIII.—Handbook to the Study of the R̥gveda, by Dr. P. Peterson. Part II, comprising the Seventh Maṇḍala with the Commentary of Sāyaṇa... ..	5	0	0
No. XLIV.—Aphorisms of the Sacred Law of the Hindus, an Index of the Sūtras and the various readings of the Hiraṇyakeśi-Dharmasūtra, by Dr. G. Bühler. Part I.	2	12	0
No. XLV.—Rājatarāṅgiṇī. Edited by Pandit Durgāprasāda. Part I, containing the first 7 (seven) Tarāṅgas... ..	3	0	0
No. XLVI.—Patañjali's Yogasūtras. Edited with the Scholium of Vyāsa and the Commentary of Vāchaspati, by Mahāmahopādhyāya Rājārāma Shāstri Boḍas.	3	4	0
No. XLVII.—Pārāsara Dharma Saṁhitā with the Commentary of Sāyaṇa Mādhavāchārya; Vol. I. Part I. Edited by Pandit Vāman Shāstri Islāmpurkar	4	4	0
No. XLVIII.—Ditto do. of do. by do. Vol. I. Part II.	4	0	0
No. XLIX.—Nyāyakośa, 2nd Edition, Edited by Mahāmahopādhyāya Bhīmāchārya Zaḥkikar.	12	0	0
No. L.—Āpastamba Dharmasūtra, Part II, Edited by Dr. G. Bühler.	2	4	0
No. LI.—Rājatarāṅgiṇī. Edited by Pandit Durgāprasāda, Vol. II. Tarāṅga VIII,	2	8	0
No. LII.—Mṛichekhakatika, Vol. I. with two Commentaries and various readings, by Mr. N. B. Godbole.	3	8	0
No. LIII.—Navasāhasāṅkacharita, Part I, Edited by Pandit Vāman Shāstri Islāmpurkar.	3	4	0
No. LIV.—Rājatarāṅgiṇī of Kalhaṇa, Vol. III. Edited by Dr. P. Peterson.	2	4	0
No. LV.—Tarkasaṅgraha of Annambhaṭṭa, Edited with the author's Dīpikā and Govardhana's Nyāya-Bodhinī and Critical and Explanatory Notes, by the late Rao Bahadur Y. V. Athalye.	3	4	0
No. LVI.—Bhaṭṭi Kāvya, Vol. I. Edited by Mr. Kamalāshankar P. Trivedi.	9	0	0
No. LVII.—Do. Vol. II. Edited by do.	6	0	0
No. LVIII.—A second selection of Hymns from the R̥gveda. Edited by Dr. P. Peterson	4	0	0

